

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si

e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **112** Ljubljana, ponedeljek **29. 12. 2025**

ISSN **1318-0576** Leto **XXXV**

DRŽAVNI ZBOR

3977. Zakon o spodbujanju rabe obnovljivih virov energije (ZSROVE-1)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spodbujanju rabe obnovljivih virov energije (ZSROVE-1)

Razlašam Zakon o spodbujanju rabe obnovljivih virov energije (ZSROVE-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 17. decembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-440

Ljubljana, dne 25. decembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPODBUJANJU RABE OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE (ZSROVE-1)

I. POGLAVJE: SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon ureja izvajanje politike države in občin na področju rabe obnovljivih virov energije, določa zavezujoči cilj za delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi v Republiki Sloveniji ter ukrepe za doseganje tega cilja in načine njihovega financiranja, ureja potrdila o izvoru energije, podpore za spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov, mehanizme mednarodnega sodelovanja za doseganje deleža energije iz obnovljivih virov, samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov, uporabo energije iz obnovljivih virov in odvečne toplote v sektorju ogrevanja in hlajenja, sektorju stavb, industrijskem sektorju in sektorju prometa.

2. člen

(prenos in izvajanje predpisov Evropske unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske unije:

– Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe

energije iz obnovljivih virov (prenovitev), (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 82), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/1711 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o spremembi direktiv (EU) 2018/2001 in (EU) 2019/944 glede izboljšanja zasnove trga električne energije v Uniji (UL L št. 2024/1711 z dne 26. 6. 2024), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2018/2001/EU),

– Direktiva (EU) 2023/1791 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. septembra 2023 o energetske učinkovitosti in spremembi Uredbe (EU) 2023/955 (prenovitev), (UL L št. 231 z dne 20. 9. 2023, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/1788 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih notranjega trga plina iz obnovljivih virov, zemeljskega plina in vodika, spremembi Direktive (EU) 2023/1791 in razveljavitvi Direktive 2009/73/ES (prenovitev), (UL L št. 2024/1788 z dne 15. 7. 2024; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2023/1791/EU),

– Direktiva (EU) 2024/1275 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. aprila 2024 o energetske učinkovitosti stavb (prenovitev), (UL L št. 2024/1275 z dne 8. 5. 2024) in

– Direktiva (EU) 2024/1788 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o skupnih pravilih notranjega trga plina iz obnovljivih virov, zemeljskega plina in vodika, spremembi Direktive (EU) 2023/1791 in razveljavitvi Direktive 2009/73/ES (prenovitev), (UL L št. 2024/1788 z dne 15. 7. 2024).

(2) Ta zakon ureja tudi sodelovanje Republike Slovenije v mehanizmu Evropske unije za financiranje energije iz obnovljivih virov za izvajanje Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2018/1999/EU).

(3) Ta zakon ureja tudi način izvajanja:

– Uredbe (EU) 2019/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o notranjem trgu električne energije (prenovitev), (UL L št. 158 z dne 14. 6. 2019, str. 54), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2024/1747 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o spremembi uredb (EU) 2019/942 in (EU) 2019/943 glede izboljšanja zasnove trga električne energije v Uniji (UL L št. 2024/1747 z dne 26. 6. 2024; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/943/EU) v delu, ki se nanaša na pogodbe o nakupu električne energije in dvosmerne pogodbe na razliko;

– Uredbe (EU) 2024/1735 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2024 o vzpostavitvi okvira ukrepov za

krepitev ekosistema proizvodnje neto ničelnih tehnologij Evrope in spremembi Uredbe (EU) 2018/1724 (UL L št. 2024/1735 z dne 28. 6. 2024) v delu, ki se nanaša na uporabo necenovnih meril pri dražbah za uvajanje obnovljivih virov energije.

3. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »baterija za domačo rabo« pomeni samostojno polnilno baterijo z nazivno močjo več kot 2 kWh, ki je primerna za vgradnjo in uporabo v domačem okolju;

2. »baterija za električna vozila« pomeni baterijo za električna vozila, opredeljeno v 14. točki prvega odstavka 3. člena Uredbe (EU) 2023/1542 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2023 o baterijah in odpadnih baterijah, spremembi Direktive 2008/93/ES in Uredbe (EU) 2019/1020 ter razveljavitvi Direktive 2006/66/ES (UL L št. 191 z dne 28. 7. 2023, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2023/1542/EU);

3. »biomasa« pomeni biološko razgradljive dele proizvodov, odpadkov in ostankov biološkega izvora iz kmetijstva, vključno s snovmi rastlinskega in živalskega izvora, ter iz gozdarstva in s njima povezanih proizvodnih dejavnosti, vključno z ribištvom in akvakulturo, ter biološko razgradljivi deli odpadkov, vključno z industrijskimi in komunalnimi odpadki biološkega izvora;

4. »biomasna goriva« so plinasta in trdna goriva, proizvedena iz biomase;

5. »bioplin« je plinasto gorivo, proizvedeno iz biomase;

6. »brezemisijska stavba« je stavba z zelo visoko energetske učinkovitostjo, ki ne potrebuje energije ali potrebuje zelo majhno količino energije, proizvaja ničelne emisije ogljika iz fosilnih goriv na kraju samem in ne proizvaja obratovalnih emisij toplogrednih plinov ali proizvaja zelo majhno količino teh emisij;

7. »bruto končna poraba energije« je energija, dobavljena za energetske namene industriji, prometu, gospodinjstvom, storitvenemu sektorju, vključno z javnim sektorjem, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu, električna energija in toplota, ki ju porabi energetska panoga za proizvodnjo električne energije, proizvodnjo toplote in goriva, namenjenega uporabi v prometu, ter izguba električne energije in toplote pri distribuciji in prenosu;

8. »daljinsko hlajenje« je distribucija toplotne energije v obliki ohlajenih tekočin iz centralnih ali decentraliziranih proizvodnih virov po omrežju do več zgradb ali zemljišč za hlajenja prostorov ali procesno hlajenje;

9. »daljinsko ogrevanje« je distribucija toplotne energije v obliki pare ali vroče vode iz centralnih ali decentraliziranih proizvodnih virov po omrežju do več zgradb ali zemljišč za ogrevanje prostorov ali procesno ogrevanje in se ne nanaša na distribucijske sisteme s skupno nazivno močjo priključenih naprav odjemalcev, manjšo od 500 kW;

10. »distribucija toplote« je prenos toplote po distribucijskem sistemu, ki vključuje tudi dobavo končnim odjemalcem;

11. »distributer toplote« je fizična ali pravna oseba, ki izvaja distribucijo toplote po distribucijskem sistemu, razen distribucije toplote po lastniških distribucijskih sistemih, ki so v solasti ali skupni lasti odjemalcev in lahko vključujejo tudi proizvodni vir;

12. »dobava« je prodaja energije, vključno z nadaljnjo prodajo energije, končnim odjemalcem;

13. »dobavitelj energije« je pravna ali fizična oseba, ki opravlja dejavnost dobave energije;

14. »dobavitelj goriva« je pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki izvede sprostitev goriva, goriva iz obnovljivih virov, mešanico obeh, električne energije za uporabo v prometu, goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora ali recikliranega ogljikovega goriva kot trošarinskega izdelka, v skladu z zakonom, ki ureja trošarine, v porabo na območju Republike Slovenije. Če gorivo, gorivo iz obnovljivih virov, mešanica obeh, električna energija, gorivo iz obnovljivih virov nebiološkega izvora ali reciklirano ogljikovo gorivo ni trošarinski

izdelek, se šteje za dobavitelja goriva pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ima v lasti infrastrukturo za ta goriva oziroma prek njega sprošča le-to v porabo na območju Republike Slovenije;

15. »dobropis za e-mobilnost« je dokazilo o električni energiji, proizvedeni iz obnovljivih virov energije, ki je bila dokazljivo dobavljena in porabljena v prometu na območju Republike Slovenije v določenem obdobju;

16. »druga tekoča biogoriva« pomeni tekoča biogoriva, ki se uporabljajo za energetske namene, vključno s proizvodnjo električne energije ter energije za ogrevanje in hlajenje, in ki so proizvedena iz biomase; tekoča biogoriva za energetske namene ne vključujejo pogonskih biogoriv, ki so namenjena uporabi v prometu;

17. »dvosmerna pogodba na razliko (CfD)« je pogodbeni dogovor, sklenjen med upravičencem do podpore in centrom za podporo, ki zagotavlja stabilizacijo prihodkov iz tržne dejavnosti, pri katerem je cilj povečanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov, zmanjšanje emisij toplogrednih plinov ali razvoj nizkoogljicnih tehnologij;

18. »električna energija iz obnovljivih virov energije« je električna energija, ki jo proizvedejo proizvodne naprave, ki uporabljajo le obnovljive vire energije, kot tudi del električne energije, ki jo iz obnovljivih virov energije proizvedejo kombinirane proizvodne naprave, ki uporabljajo tudi neobnovljive vire energije, razen električne energije iz črpalnih hidroelektrarn in drugih sistemov za shranjevanje energije;

19. »energija iz obnovljivih virov« je energija iz obnovljivih nefosilnih virov, in sicer vetrna, sončna (sončni toplotni in sončni fotovoltaični viri) in geotermalna energija, energija okolice, energija plimovanja, valovanja in druga energija morja, vodna energija, osmotska energija ter energija iz biomase, depnisijskega plina, plina, pridobljenega z napravami za čiščenje odplak, in bioplina;

20. »energija okolice« sta naravna toplotna energija in energija, nakopičena v omejenem prostoru, ki se lahko shranjuje v zunanem zraku, z izjemo izpušnega zraka, ali v površinski ali odpadni vodi;

21. »finančni instrument« je finančni instrument, opredeljen v 30. točki 2. člena Uredbe (EU, Euratom) 2024/2509 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2024 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (prenovitev), (UL L št. 2024/2509 z dne 26. 9. 2024);

22. »geotermalna energija« je energija, ki je shranjena pod trdnim zemeljskim površjem v obliki toplote;

23. »goriva iz obnovljivih virov« so pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva, biomasna goriva in goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora;

24. »goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora« pomeni tekoča in plinasta goriva, katerih energijska vsebnost izhaja iz obnovljivih virov, ki niso biomasa;

25. »industrijska baterija« pomeni industrijsko baterijo, opredeljeno v 13. točki prvega odstavka 3. člena Uredbe 2023/1542/EU;

26. »inovativna tehnologija za energijo iz obnovljivih virov« pomeni tehnologijo za pridobivanje energije iz obnovljivih virov, ki na vsaj en način izboljšuje primerljivo najsodobnejšo tehnologijo za energijo iz obnovljivih virov ali omogoča izkoriščanje tehnologije za energijo iz obnovljivih virov, ki se še ne trži v celoti, ali vključuje jasno stopnjo tveganja;

27. »končni odjemalec s samooskrbo« je končni odjemalec, ki je imetnik soglasja za priključitev na prevzemno-predajnem mestu, ali druga oseba, ki ima soglasje imetnika soglasja za priključitev za odjem električne energije na prevzemno-predajnem mestu, in ki proizvaja električno energijo iz obnovljivih virov energije za celotno ali delno pokrivanje lastne končne rabe električne energije z napravo za samooskrbo in lahko shranjuje ali prodaja lastno proizvedeno električno energijo iz obnovljivih virov, če navedene dejavnosti za negospodinjске odjemalce s samooskrbo niso osnovne poslovne ali poklicne dejavnosti;

28. »medsebojna izmenjava energije iz obnovljivih virov« (v nadaljnjem besedilu: medsebojna izmenjava) je izmenjava energije iz obnovljivih virov neposredno med udeleženci na trgu, katerih prevzemno-predajna mesta pripadajo istemu članu bilančne sheme, ali posredno prek certificiranega tretjega udeleženca na trgu, kot je agregator; pravica do medsebojne izmenjave ne posega v pravice in obveznosti vpletenih strani, ki jih imajo kot končni odjemalci, proizvajalci, dobavitelji ali agregatorji;

29. »MSP« je mikro, malo ali srednje veliko podjetje, opredeljeno v 2. členu priloge k Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij (UL L št. 124 z dne 20. 5. 2003, str. 36), (v nadaljnjem besedilu: Priporočilo Komisije o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij);

30. »naprava za samooskrbo« je proizvodna naprava, ki proizvaja električno energijo iz obnovljivih virov energije praviloma za celotno ali delno pokrivanje potreb lastne končne rabe končnega odjemalca s samooskrbo, razen proizvodnih naprav, ki so, ali so bile, vključene v podporno shemo za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije in v soprodukciji z visokim izkoristkom na podlagi 64. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 27/07 – uradno prečiščeno besedilo, 70/08, 22/10, 10/12 in 94/12 – ZDoh-2L), 372. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE) ali 20. člena Zakona o spodbujanju rabe obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 121/21, 189/21, 121/22 – ZUOKPOE in 102/24; v nadaljnjem besedilu: ZSROVE);

31. »naprava za sončno energijo« je proizvodna naprava, ki pretvarja energijo sonca v toplotno ali električno energijo, zlasti sončno toplotno in sončno fotovoltaično opremo;

32. »napredna pogonska biogoriva« so pogonska biogoriva, proizvedena iz surovin, določenih v delu A priloge IX Direktive 2018/2001/EU;

33. »objekt za shranjevanje električne energije ali toplote na isti lokaciji« je naprava za shranjevanje energije v kombinaciji s proizvodno napravo, ki sta priključeni na isto točko dostopa do omrežja;

34. »obveznost glede obnovljivih virov energije« je program podpore, ki zahteva od:

a) proizvajalcev energije, da v proizvodnjo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov energije,

b) dobaviteljev energije, da v dobavo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov, ali

c) od porabnikov energije, da v porabo vključijo določen delež energije iz obnovljivih virov, kamor spadajo tudi programi, pri katerih se takšne zahteve lahko izpolnijo z zelenimi certifikati;

35. »odvečna toplota in odvečni hlad« sta neizogibna toplota ali hlad, ki nastaneta kot stranski proizvod v industrijskih obratih ali elektrarnah ali v terciarnem sektorju in ki bi se brez dostopa do sistema daljinskega ogrevanja ali hlajenja neuporabljena odvedla v zrak ali vodo, kadar je ali bo uporabljen proces soprodukcije ali kadar soprodukcija ni izvedljiva;

36. »plin iz obnovljivih virov« pomeni bioplin, opredeljen v 5. točki tega odstavka, tudi bioplin, ki je nadgrajen v biometan, in goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, kot so opredeljena v 23. točki tega odstavka;

37. »pogodba o nakupu električne energije iz obnovljivih virov« je dvostranska pogodba o nakupu električne energije iz obnovljivih virov med proizvajalcem in odjemalcem, ki je sklenjena za obdobje najmanj petih let in na podlagi tržnih cen na upoštevem trgu, brez predpisanih posegov v določanje cen;

38. »pogonska biogoriva« so tekoča goriva za uporabo v prometu, proizvedena iz biomase;

39. »pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč« so pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, katerih surovine so bile proizvedene v okviru sistemov, ki se z izboljšanimi kmetijskimi praksami in

pridelavo poljščin na območjih, ki se pred tem niso uporabljala za gojenje poljščin, izogibajo izpodrivalnemu učinku pogonskih goriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, in ki so bila proizvedena v skladu s trajnostnimi merili za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva;

40. »pokrito parkirišče« je parkirišče s krito konstrukcijo z vsaj tremi parkirnimi mesti za avtomobile, ki ne uporablja energije za zagotavljanje notranjih okoljskih pogojev;

41. »poljščine, ki se uporabljajo za živila in krmo« so poljščine z visoko vsebnostjo škroba, rastline za pridelavo sladkorja ali oljnice, ki se pridelujejo na kmetijskih zemljiščih kot glavne poljščine in ne vključujejo ostankov, odpadkov, lesne celuloze ali vmesnih poljščin, kot so dosevky in pokrovne poljščine, če uporaba takih vmesnih poljščin ne ustvari potrebe po dodatnih zemljiščih;

42. »poljščine z visoko vsebnostjo škroba« so poljščine, večinoma žita (ne glede na to, ali se uporabi le zrnje ali celotna rastlina kot v primeru silažne koruze), gomoljnice in korenovke (kot so krompir, topinambur, sladki krompir, maniok in jam) ter stebelne gomoljnice (kot sta kolokazija in malanga);

43. »potrdilo o izvoru« je javna listina v elektronski obliki, ki končnemu odjemalcu dokazuje, iz katerega vira, kako in v katerem obdobju je proizvedena v njem določena količina energije;

44. »prenova proizvodne naprave« je obnova naprave, ki proizvaja energijo iz obnovljivih virov, zlasti popolna ali delna zamenjava naprav ali sistemov in obratovalne opreme za spremembo zmogljivosti ali povečanje učinkovitosti ali zmogljivosti te proizvodne naprave;

45. »preostala mešanica energijskih virov« je skupna letna mešanica energijskih virov v Republiki Sloveniji, ki ne vključuje deleža, ki ga krijejo preklicana potrdila o izvoru;

46. »priključitev« je fizična priključitev ali priklop na energetska omrežje pod pogoji, opredeljenimi s tem zakonom in predpisi, ki urejajo priključitev na predmetna energetska omrežja;

47. »program podpore« je vsak instrument, program ali mehanizem, ki ga uporabi država članica ali skupina držav članic in spodbuja uporabo energije iz obnovljivih virov z zniževanjem stroškov te energije, zvišanjem cene, po kateri se lahko prodaja, ali povečanjem količine nabavljene energije na podlagi obveznosti glede obnovljive energije ali drugače, kamor med drugim spadajo finančni instrumenti, naložbena pomoč, davčne oprostitve ali olajšave, vračilo davkov, programi podpore, ki zavezujejo k uporabi obnovljive energije, vključno s programi, ki uporabljajo zelene certifikate, in neposredni programi zaščite cen, vključno s tarifami za dovajanje energije in spremenljivimi ali fiksnimi plačili premij;

48. »proizvodna naprava« je sklop opreme in napeljav, ki obnovljive vire energije pretvarjajo v električno energijo, toploto za ogrevanje in hlajenje ali v goriva iz obnovljivih virov, in lahko samostojno obratuje;

49. »reciklirana ogljična goriva« so tekoča in plinasta goriva, ki se proizvajajo iz tokov tekočih ali trdnih odpadkov neobnovljivega izvora, ki niso primerni za snovno predelavo v skladu s 4. členom Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L št. 312 z dne 22. 11. 2008, str. 3), zadnjič spremenjeni z Direktivo (EU) 2025/1892 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. septembra 2025 o spremembi Direktive 2008/98/ES o odpadkih (UL L 2025/1892 z dne 26. 9. 2025), ali iz plina iz predelave odpadkov in izpušnega plina neobnovljivega izvora, ki nastajata kot neizogibna in nenamerna posledica proizvodnega procesa v industrijskih obratih;

50. »skupnost na področju energije iz obnovljivih virov« je pravna oseba,

a) ki temelji na odprti in prostovoljni udeležbi, je samostojna in jo dejansko nadzorujejo družbeniki ali člani, ki so v bližini

projektov na področju energije iz obnovljivih virov, ki jih ima ta pravna oseba v lasti in jih razvija;

b) katere družbeniki ali člani so občine, pravne ali fizične osebe, razen pravnih oseb, ki opravljajo gospodarsko dejavnost in niso MSP;

c) jo sestavljajo vsaj tri različne pravne ali fizične osebe;

č) katere glavni cilj je zagotoviti okoljske, gospodarske in socialne skupnostne koristi za svoje družbenike ali člane ali lokalna območja, v katerih deluje, in ne toliko finančne dobičke;

51. »skupnostna samooskrba« je proizvodnje električne energije iz obnovljivih virov energije za celotno ali delno pokrivanje potreb vsaj dveh končnih odjemalcev, povezanih v skupnostno samooskrbo, z eno ali več napravami za samooskrbo;

52. »soprodukcija z visokim izkoristkom« je postopek sočasne proizvodnje toplote in električne ali mehanske energije, ki izpolnjuje merila glede izkoristkov in prihrankov primarne energije iz priloge II Direktive 2023/1791/EU;

53. »stanje staranja« pomeni stanje, opredeljeno v 28. točki prvega odstavka 3. člena Uredbe 2023/1542/EU;

54. »stanje napolnjenosti« pomeni stanje napolnjenosti, opredeljeno v 27. točki prvega odstavka 3. člena Uredbe 2023/1542/EU;

55. »toplota« je toplota v obliki pare, vroče vode, tople vode ali ohlajenih tekočin;

56. »toplotna črpalka« je naprava ali sistem, ki iz okolja odvzema toploto pri nižji temperaturi in jo pri višji temperaturi oddaja;

57. »vrednost delovne moči« pomeni dinamične informacije v sistemu upravljanja baterije, ki predpisujejo nastavitve električne energije, pri katerih naj bi baterija optimalno delovala med polnjenjem ali praznjenjem, tako da sta njeno stanje staranja in operativna uporaba optimizirana.

(2) Drugi izrazi s področja energetike, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja energetike.

(3) Drugi izrazi s področja alternativnih goriv, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi, ki urejajo alternativna goriva.

(4) Izrazi s področja graditve objektov, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja graditve objektov.

(5) Izrazi s področja večstanovanjskih stavb, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi, ki urejajo večstanovanjske stavbe.

(6) Izrazi s področja varstva okolja, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja varstva okolja.

4. člen

(določitev zavezujočega cilja)

(1) Delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije v Republiki Sloveniji je določen v višini 33 % za leto 2030.

(2) Delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije v Republiki Sloveniji ne sme biti manjši od izhodiščnega deleža 25 %.

(3) Proizvodnja električne energije, plina in toplote iz obnovljivih virov energije ter gradnja in prevzem objektov in zemljišč, ki so zanj potrebni, so v javno korist.

(4) Republika Slovenija si z ukrepi v Celovitem nacionalnem energetske in podnebne načrtu (v nadaljnjem besedilu: NEPN) prizadeva, da do leta 2030 inovativno tehnologijo za energijo iz obnovljivih virov uporablja vsaj v 5 % novonameščenih zmogljivosti za energijo iz obnovljivih virov.

(5) Cilji iz prvega odstavka tega člena se obravnavajo kot del širše podnebne politike Republike Slovenije, vključno z dolgoročno strategijo razogljčenja in ciljem doseganja podnebne nevtralnosti do leta 2050.

5. člen

(izračun deleža energije iz obnovljivih virov)

(1) Bruto končna poraba energije iz obnovljivih virov se izračuna kot vsota:

- bruto končne porabe električne energije iz obnovljivih virov,
- bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja ter
- končne porabe energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju.

(2) Plin in električna energija iz obnovljivih virov energije se za namene izračuna deleža bruto končne porabe energije ter končne porabe energije iz obnovljivih virov iz prve, druge in tretje alineje prejšnjega odstavka upoštevata le enkrat.

(3) Energija, proizvedena iz goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, se upošteva v sektorju, v katerem se porabi.

(4) Ne glede na v prejšnji odstavki se lahko Republika Slovenija dogovori z drugo oziroma drugimi državami članicami Evropske unije, da se gorivo iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, porabljeno v eni državi članici, v celoti ali delno upošteva pri deležu bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov v državi članici, v kateri so ta goriva proizvedena. Republika Slovenija o sklenjenih sporazumih obvesti Evropsko komisijo, vključno s količino goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, ki jo je Republika Slovenija upoštevala pri svojem deležu bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov ter datumu začetka izvajanja sporazuma.

(5) Za namene prve alineje prvega odstavka tega člena se bruto končna poraba električne energije iz obnovljivih virov izračuna kot količina električne energije, proizvedene v Republiki Sloveniji iz obnovljivih virov, pri čemer so vključene proizvodnje električne energije pri končnih odjemalcih s samooskrbo in v skupnostih na področju energije iz obnovljivih virov ter električna energija iz goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, razen proizvodnje električne energije v akumulacijskih prečrpalnih napravah iz vode, ki je bila najprej prečrpana navzgor, in električna energija, ki se uporablja za proizvodnjo goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora.

(6) Za namene druge alineje prvega odstavka tega člena se bruto končna poraba energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja izračuna kot količina energije za daljinsko ogrevanje in hlajenje, proizvedene v Republiki Sloveniji iz obnovljivih virov, k čemur se doda poraba druge energije iz obnovljivih virov v industriji, gospodinjstvih, storitvenem sektorju, kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvi, ter za ogrevanje, hlajenje in rabo energije v industrijskih procesih.

(7) Za namene tretje alineje prvega odstavka tega člena se končna poraba energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju izračuna kot vsota vseh pogonskih biogoriv, bioplinov in goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, porabljenih v prometnem sektorju. To vključuje goriva iz obnovljivih virov, dobavljena mednarodnim pomorskim skladiščem.

(8) Delež energije iz obnovljivih virov se izračuna kot bruto končna poraba energije iz obnovljivih virov, deljena z bruto končno porabo energije iz vseh virov energije, izraženo v odstotkih. Pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov se uporabljajo metodologija in opredelitve izrazov, opredeljene v Uredbi (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike (UL L št. 304 z dne 14. 11. 2008, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) 2024/264 z dne 17. januarja 2024 o spremembi Uredbe (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o statistiki energetike glede izvedbe posodobitev letnih, mesečnih in kratkoročnih mesečnih statistik energetike (UL L št. 2024/264 z dne 18. 1. 2024).

(9) Ministrica ali minister, pristojen za energijo (v nadaljnjem besedilu: minister), podrobneje predpiše način izračuna bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov, pri čemer upošteva tudi določbe delegiranih aktov Evropske komisije, izdanih na podlagi 35. člena Direktive 2018/2001/EU.

II. POGLAVJE: POTRJEVANJE ENERGIJE
IZ OBNOVLJIVIH VIROV

1. ODDELEK: DEKLARACIJA ZA NAPRAVO

6. člen

(deklaracija za napravo)

(1) Deklaracija za napravo (v nadaljnjem besedilu: deklaracija) je odločba, ki jo izda Agencija za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija) proizvajalcu, ki je lastnik ali upravljaavec naprave, za posamezno napravo za proizvodnjo energije ali energenta za končno porabo. Z njo se potrjuje, da naprava izpolnjuje pogoje in zahteve v zvezi z vrsto naprave za proizvodnjo energije, namestitvijo predpisane merilne opreme, uporabljenim energetskim virom in doseganjem zahtevanih izkoristkov ter izbranim režimom obratovanja.

(2) Agencija na zahtevo proizvajalca energije z odločbo v upravnem postopku izda deklaracijo za napravo, če ta izpolnjuje predpisane pogoje. Postopek pridobitve deklaracije se prednostno izvede za naprave, za katere je treba pridobiti gradbeno dovoljenje. Deklaracija se izda za določen čas.

(3) Deklaracija se izda za napravo:

- za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije,
- za proizvodnjo električne energije iz neobnovljivih virov energije,
- za soproizvodnjo z visokim izkoristkom,
- za proizvodnjo plinastih goriv iz obnovljivih virov energije,
- za proizvodnjo toplote za ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov energije za naprave, večje od 50 kW,
- za uporabo odvečne toplote v sistemih daljinskega ogrevanja,
- za proizvodnjo pogonskih tekočih in plinastih biogoriv,
- za proizvodnjo goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, kot je vodik,
- za vodikovo proizvodno napravo iz neobnovljivih virov energije.

(4) Za posamezno napravo se lahko izda le ena deklaracija ne glede na število različnih vrst vhodnega energenta ali energije in število vrst proizvedenega energenta ali energije.

(5) Za napravo, ki proizvaja električno energijo v soproizvodnji z visokim izkoristkom iz obnovljivih virov energije, se izda deklaracija za napravo iz obnovljivih virov energije pod pogojem, da je zagotovljeno izpolnjevanje pogojev za soproizvodnjo z visokim izkoristkom.

(6) Za individualne in skupnostne naprave za samooskrbo z močjo manj kot 50 kW se deklaracija ne izda, tehnične podatke za pridobitev potrdila o izvoru iz 9. člena tega zakona pa za te naprave zagotovi distribucijski operater.

(7) Pooblaščen osebe agencije nadzirajo imetnike deklaracij ter izpolnjevanje pogojev in zahtev iz deklaracije.

(8) Proizvajalec mora obveščati agencijo o vseh spremembah naprave, ki lahko vplivajo na veljavnost deklaracije.

(9) Agencija po uradni dolžnosti spremeni deklaracijo, če je obveščena o spremembah na napravi oziroma v zvezi z napravo, ki vplivajo na pogoje in zahteve iz veljavne deklaracije.

(10) Agencija po uradni dolžnosti z odločbo odvzame deklaracijo, če:

- je bila naprava spremenjena tako, da ne izpolnjuje več pogojev in zahtev iz veljavne deklaracije;
- naprava ne obratuje, razen za čas trajanja krajših vzdrževalnih del, ali
- proizvajalec na zahtevo agencije ne da podatkov, potrebnih za preverjanje pogojev in zahtev iz deklaracije.

7. člen

(register deklaracij)

(1) Agencija vodi elektronski register deklaracij za naprave (v nadaljnjem besedilu: register deklaracij), v katerem se vo-

dijo podatki o napravah z veljavno deklaracijo in proizvajalcih, ki so imetniki deklaracij. V registru deklaracij se vodijo naslednji osebni podatki proizvajalca, ki je imetnik deklaracij:

- ime in priimek,
- davčna številka,
- stalno prebivališče,
- naslov elektronske pošte in telefon.

(2) Namen obdelave osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka je izvajanje nalog agencije v zvezi z vodenjem evidence o napravah z veljavno deklaracijo, omogočanjem preglednosti sistema, preverjanjem skladnosti naprav z veljavnimi zahtevami in zagotavljanjem poveztivosti z drugimi registri. Podatki iz registra so javni, razen osebnih podatkov fizičnih oseb. Osebni podatki se hranijo za čas trajanja veljavnosti deklaracije, nato pa še največ pet let po njenem prenehanju.

(3) Podatke o proizvajalcih in napravah z veljavno deklaracijo agencija po uradni dolžnosti vpiše v register deklaracij.

(4) Agencija omogoči elektronsko poveztivost registra deklaracij z registrom potrdil o izvoru. Izmenjava podatkov poteka v strojno berljivi strukturirani elektronski obliki.

8. člen

(podzakonski predpisi)

(1) Minister predpiše tehnične pogoje in specifikacije, vključno s pogoji za meritve, registracijo in sporočanje merilnih rezultatov, ki jih morajo izpolnjevati posamezne vrste naprav iz tretjega in šestega odstavka 6. člena tega zakona. Če obstajajo harmonizirani ali evropski standardi, vključno s tehničnimi referenčnimi sistemi, ki jih vzpostavijo evropske organizacije za standardizacijo, se tehnični pogoji in specifikacije določijo na podlagi navedenih standardov. Upoštevajo se harmonizirani standardi, katerih sklici so bili objavljeni v Uradnem listu Evropske unije v podporo evropskemu pravu, vključno z Uredbo 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L št. 198 z dne 28. 7. 2017, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo (EU) 2020/740 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. maja 2020 o označevanju pnevmatik glede na izkoristek goriva in druge parametre, spremembi Uredbe (EU) 2017/1369 ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1222/2009 (UL L št. 177 z dne 5. 6. 2020, str. 1) in z Direktivo 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (prenovitev), (UL L št. 285 z dne 31. 10. 2009, str. 10), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetske učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L št. 315 z dne 14. 11. 2012, str. 1). Če teh standardov ni, se uporabijo drugi harmonizirani standardi in evropski standardi. Tehnični pogoji in specifikacije ne določajo, kdaj je treba naprave in sisteme certificirati.

(2) Tehnični pogoji in specifikacije iz prejšnjega odstavka morajo biti v skladu s trajnostnimi merili ter pogoji uporabe načela kaskadne uporabe biomase in hierarhije ravnanja z odpadki, opredeljenimi v 92. in 93. členu tega zakona.

(3) Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) predpiše vsebino vloge za pridobitev deklaracije, podrobneje uredi izdajanje deklaracije, izmenjavo podatkov, trajanje veljavnosti deklaracij glede na vrsto oziroma tehnologijo naprave za proizvodnjo energije, prijavo sprememb podatkov iz deklaracije ter vsebino in vodenje registra deklaracij.

2. ODDELEK: POTRDLA O IZVORU

9. člen

(potrdilo o izvoru)

(1) Potrdilo o izvoru je dokument v elektronski obliki, ki proizvajalcem in dobaviteljem omogoča, da dokažejo, iz kate-

rega energetskega vira, v kateri napravi in kako je proizvedena energija ali energent, ki so ga proizvedli oziroma dobavili. Potrdilo o izvoru lahko proizvajalec pridobi za energijo ali energent, proizveden v napravi, ki ima veljavno deklaracijo, in v napravi iz šestega odstavka 6. člena tega zakona.

(2) Potrdilo o izvoru izda center za podpore na zahtevo proizvajalca energije, ki je imetnik deklaracije za napravo iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona oziroma lastnik naprave za samooskrbo iz šestega odstavka 6. člena tega zakona. Potrdila o izvoru se lahko izdajo tudi avtomatizirano, če so za posamezne tipe proizvodnih naprav na voljo vsi potrebni in nedvoumni podatki, ki omogočajo zanesljivo obdelavo brez potrebe po dodatni presoji. Način, postopek in tipi naprav, za katere se potrdila o izvoru izdajajo avtomatizirano, se določijo v pravilih za delovanje centra za podpore iz tretjega odstavka 19. člena tega zakona. Potrdilo o izvoru se izda, prenese in razveljavi v elektronski obliki v skladu s standardom SIST EN 16325 ter je natančno, zanesljivo in zaščiteno pred goljufijami. Tako potrdilo velja za javno listino.

(3) Potrdilo o izvoru je izdano proizvajalcu z vpisom potrdila na račun tega proizvajalca v registru potrdil o izvoru. Potrdilo o izvoru se lahko prenese s prenosom na račun novega imetnika v registru potrdil o izvoru ali z elektronskim izvozom potrdil na imetnika v tujini.

(4) Če center za podpore zavrne zahtevo za izdajo potrdila o izvoru, mora o tem izdati odločbo.

(5) Centru za podpore podatke v zvezi s proizvedeno energijo, za katero center za podpore izdaja potrdila o izvoru, sporočajo naslednji subjekti:

- elektrooperater sistema, na katerega je priključena naprava za proizvodnjo električne energije, za katero se izdaja potrdilo o izvoru;
- proizvajalec plinastih goriv iz obnovljivih virov energije in vodika za prodajo;
- operater sistema, na katerega je priključena naprava za proizvodnjo plina in goriv iz obnovljivih virov energije ter vodika, za katere se izdaja potrdilo o izvoru;
- distributer toplote, na katerega omrežje je priključena naprava za proizvodnjo energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov;
- druga oseba, ki ima podatek, ki ga potrebuje center za podpore.

(6) Za izdajo potrdila o izvoru za napravo iz šestega odstavka 6. člena tega zakona lahko center za podpore iz Centralnega elektroenergetskega portala Slovenije pridobi podatke o instalirani moči proizvodnje, lastniku merilnega mesta in stanju merilnega mesta.

(7) Pooblaščen osebe centra za podpore nadzirajo imetnike potrdil o izvoru ter izpolnjevanje predpisanih pogojev in zahtev glede potrdil o izvoru. Pooblaščen osebe agencije izvajajo nadzor nad izvajanjem izdajanja in upravljanja potrdil o izvoru.

(8) Potrdilo o izvoru energije je standardne velikosti 1 MWh. Standardna velikost se lahko deli na manjše dele pod pogojem, da so ti deli večkratnik 1 Wh. Za vsako enoto proizvedene energije iz posamezne naprave za proizvodnjo energije je mogoče izdati največ eno potrdilo o izvoru.

(9) Posamezno potrdilo o izvoru je za dokazovanje izvora energije veljavno za transakcije 12 mesecev od zadnjega dneva proizvodnje takšne enote energije, za katero je bilo potrdilo izdano, razveljavi pa se lahko najpozneje v 18 mesecih od zadnjega dneva proizvodnje enote energije, za katero je bilo potrdilo izdano. Potrdila o izvoru, ki niso razveljavljena v roku iz prejšnjega stavka, prenehajo veljati in se upoštevajo pri izračunu preostale mešanice energetskih virov. Dobavitelji morajo potrdila o izvoru, ki jih imajo na računu, razveljaviti najpozneje šest mesecev po preteku njihove veljavnosti.

(10) Količina energije iz posameznega vira, ki ustreza potrdilom o izvoru in jo dobavitelj energije prenese na tretjo stranko, se odšteje od deleža posameznega vira energije v

njegovem naboru energetskih virov za obveščanje končnih odjemalcev o deležu posameznega vira energije oziroma prispevka posameznega vira energije k skupni sestavi goriv, ki jih je dobavitelj izkoristil v predhodnem letu. Enako velja za navedbo sklicevanja na referenčne vire, kot so spletne strani, na katerih so javnosti na voljo podatki o vplivih na okolje, ki so izraženi vsaj z emisijami toplogrednih plinov kot rezultatom proizvodnje energije iz skupne sestave goriv, ki jih je dobavitelj izkoristil v predhodnem letu.

(11) Kadar se plin dobavlja iz omrežja za vodik ali plin, vključno s plinastimi gorivi iz obnovljivih virov nebiološkega izvora in biometanom, mora dobavitelj za dokazovanje deleža ali količine energije iz obnovljivih virov v mešanici energijskih virov uporabiti potrdila o izvoru, razen za delež mešanice energijskih virov, ki ustreza morebitnim nedokumentiranim komercialnim ponudbam in za katerega lahko dobavitelj uporabi preostalo mešanico energijskih virov. Kadar odjemalec porablja plin iz omrežja za vodik ali plin, vključno z gorivi iz obnovljivih virov nebiološkega izvora in biometanom, kot je razvidno iz komercialne ponudbe njegovega dobavitelja, se za vsako porabo plina izdana potrdila o izvoru razveljavijo v količini, ki ustreza podatkom o deležu teh plinov v omrežju.

(12) Podatke o potrdilih o izvoru za plin center za podpore posreduje upravljavcu virtualne točke za plin. Upravljavec virtualne točke za plin omogoča pregledno izvajanje transakcij s potrdili o izvoru za plin, pri čemer se te transakcije v okviru upravljanja virtualne točke obravnavajo kot transakcije s plinom. O izvedenih transakcijah upravljavec virtualne točke redno obvešča center za podpore za potrebe registra potrdil o izvoru.

(13) Potrdila o izvoru se ne uporabljajo za izračunavanje bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov in dokazovanje doseganja ciljev iz 4. člena tega zakona. Prenosi potrdil o izvoru, ki jih dobavitelji izvedejo ločeno ali skupaj s fizičnim prenosom energije, ne vplivajo na odločanje Republike Slovenije, da za doseganje svojih ciljev za obnovljivo energijo uporabi statistične prenose, sodeluje z drugimi državami v skupnih projektih ali oblikuje skupne programe podpor obnovljivim virom energije za izpolnjevanje ciljev, ali na izračun končne bruto porabe energije iz obnovljivih virov.

(14) Vlada z uredbo podrobneje uredi pogoje, način in postopek izdaje potrdil o izvoru, transakcije s potrdili o izvoru, podrobneje določi najdaljše trajanje veljavnosti potrdila in načine prenehanja veljavnosti potrdil ter podrobneje določi nadzor nad potrdili, vrste podatkov, zavezance za sporočanje in sporočanje podatkov iz petega odstavka tega člena.

10. člen

(vsebina potrdila o izvoru)

(1) Potrdilo o izvoru mora vsebovati najmanj podatke o:

- a) tem, ali se potrdilo nanaša na električno energijo, plin, goriva ali toploto za ogrevanje ali hlajenje ali odvečno toploto;
- b) energetskem viru, iz katerega je bila energija proizvedena, ter dnevu začetka in konca njene proizvodnje, ki se lahko opredeli tudi:

– v skladu z bilančnim obračunskim intervalom, ki velja za predmetno omrežje, v katero se prevzema plin iz obnovljivih virov, vključno z gorivi iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, ali toploto za ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov;

– v skladu z bilančnim obračunskim intervalom, opredeljenim v 15. točki 2. člena Uredbe 2019/943/EU v primeru električne energije iz obnovljivih virov;

c) identiteti, lokaciji, vrsti in zmogljivosti naprave, v kateri je bila energija proizvedena;

č) tem, v kolikšni meri je naprava prejela podporo za naložbe in v kolikšni meri je imela enota energije koristi od programov podpore ter vrste programa podpore;

d) dnevu začetka obratovanja naprave in

e) dnevu in državi izdaje potrdila ter enotni identifikacijski številki potrdila.

(2) Potrdilo o izvoru električne energije in potrdilo o izvoru toplote, kadar gre za soproizvodnjo z visokim izkoristkom, mora poleg podatkov iz prejšnjega odstavka vsebovati še:

a) toplotno in električno zmogljivost proizvodne naprave, v kateri je bila električna energija proizvedena;

b) spodnjo kurilno vrednost goriva, iz katerega je bila električna energija proizvedena, uporabo toplote, proizvedene skupaj z električno energijo, in natančno navedbo dnevo in krajev proizvodnje;

c) podrobno navedbo količine električne energije in toplote, proizvedene v soproizvodnji z visokim izkoristkom;

č) podrobno navedbo prihrankov primarne energije;

d) nazivni električni in toplotni izkoristek naprave za soproizvodnjo;

e) podatek, ali je obrat pridobil spodbudo za naložbo in ali je proizvedena energija prejela podporo ter vrsto in višino podpore, če je bila izplačana do izdaje potrdila o izvoru.

(3) Potrdilo o izvoru toplote za ogrevanje in hlajenje iz obnovljivih virov energije in odvečne toplote mora poleg podatkov iz prvega odstavka tega člena vsebovati še podatke o sistemu daljinskega ogrevanja in hlajenja, v katerega se dobavlja toplota.

(4) Proizvodni napravi, ki proizvaja električno energijo v soproizvodnji z visokim izkoristkom iz obnovljivih virov energije in ki ima deklaracijo za proizvodno napravo iz obnovljivih virov energije v skladu s tretjim odstavkom 6. člena tega zakona, se za proizvedeno električno energijo izda potrdilo o izvoru električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, na katerem so navedeni tudi podatki iz drugega odstavka tega člena.

(5) Vlada lahko v uredbi iz štirinajstega odstavka prejšnjega člena predpiše tudi druge podatke, ki jih mora vsebovati potrdilo o izvoru, če je tako opredeljeno v mednarodnih standardih, vrsto podatkov, ki jih morajo za pridobitev potrdila o izvoru zagotavljati proizvajalci, in način uporabe potrdil o izvoru.

11. člen

(potrdila o izvoru, izdana v drugih državah)

(1) Potrdilo o izvoru, ki ga izda pristojni izdajatelj v drugi državi članici Evropske unije na način in pod pogoji iz Direktive 2018/2001/EU in Direktive 2012/27/EU, ima v Republiki Sloveniji enako dokazno moč o podatkih iz prvega, drugega in tretjega odstavka prejšnjega člena kot potrdila o izvoru, ki jih izda center za podpore. V Republiki Sloveniji se potrdila o izvoru, ki jih izda druga država članica, priznavajo izključno za dokazovanje deleža oziroma količine energije iz obnovljivih virov v naboru energetskih virov lastnika potrdil o izvoru.

(2) Center za podpore z odločbo zavrne priznanje potrdila o izvoru, če upravičeno dvomi o točnosti, zanesljivosti ali verodostojnosti potrdila. Zavrnitev priznanja potrdila o izvoru kot dokaza mora temeljiti na objektivnih, preglednih in neizključujočih merilih. Center za podpore Evropsko komisijo obvesti o zavrnitvi potrdila o izvoru z utemeljitvijo zavrnitve.

(3) V primeru, ko center za podpore zavrne priznanje potrdila o izvoru, ki ga je izdal pristojni izdajatelj v drugi državi članici Evropske unije, mora na zahtevo Evropske komisije priznati potrdilo o izvoru in odpraviti odločbo, s katero je zavrnil priznanje.

(4) Potrdilo o izvoru, ki ga izda tretja država, se v Republiki Sloveniji ne prizna, razen če ima Evropska unija s tretjo državo sklenjen sporazum o vzajemnem priznavanju potrdil o izvoru, izdanih v Evropski uniji, združljiv sistem potrdil o izvoru, vzpostavljen v navedeni tretji državi, in v primeru neposrednega uvoza ali izvoza energije.

(5) Center za podpore sodeluje z drugimi izdajatelji oziroma združenji izdajatelj potrdil o izvoru, če to zmanjša ovire pri dostopu do drugih trgov.

(6) Potrdilo o izvoru, izdano v drugi članici Evropske unije ali tretji državi, s katero ima Evropska unija sklenjen sporazum o vzajemnem priznavanju potrdil o izvoru, je lahko preneseno v elektronski obliki preko združljivega sistema potrdil o izvoru.

12. člen

(register potrdil o izvoru)

(1) Center za podpore vodi elektronski register potrdil o izvoru, zagotavlja tehnično upravljanje in vzdrževanje registra potrdil o izvoru in v ta namen zagotovi povezljivost z drugimi registri. Izmenjava podatkov poteka v strojno berljivi strukturirani elektronski obliki.

(2) Register iz prejšnjega odstavka mora vsebovati najmanj podatke o:

a) proizvedeni energiji po posameznih napravah za proizvodnjo energije iz tretjega odstavka 6. člena tega zakona;

b) potrdilih o izvoru, ki jih ima posamezni imetnik, vključno s podatkom o državi, v kateri je bilo posamezno potrdilo izdano;

c) vseh prenosih posameznega potrdila o izvoru;

č) preklicu ali drugem načinu prenehanja veljavnosti posameznega potrdila o izvoru;

d) uporabi potrdil o izvoru za dokazovanje, da je bila določena količina energije proizvedena v soproizvodnji z visokim izkoristkom ali iz obnovljivih virov ali iz neobnovljivih virov (razveljavitev potrdila), z vsemi podatki o razveljavljenem potrdilu in podatki o lastniku razveljavljenega potrdila;

e) potrdilih o izvoru, ki so bila izvožena iz Republike Slovenije in uvožena v Republiko Slovenijo.

(3) Če je imetnik potrdila fizična oseba, se v registru potrdil vodijo tudi naslednji osebni podatki imetnika:

– ime in priimek,

– davčna številka,

– stalno prebivališče,

– naslov elektronske pošte in telefon.

(4) Namen obdelave osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka je izvajanje nalog centra za podpore v zvezi z vodenjem evidence o potrdilih o izvoru, upravljanjem transakcij s potrdili, preverjanjem upravičenosti do razveljavitve in prenosa potrdil, zagotavljanjem transparentnosti trga z energijo ter povezljivostjo z drugimi združljivimi sistemi in registri. Osebni podatki se hranijo za čas, ko je oseba imetnik potrdila o izvoru, in še pet let po prenehanju te vloge oziroma zadnje transakcije.

(5) Del registra potrdil o izvoru je tudi račun v registru, v katerega so vneseni podatki o posameznem imetniku potrdil o izvoru in podatki o vseh potrdilih o izvoru, s katerimi je imetnik opravljal prenose, razveljavitve ali preklice, ki se štejejo za transakcije. Račun proizvajalca se lahko odpre le za proizvajalca energije, ki ima za napravo za proizvodnjo energije veljavno deklaracijo, račun trgovca pa tudi za vsako drugo osebo, ki pridobi ali opravlja transakcije s potrdili o izvoru.

(6) Posamezni imetnik računa ima vpogled le v podatke, ki so v njegovem računu ali računih.

(7) Center za podpore s splošnim aktom podrobneje določi način in pravila za vodenje registra potrdil o izvoru, pogoje za odprtje računa v registru, vodenje računa in zaprtje računa v registru ter način in obliko sporočanja upravičencev do potrdil o izvoru.

13. člen

(avkcije potrdil o izvoru)

(1) Zaradi zagotavljanja transparentnosti, nediskriminatornega dostopa in učinkovite rabe potrdil o izvoru se potrdila o izvoru, ki so bila prenesena na center za podpore, lahko prodajo ali dodelijo na javni avkciji.

(2) Avkcije izvaja center za podpore samostojno ali v sodelovanju z energetsko borzo ob izpolnjevanju tehničnih in ekonomskih pogojev.

(3) Postopek izvedbe avkcije, roki, pravila sodelovanja, morebitne omejitve ter pogoji plačila se podrobneje uredijo s pravili za izvedbo avkcije, ki jih izda center za podpore.

(4) Center za podpore na svoji spletni strani objavi pogoje in postopek izvedbe avkcije najmanj 30 dni pred izvedbo avkcije, o izvedbi avkcije pa obvesti tudi zainteresirano javnost.

14. člen

(letne pristojbine)

(1) Za financiranje stroškov, povezanih z izdajo, vodenjem in upravljanjem potrdil o izvoru ter z drugimi nalogami, opredeljenimi v tem zakonu, imetniki oziroma uporabniki, ki so vpisani v register potrdil o izvoru, plačajo letno pristojbino.

(2) Letna pristojbina se določi za posamezno napravo za proizvodnjo energije, vpisano v register potrdil o izvoru, in se obračuna na podlagi:

– stroškov vodenja računa v registru,

– nazivne moči naprave,

– količine izdanih potrdil o izvoru oziroma količine energije, za katero so bila potrdila izdana v preteklem koledarskem letu.

(3) Pri določitvi višine pristojbine se upošteva načelo sorazmernosti. Letna pristojbina se določa tako, da manjše proizvodne naprave prispevajo manj, večje naprave pa sorazmerno več.

(4) Če uporabnik kljub opozorilu zapadle obveznosti ne poravnava v dodatnem roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni, se naprava začasno izbriše iz registra.

(5) Podrobnejša merila glede zavezancev, višine pristojbine, razredov naprav glede na moč naprave, rokov in načina plačila se določijo z aktom, ki ga izda center za podpore, v soglasju z ministrom, pristojnim za energijo.

III. POGLAVJE: PODPORE ZA SPODBUJANJE PROIZVODNJE ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV IN ZA SHRANJEVANJE ENERGIJE

1. ODDELEK: ZAGOTAVLJANJE SREDSTEV ZA PODPORE IN NALOGE CENTRA ZA PODPORE

15. člen

(splošno)

(1) Rabo obnovljivih virov energije spodbuja država s programi izobraževanja, obveščanja in ozaveščanja javnosti, pripravo predpisov, finančnimi spodbudami in drugimi programi podpore.

(2) Raba obnovljivih virov energije se spodbuja z namenom povečanja količine in deleža obnovljivih virov energije, povečanja zanesljivosti oskrbe z energijo, prispevanja k blaženju podnebnih sprememb in doseganju podnebne nevtralnosti, zmanjšanja uvozne odvisnosti pri oskrbi z energijo in zaradi drugih energetskega razlogov, ki so opredeljeni v strateških dokumentih in akcijskih načrtih.

(3) Ukrepi in mehanizmi za spodbujanje večje proizvodnje energije iz obnovljivih virov so podrobno opredeljeni v dolgoročnem časovnem načrtu sredstev za podpore iz 20. člena tega zakona in v dokumentih dolgoročnega načrtovanja energetske politike, akcijskih načrtih, strategijah in programih.

16. člen

(sredstva za podpore)

(1) Sredstva za podpore so namenska sredstva, ki se oblikujejo v skladu s tem zakonom in so namenjena le za zagotavljanje podpor ter druge namene, opredeljene s tem zakonom.

(2) Sredstva za podpore upravlja center za podpore iz 19. člena tega zakona. Upravljanje namenskih sredstev za podpore vključuje izvajanje vseh aktivnosti, ki so potrebne za pridobivanje sredstev v skladu s tretjim odstavkom tega člena in smotno porabo teh sredstev za namene iz četrtega odstavka tega člena.

(3) Sredstva za podpore se zagotavljajo na enotnem računu s:

a) prispevkom za spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov;

b) proračunskimi viri, če se za podpiranje energije iz obnovljivih virov energije oblikujejo posebna namenska proračunska postavka in določijo namenski proračunski prihodki;

c) sredstvi, pridobljenimi iz statističnih prenosov v skladu z 51. členom tega zakona;

č) sredstvi, pripadajočimi Republiki Sloveniji zaradi sodelovanja v vlogi gostiteljice projektov v mehanizmu Evropske unije iz drugega odstavka 57. člena tega zakona;

d) pozitivnimi bančnimi obrestmi in obrestmi iz naslova drugih naložb teh sredstev;

e) zamudnimi obrestmi, pridobljenimi iz upravljanja sredstev centra za podpore;

f) prodajo potrdil o izvoru na avkciji centra za podpore;

g) letnimi pristojbinami za izdajo in vodenje potrdil o izvoru.

(4) Sredstva za izvajanje podpor se uporabljajo za:

a) delovanje centra za podpore,

b) zagotavljanje podpor za spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov in shranjevanja energije,

c) zagotavljanje naložbene pomoči za naprave za samo-oskrbo,

č) plačila za statistične prenose v skladu z 51. členom tega zakona,

d) skupne projekte med državami članicami Evropske unije in državami članicami ter tretjimi državami v skladu z 52. in 54. členom tega zakona,

e) za finančna plačila v mehanizmu Evropske unije za financiranje energije iz obnovljivih virov v skladu z 32. in 33. členom Uredbe 2018/1999/EU,

f) plačilo negativnih bančnih obresti ter zamudnih obresti, ki temeljijo na sodni poravnavi ali odločitvi sodišča, če gre za sodne spore, ki so neposredno povezani z izvajanjem nalog iz točke b), c), g) ali h) tega odstavka,

g) izplačila enkratnih nadomestil občinam za spodbujanje uvajanja vetrnih proizvodnih naprav v skladu z 71. členom Zakona o uvajanju naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 78/23, 95/24 in 77/25),

h) plačilo jamstev v okviru jamstvene sheme v skladu s 47. členom tega zakona,

i) za vzpostavitev in upravljanje polnilnih parkov za električna vozila, na katerih se za oskrbo prometa v okviru obvezne gospodarske javne službe zagotavlja električna energija, proizvedena iz obnovljivih virov,

j) druge namene, opredeljene s tem zakonom.

17. člen

(določanje prispevkov za spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov in njihova poraba)

(1) Prispevek za spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov iz točke a) tretjega odstavka prejšnjega člena se končnim odjemalcem obračunava glede na količino dobavljene energije v kilovatnih urah (kWh). Prispevek plačuje vsak končni odjemalec za električno energijo, plin iz omrežja in daljinsko toploto ter daljinsko hlajenje za posamezno prevzemno-predajno mesto. Prispevek se plačuje tudi za trda in tekoča fosilna goriva, utekočinjeni naftni plin ter utekočinjeni zemeljski plin, ki ga vsak končni odjemalec plačuje dobavitelju.

(2) Višino prispevkov določi vlada z uredbo tako, da je vsa energija, ne glede na vrsto, enakomerno obremenjena.

(3) Končni odjemalec prispevek plačuje kot posebno postavko na mesečnem računu za omrežnino oziroma na računu za dobavljeno gorivo ali toploto. Oseba, ki prejme prispevek skupaj s plačilom računa, ga mora takoj in brezplačno prenesti v korist centra za podpore.

(4) Dobavitelji fosilnih trdnih, tekočih in plinastih goriv in toplote prenesejo prispevek mesečno na podlagi prodaje v korist centra za podpore.

(5) Prispevek se ne plačuje za toploto iz učinkovitih sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja, ki za svoje delovanje v celoti izrabljajo obnovljive vire energije ali odvečno toploto.

(6) Prispevek se ne plačuje za prevzemno-predajna mesta, prek katerih so na omrežje neposredno priključene črpal-

ne hidroelektrarne in samostojni baterijski hranilniki električne energije, ki prevzeto električno energijo namenajo izključno za poznejšo pretvorbo shranjene energije v električno energijo in oddajo v omrežje.

(7) Prispevek se ne plačuje za električno energijo in goriva, ki se porabijo v sektorju pretvorbe energije za proizvodnjo toplote v sistemih daljinskega ogrevanja in hlajenja.

(8) Prispevek se ne plačuje za gorivo, ki ga dobavitelj prodajo trgovcem za nadaljnjo prodajo ali drugim dobaviteljem za dobavo končnim odjemalcem.

(9) Prispevek se ne plačuje za končno energijo oziroma gorivo, ki je uporabljeno za neenergetsko rabo.

18. člen

(znižanje prispevka za spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov za energetska intenzivna podjetja)

(1) Energetska intenzivna podjetja so upravičena do znižanja prispevka iz 17. člena tega zakona pod pogojem, da:

– izvajajo ukrepe iz energetskega pregleda na podlagi zakona, ki ureja učinkovito rabo energije;

– izvajajo sistem upravljanja z energijo v skladu s standardom SIST EN ISO 50001 ali sistem upravljanja z okoljem v skladu s standardom SIST EN ISO 14001 ter je izveden minimalni pregled v skladu s priložo A, točko A.3 standarda SIST ISO 50002, ki se izvede vsaka štiri leta, ali

– proizvajajo energijo iz obnovljivih virov energije.

(2) Nadzor nad izvajanjem določb iz prejšnjega odstavka izvaja agencija.

(3) Vlada z uredbo iz drugega odstavka 17. člena tega zakona podrobneje predpiše merila za določitev energetske intenzivnosti podjetij glede razvrstitve po glavnih dejavnostih, ki imajo veliko elektro intenzivnost in v katerih so podjetja izpostavljena mednarodni trgovini, pri čemer ne gre za podjetja v težavah, ter način določanja in delež znižanja prispevka za spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov v skladu s pravili za državne pomoči za področje energije.

19. člen

(center za podpore)

(1) Dejavnost centra za podpore je obvezna državna gospodarska javna služba.

(2) Centru za podpore se podeli javno pooblastilo za naslednje naloge:

a) upravljanje sredstev iz tretjega odstavka 16. člena tega zakona;

b) vodenje in izvajanje podpornih shem, sklepanje pogodb o podporah in izplačevanje podpor;

c) izdajanje potrdil o izvoru ter vodenje, tehnično upravljanje in vzdrževanje registra potrdil o izvoru;

č) dodeljevanje naložbene pomoči za naprave za samooskrbo;

d) obravnava pobud in pridobivanje ponudb investitorjev za sodelovanje Republike Slovenije v mehanizmi mednarodnega sodelovanja za doseganje deleža energije iz obnovljivih virov v skladu s IV. poglavjem tega zakona;

e) zagotavljanje delovanja, tehničnega upravljanja in vzdrževanja registra potrdil o izvoru;

f) izvajanje nalog kontaktne točke iz 3. oddelka VII. poglavja tega zakona;

g) pripravljanje smernic in mnenj v postopkih priprave prostorskih aktov za področje energije iz obnovljivih virov v skladu z zakonom, ki ureja ureditev prostora;

h) vodenje, tehnično upravljanje, vzdrževanje registra dobropisov za e-mobilnost;

i) dodeljevanje finančnih spodbud za rabo obnovljivih virov energije iz sredstev evropske kohezijske politike in drugih finančnih mehanizmov;

j) izvajanje jamstvene sheme;

k) druge naloge v skladu s tem zakonom.

(3) Center za podpore po javnem pooblastilu izdaja tudi pravila za delovanje centra za podpore, ki podrobneje urejajo način izvajanja nalog gospodarske javne službe dejavnosti centra za podpore, in sicer določajo sklepanje pogodb o podporah in izplačevanje podpor, dodeljevanje naložbene pomoči za naprave za samooskrbo ter potrdila o izvoru, obveščanje, posredovanje in objavo podatkov centra za podpore, obračun in finančno poravnavo centra za podpore ter drugih nalog v skladu s tem zakonom.

(4) Center za podpore izvaja tudi druge dejavnosti, povezane z obveščanjem, ozaveščanjem ter usposabljanjem iz tega zakona in zakona, ki ureja učinkovito rabo energije.

(5) Izvajalec gospodarske javne službe dejavnosti centra za podpore ne sme izvajati dejavnosti elektrooperaterja, operaterja sistema plina, operaterja sistema za daljinsko ogrevanje ali hlajenje ali dejavnosti proizvodnje energije ali goriv.

(6) Gospodarsko javno službo dejavnosti centra za podpore v Republiki Sloveniji izvaja gospodarska družba, katere edini družbenik je Republika Slovenija, ki s koncesijskim aktom uredi izvajanje gospodarske javne službe ter z njo sklene koncesijsko pogodbo.

(7) Center za podpore pridobiva sredstva za svoje delovanje iz prispevka za spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov iz točke a) tretjega odstavka 16. člena tega zakona. Višino sredstev iz prispevka za delovanje centra za podpore določi vlada na podlagi sprejetega letnega programa dela in finančnega načrta družbe. Če vlada do 31. marca tekočega leta ne določi višine sredstev, se center za podpore do sprejetja novega sklepa financira v višini, kot jo določa zadnji veljavni sklep, sorazmerno v višini ene dvanajstine za vsak mesec. Vlada z vsakokratnim sklepom določi znesek, namenjen za delovanje centra za podpore. V sklepu se znesek prikaže po namenih, in sicer za kontaktno točko, za upravljanje sredstev centra za podpore ter za izvajanje vseh drugih nalog centra za podpore.

(8) Center za podpore po javnem pooblastilu opravlja tudi druge naloge s področja spodbujanja energetske učinkovitosti, alternativnih goriv, energetske in mobilnostne revščine ali zmanjševanja emisij v prometu, dodeljevanja sredstev s področja celostnega prometnega načrtovanja in trajnostne mobilnosti ter druge ukrepe, povezane s prometom in prometno infrastrukturo, ki ciljno prispevajo k povečanju obnovljivih virov energije, zmanjševanju emisij in izboljševanju okoljskih parametrov delovanja prometnega sektorja, ki niso del izvajanja obvezne državne gospodarske javne službe. Sredstva za izvajanje teh nalog, ki so prihodek centra za podpore, zagotovi ministrstvo, pristojno za energijo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo). Center za podpore v ta namen z ministrstvom sklene pogodbo, s katero se določijo namen, obseg in vir financiranja nalog, sredstva za izvajanje teh nalog in pogoji opravljanja nalog. Center za podpore mora voditi ločene računovodske obračune in evidence o sredstvih za izvajanje nalog iz tega odstavka in o uporabi teh sredstev za posamezne naloge.

(9) Center za podpore opravlja tudi naloge s področja ugotavljanja namenske porabe nadomestila za kritje posrednih stroškov iz zakona, ki ureja podnebje. Sredstva za izvajanje teh nalog, ki so prihodek centra za podpore, zagotovi ministrstvo, pristojno za podnebje. Center za podpore v ta namen z ministrstvom, pristojnim za podnebje, sklene pogodbo, s katero se določijo namen, obseg in vir financiranja nalog, sredstva za izvajanje teh nalog in pogoji opravljanja nalog. Center za podpore mora voditi ločene računovodske obračune in evidence o sredstvih za izvajanje nalog iz tega odstavka in uporabi teh sredstev za posamezne naloge.

(10) Center za podpore, po predhodnem soglasju ministrstva, pristojnega za podnebje, izvede povabilo k oddaji vlog za neposredno potrditev projektov, ki so upravičena do sofinanciranja iz Sklada za modernizacijo, ter nadzor nad izvedbo teh investicij. Sredstva za izvajanje teh nalog, ki so prihodek centra za podpore, zagotovi ministrstvo, pristojno za podnebje. Center za podpore v ta namen z ministrstvom, pristojnim za podnebje, sklene pogodbo, s katero se določijo namen, obseg in vir

financiranja nalog, sredstva za izvajanje teh nalog in pogoji opravljanja nalog. Center za podpore mora voditi ločene računovodske obračune in evidence o sredstvih za izvajanje nalog iz tega odstavka in uporabi teh sredstev za posamezne naloge.

(11) Podrobno ureditev izvajanja podpor, dodeljevanja pomoči ali drugih spodbud in nadzora nad dodeljenimi pomočmi oziroma spodbudami center za podpore določi v pravilih iz tretjega odstavka tega člena. Center za podpore določi obvezno uporabo digitalnih storitev pri poslovanju s centrom za podpore, kadar gre za poslovanje s pravnimi osebami.

(12) Center za podpore mora voditi ločene računovodske obračune in evidence o sredstvih, zbranih s prispevki in drugimi viri iz tretjega odstavka 16. člena tega zakona, in o uporabi teh sredstev za različne vrste podpor, delovanje centra za podpore in druge predpisane namene.

(13) Center za podpore vodi register prejemnikov podpor. Podatke o prejetih podporah lahko center za podpore preda pristojnim organom v okviru poročanj, ki jih mora izvajati. Center za podpore podatke o višini in prejemnikih podpor objavi na svoji spletni strani.

(14) Osebe, ki od centra za podpore prejemajo podporo ali prodajajo električno energijo prek centra za podpore, in operaterji, na katerih omrežje so navedene osebe priključene, morajo centru za podpore na njegovo zahtevo predati podatke, ki jih center potrebuje za izvajanje svojih nalog v okviru gospodarske javne službe po tem zakonu.

(15) V register prejemnikov podpor se vpišejo tudi naslednji osebni podatki prejemnikov podpor:

- ime in priimek,
- davčna številka in
- stalno prebivališče.

(16) Podatki iz registra, razen osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka, so javni.

(17) Osebni podatki se lahko uporabljajo le za vodenje registra prejemnikov podpor in za namene preverjanja dvojnega financiranja oziroma spoštovanje pravil o državnih pomočeh. Center za podpore lahko osebne podatke iz registra uporablja tudi za znanstvenoraziskovalne in statistične namene. Osebni podatki se hranijo še pet let po izplačilu zadnje podpore.

20. člen

(dolgoročni časovni načrt)

(1) Vlada vsaki dve leti do 31. decembra sprejme dolgoročni časovni načrt doseganja ciljev spodbujanja proizvodnje in rabe obnovljivih virov energije za naslednjih pet let (v nadaljnjem besedilu: dolgoročni časovni načrt).

(2) V dolgoročnem časovnem načrtu vlada vsaj za naslednji dve leti predvidi:

- a) obseg sredstev, zbranih iz virov sredstev za podpore iz tretjega odstavka 16. člena tega zakona;
- b) obseg sredstev, ki so namenjena za posamezni ukrep za doseganje ciljev spodbujanja rabe obnovljivih virov energije;
- c) okvirni časovni razpored in pogostost javnih pozivov;
- č) pričakovane primerne tehnologije (po potrebi);
- d) način in časovnico prerazporeditve sredstev, če v predvidenem obdobju zbrana sredstva niso porabljena;
- e) po potrebi tudi vključevanje Republike Slovenije v mehanizme mednarodnega sodelovanja za doseganje deleža energije iz obnovljivih virov.

(3) Center za podpore sodeluje pri pripravi dolgoročnega časovnega načrta. Pri pripravi dolgoročnega časovnega načrta vlada tudi na podlagi podatkov centra za podpore in agencije oceni učinkovitost dosedanjih programov podpor za energijo iz obnovljivih virov in iz soproizvodnje z visokim izkoristkom. Ocena se vključuje v celovito nacionalno energetske in podnebno poročilo o napredku v skladu z 20. členom Uredbe 2018/1999/EU.

(4) Dolgoročni časovni načrt vsebuje oceno potrebnih finančnih sredstev in ne predvideva posegov v okolje.

(5) Vlada lahko v posameznem letu obdobja, za katero velja dolgoročni časovni načrt, ta načrt spremeni, če je to po-

trebno zaradi prilagoditve obsegu zbiranja ali uporabe sredstev za podpore.

(6) Dolgoročni časovni načrt in njegove spremembe se javno objavijo.

2. ODDELEK: VRSTE PODPOR, ENERGETSKE TEHNOLOGIJE IN ZAHTEVE

21. člen

(namen in upravičenost podpor)

(1) Podpore se dodeljujejo z namenom spodbujanja razvoja projektov, ki temeljijo na obnovljivih virih energije, shranjevanju energije in uporabi odvečne toplote, s ciljem povečanja deleža obnovljivih virov v energetski mešanici, zagotavljanja finančne stabilnosti projektov ter s tem omogočanja trajnostnega izvajanja projektov, in na krepitvi tržne integracije obnovljivih virov energije z izboljšanjem njihove konkurenčnosti in vključevanjem v energetski trg.

(2) Podpore se načrtujejo tako, da se prepreči vsako neupravičeno izkrivljanje učinkovitega delovanja trgov ter hkrati ohranijo učinkovite spodbude za poslovanje in cenovni signali. Če so stroški proizvodnje energije iz obnovljivih virov ali uporabe odvečne toplote, vključno z normalnim tržnim donosom na vložena sredstva, višji od tržnih cen tovrstne energije, se za energijo, proizvedeno v teh napravah, lahko dodelijo podpore.

(3) Višina podpore se določi po načelu stroškovne učinkovitosti s ciljem zagotoviti učinkovito rabo energije in spodbujati rabo obnovljivih virov energije. Pri določanju načinov spodbujanja in višine podpor se lahko upoštevajo tudi drugi vidiki, kot so odpornost energetskih sistemov, okoljska trajnostnost, socialni vidik, ohranjanje kulturne dediščine in naravnega okolja, uporaba naravnih materialov, povezovanje energetskih sektorjev in sistemov ter spodbujanje zaposlovanja in regionalnega razvoja.

(4) Pri določanju načinov spodbujanja in višine podpor je mogoče za demonstracijske in pilotne projekte, skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov in manjše proizvodne naprave določiti višjo raven podpore. Za skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov se upoštevajo njihove posebnosti, hkrati pa se zagotovi enakopravna možnost sodelovanja pri pridobivanju podpor kot drugim udeležencem na trgu.

22. člen

(vrste podpor)

Podpora za spodbujanje uvajanja energije iz obnovljivih virov se šteje za državno pomoč in se zagotavlja iz sredstev za podpore v obliki:

- a) spodbude za naložbe, namenjene financiranju novih in prenovljenih proizvodnih naprav ter sistemov za shranjevanje energije iz 3. oddelka tega poglavja,
- b) pomoči za tekoče poslovanje, namenjene podpori za proizvodnjo energije in zagotavljanju obratovanja, in sicer kot:
 - pomoč za tekoče poslovanje za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov iz 4. oddelka tega poglavja ali
 - pomoč za tekoče poslovanje za proizvodnjo toplote, hladu, obnovljivega vodika in pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv, bioplina, vključno z biometanom, in biomasnih goriv iz obnovljivih virov iz 5. oddelka tega poglavja.

23. člen

(energetske tehnologije)

Podpore iz prejšnjega člena se lahko namenijo za naslednje vrste individualnih ali skupnostnih naprav:

- a) za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov, razen proizvodnje električne energije iz vodika,
- b) za proizvodnjo električne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom iz obnovljivih virov,
- c) za proizvodnjo toplote in hladu iz obnovljivih virov, vključno s toplotnimi črpalkami v skladu s prilogi VII k Direktivi 2018/2001/EU

- č) za proizvodnjo plina iz obnovljivih virov,
- d) za proizvodnjo goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, kot je vodik,
- e) za proizvodnjo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv, bioplina, vključno z biometanom, in biomasnih goriv,
- f) za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov z uporabo drugih novih demonstracijskih in pilotnih tehnologij,
- g) za shranjevanje električne energije, tudi v kombinaciji z eno od drugih vrst naprav,
- h) za shranjevanje toplote, tudi v kombinaciji z eno od drugih vrst naprav,
- i) za shranjevanje plina iz obnovljivih virov energije, tudi v kombinaciji z eno od drugih vrst naprav,
- j) za shranjevanje goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, kot je vodik, tudi v kombinaciji z eno od drugih vrst naprav,
- k) za shranjevanje pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv, bioplina, biometana in biomasnih goriv, tudi v kombinaciji z eno od drugih vrst naprav,
- l) za rabo odvečne toplote.

24. člen

(zahteve in trajnostni kriteriji)

(1) Naprave in sistemi za energijo iz obnovljivih virov morajo izpolnjevati tehnične pogoje in specifikacije iz prvega odstavka 8. člena tega zakona, da so upravičeni do podpor in podpornih shem.

(2) Podpora za soproizvodnjo z visokim izkoristkom iz obnovljivih virov se dodeli, če te naprave zagotavljajo skupne prihranke primarne energije v primerjavi z ločeno proizvodnjo toplote in električne energije v skladu z zakonom, ki ureja učinkovito rabo energije.

(3) Podpora za proizvodnjo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv, bioplina, vključno z biometanom, in biomasnih goriv ter goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, kot je vodik, se dodeli le ob izpolnjevanju trajnostnih meril, meril za prihranek emisij toplogrednih plinov in načela kaskadne uporabe biomase ter hierarhije ravnanja z odpadki v skladu z 92. in 93. členom tega zakona.

25. člen

(pogoji in merila za dodelitev pomoči)

(1) Dodelitev pomoči v okviru postopka dodeljevanja temelji na objektivnih, jasnih, preglednih in nediskriminatornih pogojih in cenovnih merilih za upravičenost in izbor, opredeljenih pri posameznih vrstah podpor iz 22. člena tega zakona. Pogoji in merila morajo biti predhodno opredeljeni in objavljeni vsaj šest tednov pred rokom za predložitev vlog, da se zagotovi učinkovita konkurenca.

(2) Dodelitev pomoči lahko v primeru specifičnih značilnosti posamezne tehnologije ali projektnega tipa temelji tudi na necenovnih predizbirnih merilih ali merilih za dodelitev, ki temeljijo na ocenjevanju prispevka projekta k trajnostnosti in odpornosti, kot so:

- a) kakovost projekta,
- b) zmožnost pravočasne izvedbe projekta,
- c) odgovorno poslovno ravnanje,
- č) kibernetska varnost in varnost podatkov,
- d) prispevek k odpornosti sistema,
- e) prispevek k zmanjšanju prezasedenosti omrežja,
- f) povezovanje energetskih sektorjev in sistemov,
- g) okoljska trajnostnost ter
- h) inovativnost.

(3) Necenovna merila iz prejšnjega odstavka so na podlagi pregledne, objektivne in nediskriminatorne metodologije zasnovana tako, da omogočajo razvrščanje upravičenih projektov in da ne povzročajo nesorazmernih stroškov. Natančnejša določitev teh meril se opredeli v postopku dodeljevanja podpor.

(4) Za različne vrste tehnologij, obnovljivih virov energije in kategorije naprav se določijo ločena merila upravičenosti za

dodelitev pomoči, ki so prilagojena posebnim tehničnim in ekonomskim značilnostim posameznih tehnologij ter zagotavljajo pošteno konkurenco med upravičenci.

(5) Dodelitev pomoči se na nediskriminatoren način lahko omeji na posamezne vrste tehnologij, obnovljivi vir, velikost in tip proizvodnih naprav, kadar je mogoče predvideti, da bodo dosežena manjša izkrivljanja konkurence in kadar bi tehnološka nevtralnost privedla do neoptimalnih rezultatov v zvezi z:

- a) dolgoročnim potencialom posamezne tehnologije,
- b) potrebo po povečanju raznovrstnosti,
- c) stroški integracije omrežij,
- č) omrežnimi omejitvami in stabilnostjo omrežij,
- d) potrebo po izogibanju izkrivljanja na trgih surovin, ki se nanaša na biomaso,
- e) doseganjem ciljev varstva okolja, zlasti ciljev ničelnega onesnaževanja zraka, vode in tal.

(6) Vlada z uredbo podrobneje opredeli vrste podpor in predpiše tehnične specifikacije in zahteve za proizvodne naprave in hranilnike energije, pogoje glede inštalirane oziroma priključne moči ter druge podrobnejše pogoje in merila za dodelitev pomoči, ki temeljijo na pravilih in postopkih za dodelitev državnih pomoči v skladu s shemo pomoči.

3. ODDELEK: SPODBUDA ZA NALOŽBE V NOVE
IN PRENOVLJENE PROIZVODNE NAPRAVE
TER ZA SHRANJEVANJE ENERGIJE

26. člen

(opredelitev pomoči)

(1) Investicijska spodbuda za naložbe v novonameščene proizvodne naprave, hranilnike energije in prenovo obstoječih zmogljivosti se dodeljuje kot državna pomoč na podlagi sheme pomoči.

(2) Spodbuda se na podlagi javnega poziva ali javnega razpisa, ki ga izvede center za podpore, dodeljuje v obliki neposrednih nepovratnih sredstev za naložbe v energetske tehnologije iz 23. člena tega zakona.

(3) Znesek dodeljene pomoči je neodvisen od dejanske proizvodnje energije.

27. člen

(intenzivnost pomoči)

(1) Upravičeni stroški so stroški naložbe za projekt, ki se nahaja na eni lokaciji in obsega eno ali več proizvodnih naprav, hranilnikov energije ali celotni obrat.

(2) Intenzivnost pomoči ne sme presegati 45 % upravičenih stroškov projekta, pri čemer se intenzivnost pomoči lahko poveča za 20 odstotnih točk za pomoč, dodeljeno malim podjetjem, oziroma za 10 odstotnih točk za pomoč, dodeljeno srednje velikim podjetjem. Velikost podjetja se določa na podlagi metodologije, ki jo določi posamezni javni poziv ali javni razpis v skladu s Priporočilom Komisije o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij.

(3) Intenzivnost pomoči se natančneje določi v okviru postopka dodeljevanja spodbud, ob upoštevanju razpoložljivih sredstev in v skladu s predpisi, ki urejajo državne pomoči.

28. člen

(najvišji znesek in omejitve pomoči)

(1) Pomoči se lahko dodelijo do zneska 100 milijonov evrov na naložbeni projekt.

(2) Najvišji znesek pomoči, izražen v EUR/kW priključne oziroma inštalirane moči proizvodne naprave in v EUR/kWh kapacitete hranilnika energije, ne sme presegati višine zneska pomoči iz prejšnjega odstavka in intenzivnosti pomoči iz prejšnjega člena.

(3) Najvišji znesek pomoči se določi na podlagi:
– referenčnih skupnih stroškov projekta za posamezne tehnologije,

– velikosti in tipa proizvodnih naprav ter hranilnikov energije,

– specifičnih zahtev za skupnostne naprave,

– posebnih pogojev za proizvodne naprave, za katere veljajo okoljske, prostorske in gradbene zahteve ali kulturno-varstveni pogoji oziroma soglasja.

(4) Najvišji znesek pomoči se določi v okviru postopka dodeljevanja spodbud, pri čemer se upošteva trenutno stanje na trgu.

29. člen

(postopek dodeljevanja spodbud)

(1) Dodeljevanje spodbud za naložbe se izvaja po postopku iz 133. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 38/24 in 47/25 – ZOEE-A; v nadaljnjem besedilu: EZ-2), razen če ta zakon določa drugače.

(2) Za manjše naprave do 500 kW se lahko izvede poenostavljen postopek dodeljevanja spodbud, ki se ne vodi po konkurenčnem postopku.

(3) V poenostavljenem postopku iz prejšnjega odstavka se pomoč dodeli v pavšalnem znesku, brez izvedbe individualne ocene upravičenih stroškov projekta. Vloge za pridobitev spodbude se samodejno izpolnijo na podlagi podatkov, ki jih center za podpore pridobi in obdeluje iz obstoječih evidenc, če gre za proizvodne naprave, ki so že priključene v elektroenergetsko omrežje.

30. člen

(posebni primeri odprave, razveljavitve ali spremembe upravnega akta in obnova postopka)

(1) Če center za podpore po izdaji odločbe, izdane na podlagi javnega poziva ali javnega razpisa, ugotovi, da je bil materialni predpis napačno uporabljen oziroma sploh ni bil uporabljen, da je bilo dejansko stanje ugotovljeno nepopolno ali napačno ali da so podane kršitve pravil postopka, zaradi česar bi bilo treba izdati drugačno odločbo, izda odločbo, s katero odpravi, razveljavi ali spremeni že izdano odločbo.

(2) Center za podpore odločbo iz prejšnjega odstavka izda le do izplačila spodbude.

(3) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi za sklep o zavrnjenju in sklep o ustavitvi postopka.

(4) Če center za podpore izve za nova dejstva, najde ali pridobi možnost uporabiti nove dokaze, ki bi lahko sami zase ali v zvezi z že izvedenimi in uporabljenimi dokazi pripeljali do drugačne odločbe, če bi bila ta dejstva oziroma dokazi navedeni ali uporabljeni v prejšnjem postopku, začne obnovo postopka iz tega razloga po uradni dolžnosti v šestih mesecih od dneva, ko je moral navesti nova dejstva oziroma uporabiti nove dokaze. Po preteku treh let od vročitve odločbe prijavitelju se obnova po uradni dolžnosti ne more več začeti.

(5) Če center za podpore ugotovi, da je bil zaradi napak v odločbi, izdani samodejno z uporabo informacijskega sistema, višina pomoči napačno določena, začne obnovo postopka po uradni dolžnosti v šestih mesecih od dokončnosti odločbe. Po preteku šestih mesecev od dokončnosti odločbe se obnova iz tega razloga ne more več začeti.

(6) Zoper sklep o obnovi postopka posebna pritožba ali upravni spor nista dovoljena. Sklep se lahko izpodbija v upravnem sporu zoper odločbo, izdano v obnovljenem postopku.

31. člen

(odvzem pravice in vračilo že izplačanih nepovratnih sredstev)

(1) Center za podpore z odločbo odvzame pravico do spodbude, ki je bila na podlagi odločbe že izplačana, če zahteve iz odločbe niso izpolnjene.

(2) Že izplačana sredstva centra za podpore je treba vrniti v 15 dneh po pravnomočnosti odločbe iz prejšnjega odstavka. Če prejemnik sredstev ne vrne v predpisanem roku, se odločba

šteje za izvršilni naslov v skladu z zakonom, ki ureja izvršbo in zavarovanje, center za podpore pa lahko začne postopek prisilne izterjave. V primeru zamude se zaračunajo zakonite zamudne obresti od prvega dne po izteku roka za vračilo do dneva plačila.

32. člen

(kumulacija pomoči)

(1) Pri dodelitvi pomoči se upoštevajo najvišje dovoljene intenzivnosti pomoči za sofinanciranje upravičenih stroškov v okviru posameznih naložb ter skupni znesek državne pomoči za naložbo, dejavnost ali podjetje, ki prejema pomoč.

(2) Dodelitev pomoči ni združljiva s pomočjo de minimis ali drugo pomočjo za iste upravičene stroške, če bi bila s kumulacijo presežena dovoljena intenzivnost pomoči iz 27. člena tega zakona ne glede na vir, iz katerega je pomoč dodeljena.

(3) Prijavitelj mora v postopku dodeljevanja spodbud pred dodelitvijo sredstev center za podpore seznaniti z vsemi državnimi pomočmi in pomočmi de minimis, ki jih je ali bo prejel za iste upravičene stroške na podlagi tega zakona ali drugih predpisov.

(4) Pomoč, dodeljena na podlagi III. poglavja tega zakona, se lahko kumulira:

– z vsako drugo pomočjo, če se ti ukrepi nanašajo na različne opredeljene upravičene stroške;

– z vsako drugo pomočjo za iste upravičene stroške, ki se deloma ali v celoti prekrivajo, če se s tako kumulacijo ne preseže največja dovoljena intenzivnost pomoči iz 27. člena tega zakona in znesek pomoči iz 28. člena tega zakona;

– z drugo pomočjo za tekoče poslovanje, dodeljeno v skladu z določbami iz 4. in 5. oddelka III. poglavja tega zakona.

4. ODDELEK: POMOČ ZA TEKOČE POSLOVANJE ZA PROIZVODNJO ELEKTRIČNE ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV

33. člen

(opredelitev pomoči)

(1) Finančna pomoč za tekoče poslovanje za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov se dodeli kot državna pomoč na podlagi sheme pomoči s predvidenim obsegom zmogljivosti ali izhodne energije in proračunom za projekte, ki obsegajo eno ali več proizvodnih naprav z energetskimi tehnologijami iz točk a), b) in f) 23. člena tega zakona.

(2) Pomoč se dodeli v okviru konkurenčnega postopka zbiranja vlog v obliki mehanizma zaščite cen z dvosmerno pogodbo na razliko (CfD), po kateri proizvajalci električne energije s centrom za podpore poravnajo razliko med pogodbeno ceno, ki predstavlja pričakovano dolgoročno prihodkovno raven za proizvajalca, in referenčno tržno ceno. Zaščita cen se vzpostavi na način, da se prepreči izkrivljajoči učinek na odločitve o obratovanju, dispečiranju in vzdrževanju proizvodnih naprav.

(3) Pomoč se lahko dodeli tudi za obstoječe proizvodne naprave, če je brez dodeljene pomoči ogrožena njihova nadaljnja sposobnost obratovanja, ter za prenovljene proizvodne naprave, če prenova vključuje bistveno posodobitev ali zamenjavo ključnih komponent naprave, ki izboljšajo njeno učinkovitost, povečajo proizvodnjo energije ali podaljšajo obratovalno življenjsko dobo.

34. člen

(izvajanje pomoči)

(1) Pomoč se dodeli z izdajo odločbe o dodelitvi pomoči.

(2) Pomoč se izplačuje za določeno časovno obdobje od začetka obratovanja proizvodne naprave, pri čemer se za določitev trajanja obdobja upravičenosti upoštevajo posebne posamezne vrste tehnologije, razmere na trgu in drugi pomembni dejavniki. Trajanje pomoči se določi z odločbo o dodelitvi pomoči in vključuje ustrezne varnostne ter izhodne

mehanizme, ki omogočajo prilagodljivost v primeru nepredvidenih okoliščin ali sprememb v tržnih razmerah.

(3) Za začetek obratovanja proizvodne naprave se šteje datum izdaje uporabnega dovoljenja za obratovanje proizvodne naprave oziroma datum prvega priklopa na omrežje, če izdaja uporabnega dovoljenja za proizvodno napravo ni predpisana.

(4) Pomoč je mogoče pridobiti le za proizvedeno električno energijo, za katero je izdano veljavno potrdilo o izvoru. Proizvajalec električne energije s sklenitvijo pogodbe o zagotavljanju pomoči pooblasti izdajatelja potrdil o izvoru, da izda vsa prejemnikova potrdila o izvoru in jih prenese na center za podpore. Center za podpore razpolaga s potrdili o izvoru ter jih lahko uporabi ali jih ponudi na avkciji v skladu s 13. členom tega zakona.

(5) Operater trga centru za podpore in ministrstvu zagotavlja potrebne tržne podatke o preteklih cenah in napovedih cen električne energije, ki so potrebni za učinkovito izvajanje podporne sheme.

(6) Podrobnejše tehnične zahteve za proizvodne naprave in posamezne vrste tehnologij, obnovljivi vir in velikost proizvodnih naprav se opredelijo v konkurenčnem postopku zbiranja vlog. Pri določanju teh zahtev se upoštevata možnost prihodnjih sprememb in prilagoditev razpisnih postopkov glede na tehnološki razvoj, tržne razmere in ugotovitve iz preteklih razpisov.

(7) Vlada z uredbo iz šestega odstavka 25. člena tega zakona predpiše vrste energetskih tehnologij, način določanja mehanizma zaščite cen, ki ga center za podpore pripravi in izvaja v obliki dvosmerne pogodbe na razliko (CfD) v konkurenčnem postopku zbiranja vlog na podlagi poziva za vstop v podporno shemo, pogoje za obstoječe in prenovljene naprave, podrobnejše pogoje za pridobitev, način izvajanja in trajanje pomoči, izhod iz mehanizma, finančne korekcije in postopek za odvzem pomoči, sankcije za zamude ali neizpolnitev obveznosti ter druga vprašanja podeljevanja in koriščenja pomoči.

(8) Z uredbo iz prejšnjega odstavka vlada določi tudi vrste podatkov, potrebne za izplačevanje pomoči, roke za njihovo posredovanje in način dostopa do teh podatkov. Center za podpore pridobi dostop do podatkov o proizvodnji električne energije preko enotne vstopne točke nacionalnega podatkovnega vozlišča v skladu z zakonom, ki ureja oskrbo z električno energijo.

35. člen

(sodelovanje projektov s kombinacijo prodaje na podlagi dolgoročne pogodbe o nakupu električne energije)

(1) Če proizvajalec v okviru projekta del proizvedene električne energije prodaja na podlagi dolgoročnih pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov, lahko za preostali del proizvodnje sklene dvosmerno pogodbo na razliko (CfD) in je upravičen do pomoči le za ta del, pod pogojem, da sodelovanje ne vpliva negativno na konkurenco na trgu, zlasti kadar obe stranki, vključeni v pogodbo o nakupu električne energije, nadzoruje isti subjekt.

(2) Merila za izbor projektov iz prejšnjega odstavka upoštevajo dostop do trga pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov za akterje, ki se soočajo z vstopnimi ovirami, kot so mala in srednje velika podjetja, tako da dajejo prednost ponudnikom, ki predložijo podpisano pogodbo o nakupu električne energije iz obnovljivih virov, ali zavezo, da bodo podpisali tovrstno pogodbo za del proizvodnje v okviru projekta od enega ali več potencialnih kupcev, ki imajo težave pri dostopu do trga takih pogodb.

(3) Vlada v uredbi iz šestega odstavka 25. člena tega zakona predpiše tudi zahteve za sodelovanje projektov s kombinacijo prodaje na podlagi dolgoročne pogodbe o nakupu električne energije in način določanja pogojev in razmejitev med obema mehanizmoma, ki se podrobneje opredelijo v konkurenčnem postopku zbiranja vlog.

5. ODDELEK: POMOČ ZA TEKOČE POSLOVANJE ZA PROIZVODNJO TOPLOTE, HLADU, OBNOVLJIVEGA VODIKA IN POGONSKIH BIOGORIV, DRUGIH TEKOČIH BIOGORIV, BIOPLINA, VKLJUČNO Z BIOMETANOM, IN BIOMASNIH GORIV IZ OBNOVLJIVIH VIROV

36. člen

(opredelitev pomoči)

(1) Finančna pomoč za tekoče poslovanje za proizvodnjo toplote, hladu, obnovljivega vodika in pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv, bioplina, vključno z biometanom, biomasnih goriv iz obnovljivih virov, se dodeli kot državna pomoč na podlagi sheme pomoči s predvidenim obsegom zmogljivosti ali izhodne energije in proračunom za projekte, ki obsegajo eno ali več proizvodnih naprav z energetskimi tehnologijami iz točk c), č), d), e) in f) 23. člena tega zakona.

(2) Pomoč se dodeli v okviru konkurenčnega postopka zbiranja vlog v obliki:

a) obratovalne podpore s pogodbo o zagotavljanju pomoči, po kateri se proizvajalcu izplača razlika med ponujeno ceno na enoto proizvedene energije in referenčno ceno, ki se določi za enoto proizvedene energije glede na povprečno tržno ceno posamezne tehnologije ali povprečno tržno ceno primerljive tehnologije, kadar tehnologija na trgu še ni razvita, v določenem referenčnem obdobju, pri čemer mora biti mehanizem oblikovan tako, da se prepreči kakršen koli izkrivljajoči učinek na odločitve o obratovanju, dispečiranju in vzdrževanju naprave za proizvodnjo energije, ali

b) mehanizma zaščite cen z ogljikovo dvosmerno pogodbo na razliko (CCfD), ki je namenjena spodbujanju razogljičenja tehnološko zahtevnih in emisijsko intenzivnih sektorjev in po kateri se proizvajalcu izplača razlika med pogodbeno opredeljenimi referenčnimi stroški proizvodnje z nizkoogljično tehnologijo in referenčno tržno ceno primerljive fosilne alternative, pri čemer mora proizvajalec, če tržna cena preseže pogodbeno opredeljeno raven, razliko vrniti, mehanizem pa mora biti oblikovan tako, da se prepreči izkrivljajoči učinek na odločitve o obratovanju, dispečiranju in vzdrževanju proizvodnih naprav.

(3) Pomoč se lahko dodeli tudi za obstoječe proizvodne naprave, če je brez dodeljene pomoči ogrožena njihova nadaljnja sposobnost obratovanja, ter za prenovljene proizvodne naprave, če prenova vključuje bistveno posodobitev ali zamenjavo ključnih komponent naprave, ki izboljšajo njeno učinkovitost, povečajo proizvodnjo energije ali podaljšajo obratovalno življenjsko dobo.

37. člen

(izvajanje pomoči)

(1) Pomoč se dodeli z izdajo odločbe o dodelitvi pomoči. Po dodelitvi pomoči se sklene pogodba o zagotavljanju obratovalne podpore ali ogljikova dvosmerna pogodba na razliko (CCfD).

(2) Pomoč se izplačuje določeno obdobje po začetku obratovanja proizvodne naprave, pri čemer se za določitev trajanja obdobja upravičenosti upoštevajo posebnosti posamezne vrste tehnologije, razmere na trgu in drugi pomembni dejavniki. Trajanje zagotavljanja pomoči se določi z odločbo o dodelitvi pomoči in vključuje ustrezne varnostne ter izhodne mehanizme, ki omogočajo prilagodljivost v primeru nepredvidenih okoliščin ali sprememb v tržnih razmerah.

(3) Za začetek obratovanja proizvodne naprave se šteje dan izdaje uporabnega dovoljenja za obratovanje proizvodne naprave oziroma dan prvega priklopa na omrežje oziroma tehnični prevzem naprave v obratovanje s strani pristojnega inštalaterja, če izdaja uporabnega dovoljenja za proizvodno napravo ni predpisana.

(4) Pomoč je mogoče pridobiti le za proizvedeno energijo, za katero je izdano veljavno potrdilo o izvoru.

(5) Centru za podpore podatke o proizvodnji in prodani energiji zagotavljajo:

– operaterji sistema v skladu z zakonom, ki ureja oskrbo s plini,

– distributerji v skladu z zakonom, ki ureja oskrbo z drugimi energetskimi plini in zakonom, ki ureja oskrbo s toploto iz distribucijskih sistemov, ter

– proizvajalci sami, ki prodano energijo distribuirajo do kupcev s cisternami.

(6) Center za podpore in agencija zagotavljata potrebne tržne podatke o preteklih cenah in napovedih tržnih cen energije in energentov, ki so potrebni za učinkovito izvajanje podporne sheme.

(7) Podrobnejše tehnične zahteve za proizvodne naprave in posamezne vrste tehnologij, obnovljivi vir in velikost proizvodnih naprav se opredelijo v konkurenčnem postopku zbiranja vlog.

(8) Vlada z uredbo iz šestega odstavka 25. člena tega zakona predpiše vrste energetskih tehnologij, način določanja mehanizma zaščite cen v obliki oglikove dvosmerne pogodbe na razliko (CCfD) in obratovalne podpore v konkurenčnem postopku zbiranja vlog na podlagi poziva centra za podpore za vstop v podporno shemo, pogoje za obstoječe in prenovljene naprave, podrobnejše pogoje za pridobitev, način izvajanja, prekinitve, trajanje pomoči, izhod iz mehanizma, finančne korekcije in postopek za odvzem pomoči, sankcije za zamude ali neizpolnitev obveznosti ter druga vprašanja podeljevanja in koriščenja pomoči. Z uredbo iz prejšnjega odstavka vlada določi tudi vrste podatkov, potrebne za izplačevanje pomoči, roke za njihovo posredovanje in način dostopa do teh podatkov.

(9) Center za podpore v javnem pozivu določi podrobnosti obratovalne podpore in mehanizma zaščite cen za posamezne vrste dvosmernih pogodb na razliko iz tega in prejšnjega oddelka.

6. ODDELEK: POSTOPEK DODELJEVANJA IN ODLOČANJA O POMOČI ZA TEKOČE POSLOVANJE

38. člen

(uporaba)

(1) Konkurenčni postopek dodeljevanja in odločanja o pomoči za tekoče poslovanje za vstop v podporno shemo se izvaja za pomoči iz 4. in 5. oddelka tega poglavja tega zakona.

(2) Pri odločanju o dodelitvi pomoči se smiselno uporablja zakon, ki ureja splošni upravni postopek, če ta zakon ne določa drugače.

39. člen

(izbor projektov za vstop v podporno shemo)

(1) Center za podpore v skladu z dolgoročnim časovnim načrtom iz 20. člena tega zakona objavi javni poziv za vstop v podporno shemo, s katerim investitorje povabi k prijavi projektov za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov. Odpiranje vlog na javni poziv je javno.

(2) Javni poziv mora vsebovati najmanj naslednjo vsebino:

- pravna podlaga in namen,
- razpoložljiva sredstva za podpore,
- merila za dodelitev pomoči in pogoji za prijavo,
- tehnične in finančne zahteve za projekte,
- pogoje za sklenitev pogodb o zagotavljanju pomoči,
- rok za prijavo.

(3) Prijavitelj na podlagi objavljenega javnega poziva vloži vlogo za prijavo projekta za dodelitev pomoči elektronsko v spletni aplikaciji centra za podpore.

(4) Vsaj 70 % vseh izbirnih meril, ki se uporabljajo za razvrščanje vlog in dodelitev pomoči v konkurenčnem postopku zbiranja vlog, mora temeljiti na ponujeni ceni pomoči, izraženi na enoto proizvedene energije ali zmogljivosti za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov.

(5) Po opravljenem izbirnem postopku se na podlagi ocenjevanja vlog glede na merila upravičenci razvrstijo po vrstnem redu doseženih točk in pomoč se dodeli tistim projektom, ki so glede na razvrščenost upravičeni do razpoložljivih sredstev.

Center za podpore odloči o potrditvi ali zavrnitvi projekta z odločbo, zoper katero ni pritožbe.

(6) Naknadne prilagoditve izida postopka zbiranja vlog, kot so nadaljnja pogajanja o rezultatih oziroma spremembah ponujene cene pomoči, niso dovoljene.

(7) V primeru, da vsi ponudniki prejmejo pomoč v določenem postopku zbiranja vlog, se v prihodnjih postopkih zagotovi učinkovita konkurenca, na primer z zmanjšanjem proračuna ali obsega zmogljivosti.

(8) Če prejemnik pomoči prejme tudi drugo državno pomoč, se podpora energiji iz te naprave zmanjša v odvisnosti od zneska prejete pomoči.

(9) Za namen vodenja postopka in odločanja o dodelitvi pomoči ali izplačila pomoči ali v postopku spremljanja in nadzora center za podpore poleg podatkov, ki se nanašajo na proizvodnjo energije iz petega odstavka 34. člena in šestega odstavka 37. člena tega zakona, pridobiva in obdeluje tudi podatke v skladu s 135. členom EZ-2.

(10) Center za podpore na spletni strani javno objavi podatke o izbranih projektih z navedbo investitorja, izbrane tehnologije, moči proizvodne naprave in ponujene cene energije za izbrane projekte, ki so podlaga za določitev višine pomoči ob vstopu v podporno shemo.

40. člen

(razveljavitev javnega poziva)

(1) Javni poziv in izdane odločbe, s katerimi se dodeli pomoč za tekoče poslovanje, se lahko razveljavijo, če se naknadno ugotovi, da:

– javni poziv ali izdane odločbe niso skladne s pravili o državni pomoči, opredeljenimi v nacionalni zakonodaji ali pravu Evropske unije;

– dodeljena pomoč povzroča izkrivljanje konkurence na energetskem trgu;

– dodeljena pomoč presega stroške proizvodnje, vključno z ustreznim donosom, in s tem povzroča nesorazmerno breme in porabo javnih sredstev;

– izbirna merila za dodelitev pomoči niso bila določena pregledno in nediskriminatorno.

(2) Ministrstvo po uradni dolžnosti ali na predlog centra za podpore začne postopek za razveljavitev javnega poziva ali izdane odločbe iz razlogov iz prejšnjega odstavka. Postopek se lahko začne najpozneje v treh letih od dneva objave javnega poziva oziroma izdaje odločbe.

(3) V postopku razveljavitve javnega poziva ali izdane odločbe se morajo oceniti:

– obseg in vpliv nesorazmernosti ali potencialnega izkrivljanja konkurence;

– vpliv razveljavitve na že obstoječe projekte in pogodbe.

(4) Če je ugotovljeno, da je nesorazmernost ali izkrivljanje konkurence mogoče odpraviti z manjšimi spremembami pogojev ali znižanjem višine pomoči, ministrstvo centru za podpore predlaga, da sprejme ustrezne ukrepe za spremembo odločbe o dodelitvi pomoči, ne da bi razveljavil celoten javni poziv ali vse odločbe.

(5) Ministrstvo mora o razveljavitvi javnega poziva ali izdanih odločb javnost obvestiti o razlogih za razveljavitev in o ukrepih, ki bodo sprejeti za odpravo posledic.

(6) V primeru razveljavitve javnega poziva center za podpore izvede postopek za objavo novega javnega poziva z odpravljenimi nepravilnostmi in spremenjenimi merili in pogoji.

(7) Center za podpore mora ob objavi novega javnega poziva navesti razloge za razveljavitev prejšnjega poziva in glavne spremembe pogojev.

41. člen

(sklenitev pogodb z izbranimi upravičenci)

(1) Center za podpore po vročitvi odločbe o dodelitvi pomoči upravičencu pošlje v podpis pogodbo. S pogodbo se urejajo pravice in obveznosti prejemnika pomoči, predvideni obseg proizvedene energije, pogoji za izplačilo, finančne ko-

rekcije in medsebojno obveščanje. Če se odločba o dodelitvi podpore spremeni, center za podpore pozove prejemnika k sklenitvi nove pogodbe.

(2) V skladu z rokom iz pogodbe se kot pogoj za začetek veljavnosti pogodbe lahko zahteva predložitev bančne garancije, unovčljive na prvi poziv, ali drugo finančno zavarovanje za izvedbo projektov, ki se unovči ob zamudi roka za začetek obratovanja naprave. V primeru unovčitve je upravičenec do sredstev iz unovčenega zavarovanja center za podpore. Vlada z uredbo iz šestega odstavka 25. člena tega zakona podrobneje predpiše pogoje za zagotavljanje zavarovanja, vrste drugih finančnih zavarovanj in določitev njihove višine.

(3) Naprava mora biti dokončana, pridobiti je treba deklaracijo za napravo in začeti mora obratovati v roku iz pogodbe. Če naprava ni dokončana in ne deluje v tem roku, odločba preneha veljati, razen v primerih, ki so navedeni v pogodbi in za katere je predvidena možnost podaljšanja roka.

(4) Center za podpore z odločbo ugotovi, da odločba o dodelitvi pomoči preneha veljati, če preneha veljati deklaracija za proizvodno napravo ali če naprava preneha obratovati. Z vročitvijo odločbe se pomoč preneha izplačevati.

44. člen

(sprememba okoliščin in neupravičeno priznana pomoč)

(1) Prejemnik pomoči centru za podpore sporoči vsa dejstva, ki nastanejo po izdaji odločbe o dodelitvi pomoči in vplivajo na upravičenost do pomoči, njeno višino ali čas prejemanja. Dejstva mora prejemnik sporočiti v osmih dneh od dne, ko je zanje izvedel.

(2) Center za podpore po uradni dolžnosti izda odločbo, s katero:

- odpravi ali razveljavi odločbo o dodelitvi pomoči, če zaradi spremenjenih okoliščin prejemnik ni upravičen do pomoči ali če prejemnik pomoči ne sklene pogodbe v rokih iz drugega odstavka prejšnjega člena;

- spremeni odločbo o dodelitvi pomoči, če je prejemnik zaradi spremenjenih okoliščin upravičen do drugačne višine ali trajanja ali če po izdaji odločbe nastanejo okoliščine, ki vplivajo na pogoje in podatke, navedene v odločbi o dodelitvi pomoči.

(3) Če je prejemnik pomoči zaradi spremenjenih okoliščin prejel pomoč, do katere ni upravičen, center za podpore v odločbi iz prejšnjega odstavka opredeli vrednost neupravičeno prejete pomoči in vračilo.

(4) Če prejemnik pomoči po izdaji odločbe o dodelitvi pomoči prejme drugo državno pomoč za napravo oziroma proizvodnjo energije iz te naprave, zaradi katere ni upravičen do pomoči v priznani višini, center za podpore spremeni odločbo o dodelitvi pomoči in opredeli obseg sredstev, do katerih prejemnik pomoči ni upravičen, ter vračilo preveč izplačanih sredstev.

(5) Če je bila odločba o dodelitvi pomoči izdana na podlagi neresničnih navedb in podatkov prejemnika, ali na podlagi ponarejene listine ali krive izpovedbe priče ali izvedenca, ali kot posledica kakšnega drugega kaznivega dejanja, center za podpore odpravi odločbo o dodelitvi pomoči ter prejemniku naloži vračilo neupravičeno izplačane pomoči.

43. člen

(nadzor nad prejemniki pomoči in vračilo neupravičeno izplačane pomoči)

(1) Pooblaščen osebe centra za podpore nadzirajo prejemnike pomoči, ali izpolnjujejo pogoje in zahteve iz odločbe o dodelitvi pomoči.

(2) Če center za podpore ugotovi, da so nastale okoliščine, zaradi katerih prejemnik pomoči ne izpolnjuje več zahtev in pogojev iz odločbe o dodelitvi pomoči in je prejel sredstva, do katerih ni upravičen ali ni upravičen v dodeljeni višini, mu z odločbo naloži vračilo neupravičeno prejetih sredstev skupaj z obrestmi, in sicer če:

- so bila sredstva neupravičeno pridobljena v dobri veri, se za čas od plačila posameznih vrednosti neupravičenih sred-

stev do vračila obračunajo obresti po evropski medbančni obrestni meri za ročnost enega leta, in sicer v višini, ki je veljala na dan izplačila posameznih vrednosti neupravičeno pridobljenih sredstev;

- je prejemnik vedel ali bi moral vedeti, da ni upravičen do prejemanja sredstev, mora vrniti neupravičeno pridobljena sredstva z zakonitimi zamudnimi obrestmi, obračunanimi od izplačila posameznega neupravičenega zneska do vrnitve.

(3) Neupravičeno prejeta sredstva mora prejemnik vrniti v 30 dneh od dokončnosti odločbe.

(4) Center za podpore lahko vrnitev neupravičeno prejetih sredstev zahteva še pet let po izteku pravice do pomoči, dodeljene z odločbo iz 39. člena tega zakona.

(5) Center za podpore in prejemnik pomoči lahko na predlog prejemnika skleneta dogovor o obročnem vračilu neupravičeno prejetih sredstev, pri čemer rok za vračilo ne sme biti daljši od enega leta, šteto od dokončnosti odločbe.

7. ODDELEK: DOLGOROČNE POGODBE O NAKUPU ELEKTRIČNE ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV IN JAMSTVENA SHEMA

44. člen

(register dolgoročnih pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov)

(1) Register dolgoročnih pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov (v nadaljnjem besedilu: register pogodb PPA) je osrednja zbirka podatkov, ki omogoča pregledno in centralizirano beleženje in spremljanje vseh veljavnih dolgoročnih pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov (v nadaljnjem besedilu: pogodba PPA), s ciljem zagotavljanja skladnosti, preglednosti in učinkovitega delovanja trga električne energije.

(2) Operater trga vzpostavi, vzdržuje in upravlja register pogodb PPA, ki omogoča elektronsko prijavo pogodb PPA, redno posodabljanje podatkov in izmenjavo podatkov z ACER, z nacionalnimi in evropskimi regulatorji, ter elektrooperaterji in zaščito podatkov.

(3) Vse pogodbe PPA, ki so sklenjene za obdobje trajanja več kot pet let, morajo biti prijavljene operaterju trga v 60 dneh od njihove sklenitve.

(4) Prijava pogodbe PPA vključuje zlasti naslednje podatke:

- identifikacijo pogodbenih strank,
- pričakovano količino električne energije v MWh in dinamiko proizvedene električne energije,
- trajanje pogodbe,
- ceno električne energije,
- določbe o ukrepih v primeru neplačevanja s strani odjemalca,
- tip pogodbe,
- vrsto obnovljivega vira.

(5) Operater trga lahko sam prepozna pogodbo PPA na podlagi analize podatkov o tržnih transakcijah, če ugotovi, da proizvodnja električne energije iz posameznega obnovljivega vira ni na voljo na trgu električne energije, temveč je trajno usmerjena k posameznemu kupcu ali skupini kupcev. Če operater trga sam prepozna pogodbo PPA, manjkajoče podatke o pogodbi PPA pridobi iz obstoječih evidenc ali jih zahteva od pogodbenih strank, ki zahtevane informacije predložijo v 30 dneh od prejema zahteve operaterja trga.

(6) Operater trga pripravi letno poročilo o pogodbah PPA za preteklo leto in ga najpozneje do 31. marca predloži ministrstvu, agenciji in ACER. Poročilo vsebuje anonimizirane in agregirane podatke, ki ne omogočajo identifikacije pogodbenih strank ali posameznih pogodbenih pogojev.

(7) Podatki iz poročila iz prejšnjega odstavka se vključijo v celovito nacionalno energetske in podnebno poročilo o napredku v skladu s 17. členom Uredbe 2018/1999/EU.

45. člen

(odprava ovir za dolgoročne pogodbe o nakupu električne energije iz obnovljivih virov)

(1) Operater trga vsaki dve leti oceni normativne in administrativne ovire za dolgoročne pogodbe PPA ter pripravi predloge ukrepov za lažje pogoje za sklenitev pogodb PPA, odpravo neupravičenih ovir, vključno z neenakopravnimi ali nesorazmernimi postopki ali plačili pri njihovem sklepanju, in jih predloži ministrstvu.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se vključijo v NEPN in poročila o napredku v skladu z Uredbo 2018/1999/EU.

46. člen

(jamstvena shema)

(1) Jamstvena shema je finančni instrument, v okviru katerega center za podpore zagotavlja delno, pogojno in neodplačno finančno jamstvo za plačilne obveznosti odjemalcev iz pogodb PPA v primeru njihovega neizpolnjevanja ali insolventnosti.

(2) Upravičenci do vključitve v jamstveno shemo so proizvajalci električne energije iz obnovljivih virov, ki imajo sklenjene pogodbe PPA z odjemalci, pri čemer morajo biti odjemalci ob sklenitvi pogodbe plačilno sposobni in ne smejo izpolnjevati pogojev finančnih težav v skladu z Uredbo (EU) 2019/943. Šteje se, da je odjemalec v finančnih težavah, kadar izkazuje znake insolventnosti, dolgoročne plačilne nesposobnosti, ko je nad njim uveden postopek zaradi insolventnosti ali ko obstajajo objektivni finančni kazalniki, ki kažejo, da ga tak postopek lahko doleti, vključno s pomembnim poslabšanjem likvidnostnega položaja, povečano zadolženostjo ali izgubo več kot polovice kapitala.

(3) Jamstvena shema je zasnovana na način, da ne izkrivlja trga pogodb PPA, temveč prispeva k njegovemu razvoju. Namenjena je zmanjšanju finančnih tveganj proizvajalcev električne energije iz obnovljivih virov energije, povezanih z neizpolnjevanjem dolgoročnih plačilnih obveznosti s strani odjemalcev, in spodbujanju trajnostnega razvoja z vzpostavitvijo dinamičnega trga z dolgoročnimi pogodbami ter krepitvi tržne integracije obnovljivih virov energije.

47. člen

(financiranje in upravljanje)

(1) Jamstvena shema se v skladu s točko h četrtega odstavka 16. člena tega zakona financira iz sredstev za podpore prek centra za podpore. Skupni znesek jamstev v okviru jamstvene sheme je omejen na preostanek razpoložljivih sredstev za podpore, kot jih določa letni načrt upravljanja. Z letnim načrtom upravljanja se določi letna kvota jamstev.

(2) Center za podpore upravlja jamstveno shemo, pri čemer izvaja ocenjevanje vlog za vključitev projektov v jamstveno shemo, odloča o pogojih in času aktivacije jamstev, izvaja izplačila jamstev iz sredstev za podpore ter pripravlja letno poročilo o delovanju jamstvene sheme, vključno s finančno bilanco in oceno učinkov sheme.

48. člen

(vključitev v jamstveno shemo, aktivacija in trajanje jamstva)

(1) Jamstvena shema je dostopna proizvajalcem električne energije iz obnovljivih virov, ki imajo z odjemalci sklenjene pogodbe PPA. V jamstveno shemo ne morejo vstopiti podjetja, ki so lastniško povezana.

(2) Ob upoštevanju načela nediskriminacije se lahko jamstvena shema nameni tudi kategoriji odjemalcev, kot so mala in srednje velika podjetja, ki se soočajo z ovirami pri vstopu na trg pogodb o nakupu električne energije, pod pogojem, da ti odjemalci niso v finančnih težavah v skladu z drugim odstavkom 46. člena tega zakona.

(3) Jamstvo se aktivira v primeru neplačila obveznosti iz pogodbe PPA s strani odjemalca, če so izpolnjeni vsaj naslednji pogoji, da:

a) proizvajalec izkaže, da ni v finančnih težavah in je izvedel vse potrebne korake za izterjavo dolga;

b) neplačilo traja več kot 60 dni od zapadlosti obveznosti;

c) je obseg izplačila določen po tržni ceni in ne presega 80 % vrednosti neplačanih obveznosti, navedenih v pogodbi PPA;

č) je sklenjena pogodba med proizvajalcem in centrom za podpore.

(4) Z aktivacijo jamstva center za podpore pridobi pravico do izterjave izplačanega zneska od odjemalca. Aktivacija jamstva ne izključuje nadaljnjih postopkov izterjave preostanka obveznosti s strani proizvajalca.

(5) Jamstvo velja za obdobje največ petih let od zapadlosti prvih neplačanih obveznosti iz pogodbe PPA in do začetka nadomestne prodaje električne energije na trgu električne energije oziroma do ponovnega izpolnjevanja plačilnih obveznosti iz pogodbe PPA, odvisno od tega, kar nastopi prej.

(6) Pogodba o vključitvi v jamstveno shemo mora vsebovati:

– zavarovanje odjemalca v obliki bančne garancije, unovčljive na prvi poziv, ali drugo finančno zavarovanje, vključno s poroštvi lastnikov odjemalca, ki krije najmanj del vrednosti pogodbe PPA, in

– zavarovanje proizvajalca v obliki menice ali drugo finančno zavarovanje, namenjeno zavarovanju vračila morebitno neupravičeno izplačanih jamstev.

(7) Center za podpore v pravilih za delovanje centra za podpore določi podrobnejše pogoje za delovanje jamstvene sheme, pravila za način sklepanja pogodb s končnimi odjemalci v povezavi z bilančno odgovornostjo njihovih dobaviteljev, minimalno trajanje pogodb, cenovne mehanizme, upravičenost projektov do vključitve v jamstveno shemo, višino in trajanje jamstva, sporočanje o zapadlih in neplačanih obveznostih, postopke aktivacije in deaktivacije, pogoje za zagotavljanje in višino zavarovanj, postopke za zavrnitev aktivacije jamstva ter izterjavo izplačanega zneska od odjemalca in prenehanja jamstva.

(8) Upravičenec, ki uveljavlja jamstvo, mora nemudoma in z vso potrebno skrbnostjo začeti postopek iskanja novega odjemalca za prevzem električne energije oziroma zagotoviti nadomestno prodajo električne energije na trgu.

(9) Center za podpore v pravilih iz sedmega odstavka tega člena določi podrobnejše pogoje in roke za iskanje novega odjemalca, vključno z dokazili, ki jih mora proizvajalec predložiti. Če proizvajalec v določenem roku ne dokaže, da je izvedel vse potrebne korake za iskanje novega odjemalca, lahko center za podpore zavrne nadaljnje izplačilo jamstva ali ga sorazmerno zmanjša.

IV. POGLAVJE: FINANČNE SPODBUDE ZA RABO OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE IZ EVROPSKE KOHEZIJSKE POLITIKE IN DRUGIH FINANČNIH MEHANIZMOV

49. člen

(način dodeljevanja spodbud)

(1) Upravičenci do finančnih spodbud za rabo obnovljivih virov energije so fizične osebe, fizične osebe, ki opravljajo dejavnost, samostojni podjetniki in pravne osebe javnega ali zasebnega prava.

(2) Finančne spodbude za rabo obnovljivih virov energije se dodeljujejo z javnim pozivom, javnim razpisom ali neposredno sklenitvijo pogodbe po postopkih, kot jih določajo predpisi, ki urejajo javne finance, pri čemer se kot merila za ocenjevanje upoštevajo količine proizvedene energije iz obnovljivih virov energije in izpustov toplogrednih plinov ter stroškovna učinkovitost.

(3) Finančne spodbude dodeljujeta ministrstvo in center za podpore iz 19. člena tega zakona, ki na svoji spletni strani objavita vse prejemnike finančnih spodbud, njihov naslov ter vrsto in velikost financiranega projekta.

(4) Minister podrobneje določi oblike spodbud, način dodelitve spodbud, pogoje in merila za njihovo dodelitev, vrste upravičenih stroškov in najvišji delež sofinanciranja po posameznih vrstah ukrepov glede na veljavna pravila o državnih pomočeh. Ministrstvo lahko v postopku dodeljevanja spodbud opredeli dodatne pogoje in merila za njihovo dodelitev.

50. člen

(financiranje)

(1) Finančne spodbude iz tega poglavja se financirajo iz:

- državnega proračuna,
- sredstev evropske kohezijske politike in drugih finančnih mehanizmov ter
- drugih virov.

(2) Za projekte, sofinancirane iz sredstev evropske kohezijske politike ali drugih finančnih mehanizmov, se poleg postopkov, kot jih določajo predpisi, ki urejajo javne finance, upoštevajo še pravila in predpisi, ki veljajo za izvajanje evropske kohezijske politike in drugih finančnih mehanizmov.

V. POGLAVJE: MEHANIZMI MEDNARODNEGA
SODELOVANJA ZA DOSEGANJE DELEŽA ENERGIJE
IZ OBNOVLJIVIH VIROV

51. člen

(statistični prenosi)

(1) Republika Slovenija lahko z eno ali več državami članicami Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: države članice) sklene pogodbe o statističnih prenosih za določene količine energije iz obnovljivih virov energije za obdobje enega ali več let.

(2) Statistično prenesena količina energije iz obnovljivih virov se doda količini energije iz obnovljivih virov, proizvedeni v Republiki Sloveniji, ali odšteje od nje, tudi če se ne uvozi ali izvozi iz Republike Slovenije.

(3) Vlada lahko odloči, da Republika Slovenija statistične prenose izvaja v okviru platforme Unije za razvoj energije iz obnovljivih virov (v nadaljnjem besedilu: URDP). V tem primeru vlada sporoči URDP letne podatke o nacionalnih prispevkih k cilju Evropske unije ali kateremu koli merilu, določenemu za spremljanje napredka pri izvajanju Uredbe 2018/1999/EU, vključno s količino energije, za katero Republika Slovenija po pričakovanjih ne bo dosegla svojega prispevka ali za katero ga bo po pričakovanjih preseгла, ter navede ceno, pri kateri bi sprejela prenos morebitnega presežka pri proizvodnji energije iz obnovljivih virov v drugo državo članico ali iz nje. Dejanska cena teh prenosov se določi v vsakem primeru posebej na podlagi mehanizma URDP za usklajevanje povpraševanja in ponudbe, o čemer Republika Slovenija in ta država članica ali države članice sklenejo pogodbo za eno ali več let.

(4) Pogodbe iz prvega odstavka tega člena se Evropski komisiji prigrasijo v okviru URDP najpozneje v 12 mesecih po koncu vsakega leta, v katerem učinkujejo. Informacije, poslane Evropski komisiji, vključujejo količino in ceno te energije. Za prenose, dokončane v okviru URDP, se vključene strani in informacije o posameznih prenosih razkrijejo javnosti.

(5) Prenosi začnejo učinkovati, potem ko vse države članice, vključene v prenos, tega prigrasijo Evropski komisiji oziroma ko so v okviru URDP izpolnjeni vsi pogoji za izravnavo.

(6) Sredstva za statistične prenose se zagotovijo iz sredstev za podpore iz 16. člena tega zakona; sredstva, pridobljena s statističnimi prenosi, pa se lahko uporabijo za namene iz četrtega odstavka 16. člena tega zakona.

52. člen

(skupni projekti držav članic)

(1) Vlada si prizadeva, da se Republika Slovenija do 31. decembra 2025 dogovori o vzpostavitvi okvira za sode-

lovanje v skupnih projektih držav članic z eno ali več drugimi državami članicami ter da do 31. decembra 2030 doseže dogovor o vzpostavitvi vsaj dveh skupnih projektov z eno ali več državami članicami, ki se nanašajo na vse vrste skupnih projektov v zvezi s proizvodnjo električne energije in energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov (v nadaljnjem besedilu: skupni projekt držav članic). Za izvajanje skupnega projekta držav članic Republika Slovenija s sodelujočimi državami sklene mednarodno pogodbo v skladu z zakonom, ki ureja zunanje zadeve. Pri skupnih projektih lahko sodelujejo pravne osebe zasebnega prava.

(2) Skupni projekt držav članic se lahko izvaja tudi po letu 2030.

(3) Pri načrtovanju in izvedbi skupnih projektov si Republika Slovenija prizadeva za pravično porazdelitev stroškov in koristi med vsemi sodelujočimi državami članicami. V ta namen se v sporazumu o sodelovanju vključijo vsi ustrezni stroški in koristi skupnega projekta.

(4) Republika Slovenija po sklenitvi sporazuma o sodelovanju uradno obvesti Evropsko komisijo. Obvestilo vključuje ključne informacije o vsebini sporazuma, sodelujočih strankah in predvidenem datumu začetka izvajanja skupnih projektov.

(5) Skupni projekt držav članic se lahko izvaja na območju Republike Slovenije ali druge države članice. Kadar se projekt izvaja na območju Republike Slovenije, Republika Slovenija Evropsko komisijo uradno obvesti o deležu ali količini električne energije ter energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, proizvedene na ozemlju Republike Slovenije v okviru vsakega skupnega projekta, ki se je začel izvajati po 25. juniju 2009, ali proizvedene v napravi s povečano zmogljivostjo, ki je bila obnovljena po tem dnevu, kar se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice.

(6) Uradno obvestilo iz prejšnjega odstavka pripravi ministrstvo in vsebuje:

a) opis predlagane naprave ali podatke o obnovljeni napravi;

b) podatke o deležu ali količini električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki jo proizvede naprava in ki se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice;

c) podatke o državi članici, za katero se poda uradno obvestilo, in

č) podatke o obdobju, izraženem v celih koledarskih letih, v katerem se električna energija ali energija za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, ki jo proizvede naprava, šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice.

(7) Uradno obvestilo lahko Republika Slovenija spremeni ali umakne s soglasjem države članice, ki je potrdila skupni projekt.

(8) Kadar se skupni projekt držav članic izvaja na območju druge države članice, Republika Slovenija sodeluje pri pripravi, spremembi ali umiku uradnega obvestila.

(9) Ministrstvo na podlagi okvirnih ciljev za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov na morju, načrtovanih v morskem bazenu, povezanim z ozemljem Republike Slovenije, ki je opredeljen v skladu s 14. členom Uredbe (EU) 2022/869 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2022 o smernicah za vseevropsko energetska infrastrukturo, spremembi uredb (ES) št. 715/2009, (EU) 2019/942 in (EU) 2019/943 ter direktiv 2009/73/ES in (EU) 2019/944 in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 347/2013 (UL L št. 152 z dne 3. 6. 2022, str. 45), objavi informacije o količinah energije iz obnovljivih virov na morju, ki jih namerava proizvesti prek razpisov, pri čemer se upošteva tehnična in ekonomska izvedljivost glede na omrežno infrastrukturo in dejavnosti, ki se že izvajajo.

(10) Republika Slovenija si prizadeva, da projekte na področju energije iz obnovljivih virov na morju vključi v svoje pomorske prostorske načrte, pri čemer se upoštevajo dejavnosti, ki se že izvajajo na zadevnih območjih. Skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov se lahko vključijo v skupne projekte v zvezi z energijo iz obnovljivih virov na morju.

53. člen

(učinki skupnih projektov držav članic)

(1) Kadar Republika Slovenija da uradno obvestilo iz prejšnjega člena, ministrstvo v treh mesecih po koncu vsakega leta iz obdobja, določenega v točki č) šestega odstavka prejšnjega člena, ugotovi:

– skupno količino električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki jo je naprava, na katero se je nanašalo uradno obvestilo, v tem letu proizvedla iz obnovljivih virov, in

– količino električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki jo je ta naprava v tem letu proizvedla iz obnovljivih virov in se v skladu s pogoji iz uradnega obvestila šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov druge države članice.

(2) Ministrstvo o ugotovitvah iz prejšnjega odstavka obvesti državo članico, za katero je bilo podano uradno obvestilo iz prejšnjega člena, in Evropsko komisijo.

(3) Količina električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki je bila pridobljena iz obnovljivih virov ter v zvezi s katero so bili sporočeni podatki v skladu z drugo alinejo prvega odstavka tega člena, se odšteje od količine električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, pridobljene iz obnovljivih virov, ki se upošteva pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov Republike Slovenije.

(4) Kadar uradno obvestilo izda pristojni organ druge države članice, se količina električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, ki je bila pridobljena iz obnovljivih virov ter v zvezi s katero so bili sporočeni podatki, doda količini električne energije ali energije za ogrevanje ali hlajenje, pridobljene iz obnovljivih virov, ki se upošteva pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov v Republiki Sloveniji.

54. člen

(skupni projekti s tretjimi državami)

(1) Vlada lahko odloči, da Republika Slovenija tudi skupaj z eno ali več državami članicami sodeluje z eno ali več tretjimi državami pri vseh vrstah skupnih projektov v zvezi s proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov (v nadaljnjem besedilu: skupni projekt s tretjimi državami). V tako sodelovanje, ki poteka ob popolnem spoštovanju mednarodnega prava, so lahko vključene tudi pravne osebe zasebnega prava.

(2) Skupni projekti s tretjimi državami se lahko izvajajo tudi po letu 2030. Za izvajanje skupnega projekta s tretjimi državami se s sodelujočimi državami sklene mednarodna pogodba v skladu z zakonom, ki ureja zunanje zadeve.

(3) Električna energija, proizvedena iz obnovljivih virov v tretjih državah, se za izračun deleža energije iz obnovljivih virov v Republiki Sloveniji upošteva le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) da je električna energija porabljena v Evropski uniji, kar se šteje za izpolnjeno, kadar:

– so vsi pristojni operaterji prenosnih sistemov v državi izvora, namembni državi in po potrebi v vsaki tranzitni tretji državi dodeljeni zmogljivosti interkonektorja dokončno dodelili količino električne energije, ki je enakovredna upoštevani električni energiji;

– je pristojni sistemski operater v državi članici, v kateri je bila porabljena, v bilanco dokončno vnesel količino električne energije, ki je enakovredna upoštevani električni energiji, ter

– se dodeljena zmogljivost in proizvodnja električne energije iz obnovljivih virov v napravi iz točke b) tega odstavka nanašata na isto obdobje;

b) električno energijo v okviru skupnega projekta s tretjimi državami proizvaja naprava, ki je začela delovati po 25. juniju 2009, ali naprava s povečano zmogljivostjo, ki je bila obnovljena po navedenem dnevu;

c) za količino proizvedene in izvožene električne energije je bila iz programa podpore tretje države dodeljena le investicijska pomoč tej napravi in

č) je električna energija proizvedena v skladu z mednarodnim pravom v tretji državi, ki je podpisnica Konvencije Sveta

Evrope o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter drugih mednarodnih konvencij ali pogodb o človekovih pravicah.

(4) Republika Slovenija pošlje Evropski komisiji uradno obvestilo s podatki o deležu ali količini električne energije, proizvedene v napravi na ozemlju tretje države, ki se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov v Republiki Sloveniji. Če Republika Slovenija sodeluje z eno ali več državami članicami, se Evropski komisiji pošlje razdelitev tega deleža ali te količine med države članice. Ta delež ali količina ne presega deleža ali količine, ki se dejansko izvaža v Evropsko unijo in v njej porabi, ter ustreza količini iz prve in druge alineje točke a) tretjega odstavka tega člena ter izpolnjuje pogoje iz točke a) tretjega odstavka tega člena.

(5) Uradno obvestilo iz prejšnjega odstavka pripravi ministrstvo in vsebuje:

a) predlagane naprave ali podatke o obnovljeni napravi;

b) podatke o deležu ali količini električne energije, ki jo proizvede naprava in ki se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov Republike Slovenije, ob upoštevanju zahtev po zaupnosti podatkov pa tudi ustrezno finančno ureditev;

c) podatke o obdobju, izraženem v celih koledarskih letih, v katerem se električna energija šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov Republike Slovenije in po potrebi druge države članice, ter

č) pisno potrditev tretje države, na katere ozemlju naj bi naprava začela delovati, glede točk b) in c) tega odstavka in navedbo deleža ali količine električne energije, proizvedene v napravi, ki bo v domači rabi navedene tretje države.

(6) Uradno obvestilo, ki ga da Republika Slovenija v skladu s tem členom, se lahko spremeni ali umakne le s skupnim soglasjem tretje države, ki je potrdila skupni projekt v skladu s točko č) prejšnjega odstavka.

55. člen

(učinki skupnih projektov s tretjimi državami)

(1) Kadar Republika Slovenija da uradno obvestilo iz prejšnjega člena, ministrstvo v 12 mesecih po koncu vsakega leta iz obdobja, določenega v točki c) petega odstavka prejšnjega člena, ugotovi:

a) skupno količino električne energije, ki je bila v navedenem letu proizvedena iz obnovljivih virov v napravi, na katero se je nanašalo uradno obvestilo iz prejšnjega člena;

b) količino električne energije, ki je bila v navedenem letu proizvedena iz obnovljivih virov v napravah in se šteje kot del deleža energije iz obnovljivih virov Republike Slovenije v skladu s pogoji iz uradnega obvestila iz prejšnjega člena, ter

c) dokazilo o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Republika Slovenija predloži ugotovitev iz prejšnjega odstavka Evropski komisiji in tretji državi, ki je potrdila projekt v skladu s točko č) petega odstavka prejšnjega člena.

(3) Količina električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov, za katero je bila v skladu s točko b) prvega odstavka tega člena izdana ugotovitev, se za izračun deležev energije iz obnovljivih virov iz tega zakona doda upoštevani količini energije, proizvedeni iz obnovljivih virov, pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov Republike Slovenije.

56. člen

(povečanje zmogljivosti)

Za namene petega odstavka 52. člena tega zakona in točke b tretjega odstavka 54. člena tega zakona se enote energije iz obnovljivih virov, ki se lahko obračunajo kot povečanje zmogljivosti naprave, obravnavajo, kot da bi jih proizvedla samostojna naprava, ki je začela obratovati v trenutku, ko se je povečala zmogljivost.

57. člen

(sodelovanje v mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov)

(1) Če Republika Slovenija ne dosega ene ali več nacionalnih referenčnih vrednosti za dosego deleža energije iz

obnovljivih virov, kot so opredeljene z NEPN, ali če Republika Slovenija od 1. januarja 2021 ne ohranja izhodiščnega deleža 25 %, lahko vlada odloči, da se izvede finančno vplačilo v mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov, vzpostavljen v skladu s 33. členom Uredbe 2018/1999/EU in Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2020/1294 z dne 15. septembra 2020 o mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov (UL L št. 303 z dne 17. 9. 2020, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Izvedbena Uredba 2020/1294/EU).

(2) Vlada se lahko odloči za sodelovanje v mehanizmu Unije za financiranje energije iz obnovljivih virov kot država članica gostiteljica v skladu z Izvedbeno Uredbo 2020/1294/EU.

(3) Sredstva za izvedbo finančnega plačila iz prvega odstavka tega člena se zagotovijo iz sredstev za podpore v skladu s 16. členom tega zakona.

VI. POGLAVJE: SAMOOSKRBA Z ELEKTRIČNO ENERGIJO IZ OBNOVLJIVIH VIROV IN PRIKLJUČEVANJE NAPRAV ZA SAMOOSKRBO TER SKUPNOSTI NA PODROČJU ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV

1. ODDELEK: SAMOOSKRBA Z ELEKTRIČNO ENERGIJO IZ OBNOVLJIVIH VIROV

58. člen

(pravica do samooskrbe)

(1) Končni odjemalci, priključeni na distribucijsko omrežje, imajo pravico postati končni odjemalci s samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov.

(2) Pravico do samooskrbe uveljavljajo končni odjemalci posamično, v skupnostni samooskrbi ali z agregiranjem.

(3) Skupnostna samooskrba se omogoči vsem končnim odjemalcem, ki električno energijo odjemajo prek prevzemno-predajnih mest:

– iste večstanovanjske, poslovno-stanovanjske, stanovanjsko-poslovne ali poslovne stavbe s poslovnimi prostori, ki imajo lastna prevzemno-predajna mesta, ali druge stavbe z več prevzemno-predajnimi mesti, priključenimi na skupno notranjo nizkonapetostno inštalacijo te stavbe (samooskrba večstanovanjske stavbe), ali

– ki so priključena na distribucijsko omrežje v Republiki Sloveniji (samooskrba skupnosti za oskrbo z energijo iz obnovljivih virov).

(4) Končni odjemalci se v skupnostno samooskrbo povežejo na podlagi pogodbe po pravilih obligacijskega prava ali tako, da ustanovijo pravno osebo v skladu s 64. členom tega zakona.

(5) Končni odjemalci, ki so udeleženi v skupnostni samooskrbi, se lahko dogovorijo, da si delijo proizvedeno energijo iz obnovljivih virov.

(6) Končni odjemalec s samooskrbo z dobaviteljem sklene pogodbo o samooskrbi. Ta je vrsta pogodbe o dobavi električne energije in mora poleg obveznih sestavin, določenih v zakonu, ki ureja oskrbo z električno energijo, vsebovati tudi določbe o odkupu električne energije, proizvedene v napravi za samooskrbo, ki je bila oddana v omrežje. Končni odjemalec s samooskrbo lahko za proizvedeno električno energijo sklene tudi pogodbo o nakupu električne energije iz obnovljivih virov.

(7) Pogodba o samooskrbi lahko vsebuje tudi določbe o določanju obračunskih količin za potrebe obračuna dobavljene električne energije.

(8) Distribucijski operater mora za izvajanje pogodbe o samooskrbi in pogodbe o nakupu električne energije iz obnovljivih virov končnemu odjemalcu s samooskrbo, dobavitelju, s katerim ima končni odjemalec sklenjeno pogodbo o samooskrbi, ali tretji osebi, ki ima pooblastilo končnega odjemalca, brezplačno zagotavljati vse potrebne obračunske podatke.

(9) Vlada z uredbo določi podrobnejše pogoje za posamezne vrste samooskrbe, način obračuna električne energije

in način obračuna dajatev za končne odjemalce s samooskrbo, podrobnejše pogoje za dodelitev naložbene pomoči iz drugega odstavka 59. člena tega zakona in oprostitvev plačila prispevkov in omrežnine iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 60. člena tega zakona, pogoje za priključitev naprave za samooskrbo, vsebino ukrepa in poročanje o njem ter spremljanje njegovega izvajanja.

(10) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na napravo za samooskrbo ali končnega odjemalca s samooskrbo, se nanašajo tudi na napravo za skupnostno samooskrbo ali končnega odjemalca, ki je povezan v skupnostno samooskrbo, če ni izrecno določeno drugače.

59. člen

(pravice končnih odjemalcev s samooskrbo)

(1) Končni odjemalci s samooskrbo imajo ne glede na način izvajanja samooskrbe pravico, da proizvajajo energijo iz obnovljivih virov tudi za lastno porabo, jo shranjujejo in prodajajo svoje presežke proizvedene električne energije, oddane v distribucijsko omrežje, tudi na podlagi pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov, prek dobaviteljev električne energije in po pravilih medsebojne izmenjave.

(2) Končni odjemalci s samooskrbo lahko pridobijo naložbeno pomoč v skladu s pogoji iz Uredbe Komisije (EU) 2023/2831 z dne 13. decembra 2023 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči de minimis (UL L 2023/2831 z dne 15. 12. 2023). Naložbeno pomoč v skladu s 19. členom tega zakona dodeljuje center za podpore.

(3) Končni odjemalci s samooskrbo za proizvedeno električno energijo v napravi za samooskrbo lahko za proizvedeno električno energijo, oddano v distribucijsko omrežje, pridobijo potrdila o izvoru v skladu z določbami 6. in 9. člena tega zakona.

(4) Plačilo za prodano električno energijo prejmejo končni odjemalci s samooskrbo neposredno od kupca oziroma dobavitelja ali prek podporne sheme za obnovljive vire energije. Plačilo mora odražati tržno vrednost te električne energije, pri določitvi odkupne cene pa se lahko upošteva tudi dolgoročna vrednost samooskrbe iz obnovljivih virov energije za omrežje, okolje in družbo.

(5) Končni odjemalci s samooskrbo lahko namestijo in upravljajo sisteme za shranjevanje električne energije.

(6) Za končne odjemalce s samooskrbo se uporabljajo tudi določbe zakona, ki ureja oskrbo z električno energijo, o aktivnih odjemalcih.

(7) Končni odjemalci s samooskrbo imajo vse pravice, ki jih imajo kot končni odjemalci v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja oskrbo z električno energijo.

(8) Končni odjemalci s samooskrbo se za namene tega zakona ne štejejo za proizvajalce električne energije, razen če za presežke proizvedene električne energije, oddane v distribucijsko omrežje, sklenejo pogodbo o nakupu električne energije iz obnovljivih virov.

(9) Če končni odjemalec s samooskrbo umre, lahko skupnost dedičev takoj po dedovanju nadaljuje izvajanje pogodbe o samooskrbi, ki jo je imel sklenjeno pokojni končni odjemalec, o čemer morajo najpozneje v enem mesecu po dedovanju obvestiti dobavitelja, s katerim je sklenjena pogodba o samooskrbi, in distribucijskega operaterja. Z dnem pravnomočnosti sklepa o dedovanju vstopi dedič oziroma dediči, ki so dedovali proizvodno napravo za samooskrbo, v pogodbo o samooskrbi, ki jo je imel sklenjeno pokojni končni odjemalec. O vstopu v pogodbo mora dedič oziroma dediči obvestiti dobavitelja in distribucijskega operaterja najpozneje v enem mesecu po pravnomočnosti sklepa o dedovanju.

60. člen

(obračun omrežnine, prispevkov in drugih dajatev)

(1) Za električno energijo, prevzeto iz javnega omrežja, končni odjemalci s samooskrbo plačujejo omrežnino, ki

je neizključujoča in odraža stroške in koristi samooskrbe, ter druge javne datatve, ki se obračunavajo na količino električne energije, prevzete iz javnega omrežja. Končnemu odjemalcu v skupnostni samooskrbi se pri določitvi višine omrežnine upošteva obseg uporabe omrežja.

(2) Ne glede na določbe 17. člena tega zakona se odjemalcem s samooskrbo sorazmerno zniža višina prispevka, ki se obračunava na kWh dobavljene energije. Višina znižanega prispevka se za te odjemalce določi v uredbi iz drugega odstavka 17. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbe zakona, ki ureja učinkovito rabo energije, končni odjemalci s samooskrbo za električno energijo, prevzeto iz omrežja, ne plačajo prispevka na rabo energije za povečanje energetske učinkovitosti.

(4) Za električno energijo, oddano v omrežje, končni odjemalec s samooskrbo ne plača omrežnine in drugih javnih dajatev.

(5) Za lastno proizvedeno električno energijo iz obnovljivih virov, ki je lahko tudi shranjena in ostane v njegovi stavbi, končni odjemalec s samooskrbo ne plača omrežnine ali drugih javnih dajatev.

61. člen

(lastništvo in upravljanje naprave za samooskrbo)

(1) Napravo za samooskrbo ima lahko v lasti ali jo upravlja tudi tretja oseba, ki s končnim odjemalcem s samooskrbo sklene pogodbo, v kateri se uredijo tudi pravice in obveznosti tretje osebe in končnega odjemalca glede upravljanja naprave, kar obsega zlasti namestitve naprave, njeno obratovanje vključno z meritvami in vzdrževanje.

(2) Tretja oseba se ne šteje za končnega odjemalca s samooskrbo.

(3) Tretja oseba lahko vstopi v podporno shemo v soglasju s končnim odjemalcem.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko tretja oseba, ki ima v lasti napravo za skupnostno samooskrbo, izjemoma prodaja proizvedeno električno energijo iz naprave za samooskrbo v delu, ki ni razdeljen med člane skupnostne samooskrbe.

(5) Upravitelj stavbe v lasti Republike Slovenije ali občine se lahko odloči, da na strehi in drugih potrebnih delih stavbe ustanovi služnost postavitve naprave za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov v korist tretje osebe, ki napravo zgradi in z njo obratuje. Služnost se ustanovi v skladu z zakonom, ki ureja stvarno premoženje države in samoupravnih lokalnih skupnosti. Določbe tega člena se uporabljajo tudi za upravljavca proizvodne naprave iz tega odstavka.

62. člen

(program za spodbujanje samooskrbe)

(1) Ministrstvo vsaka tri leta sprejme program za spodbujanje in lajšanje razvoja samooskrbe z energijo iz obnovljivih virov na podlagi ocene neupravičenih ovir za samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in njenega potenciala na ozemlju in v energetskih omrežjih Republike Slovenije.

(2) Program iz prejšnjega odstavka zlasti:

a) obravnava dostopnost samooskrbe z električno energijo iz obnovljivih virov za vse končne odjemalce, tudi tiste v ranljivih gospodinjstvih;

b) odpravlja neupravičene ovire za financiranje projektov na trgu in obravnava ukrepe za lažji dostop do finančnih sredstev;

c) odpravlja druge neupravičene ovire v predpisih in drugih splošnih aktih za samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov, tudi za najemnike;

č) obravnava spodbude za lastnike stavb, da ustvarijo možnosti za samooskrbo z električno energijo iz obnovljivih virov, tudi za najemnike;

d) končnim odjemalcem s samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov za njihovo lastno proizvedeno električno energijo iz

obnovljivih virov, ki jo dovajajo v omrežje, omogoča enakopraven dostop do ustreznih programov podpore in vseh delov trga z električno energijo.

(3) Povzetek politik in ukrepov iz programa iz tega člena ter ocena njegovega izvajanja se vključita v NEPN in poročila o napredku v skladu z Uredbo 2018/1999/EU.

(4) Ukrepi za spodbujanje in lajšanje razvoja samooskrbe ne smejo biti v neskladju s predpisi Evropske unije o državnih pomočeh.

63. člen

(soglasje za priključitev in postopek enostavnega priključevanja naprav za samooskrbo)

(1) Pred priključitvijo naprave za samooskrbo je treba pri distribucijskem operaterju pridobiti soglasje za priključitev v primeru novega prevzemno-predajnega mesta, na katerega je priključena naprava za samooskrbo, oziroma spremembo soglasja za priključitev v primeru obstoječega prevzemno-predajnega mesta. Izdaja spremembe soglasja za priključitev poteka po skrajšanem ugotovitvenem postopku, ki je hiter in mora biti dokončan najpozneje v 15 dneh, če je potreben poseben ugotovitveni postopek, pa najpozneje v 30 dneh od dneva prejema popolne vloge. V postopku iz prejšnjega stavka distribucijski operater vlagatelja pozove k dopolnitvi vloge najpozneje pet dni po prejemu vloge.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek in določbe zakona, ki ureja oskrbo z električno energijo, o priključevanju na omrežje ter ob upoštevanju določb tega zakona o priključevanju naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov na omrežje sme končni odjemalec s samooskrbo napravo za samooskrbo, katere priključna moč ne presega 50 kW, priključiti na distribucijsko omrežje z vložitvijo enostavne vloge za priključitev. V postopkih pridobitve soglasja za priključitev in v postopkih pridobitve spremembe soglasja za priključitev naprav za samooskrbo, katerih priključna moč ne presega 50 kW, se vroča z navadno vročitvijo z vložitvijo v hišni predalčnik, poštni predal ali v elektronski predal naslovnika. Dokumenti v fizični obliki se vročajo z vložitvijo v hišni predalčnik ali poštni predal v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek. Dokumenti v elektronski obliki se vročajo na naslov elektronskega predala, ki je naveden v vlogi, ali na naslov elektronskega predala, s katerega je bila poslana vloga, ne glede na to, ali gre za varni ali drugi elektronski predal. Vročitev šteje za opravljeno sedmi dan od dneva odpreme, naslovniku pa se sporočita dan odpreme in dan vročitve. Vročitev v elektronski predal se opravi, če je vlagatelj s takšnim načinom vročanja soglašal.

(3) Podrobnejša vsebina enostavne vloge za priključitev iz prejšnjega odstavka se določi v uredbi iz devetega odstavka 58. člena tega zakona. Vsebuje zlasti:

- predvideni dan priključitve naprave za samooskrbo,
- predlagano točko za priključitev na omrežje,
- tehnične lastnosti naprave.

(4) Distribucijski operater potrdi prejem popolne enostavne vloge za priključitev najpozneje v treh delovnih dneh od prejema te vloge ali pa v tem roku pozove stranko k dopolnitvi vloge.

(5) Distribucijski operater lahko za naprave za samooskrbo, katerih priključna moč ne presega 50 kW, v enem mesecu po prejemu popolne enostavne vloge iz tretjega odstavka tega člena z odločbo zavrne priključitev zaradi utemeljenih varnostnih pomislekov oziroma tehnične nezdržljivosti komponent sistema ali predlaga drugačne pogoje za priključitev.

(6) Če distribucijski operater ne izda odločbe iz prejšnjega odstavka in je ne vroči stranki v enem mesecu po prejemu popolne enostavne vloge iz tretjega odstavka tega člena, se šteje, da je končni odjemalec s samooskrbo pridobil pravico do priključitve v omrežje uporabnika sistema za števecem.

(7) Priključitev iz prejšnjega odstavka se izvede v skladu s predpisi, ki določajo tehnične in druge pogoje za priključitev in obratovanje v omrežju uporabnika sistema. Naprava za samo-

oskrbo lahko z dnem priključitve nemoteno obratuje in oddaja presežke v sistem ne glede na določbe zakona, ki ureja oskrbo z električno energijo.

(8) Distribucijski operater mora najpozneje v 15 dneh od nastopa domneve iz šestega odstavka tega člena končnega odjemalca s samooskrbo registrirati in mu predložiti pogodbo o uporabi sistema, ki jo je podpisal distribucijski operater. Če distribucijski operater pogodbe o uporabi sistema ne pošlje končnemu odjemalcu v roku iz prejšnjega stavka ali ne izvede registracije v roku iz prejšnjega stavka, lahko končni odjemalec zahteva, da agencija izda odločbo, s katero distribucijskemu operaterju naloži priključitev na sistem v roku, ki ni daljši od 15 dni od vročitve odločbe.

(9) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za priključevanje naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov v okviru demonstracijskih projektov.

2. ODDELEK: SKUPNOST NA PODROČJU ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV

64. člen

(ustanovitev skupnosti na področju energije
iz obnovljivih virov)

(1) Končni odjemalci imajo pravico ustanoviti skupnost na področju energije iz obnovljivih virov (v nadaljnjem besedilu tega poglavja: skupnost OVE).

(2) Pravne osebe, ki se ukvarjajo z gospodarsko dejavnostjo, so lahko člani skupnosti OVE, razen če v okviru sodelovanja v skupnosti opravljajo svojo osnovno gospodarsko ali poklicno dejavnost.

(3) Člani skupnosti OVE ohranijo pravice in obveznosti, ki jih imajo kot končni odjemalci s samooskrbo v skladu s tem zakonom in kot končni odjemalci v skladu z zakonom, ki ureja oskrbo z električno energijo.

(4) Za skupnost OVE velja tudi naslednje:

a) ima pravico do proizvodnje, porabe, shranjevanja in prodaje energije iz obnovljivih virov, tudi na podlagi pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov;

b) enakopravno dostopa do vseh ustreznih energetske trgov tako neposredno kot z agregiranjem;

c) za namene tega zakona se šteje za proizvajalca električne energije;

č) za proizvodno napravo se lahko izdajajo deklaracije in potrdila o izvoru;

d) lahko pridobi podporo iz IV. poglavja tega zakona.

(5) Skupnost OVE se vpiše v evidenco skupnosti na področju obnovljivih virov energije.

65. člen

(evidenca skupnosti OVE)

(1) Ministrstvo vzpostavi, vodi in upravlja evidenco skupnosti OVE (v nadaljnjem besedilu: evidenca).

(2) Evidenca se vodi zaradi spremljanja stanja in javne objave podatkov o pomembnih dejstvih o skupnostih OVE, izvajanja zakonsko opredeljenih pristojnosti, dodeljevanja podpor za spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov ter spodbud za energetske učinkovitost in učinkovito rabo energije, izvajanja nalog kontaktne točke in centra za podpore ter za izvajanje ukrepov energetske politike.

(3) Predlog za vpis v evidenco se ministrstvu pošlje na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani ministrstva. Predlog za vpis v evidenco vsebuje:

– ime in sedež skupnosti OVE;

– temeljni akt skupnosti OVE, iz katerega je razvidno, da gre za skupnost OVE;

– ime in priimek ter naslov stalnega ali začasnega prebivališča predstavnika skupnosti;

– ime in priimek ter naslov stalnega ali začasnega prebivališča ali firmo pristopnega člana in sedež;

– število naprav za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov ter njihovo kapaciteto.

(4) V evidenci se obdelujejo naslednji osebni in drugi podatki:

– ime in sedež skupnosti OVE;

– ime in priimek ter naslov stalnega prebivališča ali firma pristopnega člana in sedež;

– število naprav za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov in njihova kapaciteta;

– datum vpisa v evidenco, datum spremembe podatkov v evidenci in datum izbrisa iz evidence.

(5) Podatki iz prejšnjega odstavka so javni, razen podatkov o imenu in priimku ter naslovu stalnega ali začasnega prebivališča ali firmi člana in sedežu.

(6) Ministrstvo omogoči pridobivanje podatkov iz evidence državnim organom, občinam, centru za podpore ter kontaktni točki za namen izvajanja zakonsko opredeljenih nalog ali za dodeljevanje podpor za spodbujanje proizvodnje energije iz obnovljivih virov ter spodbud za energetske učinkovitost in učinkovito rabo energije.

(7) Morebitne spremembe podatkov, ki se vodijo v evidenci, skupnost OVE ministrstvu sporoči v dveh mesecih od nastanka spremembe.

(8) Na podlagi pisnega obvestila o prenehanju delovanja skupnosti OVE, ki se posreduje ministrstvu, se skupnost OVE izbriše iz evidence.

66. člen

(omogočitveni program na področju skupnosti OVE)

(1) Ministrstvo vsaka tri leta sprejme omogočitveni program za spodbujanje in lajšanje razvoja skupnosti OVE na podlagi ocene ovir in možnosti za razvoj skupnosti OVE.

(2) Z omogočitvenim programom iz prejšnjega odstavka je treba zagotoviti, da:

a) se odpravijo neupravičene ovire v predpisih in drugih splošnih aktih in upravne ovire za skupnosti OVE;

b) za skupnosti OVE, ki so pravne osebe in ki dobavljajo energijo oziroma zagotavljajo agregiranje ali druge komercialne energetske storitve, veljajo določbe, ki so relevantne za takšne dejavnosti;

c) operater distribucijskega sistema in elektrooperater sodelujeta s skupnostmi, da bi olajšala prenose energije znotraj teh skupnosti;

č) se za skupnosti OVE uporabljajo pravični, sorazmerni in pregledni postopki, vključno s postopki registracije ter omrežnine, ki odražajo stroške, pa tudi ustrezne dajatve, s čimer se zagotovi, da ustrezno, pošteno in uravnoteženo prispevajo k delitvi skupnih stroškov v sistemu v skladu s pregledno analizo stroškov in koristi razpršenih virov energije, ki jo pripravi agencija;

d) se skupnosti OVE, ki so pravne osebe, obravnavajo enakopravno, kar zadeva njihove dejavnosti, pravice in obveznosti, ki jih imajo kot udeleženci na trgu;

e) je sodelovanje v skupnosti OVE na voljo vsem končnim odjemalcem, tudi tistim v ranljivih gospodinjstvih;

f) so na voljo orodja za lažji dostop do financiranja in informacij;

g) sta občinam in njihovim organom pri omogočanju in vzpostavljanju skupnosti OVE ter pri njihovi neposredni udeleženi pri tem zagotovljeni regulativna podpora in podpora za razvoj zmogljivosti;

h) se določijo pravila za zagotovitev enake in enakopravne obravnave končnih odjemalcev, ki sodelujejo v skupnosti.

(3) Glavne prvine omogočitvenega programa ter ocena njihovega izvajanja se vključijo v NEPN in poročila o napredku v skladu z Uredbo 2018/1999/EU.

(4) Pri oblikovanju programov podpore rabe obnovljivih virov energije se brez poseganja v pravila Evropske unije o državnih pomočeh upoštevajo posebnosti skupnosti OVE, da se jim omogočijo enake možnosti za pridobitev deklaracije, potrdil o izvoru električne energije ter za kandidiranje za podpore, kot se omogočijo drugim udeležencem na trgu.

VII. POGLAVJE: SPODBUJANJE RABE OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE V NAČRTOVANJU IN DOLOČANJU POGOJEV ZA IZDAJO DOVOLJENJ, TRAJANJE POSTOPKA IZDAJE DOVOLJENJ IN KONTAKTNA TOČKA

1. ODDELEK: SPODBUJANJE RABE OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE V NAČRTOVANJU IN DOLOČANJU POGOJEV ZA IZDAJO DOVOLJENJ

67. člen

(splošno)

(1) Državni organi, organi občin in nosilci javnih pooblastil morajo pri izdaji podzakonskih predpisov in splošnih aktov za izvajanje javnih pooblastil, ki se nanašajo na izdajo dovoljenja ali drugega posamičnega akta v zvezi s proizvodno napravo in z njimi povezanimi prenosnimi ali distribucijskimi omrežji, proizvodnjo in shranjevanjem električne energije in energije za ogrevanje ali hlajenje iz obnovljivih virov, za postopek pretvorbe biomase v pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva, biomasna goriva ali druge energente ter za goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, skrbeti za to, da so pogoji in zahteve sorazmerni in potrebni ter pripomorejo k izvajanju načela energetske učinkovitosti na prvem mestu v skladu z 18. točko 2. člena Uredbe 2018/1999/EU.

(2) Pravila, ki urejajo izdajo dovoljenj ali drugih posamičnih aktov iz prejšnjega odstavka, morajo biti pregledna in sorazmerna, ne smejo razlikovati med vlagatelji zahtev ter morajo v celoti upoštevati posebnosti posameznih tehnologij energije iz obnovljivih virov.

(3) Center za podpore pripravi smernice in mnenja za področje energije iz obnovljivih virov, ki jih ministrstvo v skladu z zakonom, ki ureja urejanje prostora, vključi v smernice in mnenja v postopkih priprave prostorskih aktov.

(4) Pri načrtovanju, projektiranju in omejevanju rabe energentov v prostoru je treba dati prednost obnovljivim virom energije pred fosilnimi viri energije, razen pri daljinskih sistemih, ki so energetske učinkoviti, in plinovodnih sistemih z večjim deležem obnovljivega plina v sistemu. Pri omejevanju energentov je treba upoštevati tudi druge okoljske politike in njihove zahteve.

68. člen

(načrtovanje)

(1) Državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil morajo pri pripravi in sprejetju prostorskih aktov, določanju pogojev in izdajanju mnenj v postopkih prostorskega načrtovanja, ki se nanašajo na gradnjo in obnavljanje lokalne infrastrukture, industrijskih, storitvenih ali stanovanjskih območij, energetske in prometne infrastrukture, vključno z omrežji za električno energijo, energijo za daljinsko ogrevanje in hlajenje, pline ter alternativna goriva, na državni, regionalni in lokalni ravni spodbujati vključevanje in uvajanje energije iz obnovljivih virov vključno s samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in skupnostmi na področju energije iz obnovljivih virov ter uporabo odvečne toplote in odvečnega hladu. Pri tem morajo upoštevati tudi pozitivno učinkovanje naprav, ki izrabljajo obnovljive vire energije, na okoljske in podnebne cilje.

(2) Lokalne skupnosti vključijo uporabo obnovljivih virov energije v lokalne energetske koncepte, pripravljene v skladu z zakonom, ki ureja načrtovanje na področju energetike, in v druge akte, s katerimi se načrtujejo pravila za urejanje prostora.

(3) Lokalne skupnosti se pri pripravi lokalnih energetskih konceptov posvetujejo z operaterji omrežij v delu, ki se nanaša na:

- analizo možnosti učinkovite rabe energije in analizo potencialov obnovljivih virov energije,
- prilagajanje odjema energije,
- samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov in skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov.

(4) Operaterji omrežij morajo pri pripravi razvojnih ali trajnostnih načrtov omrežja upoštevati prihodnje potrebe po ojačitvi omrežja ali gradnji novega omrežja, kot izhajajo iz lokalnih energetskih konceptov in nacionalnih strategij in načrtov glede na načrtovano umeščanje naprav, ki izrabljajo energijo iz obnovljivih virov, v prostor in vključevanje samooskrbe ter skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov.

(5) Državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil morajo pri izdaji podzakonskih predpisov in splošnih aktov za izvajanje javnih pooblastil, ki se nanašajo na izvajanje gradbenih del in proizvodnjo, promet ter uporabo gradbenih proizvodov, uvesti ukrepe za povečanje obsega uporabe vseh vrst energije iz obnovljivih virov pri gradbenih delih in proizvodih, vključno s povečanjem samooskrbe z energijo iz obnovljivih virov, z lokalnim shranjevanjem energije ter energetske učinkovitosti, povezane s soproizvodnjo in skoraj ničenergijskimi stavbami in brezemisijскими stavbami. Ta zahteva velja tudi za obrambne organe in sile za zaščito, reševanje in pomoč, vendar le, ko to ni v nasprotju z naravo in pglavitnim ciljem dejavnosti obrambnih sil in sil za zaščito, reševanje in pomoč ter z izjemo materialov, ki se uporabljajo izključno v vojaške namene in za zagotavljanje varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

(6) Vključevanje in uvajanje energije iz obnovljivih virov, vključno s samooskrbo z energijo iz obnovljivih virov, in skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov v javnih stavbah sta del načrtov za prenovo stavb, kot jih določa zakon, ki ureja učinkovito rabo energije.

69. člen

(izjema od pridobitve gradbenega dovoljenja za manjše proizvodne naprave)

(1) Za postavitev manjših naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije ali s soproizvodnjo z visokim izkoristkom, ki se namestijo na, v ali ob stavbi ali gradbenem inženirskem objektu, zgrajenem v skladu s predpisi, ki urejajo graditev objektov, ni potrebno gradbeno dovoljenje.

(2) Vlada z uredbo določi vrste, velikost ter pogoje za montažo in priključitev manjših naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije ali s soproizvodnjo z visokim izkoristkom iz prejšnjega odstavka, za katere ni potrebno gradbeno dovoljenje.

70. člen

(ocena možnosti na področju uporabe energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja)

(1) Ministrstvo po preučitvi lokalnih energetskih konceptov in posvetovanju z lokalnimi skupnostmi izdela oceno možnosti na področju energije iz obnovljivih virov ter uporabe odvečne toplote in odvečnega hladu v sektorju ogrevanja in hlajenja in po potrebi vključi prostorsko analizo okoljsko sprejemljivih območij z nizkim ekološkim tveganjem in degradiranih območij ter možnosti za uporabo manjših projektov za gospodinjstva. V tej oceni upošteva razpoložljive in ekonomsko upravičene tehnologije za industrijsko in domačo uporabo, da se določijo mejniki in ukrepi za večjo uporabo energije iz obnovljivih virov za ogrevanje in hlajenje ter po potrebi uporabo odvečne toplote in odvečnega hladu z daljinskim ogrevanjem in hlajenjem z namenom vzpostavitve dolgoročne nacionalne strategije za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in onesnaževanja zraka, ki jih povzročata ogrevanje in hlajenje. Ta ocena mora biti narejena v skladu z načelom »energijska učinkovitost na prvem mestu«.

(2) Ocena možnosti iz prejšnjega odstavka se vključi v celovito oceno možnosti za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ter analizo stroškov in koristi, ki jo pripravi ministrstvo v skladu z zakonom, ki ureja učinkovito rabo energije.

2. ODDELEK: TRAJANJE POSTOPKA IZDAJE DOVOLJENJ

71. člen

(splošna pravila glede trajanja postopka izdaje dovoljenj)

(1) Postopek izdaje dovoljenj, ki ga ureja ta oddelek, vključuje izdajo vseh dovoljenj, soglasij ali mnenj in drugih posamičnih upravnih aktov, potrebnih za postavitev, rekonstrukcijo, obnovo, priključitev na omrežje, obratovanje ter vključitev energije iz obnovljivih virov v omrežja za ogrevanje in hlajenje, za:

- proizvodne naprave, vključno s tistimi, ki združujejo različne obnovljive vire energije,
- toplotne črpalke,
- objekte za shranjevanje električne energije ali toplote na isti lokaciji.

(2) Postopek izdaje dovoljenj iz prejšnjega odstavka zajema vse faze od popolnosti vloge za izdajo dovoljenja do izdaje odločbe.

(3) Razen če ne sovpada z drugimi fazami upravnega postopka, trajanje postopka izdaje dovoljenj iz tega oddelka ne vključuje:

- časa, v katerem se proizvodne naprave, njihovi priključki na omrežje in povezana omrežna infrastruktura, potrebna za zagotovitev stabilnosti, zanesljivosti in varnosti omrežja, gradijo ali obnavljajo, in
- časa za upravne postopke, potrebne za velike nadgradnje omrežja zaradi zagotavljanja stabilnosti, zanesljivosti in varnosti omrežja.

72. člen

(trajanje postopka izdaje dovoljenj na prednostnih območjih)

(1) Postopek izdaje dovoljenj za projekte na potencialnih ali predpisanih prednostnih območjih umeščanja naprav, ki proizvajajo električno energijo iz obnovljivih virov energije in ki so opredeljena z zakonom, ki ureja uvajanje naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije (v nadaljnjem besedilu: prednostna območja), sme trajati največ eno leto oziroma v primeru projektov na morju največ dve leti. V izjemnih okoliščinah se lahko rok iz prejšnjega stavka podaljša za največ šest mesecev z obrazloženim sklepom, ki mora biti izdan pred potekom roka iz prejšnjega stavka.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek sme postopek izdaje dovoljenj na prednostnih območjih trajati največ šest mesecev oziroma v primeru vetrnih proizvodnih naprav na morju največ eno leto, če gre za:

- obnovo proizvodne naprave,
- postavitev nove proizvodne naprave, katere inštalirana zmogljivost ne presega 150 kW, in
- objekte za shranjevanje električne energije ali toplote na isti lokaciji.

(3) V izjemnih okoliščinah se lahko rok iz prejšnjega odstavka podaljša za največ tri mesece oziroma v primeru vetrnih proizvodnih naprav na morju za največ šest mesecev z obrazloženim sklepom, ki mora biti izdan pred potekom roka iz prejšnjega odstavka. Izjemne okoliščine iz prejšnjega stavka so zlasti nujni varnostni razlogi v primerih, ko obnova bistveno vpliva na omrežje ali osnovno zmogljivost, velikost ali delovanje proizvodne naprave.

73. člen

(trajanje postopka izdaje dovoljenj zunaj prednostnih območij)

(1) Postopek izdaje dovoljenj za projekte zunaj prednostnih območij sme trajati največ dve leti oziroma v primeru projektov na morju največ tri leta. V izjemnih okoliščinah, ko je na primer potrebna presoja vplivov na okolje v skladu s predpisi s področja varstva okolja, se lahko rok iz prejšnjega stavka podaljša za največ šest mesecev z obrazloženim sklepom, ki mora biti izdan pred potekom roka iz prejšnjega stavka.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek sme postopek izdaje dovoljenj zunaj prednostnih območij trajati največ eno leto oziroma v primeru projektov na morju največ dve leti, če gre za:

- obnovo proizvodne naprave,
- postavitev nove proizvodne naprave, katere inštalirana zmogljivost ne presega 150 kW, in
- objekte za shranjevanje električne energije ali toplote na isti lokaciji.

(3) V izjemnih okoliščinah se lahko rok iz prejšnjega odstavka podaljša za največ tri mesece z obrazloženim sklepom, ki mora biti izdan pred potekom roka iz prejšnjega odstavka.

74. člen

(trajanje postopka izdaje dovoljenj za fotonapetostne naprave)

(1) Ne glede na 72. člen tega zakona in prejšnji člen sme postopek izdaje dovoljenj za postavitev fotonapetostnih naprav na objektih, katerih glavni namen ni proizvodnja električne energije v fotonapetostnih napravah ali shranjevanje energije, trajati največ tri mesece. Prejšnji stavek ne velja za postavitev na umetnih vodnih površinah.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek sme postopek izdaje dovoljenj za postavitev fotonapetostnih naprav, katerih priključna moč ne presega 50 kW in ki niso naprave za samooskrbo, trajati največ en mesec od dneva prejema popolne vloge, zanje pa se smiselno uporabljajo določbe 63. člena tega zakona o postopku enostavnega priključevanja in pridobitvi pravice do priključitve v omrežje uporabnika sistema za števecem.

75. člen

(trajanje postopka izdaje dovoljenj za toplotne črpalke)

Ne glede na 72. in 73. člen tega zakona sme postopek izdaje dovoljenj za postavitev toplotne črpalke z močjo pod 50 MW, če zanjo ni potrebno gradbeno dovoljenje, trajati največ en mesec, v primeru toplotnih črpalk, ki izkoriščajo toploto zemljine, pa tri mesece.

3. ODDELEK: KONTAKTNA TOČKA

76. člen

(izvajanje nalog kontaktne točke)

(1) Kontaktna točka na zahtevo vlagatelja usmerja vloge za pridobitev dovoljenj in drugih aktov iz drugega odstavka tega člena in vlagatelju pomaga pri celotnem postopku od vložitve zahteve do izdaje dokončne odločbe o tej zahtevi.

(2) Dovoljenja in drugi akti iz prejšnjega odstavka so vsa dovoljenja in drugi posamični akti, prostorski akti, licence, registracije in upravna dejanja, ki so potrebni za gradnjo, rekonstrukcijo, obnovo ali obratovanje proizvodne naprave ter za pridobitev podpore za proizvodno napravo. Vključujejo zlasti:

- a) prijavo na javni razpis za podpore v skladu s tem zakonom;
- b) odločbo o sklenitvi podpore in sklenitev pogodbe o njej;
- c) spremembo oziroma sprejetje prostorskega izvedbenega akta;
- č) lokacijsko preveritev;
- d) gradbeno dovoljenje;
- e) vodno dovoljenje;
- f) celovito dovoljenje;
- g) uporabno dovoljenje;
- h) soglasje za priključitev na prenosni ali distribucijski sistem;
- i) priključitev na omrežje;
- j) okoljevarstvena, energetska, naravovarstvena, kulturnovarstvena in druga soglasja ali dovoljenja, če so potrebna;
- k) pogodbo o uporabi sistema;
- l) postopek pridobivanja deklaracije za proizvodno napravo in podatke iz registra deklaracij;

m) vsako drugo dovoljenje, ki se nanaša na proizvodno napravo in je potrebno za gradnjo ali rekonstrukcijo ter za začetek obratovanja proizvodne naprave.

(3) Naloge kontaktne točke izvaja center za podpore, ki lahko za izvajanje nalog iz tega člena in vzpostavitve mreže regionalnih svetovalnih pisarn sodeluje z lokalnimi energetskimi organizacijami.

(4) Kontaktna točka lahko opravlja vse naloge v zvezi s pomočjo vlagatelju v upravnih in drugih postopkih, vendar ne nastopa kot zastopnik ali pooblaščenec vlagatelja v upravnem ali drugem postopku. Kontaktna točka vlagatelja pregledno vodi skozi postopek predložitve vlog za izdajo dovoljenj do izdaje ene ali več odločitev pristojnih organov in mu zagotavlja vse potrebne informacije.

(5) Center za podpore za izvajanje nalog kontaktne točke opravlja naslednja javna pooblastila:

a) vzpostavi in vodi javno dostopne uradne evidence prejetih in popolnih vlog oziroma statusa vlog v postopkih iz prvega in drugega odstavka tega člena ter pridobiva, zbira, obdeluje in povezuje podatke iz prvega in drugega odstavka 77. člena tega zakona, vključno z evidenco zamud ter evidenco zgrajenih proizvodnih naprav;

b) pripravi analize in poročila o trajanju, optimizaciji in pospešitvi postopkov, ki jih ministrstvo uporabi za strateško načrtovanje uvajanja obnovljivih virov energije;

c) sodeluje s pristojnimi organi, ki odločajo v postopkih za izdajo dovoljenj in drugih aktov iz drugega odstavka tega člena, da se omogoči čim hitrejši in učinkovitejši postopek pri izmenjavi vlog in drugih dokumentov, in pristojnim organom daje informacije o nameravani proizvodni napravi in drugem objektu.

(6) Poleg nalog iz prejšnjega odstavka center za podpore opravlja tudi naslednja opravila:

a) pripravi in posodablja ter javno objavi priročnik o postopkih za investitorje na področju proizvodnje energije iz obnovljivih virov, ki posebej obravnava tudi majhne projekte in projekte končnih odjemalcev s samooskrbo, vključno s projekti skupnostne samooskrbe;

b) obvešča glede spodbujanja rabe obnovljivih virov energije, vključevanja v sistem samooskrbe in oblikovanja skupnostne samooskrbe;

c) opravlja druga administrativna opravila za potrebe postopkov;

č) ministrstvu letno poroča o svojih ugotovitvah glede spoštovanja rokov za izdajo dovoljenj po tem zakonu;

d) pripravi in letno posodablja analizo o razpoložljivem in potrebnem številu usposobljenih in kvalificiranih inštalaterjev naprav na obnovljive vire energije ter ministrstvu predlaga ukrepe.

(7) Izvajanje nalog kontaktne točke se financira iz sredstev za podpore iz 16. člena tega zakona.

(8) Vlada z uredbo podrobneje predpiše naloge kontaktne točke iz tega člena in iz 77. člena tega zakona.

77. člen

(upravljanje in hramba podatkov pri izvajanju nalog kontaktne točke)

(1) Center za podpore mora zagotoviti elektronsko poslovanje z zahtevami vlagateljev. Druge osebe in organi, ki sodelujejo v postopkih, opredeljenih v tem členu, morajo centru za podpore v najkrajšem mogočem roku neodplačno predati podatke oziroma informacije, ki jih kontaktna točka potrebuje. V ta namen center za podpore vzpostavi informacijski sistem, s katerim zagotavlja ustrezno informacijsko podporo za integrirano izvajanje poslovnih in upravnih procesov. Z namenom usmerjanja in pomoči vlagateljem v skladu s prvim in drugim odstavkom prejšnjega člena center za podpore brezplačno pridobiva, zbira, obdeluje in povezuje naslednje podatke:

– iz zbirke lokacijskih preveritev in iz zbirke lokacijskih informacij, ki jih vodijo občine na podlagi katastrske občine in parcelne številke, številke stavbe ali dela stavbe, če obstaja,

podatke o: številki spisa, zadeve, postopka; datumu odprtja spisa, zadeve, postopka; datumu vložitve pobude; datumu sklepa lokacijske preveritve; datumu popolne vloge; fazi postopka; skupnem trajanju postopka; lokaciji proizvodne naprave; vrsti investicije OVE;

– iz zbirke prostorskih aktov in iz zbirke državnega prostorskega načrta, ki ju vodi ministrstvo, pristojno za naravne vire in prostor, na podlagi katastrske občine in parcelne številke, številke stavbe ali dela stavbe, če obstaja, podatke o: številki spisa, zadeve, postopka; datumu odprtja spisa, zadeve, postopka; datumu vložitve pobude; datumu sklepa; datumu popolne vloge; fazi postopka; skupnem trajanju postopka; vrsti investicije OVE;

– iz zbirke naravovarstvenih pogojev ter iz zbirke naravovarstvenih soglasij, ki ju vodi ministrstvo, pristojno za naravne vire in prostor na podlagi katastrske občine in parcelne številke, številke stavbe ali dela stavbe, če obstaja, ali merilnega oziroma odjemnega mesta, podatke o: številki spisa, zadeve, postopka; datumu odprtja spisa, zadeve, postopka; datumu vložitve pobude; datumu sklepa dovoljenja; datumu popolne vloge; fazah postopka; skupnem trajanju postopka; vrsti investicije OVE;

– iz zbirke okoljevarstvenih soglasij in energetskih dovoljenj ter iz zbirke presoje vplivov na okolje, ki ju vodi ministrstvo na podlagi katastrske občine in parcelne številke, številke stavbe ali dela stavbe, če obstaja, ali merilnega oziroma odjemnega mesta, podatke o: številki spisa, zadeve, postopka; datumu odprtja spisa, zadeve, postopka; datumu vložitve pobude; datumu sklepa dovoljenja; datumu popolne vloge; fazah postopka; skupnem trajanju postopka; vrsti investicije OVE;

– iz zbirke okoljevarstvenih soglasij, ki jo vodi Agencija Republike Slovenije za okolje na podlagi katastrske občine in parcelne številke, številke stavbe ali dela stavbe, če obstaja, ali merilnega oziroma odjemnega mesta, podatke o: številki spisa, zadeve ali postopka; datumu odprtja spisa, zadeve ali postopka; vložitvi vloge za pridobitev okoljevarstvenega soglasja; datumu izdaje dokumenta; datumu popolne vloge; fazah postopka; skupnem času trajanja postopka;

– iz zbirke vodnih dovoljenj, vodnih pravic, mnenj o vplivu gradnje na vodni režim ali stanje voda, vodnih dovoljenj za proizvodnjo električne energije v hidroelektrarnah, ki jih vodi direkcija za vode Republike Slovenije na podlagi katastrske občine in parcelne številke, številke stavbe ali dela stavbe, če obstaja, ali merilnega oziroma odjemnega mesta, podatke o: številki spisa, zadeve ali postopka; datumu odprtja spisa, zadeve ali postopka; vložitvi vloge za pridobitev vodnega dovoljenja; datumu izdaje dokumenta; datumu popolne vloge; fazah postopka; skupnem času trajanja postopka;

– iz zbirke evidenc o začetkih gradnje, zbirke evidence gradbenih dovoljenj in zbirke uporabnih dovoljenj, ki jih vodijo upravne enote na podlagi katastrske občine in parcelne številke, številke stavbe ali dela stavbe, če obstaja, ali merilnega oziroma odjemnega mesta, podatke o: številki spisa, zadeve ali postopka; datumu odprtja spisa, zadeve ali postopka; vložitvi vloge za pridobitev gradbenega dovoljenja oziroma uporabnega dovoljenja oziroma o datumu prijave gradnje; datumu izdaje gradbenega dovoljenja oziroma datumu izdaje uporabnega dovoljenja; datumu popolne vloge; fazah postopka; skupnem času trajanja postopka;

– iz evidence kulturnovarstvenih soglasij, ki jo vodi Zavod za varstvo kulturne dediščine na podlagi katastrske občine in parcelne številke, številke stavbe ali dela stavbe, če obstaja, podatke o: številki spisa, zadeve ali postopka; datumu odprtja spisa, zadeve ali postopka; vložitvi vloge za pridobitev kulturnovarstvenega soglasja; datumu izdaje kulturnovarstvenega soglasja; datumu popolne vloge; fazah postopka; skupnem času trajanja postopka;

– iz evidence izdanih soglasij za priključitev (v nadaljnjem besedilu: SzP), ki jih vodi ELES, d. o. o., operater kombinirane prenosa in distribucijskega elektroenergetskega omrežja na podlagi katastrske občine in parcelne številke, številke stav-

be ali dela stavbe, če obstaja, ali merilnega oziroma odjemnega mesta, podatke o: datumu prejetja vloge; datumu odprtja spisa, zadeve ali postopka; številki spisa, zadeve ali postopka; datumu popolne vloge; fazah postopka; datumu izdaje soglasja za priključitev; nazivu in naslovu merilnega oziroma odjemnega mesta; tehničnih pogojih in omejitvah priklopa; moči naprave, datumu dokončnosti ali pravnomočnosti SzP;

– iz zbirke pogodb o uporabi sistema (v nadaljnjem besedilu: PoUS), ki jih vodi ELES, d. o. o., operater kombiniranega prenosnega in distribucijskega elektroenergetskega omrežja na podlagi katastrske občine in parcelne številke, številke stavbe ali dela stavbe, če obstaja, ali merilnega oziroma odjemnega mesta, podatke o: datumu prejetja vloge za priključitev in uporabo sistema (v primeru novega SzP); datumu prejetja zahteve za izdajo PoUS (v vseh drugih primerih); datumu sklenitve PoUS; datumu popolne vloge za priklop in uporabo sistema; datumu priklopa, odjemnem mestu, moči naprave;

– iz zbirke evidence deklaracij, ki jih vodi agencija oziroma center za podpore na podlagi katastrske občine in parcelne številke, številke stavbe ali dela stavbe, če obstaja, ali merilnega oziroma odjemnega mesta, podatke o: številki spisa, zadeve ali postopka; datumu odprtja spisa, zadeve ali postopka; datumu vloge za pridobitev deklaracije; datumu izdaje deklaracije; datumu popolne vloge; fazah postopka; skupnem času trajanja postopka; proizvajalcu; proizvodni napravi; vhodnem energentu; imenu proizvodne naprave; lokaciji proizvodne naprave; veljavnosti deklaracije;

– iz zbirke izbranih projektov OVE in SPTE v podporni shemi, ki jih vodi agencija oziroma center za podpore na podlagi katastrske občine in parcelne številke, številke stavbe ali dela stavbe, če obstaja, ali merilnega oziroma odjemnega mesta, podatke o: številki spisa, zadeve ali postopka; datumu odprtja spisa, zadeve ali postopka; datumu oddaje vloge za pridobitev podpore; vrstah podpore; proizvodni napravi;

– iz evidence evidenc o napravah SPTE, ki jih vodi operater sistema plina in distributerji toplote na podlagi katastrske občine in parcelne številke, številke stavbe ali dela stavbe, če obstaja, ali merilnega oziroma odjemnega mesta, podatke o: številki spisa, zadeve ali postopka; datumu odprtja spisa, zadeve ali postopka; datumu vloge za pridobitev deklaracije; datumu izdaje deklaracije; datumu popolne vloge; fazah postopka; skupnem času trajanja postopka; proizvajalcu; proizvodni napravi; vhodnem energentu; imenu proizvodne naprave; veljavnosti deklaracije.

(2) Center za podpore za namene priprave analiz in poročanja ministrstvu na podlagi povezovalnih znakov, ki sta merilno oziroma odjemno mesto ali katastrska občina s parcelno številko ter številko stavbe ali dela stavbe, če obstaja, pridobiva, zbira, povezuje in obdeluje podatke iz zbirke ter uradnih evidenc, določenih v prejšnjem odstavku tega člena, razen številke spisa. Center za podpore pridobiva podatke iz zbirke ter uradnih evidenc od pristojnih organov, določenih v prejšnjem odstavku. Druge osebe in organi, ki sodelujejo v postopkih, opredeljenih v prejšnjem odstavku, morajo centru za podpore enkrat letno, najpozneje do konca januarja za preteklo leto, brezplačno predložiti podatke oziroma informacije, ki jih center za podpore potrebuje za vse postopke v zvezi s pospeševanjem uvajanja obnovljivih virov energije, vključno s postopki, za katere ni bila vložena zahteva vlagatelja v skladu s prvim odstavkom tega člena.

(3) Neposredni dostop do podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena se omogoči v elektronski strojno berljivi strukturirani obliki. Kadar to ni mogoče, pa mora organ ali druga oseba centru za podpore podatke posredovati prednostno. Posredovanje podatkov, ki jih center za podpore povezuje, vključuje dostop do vsebine podatkov, njihov prepis, kopiranje ali prenos in evidence centra za podpore.

(4) Podatki iz prvega in drugega odstavka tega člena se za namen spremljanja vzpostavitve in izvajanja projektov obnovljivih virov energije in nadzora nad tem hranijo največ 10 let od pridobitve podatkov.

(5) Upravljevec podatkov iz prvega in drugega odstavka tega člena je center za podpore.

VIII. POGLAVJE: VKLJUČEVANJE ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV V OGREVANJE IN HLAJENJE

78. člen

(povečanje deleža energije iz obnovljivih virov
v sektorju ogrevanja in hlajenja)

(1) V sektorju ogrevanja in hlajenja se mora v Republiki Sloveniji povečevati delež uporabe energije iz obnovljivih virov za vsaj 0,8 odstotne točke kot letno povprečje, izračunano za obdobje 2021 do 2025, in za vsaj 1,1 odstotne točke kot letno povprečje, izračunano za obdobje 2026 do 2030, z izhodiščem pri deležu energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja za leto 2020.

(2) Delež povečanja iz prejšnjega odstavka se izraža kot delež bruto končne porabe energije v Republiki Sloveniji in izračuna v skladu z metodologijo iz 5. člena tega zakona.

(3) Pri izvajanju ukrepov za doseg ciljev iz prvega in prejšnjega odstavka je treba dati prednost najboljšim razpoložljivim tehnologijam, če je to mogoče.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se lahko pri izračunu deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja ter povprečnega letnega povečanja v skladu z navedenim odstavkom upoštevata odvečna toplota in odvečni hlad, pri čemer je to omejeno na največ 40 % povprečnega letnega povečanja. Pri tem se povprečno letno povečanje poveča za polovico upoštevanih odstotnih točk odvečne toplote in odvečnega hlada do zgornje meje 1,0 odstotne točke za obdobje 2021 do 2025 in 1,3 odstotne točke za obdobje 2026 do 2030.

(5) Poleg letnih povečanj za minimalne odstotne točke iz prvega odstavka tega člena se z ukrepi, opredeljenimi v NEPN, povečuje delež energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja za dodatne okvirne 0,8 odstotne točke za obdobje 2021 do 2025 in za dodatne okvirne 0,5 odstotne točke za obdobje 2026 do 2030. Dodatne okvirne odstotne točke brez odvečne toplote in hlada znašajo 1,6 odstotka.

(6) Kadar delež energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja presega 60 %, se šteje, da je s takšnim deležem izpolnjeno povprečno letno povečanje iz prvega odstavka tega člena; kadar pa delež energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja presega 50 %, vendar ne 60 %, se šteje, da je s takšnim deležem izpolnjena polovica povprečnega letnega povečanja iz prvega odstavka tega člena.

(7) Za izračun deleža električne energije iz obnovljivih virov, ki se uporablja za ogrevanje in hlajenje za namene prvega odstavka tega člena, se uporabi povprečni delež električne energije iz obnovljivih virov, dobavljen v Republiki Sloveniji v predhodnih dveh letih.

(8) Lastnikom ali najemnikom stavb ter malim in srednje velikim podjetjem se z dostopnimi in preglednimi svetovalnimi orodji zagotovijo informacije o stroškovno učinkovitih ukrepih in finančnih instrumentih za izboljšanje rabe energije iz obnovljivih virov v sistemih ogrevanja in hlajenja.

(9) Za doseg povprečnega letnega povečanja deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja iz prvega odstavka tega člena se izvajajo naslednji ukrepi:

– vključitev energije iz obnovljivih virov ali odvečne toplote in odvečnega hlada v vire energije in goriva za ogrevanje in hlajenje;

– namestitev učinkovitih sistemov ogrevanja in hlajenja z energijo iz obnovljivih virov v stavbah, priklop stavb na učinkovite sisteme za daljinsko ogrevanje ali hlajenje ali uporabo energije iz obnovljivih virov ali odvečne toplote in odvečnega hlada za postopke industrijskega ogrevanja in hlajenja;

– krepitev zmogljivosti nacionalnih, regionalnih in lokalnih organov za popis lokalnega potenciala za ogrevanje in hlajenje

z energijo iz obnovljivih virov, načrtovanje in izvajanje projektov in infrastruktura na področju energije iz obnovljivih virov ter svetovanje v zvezi s tem;

- oblikovanje okvirov za zmanjšanje tveganja za znižanje stroškov kapitala za projekte ogrevanja in hlajenja z energijo iz obnovljivih virov ter projekte v zvezi z odvečno toploto in hladom, med drugim z možnostjo združevanja manjših projektov in njihovega celovitejšega povezovanja z drugimi ukrepi za energijsko učinkovitost in obnovo stavb;

- spodbujanje sklepanja pogodb o nakupu energije iz obnovljivih virov za ogrevanje in hlajenje za velike in kolektivne male porabnike;

- načrtovanje sheme nadomeščanja fosilnih virov ogrevanja, sistemov ogrevanja, ki niso združljivi z obnovljivimi viri energije, ali sheme postopnega opuščanja fosilnih goriv z mejniki;

- zahteve na lokalni ravni glede načrtovanja ogrevanja z energijo iz obnovljivih virov, ki zajema hlajenje;

- spodbujanje proizvodnje bioplina in biometana in njegovega dovajanja v plinsko omrežje namesto njegove uporabe za proizvodnjo električne energije;

- spodbujanje vključevanja tehnologije za shranjevanje toplotne energije v sisteme ogrevanja in hlajenja;

- spodbujanje omrežij za daljinsko ogrevanje in hlajenje, zlasti skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov, vključno z regulativnimi ukrepi, ureditvami financiranja ter podporo, in

- drugi ukrepi politike z enakim učinkom, vključno s fiskalnimi ukrepi, shemami podpore ali drugimi finančnimi spodbudami, ki prispevajo k namestitvi opreme za ogrevanje in hlajenje iz energije iz obnovljivih virov ter razvoju energetskih omrežij za oskrbo z energijo iz obnovljivih virov za ogrevanje in hlajenje v stavbah in industriji.

(10) Ukrepi iz prejšnjega odstavka morajo biti dostopni vsem porabnikom, zlasti ranljivim gospodinjstvom.

(11) Če cilj iz prvega odstavka tega člena ni dosežen, se to objavi v celovitem nacionalnem energetskem in podnebnem poročilu o napredku v skladu z 20. členom Uredbe 2018/1999/EU. Ministrstvo Evropski komisiji predloži utemeljitev, vključno z ukrepi, ki pripomorejo k doseganju cilja.

79. člen

(omejevanje uporabe posameznih energentov za ogrevanje)

Projektiranje in vgradnja kotla na kurilno olje, mazut in premog, razen tam, kjer je uporaba kurilnega olja, mazuta in premoga del industrijskega ali proizvodnega procesa, nista dovoljena.

1. ODDELEK: UKREPI ZA POVEČANJE DELEŽA ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV V DALJINSKIH SISTEMIH

80. člen

(povečanje deleža energije iz obnovljivih virov in odvečne toplote ter učinkovitost sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja)

(1) Z ukrepi, opredeljenimi v NEPN in 78. členu tega zakona, sistemi daljinskega ogrevanja in hlajenja prispevajo k deležu energije iz obnovljivih virov in odvečne toplote v ogrevanju in hlajenju. Cilj prizadevanj za skupni prispevek sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja je povečanje deleža energije iz obnovljivih virov in odvečne toplote vsaj za 2,2 odstotne točke na leto, in to kot letno povprečje za obdobje od leta 2021 do 2030 glede na izhodiščno leto 2020 in izraženo kot delež končne porabe energije pri daljinskem ogrevanju in hlajenju v primerjavi s leti z običajnimi podnebnimi razmerami.

(2) Električna energija iz obnovljivih virov, ki se uporablja za daljinsko ogrevanje in hlajenje, se lahko upošteva pri povprečnem letnem povečanju deleža iz tega odstavka. Za izračun deleža električne energije iz obnovljivih virov, ki se uporablja za

daljinsko ogrevanje in hlajenje, se uporabijo povprečni deleži električne energije iz obnovljivih virov, dobavljene v predhodnih dveh letih.

(3) V primeru, da skupni prispevek sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja pri deležu energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja presega delež 60 %, se šteje, da je obveznost iz prvega odstavka tega člena izpolnjena. O izpolnitvi zahtev iz tega odstavka se poroča v okviru NEPN.

(4) V primeru, da skupni prispevek sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja pri deležu energije iz obnovljivih virov v distribuirani toploti v sektorju ogrevanja in hlajenja presega 50 %, vendar ne več kot 60 %, se šteje, da je izpolnjena polovica povprečnega letnega povečanja iz prvega odstavka tega člena.

(5) V primeru, da skupni prispevek sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja pri deležu energije iz obnovljivih virov ter odvečne toplote in odvečnega hlada presega delež 60 %, se šteje, da je obveznost iz prvega odstavka tega člena izpolnjena. O izpolnitvi zahtev iz tega odstavka se poroča v okviru NEPN.

(6) V bilanci zagotavljanja distribuiranega deleža obnovljivih virov energije in odvečne toplote v sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja se upoštevajo vsi viri energije iz obnovljivih virov in odvečne toplote, uporabljeni za proizvodnjo in distribucijo toplote, tudi na podlagi pogodb o dobavi.

(7) Distributerje toplote v sistemih daljinskega ogrevanja ali hlajenja z zmogljivostjo nad 25 MW se spodbuja, da priključijo druge dobavitelje energije iz obnovljivih virov ter odvečne toplote in odvečnega hlada ali da tako priključitev ponudijo ter toploto ali hlad iz energije iz obnovljivih virov ter odvečne toplote in odvečnega hlada kupijo od tretjih dobaviteljev na podlagi nediskriminatornih meril, ki jih določi agencija in ki veljajo v primeru, ko morajo sistemi daljinskega ogrevanja ali hlajenja izpolniti povpraševanje novih odjemalcev, nadomestiti obstoječe zmogljivosti za proizvodnjo toplote ali hlada ali razširiti obstoječe zmogljivosti za proizvodnjo toplote ali hlada.

(8) Distributerji toplote v sistemih daljinskega ogrevanja ali hlajenja lahko zavrnejo priključitev in nakup toplote ali hlajenja od dobavitelja, ki je tretja stran, v naslednjih primerih:

- sistem zaradi drugih dobaviteljev toplote ali hlada iz energije iz obnovljivih virov ali odvečne toplote in odvečnega hlada nima zadostne zmogljivosti;

- toplota ali hlad, ki ga dobavi dobavitelj, ki je tretja stran, ne izpolnjuje tehničnih parametrov, potrebnih za priključitev sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja ter zagotovitev njegovega zanesljivega in varnega delovanja;

- distributer sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja lahko dokaže, da bi zagotavljanje dostopa povzročilo čezmerno povišanje stroškov toplote ali hlada za končne odjemalce v primerjavi s stroški za uporabo glavnega lokalnega vira oskrbe s toploto ali hladom, s katerim je energija iz obnovljivih virov ali odvečna toplota in odvečni hlad v konkurenčnem odnosu;

- sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja je učinkovit sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja.

(9) V primeru, ko distributer sistema daljinskega ogrevanja ali hlajenja zavrne priključitev dobavitelja ogrevanja ali hlajenja na podlagi prejšnjega odstavka, agenciji predloži informacije o razlogih za zavrnitev ter pogojih in ukrepih, ki bi jih bilo treba sprejeti v sistemu, da bi se omogočila priključitev. Agencija glede predložene informacije ugotovi, ali je razlog za zavrnitev upravičen. Če razlog ni upravičen, agencija distributerju sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja naloži odpravo neupravičene zavrnitve.

(10) Distributer toplote pripravi in na svoji spletni strani objavi osnovne pogoje za priključevanje virov in odkup toplote iz energije iz obnovljivih virov in odvečne toplote za distribucijo v sistemu daljinskega ogrevanja in hlajenja.

(11) Distributer toplote, ki kupuje toploto za distribucijo na trgu, prednostno izbira odvečno toploto in energijo iz obnovljivih virov toplote.

(12) Samoupravna lokalna skupnost distributerja toplote spodbuja pri povečanju deleža obnovljivih virov energije in od-

večne toplote v sistemu ogrevanja in hlajenja ter pri doseganju učinkovitega daljinskega ogrevanja in hlajenja.

81. člen

(trajnostni načrt za doseganje ciljev in meril)

(1) Distributer toplote izdelava trajnostni načrt za sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja. Obveznost izdelave trajnostnega načrta za sisteme daljinskega ogrevanja in hlajenja se ne nanaša na lastniške distribucijske sisteme in distribucijske sisteme s skupno nazivno močjo priključenih naprav odjemalcev na sistemu, manjšo od 500 kW.

(2) Trajnostni načrt vsebuje:

a) analizo potenciala virov toplote za distribucijo toplote iz energije iz obnovljivih virov in odvečne toplote na širšem območju distribucijskega sistema toplote;

b) analizo drugih možnosti, ki neposredno ali posredno omogočajo ali pospešujejo povečanje deleža energije iz obnovljivih virov in odvečne toplote v distribuciji toplote, kar med drugim vključuje zmanjšanje izgub, optimiranje obratovanja ali nižanje temperatur ogrevnega medija;

c) analizo morebitnih virov odvečne toplote in odvečnega hladu v industrijskem in terciarnem sektorju z namenom, da se olajša uporaba odvečne toplote in odvečnega hladu v sistemih daljinskega ogrevanja in hlajenja. Pri analizi in vključevanju odvečne toplote in odvečnega hladu v distribuciji toplote je treba upoštevati deležnike, kot so:

- operaterji sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja;
- podjetja v industrijskem in terciarnem sektorju, ki proizvajajo odvečno toploto in hlad, ki ju je mogoče ekonomsko predelati prek sistemov daljinskega ogrevanja in hlajenja, kot so podatkovni centri, industrijski obrati, velike poslovne stavbe, objekti za shranjevanje energije in javni prevoz;
- lokalni organi, odgovorni za načrtovanje in odobritev energetske infrastrukture;
- znanstveni strokovnjaki, ki razvijajo najsodobnejše sisteme daljinskega ogrevanja in hlajenja, ter
- skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov, udeležene pri ogrevanju in hlajenju;

č) oceno potenciala sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja za povezovanje s sistemom distribucije električne energije za izravnavo in druge sistemske storitve, vključno s prilagajanjem odjema in shranjevanjem presežne električne energije iz obnovljivih virov, ki ga distributer pripravi v sodelovanju z elektrooperaterjem;

d) oceno gospodarnosti in stroškovno učinkovitost izkoriščanja opisanih potencialov in virov;

e) ukrepe in dejavnosti za povečanje deleža energije iz obnovljivih virov in odvečne toplote pri distribuciji toplote, vključno s predvidenimi naložbenimi stroški in časovnico;

f) ukrepe in dejavnosti za doseg in ohranjanje merila učinkovitosti sistema daljinskega ogrevanja, vključno s predvidenimi naložbenimi stroški in časovnico;

g) zbirni pregled načrtovanih ukrepov in povezanih podatkov.

(3) Podrobnejšo vsebino in obliko zbirnega pregleda načrtovanih ukrepov in povezanih podatkov predpiše agencija s splošnim aktom.

(4) Trajnostni načrt je izdelan za obdobje desetih let, distributer toplote pa ga posodobi najmanj vsaka štiri leta oziroma pogostejše, če se spremenijo zahtevani cilji in merila.

(5) Distributer toplote pridobi soglasje samoupravne lokalne skupnosti k trajnostnemu načrtu glede skladnosti z usmeritvami lokalne energetske politike. Distributer toplote trajnostni načrt in soglasje samoupravne lokalne skupnosti pošlje v vednost agenciji in objavi na svoji spletni strani.

(6) Distributer toplote za vsak posamezni sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja, ki ni energetsko učinkovit v skladu z zakonom, ki ureja učinkovito rabo energije, zaprosi agencijo za soglasje k trajnostnemu načrtu. Agencija na podlagi vloge

distributerja, ki ji je priloženo soglasje samoupravne lokalne skupnosti, izda soglasje k trajnostnemu načrtu glede pričakovanega doseganja učinkovitosti sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja, če iz načrta izhaja, da bo po njegovi izvedbi sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja dosegal energetsko učinkovitost. Agencija soglasje k trajnostnemu načrtu objavi na svoji spletni strani. Distributer toplote trajnostni načrt, za katerega je pridobil soglasje agencije, skupaj s soglasjem samoupravne lokalne skupnosti objavi na svoji spletni strani.

(7) Distributer toplote agenciji letno poroča o poteku izvajanja ukrepov iz trajnostnega načrta.

82. člen

(obveščanje o sistemu daljinskega ogrevanja in hlajenja)

(1) Distributer toplote na svoji spletni strani objavi vrednosti kazalnikov, ki jih na podlagi poslanih podatkov za koledarsko leto za sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja preračuna agencija, in sicer:

a) podatek o učinkovitosti sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja: doseganje merila učinkovitosti, povprečni letni delež toplote iz energije iz obnovljivih virov, odvečne toplote in visoko učinkovite soproizvodnje v prodani toploti končnim odjemalcem;

b) vrednost faktorja primarne energije za sistem daljinskega ogrevanja in hlajenja za preteklo koledarsko leto in

c) vrednost emisij ogljikovega dioksida na enoto dobavljene energije iz sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja za preteklo koledarsko leto.

(2) Distributer toplote lahko na svoji spletni strani objavi medletne vrednosti kazalnikov iz prejšnjega odstavka, ki jih preračuna v skladu z aktom agencije.

(3) Distributer toplote letne podatke o učinkovitosti sistema, faktorju primarne energije in vrednosti emisij ogljikovega dioksida brezplačno pošlje končnemu odjemalcu skupaj z letnim obračunom in na zahtevo.

(4) Agencija s splošnim aktom predpiše način za preračun vrednosti kazalnikov iz prvega odstavka tega člena.

83. člen

(uporaba sistema daljinskega ogrevanja in hlajenja)

(1) Odjemalec daljinskega ogrevanja in hlajenja ima pravico do odklopa z odpovedjo ali spremembo pogodbe o odjemu toplote, če:

- sistem ni energetsko učinkovit in
- odjemalec projektira in celovito energetsko prenovi stavbo v skoraj ničenergijsko ali brezemisijsko stavbo.

(2) Ne glede na zahteve iz prejšnjega odstavka ima odjemalec daljinskega ogrevanja in hlajenja pravico do odklopa z odpovedjo ali spremembo pogodbe o odjemu toplote za stavbo, ki ima letno potrebno toploto za ogrevanje pod 4.000 kWh in se v celoti ogreva na obnovljive ali nizkoogljive vire.

(3) Pravica do odklopa iz prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka se nanaša na stavbo kot celoto. V primeru večstanovanjskih stavb ali stavb z več enotami je mogoče le odklop celotne stavbe.

(4) V imenu končnih odjemalcev, ki so priključeni na toplotno postajo, lahko pravico do odklopa uveljavlja tudi podjetje v lasti vseh odjemalcev ali zastopnik vseh odjemalcev, ki uveljavljajo pravico do odklopa. V primeru iz prejšnjega odstavka so to vsi odjemalci, katerih stavba je priključena na toplotno postajo oziroma so v tej stavbi.

(5) Če je odpoved pogodbe povezana s fizičnim odklopom, odjemalec krije neamortizirani in neplačani del sredstev, ki so bila potrebna za priključitev stavbe in stroške odklopa.

(6) Agencija v aktu, ki ureja obvezno vsebino sistemskih obratovalnih navodil, uredi pravico končnih odjemalcev v primeru odklopa po tem členu.

IX. POGLAVJE: VKLJUČEVANJE ENERGIJE
IZ OBNOVLJIVIH VIROV V STAVBE

84. člen

(raba sončne energije na stavbah in parkiriščih)

(1) Vse novozgrajene stavbe morajo biti v fazi prostorskega načrtovanja načrtovane tako, da se optimizira njihov potencial za proizvodnjo energije iz sonca na podlagi sončnega obsevanja lokacije, kar omogoča naknadno stroškovno učinkovito namestitev naprav za sončno energijo.

(2) Na novih stavbah oseb javnega sektorja in novih nestanovanjskih stavbah z uporabno tlorisno površino, večjo od 250 m², je obvezna namestitev naprave za sončno energijo.

(3) Na obstoječih stavbah oseb javnega sektorja z uporabno tlorisno površino, večjo od 250 m², je obvezna namestitev naprave za sončno energijo.

(4) Na obstoječih nestanovanjskih stavbah z uporabno tlorisno površino, večjo od 500 m², je obvezna namestitev naprave za sončno energijo v primeru, kadar se v stavbi izvede večja prenova ali ukrep, za katerega je potrebno gradbeno dovoljenje za prenovno stavbo, dela na strehi ali namestitev tehničnega stavbnega sistema.

(5) Na novih stanovanjskih stavbah je obvezna namestitev naprave za sončno energijo.

(6) Na novih pokritih in utrjenih parkiriščih, katerih tlorisna površina znaša 1.000 m² ali več, ter na novih pokritih parkiriščih neposredno ob stavbi je obvezna namestitev naprav za sončno energijo.

(7) Namestitev naprav za sončno energijo iz drugega, tretjega, četrtega, petega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka ni obvezna, kadar njihova postavitve ni izvedljiva ali dopustna ob upoštevanju vrste ali namembnosti objekta, lege ali osončenosti objekta, kompleksnosti lastninsko-pravnih razmerij, možnosti priklopa na elektroenergetsko omrežje, ekonomske in tehnične izvedljivosti, zahtev varovanja kulturne dediščine, zahtev glede zelene strehe, interesov nacionalne varnosti in obrambe, zagotavljanja varnosti v prometu, upravljanja voda, varstva gozdov, zagotavljanja zelenih površin ter na naravi temelječih rešitev ali zahtev s področja ohranjanja narave.

(8) Za postavitve, obratovanje in odstranitev naprav za sončno energijo je odgovoren lastnik objekta, ki lahko svojo obveznost prenese tudi na drugo osebo.

(9) Vlada v uredbi, ki ureja podrobnejša pravila urejanja prostora za umeščanje fotonapetostnih naprav in sprejemnikov sončne energije na podlagi zakonodaje o uvajanju naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije, določi izjeme, ko obvezna postavitve iz prvega do sedmega odstavka tega člena ni dopustna ali izvedljiva:

- v povezavi z vrsto ali namembnostjo objekta,
- v povezavi z lego ali osončenostjo objekta,
- zaradi zagotavljanja zelenih površin in na naravi temelječih rešitev,
- zaradi zahtev varovanja kulturne dediščine ali
- zaradi kompleksnosti lastninsko-pravnih razmerij, ki onemogočajo njihovo postavitve.

(10) Vlada v uredbi iz prejšnjega odstavka določi tudi minimalno nazivno moč naprave za sončno energijo ali minimalno površino tlorisne površine strehe ali parkirišča, ki jo mora pokrivati naprava, pri čemer se upoštevajo tudi morebitne omejitve zmogljivosti priklopa na omrežje.

(11) Kadar je objekt iz tretjega ali četrtega odstavka na grajen na javnem natečaju ali je prejel nacionalno nagrado s področja arhitekture, urbanizma ali krajinske arhitekture, mora lastnik pred postavitvijo naprave za sončno energijo pridobiti usmeritev avtorja glede njihove postavitve. Usmeritev lastniku ne sme povzročiti nesorazmernih stroškov oziroma znatno podaljšati časa postavitve. Če avtor usmeritev ne poda v enem mesecu, se šteje, da se strinja s predlagano postavitvijo naprave za sončno energijo.

85. člen

(dokazovanje obratovanja in izjeme od obvezne postavitve naprave za sončno energijo)

(1) Obstoj izjeme od obvezne postavitve naprave za sončno energijo iz prejšnjega člena lastnik objekta dokazuje:

– z zavrženim dovoljenjem, soglasjem ali negativnim mnenjem, ki ga organ, pristojen za odločanje o nameravani postavitvi naprave, izda v postopkih, ki se nanašajo na varovanje interesov iz sedmega odstavka prejšnjega člena, in iz katerega izhaja, da postavitve naprave ni mogoča;

– s strokovno podlago, ki obsega preverjanje izvedljivosti in ekonomičnosti različnih variant v idejni fazi ter vrednotenje stroškovnih in naložbenih kazalnikov ter predlogov najboljše variante (v nadaljnjem besedilu: študija izvedljivosti), iz katere izhaja, da je postavitve naprave ekonomsko ali tehnično neizvedljiva, ali

– s projektno dokumentacijo, iz katere je razvidno, da gre za objekt na območju, ki izpolnjuje pogoje za uvrstitev med obrate manjšega tveganja za okolje ali med obrate večjega tveganja za okolje, začasni objekt ali podzemni objekt, katerega streha je javna površina ali zelena streha.

(2) Izdelovalec študijo izvedljivosti iz druge alineje prejšnjega odstavka pripravi na podlagi dovoljenj, soglasij ali mnenj, ki jih investitor mora pridobiti na podlagi predpisov s področja varstva okolja, zagotavljanja nacionalne varnosti in obrambe, zahtev glede zelene strehe, varnosti v prometu, varovanja kulturne dediščine, upravljanja voda, varstva gozdov, ohranjanja narave in priklopa na elektroenergetsko omrežje. Neizvedljivost zaradi interesa obrambe in nacionalne varnosti je mogoče dokazovati tudi z mnenjem ministrstva, pristojnega za obrambo. Študija izvedljivosti velja pet let od njene priprave, pred prenehanjem njene veljavnosti pa mora lastnik pridobiti novo študijo izvedljivosti, ki upošteva aktualne ekonomske kazalce, razvoj tehnike in stanje v prostoru.

(3) Ekonomski vidik študije izvedljivosti upošteva zlasti stroške postavitve in priklopa naprave, vključno z višjimi stroški postavitve zaradi uresničevanja interesov iz prvega odstavka prejšnjega člena, oceno prihodka proizvodnje ali zmanjšanih stroškov za električno energijo in možnost pridobitve nepovratnih sredstev.

(4) Obratovanje naprave, za katero velja obveza obratovanja iz prejšnjega člena, se dokazuje z dokazilom o odobritvi obratovanja naprave.

(5) Minister v predpisu, ki ureja izdelavo študije izvedljivosti, podrobneje predpiše vsebino, metodologijo priprave ter strokovno usposobljenost osebe, ki pripravi študijo izvedljivosti.

86. člen

(vključevanje energije iz obnovljivih virov
v stavbe oboroženih sil)

V obstoječih stavbah, ki jih uporabljajo oborožene sile, je treba izvajati ukrepe za povečanje deleža električne energije ter ogrevanja in hlajenja iz obnovljivih virov, proizvedenih na kraju samem ali v bližini, ter energije iz obnovljivih virov, pridobljene iz omrežja. Ukrepi se morajo nanašati na znatno povečanje lastne porabe energije iz obnovljivih virov na obstoječih stavbah oboroženih sil, skupnostih na področju energije iz obnovljivih virov, lokalnem shranjevanju energije, pametnem polnjenju in dvosmernem polnjenju, drugih storitvah prožnosti, kot je prilagajanje odjema, ter ukrepov v kombinaciji z izboljšanjem energijske učinkovitosti v zvezi s soproizvodnjo in večjimi prenovami, pri čemer je treba upoštevati minimalne zahteve glede energijske učinkovitosti, predpisane s pravilnikom, ki ureja učinkovito rabo energije na stavbi.

X. POGLAVJE: VKLJUČEVANJE ENERGIJE
IZ OBNOVLJIVIH VIROV V INDUSTRIJI

87. člen

(povečanje deleža obnovljivih virov energije
v industriji)

(1) Z ukrepi, opredeljenimi v NEPN in tem zakonu, se spodbuja povečanje deleža obnovljivih virov v količini virov

energije, porabljenih za končno energijo in neenergetske namene v industrijskem sektorju, okvirno za vsaj 1,6 odstotne točke kot letno povprečje, izračunano za obdobje 2021–2025 in 2026–2030.

(2) V deležu energije iz obnovljivih virov iz prejšnjega odstavka se v okviru povprečnega letnega povečanja do 0,4 odstotne točke lahko upoštevata odvečna toplota in odvečni hlad, če se dobavljata iz učinkovitega daljinskega ogrevanja in hlajenja. V to ne moreta biti vključena odvečna toplota in odvečni hlad iz omrežij, ki dobavljajo toploto le eni stavbi ali kadar se vsa toplotna energija porabi izključno na kraju samem in kadar se toplotna energija ne prodaja. V primeru upoštevanja odvečne toplote in odvečnega hlada se povprečno letno povečanje deleža obnovljivih virov energije zviša za polovico upoštevanih odstotnih točk odvečne toplote in odvečnega hlada.

(3) Ukrepi morajo spodbujati elektrifikacijo industrijskih procesov na osnovi energije iz obnovljivih virov, kadar se elektrifikacija šteje za stroškovno učinkovito možnost, in morajo biti usmerjeni v vzpostavitev ugodnih tržnih pogojev za razpoložljivost ekonomsko in tehnično izvedljivih alternativ energije iz obnovljivih virov za nadomestitev fosilnih goriv, ki se uporabljajo za industrijsko ogrevanje, z namenom zmanjšanja uporabe fosilnih goriv, ki se uporabljajo za ogrevanje, pri katerem je temperatura nižja od 200 °C. Pri tem je treba upoštevati načelo »energijska učinkovitost na prvem mestu«, učinkovitost in mednarodno konkurenčnost ter potrebo po odpravi regulativnih, upravnih in gospodarskih ovir.

(4) Prispevek goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, ki se uporabljajo za končno energijo in neenergetske namene v industriji do leta 2030, znaša vsaj 42 % vodika, uporabljenega za končno energijo in neenergetske namene v industriji, ter 60 % vodika do leta 2035. Pri tem je treba upoštevati, da se pri izračunu:

- imenovalca upošteva energijska vsebnost vodika za končno energijo in neenergetske namene. Pri tem se ne upoštevajo: vodik, ki se uporablja kot vmesni proizvod za proizvodnjo konvencionalnih goriv, namenjenih uporabi v prometu, in pogonskih biogoriv; vodik, ki se proizvaja z razogljčenjem industrijskih ostankov plina in se uporablja za nadomestitev specifičnega plina, iz katerega je proizveden, ter vodik, proizveden kot stranski proizvod ali pridobljen iz stranskih proizvodov v industrijskih obratih;

- števca upošteva energijska vsebnost obnovljivih goriv nebiološkega izvora, porabljenih v industrijskem sektorju za končno energijo in neenergetske namene, razen goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, ki se uporabljajo kot vmesni proizvodi za proizvodnjo konvencionalnih goriv, namenjenih uporabi v prometu, in pogonskih biogoriv;

- števca in imenovalca uporabijo vrednosti energijske vsebnosti goriv, namenjenih uporabi v prometu v skladu z zahtevami priloge III Direktive 2018/2001/EU ali evropskih standardov za določanje kurilnih vrednosti goriv ali standardov ISO, kadar ni sprejet noben evropski standard.

(5) Z ukrepi se spodbujajo prostovoljni sistemi označevanja industrijskih proizvodov, proizvedenih z energijo iz obnovljivih virov in z gorivi iz obnovljivih virov nebiološkega izvora. Prostovoljni sistemi označevanja morajo navajati odstotek porabljene energije iz obnovljivih virov ali goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora, uporabljenih v fazi nabave in predobdelave, proizvodnje in distribucije surovin. Izračunani morajo biti na podlagi metodologij, določenih v Priporočilu Komisije (EU) 2021/2279 z dne 15. decembra 2021 o uporabi metod okoljskega odtisa za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu (UL L št. 471 z dne 30. 12. 2021, str. 1) ali standarda SIST EN ISO 14067.

88. člen

(pogoji za zmanjšanje cilja za uporabo goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora v industrijskem sektorju)

(1) Delež prispevka goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora v industrijskem sektorju se lahko zmanjša za 20 % do

leta 2030, če se doseže nacionalni delež iz 4. člena tega zakona, skladen s formulo iz priloge II k Uredbi 2018/1999/EU, in če delež vodika ali njegovih derivatov, proizvedenih iz fosilnih goriv, ki se porabijo, ne presega 23 % leta 2030 in ne presega 20 % leta 2035.

(2) Ko kateri koli pogoj iz prejšnjega odstavka ni več izpolnjen, ni mogoče upoštevati možnega zmanjšanja cilja za uporabo goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora v industrijskem sektorju.

XI. POGLAVJE: VKLJUČEVANJE ENERGIJE IZ OBNOVLJIVIH VIROV V PROMET

89. člen

(obvezni delež energije iz obnovljivih virov
v prometnem sektorju)

(1) Dobavitelji goriva morajo dati v posameznem letu na trg energijo iz obnovljivih virov za uporabo v prometnem sektorju najmanj v deležu, kakršen je opredeljen v predpisu vlade iz enajstega odstavka tega člena glede na količino energije, ki jo v tem letu dajo na trg za uporabo v prometnem sektorju.

(2) Deleži iz prejšnjega odstavka se lahko za posamezno koledarsko leto določijo v različni višini, pri čemer mora biti zagotovljeno, da delež energije iz obnovljivih virov v okviru končne porabe energije v prometnem sektorju do leta 2030 doseže vsaj 26 %. Delež iz prejšnjega odstavka v posameznem letu ne sme biti manjši od 10 %. Dobavitelji goriva ne smejo dati na trg goriva z manjšo količinsko vsebnostjo biogoriv v skladu s predpisom, ki ureja fizikalno-kemijske lastnosti tekočih goriv.

(3) V okviru minimalnega deleža iz prvega odstavka tega člena mora biti delež naprednih pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin s seznama v delu A priloge IX Direktive 2018/2001/EU in goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora v energiji, ki se dobavlja prometnemu sektorju, opredeljen tako, da njihov prispevek v okviru končne porabe energije v prometnem sektorju leta 2025 znaša vsaj 1 % in leta 2030 vsaj 5,5 %, pri čemer delež goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora v letu 2030 znaša vsaj 1 %.

(4) Za izračun ciljev iz drugega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka se upoštevajo obnovljiva goriva nebiološkega izvora tudi takrat, kadar se uporabljajo kot vmesni proizvod:

- a) za proizvodnjo konvencionalnih goriv, namenjenih uporabi v prometu, ali

- b) pogonskih biogoriv, če v izračunu prihrankov emisij toplogrednih plinov pri pogonskih biogorivih ni upoštevano zmanjšanje toplogrednih plinov, doseženo z uporabo goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora.

(5) Za izračun ciljev iz drugega in tretjega odstavka tega člena se lahko upošteva bioplina, ki se dovaja v prenosno in distribucijsko plinsko omrežje.

(6) Pri izračunu deležev iz drugega odstavka tega člena se lahko upoštevajo reciklirana ogljikova goriva.

(7) Delež pogonskih biogoriv in drugih tekočih biogoriv ter biomasnih goriv, porabljenih v prometu, proizvedenih iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, od leta 2021 ne sme za več kot eno odstotno točko presežati deleža teh goriv v končni porabi energije v prometnem sektorju, ki je bil dosežen v letu 2020. Celotni delež surovin iz tega odstavka lahko obsega največ 7 % končne porabe energije v prometnem sektorju.

(8) Za izračun ciljev iz prvega in drugega odstavka 4. člena tega zakona ter prvega in drugega odstavka tega člena delež pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, pri katerih obstaja visoko tveganje za posredno spremembo rabe zemljišč in ki so proizvedena iz poljščin, ki se uporabljajo za živila in krmo, pri katerih se ugotavlja znatna širitev proizvodnega območja za zemljišča z visoko zalogo ogljika, ne presega ravni porabe takih goriv v tej državi članici v letu 2019, razen če so certificirana kot pogonska biogoriva,

druga tekoča biogoriva ali biomasna goriva z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč.

(9) Dobavitelji goriva, ki dobavljajo le gorivo v obliki električne energije, namenjene uporabi v prometu, se v zvezi s tem gorivom izvzamejo iz izpolnjevanja obveznosti minimalnega deleža naprednih pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin s seznama v delu A priloge IX Direktive 2018/2001/EU.

(10) V okviru minimalnega deleža iz drugega odstavka tega člena mora znašati delež pogonskih biogoriv in bioplina, proizvedenih iz surovin iz dela B priloge IX, v energijski vsebnosti goriv, dobavljenih prometnemu sektorju, do leta 2030 največ 1,7 %. Ta omejitev se lahko spremeni glede na razpoložljivost surovine, če je to upravičeno in če spremembo odobri Evropska komisija.

(11) Vlada predpiše deleže iz prvega in tretjega odstavka tega člena in način njihovega izračuna. Deleži pogonskih biogoriv se lahko določijo glede na obseg, energijsko vsebnost ali izpuste toplogrednih plinov, če sta dosežena minimalna deleža iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

90. člen

(zagotavljanje podatkov)

(1) Dobavitelji goriva v podatkovno zbirko Evropske unije, ki jo vzpostavi Evropska komisija v skladu s prvim odstavkom 31.a člena Direktive 2018/2001/EU (v nadaljnjem besedilu: podatkovna zbirka EU), vnašajo podatke o opravljenih transakcijah in trajnostnih značilnostih goriv, ki so predmet teh transakcij, ki se upoštevajo pri izračunu deležev iz druge in tretje alineje prvega odstavka 5. člena tega zakona in drugega odstavka prejšnjega člena, in o trajnostnih značilnostih teh goriv, vključno z emisijami toplogrednih plinov v njihovem življenjskem ciklu, od kraja proizvodnje do trenutka, ko so dana na trg v Evropski uniji.

(2) Za namen vnosa podatkov v podatkovno zbirko EU se medsebojno povezan plinski sistem šteje za enotni sistem masne bilance. V podatkovno zbirko EU se navedejo podatki o dovajanju in odvzemanju plinastih goriv iz obnovljivih virov ter podatki o tem, ali je bila za posamezno pošiljko goriva zagotovljena podpora, in o vrsti programa podpore.

(3) Kadar so za proizvodnjo pošiljke plina iz obnovljivih virov izdana potrdila o izvoru, se morajo ta potrdila o izvoru vnesti v podatkovno zbirko EU v trenutku, ko se pošiljka plina iz obnovljivih virov vpiše v podatkovno zbirko EU, oziroma se preklicajo, potem ko se pošiljka plina iz obnovljivih virov odvzame iz povezane plinske infrastrukture Evropske unije. S preklicanimi potrdili o izvoru se ne sme trgovati zunaj podatkovne zbirke EU.

(4) Ministrstvo pooblasti certifikacijski organ za pregled točnosti in popolnosti podatkov, ki jih gospodarski subjekti vnešajo v podatkovno zbirko EU. Certifikacijski organ o ugotovitvah poroča ministrstvu do 31. marca tekočega leta za preteklo leto. Certifikacijski organ mora v primeru ugotovitve nepravilnosti najpozneje v 14 dneh od dneva ugotovitve obvestiti ministrstvo, ki na podlagi tega obvestila sproži prekrškovni postopek.

(5) Prodajalci tekočih goriv, ki se uporabljajo v prometu, ministrstvu poročajo o količini prodanih goriv do 31. marca za preteklo leto. V poročilu morajo biti podatki ločeni za posamezne vrste goriv oziroma njihovih mešanic in strukturirani glede na kupce goriv.

(6) Upravitelji oziroma lastniki javnih parkirišč in parkirišč, ki so dostopna javnosti, ter parkirišč stavb organov javnega sektorja ministrstvu poročajo do 31. marca za preteklo leto o številu priključnih mest za električna vozila in količini električne energije, ki je bila porabljena na teh polnilnih mestih.

(7) Ministrstvo določi vrsto podatkov in način poročanja iz petega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka tega člena.

91. člen

(izmenjava dobropisov za e-mobilnost)

(1) Dobavitelji goriv imajo možnost vključitve dobropisov za e-mobilnost (v nadaljnjem besedilu: DEM) za doseganje cilja

iz prvega in drugega odstavka 89. člena tega zakona. Dobavitelji lahko vključijo DEM le za leto, v katerem je bila električna energija proizvedena iz obnovljivih virov energije v Republiki Sloveniji ter porabljena v prometu z električnimi polnilnicami v Republiki Sloveniji.

(2) Pravne ali fizične osebe, ki so lastniki, najemniki ali upravitelji vsaj enega polnilnega mesta ter so vpisani v register identifikacijskih kod iz 31. člena Zakona o infrastrukturi za alternativna goriva in spodbujanju prehoda na alternativna goriva v prometu (Uradni list RS, št. 62/23; v nadaljnjem besedilu: ZIAG) so ponudniki DEM. V platformo za izdajo in izmenjavo DEM se lahko registrirajo ponudniki DEM, katerih letna skupna poraba električne energije v prometu z električnimi polnilnicami znaša vsaj 10.000 kWh in ki upravljajo vsaj eno javno polnilno mesto. Center za podpore izda DEM ponudniku DEM.

(3) Dobavitelji goriv in ponudniki DEM lahko izmenjujejo DEM. Izmenjava DEM se izvede v okviru platforme za izdajo in izmenjavo DEM, ki jo upravlja center za podpore.

(4) Dobavitelji goriv pošljejo prijavo za registracijo v platformo za izdajo in izmenjavo DEM centru za podpore do 15. januarja tekočega leta, na podlagi česar jih center za podpore registrira v platformo za izdajo in izmenjavo DEM.

(5) Ponudniki DEM predložijo centru za podpore vlogo za registracijo v platformo za izdajo in izmenjavo DEM, ki vsebuje:

- podatke o ponudniku DEM,
- identifikacijsko številko polnilnega mesta, vpisanega v register javnih polnilnic,
- naslov polnilnega mesta,
- dokazilo, da upravljajo vsaj eno javno polnilno mesto,
- dokazilo, da je letna skupna poraba električne energije v prometu z električnimi polnilnicami v letu pred vpisom v platformo za izdajo in izmenjavo DEM znašala vsaj 10.000 kWh, kar se dokazuje z dokazili, ki jih izda sistemski operater distribucijskega omrežja,
- druga dokazila na podlagi zahteve centra za podpore.

(6) Registracija ponudnikov DEM v platformo za izdajo in izmenjavo DEM je mogoča od 1. januarja do 1. marca tekočega leta in velja do preklica s strani ponudnika DEM, pri čemer morajo ponudniki DEM najpozneje do 1. marca tekočega leta obvestiti center za podpore, če v preteklem letu ne izpolnjujejo več pogoja 10.000 kWh. Ponudnik DEM centru za podpore v 15 dneh sporoči vsako spremembo, ki bi lahko vplivala na njegove pravice ali obveznosti iz tega člena.

(7) Ponudniki DEM lahko v okviru platforme za izdajo in izmenjavo DEM prevzamejo vlogo agregatorja na področju DEM na način, da izmenjujejo lastne DEM in DEM deležnikov, vpisanih v register identifikacijskih kod iz 31. člena ZIAG, katerih letna skupna poraba električne energije v prometu z električnimi polnilnicami ne dosega 10.000 kWh. Ponudniki DEM dokazujejo vlogo agregatorja na področju DEM s pogodbo, sklenjeno med ponudniki DEM in DEM deležniki, vpisanimi v register identifikacijskih kod iz 31. člena ZIAG.

(8) Ponudniki DEM predložijo vlogo za izdajo in izmenjavo DEM centru za podpore do 15. aprila tekočega leta za količino energije iz obnovljivih virov energije, ki je bila dokazljivo proizvedena in porabljena v preteklem letu v prometu z električnimi polnilnicami. Vloga za izdajo in izmenjavo DEM vsebuje:

- podatke o ponudniku DEM,
- identifikacijsko številko polnilnega mesta, vpisanega v register javnih polnilnic, ter naslov polnilnega mesta,
- dokazilo, iz katerega izhaja upravičenost do uporabe oziroma najema polnilnega mesta, če ponudnik DEM ni lastnik polnilnice,
- pogodbo, če ima ponudnik DEM sklenjeno pogodbo z manjšim deležnikom vpisanim v register identifikacijskih kod iz 31. člena ZIAG,
- potrdilo o izvoru iz 9. člena tega zakona, iz katerega je razvidno, da električna energija izvira iz obnovljivih virov energije in je porabljena za namene DEM na ozemlju Republike Slovenije,

– dokazilo o količini električne energije, porabljene na električnih polnilnicah v obdobju, za katero uveljavlja DEM,

– druga dokazila na podlagi zahteve centra za podpore.

(9) Center za podpore lahko za izdajo in izmenjavo DEM za namene izvajanja nalog iz tega člena pridobiva podatke iz drugih evidenc, zlasti iz registra potrdil o izvoru, registra identifikacijskih kod iz 31. člena ZIAG, centralnega elektroenergetskega portala ter od sistemskega operaterja distribucijskega omrežja.

(10) Center za podpore ali njegova pooblaščen oseba lahko za izdajo in izmenjavo DEM preverja točnost in verodostojnost podatkov o porabi in izvoru električne energije ponudnikov DEM z namenom, da se zagotovi točnost in zanesljivost delovanja platforme za izdajo in izmenjavo DEM.

(11) Platforma za izdajo in izmenjavo DEM omogoča javno objavo agregiranih podatkov o trgovanju z DEM, kot so cene in količine.

(12) Minister predpiše tehnične standarde platforme za izdajo in izmenjavo DEM in postopke za povezovanje s podatki drugih pomembnih sistemov, postopek registracije ponudnikov DEM in dobaviteljev goriv, postopek in podrobnejše pogoje za izdajo in dodeljevanje DEM, dokazila, ki jih je treba predložiti, roke hrambe dokumentacije, poročanje, postopke nadzora, vrste podatkov in način dostopa do podatkov, druge tehnične in vsebinske podrobnosti, ki so potrebne za vzpostavitev sistema izmenjave DEM.

XII. POGLAVJE: TRAJNOSTNA MERILA, KASKADNA RABA BIOMASE TER TEHNIČNE SPECIFIKACIJE NAPRAV

92. člen

(trajnostna merila, merila za prihranek emisij toplogrednih plinov in metodologija za izračun prihranka emisije toplogrednih plinov)

(1) Trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov obsegajo trajnostne značilnosti ter značilnosti glede prihranka emisij toplogrednih plinov. Če energija iz pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv ne glede na geografski izvor biomase ter recikliranih ogljikovih goriv, plina iz obnovljivih virov in goriv iz obnovljivih virov nebiološkega izvora izpolnjuje trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov iz predpisa iz petega odstavka tega člena, se lahko upošteva za:

a) prispevanje k doseganju nacionalnega ciljnega deleža rabe energije iz obnovljivih virov v bruto končni rabi energije iz 4. člena tega zakona, vključno z:

- doseganjem deleža rabe obnovljivih virov energije v prometu,
- doseganjem deleža rabe obnovljivih virov energije v stavbnem sektorju,
- doseganjem deleža energije iz obnovljivih virov v sektorju ogrevanja in hlajenja,
- povečanjem deleža energije iz obnovljivih virov pri daljinskem ogrevanju in hlajenju,
- povečanjem deleža obnovljivih virov v količini virov energije, porabljenih za končno energijo in neenergetske namene v industrijskem sektorju;

b) poročanje Evropski komisiji o doseganju deleža rabe obnovljivih virov energije, vključno z doseganjem deleža rabe obnovljivih virov energije v prometu;

c) upravičenost do finančne podpore pri proizvodnji energije z izrabo pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv.

(2) Dobavitelj energije, če gre za energijo, opredeljeno v prvem odstavku tega člena, mora na podlagi pripadajočih dokazil o trajnostnosti ministrstvu poročati o trajnostnih značilnostih in prihranku emisij toplogrednih plinov.

(3) Proizvodnja pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv iz domače gozdne biomase mora biti

skladna z zavezami in cilji, ki se nanašajo na 4. člen Uredbe (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 1), ter politikami in ukrepi, ki so opredeljeni v NEPN.

(4) Povzetek ukrepov in politik iz prejšnjega odstavka se vključi v celovita nacionalna energetska in podnebna poročila o napredku v skladu s 17. členom Uredbe 2018/1999/EU.

(5) Vlada predpiše trajnostna merila in merila za prihranek emisij toplogrednih plinov, področje uporabe ter način dokazovanja izpolnjevanja trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov za pogonska goriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, za električno energijo iz biomasnih goriv, reciklirana ogljikovna goriva, plin iz obnovljivih virov ter tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora.

(6) Vlada v predpisu iz prejšnjega odstavka določi tudi način poročanja, obveščanja in preverjanja, vrsto akreditacije in druge tehnične pogoje za izvajalce preverjanj ter način in pogoje za izdajo in odvzem pooblastila, ki ga izda ministrstvo za izvajanje preverjanja dokazovanja izpolnjevanja trajnostnih meril in meril za prihranek emisij toplogrednih plinov iz četrtega odstavka 90. člena tega zakona ter pogoje za izvajanje preverjanja pravilnosti izračuna prihranka emisij toplogrednih plinov iz četrtega odstavka 90. člena tega zakona.

(7) Minister določi metodologijo za izračun prihranka emisij toplogrednih plinov za pogonska biogoriva, druga tekoča biogoriva in biomasna goriva, za električno energijo iz biomasnih goriv, reciklirana ogljikovna goriva, plin iz obnovljivih virov ter tekoča in plinasta goriva iz obnovljivih virov nebiološkega izvora.

93. člen

(kaskadna uporaba biomase in dopustnost odstopanj)

(1) Energija iz biomase mora biti proizvedena na način, ki čim bolj zmanjša neupravičene izkrivljajoče učinke na trg surovin iz biomase in škodljiv vpliv na biotsko raznovrstnost, okolje in podnebje, pri čemer se upoštevata hierarhija ravnanja z odpadki iz zakona, ki ureja varstvo okolja, in načelo kaskadne uporabe biomase, ki morata biti ob upoštevanju nacionalnih posebnosti upoštevana pri oblikovanju in izvajanju programov podpore za energijo iz pogonskih biogoriv, tekočih biogoriv in biomasnih goriv.

(2) Načelo kaskadne uporabe biomase pomeni uporabo lesne biomase po vrstnem redu, ki zagotavlja najvišjo ekonomsko in okoljsko dodano vrednost, in sicer:

- a) lesni proizvodi,
- b) podaljšanje življenjske dobe lesnih proizvodov,
- c) ponovna uporaba,
- č) recikliranje,
- d) energija biološkega izvora in
- e) odstranjevanje.

(3) Odstop od načela kaskadne uporabe biomase je dovoljen:

a) če se pojavi potreba po zagotavljanju zanesljive oskrbe z energijo, kar vključuje ukrepe za preprečevanje energetske revščine,

b) če lokalna industrija kvantitativno ali tehnično ni zmožna uporabljati lesne biomase za ustvarjanje ekonomske in okoljske dodane vrednosti, ki je višja od proizvodnje energije. To velja v primeru surovin, ki so pridobljene na enega od naslednjih načinov:

– iz redčenj v mlajših razvojnih fazah gozda, negozdnih površin ali iz ukrepov varovanja pred gozdnimi požari na območjih z velikim tveganjem,

– s sanitarno sečnjo po dokumentiranih naravnih motnjah ali

– s pridobivanjem gozdnih lesnih sortimentov, ki po svojih značilnostih niso primerni za lokalne predelovalne obrate.

(4) Ministrstvo enkrat letno priglasilo odstopanje od načela kaskadne rabe Evropski komisiji.

(5) Neposredna finančna podpora za energijo ni odobrena za:

- uporabo hlodov za žago, furnirskih hlodov, okroglega industrijskega lesa, štorov in korenin za proizvodnjo energije;
- proizvodnjo energije iz obnovljivih virov s sežiganjem odpadkov, razen če so bile izpolnjene obveznosti ločenega zbiranja.

(6) Programi podpore za proizvodnjo električne energije iz gozdne biomase v napravah, ki so namenjene izključno proizvodnji električne energije, se ne odobrijo, razen če taka električna energija izpolnjuje vsaj enega od naslednjih pogojev:

a) proizvaja se v regiji, opredeljeni v območnem načrtu za pravični prehod, pripravljenem v skladu z 11. členom Uredbe (EU) 2021/1056 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2021 o vzpostavitvi Sklada za pravičen prehod (UL L št. 231 z dne 30. 6. 2021, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2025/1914 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2025 o spremembi uredb (EU) 2021/1058 in (EU) 2021/1056 glede posebnih ukrepov za obravnavanje strateških izzivov v okviru vmesnega pregleda (UL L št. 2025/1914 z dne 19. 9. 2025), zaradi njene odvisnosti od trdnih fosilnih goriv, in izpolnjuje ustrezne zahteve za električno energijo iz biomasnih goriv, kot so opredeljene v predpisu iz petega odstavka 92. člena tega zakona;

b) proizvaja se z uporabo zajemanja in shranjevanja biomasnega CO₂, vendar le v primeru, da fosilna goriva niso uporabljena kot glavno gorivo in ni stroškovno učinkovite možnosti za uporabo tehnologije za soproizvodnjo z visokim izkoristkom.

94. člen

(tehnične specifikacije, ki jih morajo izpolnjevati naprave in sistemi v postopkih javnega naročanja)

V postopkih javnega naročanja se zagotovi, da naprave in sistemi za energijo iz obnovljivih virov, ki so predmet javnega naročila, izpolnjujejo tehnične pogoje in specifikacije, določene v pravilniku iz prvega odstavka 8. člena tega zakona.

XIII. POGLAVJE: DRUGE DOLOČBE

95. člen

(odločanje v posamičnih zadevah in splošni akti agencije)

Agencija odloča v posamičnih zadevah iz tega zakona in izdaja splošne akte, za katere je pooblaščen na podlagi tega zakona po postopku, določenem v tem zakonu, in zakonu, ki ureja naloge in pooblastila agencije.

96. člen

(podatki in raziskave s področja geotermalne energije)

(1) Geološki zavod Slovenije kot javno pooblastilo izvaja naslednje naloge:

- zbira in ureja podatke o geotermičnih lastnostih podtalja za namen učinkovitega načrtovanja in rabe geotermalne energije ter priprave nacionalnih geotermičnih kart,
- izvaja geološke, hidrogeološke, geotermične in geofizikalne raziskave ter raziskovalne vrtnice s testiranjem,
- vodi zbirko podatkov o potencialu in rabi geotermalne energije ter pripravi letno poročilo za potrebe izdelave bilanc rabe geotermalne energije in podzemnega shranjevanja energije v Republiki Sloveniji,
- ministrstvu zagotavlja strokovno podporo na področju raziskav, ocene potenciala in rabe geotermalne energije ter podzemnega shranjevanja energije za potrebe spodbujanja, rabe in nadzora rabe geotermalne energije, izvajanja zakonskih obveznosti ter razvoja politik na področju rabe geotermalne energije.

(2) Naloge iz prejšnjega odstavka financira ministrstvo v skladu z razpoložljivimi proračunskimi sredstvi.

(3) Geološki zavod Slovenije izvaja naloge po javnem pooblastilu na podlagi pogodbe z ministrstvom, s katero se uredijo medsebojni odnosi.

97. člen

(nadomestilo za izrabo prostora za proizvodno napravo na veter)

(1) Proizvajalec električne energije iz vetrne energije mora občini, v kateri je proizvodna naprava, plačati nadomestilo za izrabo prostora za proizvodnjo električne energije ne glede na druge javne datave, ki jih mora plačevati v zvezi s to proizvodno napravo. Nadomestilo iz prejšnjega stavka je javna dajatev, ki pripada občini.

(2) Obveznost plačila nadomestila iz prejšnjega odstavka ne velja za fizične osebe iz 98. člena tega zakona.

(3) Proizvajalec električne energije iz prvega odstavka tega člena je lastnik proizvodne naprave, ki pridobiva prihodke iz električne energije, ki je proizvedena v tej proizvodni napravi. Če je takih lastnikov več, so solidarno zavezani za plačilo nadomestila.

(4) Če proizvodna naprava, ki je sestavljena iz več generatorjev (v nadaljnjem besedilu: vetrnice), ki obratujejo povezano, stoji v več občinah, zavezanec plačuje nadomestilo tem občinam v sorazmerju z inštalirano močjo vetrnic na območju posamezne občine.

(5) Osnova za nadomestilo je celoten letni prihodek proizvajalca iz tretjega odstavka tega člena, ki izvira iz proizvodnje električne energije iz vetrne energije v vetrnicah, kar vključuje tudi podpore iz 33. in 118. člena tega zakona.

(6) Nadomestilo je letna obveznost zavezanca in se odmeri za preteklo leto po triodstotni stopnji od vrednosti osnove iz prejšnjega odstavka. Obveznost plačevanja nadomestila se začne prvi dan v mesecu, ki sledi mesecu, v katerem začne proizvodna naprava oddajati električno energijo v omrežje.

(7) Nadomestilo za izrabo prostora za proizvodno napravo na veter je upravičeni strošek proizvajalca za določitev višine podpore iz 33. člena tega zakona.

(8) Vlada podrobneje predpiše odmero in plačevanje nadomestila iz tega člena.

98. člen

(opravljanje dejavnosti proizvodnje električne energije s strani fizičnih oseb)

(1) Ne glede na določbe tega zakona lahko dejavnost proizvodnje električne energije z eno proizvodno napravo na obnovljive vire energije ali za soproizvodnjo z visokim izkoristkom z nazivno močjo do 50 kW opravlja tudi fizična oseba (v nadaljnjem besedilu: proizvajalec fizična oseba), ki je vpisana v register fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost proizvodnje električne energije (v nadaljnjem besedilu: register fizičnih oseb) pri Agenciji za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPES), in ima veljavno deklaracijo za proizvodno napravo.

(2) V register fizičnih oseb se vpisujejo podatki o fizičnih osebah, ki opravljajo dejavnost proizvodnje električne energije (osebno ime, prebivališče in davčna številka), podatki o nepremičnini in podatki o proizvodni napravi iz registra deklaracij o proizvodnih napravah električne energije iz obnovljivih virov in soproizvodnje z visokim izkoristkom.

(3) Vpis v register fizičnih oseb se opravi na podlagi vloge proizvajalca fizične osebe pri AJPES.

(4) AJPES po uradni dolžnosti pri agenciji brezplačno pridobi podatke o proizvodni napravi.

(5) Podatki iz drugega odstavka tega člena so, razen osebnih podatkov o fizični osebi, javni.

(6) Register fizičnih oseb vzpostavi, vodi in upravlja AJPES.

(7) AJPES o vpisu proizvajalca fizične osebe iz prvega odstavka tega člena izda potrdilo o vpisu, ki se pošlje proizvajalcu fizični osebi in pristojnemu davčnemu uradu.

(8) AJPES za izbris proizvajalca fizične osebe iz registra fizičnih oseb po uradni dolžnosti pridobi podatke iz registra deklaracij, in sicer podatke o številki in datumu veljavnosti ter dnevu izbrisa deklaracije proizvodne naprave.

(9) O izbrisu proizvajalca fizične osebe po uradni dolžnosti iz registra fizičnih oseb AJPES izda odločbo, zoper katero je mogoče vložiti pritožbo pri ministrstvu.

(10) AJPES v soglasju z agencijo predpiše podrobnejša navodila za vodenje in upravljanje registra fizičnih oseb.

99. člen

(olajšanje sistemske integracije električne energije iz obnovljivih virov energije)

(1) Sistemski in distribucijski operater zagotovi dostop do podatkov o deležu električne energije iz obnovljivih virov in vsebnosti emisij toplogrednih plinov v električni energiji, dobavljeni v omrežje iz proizvodnih virov v Republiki Sloveniji za vsak bilančni obračunski interval.

(2) Distribucijski operaterji dajo na voljo tudi anonimizirane in zbirne podatke o potencialu za prilagajanje odjema in o električni energiji iz obnovljivih virov, ki jo proizvedejo ter v omrežje dovedejo končni odjemalci s samooskrbo in skupnosti na področju energije iz obnovljivih virov, če je tehnično izvedljivo.

(3) Podatki iz prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka morajo biti na voljo v digitalni obliki na način, ki zagotavlja interoperabilnost na podlagi usklajenih podatkovnih formatov in standardiziranih podatkovnih nizov, da jih lahko nediskriminatorno uporabljajo udeleženci na trgu električne energije, agregatorji, porabniki in končni uporabniki ter da jih je mogoče brati z elektronskimi komunikacijskimi napravami, kot so sistemi naprednega merjenja, polnilna mesta za električna vozila, sistemi ogrevanja in hlajenja ter sistemi za upravljanje energije v stavbah.

(4) Proizvajalci baterij za domačo rabo in industrijskih baterij morajo poleg zahtev, opredeljenih v Uredbi 2023/1542/EU, lastnikom in uporabnikom baterij ter tretjim osebam, ki z izrecnim privoljenjem delujejo v imenu lastnikov in uporabnikov baterij, kot so podjetja za upravljanje energije v stavbah in udeleženci na trgu električne energije, brezplačno omogočiti v realnem času dostop do osnovnih informacij o sistemu upravljanja baterij, vključno z zmogljivostjo, stanjem staranja, stanjem napolnjenosti in vrednostmi delovne moči baterij.

(5) Proizvajalci vozil morajo poleg dodatnih zahtev, opredeljenih v Uredbi (EU) 2018/858 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o odobritvi in tržnem nadzoru motornih vozil in njihovih priklopnikov ter sistemov, sestavnih delov in samostojnih tehničnih enot, namenjenih za taka vozila, spremembi uredb (ES) št. 715/2007 in (ES) št. 595/2009 ter razveljavitvi Direktive 2007/46/ES (UL L št. 151 z dne 14. 6. 2018, str. 1), v realnem času lastnikom in uporabnikom električnih vozil ter tretjim osebam, ki delujejo v imenu lastnikov in uporabnikov, kot so udeleženci na trgu električne energije in ponudniki storitev elektromobilitosti, brezplačno omogočiti dostop do podatkov v vozilu, povezanih s stanjem staranja baterije za električno vozilo, stanjem napolnjenosti baterije, vrednostjo delovne moči baterije, zmogljivostjo baterije in, kadar je to ustrezno, lokacijo električnih vozil.

(6) Nova in nadomeščena polnilna mesta, ki niso javno dostopna in so nameščena na ozemlju Republike Slovenije, lahko podpirajo funkcije pametnega polnjenja ter dvosmerne funkcije polnjenja v skladu z zahtevami tretjega in četrtega odstavka 15. člena Uredbe (EU) 2023/1804 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. septembra 2023 o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva ter razveljavitvi Direktive 2014/94/EU (UL L št. 234 z dne 22. 9. 2023, str. 1).

100. člen

(usposabljanje inštalaterjev naprav na obnovljive vire energije)

(1) Za zagotavljanje pravilnega in učinkovitega delovanja naprav in sistemov na obnovljive vire energije lahko inštalaterji in projektanti vseh oblik sistemov ogrevanja in hlajenja z energijo iz obnovljivih virov v stavbah, industriji in kmetijstvu, inštalaterji proizvodnih naprav na sončno energijo, ki vključujejo shranjevanje energije, in inštalaterji polnilnih mest, ki omogočajo prilagajanje odjema, opravijo strokovno usposabljanje.

(2) Program usposabljanja izvajajo fizične ali pravne osebe, ki jih pooblasti ministrstvo (v nadaljnjem besedilu: izvajalec usposabljanja). Pooblastilo za izvajanje usposabljanja podeli minister po izvedenem javnem natečaju kot javno pooblastilo. Pooblastilo se izda za obdobje petih let.

(3) Fizična ali pravna oseba iz prejšnjega odstavka tega člena mora za pridobitev pooblastila ter ves čas trajanja pooblastila izpolnjevati naslednje pogoje:

– ima v sodni register oziroma v poslovni register vpisano dejavnost projektiranja ali tehničnega svetovanja ali izobraževanja,

– izpolnjuje kadrovske pogoje,

– razpolaga z opremo, ki je potrebna za izvajanje teoretičnega dela usposabljanja, ter z ustreznimi prostori za izvajanje usposabljanja;

– razpolaga z ustreznimi tehničnimi zmogljivostmi za izvajanje praktičnega usposabljanja, vključno z laboratorijsko opremo ali ustreznimi zmogljivostmi za izvajanje praktičnega usposabljanja.

(4) Certifikati in druga primerljiva potrdila o strokovni usposobljenosti inštalaterjev in projektantov naprav, opredeljenih v prvem odstavku tega člena, ki so izdani v državah članicah EU v skladu z merili iz priloge IV Direktive 2018/2001/EU, so enakovredni potrdilom, izdanim v skladu s tem zakonom.

(5) Na podlagi analize in predlaganih ukrepov iz točke d) šestega odstavka 76. člena tega zakona ministrstvo sprejme ukrepe za zagotovitev zadostnega števila usposobljenih in kvalificiranih inštalaterjev tehnologij iz prvega odstavka tega člena, da se omogoči rast rabe energije iz obnovljivih virov. Ti ukrepi vključujejo zlasti zagotovitev razpoložljivosti zadostnih programov usposabljanja za pridobitev certifikata ali kvalifikacije za tehnologije iz prvega odstavka tega člena ter spodbujanje sodelovanja v takih programih usposabljanja, zlasti malih in srednje velikih podjetij ter samozaposlenih.

(6) Minister podrobneje določi:

– pogoje, ki jih morajo izpolnjevati inštalaterji in projektanti, da se lahko udeležijo usposabljanja;

– vsebino programa usposabljanja;

– podrobne pogoje za izvajalca usposabljanja;

– evidence o izvedenih programih usposabljanja;

– način preverjanja znanja in

– vsebino, obliko in veljavnost potrdila o usposobljenosti.

101. člen

(dobava gospodinjstvom odjemalcem, vključenim v sistem samooskrbe z letnim netiranjem prevzete in oddane električne energije)

(1) Dobavitelj električne energije gospodinjstvom odjemalcem, vključenim v sistem samooskrbe skladno z Energetskim zakonom (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE) in Uredbo o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 17/19 in 197/20), ne sme zaračunati stroškov, ki so posledica razlik v ceni v omrežje oddane in iz omrežja prevzete električne energije teh odjemalcev, na trgu za dan vnaprej.

(2) Dobavitelj ne sme enostransko odstopiti od pogodb o samooskrbi, sklenjenih z odjemalci iz prejšnjega odstavka, razen v primeru kršitev teh pogodb s strani odjemalca, ter prenehati z dobavo tej skupini odjemalcev.

(3) Dobavitelj, ki dobavlja odjemalcem iz prvega odstavka tega člena, ne sme odkloniti sklenitve pogodbe o samooskrbi

z novimi odjemalci, ki so upravičeni do samooskrbe iz prvega odstavka tega člena.

(4) Dobavitelj, ki dobavlja odjemalcem iz prvega odstavka tega člena, je upravičen do finančnega nadomestila za pokrivanje stroškov iz prvega odstavka tega člena. Nadomestilo izplačuje center za podpore po javnem pooblastilu v okviru obvezne državne gospodarske javne službe iz 19. člena tega zakona, iz sredstev za podpore iz 16. člena tega zakona. Vlada z uredbo predpiše način določitve nadomestila, metodologijo za njegov izračun in način njegovega izplačila. Če izračun pokaže negativne stroške, morajo dobavitelji to negativno razliko izplačati centru za podporo. Do finančnega nadomestila so upravičeni le dobavitelji, ki so dobavo gospodinjiskim odjemalcem iz prvega odstavka tega člena izvajali celo koledarsko leto.

XIV. POGLAVJE: INŠPEKCIJSKI NADZOR IN NADZOR AGENCIJE

102. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Inšpektorat, pristojen za energijo (v nadaljnjem besedilu: energetska inšpekcija), izvaja nadzor nad določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi, razen tistih določb, nad katerimi v skladu z zakonom izvaja nadzor agencija.

(2) Inšpekcijski nadzor izvaja energetska inšpekcija v skladu z določbami zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, zakona, ki ureja energetska inšpekcijo, in tega zakona. Energetska inšpekcija izvaja nadzor nad izvajanjem tehničnih zahtev iz tega zakona ter na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov.

(3) Pravne ali fizične osebe ali posameznik morajo energetskemu inšpektorju omogočiti oziroma zagotoviti nemoteno izvajanje inšpekcijskega nadzorstva ter mu dati na voljo vse zahtevane podatke, druge listine in poročila.

103. člen

(nadzor agencije)

(1) Ne glede na določbo prvega odstavka 102. člena tega zakona agencija izvaja nadzor nad izvajanjem 6., 9., 18. in 63. člena tega zakona ter na njegovi podlagi izdanih predpisov in splošnih aktov po postopku, določenem v tem zakonu in zakonu, ki ureja naloge in pooblastila agencije.

(2) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščenec na uradna oseba agencije, ki je pristojna za izvajanje nadzora.

XV. POGLAVJE: KAZENSKÉ DOLOČBE

104. člen

(prekršek za dobavitelja goriva zaradi nepravočasnega vnosa točnih podatkov)

(1) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot dobavitelj goriva ne vnese točnih podatkov v podatkovno zbirko EU v skladu s prvim odstavkom 90. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

105. člen

(prekršek v zvezi z neobveščanjem in nesporočanjem podatkov in dejstev)

(1) Z globo od 2.500 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

– kot proizvajalec agencije ne obvesti o vseh spremembah na proizvodni napravi, ki lahko vplivajo na veljavnost deklaracije (osmi odstavek 6. člena);

– kot prejemnik pomoči centru za podpore ne sporoči vseh dejstev, ki nastanejo po izdaji odločbe o dodelitvi pomoči in vplivajo na upravičenost do pomoči, njeno višino ali čas prejemanja (prvi odstavek 42. člena);

– kot proizvajalec ali odjemalec v okviru jamstvene sheme predloži neresnične podatke in neupravičeno uveljavlja jamstvo (tretji odstavek 48. člena).

(2) Z globo od 2.500 do 125.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 400 do 2.000 eurov se kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

106. člen

(prekršek v zvezi z doseganjem deleža, ki je manjši od 10 % za posamezno leto)

(1) Z globo do 2 % letnega prometa od prodaje goriv končnim odjemalcem v Republiki Sloveniji, namenjenih uporabi v prometnem sektorju, v predhodnem poslovnem letu se za prekršek kaznuje pravna oseba, če dosega manj kot 10 % deleža energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju v skladu z drugim odstavkom 89. člena tega zakona.

(2) Z globo do 2 % letnega prometa od prodaje goriv končnim odjemalcem v Republiki Sloveniji, namenjenih uporabi v prometnem sektorju, v predhodnem poslovnem letu se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

107. člen

(prekršek v zvezi z energijo iz obnovljivih virov energije za uporabo v prometu)

(1) Z globo od 5.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če da na trg energijo iz obnovljivih virov energije za uporabo v prometnem sektorju vsaj 10 % deleža energije iz obnovljivih virov v prometnem sektorju in ne doseže cilja v skladu s prvim in tretjim odstavkom 89. člena tega zakona.

(2) Z globo od 15.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

108. člen

(prekršek v zvezi z odločanjem distribucijskega operaterja glede samooskrbe)

(1) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je distribucijski operater ali pravna oseba, na katero je distribucijski operater prenesel izvajanje nalog, če:

– ne izda spremembe soglasja za priključitev v skladu s prvim odstavkom 63. člena tega zakona,

– končnega odjemalca s samooskrbo v skladu z osmim odstavkom 63. člena tega zakona ne registrira v 15 dneh in mu ne predloži podpisane pogodbe o uporabi sistema.

(2) Z globo 250 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba distribucijskega operaterja ali osebe, na katero je distribucijski operater prenesel izvajanje nalog, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

109. člen

(prekršek v zvezi z obvezno namestitvijo naprave za sončno energijo)

(1) Z globo od 1.500 do 15.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba javnega sektorja, če ni mogoče uveljavljati izjem iz sedmega in devetega odstavka 84. člena tega zakona ali izjem iz 85. člena tega zakona, če:

– na novih stavbah oseb javnega sektorja z uporabno tlorisno površino, večjo od 250 m², iz drugega odstavka 84. člena tega zakona ne namesti naprave za sončno energijo;

– na obstoječih stavbah oseb javnega sektorja z uporabno tlorisno površino, večjo od 250 m², iz tretjega odstavka 84. člena tega zakona ne namesti naprave za sončno energijo;

– na novih stanovanjskih stavbah iz petega odstavka 84. člena tega zakona ne namesti naprave za sončno energijo;

– na novih pokritih in utrjenih parkiriščih, katerih tlorisna površina znaša 1.000 m² ali več, ter na novih pokritih parkiriščih neposredno ob stavbi iz šestega odstavka 84. člena tega zakona ne namesti naprave za sončno energijo.

(2) Z globo od 750 do 1.500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe javnega sektorja, odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(3) Z globo od 1.500 do 15.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če ni mogoče uveljavljati izjem iz sedmega in devetega odstavka 84. člena tega zakona ali izjem iz 85. člena tega zakona, če:

– kot lastnik na nestanovanjskih stavbah z uporabno tlorisno površino, večjo od 250 m², iz drugega odstavka 84. člena tega zakona ne namesti naprave za sončno energijo;

– kot lastnik na obstoječih nestanovanjskih stavbah z uporabno tlorisno površino, večjo od 500 m², iz četrtega odstavka 84. člena tega zakona ne namesti naprave za sončno energijo v primeru, kadar se v stavbi izvede večja prenova ali ukrep, za katerega je potrebno gradbeno dovoljenje za prenovu stavbe, dela na strehi ali namestitvev tehničnega stavbnega sistema;

– kot lastnik na novih stanovanjskih stavbah iz petega odstavka 84. člena tega zakona ne namesti naprave za sončno energijo;

– kot lastnik na novih pokritih in utrjenih parkiriščih, katerih tlorisna površina znaša 1.000 m² ali več, ter na novih pokritih parkiriščih neposredno ob stavbi iz šestega odstavka 84. člena tega zakona ne namesti naprave za sončno energijo.

(4) Z globo od 1.500 do 15.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo od 750 do 1.500 eurov se za prekršek iz tretjega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(6) Z globo od 300 do 1.200 eurov se za prekršek iz tretjega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

110. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, opredeljene s tem zakonom.

XVI. POGLAVJE: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

111. člen

(register pogodb PPA)

(1) Operater trga vzpostavi register pogodb PPA iz 44. člena tega zakona najpozneje do 31. decembra 2026.

(2) Pogodbene stranke morajo operaterju trga prijaviti vse veljavne pogodbe PPA, sklenjene pred vzpostavitvijo registra iz prejšnjega odstavka, najpozneje do 30. junija 2027.

112. člen

(program za spodbujanje samooskrbe, omogočitveni program na področju skupnosti OVE in evidenca skupnosti OVE)

(1) Ministrstvo, pristojno za energijo, sprejme program za spodbujanje samooskrbe iz 62. člena tega zakona in omogočitveni program na področju skupnosti OVE iz 66. člena tega zakona v 12 mesecih od začetka veljavnosti tega zakona.

(2) Ministrstvo, pristojno za energijo, vzpostavi evidenco skupnosti OVE iz 65. člena tega zakona v treh mesecih od začetka veljavnosti tega zakona.

(3) Skupnosti OVE, ki so nastale do vzpostavitve evidence skupnosti OVE, se vpišejo v evidenco v devetih mesecih od začetka veljavnosti tega zakona.

113. člen

(prehodna določba glede pravice odjemalca daljinskega ogrevanja in hlajenja do odklopa oziroma spremembe pogodbe o odjemu)

Pravico do odklopa z odpovedjo oziroma spremembe pogodbe o odjemu toplote v skladu s 83. členom tega zakona pridobi odjemalec daljinskega ogrevanja in hlajenja:

– 1. januarja 2026, če sistem daljinskega ogrevanja ni učinkovit do 31. decembra 2025 in če odjemalec projektira in celovito energetsko prenovi stavbo v skoraj ničenergijsko stavbo ali brezemisijso stavbo, ali

– 18 mesecev od začetka veljavnosti tega zakona, če s strani agencije ni potrjen trajnostni načrt, iz katerega izhaja, da bo sistem daljinskega ogrevanja dosegel kriterij energetske učinkovitosti do 31. decembra 2025 in da bo odjemalec projektiral in celovito energetsko prenovil stavbo v skoraj ničenergijsko stavbo ali brezemisijso stavbo.

114. člen

(inšpekcijski in upravni postopki v teku)

Inšpekcijski in upravni postopki v zadevah s področja tega zakona, ki so se začeli pred začetkom veljavnosti tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

115. člen

(prehodne določbe glede samooskrbe)

(1) Za končne odjemalce, ki so do vključno 31. decembra 2024 oddali vlogo za priključitev postavljene naprave za samooskrbo po Uredbi o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 17/19 in 197/20), in za končne odjemalce, ki so bili registrirani kot končni odjemalci s samooskrbo do začetka veljavnosti Zakona o spodbujanju rabe obnovljivih virov (Uradni list RS, št. 121/21, 189/21, 121/22 – ZUOKPOE in 102/24; v nadaljnjem besedilu: ZSROVE), se uporabljajo določbe 315.a člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE) in Uredbe o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 17/19 in 197/20), in sicer dokler uporabljajo napravo za samooskrbo, za katero je bilo izdano soglasje za priključitev, na podlagi katerega so registrirani.

(2) Končni odjemalci iz prejšnjega odstavka lahko preidejo v sistem samooskrbe po tem zakonu z izvedbo registracije prehoda pri distribucijskem operaterju.

(3) Za končne odjemalce iz prvega odstavka tega člena se ne uporabljajo določbe VI. poglavja tega zakona. Če končni odjemalci iz prvega odstavka tega člena preidejo v sistem samooskrbe po tem zakonu, se uporabljajo določbe VI. poglavja tega zakona.

116. člen

(uporaba določbe glede dobave gospodinjskim odjemalcem, vključenim v sistem samooskrbe z letnim netiranjem prevzete in oddane električne energije)

Določbe prvega do tretjega odstavka 101. člena tega zakona se uporabljajo do 31. decembra 2030, dobavitelji pa so upravičeni do nadomestila iz četrtega odstavka 101. člena tega zakona za obdobje od 1. marca 2025 do 31. decembra 2030.

117. člen

(prehodna določba glede veljavnosti deklaracij)

(1) Deklaracije, izdane na podlagi 7. člena ZSROVE, še naprej veljajo do izteka roka veljavnosti, določenega na deklaraciji.

(2) Ob spremembi ali odvzemu deklaracije iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe tega zakona.

118. člen

(prehodna določba glede izvajanja podporne sheme)

(1) Projekti, ki so bili izbrani s sklepom o potrditvi projekta v skladu s 23. členom ZSROVE, se izvajajo in zaključijo v skladu z določbami ZSROVE.

(2) Določbe devetega odstavka 10. člena, 15., točke č) četrtega odstavka 16. člena, osmega odstavka 18. člena, 20., 22., 23., 25., 26., 27., 28. in 64. člena ZSROVE se za projekte iz prejšnjega odstavka uporabljajo do izteka obdobja izvajanja podporne sheme, določenega za te projekte.

(3) Agencija izvaja nadzor v skladu s 28. členom ZSROVE nad prejemniki podpor za projekte iz prvega odstavka tega člena še pet let po izteku pravice do podpore.

(4) Za podporno shemo iz prvega odstavka tega člena se ne izvajajo novi izbirni postopki za vstop dodatnih projektov v podporno shemo.

(5) Projekti, vključeni v podporno shemo iz prvega odstavka tega člena, lahko izstopijo iz podporne sheme in vstopijo v novo podporno shemo, opredeljeno v III. poglavju tega zakona, pod pogoji, veljavnimi za novo podporno shemo v času njihovega prehoda.

(6) Center za podpore nadaljuje opravljanje dejavnosti odkupa in prodaje električne energije iz točk c), č) in e) 18. člena ZSROVE tudi po začetku veljavnosti tega zakona, in sicer do izteka obdobja izvajanja posamezne podpore iz podporne sheme v skladu z določbami ZSROVE.

(7) Sredstva za podpore iz tretjega odstavka 16. člena tega zakona se zagotavljajo tudi s prodajo električne energije, ki jo center za podpore odkupi po zagotovljeni odkupni ceni na podlagi odločbe o dodelitvi podpore iz 20. člena ZSROVE.

119. člen

(prehodna določba glede potrdil o izvoru)

Ne glede na določbe 9., 10., 11. in 12. člena tega zakona izdajanje potrdil o izvoru ter vodenje registra potrdil o izvoru do 31. decembra 2026 opravlja agencija.

120. člen

(prehodna določba glede prispevka)

(1) Določba 17. člena ZSROVE se uporablja do 31. decembra 2026.

(2) Prispevki za zagotavljanje podpor proizvodnji energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije, zbrani na podlagi 17. člena ZSROVE, se štejejo za del sredstev za podpore in se uporabijo za namene, določene v četrtem odstavku 16. člena tega zakona.

121. člen

(opravljanje dejavnosti centra za podpore)

Gospodarska družba, ki na dan začetka veljavnosti tega zakona opravlja dejavnost operaterja trga z elektriko, nadaljuje

opravljanje dejavnosti centra za podpore kot gospodarske javne službe v skladu s Koncesijsko pogodbo št. 3 za opravljanje gospodarske javne službe dejavnost operaterja trga z elektriko št. 2430-16-388005 z dne 28. julija 2016 in s tem zakonom do podelitve koncesije iz šestega odstavka 19. člena tega zakona.

122. člen

(pridobljeno pooblastilo izvajalcev usposabljanja inštalaterjev naprav na obnovljive vire energije)

Odločbe o podelitvi pooblastila za izvajanje usposabljanja inštalaterjev naprav na obnovljive vire energije, ki so bile izdane na podlagi 45. člena ZSROVE, se štejejo za skladne s tem zakonom do izteka njihove veljavnosti.

123. člen

(prva ocena ovir za dolgoročne pogodbe o nakupu električne energije iz obnovljivih virov)

Center za podpore oceno normativnih in administrativnih ovir za dolgoročne pogodbe o nakupu električne energije iz obnovljivih virov iz 45. člena tega zakona prvič izdela v 12 mesecih od začetka veljavnosti tega zakona.

124. člen

(obveznost za sončno energijo na stavbah in parkiriščih)

(1) Obvezna namestitvev naprav za sončno energijo na vseh novih stavbah oseb javnega sektorja in novih nestanovanjskih stavbah iz drugega odstavka 84. člena tega zakona z uporabno tlorisno površino, večjo od 1.000 m², se začne uporabljati z dnem začetka veljavnosti tega zakona, z uporabno tlorisno površino, večjo od 250 m², pa 31. decembra 2026.

(2) Obvezna namestitvev naprav za sončno energijo na vseh obstoječih stavbah oseb javnega sektorja iz tretjega odstavka 84. člena tega zakona z uporabno tlorisno površino, večjo od 2.000 m², se začne uporabljati z dnem začetka veljavnosti tega zakona, z uporabno tlorisno površino, večjo od 750 m², 31. decembra 2028 ter z uporabno tlorisno površino, večjo od 250 m², 31. decembra 2030.

(3) Obvezna namestitvev naprav za sončno energijo na obstoječih nestanovanjskih stavbah z uporabno tlorisno površino, večjo od 500 m², v primeru, ko se v stavbi izvede večja prenova ali ukrep, za katerega je treba pridobiti gradbeno dovoljenje, v primeru investicij na strehi ali namestitvev tehničnega stavbnega sistema, iz četrtega odstavka 84. člena tega zakona se začne uporabljati 31. decembra 2027.

(4) Obvezna namestitvev naprav za sončno energijo na vseh novih stanovanjskih stavbah iz petega odstavka 84. člena tega zakona se začne uporabljati 31. decembra 2029.

(5) Obvezna namestitvev naprav za sončno energijo na vseh novih pokritih in utrjenih parkiriščih, večjih od 1.000 m², iz šestega odstavka 84. člena tega zakona se začne uporabljati z dnem začetka veljavnosti tega zakona, na novih pokritih parkiriščih, neposredno ob stavbah, iz šestega odstavka 84. člena tega zakona pa velja obveznost od 31. decembra 2029.

(6) Drugi, četrty, peti in šesti odstavek 84. člena tega zakona ne veljajo za objekte, za katere je bilo na dan začetka veljavnosti tega zakona:

- že pridobljeno gradbeno dovoljenje,
- že sklenjena pogodba o izdelavi dokumentacije za gradnjo objekta ali
- v postopku javnega naročanja v objavo že poslano javno naročilo ali povabilo k oddaji ponudbe.

125. člen

(prehodna določba glede pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv)

Delež pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv, pri katerih obstaja visoko tveganje za posredno spremembo rabe zemljišč in ki so proizvedena iz poljščin, ki se

uporabljajo za živila in krmo, pri katerih se ugotavlja znatna širitev proizvodnega območja za zemljišča z visoko zalogo ogljika, iz osmega odstavka 89. člena tega zakona do 31. decembra 2030 znaša 0 %.

126. člen

(prehodna določba glede izmenjave DEM)

(1) Center za podpore vzpostavi platformo za izdajo in izmenjavo DEM iz 91. člena tega zakona najpozneje do 1. januarja 2027.

(2) Izdaja in izmenjava DEM se prvič izvede v letu 2027.

127. člen

(prehodna določba glede jamstvene sheme)

(1) Proizvajalci se vključijo v jamstveno shemo iz 46. člena tega zakona do vključno 31. decembra 2035.

(2) Jamstva, aktivirana do 31. decembra 2035, trajajo v skladu z določbami 48. člena tega zakona, pri čemer skupna izpostavljenost jamstvene sheme preneha najpozneje 31. decembra 2040.

128. člen

(uporaba določb o prekrških)

Do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, se višina in razpon globe, ki sta opredeljena v prvem in drugem odstavku 106. člena tega zakona, uporabljata ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

129. člen

(uskladitev in izdaja splošnih aktov nosilcev javnih pooblastil)

(1) Nosilec javnih pooblastil izda splošni akt iz sedmega odstavka 12. člena tega zakona ter uskladi splošni akt iz tretjega odstavka 19. člena tega zakona v devetih mesecih od začetka veljavnosti tega zakona.

(2) Nosilec javnega pooblastila izda splošni akt iz petega odstavka 14. člena tega zakona v devetih mesecih od začetka veljavnosti tega zakona.

130. člen

(izvršilni predpisi)

(1) Vlada izda predpise iz tretjega odstavka 8. člena, štirinajstega odstavka 9. člena, drugega odstavka 17. člena, šestega odstavka 25. člena, petega odstavka 92. člena, četrtega odstavka 101. člena tega zakona v dvanajstih mesecih od začetka veljavnosti tega zakona.

(2) Minister izda predpis iz devetega odstavka 5. člena, prvega odstavka 8. člena, četrtega odstavka 49. člena, dvanajstega odstavka 91. člena, sedmega odstavka 92. člena tega zakona v dvanajstih mesecih od začetka veljavnosti tega zakona.

131. člen

(podaljšanje uporabe)

(1) Do začetka veljavnosti predpisa iz prvega odstavka 8. člena tega zakona se še naprej uporablja Uredba o obveznih meritvah na proizvodnih napravah, ki prejemajo za proizvedeno električno energijo potrdila o izvoru in podpore (Uradni list RS, št. 21/09, 33/10, 45/12 in 17/14 – EZ-1 in 121/21 – ZSROVE).

(2) Do začetka veljavnosti splošnega akta iz sedmega odstavka 12. člena tega zakona se še naprej uporablja Akt o vodenju registra potrdil o izvoru električne energije (Uradni list RS, št. 204/20 in 121/21 – ZSROVE).

132. člen

(podaljšanje veljavnosti)

(1) Uredba o samooskrbi z električno energijo iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 43/22), izdana na podlagi

devetega odstavka 37. člena in tretjega odstavka 42. člena ZSROVE, še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi devetega odstavka 58. člena tega zakona.

(2) Uredba o manjših napravah za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije ali s soproizvodnjo z visokim izkoristkom (Uradni list RS, št. 14/20, 121/21 – ZSROVE, 132/23 in 102/24 – ZSROVE-B), izdana na podlagi devetega odstavka 47.a člena ZSROVE, še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi drugega odstavka 69. člena tega zakona.

(3) Uredba o določitvi nalog kontaktne točke za spodbujanje rabe obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 55/22 in 122/22), izdana na podlagi desetega odstavka 51. člena ZSROVE, še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi osmega odstavka 76. člena tega zakona.

(4) Uredba o obnovljivih virih energije v prometu (Uradni list RS, št. 208/21, 93/22 70/24 in 65/25), izdana na podlagi devetega odstavka 59. člena ZSROVE, še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi enajstega odstavka 89. člena tega zakona.

(5) Uredba o podelitvi koncesije in načinu izvajanja gospodarske javne službe dejavnost operaterja trga z elektriko (Uradni list RS, št. 39/15, 121/21 – ZSROVE in 172/21 – ZOEE), izdana na podlagi četrtega odstavka 98. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14) in za izvajanje 97. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 17/14), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi šestega odstavka 19. člena tega zakona.

(6) Uredba o nadomestilu za izrabo prostora za proizvodno napravo na veter (Uradni list RS, št. 50/22 in 65/25), izdana na podlagi osmega odstavka 21. člena ZSROVE, še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi osmega odstavka 97. člena tega zakona.

(7) Uredba o podrobnejših pravilih urejanja prostora za umeščanje fotonapetostnih naprav in sprejemnikov sončne energije (Uradni list RS, št. 27/24), izdana na podlagi petega odstavka 8. člena in tretjega odstavka 9. člena Zakona o uvajanju naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 78/23, 95/24 in 77/25) in 15. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 199/21, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 95/23 – ZIUOPZP, 23/24, 109/24, 25/25 – odl. US in 75/25), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi devetega odstavka 84. člena tega zakona.

(8) Pravilnik o vrstah podatkov, ki jih zagotavljajo izvajalci energetske dejavnosti in drugi zavezanici (Uradni list RS, št. 22/16, 24/16 – popr., 158/20 – ZURE, 121/21 – ZSROVE in 110/22), izdan na podlagi drugega odstavka 32. člena, drugega odstavka 329. člena in tretjega odstavka 382. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi sedmega odstavka 90. člena tega zakona.

(9) Pravilnik o strokovnem usposabljanju za inštalaterje naprav na obnovljive vire energije (Uradni list RS, št. 8/21 in 121/21 – ZSROVE), izdan na podlagi četrtega odstavka 359. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo, 65/20 in 158/20 – ZURE), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi šestega odstavka 100. člena tega zakona.

(10) Pravilnik o dodeljevanju finančnih spodbud za spodbujanje energije iz obnovljivih virov in soproizvodnje z visokim izkoristkom ter energijsko učinkovito daljinsko ogrevanje oziroma hlajenje (Uradni list RS, št. 32/24 in 41/25), izdan na podlagi tretjega in petega odstavka 6. člena ZSROVE, še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 49. člena tega zakona.

(11) Pravila za delovanje centra za podpore (Uradni list RS, št. 112/24), izdana na podlagi točke i) drugega odstavka 18. člena ZSROVE in točke c tretjega odstavka 37. člena ZIAG ter soglasja Vlade Republike Slovenije št. 36000-8/2024/2 z dne 18. 12. 2024, še naprej veljajo kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 19. člena tega zakona.

(12) Akt o določitvi metodologije za izračunavanje faktorjev primarne energije, izpustov ogljikovega dioksida in učinkovitosti za sisteme daljinskega ogrevanja in hlajenja ter vsebini in obliki zbirnega pregleda načrtovanih ukrepov in povezanih podatkov (Uradni list RS, št. 132/22), izdan na podlagi tretjega odstavka 56. člena in četrtega odstavka 57. člena ZSROVE, še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 81. člena in četrtega odstavka 82. člena tega zakona.

(13) Navodilo za vodenje in upravljanje registra fizičnih oseb, ki opravljajo dejavnost proizvodnje električne energije (Uradni list RS, št. 60/22), ki je bilo izdano na podlagi desetega odstavka 29. člena ZSROVE, še naprej velja kot predpis, sprejet na podlagi desetega odstavka 98. člena tega zakona.

133. člen

(prenehanje veljavnosti in podaljšanje uporabe podzakonskih predpisov)

Z dnem začetka veljavnosti tega zakona prenehajo veljati:

– Uredba o izdaji deklaracij za proizvodne naprave in potrdil o izvoru električne energije (Uradni list RS, št. 182/20, 121/21 – ZSROVE in 53/24), ki se še naprej uporablja do začetka veljavnosti predpisa iz tretjega odstavka 8. člena, štirinajste odstavka 9. člena in petega odstavka 10. člena tega zakona;

– Uredba o načinu določanja in obračunavanja prispevkov za zagotavljanje podpor proizvodnji električne energije v so-proizvodnji z visokim izkoristkom in iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 184/21, 84/22, 86/22, 112/22, 66/23, 73/23, 116/23, 44/24, 52/24, 71/24, 96/24, 9/25 in 82/25), ki se še naprej uporablja do začetka veljavnosti predpisa, izdanega na podlagi drugega odstavka 17. člena tega zakona;

– Uredba o trajnostnih merilih za biogoriva in emisiji toplogrednih plinov goriv (Uradni list RS, št. 44/12, 44/22 – ZVO-2 in 138/22), ki se še naprej uporablja do začetka veljavnosti predpisa iz petega odstavka 92. člena tega zakona;

– Uredba o podporah električni energiji, proizvedeni iz obnovljivih virov energije in v soproizvodnji toplote in električne energije z visokim izkoristkom (Uradni list RS, št. 26/22 in 9/25), ki se še naprej uporablja do izteka obdobja izvajanja podporne sheme v skladu z določbami 118. člena tega zakona;

– Uredba o pravilih za pripravo napovedi položaja proizvodnih naprav na obnovljive vire energije in s soproizvodnjo toplote in električne energije z visokim izkoristkom na trgu z električno energijo (Uradni list RS, št. 194/21 in 59/24), ki se še naprej uporablja do izteka obdobja izvajanja podporne sheme v skladu z določbami 118. člena tega zakona;

– Pravilnik o načinu izračuna bruto končne porabe energije iz obnovljivih virov (Uradni list RS, št. 52/22, 119/22 in 4/23), ki se še naprej uporablja do začetka veljavnosti predpisa iz devetega odstavka 5. člena tega zakona;

– Pravilnik o študiji izvedljivosti postavitve fotonapetostne naprave (Uradni list RS, št. 52/24), ki se še naprej uporablja do začetka veljavnosti predpisa iz petega odstavka 85. člena tega zakona;

– Pravilnik o monitoringu trajnostnih meril za biogoriva (Uradni list RS, št. 24/17 in 44/22 – ZVO-2), ki se še naprej uporablja do začetka veljavnosti predpisa iz sedmega odstavka 92. člena tega zakona.

134. člen

(prenehanje veljavnosti in podaljšanje uporabe splošnega akta)

Z dnem začetka veljavnosti tega zakona preneha veljati Akt o prispevkih za zagotavljanje podpor za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije in v soproizvodnji z visokim izkoristkom (Uradni list RS, št. 83/24 in 14/25), ki se še naprej uporablja do začetka veljavnosti predpisa, izdanega na podlagi drugega odstavka 17. člena tega zakona.

135. člen

(prenehanje veljavnosti določb Zakona o uvajanju naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije)

Z dnem začetka veljavnosti tega zakona prenehajo veljati 9., 10., 11. člen, drugi odstavek 74. člena, 76. člen ter drugi odstavek 83. člena Zakona o uvajanju naprav za proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 78/23, 95/24 in 77/25).

136. člen

(prenehanje veljavnosti zakona)

Z dnem začetka veljavnosti tega zakona preneha veljati Zakon o spodbujanju rabe obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 121/21, 189/21, 121/22 – ZUOKPOE in 102/24).

137. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 320-05/25-30/39

Ljubljana, dne 17. decembra 2025

EPA 2453-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3978. Zakon o varstvu javnega reda in miru (ZJRM-2)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o varstvu javnega reda in miru (ZJRM-2)

Razlašam Zakon o varstvu javnega reda in miru (ZJRM-2), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 17. decembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-439

Ljubljana, dne 25. decembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N

O VARSTVU JAVNEGA REDA IN MIRU (ZJRM-2)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina in namen zakona)

(1) Ta zakon ureja varstvo javnega reda in miru ter določa ravnanja, ki pomenijo kršitev javnega reda in miru na javnem kraju ali v zasebnem prostoru, ter sankcije za taka ravnanja.

(2) Namen tega zakona je uresničevanje pravice ljudi do varnosti in dostojanstva z varovanjem pred dejanji, ki posegajo v telesno in duševno celovitost posameznika ali posameznice (v nadaljnjem besedilu: posameznik) ali ovirajo izvrševanje pra-

vic in izpolnjevanje dolžnosti ljudi, državnih organov, organov samoupravnih lokalnih skupnosti in nosilcev javnih pooblastil.

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. javni red in mir je stanje, v katerem je zagotovljeno neovirano uresničevanje pravic in izpolnjevanje dolžnosti po ustavi in zakonih;

2. javni kraj je vsak prostor, ki je brezpogojno ali pod nekaterimi pogoji dostopen vsakomur in ne gre za kibernetični prostor, kot je določen v zakonu, ki ureja informacijsko varnost;

3. zasebni prostor je prostor, ki je v zasebni lasti ali posesti in je dostop vanj dovoljen le s soglasjem lastnika, posestnika ali druge upravičene osebe;

4. pretep je medsebojno izmenjavanje udarcev, brc ali podobna uporaba fizične sile med dvema ali več osebami;

5. nedostojno vedenje je vedenje posameznika, s katerim povzroči vznemirjenje, razburjenje ali ogrožanje posameznika ali skupine;

6. nedostojno vedenje do uradne osebe je vedenje posameznika ali skupine, s katerim povzroči ogrožanje uradne osebe ali kadar z žaljivimi besedami ali dejanji škoduje ugledu uradne osebe ali državnega organa, organa samoupravne lokalne skupnosti ali nosilca javnega pooblastila;

7. uradne osebe po tem zakonu so: poslanec državnega zbora, državni svetnik, član organov samoupravne lokalne skupnosti, sodnik ustavnega sodišča, sodnik, sodnik porotnik, državni tožilec, državni odvetnik, policist, vojaški policist, občinski redar ali druga oseba, ki pri državnem organu, organu samoupravne lokalne skupnosti, drugi osebi javnega prava ali nosilcu javnih pooblastil opravlja posamezna uradna dejanja na podlagi pooblastil, ki ji jih daje zakon ali na podlagi zakona izdani predpisi, ali na podlagi posamičnega akta, izdanega na podlagi zakona, ali na podlagi zakona sklenjene pogodbe o arbitraži, oseba, ki izvaja storitve v okviru mreže javne službe, ki jo zagotavlja država ali občina, in je zaposlena pri državnem organu, organu samoupravne lokalne skupnosti, centru za socialno delo, drugem nosilcu javnih pooblastil ali pri izvajalcu javne službe, ki jo zagotavlja država ali občina, oseba, ki ji mednarodna javna organizacija daje položaj uradne osebe, in oseba, ki pri mednarodnem sodišču opravlja sodniško, tožilsko ali drugo uradno dolžnost ali nalogo;

8. uradno dejanje je dejanje uradne osebe, ki ga opravlja v okviru svojih pristojnosti in temelji na zakonu ali na zakonitem predpisu;

9. družinski člani so osebe, ki so kot družinski člani opredeljene v zakonu, ki določa preprečevanje nasilja v družini;

10. kolaborantske organizacije iz časa druge svetovne vojne so organizacije ali skupine, ki so na ozemlju sedanje Republike Slovenije v času druge svetovne vojne sodelovale z okupatorsko nacistično Nemčijo (Tretji rajh), Kraljevino Italijo, Kraljevino Madžarsko in Neodvisno državo Hrvaško, in sicer Prostovoljna protikomunistična milica (vaške straže in Legija smrti), Slovensko domobranstvo, Gorenjska samozaščita, Slovenski narodni varnostni zbor, Jugoslovanska vojska v domovini (četniki), Vermani, Raztrganci, Črna roka, Madžarska stranka suličastega križa, Koroška ljudska zveza, Štajerska domovinska zveza, Srbski prostovoljni korpus in ustaši.

3. člen

(vzdrževanje javnega reda in miru)

(1) Vzdrževanje javnega reda in miru je delovanje skupnosti, državnih organov in samoupravnih lokalnih skupnosti, ki s predpisi ter ukrepi državnih in drugih organov zagotavljajo, da se preprečijo ravnanja in nevarnosti, ki ogrožajo varnost ter javni red in mir, kadar to grozi skupnosti ali posamezniku.

(2) Za vzdrževanje javnega reda in miru v objektu ali na določenem območju skrbi tisti, ki je odgovoren za njegovo zagotavljanje, v okviru svojih pristojnosti in v skladu s predpisi.

II. PREKRŠKI ZOPER JAVNI RED IN MIR

4. člen

(izobešanje ali razkazovanje zastav ali simbolov tuje države)

(1) Zastave ali simboli tujih držav se lahko izobesijo ali razkazujejo tako, da so javno vidni ob uradnih ali delovnih obiskih voditeljev držav, uradnih delegacij ali uradnih predstavnikov zakonodajnih, sodnih ali izvršilnih organov tujih držav, ob mednarodnih srečanjih in mednarodnih športnih ali drugih javnih zbiranjih, ob izražanju solidarnosti in kot del umetniškega ali političnega izražanja ter pred hoteli in drugimi objekti, kjer se z izobešanjem ali razkazovanjem označuje njihova namembnost.

(2) Zastave ali simboli tujih držav se izobesijo ali razkazujejo samo, če obstajajo razlogi iz prejšnjega odstavka in tako, da se s tem ne krni ugled Republike Slovenije ali tuje države, smiselno na krajih in na način, kot ga določa predpis, ki ureja izobešanje zastave Republike Slovenije.

(3) Kdor izobesi ali razkazuje zastavo ali simbol tuje države v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena, se kaznuje z globo od 150 do 300 eurov.

(4) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z globo od 500 do 1.500 eurov.

(5) Odgovorna oseba pravne osebe, podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz tretjega odstavka tega člena, se kaznuje z globo od 250 do 500 eurov.

(6) Odgovorna oseba državnega organa ali organa samoupravne lokalne skupnosti, ki stori prekršek iz tretjega odstavka tega člena, se kaznuje z globo od 500 do 1.500 eurov.

5. člen

(zbiranje prostovoljnih prispevkov)

(1) Prostovoljne prispevke lahko zbirajo nepridobitne pravne osebe, določene v zakonu, ki ureja nevladne organizacije, in fizične osebe, ki imajo dovoljenje upravne enote, na območju katere imajo sedež ali stalno prebivališče.

(2) Dovoljenje se izda, ko prosilec ali od prosilca pooblaščenca oseba izkaže upravičen razlog. Kot upravičen razlog se šteje bolezen, telesna poškodba, elementarna ali druga nesreča, v kateri je prosilec utrpel veliko premoženjsko škodo, in drug dobrodelni ali splošno koristni namen, kot je javni interes za kulturo in za šport. Nepridobitni pravni osebi v skladu z zakonom, ki ureja nevladne organizacije, se dovoljenje izda tudi, če izkaže, da bo zbrane prispevke uporabila za humanitarni ali splošno koristni namen, ki ga lahko uresniči v okviru zakonitega opravljanja registrirane ali v temeljnem ali drugem aktu določene dejavnosti. Kot humanitarni namen se štejejo humanitarni nameni, kot so določeni v zakonu, ki ureja humanitarne organizacije. Kot splošno koristni namen se štejejo skrb za varstvo živali in okolja, urejanje kraja, dejavnosti za krepitev in ohranjanje zdravja, izgradnja in urejanje objektov za šport in rekreacijo ter podobno.

(3) Upravna enota v dovoljenju določi namen in način zbiranja prostovoljnih prispevkov in rok veljavnosti dovoljenja. Rok veljavnosti dovoljenja se določi glede na namen zbiranja prispevkov.

(4) Če so bili prostovoljni prispevki zbrani ali porabljeni v nasprotju s tem zakonom, mora zbiratelj v 30 dneh po pravnomočnosti odločbe o prekršku upravičencu nakazati denarni znesek v protivrednosti zbranih ali porabljenih sredstev. Če je upravičenec umrl ali ne obstaja več, mora zbiratelj ta denarni znesek v enakem roku nakazati v humanitarne namene, določene v zakonu, ki ureja humanitarne organizacije.

(5) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za zbiranje prispevkov, ki so urejeni z drugimi predpisi, ki se zbirajo v prostorih verskih skupnosti za verske namene ali ki se zbirajo na način, ki ne pomeni motenja miru, vznemirjenosti ali nadlegovanja ljudi na javnih krajih ali v zasebnih prostorih.

(6) Kdor zbira prostovoljne prispevke v nasprotju s prvim ali drugim odstavkom tega člena, se kaznuje z globo od 200 do 500 eurov.

(7) Kdor zbira prostovoljne prispevke na vsiljiv ali žaljiv način, se kaznuje z globo od 400 do 600 eurov.

(8) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega in sedmega odstavka tega člena, se kaznuje z globo od 1.000 do 2.000 eurov.

(9) Odgovorna oseba pravne osebe, podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se za prekršek iz prvega in sedmega odstavka tega člena kaznuje z globo od 400 do 800 eurov.

6. člen

(nasilno in drzno vedenje)

(1) Kdor izziva ali koga spodbuja k pretepu ali se vede na drzen, nasilen, nesramen, žaljiv ali podoben način ali koga zasleduje in s takšnim vedenjem pri njem povzroči občutek ponižanosti, ogroženosti, prizadetosti ali strahu, se kaznuje z globo od 300 do 500 eurov.

(2) Kdor koga udari, se kaznuje z globo od 400 do 600 eurov.

(3) Kdor se pretepa, se kaznuje z globo od 500 do 800 eurov.

7. člen

(nasilno in drzno vedenje na športni prireditvi ali v zvezi s športno prireditvijo ali med potovanjem na športno prireditev ali z nje)

(1) Kdor na športni prireditvi, kot jo določa zakon, ki ureja šport, na območju športnega objekta ali na območju, ki je s športno prireditvijo povezan, ali med potovanjem na športno prireditev ali z nje izziva, koga spodbuja k pretepu ali se vede na drzen, nasilen, nesramen, žaljiv ali podoben način, se kaznuje z globo od 500 do 1.000 eurov.

(2) Kdor na športni prireditvi, kot jo določa zakon, ki ureja šport, na območju športnega objekta ali na območju, ki je s športno prireditvijo povezan, koga udari, se kaznuje z globo od 600 do 1.100 eurov.

(3) Kdor se na športni prireditvi, kot jo določa zakon, ki ureja šport, na območju športnega objekta ali na območju, ki je s športno prireditvijo povezan, pretepa, se kaznuje z globo od 1.500 do 2.500 eurov.

8. člen

(nasilno in drzno vedenje proti družinskim članom)

(1) Kdor družinskega člana izziva, spodbuja k pretepu ali se vede na drzen, nasilen, nesramen, žaljiv ali podoben način ali ga zasleduje in s takšnim vedenjem pri njem povzroči občutek ponižanosti, ogroženosti, prizadetosti ali strahu, pri čemer ne gre za dalj časa trajajoče ali ponavljajoče se dejanje in niso nastale posledice za zdravje oškodovanca, se kaznuje z globo od 400 do 600 eurov.

(2) Kdor družinskega člana udari, se kaznuje z globo od 500 do 800 eurov.

(3) Kdor pretepa družinskega člana, se kaznuje z globo od 600 do 1.000 eurov.

9. člen

(nedostojno vedenje)

(1) Kdor se na javnem kraju prepira, vpije ali se nedostojno vede, se kaznuje z globo od 200 do 400 eurov.

(2) Kdor se prepira, vpije, ovira izvajanje uradnih dejanj ali se nedostojno vede do uradne osebe pri izvajanju uradnih dejanj ali zaradi izvajanja uradnih dejanj, se kaznuje z globo od 200 do 1.200 eurov.

(3) Kdor na javnem kraju spolno občuje, razkazuje spolne organe ali na vsiljiv način ponuja spolne usluge in s tem koga razburi ali vznemirja, se kaznuje z globo od 200 do 400 eurov.

(4) Kdor na javnem kraju v strnjenih naseljih, na javnih zbiranjih, ob prometnih povezavah, v turističnih krajih ali v

bližini vzgojno-varstvenih ali vzgojno-izobraževalnih zavodov, kjer se zbira otroci, in v njihovi prisotnosti razkazuje spolne organe, se kaznuje z globo od 500 do 1.200 eurov.

(5) Omejitve iz prejšnjih odstavkov ne veljajo na krajih ali v objektih, ki so posebej namenjeni vstopu, zadrževanju ali nastanitvi ljudi brez oblačil ali za potrebe umetniškega izražanja za film, televizijo, gledališke predstave, druge javne nastope, humanitarne, kulturnozgodovinske, oglaševalske in druge komercialne namene, in sicer v skladu s predpisi, ki urejajo posamezna področja.

10. člen

(povzročanje hrupa)

(1) Kdor z uporabo televizijskega ali radijskega sprejemnika, drugega akustičnega aparata ali akustične naprave ali glasbila zaradi njihove prekomerne glasnosti, pogostosti ali trajanja moti mir ali počitek ljudi, se kaznuje z globo od 150 do 300 eurov. Uporaba drugega akustičnega aparata ali akustične naprave ali glasbila, namenjena vadbi za potrebe izobraževanja ali opravljanja poklica, ni prekršek, če po glasnosti, pogostosti oziroma trajanju ne presega običajne rabe zasebnih prostorov.

(2) Kdor med 22:00 in 6:00 uro s hrupom moti mir ali počitek ljudi in hrup ni posledica izvajanja dovoljene dejavnosti ali nujnih interventno-vzdrževalnih posegov, se kaznuje z globo od 200 do 400 evrov.

(3) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena, se kaznuje z globo od 500 do 3.000 eurov.

(4) Odgovorna oseba pravne osebe, podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se za prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena kaznuje z globo od 250 do 500 eurov.

11. člen

(beračenje na javnem kraju)

(1) Kdor na vsiljiv ali žaljiv način koga nadleguje z beračenjem za denar ali druge materialne dobrine, se kaznuje z globo od 200 do 600 eurov.

(2) Kdor na vsiljiv ali žaljiv način koga nadleguje z beračenjem za denar ali druge materialne dobrine in pri tem uporablja žival, se kaznuje z globo od 500 do 800 eurov. Kadar organ, pristojen za nadzor in odločanje o prekršku iz tega člena, sumi, da je žival zanemarjena ali mučena, o tem obvesti organ, pristojen za inšpekcijski nadzor po zakonu, ki ureja zaščito živali.

(3) Kdor na vsiljiv ali žaljiv način koga nadleguje z beračenjem za denar ali druge materialne dobrine in pri tem uporablja otroka, se kaznuje z globo od 800 do 1.200 eurov.

(4) Če je dejanje iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena storjeno v hudodelski združbi ali skupini, ki ima namen izvajati prekrške iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena, se vodja hudodelske združbe ali skupine kaznuje z globo od 1.200 do 2.000 eurov.

12. člen

(uporaba nevarnih predmetov)

(1) Kdor uporablja aceten (karbid) ali druge plinske zmesi za pokanje in s tem povzroči vznemirjenje ali občutek ogroženosti, se kaznuje z globo od 250 do 500 eurov. Pokanje z navedenimi sredstvi je dovoljeno v času velikonočnih praznikov (velikonočni petek, sobota, nedelja in ponedeljek med 6.00 in 22.00) ali praznika dela (30. april, 1. in 2. maj med 6.00 in 22.00) ob sočasnem upoštevanju splošnih varnostnih navodil, določenih za aceten (karbid) ali druge plinske zmesi za pokanje.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je prepovedana uporaba acetilena (karbida) ali druge plinske zmesi za pokanje v strnjenih stanovanjskih naseljih, v bližini bolnišnic in na povr-

šinah, na katerih potekajo javni shodi in javne prireditve, ter na območjih, ki so varovana ali zavarovana na podlagi predpisov s področja ohranjanja narave. Kršitelj se kaznuje z globo od 500 do 1.000 eurov.

(3) Kdor na javnem kraju razkazuje ali uporablja nože, sablje, sekire, dekorativno orožje, onespobljeno orožje, imitacije ali replike orožja, starinsko ali staro orožje, plašilno-signalno orožje ali orožje, izdelano in namenjeno za alarm, plašenje in signaliziranje, ali druge predmete, ki so po videzu podobni orožju, ki se v skladu z zakonom, ki ureja razvrstitev in kategorizacijo orožja ne štejejo za orožje, se kaznuje z globo od 300 do 600 eurov.

(4) Kdor na javnem kraju z namenom povzročitve vznemirjenja ali občutka ogroženosti nosi, razkazuje ali uporablja nenevarno orožje ali druge nenevarne predmete, ki so po videzu podobni orožju, ki se v skladu z zakonom, ki ureja razvrstitev in kategorizacijo orožja ne šteje za orožje, se kaznuje z globo od 400 do 800 eurov.

(5) Kdor nosi, razkazuje ali uporablja predmete iz prejšnjega odstavka na način, ki vzbuja videz, da izvaja naloge uradnih ali vojaških oseb, se kaznuje z globo od 700 do 1.000 eurov.

(6) Če je prekršek iz prejšnjega odstavka storjen v skupini najmanj dveh oseb, se posameznik kaznuje z globo od 1.000 do 2.000 eurov.

(7) Ne glede na prvi, tretji, četrti in peti odstavek tega člena se lahko predmeti iz prvega, tretjega, četrtega ali petega odstavka tega člena nosijo, razkazujejo ali uporabljajo kot rekvizit za film, televizijo, gledališke predstave, druge javne nastope, humanitarne, kulturnozgodovinske, oglaševalske in druge komercialne namene, in sicer v skladu s predpisi, ki urejajo področje uporabe uniforme, položajnih oznak in simbolov uradnih organov, vojaških oseb ali nastopajočih na prireditvah, katerih del programa je nošenje, razkazovanje ali uporaba predmetov iz tretjega odstavka tega člena in so organizirane v skladu z zakonom, ki ureja javna zbiranja.

13. člen

(uporaba uniform ali drugih oblačil, podobnih uniformi)

(1) Kdor nosi uniformo ali oblačila, podobna uniformi uradnih ali vojaških oseb, in s svojim ravnanjem, zadrževanjem na določenem javnem ali zasebnem kraju ali z uporabo opreme ali pripomočkov nakazuje, da izvaja naloge uradnih oseb, razen kot del umetniškega ali drugega izražanja, se kaznuje z globo od 500 do 1.000 eurov.

(2) Če je prekršek iz prejšnjega odstavka storjen v skupini najmanj dveh oseb, se posameznik kaznuje z globo od 1.000 do 2.000 eurov.

(3) Posameznik v skupini najmanj dveh oseb, ki nosi uniformo ali oblačila, podobna uniformi uradnih oseb, in s svojim ravnanjem, zadrževanjem na določenem javnem ali zasebnem kraju in z uporabo jasno izraženih simbolov ali z razkazovanjem hierarhične ureditve skupine kot varnostne formacije, ali uporabo vozil, na katerih so nameščene prepoznavne oznake, ali z uporabo opreme ali pripomočkov navzven prikazuje, kot da gre za policijsko ali vojaško enoto, se kaznuje z globo od 1.500 do 2.500 eurov.

(4) Ne glede na prvi, drugi in tretji odstavek tega člena se uniforma ali oblačila, podobna uniformi uradnih ali vojaških oseb, in druga oprema ali pripomočki lahko nosijo kot rekvizit za film, televizijo, gledališke predstave, druge javne nastope, humanitarne, kulturnozgodovinske, oglaševalske in druge komercialne namene, in sicer v skladu s predpisi, ki urejajo področje uporabe uniforme, položajnih oznak in simbolov uradnih organov ali vojaških oseb ali nastopajočih na prireditvah, katerih del programa je nošenje, razkazovanje ali uporaba predmetov iz prvega in drugega odstavka tega člena in so organizirane v skladu z zakonom, ki ureja javna zbiranja.

14. člen

(poškodovanje uradnega napisa, oznake ali odločbe)

(1) Kdor namerno poškoduje napis ali oznako državnega organa, organa samoupravne lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil ali namerno raztrga, zamaže ali kako drugače poškoduje ali odstrani uradno objavljeno odločbo teh organov v času, ko takšna odločba učinkuje, se kaznuje z globo od 500 do 1.000 eurov.

(2) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka, se kaznuje z globo od 1.000 do 3.000 eurov.

(3) Odgovorna oseba pravne osebe, podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 700 do 1.500 eurov.

15. člen

(pisanje in risanje po objektih ali drugih javno dostopnih krajih)

Kdor piše ali riše po zidovih, ograjah ali drugih javno dostopnih krajih in s tem povzroči trajnejše posledice, razen na krajih, kjer je to dovoljeno, se kaznuje z globo od 400 do 600 eurov.

16. člen

(uničevanje državnih simbolov)

(1) Kdor na javnem kraju namenoma nespoštljivo ravna, zažge ali kako drugače poškoduje ali uniči zastavo ali grb Republike Slovenije, zastavo Evropske unije ali zastavo tuje države, se kaznuje z globo od 1.000 do 2.000 eurov.

(2) Dejanja iz prejšnjega odstavka so dovoljena, če so sestavni del umetniškega izražanja za potrebe filma, televizije in gledaliških predstav.

17. člen

(vandalizem)

Kdor namenoma poškoduje, prevrne, odstrani ali kako drugače v nasprotju z namenom uporabe ravna s spominskimi obeležji in z objekti javne infrastrukture, kot so komunalna infrastruktura, javna razsvetljava, cestnoprometni znaki, priprave in naprave na rekreativnih površinah, igrala na otroških površinah in podobne javne naprave, se kaznuje z globo od 800 do 1.500 eurov.

18. člen

(prenočevanje)

(1) Kdor prenočuje na javnem kraju ali drugih dostopnih prostorih, ki za to niso namenjeni, in s takšnim ravnanjem koga vznemirja, se kaznuje z globo od 100 do 500 eurov.

(2) Samoupravne lokalne skupnosti lahko s svojimi predpisi določijo pogoje, območja in red prenočevanja v vozilih na svojem območju.

19. člen

(ogrožanje z živalmi)

Kdor pri posamezniku s škovanjem živali namenoma povzroči občutek strahu ali ogroženosti, se kaznuje z globo od 250 do 500 eurov.

20. člen

(javni red in mir v gostinskih obratih in na javnih prireditvah ter varstvo mladoletnikov)

(1) Odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja

dejavnost, ki policiji takoj ne naznani kršitve javnega reda in miru v gostinskem obratu za prekrške iz prvega, drugega ali tretjega odstavka 6. člena tega zakona, se kaznuje z globo od 400 do 700 eurov, za prekršek iz drugega odstavka tega člena pa z globo od 500 do 1.000 eurov.

(2) Osebam, mlajšim od 16 let, sta med 24.00 in 5.00 prepovedana vstop v gostinske obrate in na prireditve, kjer se točijo alkoholne pijače, in zadrževanje v teh obratih ali na teh prireditvah brez spremstva staršev, rejnikov ali skrbnikov.

(3) Omejitev iz prejšnjega odstavka ne velja za gostinske obrate in prireditve, kjer se točijo izključno brezalkoholne pijače.

(4) Odgovorna oseba v gostinskem obratu ali na prireditvi sme od vsake osebe, za katero domneva, da ne izpolnjuje pogojev za vstop v gostinski obrat ali na prireditvi, zahtevati, da izkaže svojo starost z javno listino, na podlagi katere se ugotavlja identiteta.

(5) Če kršitev javnega reda in miru v gostinskem obratu kljub ukazu uradne osebe ne preneha, lahko uradna oseba zahteva, da vsi zapustijo gostinski obrat in se ta zapre. Kdor na podlagi opozorila uradne osebe gostinskega obrata ne zapusti, se kaznuje z globo od 200 do 500 eurov in se ga iz omenjenih prostorov odstrani.

(6) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena, se kaznuje z globo od 750 do 2.000 eurov, za prekršek iz drugega odstavka tega člena pa z globo od 900 do 3.000 eurov.

21. člen

(neupoštevanje zakonitega ukrepa uradnih oseb)

(1) Kdor ne upošteva na kraju samem odrejenega zakonitega ukrepa ali odredbe uradne osebe, se kaznuje z globo od 600 do 1.200 eurov.

(2) Če je prekršek iz prvega odstavka storjen tako, da kršitelj s svojim nezakonitim ravnanjem otežuje ali onemogoča izvedbo uradnega dejanja uradne osebe tako, da se usede, uleže, obrne vstran, beži ali ravna podobno, se kršitelj kaznuje z globo od 1.000 do 1.500 eurov.

(3) Če je prekršek iz prejšnjega odstavka storjen v skupini najmanj dveh oseb, se posameznik kaznuje z globo od 1.500 do 2.500 eurov.

(4) Kdor krši odredbo ali odločbo pristojnega državnega organa, s katero je prepovedan dostop, zadrževanje, snemanje ali fotografiranje na določenem kraju, se kaznuje z globo od 250 do 500 eurov.

(5) Kdor se brez razlogov ali po njihovem preteku zadržuje v prostorih državnega organa, samoupravne lokalne skupnosti ali nosilca javnih pooblastil in jih na podlagi opozorila pristojnih oseb ne zapusti, se kaznuje z globo od 200 do 400 eurov in se ga iz prostorov odstrani.

22. člen

(prepoved uporabe simbolov nacistične ali fašistične ideologije)

(1) Kdor na javnem kraju nosi, obeša, razkazuje, vzklika, izvaja, distribuira, objavlja ali kako drugače uporablja pozdrave, himne ali pesmi, zastave, uniforme, znake, parole ali gesla in druge oznake ter z njimi povezana slikovna in avdiovizualna gradiva, ki so značilni za nacizem, fašizem in njune kolaborantske organizacije iz časa druge svetovne vojne, in s takšnim ravnanjem koga vznemirja, razburja ali ogroža, se kaznuje z globo od 500 do 1.000 eurov.

(2) Če je prekršek iz prvega odstavka storjen v skupini najmanj dveh oseb, se posameznik kaznuje z globo od 1.000 do 2.000 eurov.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko pozdrave, himne ali pesmi, zastave, uniforme, znake, parole ali gesla in druge oznake ter z njimi povezana slikovna in avdiovi-

zualna gradiva, ki so značilni za nacizem, fašizem in njune kolaborantske organizacije iz časa druge svetovne vojne, uporablja za namene izobraževanja v skladu z javno veljavnimi izobraževalnimi programi, razširjanja programskih vsebin v medijih, opravljanja znanstvenoraziskovalnih nalog na področju arhivistike, zgodovine in drugih znanstvenih ved, javnih muzejskih zbirk, zbirk javnega arhiva ali javnih knjižnic, zasebnih zbirk, kot rekvizite za film, televizijo, gledališke predstave in druge kulturne prireditve, kot jih določa zakon, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo, in za druge oblike svobode izražanja, če se ne uporabljajo za protipravne namene poveličevanja, odobravanja ali spodbujanja nacistične ali fašistične ideologije.

23. člen

(lažna naznanitev prekrška)

Kdor namenoma z lažnim naznanilom prekrška po tem zakonu povzroči interveniranje policije, občinskih redarjev, reševalcev ali gasilcev, se kaznuje z globo od 300 do 600 eurov.

24. člen

(vzbujanje nestrpnosti)

(1) Kdor koga zaradi spola, narodnostne, rasne ali etnične pripadnosti, spolne usmerjenosti ali verske opredelitve ali pripadnosti, gmotnega stanja, rojstva, izobrazbe, družbenega položaja, invalidnosti ali katere koli druge osebne okoliščine izziva ali spodbuja k pretepu ali se vede na drzen, nasilen, nesramen in žaljiv način, ga zasleduje in s takšnim vedenjem pri njem povzroči občutek ponižanosti, ogroženosti, prizadetosti ali strahu, se kaznuje z globo od 500 do 1.000 eurov.

(2) Kdor koga udari zaradi razlogov, navedenih v prvem odstavku tega člena, se kaznuje z globo od 700 do 1.200 eurov.

(3) Kdor se pretepa zaradi razlogov, navedenih v prvem odstavku tega člena, se kaznuje z globo od 900 do 1.400 eurov.

(4) Kdor se nasilno vede proti družinskim članom iz razlogov, navedenih v prvem odstavku tega člena, se kaznuje z globo od 1.000 do 1.500 eurov.

(5) Kdor se na javnem kraju prepira, vpije ali se nedostojno vede iz razlogov, navedenih v prvem odstavku tega člena, se kaznuje z globo od 500 do 1.000 eurov.

(6) Kdor piše ali riše po zidovih, ograjah ali drugih javno dostopnih krajih iz razlogov, navedenih v prvem odstavku tega člena, se kaznuje z globo 500 do 1.500 eurov.

(7) Kdor na javnem kraju namenoma nespoštljivo ravna, zažge ali kako drugače poškoduje ali uniči zastavo ali grb Republike Slovenije, zastavo Evropske unije ali zastavo tuje države iz razlogov, navedenih v prvem odstavku tega člena, se kaznuje z globo 1.500 do 3.000 eurov.

III. ZASEG PREDMETOV

25. člen

(policijski zaseg predmetov)

(1) Policist ali vojaški policist sme brez predhodne odločbe pristojnega organa zaseči predmete prekrška, za nadzor nad katerim je pristojen, tudi če niso storilčeva last.

(2) Za prekrške iz prejšnjega odstavka se izreče stranska sankcija odvzem predmetov.

26. člen

(pooblastilo redarju za zaseg predmetov)

(1) Občinski redar sme brez predhodne odločbe pristojnega organa zaseči predmete prekrška, za nadzor nad katerim je pristojen, tudi če niso storilčeva last.

(2) Za prekrške iz prejšnjega odstavka se izreče stranska sankcija odvzem predmetov.

IV. POSEBNI UKREPI ZA ZAGOTOVITEV
JAVNEGA REDA IN MIRU

27. člen

(izključitev energetskih virov)

(1) Za preprečitev nadaljevanja prekrška, s katerim se moti ali vznemirja eno osebo ali več ljudi, lahko policist z ustno odredbo ukaže upravljavcu začasen izklop dobave elektrike pri kršitelju ali plina v primeru, ko bi kršitelj z uporabo plina lahko nadaljeval prekršek, če to nima hujših posledic za druge osebe in je ukrep sorazmeren glede na kršitev. Policist po izrečeni ustni odredbi izda pisno odredbo v šestih urah od izreka ustne odredbe. Izklop lahko traja do vzpostavitve javnega reda in miru, vendar ne več kot šest ur.

(2) Kršitelj plača stroške izklopa in priklopa ter morebitno nastalo škodo.

(3) Upravljavec mora zagotoviti ponovno dobavo elektrike ali plina takoj, ko od policista prejme ustno odredbo o prenehanju razlogov za začasen izklop dobave elektrike ali plina kršitelju.

(4) Pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka tega člena, se kaznuje z globo od 500 do 2.500 eurov.

(5) Odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 400 do 1.200 eurov.

V. NADZOR

28. člen

(pristojnost)

(1) Nadzor nad izvajanjem tega zakona izvaja policija.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je za nadzor in odločanje o prekrških iz tega zakona pristojna vojaška policija v skladu z zakonom, če prekršek stori vojaška oseba med dejanskim opravljanjem vojaške službe. Vojaska policija je v skladu z zakonom pristojna tudi za nadzor, zaseg predmetov in odločanje o prekrških, če je prekršek storjen v objektih in okoliših, ki so posebnega pomena za obrambo ali na območju vojaškega tabora.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena nadzor nad izvajanjem 5., 9., 11. in 12. člena, prvega odstavka 13. člena, 14., 15., 16., 17., 18., 19. in 21. člena, prvega odstavka 22. člena in 23. člena tega zakona izvaja tudi občinsko redarstvo.

29. člen

(višina globe v hitrem postopku o prekršku)

Za prekrške iz 12., 13. in 21. člena tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

VI. PREHODNA IN KONČNI DOLOČBI

30. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o varstvu javnega reda in miru (Uradni list RS, št. 70/06, 139/20 in 113/24).

31. člen

(uporaba poznejšega, za storilca milejšega zakona)

Postopki o prekrških, določenih v Zakonu o varstvu javnega reda in miru (Uradni list RS, št. 70/06, 139/20 in 113/24), ki do dneva uveljavitve tega zakona še niso bili pravnomočno končani, se končajo v skladu z zakonom, ki je veljal ob storitvi prekrška, razen če je ta zakon za storilca milejši.

32. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati trideseti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 212-03/25-5/48

Ljubljana, dne 17. decembra 2025

EPA 2381-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3979. Zakon o potrjevanju učnih gradiv (ZPUG)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi Zakona o potrjevanju učnih gradiv (ZPUG)**

Razlašam Zakon o potrjevanju učnih gradiv (ZPUG), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 19. decembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-448

Ljubljana, dne 27. decembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N
O POTRJEVANJU UČNIH GRADIV
(ZPUG)

1. člen

(vsebina zakona)

S tem zakonom se ureja potrjevanje učbenikov, delovnih učbenikov in delovnih zvezkov, ki jih uporabljajo učenci in dijaki v šolah, ter zagotavlja višja kakovost, cenovna dostopnost in enaki pogoji za izobraževanje.

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. Učno gradivo po tem zakonu so učbeniki, delovni učbeniki in delovni zvezki.

2. Učbenik je osnovno učno gradivo za doseganje vzgojno-izobraževalnih ciljev in standardov znanja, opredeljenih v učnem načrtu oziroma katalogu znanja. Z didaktično-metodično organizacijo vsebin in likovno ter grafično opremo podpira učenje in poučevanje. Vsebina in struktura učbenika omogočata samostojno učenje udeležencev izobraževanja in pridobivanje različnih ravni ter vrst znanja. Učbenik je vezan na šolski predmet oziroma modul in določeno stopnjo izobraževanja. Učbenik je tudi berilo kot zbirka besedil, izbranih skladno s cilji učnega načrta.

3. Delovni učbenik je učno gradivo, ki na besedilni, likovni in grafični ravni združuje značilnosti učbenika in delovnega zvezka.

4. Delovni zvezek je učno gradivo, ki udeležencem izobraževanja omogoča uporabo znanja v različnih vsebinskih zvezah

in situacijah. Udeleženci izobraževanja praviloma vpisujejo postopke in rešitve nalog v delovni zvezek.

5. Učno gradivo je lahko organizirano v tiskani, obogateni ali digitalni obliki.

6. Obogatena oblika pomeni tiskano učno gradivo, ki vključuje digitalno posredovane vsebine.

7. Digitalna oblika pomeni učno gradivo, ki v celoti deluje v digitalnih okoljih in vključuje tudi interaktivne elemente, konstrukcije in interaktivne naloge z večkratno povratno informacijo v besedilo.

3. člen

(učbeniki, delovni učbeniki in delovni zvezki)

(1) V šolah, ki izvajajo javno veljavne programe, se uporablja le učno gradivo, ki ga potrdi pristojni strokovni svet.

(2) Pristojni strokovni svet potrdi učno gradivo, ki se na podlagi ocene potreb v skladu s smernicami pristojnega zavoda iz 28. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 – popr., 65/09 – popr., 20/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 47/15, 46/16, 49/16 – popr., 25/17 – ZVaj, 123/21, 172/21, 207/21, 105/22 – ZZNŠPP, 141/22, 158/22 – ZDoh-2AA, 71/23, 22/25 – ZZZRO-1 in 48/25) lahko uporablja za izvajanje vzgojno-izobraževalnega dela in izpolnjuje zakonsko določene standarde kakovosti.

(3) Učno gradivo iz prejšnjega odstavka dosega naslednje standarde kakovosti:

1. je skladno s cilji sistema vzgoje in izobraževanja v Republiki Sloveniji, določenimi v zakonu, ki ureja organizacijo in financiranje vzgoje in izobraževanja,

2. je po ciljih, standardih znanja in vsebinah usklajeno z veljavnim učnim načrtom oziroma s katalogom znanja,

3. vključuje vsebine, dejavnosti in naloge, ki izkazujejo povezanost ciljev s skupnimi cilji oziroma ključnimi kompetencami učnega načrta oziroma kataloga znanja,

4. je skladno s sodobnimi spoznanji stroke oziroma strok, ki opredeljujejo predmet, modul ali poklicno področje,

5. je metodično-didaktično ustrezno, upošteva splošna didaktična priporočila in priporočila za vrednotenje znanja ter specialno-didaktična priporočila,

6. prispeva k znižanju teže šolskih torbic,

7. vključuje raznolike metode in oblike preverjanja vseh ravni znanja oziroma samopreverjanja znanja,

8. je primerno razvojni stopnji in starosti udeležencev izobraževanja,

9. je jezikovno pravilno in ustrezno, je tehnično ustrezno in estetsko ter vizualno ustrezno oblikovano,

10. uporabljeni materiali in postopki ustrezajo predpisanim varnostnim standardom.

(4) Če komisija pri pristojnem strokovnem svetu (v nadaljnjem besedilu: komisija) po izidu učnega gradiva ugotovi, da je ta izdelan drugače, kot je bilo navedeno v dokončni vlogi za potrditev, oziroma drugače, kot je bilo navedeno v sklepu pristojnega strokovnega sveta, in zato ne izpolnjuje pogojev, določenih s tem zakonom, obvesti predlagatelja, da v roku, ki ga določi komisija, popravi učno gradivo. O tem komisija obvesti tudi pristojni javni zavod. Če učnega gradiva ni mogoče popraviti oziroma ga predlagatelj ne popravi v roku, predlaga komisija pristojnemu strokovnemu svetu, da razveljavi sklep o potrditvi učnega gradiva.

(5) Če komisija po izidu učnega gradiva prejme obvestilo o domnevnih strokovnih napakah v že potrjenem učnem gradivu, določi recenzente, ki podajo ponovno oceno o skladnosti učnega gradiva s sodobnimi spoznanji stroke oziroma strok. Če je iz recenzij razvidno, da učno gradivo vsebuje strokovne napake, se sklep o potrditvi učnega gradiva razveljavi, stroške dodatne recenzije pa krije predlagatelj učnega gradiva.

(6) Minister, pristojen za izobraževanje, podrobneje določi standarde kakovosti iz tretjega odstavka tega člena, sestavo in

naloge komisije in uredi postopek priprave, strokovne presoje in potrjevanja učnih gradiv.

(7) Zasebne šole uporabljajo učno gradivo iz prvega odstavka tega člena le za z zakonom določene obvezne predmete.

(8) Določbe tega člena ne veljajo za višje strokovne šole.

4. člen

(prepovedi vsebin in oglaševanja za zagotavljanje javnega interesa)

(1) Učna gradiva ne smejo vsebovati besedilnih in vizualnih vsebin, ki bi lahko spodbujale diskriminacijo, stereotipe ali predsodke na podlagi rase, narodnosti, etnične pripadnosti, jezika, vere, spola, spolne usmerjenosti, invalidnosti, starosti, družbenega ali ekonomskega položaja.

(2) Učna gradiva ne smejo vsebovati reklamnih sporočil in oglasov. Izjemoma lahko pristojni strokovni svet dovoli objavo reklamnih sporočil in oglasov le v učnih gradivih za strokovne module v poklicnem in strokovnem izobraževanju, kadar fizične ali pravne osebe, ki nastopajo v pravnem prometu in ki so vsebinsko povezane s strokovnim področjem, na katerem nastaja neko učno gradivo, prispevajo sredstva za nastanek posameznih učnih gradiv. Te fizične ali pravne osebe smejo biti navedene v kolofonu, v tiskanem učnem gradivu je lahko logotip ter kratka predstavitev podjetja le na zadnjih dveh notranjih straneh, v digitalni obliki pa ločeno od izobraževalnih vsebin.

5. člen

(potrjevanje učbenikov, delovnih učbenikov in delovnih zvezkov)

(1) Učbenike, delovne učbenike in delovne zvezke v izobraževalnih programih na področju splošnega izobraževanja potrjuje Strokovni svet Republike Slovenije za splošno izobraževanje.

(2) Učbenike, delovne učbenike in delovne zvezke v izobraževalnih programih na področju poklicnega oziroma strokovnega izobraževanja potrjuje Strokovni svet Republike Slovenije za poklicno in strokovno izobraževanje.

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

6. člen

(uporaba dosedanjih učnih gradiv)

Učna gradiva, ki se v šolah uporabljajo do uveljavitve tega zakona, se lahko uporabljajo še tri šolska leta od začetka šolskega leta, v katerem se začne uvajati nov ali spremenjen učni načrt oziroma katalog znanja, kot ga je določil minister, pristojen za izobraževanje, v skladu s 15. členom Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 – popr., 65/09 – popr., 20/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 47/15, 46/16, 49/16 – popr., 25/17 – ZVaj, 123/21, 172/21, 207/21, 105/22 – ZZNŠPP, 141/22, 158/22 – ZDoh-2AA, 71/23, 22/25 – ZZZRO-1 in 48/25).

7. člen

(izdaja podzakonskega predpisa)

Minister, pristojen za izobraževanje, izda predpis iz šestega odstavka 3. člena tega zakona v dveh mesecih od uveljavitve tega zakona.

8. člen

(prenehanje veljavnosti pravilnika)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Pravilnik o potrjevanju učbenikov (Uradni list RS, št. 34/15, 27/17 in 19/25), uporablja pa se še do izdaje pravilnika iz šestega odstavka 3. člena tega zakona, če ni v nasprotju s tem zakonom.

9. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 602-08/25-4/18

Ljubljana, dne 19. decembra 2025

EPA 2562-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3980. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zunanjih zadevah (ZZZ-1E)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zunanjih zadevah (ZZZ-1E)**

Razlašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zunanjih zadevah (ZZZ-1E), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 17. decembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-438

Ljubljana, dne 25. decembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N**O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O ZUNANJIH ZADEVAH (ZZZ-1E)**

1. člen

V Zakonu o zunanjih zadevah (Uradni list RS, 113/03 – uradno prečiščeno besedilo, 20/06 – ZNOMCMO, 76/08, 108/09, 80/10 – ZUTD, 31/15, 30/18 – ZKZaš in 83/25 – ZOUL) se v 2. členu v tretjem odstavku črta označitev odstavka in za besedo »kulturno« dodaja besedilo »ter znanstveno«.

2. člen

V 14. členu se v drugem odstavku beseda »izdanim« nadomesti z besedo »sprejetim«.

3. člen

V 16. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:
»Lokalno osebje lahko pod pogoji, ki jih določi minister, opravlja posamezne strokovne naloge na gospodarskem in kulturnem področju, področju odnosov z javnostmi in strokovnih vsebin iz pristojnosti posamezne mednarodne organizacije ter za pomoč pri konzularnih opravilih.«.

4. člen

V 16.a členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:
»Za zmanjšanje varnostnega tveganja za osebe, objekte in dejavnost ministrstva za zunanje zadeve se pred začetkom opravljanja dela v skladu s tem členom varnostno preverijo:
– kandidati za častne konzularne funkcionarje Republike Slovenije;

– lokalno osebje na predstavništvi v tujini;
– študentje, ki opravljajo delo na predstavništvih ali v notranji službi ministrstva za zunanje zadeve;
– fizične osebe pogodbenih izvajalcev ministrstva za zunanje zadeve, pri katerih se potreba po varnostnem preverjanju predhodno določi v pogodbi (v nadaljnjem besedilu: preverjana oseba).«.

V drugem do četrtem odstavku se označitev odstavkov črta.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»Če se varnostni zadržek ugotovi v postopku varnostnega preverjanja kandidata za častnega konzularnega funkcionarja Republike Slovenije, ta ne more biti imenovan za navedenega funkcionarja.«.

V dosedanjem petem in šestem odstavku, ki postaneta šesti in sedmi odstavek, se označitev odstavkov črta.

Dosedanji sedmi odstavek, ki postane osmi odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»Dokumentacija varnostnega preverjanja in podatki iz evidence iz prejšnjega odstavka se hranijo pet let po prenehanju dela preverjane osebe v ministrstvu za zunanje zadeve ali po prenehanju funkcije častnega konzularnega funkcionarja Republike Slovenije oziroma po zaključku varnostnega preverjanja, če s preverjano osebo ni bila sklenjena pogodba o zaposlitvi oziroma druga pogodba ali če ta ni bila imenovana za častnega konzularnega funkcionarja Republike Slovenije; po tem obdobju se dokumentacija uniči in podatki iz evidence izbrisejo, če dokumenti s predpisi, ki urejajo poslovanje z dokumentarnim in arhivskim gradivom, niso določeni kot arhivsko gradivo.«.

5. člen

Za 29.a členom se doda nov 29.b člen, ki se glasi:

»29.b člen

(obdelovanje osebnih podatkov za namen nudenja podpore kandidaturam)

Ministrstvo za zunanje zadeve za namen nudenja podpore kandidaturam slovenskih državljanov za delovna mesta v mednarodnih organizacijah obdeluje naslednje osebne podatke slovenskih državljanov, ki so zaposleni ali se želijo zaposliti v mednarodnih organizacijah, na podlagi njihove osebne privolitve:

1. ime in priimek;
2. življenjepis;
3. delovno mesto v mednarodni organizaciji;
4. trajanje mandata v mednarodni organizaciji;
5. elektronski naslov;
6. telefonska številka.

Ministrstvo za zunanje zadeve upravlja evidenco osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka. Osebni podatki iz prejšnjega odstavka se lahko obdelujejo pet let od vpisa v evidenco, ob zaposlitvi v mednarodni organizaciji pa pet let po poteku mandata, če posameznik v tem času ponovno ne kandidira za delovno mesto v isti ali v drugi mednarodni organizaciji; po tem obdobju se dokumentacija uniči in podatki iz evidence izbrisejo, če dokumenti s predpisi, ki urejajo poslovanje z dokumentarnim in arhivskim gradivom, niso določeni kot arhivsko gradivo.«.

6. člen

38.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»38.a člen

(mirovanje pravic in obveznosti zaradi dela v mednarodnih organizacijah)

Diplomatu, ki se za določen čas zaposli v mednarodni organizaciji, mirujejo pravice in obveznosti iz delovnega razmerja v ministrstvu za zunanje zadeve. Mirovanje pravic in obveznosti iz delovnega razmerja lahko traja osem let. Diplomati z ministrstvom za zunanje zadeve sklene sporazum o mirovanju pravic in obveznosti, v katerem se določijo pogoji mirovanja.

Po preteku obdobja mirovanja se diplomat takoj vrne na delo v ministrstvo za zunanje zadeve, sicer pravico do vrnitve izgubi. Ob sklenitvi sporazuma iz prejšnjega odstavka se lahko za nadomeščanje diplomata, ki mu mirujejo pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, za opravljanje delovnih nalog, ki jih je opravljal, sklene pogodba o zaposlitvi za določen čas.

Obdobje zaposlitve v mednarodni organizaciji se diplomatu po vrnitvi na delo v ministrstvo za zunanje zadeve šteje, kot da je bil razporejen na delovno mesto v zunanjo službo, če je v času zaposlitve v mednarodni organizaciji opravljal delo v tujini.

Diplomatu se ob vrnitvi na delo na delovnem mestu v ministrstvu za zunanje zadeve plačni razred določi v skladu z določbami zakona, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju, ki za funkcionarja predpisujejo določitev plače na novem delovnem mestu po prenehanju opravljanja funkcije.

Diplomatu, ki se po poteku obdobja mirovanja po tem členu vrne na delo v ministrstvo za zunanje zadeve, se obdobje zaposlitve v mednarodni organizaciji šteje v obdobje za napredovanje v diplomatskem nazivu na delovnem mestu, na katerega je bil razporejen v času pred sklenitvijo sporazuma o mirovanju.◀.

7. člen

V 40. členu se v tretjem odstavku za besedilom »izpit in« doda besedilo »v dveh letih po imenovanju v naziv«.

8. člen

51. člen se spremeni tako, da se glasi:

»51. člen

(pravice zakonca diplomata na delu v tujini)

Zakonec diplomata na delu v tujini, ki z diplomatom biva v tujini in ni v delovnem razmerju ali mu mirujejo pravice in obveznosti iz delovnega razmerja ter ima stalno ali začasno prebivališče v Republiki Sloveniji, se prostovoljno vključi v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje za čas diplomatovega dela v tujini, če z njim biva v tujini in je bil do odhoda v tujino v delovnem razmerju, samozaposlen ali prijavljen v evidenci brezposelnih oseb pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: zavod za zaposlovanje). Prostovoljna vključitev v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje po tem členu se ne glede na določbe zakona, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, šteje kot pokojninska doba brez dokupa. Zakonec diplomata na delu v tujini se prostovoljno vključi tudi v zavarovanje za starševsko varstvo in zavarovanje za primer brezposelnosti pod pogoji, ki jih določajo zakoni, ki urejajo navedena zavarovanja. Diplomat vključi zakonca v obvezno zdravstveno zavarovanje in v obvezno zavarovanje za dolgotrajno oskrbo kot družinskega člana po predpisih, ki urejajo zdravstveno zavarovanje in dolgotrajno oskrbo. Ministrstvo za zunanje zadeve krije prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zavarovanje za starševsko varstvo, zavarovanje za primer brezposelnosti in zavarovanje za dolgotrajno oskrbo. Sredstva v ta namen zagotovi iz proračuna.

Pravica do kritja prispevkov za obvezna socialna zavarovanja iz prejšnjega odstavka pripada diplomatu na delu v tujini za zakonca naslednji dan po tem, ko zakoncu diplomata na delu v tujini zaradi odhoda diplomata v tujino preneha delovno razmerje ali nastopi mirovanje pravic in obveznosti iz delovnega razmerja oziroma je izbrisan iz registra samozaposlenih oseb oziroma je odjavljen iz evidence brezposelnih oseb pri zavodu za zaposlovanje, in preneha z dnem, ko diplomatu preneha razporeditev v zunanjo službo ali ko zakonec diplomata na delu v tujini preneha bivati z diplomatom v tujini ali ko se zakonec diplomata na delu v tujini zaposli ali mu preneha mirovanje pravic iz delovnega razmerja ali se prijavi v register samozaposlenih oseb ali v evidenco brezposelnih oseb pri zavodu za zaposlovanje. Pravica do kritja prispevkov za obvezna socialna zavarovanja ne pripada za čas pred odhodom diplomata v tujino. Če je zakonec diplomata na delu v tujini vključen

v obvezna socialna zavarovanja na podlagi pravic, priznanih po predpisih, ki urejajo starševsko varstvo, pripada pravica do kritja prispevkov za obvezna socialna zavarovanja iz prejšnjega odstavka od naslednjega dne po prenehanju obveznih socialnih zavarovanj na podlagi pravic iz zavarovanja za starševsko varstvo oziroma preneha z dnem začetka zavarovanja na podlagi pridobitve pravic iz zavarovanja za starševsko varstvo.

Osnova za plačilo prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zavarovanje za starševsko varstvo in zavarovanje za primer brezposelnosti zakonca diplomata na delu v tujini je enaka osnovi, od katere so bili plačani prispevki za zadnji polni mesec pred njegovim odhodom v tujino. Ob prejetju bolniškega nadomestila oziroma nadomestila za nego otroka ali družinskega člana se upošteva plača za zadnji polni mesec, v katerem zakonec diplomata na delu v tujini ni prejel navedenih nadomestil, če je to zanj ugodnejše. Če je bila osnova za plačilo prispevkov za zadnji polni mesec pred odhodom v tujino za več kot 25 % višja od povprečja plač zadnjih šestih mesecev pred odhodom v tujino, se kot osnova za plačilo prispevkov upošteva mesečno povprečje plač ali nadomestil za zadnjih šest mesecev, razen če se je osnova zvišala zaradi zaključka dela s krajšim delovnim časom na podlagi zakona, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke. Osnova ne more biti nižja od najnižje osnove za prostovoljno vključitev v obvezno zavarovanje, kot jo določa zakon, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Osnova za plačilo prispevkov iz prejšnjega odstavka se revalorizira z letno stopnjo rasti povprečne plače v Republiki Sloveniji, in sicer za naslednji mesec po mesecu, ko organ, pristojen za državno statistiko, objavi podatek o višini povprečne mesečne plače vseh zaposlenih v Republiki Sloveniji za preteklo koledarsko leto. Revalorizacija se izvede samo za tiste zakonce diplomatov, ki ob koncu koledarskega leta, na katero se nanaša letna stopnja rasti povprečne plače, bivajo v tujini vsaj devet mesecev.

Za prispevke za obvezno zdravstveno zavarovanje in obvezno zavarovanje za dolgotrajno oskrbo iz tega člena se v delu, ki se nanaša na zavezance za plačilo, višino in osnovo za plačilo prispevka, uporabljajo predpisi, ki urejajo obvezno zdravstveno zavarovanje in dolgotrajno oskrbo.

Zakonec diplomata na delu v tujini, ki z diplomatom biva v tujini, ima za čas bivanja z diplomatom v tujini v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, pravico do suspenza pogodbe o zaposlitvi. Med suspenzom pogodbe o zaposlitvi mirujejo pogodbeni in druge pravice ter obveznosti iz delovnega razmerja, ki so neposredno vezane na opravljanje dela. Med suspenzom pogodbe o zaposlitvi delodajalec ne sme odpovedati pogodbe o zaposlitvi, razen če so podani razlogi za izredno odpoved ali če je uveden postopek za prenehanje delodajalca.

Pravice iz prvega in šestega odstavka tega člena ima tudi oseba, ki je pred odhodom diplomata v tujino z njim živela v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki je po predpisih, ki urejajo zunajzakonsko skupnost, v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo.

Pravice iz tega člena imajo tudi zakonci javnih uslužbencev iz drugega in tretjega odstavka 15. člena tega zakona. V teh primerih sredstva za kritje prispevkov za obvezna socialna zavarovanja iz prvega odstavka tega člena zagotovi organ državne uprave, pri katerem je javni uslužbenec v delovnem razmerju.◀.

9. člen

55. člen se spremeni tako, da se glasi:

»55. člen

(pooblastilo za vodenje in odločanje v upravnih postopkih)

Strokovno-tehnične javne uslužbenke na diplomatskih predstavništvih in konzulatih se lahko zaradi delovnih potreb pooblasti za vodenje in odločanje v upravnih postopkih, če izpolnjujejo pogoje za vodenje in odločanje v upravnih postopkih v skladu s predpisi, ki urejajo upravni postopek.◀.

10. člen

59. člen se spremeni tako, da se glasi:

»59. člen

(soglasje za imenovanje vodje tujega diplomatskega predstavništva)

Soglasje za imenovanje vodje diplomatskega predstavništva tuje države, razen za odpravnika poslov, daje predsednik Republike Slovenije po pridobitvi mnenja ministrstva za zunanje zadeve. Ministrstvo za zunanje zadeve o izdanem soglasju obvesti tujo državo.

Soglasje za imenovanje stalnega odpravnika poslov daje minister za zunanje zadeve.

V postopku pridobitve soglasja ministrstvo za zunanje zadeve od tujega diplomatskega predstavništva pridobi življenjepis kandidata, ki vsebuje najmanj naslednje osebne podatke: ime in priimek, datum rojstva, kraj rojstva, spol, državljanstvo, izobrazba, znanje tujih jezikov in delovne izkušnje. Ministrstvo za zunanje zadeve lahko za oblikovanje mnenja pridobi mnenja drugih državnih organov.

Ministrstvo za zunanje zadeve osebne podatke iz prejšnjega odstavka obdeluje za namen oblikovanja mnenja o kandidatu in jih hrani trajno, če gradivo v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje z dokumentarnim in arhivskim gradivom, ni določeno kot arhivsko gradivo.«.

11. člen

60. člen se spremeni tako, da se glasi:

»60. člen

(poverilna in predstavitvena pisma vodij tujih diplomatskih predstavništev)

Poverilno pismo vodje tujega diplomatskega predstavništva, razen odpravnika poslov, sprejme predsednik Republike Slovenije potem, ko je kopijo že sprejel minister za zunanje zadeve ali državni sekretar ali vodja diplomatskega protokola ali diplomat na visokem položaju v ministrstvu za zunanje zadeve po pooblastilu ministra za zunanje zadeve.

Predstavitveno pismo stalnega odpravnika poslov in vodje mednarodne organizacije ter predstavništva mednarodne organizacije sprejme vodja diplomatskega protokola ali oseba, ki ga nadomešča.«.

12. člen

61. člen se spremeni tako, da se glasi:

»61. člen

(akreditacija)

Tuje diplomatsko predstavništvo s sedežem v Republiki Sloveniji pri ministrstvu za zunanje zadeve akreditira člane diplomatskega ter drugega osebja predstavništva in osebje konzulata. Mednarodne organizacije, predstavništva mednarodnih organizacij ter agencije in organi Evropske unije v Republiki Sloveniji pri ministrstvu za zunanje zadeve akreditirajo svoje člane.

Diplomatsko predstavništvo, ki nima sedeža v Republiki Sloveniji, pri ministrstvu za zunanje zadeve akreditira samo tiste člane diplomatskega in drugega osebja, ki opravljajo delo v zvezi z odnosi z Republiko Slovenijo.

V postopku pridobitve akreditacije za vojaške, pomorske, letalske in policijske atašeje ministrstvo za zunanje zadeve od tujega diplomatskega predstavništva pridobi njihov življenjepis z najmanj naslednjimi osebnimi podatki kandidata: ime in priimek, datum rojstva, kraj rojstva, spol, državljanstvo, izobrazba in delovne izkušnje.

Ministrstvo za zunanje zadeve obdeluje osebne podatke iz prejšnjega odstavka za namen pridobitve mnenja ministrstva, ki je pristojno glede na področje delovanja atašeja, in jih hrani trajno, če gradivo v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje z

dokumentarnim in arhivskim gradivom, ni določeno kot arhivsko gradivo.«.

13. člen

62. člen se spremeni tako, da se glasi:

»62. člen

(diplomatske, konzularne, službene in posebne statusne izkaznice)

Ministrstvo za zunanje zadeve izdaja diplomatske izkaznice akreditiranim članom diplomatskega osebja diplomatskih predstavništev s sedežem v Republiki Sloveniji oziroma pristojnih za Republiko Slovenijo, članom diplomatskega osebja posebnih misij s sedežem v Republiki Sloveniji, članom diplomatskega osebja mednarodnih organizacij, predstavništev mednarodnih organizacij ter agencij in organov Evropske unije v Republiki Sloveniji v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki veljajo za Republiko Slovenijo.

Ministrstvo za zunanje zadeve izdaja konzularne izkaznice konzularnim funkcionarjem ter častnim konzularnim funkcionarjem. Uslužbencem v konzulatu, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, se izkaznice ne izdajajo.

Ministrstvo za zunanje zadeve izdaja službene izkaznice članom administrativnega in tehničnega ter pomožnega osebja diplomatskih predstavništev in konzulatov s sedežem v Republiki Sloveniji, članom administrativnega in tehničnega ter pomožnega osebja posebnih misij s sedežem v Republiki Sloveniji, članom administrativnega in tehničnega ter pomožnega osebja mednarodnih organizacij, predstavništev mednarodnih organizacij ter agencij in organov Evropske unije v Republiki Sloveniji v skladu z mednarodnimi pogodbami, ki veljajo za Republiko Slovenijo.

Ministrstvo za zunanje zadeve izdaja posebne statusne izkaznice zasebnemu pomožnemu osebju oseb iz prvega in drugega odstavka tega člena in lokalnemu osebju, zaposlenemu na podlagi zakonodaje Republike Slovenije.

Izkaznice se izdajajo tudi družinskim članom oseb iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena, če ima diplomatsko predstavništvo ali konzulat ali posebna misija oziroma mednarodna organizacija, agencija ali organ Evropske unije sedež ali predstavništvo v Republiki Sloveniji, razen družinskim članom častnega konzularnega funkcionarja, družinskim članom uslužbencev v konzulatu, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, ter družinskim članom zasebnega pomožnega osebja in lokalnega osebja, katerim se izkaznice ne izdajajo. Družinskemu članu se izda ista vrsta izkaznice, kot je izdana osebam iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena.

Za družinske člane se po tem zakonu štejejo zakonec in otrok do dopolnjenega 18. leta starosti oziroma otrok do dopolnjenega 26. leta starosti ob predložitvi dokazila o rednem šolanju v Republiki Sloveniji oziroma otrok, starejši od 18 let, za katerega je bila roditeljska pravica podaljšana, če zakonec oziroma otrok živi v Republiki Sloveniji z osebo iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena. Oseba, ki živi v Republiki Sloveniji z osebo iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena v zunajzakonski skupnosti, se šteje za družinskega člana samo, če takšno skupnost priznava tudi država pošiljateljica.

Izkaznice se lahko ob izpolnjenem pogoju vzajemnosti izdajo tudi drugim vzdrževanim družinskim članom oseb iz prvega, drugega ali tretjega odstavka tega člena ali njihovih zakoncev oziroma zunajzakonskih partnerjev, če obstajajo posebne kulturne, zdravstvene ali socialne okoliščine. Za druge vzdrževane družinske člane se po tem zakonu štejejo starši, stari starši ter neporočeni otroci, ki ne izpolnjujejo pogojev za akreditacijo po šestem odstavku tega člena.

Izkaznica je javna listina, ki izkazuje istovetnost in poseben status imetnika. Izkaznica se izda z veljavnostjo do štirih let, vendar ne dlje od veljavnosti potnega lista imetnika.

Izdane izkaznice dovoljujejo začasno prebivanje tujca v Republiki Sloveniji, če ima diplomatsko predstavništvo ali kon-

zulat ali posebna misija sedež v Republiki Sloveniji ali če ima sedež ali predstavništvo v Republiki Sloveniji mednarodna organizacija, agencija ali organ Evropske unije. Imetniki izkaznic, razen lokalnega osebja in zasebnega pomožnega osebja, ki niso državljani Republike Slovenije ali v njej nimajo dovoljenja za začasno prebivanje, dovoljenja za stalno prebivanje, potrdila o prijavi prebivanja za državljana Evropske unije ali potrdila o prijavi stalnega prebivanja za državljana Evropske unije, so za čas akreditacije v Republiki Sloveniji izvzeti iz postopkov pridobivanja dovoljenj za prebivanje in potrdil o prijavi prebivanja v skladu z zakonom, ki ureja vstop in prebivanje tujcev.

Izkaznica vsebuje naslednje podatke: vrsto izkaznice, ime in priimek, datum in kraj rojstva, spol, državljanstvo, status, naziv predstavništva, fotografijo, datum izdaje izkaznice, datum veljavnosti izkaznice, identifikacijsko številko imetnika, serijsko številko izkaznice, trivrstični strojno berljiv zapis osebnih podatkov ter navedbo obsega privilegijev in imunitet.

Imetniki izkaznice, ki so člani diplomatskega osebja nerezidenčnega diplomatskega predstavništva, ne potrebujejo vizumov za vstop in bivanje v Republiki Sloveniji.

Minister za zunanje zadeve podrobneje določi pogoje za izdajo izkaznic, vrste izkaznic, obrazce izkaznic in vlog za izdajo izkaznic ter obrazec obvestila o odhodu, postopek in način izdelave, postopek in način izdaje izkaznic.«

14. člen

62.a člen se spremeni tako, da se glasi:

»62.a člen

(vloga za izdajo izkaznice in evidenca)

Vloga za izkaznice iz prejšnjega člena se vloži na predpisanim obrazcu, ki vsebuje:

1. podatke o tujem predstavništvu;
2. ime in priimek;
3. datum, kraj in državo rojstva;
4. spol;
5. državljanstvo;
6. naslov začasnega bivališča v Sloveniji;
7. zakonski stan (samski, poročen), osebna imena družinskih članov, ki spremljajo člana predstavništva, oziroma njihovo razmerje do osebe iz prvega, drugega ali tretjega odstavka 62. člena tega zakona;
8. vrsto, številko in veljavnost potnega lista;
9. številko in veljavnost vizuma za Republiko Slovenijo;
10. zahtevani status oziroma vrsto izkaznice;
11. naziv, delovno področje, predvideno trajanje dela in morebitno nerezidenčno akreditacijo;
12. datum prihoda v Slovenijo in datum začetka dela;
13. podatke o novoustanovljenem delovnem mestu oziroma osebnem imenu in nazivu nadomeščene osebe;
14. podatke o šolanju otrok oziroma podaljšanju roditeljske pravice;
15. podatke o opravljanju pridobitne dejavnosti zakonca in nazivu delodajalca;
16. datum in kraj vloge;
17. fotografijo in podpis prosilca ter podpis vodje predstavništva in žig predstavništva;
18. EMŠO;
19. podatke o zagotovljenem zdravstvenem zavarovanju, veljavnem v Republiki Sloveniji;
20. podatke o vključenosti v socialna zavarovanja;
21. datum izdaje in veljavnosti izkaznice rezidenčne države.

Ministrstvo za zunanje zadeve je vir za določitev EMŠO za tujega državljanca, ki se mu izda izkaznica iz prejšnjega člena.

Vloga lahko vsebuje tudi druge podatke v zvezi z opravljanjem dela, ki so potrebni za izdajo izkaznice in jih vlagatelj predloži prostovoljno. Vlogi je treba priložiti fotografijo predpisane

velikosti, fotokopijo veljavnega potnega lista oziroma identifikacijskega dokumenta, fotokopijo vizuma za Republiko Slovenijo, fotokopijo izkaznice, izdane v državi rezidenčne akreditacije, ter fotokopije drugih listin, ki so potrebne za odločitev o izdaji izkaznice. Vlogi za izdajo izkaznice članu zasebnega pomožnega osebja je treba priložiti tudi pogodbo o zaposlitvi. V postopku odločanja o vlogi lahko ministrstvo za zunanje zadeve zahteva tudi druge podatke ali dokumente, če so ti bistvenega pomena za odločitev, vključno z vpogledom v originalni potni list. Vlagatelj mora ministrstvu za zunanje zadeve sporočiti vse morebitne spremembe navedenih podatkov. Vloge se hranijo trajno.

Zaradi zagotovitve podatkov o vlogah in izdanih izkaznicah ter za izvajanje svojih pristojnosti ministrstvo za zunanje zadeve vodi evidenco, ki vsebuje:

- podatke iz desetega odstavka prejšnjega člena ter prvega in tretjega odstavka tega člena;
- podatke o vrnjenih, izgubljenih, pogrešanih, ukradenih, uničenih in poškodovanih izkaznicah.

Podatki iz evidence se hranijo trajno.

Glede kopiranja izkaznic se smiselno uporabljajo določbe o kopiranju osebnih izkaznic iz zakona, ki ureja osebne izkaznice.«

15. člen

64. člen se spremeni tako, da se glasi:

»64. člen

(odpiranje in zapiranje tujih konzulatov)

Država, s katero je Republika Slovenija navezala diplomatske ali konzularne odnose, lahko v Republiki Sloveniji odpre konzulat.

Sklep o soglasju za odprtje tujega konzulata z navedbo vrste konzulata, sedeža in konzularnega območja sprejme vlada na predlog ministrstva za zunanje zadeve, ki predhodno pridobi mnenje pristojnih organov. Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Po obvestilu države pošiljateljice o zaprtju konzulata vlada sprejme sklep, s katerim se seznani z zaprtjem konzulata. Če je konzularnemu funkcionarju funkcija prenehala in v roku enega leta ni bil predlagan nov kandidat za konzularnega funkcionarja, vlada sprejme sklep, s katerim se seznani s prenehanjem delovanja konzulata in umakne soglasje k odprtju konzulata, o čemer ministrstvo za zunanje zadeve obvesti državo pošiljateljico. Sklepa se objavita v Uradnem listu Republike Slovenije.

Če se Republika Slovenija odloči za umik soglasja k odprtju konzulata, vlada sprejme sklep o umiku soglasja. Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«

16. člen

65. člen se spremeni tako, da se glasi:

»65. člen

(eksekvatura)

Predsednik Republike Slovenije na predlog ministrstva za zunanje zadeve po pridobitvi mnenja pristojnih organov izda eksekvaturu vodji tujega konzulata.

V postopku za izdajo eksekvature ministrstvo za zunanje zadeve od tujega diplomatskega predstavništva pridobi življenjepis, ki vsebuje najmanj naslednje osebne podatke: ime in priimek, datum rojstva, kraj rojstva, spol, državljanstvo, izobrazba in delovne izkušnje.

V postopku za izdajo eksekvature tujemu častnemu konzularnemu funkcionarju ministrstvo za zunanje zadeve pridobi tudi potrdilo države, katere državljan je, da kandidat ni pravno močno obsojen za kaznivo dejanje in ni v kazenskem postopku, ter druge podatke za odločitev glede izdaje eksekvature.

Ministrstvo za zunanje zadeve po pridobitvi mnenja pristojnih organov izda soglasje in po prejemu patentnega pisma izda eksekvaturu drugim tujim konzularnim funkcionarjem, če tako dovoljenje za zahteve tuja država.

Za čas trajanja postopka iz prvega odstavka tega člena lahko ministrstvo za zunanje zadeve na zahtevo tujega diplomatskega predstavništva ali konzulata izda začasno dovoljenje za delo novoimenovanega vodje konzulata.

Ministrstvo za zunanje zadeve z namenom pridobitve mnenja pristojnih organov o kandidatu za vodjo konzulata obdeluje osebne podatke iz drugega odstavka tega člena in jih hrani trajno, če gradivo v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje z dokumentarnim in arhivskim gradivom, ni določeno kot arhivsko gradivo.«.

17. člen

66. člen se spremeni tako, da se glasi:

»66. člen

(konzulat s tujim častnim konzularnim funkcionarjem na čelu)

Država, ki v Republiki Sloveniji odpre konzulat, lahko imenuje častnega konzularnega funkcionarja, ki je lahko slovenski ali tuji državljan, ki zakonito prebiva v Republiki Sloveniji.

Določbe 64. in 65. člena tega zakona se uporabljajo tudi za odpiranje in zapiranje tujega konzulata, ki ga vodi častni konzularni funkcionar.«.

18. člen

Za 89. členom se dodata novo VI.a poglavje in nov 89.a člen, ki se glasita:

»VI.a PLAČILA PRISPEVKOV

89.a člen

(prispevki mednarodnim organizacijam in drugim mednarodnim telesom)

Vlada Republike Slovenije lahko na predlog pristojnega ministrstva za namen izvajanja zunanje politike Republike Slovenije v skladu s prednostnimi področji zunanje politike odloči o izplačilu prostovoljnih prispevkov iz proračunskih sredstev mednarodnim organizacijam in drugim mednarodnim telesom, katerih članica je Republika Slovenija, v skladu s pravili organizacije.

Vlada Republike Slovenije lahko na predlog pristojnega ministrstva za namen izvajanja zunanje politike Republike Slovenije v skladu s prednostnimi področji zunanje politike odloči o priključitvi Republike Slovenije tudi k drugim mednarodnim pobudam, pri katerih imajo sodelujoči finančne obveznosti.

Odločitev glede izplačil prostovoljnih prispevkov in priključitvi mednarodnim pobudam se sprejme ob upoštevanju vsebinskih in geografskih prednostnih področij za učinkovito multilateralno sodelovanje, vsebinske povezanosti z aktualnimi članstvi ali kandidaturami Republike Slovenije v mednarodna telesa in kontinuiteto izplačil.«.

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

19. člen

(zagotovitev informacijskih rešitev)

Ministrstvo za zunanje zadeve in ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, zagotovita ustrezne informacijske rešitve za uporabo drugega odstavka spremenjenega 62.a člena zakona najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

20. člen

(uskladitev podzakonskih aktov)

Pravilnik o diplomatski, konzularni in službeni izkaznici (Uradni list RS, št. 17/20) se uskladi s spremenjenima 62. in 62.a členom zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

21. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-01/25-8/14

Ljubljana, dne 17. decembra 2025

EPA 2243-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3981. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o službi v Slovenski vojski (ZSSloV-C)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o službi v Slovenski vojski (ZSSloV-C)

Razlašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o službi v Slovenski vojski (ZSSloV-C), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 17. decembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-437

Ljubljana, dne 25. decembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SLUŽBI V SLOVENSKI VOJSKI (ZSSloV-C)

1. člen

V Zakonu o službi v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 68/07, 58/08 – ZSPJS-I, 121/21 in 40/23) se v 3. členu v prvem odstavku za 10. točko dodajo nove 11., 12., 13., 14. in 15. točka, ki se glasijo:

»11. Operativno urjenje je izvajanje nalog na vojaških vajah ali kolektivnih usposabljanjih poveljstev in enot, katerih namen je spoprijemanje s položaji, ki posnemajo razmere, v katerih potekajo vojaške operacije.

12. Vojaška operacija je izvajanje nalog:

– v izrednem in vojnem stanju,

– med izvrševanjem obveznosti, prevzetih v mednarodnih organizacijah oziroma z mednarodnimi pogodbami ter v mednarodnih operacijah in na misijah,

– zaradi obrambe države pred napadom.

13. Izredni dogodek je dogodek, ki zahteva hitro vojaško ukrepanje zaradi zagotavljanja zaščite življenja, zdravja in varnosti ljudi ter premoženja, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, katerih resnost in obseg zahtevata sprejetje ukrepov, ki so nujni za zaščito življenja, zdravja in varnosti.

14. Začetno vojaško usposabljanje je temeljno vojaško strokovno usposabljanje v skladu z desetim odstavkom 88. člena Zakona o obrambi in vojaško strokovno usposabljanje v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Zakona o obrambi, ki ga morajo opraviti vojaške osebe za samostojno opravljanje formacijskih dolžnosti.

15. Bivanje v vojaški enoti ali zavodu oziroma na drugem določenem mestu (v nadaljnjem besedilu: bivanje) je posebni pogoj, ki ga lahko pripadniku odredi nadrejeni in se ne šteje v delovni čas. Odredi se lahko ob večdnem neprekinjenem izvajanju nalog, ki so vezane na določen kraj oziroma območje. «.

2. člen

Za 24. členom se dodajo novi 24.a, 24.b in 24.c člen, ki se glasijo:

»24.a člen

(služba za varovanje objektov in okolišev, ki so posebnega pomena za obrambo, in ukrepi pri izvajanju nalog)

(1) Ne glede na Zakon o obrambi se lahko v miru na ministrstvu organizira služba varovanja, ki fizično varuje objekte in okolišje objektov, ki so posebnega pomena za obrambo (v nadaljnjem besedilu: varovan objekt), za katere ocena tveganja to dopušča. V službi varovanja, ki je notranja organizacijska enota ministrstva, se lahko zaposlijo javni uslužbenci, ki opravljajo delo varnostnika in izpolnjujejo pogoje za zaposlitev v skladu z Zakonom o obrambi in zakonom, ki ureja zasebno varovanje. Varnostnik pri opravljanju dela nosi službeno strelno orožje, službeno izkaznico in delovno obleko, ki jih predpiše minister.

(2) Pri izvajanju nalog varovanja sme varnostnik izvajati naslednje ukrepe v skladu s prvim odstavkom 29. člena Zakona o obrambi:

1. opozoriti osebo, naj odide z varovanega objekta, ki ga varuje, če se ta tam neupravičeno zadržuje;

2. ugotoviti istovetnost osebe pri vstopu oziroma izstopu iz varovanega objekta, kadar je to potrebno za varnost ljudi in premoženja, ki ga varuje;

3. površinsko pregledati vrhna oblačila, notranjost vozila in prtljago osebe pri vstopu oziroma izstopu z varovanega objekta, če je to potrebno za varnost ljudi in premoženja, ki ga varuje;

4. preprečiti osebi vstop v varovani objekt oziroma izstop iz njega, če ta odkloni pregled iz prejšnje točke ali če nasprotuje ugotavljanju njene istovetnosti iz 2. točke tega člena;

5. zahtevati od osebe, ki ogroža varnost ljudi, premoženje ali hišni red v varovanem objektu, da s tem takoj preneha ali varovani objekt zapusti;

6. zadržati osebo, ki so jo zalotili pri kaznivem dejanju v varovanem objektu, do prihoda vojaške policije;

7. uporabiti sredstva za vklepanje, če osebe iz prejšnje točke ni moč zadržati drugače;

8. uporabiti fizično silo, če osebi ne more drugače preprečiti vstopa v varovani objekt oziroma izstopa iz njega, preprečiti neposrednega ogrožanja življenja ljudi ali premoženja, ki ga varuje, ali zadržati osebe do prihoda vojaške policije.

(3) Varnostnik sme ukrepati samo tako, kot je določeno s tem zakonom, da z najmanjšimi škodljivimi posledicami doseže izvršitev naloge. Če je glede na okoliščine dopustno uporabiti več ukrepov, uporabi najprej tistega, ki osebi najmanj škoduje. Z uporabo ukrepa mora varnostnik prenehati takoj, ko prenehajo razlogi, zaradi katerih je bil ta uporabljen, ali če ugotovi, da naloge tako ne bo mogel opraviti.

24.b člen

(uporaba strelnega orožja)

(1) Pri opravljanju nalog varovanja sme varnostnik uporabiti strelno orožje samo, če ne more drugače:

– zavarovati življenja ljudi;

– odvrniti napada na varovani objekt;

– odvrniti neposrednega protipravnega napada, s katerim je ogroženo njegovo življenje.

(2) Preden varnostnik uporabi strelno orožje, mora, kadar okoliščine to dopuščajo, osebo, zoper katero naj bi uporabil strelno orožje, opozoriti s klicem: »Stoj, streljal bom!« in z opozorilnim strelom.

24.c člen

(evidentiranje dogodkov in ukrepov)

(1) Varnostnik, ki uporabi ukrepe iz 4., 6., 7. ali 8. točke drugega odstavka 24.a člena tega zakona, mora o tem takoj pisno obvestiti nadrejenega in vojaško policijo.

(2) Pisno obvestilo iz prejšnjega odstavka vsebuje tudi podatke iz tretjega, četrtega in petega odstavka 18.a člena Zakona o Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji (Uradni list RS, št. 81/06 – uradno prečiščeno besedilo). «.

3. člen

V 49. členu se sedemnajsti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(17) Vojaške osebe ne opravljajo pripravništva, vendar ne morejo samostojno opravljati formacijskih dolžnosti, dokler ne opravijo predpisanega začetnega vojaškega usposabljanja v skladu z Zakonom o obrambi. «.

Osemnajsti odstavek se črta.

Dosedanji devetnajsti odstavek postane osemnajsti odstavek.

4. člen

V 50. členu se naslov člena spremeni tako, da se glasi: »(štipendisti in vojaško usposabljanje)«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ministrstvo lahko prevzame pogodbeno obveznost iz pogodbe o štipendiranju z drugim delodajalcem oziroma drugim štipenditorjem, in sicer:

– ob sklenitvi nove pogodbe o štipendiranju ministrstvo štipendistu podeli štipendijo pod pogoji iz tega člena, pri čemer se k dobi štipendiranja, ki je osnova za zavezo štipendista, prišteje tudi čas štipendiranja iz prevzete pogodbeno obveznosti;

– ob že sklenjeni pogodbi o zaposlitvi po končanem štipendiranju se kot osnova za zavezo štipendista upoštevajo že izpolnjene obveznosti štipendista iz prevzete pogodbe o štipendiranju, pri čemer mora štipendist skleniti pogodbo o zaposlitvi v stalni sestavi vojske za najmanj toliko časa, kolikor časa je prejemal štipendije, oziroma skleniti z ministrstvom pogodbo o službi v rezervni sestavi Slovenske vojske v skladu s prejšnjim odstavkom;

– če ima štipendist iz prve in druge alineje tega odstavka pogodbeno obveznost s policijo oziroma z osrednjo civilno obveščevalno-varnostno službo, se o pogodbenih obveznostih dogovorijo s pogodbo, ki jo med seboj sklenejo štipendist in oba navedena državna organa. «.

5. člen

Za 50. členom se doda nov 50.a člen, ki se glasi:

»50.a člen

(prevzem pogodbenih obveznosti)

Ministrstvo lahko prevzame pogodbeno obveznost iz pogodbe o izobraževanju ali usposabljanju z drugim delodajalcem, če kandidat za poklicno delo v Slovenski vojski prenese obveznosti iz te pogodbe s sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi v stalni sestavi Slovenske vojske v skladu s pogoji iz tretjega odstavka 57. člena tega zakona oziroma če gre za kandidata za opravljanje vojaške službe v rezervni sestavi Slovenske vojske s sklenitvijo pogodbe o opravljanju vojaške službe v rezervni sestavi Slovenske vojske v skladu s pogoji iz drugega odstavka prejšnjega člena in petega odstavka 47. člena Zakona o obrambi. Če ima kandidat iz tega odstavka pogodbeno obveznost s policijo oziroma z osrednjo civilno obveščevalno-varnostno službo, se o pogodbenih obveznostih dogovorijo s pogodbo, ki jo med seboj sklenejo kandidat in oba navedena državna organa. «.

6. člen

V 53. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Delovni čas pripadnikov, ki so napoteni na opravljanje vojaške službe zunaj države v skupna ali druga poveljstva

in enote ter v organe, predstavnštva ali službe mednarodnih organizacij, je lahko enakomerno ali neenakomerno razporejen ne glede na določbe predpisov, ki urejajo omejitve o dnevnih, tedenskih ali mesečnih delovnih obveznostih, odmoru, dnevnem ali tedenskem počitku ter delu prek polnega delovnega časa.«.

Šesti odstavek se črta.

Dosedanji sedmi odstavek postane šesti odstavek.

7. člen

Za 53. členom se dodajo novi 53.a, 53.b, 53.c in 53.č člen, ki se glasijo:

»53.a člen

(delovni čas in nekatere pravice v posebnih primerih)

(1) V povišani pripravljenosti, izrednem stanju, vojnem stanju, pri opravljanju začetnega vojaškega usposabljanja, na operativnem urjenju, v vojaški operaciji in zaradi izrednega dogodka sta kraj opravljanja dela in delovni čas pripadnikov odvisna od vrste, namena in obsega dela ter službenih potreb. Za delovni čas iz prejšnjega stavka določbe predpisov in kolektivnih pogodb, ki urejajo pravico do odklopa, oskrbovalskega dopusta, očetovskega dopusta in starševskega dopusta, ki pripada očetom, ter časovne omejitve dnevne, tedenske ali mesečne delovne obveznosti, upoštevanje odmora, dnevnega počitka, tedenskega počitka in dela prek polnega delovnega časa, vključno s pridobitvijo soglasja za prerazporeditev delovnega časa, z odrejanjem dela prek polnega delovnega časa in opravljanjem nočnega dela zaradi varstva nekaterih kategorij delavcev v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, ne veljajo. O razporeditvi delovnega časa odloča nadrejeni poveljnik bataljona, njemu enake ali višje enote oziroma poveljnik začasne skupine ali enote.

(2) Polni delovni čas pripadnika v primerih iz prejšnjega odstavka je osem ur na dan, 40 ur na teden. Prerazporejeni delovni čas lahko traja do 12 ur na dan, 56 ur na teden. Če opravljeno delo v delovnem času iz prejšnjega stavka presega dnevno in tedensko delovno obveznost, se razlika šteje kot delo prek polnega delovnega časa. Pri prerazporeditvi delovnega časa se upošteva polni delovni čas kot povprečna delovna obveznost v obdobju šestih mesecev.

(3) V primerih iz prvega odstavka tega člena nadrejeni poveljnik bataljona, njemu enake ali višje enote oziroma poveljnik začasne skupine ali enote lahko pripadnikom odredi pripravljenost za delo na določenem kraju oziroma bivanje.

(4) V primerih iz prvega odstavka tega člena nadrejeni poveljnik odredi premor, da ohrani vzdržljivost in zagotovi nadaljnjo delovno sposobnost pripadnika v obsegu, kot to dopuščajo razmere in službene potrebe. Premor je nujen za zagotovitev varnosti in zdravja pripadnika.

(5) V izrednem in vojnem stanju nadrejeni poveljnik odredi delovni čas pripadnika ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena tako, da zagotovi potreben premor, da ohrani vzdržljivost in zagotovi nadaljnjo delovno sposobnost pripadnika.

(6) Med izvrševanjem obveznosti, prevzetih v mednarodnih organizacijah oziroma z mednarodnimi pogodbami, v mednarodnih operacijah in na misijah se drugi in tretji odstavek tega člena ne uporabljata.

(7) Vojaška oseba je med opravljanjem začetnega vojaškega usposabljanja upravičena do nadomestila plače v višini 100 odstotkov osnove za izračun nadomestila plače, ki je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja. Začetno vojaško usposabljanje lahko traja največ 20 ur na dan, v skladu s programom začetnega vojaškega usposabljanja, preostali čas se šteje kot bivanje na določenem kraju.

(8) V primerih iz prvega odstavka tega člena veljajo omejitve in prepovedi, ki so določene z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za:

– tiste kategorije pripadnikov, za katere velja absolutna prepoved prerazporejanja delovnega časa, odrejanja dela prek polnega delovnega časa in opravljanja nočnega dela;

– enega od staršev, zaradi vzgoje in varstva otroka, ki še ni dopolnil 15 let starosti, če sta oba starša pripadnika Slovenske vojske in razporejena v poveljstvo, enoto ali zavod, ki je v povišani pripravljenosti;

– starša, ki živi sam z otrokom, ki še ni dopolnil 15 let starosti;

– starša, ki neguje in varuje hudo bolnega otroka ali otroka, ki potrebuje posebno nego in varstvo v skladu s predpisi, ki urejajo družinske prejemke.

53.b člen

(delo v izmenah)

(1) Pripadnik, ki opravlja delo, ki se šteje za delo v izmenah v skladu z Zakonom o obrambi, ima pravico do seznanitve z razporedom dela najmanj sedem dni vnaprej.

(2) Pripadniku se lahko razporeditev dela v izmeni izjemoma spremeni v časovnem obdobju sedem dni do 24 ur pred nastopom dela zaradi nepredvidenih dogodkov. V takem primeru se šteje, da gre za delo po posebnem razporedu. Če se razpored dela oziroma izmena spremeni v manj kot 24 urah pred nastopom dela, se tako delo šteje kot delo prek polnega delovnega časa.

(3) Delo, ki presega polni delovni čas v obdobju šestih mesecev, se šteje kot delo prek polnega delovnega časa.

53.c člen

(odmera in izraba letnega dopusta pri delu v izmenah)

(1) Letni dopust se ob stalnem delu v 12-urnih izmenah preračuna tako, da se končno število dni letnega dopusta, določeno po kriterijih za odmero letnega dopusta v skladu z Zakonom o obrambi, pomnoži z osem in deli z 12, s čimer se dobi število izmen. Če število izračunanih dni dopusta v izmenah ni celo število, se najmanj polovica izmene zaokroži navzgor.

(2) Pri izrabi letnega dopusta se kot dan letnega dopusta šteje vsak delovni dan, ki je po razporeditvi dela v izmeni za posameznega pripadnika določen kot delovni dan. Nadomestilo za dan koriščenja letnega dopusta znaša toliko ur, kolikor znaša delavčeva delovna obveznost na ta dan.

53.č člen

(delovni čas med stražo in varovanjem objektov ter drugih okolišev, ki so posebnega pomena za obrambo)

(1) Delovni čas med stražo in varovanjem objektov ter drugih okolišev, ki so posebnega pomena za obrambo, zaradi zagotavljanja stalne prisotnosti na določenem kraju traja neprekinjeno do največ štiri dni.

(2) Čas med opravljanjem naloge iz prejšnjega odstavka, ko vojaška oseba opravlja delo, ne presega 12 ur na dan oziroma 12 ur in čas, potreben za prevzem in predajo nalog, razen ob izrednem dogodku ali zaradi dokončanja začete naloge. Preostali čas, ko ne opravlja dela, se šteje kot pripravljenost za delo na delovnem mestu.

(3) Vse ure med opravljanjem naloge iz prvega odstavka tega člena se štejejo v delovni čas. Vojaška oseba ima pravico do prekinitve za odmor na kraju, na katerem se opravlja delo.

(4) Vojaški osebi je treba takoj po prenehanju opravljanja naloge iz prvega odstavka tega člena zagotoviti ustrezen nadomestni počitek, ki traja toliko zaporednih ur, za kolikor je bil počitek skrajšan.«.

8. člen

V 57. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Če vojaška oseba enostransko odpove pogodbo o zaposlitvi pred potekom roka, ko bi v skladu s pogodbo iz drugega odstavka tega člena še morala ostati v delovnem razmerju, lahko prenese obveznosti iz te pogodbe s sklenitvijo pogodbe o opravljanju vojaške službe v Slovenski vojski oziroma v rezervni sestavi Slovenske vojske za najmanj dvakratno

obdobje časa, ko bi po pogodbi iz drugega odstavka tega člena še morala ostati v delovnem razmerju, oziroma najmanj za obdobje, ko je pogodbo o opravljanju vojaške službe v Slovenski vojski oziroma v rezervni sestavi Slovenske vojske še mogoče skleniti zaradi omejitve starosti, vendar ne manj kot za tri leta.«.

Dosedanja četrti in peti odstavek postaneta peti in šesti odstavek.

9. člen

V 58. členu se za sedmim odstavkom doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Pripadniku za vsako uro bivanja v enoti ali zavodu oziroma na drugem določenem mestu pripada nadomestilo v višini 100 odstotkov urne postavke zadnje objavljene povprečne mesečne bruto plače v Republiki Sloveniji, ugotovljene po uradnih statističnih podatkih. Med odrejenim bivanjem pripadnik ni na voljo delodajalcu, ne opravlja svojih nalog ali dolžnosti, temveč se mu v tem času zagotavlja pravica do počitka. V tem času mora pripadnik spoštovati ukaze nadrejenih za zagotavljanje reda, discipline in varnosti oziroma pravil hišnega reda, ki veljajo v kraju oziroma na območju izvajanja nalog.«.

10. člen

V 64. členu se v drugem odstavku za prvim stavkom doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Če vojaška oseba odpove pogodbo o zaposlitvi med operativnim urjenjem, zaradi obrambe države pred napadom ali zaradi izrednega dogodka, odpovedni rok začne teči z dnem, ko prenehajo razlogi za opravljanje vojaške službe v teh primerih.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

11. člen

(sprememba 96. člena Zakona o obrambi)

V Zakonu o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo, 95/15 in 139/20) se v 96. členu v drugem odstavku 12. točka črta.

12. člen

(uskladitev predpisov)

(1) Vlada v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona z njim uskladi Pravila službe v Slovenski vojski (Uradni list RS, št. 84/09).

(2) Minister v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona sprejme pravilnik iz prvega odstavka 24.a člena zakona.

(3) Do ureditve v Zakonu o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo, 95/15 in 139/20) se določbe novih 53.b in 53.c člena zakona uporabljajo tudi za delavce na obrambnem področju.

(4) Do ureditve v Zakonu o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo, 95/15 in 139/20) se določbe novega 53.a člena zakona v delu, ki ureja operativno urjenje, smiselno uporabljajo tudi za delavce na obrambnem področju.

13. člen

(uporaba določb glede pripravnštva vojaških oseb)

Določbe spremenjenega sedemnajstega odstavka 49. člena zakona se uporabljajo tudi za vojaške osebe, ki so pred uveljavitvijo tega zakona kot pripravniki začeli opravljati pripravništvo. V tem primeru se jim pripravništvo prekine z dnem uveljavitve tega zakona.

14. člen

(uporaba določbe glede nadomestila za bivanje)

Določba novega osmega odstavka 58. člena zakona se uporablja od 1. januarja 2025. Poračun in izplačilo nadomestila za bivanje, skupaj s pripadajočimi zakonskimi zamudnimi

obrestmi, se za obdobje pred uveljavitvijo tega zakona izvede najpozneje v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

15. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 200-03/25-18/15

Ljubljana, dne 17. decembra 2025

EPA 2416-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3982. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju in spodbujanju gradnje javnih najemnih stanovanj (ZFSGJNS-A)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju in spodbujanju gradnje javnih najemnih stanovanj (ZFSGJNS-A)

Razlašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju in spodbujanju gradnje javnih najemnih stanovanj (ZFSGJNS-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 17. decembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-435

Ljubljana, dne 25. decembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O FINANCIRANJU IN SPODBUJANJU GRADNJE JAVNIH NAJEMNIH STANOVANJ (ZFSGJNS-A)

1. člen

V Zakonu o financiranju in spodbujanju gradnje javnih najemnih stanovanj (Uradni list RS, št. 57/25) se v 4. členu v prvem odstavku črta besedilo »v državnem proračunu«.

V drugem odstavku se za besedo »leto« postavi pika, preostalo besedilo pa se črta.

2. člen

V 5. členu se v tretjem odstavku v napovednem stavku besedilo »državnem proračunu« nadomesti z besedo »letu«.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Sredstva iz prve alineje tretjega odstavka tega člena se zagotovijo na posebni proračunski postavki ministrstva. Sredstva iz druge alineje tretjega odstavka tega člena se zagotovijo na način, kot je določen v 8. členu tega zakona.«.

3. člen

V 8. členu se za tretjim odstavkom dodajo novi četrti, peti, šesti in sedmi odstavek, ki se glasijo:

»(4) Ne glede na sedmi odstavek 68. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617, 13/18, 195/20 – odl. US, 18/23 – ZDU-10, 76/23, 24/25 – ZFisP-1, 39/25 in 85/25 – ZPJS) se lahko prosta denarna sredstva na računih, vključenih v sistem enotnega zakladniškega računa države, nalagajo na računu SID banke, odprtem pri Banki Slovenije za namen iz druge alineje tretjega odstavka 5. člena tega zakona. Ministrstvo naloži prosta denarna sredstva v višini, ki jih je v posameznem letu treba zagotoviti skladno s sprejetim načrtom porabe iz 6. člena tega zakona. Prosta denarna sredstva na računu pri Banki Slovenije so ločena od ostalega premoženja SID banke in jih SID banka skladno z drugim odstavkom tega člena upravlja v imenu in za račun države.

(5) Sredstva na računu SID banke iz prejšnjega odstavka se za potrebe evidentiranja štejejo za depozit, ki se izkazuje v bilanci stanja državnega proračuna.

(6) Pravice porabe za financiranje namena iz druge alineje tretjega odstavka 5. člena tega zakona ministrstvo načrtuje v svojem finančnem načrtu. Na podlagi predloženih dokazil o obsegu sredstev, ki so bila porabljena za subvencijo obrestne mere v posameznem letu, se v poslovnih knjigah ministrstva izkaže odhodek proračuna.

(7) Za odhodek iz prejšnjega odstavka se v bilanci stanja državnega proračuna zniža znesek depozita.«.

Dosedanji četrti odstavek postane osmi odstavek.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

4. člen

(sprememba pri porabi sredstev v letu 2026)

Ministrstvo ne glede na 6. člen zakona v letu 2026 naloži prosta denarna sredstva v višini 25 milijonov eurov na račun SID banke, odprt pri Banki Slovenije za namen iz druge alineje tretjega odstavka 5. člena zakona.

5. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 805-02/25-10/12

Ljubljana, dne 17. decembra 2025

EPA 2595-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3983. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izenačevanju možnosti invalidov (ZIMI-D)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o izenačevanju možnosti invalidov (ZIMI-D)

Razglaszam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izenačevanju možnosti invalidov (ZIMI-D), ki ga je

sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 19. decembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-445

Ljubljana, dne 27. decembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N **O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA** **O IZENAČEVANJU MOŽNOSTI INVALIDOV** **(ZIMI-D)**

1. člen

V Zakonu o izenačevanju možnosti invalidov (Uradni list RS, št. 94/10, 50/14, 32/17 in 95/24) se v 9. členu drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Prilagoditve obstoječih objektov v javni rabi, razen tistih, ki se rekonstruirajo v skladu s petim odstavkom tega člena (v nadaljevanju: obstoječi objekti v javni rabi), se opravijo z gradbenimi deli in tehničnimi napravami, zvočnimi in svetlobnimi znaki, pisnimi informacijami in drugimi ustreznimi tehničnimi prilagoditvami. Obstoječi objekti v javni rabi so za invalide prilagojeni vsaj tako, da so invalidom dostopne vse storitve, ki se izvajajo v objektu v javni rabi, so na voljo javnosti in do njih invalidi dostopajo znotraj objekta v javni rabi. Obstoječi objekti v javni rabi in zunanje ureditve se prilagodijo tako, da se zagotavljajo parkirna mesta za invalide, dostop do objekta, vstop, vertikalne in horizontalne povezave, sanitarije za invalide, elementi, ki slepim in slabovidnim omogočajo varno uporabo, ter vsaj ena točka ali prostor, v katerem se s tehnologijo zagotavlja nemotena komunikacija za gluhe in naglušne osebe. Prilagoditve se izvedejo v čim večji meri tako, kot je določeno v predpisih s področja graditve, ki določajo univerzalno dostopnost.«.

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Prilagoditve objektov v javni rabi delno ali v celoti zagotovi lastnik objekta ali dela objekta v javni rabi oziroma upravitelj stvarnega premoženja države ali samoupravne lokalne skupnosti, razen če je njihova izvedba tehnično neizvedljiva, pomeni nesorazmerno breme ali bi povzročila poslabšanje bistvenih ali drugih zahtev objekta, o čemer ima pripravljeno oceno ter jo trajno hrani. Pri presoji, ali prilagoditev pomeni nesorazmerno breme, se upošteva četrti odstavek prejšnjega člena.

(4) Gradnja zunanjih vertikalnih komunikacij stavbe se za namen tega zakona šteje za vzdrževanje objekta v skladu z zakonom, ki ureja graditev objektov. Za izvedbo vzdrževalnih del iz prejšnjega stavka se izdelata projekt za izvedbo gradnje. Če vertikalne komunikacije ne povezujejo več kot treh etaž, se lahko izdelajo le grafični prikazi rešitev (tlorisi, prerezi) in pridobi mnenje pooblaščenega strokovnjaka, s katerim ta izjavlja, da se s predvideno gradnjo ne bodo poslabšale obstoječe gradbenotehnične lastnosti stavbe.«.

Dosedanji tretji odstavek, ki postane peti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Objekte v javni rabi, ki se gradijo, in objekte v javni rabi, ki se rekonstruirajo, se primerno prilagodi med samo gradnjo oziroma rekonstrukcijo objekta skladno z določbami zakona, ki ureja graditev objektov in določa univerzalno graditev.«.

2. člen

Za 37. členom se dodajo novo VII.A poglavje ter novi 37.a, 37.b, 37.c in 37.č člen, ki se glasijo:

»VII.A INŠPEKCIJSKI UKREPI IN KAZENSKE DOLOČBE
V ZVEZI S PREKRŠKI ZARADI KRŠITEV PRILAGODITVE
OBJEKTOV V JAVNI RABI

37.a člen

(pristojnost organov za opravljanje inšpekcijskega nadzora)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem drugega odstavka 9. člena tega zakona opravljajo gradbeni inšpektorji.

37.b člen

(inšpekcijski zavezanec)

Inšpekcijski zavezanec je v skladu s tem poglavjem lastnik objekta ali dela objekta v javni rabi oziroma upravljavec stvarnega premoženja države ali samoupravne lokalne skupnosti.

37.c člen

(inšpekcijski ukrep odprave nepravilnosti)

Če gradbeni inšpektor ugotovi, da inšpekcijski zavezanec objekta ali dela objekta v javni rabi ni prilagodil v skladu z drugim odstavkom 9. člena tega zakona, odredi prilagoditev objekta ali dela objekta v javni rabi v določenem roku.

37.č člen

(prekrški zaradi kršitev prilagoditve objektov v javni rabi)

(1) Z globo od 2.500 do 40.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, ki v skladu z drugim odstavkom 9. člena tega zakona ni prilagodila objekta ali dela objekta v javni rabi.

(2) Z globo od 1.500 do 30.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 250 do 2.500 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo od 250 do 2.500 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena posameznik, ki ni prilagodil objekta ali dela objekta v javni rabi.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

3. člen

(začetek uporabe posameznih določb)

Zavezanec pripravi oceno iz tretjega odstavka 9. člena zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

4. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 540-02/25-16/21

Ljubljana, dne 19. decembra 2025

EPA 2565-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

**3984. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona
o Radioteleviziji Slovenija (ZRTVS-1C)**

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

**o razglasitvi Zakona o spremembah
in dopolnitvah Zakona o Radioteleviziji Slovenija
(ZRTVS-1C)**

Razlašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o Radioteleviziji Slovenija (ZRTVS-1C), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 19. decembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-446

Ljubljana, dne 27. decembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N

**O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA
O RADIOTELEVIZIJI SLOVENIJA (ZRTVS-1C)**

1. člen

V Zakonu o Radioteleviziji Slovenija (Uradni list RS, št. 96/05, 109/05 – ZDavP-1B, 105/06 – odl. US, 26/09 – ZIPRS0809-B, 9/14 in 163/22) se v 6. členu četrty odstavka spremeni tako, da se glasi:

»(4) Posnetki iz arhivov so za komercialne namene dostopni skladno z zakonom, ki ureja avtorske pravice, ter ob plačilu sorazmernih stroškov razmnoževanja in posredovanja ter plačila za storitev v višini, določeni s tarifo, ki jo s soglasjem Sveta in Finančnega odbora določi uprava.«.

2. člen

V 13. členu se v prvem odstavku za napovednim stavkom doda nova prva alineja, ki se glasi:

»– glasbena produkcija, vključno s Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija, Big Bandom RTV Slovenija ter Otroškim in mladinskim pevskim zborom RTV Slovenija;«.

Dosedanje prva, druga, tretja in četrta alineja postanejo druga, tretja, četrta in peta alineja.

Dosedanja peta alineja, ki postane šesta alineja, se spremeni tako, da se glasi:

»– digitalno oddajanje lastnih programov, ki vključuje tudi specializirane in tematske radijske programe ter druge zvočne vsebine na digitalnih radijskih omrežjih.«.

3. člen

V 16. členu se v prvem odstavku 5. točka črta.

Dosedanje 6. do 12. točka postanejo 5. do 11. točka.

13. točka se črta.

Dosedanja 14. točka postane 12. točka.

V četrtem odstavku se besedilo »9. in 12.« nadomesti z besedilom »8. in 11.«.

Za četrty odstavkom se dodata nova peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Člani Sveta morajo pri svojem delu ravnati nepristransko in s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika ter varovati poslovno skrivnost RTV Slovenija. Člani Sveta so odgovorni za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihove dolžnosti.

(6) Člani Sveta se v šestih mesecih od nastopa mandata udeležijo programa usposabljanja, kot ga za člane svetov javnih zavodov na področju kulture določa zakon, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo. Če je član Sveta po poteku mandatne dobe ponovno izvoljen oziroma imenovan, mu usposabljanja ni treba ponovno opravljati. Prav tako usposabljanja ni treba ponovno opravljati članu Sveta, če ga je pred tem že opravil kot član sveta javnega zavoda na področju kulture.«.

Dosedanja peti in šesti odstavek postaneta sedmi in osmi odstavek.

4. člen

V 22. členu se na koncu sedme alineje pika nadomesti s podpičjem in dodajo nove osma do deseta alineja, ki se glasijo:

»– pripravi programsko produkcijski načrt in finančni načrt ter ju predloži v soglasje Finančnemu odboru ter nato v sprejem Svetu;

– določi cenik za tržne dejavnosti iz 15. člena tega zakona in tarifo iz 6. člena tega zakona po predhodnem soglasju Sveta in Finančnega odbora;

– periodično, vendar najmanj štirikrat na leto poroča Finančnemu odboru in Svetu o izvajanju programsko produkcijskega načrta in finančnega načrta ter na podlagi ugotovitev Finančnega odbora in Sveta predloži ukrepe za nemoteno izvajanje.«.

5. člen

27. člen se spremeni tako, da se glasi:

»27. člen

(1) Finančni odbor na podlagi predloga uprave daje predhodno mnenje k osnutku statuta.

(2) Finančni odbor daje soglasje k:

– predlogu finančnega načrta in predlogu letnega poročila RTV Slovenija;

– predlogu uporabe morebitnega presežka prihodkov nad odhodki;

– cenam storitev, ki niso del javne službe in jih določi uprava;

– načinu plačevanja prispevka za programe RTV Slovenija v skladu s tem zakonom;

– načinu prijavljanja in začasnega ali trajnega objavljanja sprejemnikov;

– tarifi in drugim pogojem za oddajanje programov drugih izdajateljev;

– splošnim pravilom računovodstva RTV Slovenija in pravilom strokovnega računovodstva.

(3) Finančni odbor na podlagi predloga uprave imenuje pooblaščenega revizorja oziroma revizijsko družbo, v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje.

(4) Finančni odbor:

– ima pravico do vpogleda v poslovne knjige, periodične obračune in vso drugo dokumentacijo celotnega javnega zavoda;

– opravlja druge naloge, ki jih določi poslovnik sveta oziroma statut;

– o svojih ugotovitvah po potrebi poroča svetu.

(5) Člani Finančnega odbora morajo pri svojem delu ravnati nepristransko in s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika ter varovati poslovno skrivnost RTV Slovenija. Člani Finančnega odbora so odgovorni za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihove dolžnosti.

(6) Kadar Finančni odbor ali Svet obravnava vprašanja s področja storitev elektronskih komunikacij, zlasti ko gre za določanje tarife in drugih pogojev za oddajanje programov drugih izdajateljev, na svoje seje vabita tudi predstavnika Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije.«.

6. člen

V 30. členu se v drugem odstavku prva alineja spremeni tako, da se glasi:

»– del narodnostnih programov v deležu, ki se ne financira iz prispevka, pri čemer se namenska sredstva iz državnega proračuna v letni višini, ki ustreza vrednosti 10 odstotkov zneska prispevka, zbranega v prejšnjem letu, lahko uporabijo izključno za financiranje narodnostnih programov;«.

Za prvo alinejo se doda nova druga alineja, ki se glasi:

»– del glasbene produkcije v delih, ki se ne financirajo iz prispevka, in ki zajema snemanje in izvajanje glasbe za vsebine

RTV Slovenije, izvajanje koncertne dejavnosti ter ustvarjanje in poustvarjanje orkestralnih in zborovskih glasbenih del, posnetkov in arhivskih vsebin s pretežno lastnimi glasbenimi sestavi, ki obsegajo Simfonični orkester RTV Slovenija, Big Band RTV Slovenija ter Otroški in mladinski pevski zbor RTV Slovenija, pri čemer se iz državnega proračuna namenijo sredstva v letni višini, ki ustreza vrednosti 4 odstotkov zneska prispevka, ki je bil zbran v prejšnjem letu;«.

Dosedanji druga in tretja alineja postaneta tretja in četrta alineja

V tretjem odstavku se doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Iz prispevka se namensko financira tudi preostali delež narodnostnih programov, ki jih v skladu s prvo alinejo prejšnjega odstavka ne financira državni proračun.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Pri zagotavljanju sredstev iz državnega proračuna za namene, določene v drugem odstavku tega člena, se uporabljajo predpisi, ki urejajo postopek priprave finančnih načrtov uporabnikov.«.

7. člen

V 32. členu se v prvem odstavku v točki 1. a) besedilo »12,75 eura« nadomesti z besedilom »14,02 eura«, v točki 1. b) besedilo »3,77 eura« nadomesti z besedilom »4,14 eura«, v točki 2. a) besedilo »36,13 eura« nadomesti z besedilom »39,74 eura«, v točki 2. b) besedilo »13,54 eura« nadomesti z besedilom »14,89 eura«, v točki 2. c) besedilo »54,19 eura« nadomesti z besedilom »59,60 eura«, besedilo »2,69 eura« pa nadomesti z besedilom »2,95 eura«.

8. člen

33. člen se črta.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

9. člen

(1) Pri načrtovanju obsega dela narodnostnih programov iz spremenjene prve alineje drugega odstavka 30. člena zakona in dela glasbene produkcije iz nove druge alineje drugega odstavka 30. člena zakona se za leto 2026 upošteva obseg sredstev, kot je načrtovan v programsko produkcijskem načrtu.

(2) Pri načrtovanju obsega dela narodnostnih programov iz spremenjene prve alineje drugega odstavka 30. člena zakona in dela glasbene produkcije iz nove druge alineje drugega odstavka 30. člena zakona za leto 2027 RTV Slovenija do začetka priprave programsko produkcijskega načrta in ob upoštevanju rokov za pripravo državnega proračuna izvede pregled realiziranega programa ter opravi revizijo upravičenih stroškov, kar je pogoj za zagotovitev sredstev iz državnega proračuna.

10. člen

Svet uskladi Statut javnega zavoda Radiotelevizija Slovenija (Uradni list RS, št. 23/24) s tem zakonom v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

11. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 010-02/25-23/25

Ljubljana, dne 19. decembra 2025

EPA 2566-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3985. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu (ZSV-L)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z**o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu (ZSV-L)**

Razglasjam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu (ZSV-L), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 19. decembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-444

Ljubljana, dne 27. decembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N**O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O SOCIALNEM VARSTVU (ZSV-L)****1. člen**

V Zakonu o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A, 28/19, 189/20 – ZFRO, 196/21 – ZDOsk, 82/23, 84/23 – ZDOsk-1 in 24/25) se v 11. členu v prvem odstavku za 7. točko pika nadomesti z vejico in dodata novi 8. in 9. točka, ki se glasita:

»8. podpora v skupnosti za odrasle osebe,

9. podpora v skupnosti za mladoletne osebe do 18. leta (v nadaljnjem besedilu: podpora mladoletni osebi).«.

V drugem odstavku se besedilo »4.a, 4.b, 5. in 6.« nadomesti z besedilom »4.a, 4.b, 5., 6., 8. in 9.«, za besedo »pogoji« pa se dodata vejica in besedilo »podpora v skupnosti za odrasle osebe in podpora mladoletni osebi«.

2. člen

V 16. členu se v prvem odstavku za besedo »družini« doda besedilo »z namenom izvajanja rejniške dejavnosti«.

3. člen

Za 16. členom se dodajo novi 16.a do 16.k člen, ki se glasijo:

»16.a člen

Podpora v skupnosti za odrasle osebe obsega vse oblike pomoči uporabnikom za zagotavljanje pravice do življenja v skupnosti, kar vključuje podporo pri skrbi zase, podporo pri gospodinjskih opravilih, podporo pri vključevanju v skupnostno okolje, podporo pri preselitvi iz institucije v skupnost in podporo za dvig kakovosti življenja. Podpora v skupnosti za odrasle osebe zajema tudi podporo v drugi družini.

Podpora pri skrbi zase obsega podporo pri oblačenju, pri uporabi stranišča, kopanje, podporo pri umivanju in osebni higieni, pri hranjenju in pitju, pri gibanju, pri uporabi ortopedskih pripomočkov, pri pripravi in jemanju zdravil, spremstvo, ki obsega pomoč pri gibanju, orientaciji v prostoru in pri osebnih opravilih, organiziranje prevozov in drugih primerljivih storitev, ki so podrobneje opredeljene v dogovoru iz 16.f člena tega zakona.

Podpora pri gospodinjskih opravilih, ki ne vključujejo vsakdanjih opravil, ki so namenjena celotni družini uporabnika, obsega podporo pri čiščenju, pranju in pospravljanju, podporo

pri pripravi in strežbi obrokov, pomoč pri nakupovanju, pomoč pri vzdrževanju stanovanja oziroma hiše, kjer upravičenec živi in drugih primerljivih storitev, ki so podrobneje opredeljene v dogovoru iz 16.f člena tega zakona.

Podpora pri vključevanju v skupnostno okolje obsega vzpostavljanje in ohranjanje socialne mreže uporabnika, spoznavanje aktivnosti in akterjev v lokalnem okolju, spremstvo uporabnika na različne dogodke, pomoč pri iskanju njegove zaposlitve, mentorstvo in pomoč uporabniku na delovnem mestu, mentorstvo in pomoč uporabniku v izobraževalnem procesu, pomoč pri komunikaciji in drugih primerljivih storitev, ki so podrobneje opredeljene v dogovoru iz 16.f člena tega zakona.

Podpora pri preselitvi iz institucije obsega podporo pri pripravi na selitev, iskanje primerne namestitve, podporo pri pripravi bivalnega okolja, vzpostavljanju njegove socialne mreže, neposredno pomoč pri selitvi in drugih primerljivih storitev, ki so podrobneje opredeljene v dogovoru iz 16.f člena tega zakona.

Podpora za dvig kakovosti življenja obsega podporo pri pripravi na življenje uporabnika v skupnosti, reševanju njegovih osebnih in socialnih stisk, podporo v kriznih situacijah, socialno preventivo, vrstniško podporo in drugih primerljivih storitev, ki so podrobneje opredeljene v dogovoru iz 16.f člena tega zakona.

Glede na potrebe uporabnika podpora v skupnosti za odrasle osebe lahko obsega tudi zdravstveno varstvo, ki se zagotavlja v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost.

Podpora v skupnosti za odrasle osebe se izvaja na domu uporabnika, v katerem živi največ šest oseb, razen v primeru, ko so te osebe v sorodstvenem razmerju z uporabnikom, ko je skupno število oseb lahko tudi večje. Kot dom uporabnika se šteje tudi bivanje pri drugi družini, ki ni sestavljena iz družinskih članov uporabnika.

Storitev podpora v skupnosti za odrasle osebe ni združljiva s storitvijo institucionalnega varstva iz tega zakona, s storitvami dolgotrajne oskrbe na podlagi zakona, ki ureja dolgotrajno oskrbo, osebno asistenco na podlagi zakona, ki ureja osebno asistenco, in s storitvami socialnega vključevanja invalidov na podlagi zakona, ki ureja socialno vključevanje invalidov.

Storitev podpora v skupnosti za odrasle osebe je združljiva s storitvijo pomoč družini na domu in storitvijo vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji iz tega zakona.

V primeru kombiniranja storitev iz prejšnjega odstavka se storitev podpora v skupnosti za odrasle osebe ne more izvajati istočasno z drugo storitvijo.

16.b člen

Do podpore v skupnosti za odrasle osebe so upravičene odrasle osebe z motnjami v duševnem razvoju, s težavami v duševnem zdravju, s senzornimi motnjami, motnjami v gibanju ali z napredovalo kronično oziroma neozdravljivo boleznijo ob koncu življenja in ki potrebujejo podporo za neodvisno življenje v skupnosti. Pri tem gre predvsem za odrasle osebe:

- z dolgotrajnimi težavami v duševnem zdravju;
- z lažjo motnjo v duševnem razvoju, ki so trajno nezaposljive ali trajno nezmožne za delo;
- z zmerno, težjo ali težko motnjo v duševnem razvoju;
- z avtizmom ali z več motnjami (odrasle osebe z motnjo v duševnem razvoju, osebnostnimi motnjami, težavami v duševnem zdravju, gibalnimi in senzornimi oviranostmi ali s poškodbami glave);
- s težjo ali težko obliko gibalne ali senzorne oviranosti, ki potrebujejo pomoč pri samostojnem življenju;
- z napredovalo kronično oziroma neozdravljivo boleznijo ob koncu življenja; ali
- s težavami v duševnem zdravju, osebe z več motnjami (težave v duševnem razvoju in dolgotrajne težave v duševnem zdravju).

Do podpore v skupnosti za odrasle osebe niso upravičene osebe iz prejšnjega odstavka, ki jim je v kazenskem postopku v skladu s kazenskim zakonikom izrečen varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja in varstva v zdravstvenem

zavodu oziroma varnostni ukrep obveznega psihiatričnega zdravljenja na prostosti, dokler se varnostni ukrep izvršuje, ali ki so po zakonu, ki ureja duševno zdravje, sprejete na zdravljenje v oddelek pod posebnim nadzorom psihiatrične bolnišnice ali v obravnavo v varovani oddelek socialno varstvenega zavoda, dokler zdravljenje ali obravnavo traja.

16.c člen

Podpora mladoletni osebi obsega storitve podpore družinam pri skrbi za otroka oziroma mladostnika do 18. leta starosti iz 16.č člena tega zakona kot upravičenca.

Storitve podpore iz prejšnjega odstavka vključujejo:

- podporo pri skrbi za uporabnika;
- podporo pri gospodinskih opravilih, ki so vezana izključno na potrebe uporabnika;
- podporo uporabniku pri njegovem vključevanju v domače in skupnostno okolje za dvig kakovosti življenja;
- podporo uporabniku pri njegovi premestitvi iz institucionalnega varstva v domače okolje in
- pomoč pri jemanju zdravil in opravljanju drugih aktivnosti v zvezi z zdravjem uporabnika, ki jih sicer zanj opravlja njegov zakoniti zastopnik oziroma skrbnik, in za katere se ne zahteva posebnih znanj.

Podpora pri skrbi za uporabnika obsega pomoč pri oskrbi in negi otroka, podporo pri oblačenju, pri osebni higieni, pri hranjenju in pitju, pri gibanju in uporabi ortopedskih pripomočkov, spremstvo, ki obsega pomoč pri gibanju, orientaciji v prostoru in pri osebnih opravkih, organiziranje prevozov ter drugih primerljivih storitev, ki so podrobneje opredeljene v dogovoru iz 16.f člena tega zakona.

Podpora pri gospodinskih opravilih obsega podporo pri čiščenju, pranju in pospravljanju, podporo pri pripravi in strežbi obrokov, pomoč pri nakupovanju in drugih primerljivih storitev, ki so podrobneje opredeljene v dogovoru iz 16.f člena tega zakona.

Podpora uporabniku pri njegovem vključevanju v domače in skupnostno okolje za dvig kakovosti življenja obsega vzpostavljanje in ohranjanje socialne mreže uporabnika, spoznavanje aktivnosti in akterjev v lokalnem okolju, spremstvo uporabnika na različne dogodke in prostočasne aktivnosti, dnevno varstvo in aktivno preživljanje prostega časa, podpora pri ohranjanju pridobljenih znanj in sposobnosti, pomoč pri komunikaciji, podporo pri pripravi na življenje v skupnosti, reševanju osebnih in socialnih stisk, podporo v kriznih situacijah, socialno preventivo, vrstniško podporo in druge primerljive storitve ki so podrobneje opredeljene v dogovoru iz 16.f člena tega zakona.

Podpora uporabniku pri njegovi premestitvi iz institucionalnega varstva v domače okolje obsega podporo pri pripravah na selitev, podporo uporabniku in njegovi družini ob reintegraciji, podporo pri pripravi bivalnega okolja uporabnika, vzpostavljanju njegove socialne mreže, spoznavanju okolja in neposredno pomoč pri selitvi in drugih primerljivih storitev, ki so podrobneje opredeljene v dogovoru iz 16.f člena tega zakona.

Podpora mladoletni osebi se izvaja na domu družine uporabnika, kar zajema tudi njegovo neposredno življenjsko okolje.

Storitev podpore mladoletni osebi ni združljiva s storitvijo institucionalnega varstva iz tega zakona.

Storitev podpore mladoletni osebi je združljiva s storitvijo pomoč družini na domu in storitvijo strokovne pomoči družini za dom.

V primeru kombiniranja storitev s storitvami iz prejšnjega odstavka se storitev podpore mladoletni osebi ne more izvajati istočasno z drugo storitvijo.

16.č člen

Do podpore mladoletni osebi so upravičeni otroci oziroma mladostniki do 18. leta starosti, ki potrebujejo podporo za življenje v skupnosti. Pri tem gre predvsem za otroke oziroma mladostnike do 18. leta starosti:

- s težjo, težko ali funkcionalno težko motnjo v duševnem razvoju, avtizmom oziroma težko ali funkcionalno težko gibalno oviranostjo;

– z več motnjami v duševnem ali telesnem razvoju (npr. otroci oziroma mladostniki z motnjo v duševnem razvoju, s hudimi motnjami vedenja in osebnosti, gibalnimi in senzornimi oviranostmi ali poškodbami možganov); ali

– z dolgotrajno hudo boleznijo ali hudim zdravstvenim stanjem iz seznama težkih, kroničnih bolezni ali stanj po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke.

16.d člen

Vključitev v storitev podpore v skupnosti za odrasle osebe ali v podporo mladoletni osebi je prostovoljna. Postopek za uveljavljanje podpore v skupnosti za odrasle osebe oziroma podpore mladoletni osebi se začne z vlogo posameznika, njegovega zakonitega zastopnika ali skrbnika, naslovljeno na posameznega izvajalca podpore v skupnosti za odrasle osebe oziroma podpore mladoletni osebi iz 54.c člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: izvajalec podpore).

Vlogo za vključitev v izvajanje storitve podpore v skupnosti oziroma podpore mladoletni osebi obravnava komisija pri izvajalcu podpore, pristojna za vključitev in prenehanje izvajanja storitve podpore v skupnosti za odrasle osebe in podpore mladoletni osebi (v nadaljnjem besedilu: komisija, pristojna za vključitev in prenehanje izvajanja storitve).

16.e člen

Za obravnavo vlog izvajalec podpore imenuje komisijo, pristojno za vključitev in prenehanje izvajanja storitve v svoji organizaciji, ki jo sestavljajo najmanj trije člani, in sicer strokovni delavec iz 69. člena tega zakona, vodja socialnega programa ali službe in socialni delavec, lahko pa tudi drugi strokovni sodelavci. Če izvajalec podpore opravlja tudi zdravstveno dejavnost, je eden izmed treh članov komisije tudi vodja zdravstveno negovalnega programa ali službe.

Če komisija, pristojna za vključitev in prenehanje izvajanja storitve, ugotovi, da je vlagatelj upravičen do podpore v skupnosti v skladu s 16.b in 16.č členom tega zakona, se upravičenca uvrsti na seznam čakajočih za vključitev v storitev podpore v skupnosti, o čemer se ga obvesti v dveh mesecih od prejema popolne vloge.

Na seznam čakajočih za vključitev v storitev podpore mladoletni osebi iz prejšnjega odstavka se prednostno uvrsti upravičenec z najtežjimi motnjami v duševnem ali telesnem razvoju oziroma najhujšimi oblikami dolgotrajnih hudih bolezni ali hudih zdravstvenih stanj.

Izvajalec podpore upravičencu, njegovemu zakonitemu zastopniku ali skrbniku na njegovo zahtevo sporoči, na katerem mestu na seznamu čakajočih za vključitev v storitev podpore je njegova vloga oziroma kdaj je pričakovati njegovo vključitev v to storitev.

Če komisija, pristojna za vključitev in prenehanje izvajanja storitve, ugotovi, da oseba v skladu s predpisi na področju socialnega varstva ni upravičena do storitve, vlogo z odločbo zavrne.

Zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ima vlagatelj pravico do pritožbe, o kateri odloča ministrstvo, pristojno za institucionalno varstvo, v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

16.f člen

Izvajalec podpore z upravičencem, njegovim zakonitim zastopnikom ali skrbnikom sklene dogovor o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve podpore v pisni obliki, ki vsebuje opredelitev vrste storitve podpore iz 16.a oziroma 16.c člena tega zakona, njeno trajanje, način zagotavljanje in datum začetka njenega izvajanja, terminski načrt izvajanja storitve podpore, pravice in obveznosti upravičenca kot uporabnika in izvajalca podpore, ceno in plačila storitve podpore oziroma način financiranja storitve podpore ter pogoje za spremembe in prenehanje veljavnosti dogovora. Sklenjen dogovor o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve podpore se šteje za akt, s katerim je upravičenec vključen v storitev pri izvajalcu podpore.

Če izvajalec podpore v skupnosti za odrasle osebe opravlja tudi zdravstveno dejavnost, se v dogovoru o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve podpore uredijo tudi vprašanja zagotavljanja zdravstvenega varstva.

Če upravičenec, njegov zakoniti zastopnik ali skrbnik zavrne podpis dogovora o trajanju, vrsti in načinu zagotavljanja storitve, se šteje, da je vloga umaknjena, o čemer komisija, pristojna za vključitev in prenehanje izvajanja storitve izda sklep, s katerim se postopek ustavi.

Zoper sklep, s katerim se postopek ustavi, ima vlagatelj pravico do pritožbe, o kateri odloča ministrstvo, pristojno za institucionalno varstvo, v skladu z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek.

Storitev podpore v skupnosti za odrasle osebe v drugi družini se izvaja na podlagi pogodbe, ki jo v skladu s 65. členom tega zakona skleneta izvajalec podpore iz 54.c člena tega zakona in oseba, ki izvaja storitev. Šteje se, da ima v tem primeru oseba, ki je vključena v storitev podpore v skupnosti za odrasle osebe v drugi družini, status uporabnika pri izvajalcu podpore iz 54.c člena tega zakona, ki sklepa pogodbo s tretjo osebo.

16.g člen

Storitev podpore v skupnosti za odrasle osebe in podpore mladoletni osebi je lahko dolgotrajna ali začasna, kadar se izvaja le za določeno obdobje, oziroma občasna, kadar se izvaja za krajši čas in se periodično ponavlja.

Začasna podpora ne sme trajati več kot tri mesece.

16.h člen

Podpora v skupnosti preneha, če:

- je uporabnik oziroma njegov zakoniti zastopnik ali skrbnik odstopil od dogovora iz 16.f člena tega zakona;
- uporabnik skladno s 16.b in 16.č členom tega zakona do nje ni več upravičen;
- uporabnik podpore mladoletni osebi dopolni 18 let;
- je izvajalec podpore odstopil od dogovora iz 16.f člena tega zakona zaradi hujših kršitev reda in pravil v zvezi z izvajanjem storitev;
- s smrtjo uporabnika.

Komisija, pristojna za vključitev in prenehanje izvajanja storitve, postopek za prenehanje izvajanja storitve podpore zoper uporabnika uvede po uradni dolžnosti, ko je seznanjena z okoliščinami iz prve do četrte alineje prejšnjega odstavka, in o tem obvesti uporabnika, njegovega zakonitega zastopnika ali skrbnika in center za socialno delo. O prenehanju izvajanja storitve komisija pristojna za vključitev in prenehanje izvajanja storitve izda odločbo, ki jo vroči uporabniku, njegovem zakonitem zastopniku ali skrbniku.

V primeru hujših kršitev reda in pravil v zvezi z izvajanjem storitev, zapisanih v dogovoru iz 16.f člena tega zakona, komisija, pristojna za vključitev in prenehanje izvajanja storitve, uporabnika njegovega zakonitega zastopnika ali skrbnika pisno opozori o ugotovljenih kršitvah in pozove, da naj z ugotovljenimi kršitvami preneha. Če se kršitve nadaljujejo, izvajalec podpore lahko odstopi od dogovora iz 16.f člena tega zakona.

V primeru smrti uporabnika izvajalec podpore v skupnosti za odrasle osebe o smrti obvesti njegovega zakonitega zastopnika ali skrbnika in najbližjo osebo, ki jo je uporabnik navedel v dogovoru iz 16.f člena tega zakona, ter zavezanca za plačilo storitve, če jih je uporabnik imel.

16.i člen

Postopek vključitve in prenehanja izvajanja storitve iz 16.d, 16.e, 16.f in 16.h člena tega zakona podrobneje predpiše s pravilnikom minister, pristojen za institucionalno varstvo.

16.j člen

Izvajanje storitev mora biti takšno, da zagotavlja zaupnost podatkov ter osebno integriteto in dostojanstvo uporabnika in članov njegove družine.

Strokovni delavci in strokovni sodelavci, ki opravljajo podporo v skupnosti za odrasle osebe oziroma podporo mladoletni osebi, morajo kot poklicno skrivnost varovati podatke o materialnih in socialnih stiskah posameznika ter o vzrokih, okoliščinah in posledicah tega stanja.

Podatke iz prejšnjega odstavka morajo varovati kot poklicno skrivnost tudi osebe, ki so jim ti podatki dosegljivi zaradi narave njihovega dela.

Podatki iz drugega odstavka tega člena se ne smejo dajati drugim osebam oziroma javnosti in tudi ne objavljati na način, ki bi omogočal razkritje posameznika, na katerega se nanašajo. Dolžnost varovanja poklicne skrivnosti lahko strokovnega delavca ali sodelavca razreši prizadeta oseba sama ali sodišče, za mladoletne osebe do 18 let in za osebe pod skrbništvom pa njihovi zakoniti zastopniki oziroma skrbniki.

16.k člen

Z začetkom izvajanja socialnovarstvene storitve podpora v skupnosti za odrasle osebe se sorazmerno zmanjšujejo zmogljivosti v institucionalnem varstvu, ki ga izvajajo posebni socialno varstveni zavodi za odrasle iz 51. člena tega zakona, varstveno delovni centri iz 52. člena tega zakona in zavodi za usposabljanje iz 54. člena tega zakona, na način, da se na mesto uporabnika, ki je bil vključen v institucionalno varstvo pri teh izvajalcih, ko ta začne prejemati podporo v skupnosti za odrasle osebe, ne more namestiti novega uporabnika, razen če se ga namesti v stanovanjsko skupino ali bivalno enoto izvajalca podpore iz 54.c člena tega zakona.

Pri izvajalcih institucionalnega varstva, ki ga izvajajo posebni socialno varstveni zavodi za odrasle iz 51. člena tega zakona, varstveno delovni centri iz 52. člena tega zakona in zavodi za usposabljanje iz prejšnjega odstavka, se od 1. septembra 2028 sorazmerno zmanjšujejo zmogljivosti v institucionalnem varstvu, tudi v primerih, ko uporabnik umre, na način, da se na mesto tega uporabnika ne more namestiti novega uporabnika, razen če se ga namesti v stanovanjsko skupino ali bivalno enoto izvajalca podpore iz 54.c člena tega zakona.

Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena podpora v skupnosti za odrasle osebe ne vpliva na obseg zmogljivosti varovanih oddelkov v socialnovarstvenih zavodih.

Minister, pristojen za institucionalno varstvo, vsakih pet let pripravi načrt postopnega povečanja števila uporabnikov storitve podpora v skupnosti za odrasle in mladoletne osebe in sorazmernega zmanjševanja institucionalnih zmogljivosti za odrasle osebe pri izvajalcih institucionalnega varstva, ki ga izvajajo posebni socialnovarstveni zavodi iz 51. člena tega zakona, varstveno delovni centri iz 52. člena tega zakona in zavodi za usposabljanje iz prvega odstavka tega člena.

Minister, pristojen za institucionalno varstvo, lahko z namenom izvajanja procesa deinstitucionalizacije posameznemu ali več izvajalcem institucionalnega varstva, katerih ustanovitelj je Republika Slovenija, naloži pripravo in izvedbo načrta preobrazbe zavoda.«.

4. člen

Besedilo 17. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Vodenje in varstvo na podlagi tega zakona obsegata organizirano celovito skrb za odraslo osebo z motnjo ali več motnjami v duševnem in telesnem razvoju, razvijanje individualnosti in harmoničnega vključevanja v skupnost in okolje.

Zaposlitev pod posebnimi pogoji na podlagi tega zakona obsega take oblike dela, ki omogočajo osebam z motnjo ali več motnjami v duševnem in telesnem razvoju ohranjanje pridobljenih znanj ter razvoj novih sposobnosti.«.

5. člen

V 18.s členu se v petem odstavku črta besedilo »ki se lahko izvajajo največ tri leta in«.

V sedmem odstavku se črta besedilo »ter pogoje glede tehnične opremljenosti glede na vrsto socialnovarstvenega programa, ki ga bo izvajal, ustrezen delež finančnih virov«.

6. člen

Besedilo 18.š člena se spremeni tako, da se glasi:

»Za izvajanje razvojnih in eksperimentalnih socialnovarstvenih programov morajo izvajalci pridobiti mnenje socialne zbornice o strokovni ustreznosti programov. Postopek za izdajo mnenja določi socialna zbornica v soglasju z ministrom, pristojnim za socialno varstvo.«.

7. člen

V 42. členu se v prvem odstavku na koncu osme alineje pika nadomesti s podpičjem ter dodata novi deveta in deseta alineja, ki se glasita:

- podpora v skupnosti za odrasle osebe;
- podpora mladoletni osebi.«.

8. člen

V 43. členu se v prvem odstavku za besedo »zakona« beseda »ter« nadomesti z vejico in doda besedilo »za podporo v skupnosti za odrasle osebe, za podporo mladoletni osebi.«.

9. člen

Besedilo 44. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Koncesijo za opravljanje javne službe za socialno preventivo, za prvo socialno pomoč, za osebno pomoč, za podporo žrtvam kaznivih dejanj in za pomoč družini za dom podeli na podlagi mnenja socialne zbornice ministrstvo, pristojno za socialno varstvo.

Koncesijo za opravljanje javne službe za institucionalno varstvo iz 16. člena tega zakona ter za vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji, podporo v skupnosti za odrasle osebe in podporo mladoletni osebi iz prvega odstavka 43. člena tega zakona podeli na podlagi mnenja socialne zbornice ministrstvo, pristojno za institucionalno varstvo.

Koncesijo za opravljanje javne službe iz drugega odstavka 43. člena tega zakona podeli na podlagi mnenja socialne zbornice ali strokovnega sveta za socialno varstvo občinski organ, pristojen za socialno varstvo.

Koncedent je v primeru iz prvega in drugega odstavka tega člena država, v primeru iz tretjega odstavka pa občina.

Koncesija se podeli za določen čas, pri čemer se upošteva višina sredstev, ki jih je koncesionar prispeval za zagotovitev izvajanja storitve, za katero se podeljuje koncesija. Trajanje koncesije se lahko podaljša največ še za čas, za katerega je bila sklenjena koncesijska pogodba, in sicer pod pogoji, določenimi v predpisu iz 48. člena tega zakona in v koncesijski pogodbi.

Koncesija se podeli na javnem razpisu.«.

10. člen

V 45. členu se doda nov prvi odstavek, ki se glasi:

»Koncedenti iz prejšnjega člena v skladu z nacionalnim programom socialnega varstva s koncesijskim aktom določijo vrsto in obseg storitev, za katere se objavi javni razpis za podelitev koncesije.«.

Za dosedanjim prvim odstavkom, ki postane drugi odstavek, se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»Ministrstvo, pristojno za institucionalno varstvo, v skladu z nacionalnim programom socialnega varstva s koncesijskim aktom določi vrsto in obseg storitev, za katere se objavi javni razpis za podelitev koncesije za opravljanje javne službe za institucionalno varstvo iz 16. člena tega zakona ter za vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji, podporo v skupnosti za odrasle osebe in podporo mladoletni osebi iz prvega odstavka 43. člena tega zakona.«.

Dosedanji drugi odstavek postane četrti odstavek.

11. člen

V 51. členu se v prvem stavku besedilo »za odrasle duševno in telesno prizadete osebe« nadomesti z besedilom »za osebe z motnjo ali več motnjami v duševnem in telesnem razvoju in za osebe s težavami v duševnem zdravju«.

12. člen

V 52. členu se prvi in drugi odstavek spremenita tako, da se glasita:

»Varstveno delovni center opravlja naloge vodenja in varstva ter organizira zaposlitev pod posebnimi pogoji za osebe z motnjo ali več motnjami v duševnem in telesnem razvoju.

Poleg storitev iz prejšnjega odstavka lahko varstveno delovni center opravlja tudi institucionalno varstvo za osebe z motnjo ali več motnjami v duševnem in telesnem razvoju na podlagi prvega odstavka 16. člena tega zakona ter pomoč na domu družinam oseb z motnjo ali več motnjami v duševnem in telesnem razvoju.«.

13. člen

Za 54.b členom se dodajo novi 54.c do 54.d člen, ki se glasijo:

»54.c člen

Storitev podpore v skupnosti za odrasle osebe iz 16.a člena tega zakona oziroma podpore mladoletni osebi iz 16.c člena tega zakona lahko pod enakimi pogoji izvajajo:

- na podlagi soglasja ministra, pristojnega za institucionalno varstvo, posebni socialno varstveni zavodi za odrasle iz 51. člena tega zakona, varstveno delovni centri iz 52. člena tega zakona, zavodi za usposabljanje iz 54. člena tega zakona in
- na podlagi podeljene koncesije pravne osebe zasebne ga prava s statusom nevladne organizacije v javnem interesu na področju socialnega varstva ali invalidskega varstva in invalidska podjetja.

Za potrebe razvoja in izvajanja storitev podpore iz prvega odstavka tega člena Inštitut Republike Slovenije za socialno varstvo, vodi seznam izvajalcev podpore v skupnosti za odrasle osebe in seznam izvajalcev podpore mladoletni osebi.

Seznam iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

- zaporedno številko vpisa izvajalca podpore;
- naziv in sedež izvajalca podpore;
- osebno ime odgovorne osebe in pravni status izvajalca podpore;
- datum začetka izvajanja storitve podpore;
- kontaktne podatke izvajalca podpore;
- datum izbrisa in številko ter datum odločbe o izbrisu iz seznama izvajalcev podpore.

Podatki, vpisani v seznama iz drugega odstavka tega člena, so javni. Ministrstvo, pristojno za institucionalno varstvo in Inštitut Republike Slovenije za socialno varstvo ažuren seznam izvajalcev podpore iz prvega odstavka tega člena objavita na spletni strani ministrstva in inštituta.

54.č člen

Storitev podpore v skupnosti za odrasle osebe oziroma storitev podpore mladoletni osebi lahko izvaja izvajalec podpore iz 54.c člena tega zakona, če:

- je pravna oseba v Republiki Sloveniji, registrirana za opravljanje dejavnosti, za katero se izdaja soglasje, oziroma podeljuje koncesija;
- izpolnjuje kadrovske in tehnične pogoje in standarde za opravljanje storitve podpore v skupnosti;
- mu ni bilo s pravnomočno sodbo ali dokončno odločbo upravnega organa prepovedano opravljanje socialne dejavnosti;
- izkazuje finančno in poslovno sposobnost za opravljanje storitve podpore v skupnosti;
- ima izdelan program za opravljanje podpore v skupnosti za odrasle osebe oziroma program podpore mladoletni osebi;
- mu v zadnjih petih letih ni bila odvzeta koncesija oziroma odpovedana koncesijska pogodba;
- nad ponudnikom ni začel stečajni postopek oziroma postopek prisilne poravnave ter ni v postopku prenehanja ali v postopku likvidacije.

Ministrstvo, pristojno za institucionalno varstvo, izpolnjevanje pogojev in meril iz prejšnjega odstavka za izdajo soglasja za izvajalce podpore iz prve alinee prvega odstavka 54.c člena tega zakona oziroma podelitev koncesije, za izvajalce podpore iz druge alinee prvega odstavka 54.c člena tega zakona, preverja v uradnih evidencah pristojnih organov, in na podlagi dokazil, ki jih predloži ponudnik, to so najmanj:

- letni računovodski izkazi za obdobje zadnjih treh let, od katerih so zadnji revidirani,
- projekcija finančnega poslovanja za triletno obdobje,
- program za opravljanje podpore v skupnosti za odrasle osebe oziroma program podpore mladoletni osebi,
- organizacijska shema s prikazanim številom in strukturo predvidenih zaposlenih, s podatki o njihovi izobrazbi ter svojo in njihove izjave, iz katerih je razvidno, da jih bo oziroma se bodo zaposlili pri ponudniku ali organizacijsko shemo s prikazanimi predvidenimi zaposlenimi in pogoji, ki jih morajo izpolnjevati ter izjavo ponudnika, da bo pred začetkom izvajanja storitve zaposlil izvajalce v skladu s standardi in normativi,
- izjava o izpolnjevanju tehničnih in drugih pogojev za izvajanje storitve podpore v skupnosti.

54.d člen

Postopek ugotavljanja upravičenosti do storitve podpore, pripravo in sklenitev dogovora iz 16.f člena tega zakona, nabor in organiziranje ključnih oseb izvedbo uvodnih srečanj med izvajalcem podpore, uporabnikom in njegovimi ključnimi osebami, delo, ki se veže na vodenje storitve podpore, organizacijo neposrednih izvajalcev podpore, pripravo dogovora iz 16.f člena tega zakona, sodelovanje z uporabniki pri izvajanju dogovora iz 16.f člena tega zakona ter podporo na domu uporabnika, vodi in opravlja strokovni delavec iz 69. člena tega zakona.

Ključne osebe iz prejšnjega odstavka so osebe, ki so del socialne mreže uporabnika in se jih kot take opredeli v dogovoru iz 16.f člena tega zakona.

Zaposleni, ki izvajajo storitev podpore v skupnosti oziroma podpore mladoletni osebi, opravijo usposabljanje za opravljanje podpore, ki ga zagotovi izvajalec podpore.

Minister, pristojen za institucionalno varstvo, podrobneje določi program usposabljanja iz prejšnjega odstavka. «.

14. člen

71. člen se črta.

15. člen

Besedilo 74. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Strokovni delavci in strokovni sodelavci, ki so zaposleni pri izvajalcih socialnovarstvenih storitev, socialnovarstvenih programov, ukrepov po tem zakonu in storitev dolgotrajne oskrbe po zakonu, ki ureja dolgotrajno oskrbo:

- z višješolsko strokovno izobrazbo lahko napredujejo v naziv mentor, svetovalac in svetnik,
- z visokošolsko izobrazbo lahko napredujejo v naziv samostojni svetovalac, višji svetovalac in višji svetnik.

Pogoji za napredovanje v nazive so:

1. delovna doba,
2. uspešnost pri delu,
3. strokovno izobraževanje in dodatno strokovno delo.

Ne glede na določbe o zaporednem napredovanju iz prvega odstavka tega člena lahko strokovni delavci in strokovni sodelavci izjemoma napredujejo tudi v en naziv višje, kot bi sicer, če izpolnjujejo naslednje pogoje:

1. že podeljen naziv iz prvega odstavka tega člena (razen naziva mentor ali samostojni svetovalac),
2. delovna doba,
3. nadpovprečno uspešnost pri delu,
4. strokovno izobraževanje in dodatno strokovno delo.

Podrobnejše pogoje za napredovanja iz tega člena za strokovne delavce in strokovne sodelavce, ki so zaposleni pri izvajalcih iz prvega odstavka tega člena, predpiše minister, pristojen za socialno varstvo. «.

16. člen

V 75.d členu se za četrtem odstavkom dodajo novi peti, šesti, sedmi, osmi, deveti in deseti odstavek, ki se glasijo:

»Rok za izpolnitev pogojev za strokovnega delavca in za zaposlitev se podaljša za največ eno leto, če štipendist v navedenem roku ne more izpolniti obveznosti iz tretjega odstavka tega člena zaradi:

- starševstva,
- opravičljivih zdravstvenih razlogov,
- izjemnih družinskih in socialnih okoliščin ali
- neizpolnjenih obveznosti zaradi višje sile.

Podaljšanje roka iz tretjega odstavka tega člena je za posameznega štipendista možno le enkrat.

Starševstvo iz prve alinee petega odstavka tega člena lahko uveljavlja tisti od staršev, ki prejema starševski dodatek po zakonu, ki ureja starševsko varstvo in družinske prejemke.

Za opravičljive zdravstvene razloge iz druge alinee petega odstavka tega člena šteje bolezen ali poškodba, v trajanju skupaj najmanj štiri mesece, ki je vplivala na zmanjšanje delovnih zmožnosti štipendista v tolikšni meri, da zaradi tega ne more opravljati dela, kar se dokazuje z mnenjem lečečega zdravnika specialista.

Za izjemne družinske ali socialne okoliščine, ki so podane v tolikšni meri, da so vplivale na zmanjšanje delovnih zmožnosti štipendista tako, da zaradi tega ne more opravljati dela, štejejo:

- smrt starša ali osebe, pri kateri je štipendist v varstvu in vzgoji, ali brata oziroma sestre štipendista,
- nastanek najmanj 80 % invalidnosti ali težko ozdravljive bolezni starša ali osebe, pri kateri je štipendist v varstvu in vzgoji, brata oziroma sestre štipendista,
- brezposelnost ali izguba zaposlitve obeh staršev ali osebe, pri kateri je štipendist v varstvu in vzgoji,
- začasna nezmožnost starša ali osebe, pri kateri je štipendist v varstvu in vzgoji, za delo zaradi bolezni ali poškodbe, ki je trajala neprekinjeno najmanj štiri mesece,
- smrt ali bolezen oziroma poškodba otroka štipendista v skupnem trajanju najmanj štiri mesece.

Podaljšanje roka se na podlagi vložene prošnje štipendista uredi z aneksom k pogodbi. «.

17. člen

V 75.f členu se v tretjem odstavku:

- v 2. točki za besedo »štipendijo« dodata vejica in besedilo »razen v primerih iz prvega odstavka tega člena,«,
- v 5. točki za besedilom »celotne obveznosti« dodata vejica in besedilo »razen v primerih iz petega odstavka 75.d člena tega zakona«.

18. člen

V 77. členu se v drugem odstavku:

- v četrsti alineji črta besedilo »v skladu s splošnim aktom iz prvega odstavka 71. člena tega zakona«,
- sedma alineja spremeni tako, da se glasi:
 - »– podeljuje licence supervizorja na področju socialnega varstva ter načrtuje in organizira supervizijo strokovnega dela strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev,«,
 - na koncu desete alinee pika nadomesti z vejico in doda nova enajsta alineja, ki se glasi:
 - »– vodi postopek strokovne verifikacije socialnovarstvenih programov in evidenco o verificiranih socialnovarstvenih programih. «.

Za drugim odstavkom se dodata nova tretji in četrty odstavek, ki se glasita:

»Socialna zbornica izvajanje javnih pooblastil iz prejšnjega odstavka natančneje določi s splošnimi akti.

K splošnim aktom od prve do desete alinee prejšnjega odstavka in k programu za vodenje socialnovarstvenega zavoda, ki ga skladno s četrtem odstavkom 56. člena tega zakona določi socialna zbornica v soglasju s Strokovnim svetom Republike Slovenije za splošno izobraževanje, soglasje podata minister, pristojen za socialno varstvo, in minister, pristojen

za institucionalno varstvo, k splošnemu aktu iz enajste alineje prejšnjega odstavka pa poda soglasje minister, pristojen za socialno varstvo.«.

Dosedanji tretji odstavek postane peti odstavek.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane šesti odstavek, se v šesti alineji vejica nadomesti s piko, sedma in osma alineja pa črtata.

Dosedanji peti odstavek postane sedmi odstavek.

19. člen

V 79.č členu se v tretjem odstavku v drugem stavku za besedo »službe« doda besedilo »na podlagi tega zakona, javni zavod, ustanovljen na podlagi tega zakona, nosilce javnih pooblastil na podlagi tega zakona,«.

V četrtem odstavku se za besedo »službe« doda besedilo »na podlagi tega zakona, javni zavod, ustanovljen na podlagi tega zakona, nosilci javnih pooblastil na podlagi tega zakona,«.

20. člen

V 98. členu se v prvem odstavku na koncu šestnajste alineje pika nadomesti s podpičjem in doda nova sedemnajsta alineja, ki se glasi:

»– podpora mladoletni osebi.«.

21. člen

V 98.b členu se v drugem odstavku za besedo »objavi« doda beseda »najmanj«.

V četrtem odstavku se beseda »tri« nadomesti z besedo »štiri«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Pogodba za izvajanje socialnovarstvenega programa se lahko sklene za največ deset let.«.

22. člen

V 99. členu se v prvem odstavku v drugi alineji za besedo »odrasle« doda besedilo »ali stroški storitev podpore v skupnosti za odrasle osebe«.

23. člen

V 100. členu se v prvem odstavku za besedo »servisa« beseda »in« nadomesti z vejico, za besedilom »18 let,« pa doda besedilo »in storitev podpore v skupnosti za odrasle osebe«.

24. člen

V 100.a členu se v prvem odstavku za besedo »odrasle« doda besedilo »ali pri plačilu storitve podpore v skupnosti za odrasle osebe«.

25. člen

V 100.b členu se v prvem odstavku za besedo »varstva« doda besedilo »ali storitve podpore v skupnosti za odrasle osebe«, za besedo »varstvo« pa besedilo »ali storitev podpore v skupnosti za odrasle osebe«.

26. člen

V 101. členu se v prvem odstavku besedilo »4.a, 4.b, 5. in 6.« nadomesti z besedilom »4.a, 4.b, 5., 6., 8. in 9.«.

27. člen

V 108.b členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Inštruktažno svetovanje se opravi na pobudo strokovnega organa izvajalca, na pobudo ustanovitelja ali na pobudo ministrstva, pristojnega za socialno varstvo.«.

28. člen

V poglavju »XI.A POSEBNI DOLOČBI« se:

– naslov poglavja spremeni tako, da se glasi: »XI.A POSEBNE DOLOČBE«,

– za 118.b členom doda nov 118.c člen, ki se glasi:

»118.c člen

Strokovnim delavcem in strokovnim sodelavcem po tem zakonu, ki imajo višješolsko izobrazbo in so bili ob prehodu v novi plačni sistem v javnem sektorju v letu 2008 razporejeni na delovna mesta v tarifnem razredu VII/1. in VII/2. ter napredujejo v naziv v skladu s pravilnikom, ki ureja napredovanje strokovnih delavcev in strokovnih sodelavcev na področju socialnega varstva v nazive, se pridobljeni naziv upošteva tako, da se strokovni delavci in strokovni sodelavci s pridobljenim nazivom »svetnik« razporedijo v naziv »višji svetnik«. Osnovna plača se strokovnim delavcem in strokovnim sodelavcem iz prejšnjega stavka določi ob upoštevanju določb zakona, ki ureja skupne temelje sistema plač v javnem sektorju.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

29. člen

Minister, pristojen za institucionalno varstvo, uskladi podzakonski akt iz spremenjenega 11. člena zakona in izda podzakonske akte iz novih 16.i in 54.d člena zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

30. člen

Do ustrezne ureditve v zakonu, ki ureja zdravstveno dejavnost, lahko zdravstveno nego in zdravstveno rehabilitacijo, kot del osnovne zdravstvene dejavnosti za svoje uporabnike opravljajo tudi pravne osebe iz druge alineje prvega odstavka novega 54.c člena zakona, v skladu z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost.

31. člen

Izvajalci institucionalnega varstva v drugi družini, ki so za upravičence iz prvega odstavka novega 16.b člena zakona pogodbo za izvajanje varstva v drugi družini v skladu s 30. členom Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 82/23) sklenili z izvajalcem institucionalnega varstva pred 1. januarjem 2026, do 1. januarja 2027 sklenejo pogodbo o izvajanju podpore v skupnosti za odrasle osebe v drugi družini z izvajalcem podpore v skupnosti za odrasle osebe.

Šteje se, da je upravičenec iz prvega odstavka novega 16.b člena zakona, ki je imel pred 28. julijem 2023 sklenjeno pogodbo za izvajanje institucionalnega varstva v drugi družini s centrom za socialno delo, pa je ta prenehala veljati na podlagi 30. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 82/23), vključen v podporo v skupnosti za odrasle osebe v drugi družini z dnem uveljavitve tega zakona, če do 1. januarja 2027 sklene pogodbo z izvajalcem podpore v skupnosti za odrasle osebe za izvajanje podpore v skupnosti za odrasle osebe v drugi družini.

32. člen

Novi 8. in 9. točka prvega odstavka 11. člena, spremenjeni prvi odstavek 16. člena, novi 16.a do 16.j člen, nova deveta in nova deseta alineja prvega odstavka 42. člena, spremenjeni prvi odstavek 43. člena, novi 44. člen, novi prvi in tretji odstavek 45. člena, novi 54.c do 54.d člen, nova sedemnajsta alineja prvega odstavka 98. člena, spremenjena druga alineja prvega odstavka 99. člena, spremenjeni prvi odstavek 100. člena, spremenjeni prvi odstavek 100.a člena, spremenjeni prvi odstavek 100.b člena in spremenjeni prvi odstavek 101. člena zakona se začnejo uporabljati v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona. Do takrat se uporabljajo prvi odstavek 11. člena, prvi odstavek 16. člena, 42. člen, prvi odstavek 43. člena, 44. člen, 45. člen, prvi odstavek 98. člena, druga alineja prvega odstavka 99. člena, prvi odstavek 100. člena, prvi odstavek 100.a člena, prvi odstavek 100.b člena in prvi odstavek 101. člena Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17,

54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A, 28/19, 189/20 – ZFRO, 196/21 – ZDOsk, 82/23, 84/23 – ZDOsk-1 in 24/25).

33. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 540-01/25-23/43

Ljubljana, dne 19. decembra 2025

EPA 2455-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

3986. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih financah (ZJF-K)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z

o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih financah (ZJF-K)

Razlašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih financah (ZJF-K), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 19. decembra 2025.

Št. 003-02-1/2025-447

Ljubljana, dne 27. decembra 2025

Nataša Pirc Musar
predsednica
Republike Slovenije

Z A K O N

O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O JAVNIH FINANCAH (ZJF-K)

1. člen

V Zakonu o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617, 13/18, 195/20 – odl. US, 18/23 – ZDU-10, 76/23, 24/25 – ZFisP-1, 39/25 in 85/25 – ZPJS) se v 3. členu v prvem odstavku za 15. točko doda nova 16. točka, ki se glasi:

»16. projekt je ekonomsko nedeljiva celota aktivnosti, z natančno določeno tehnično-tehnološko funkcijo in jasno opredeljenimi cilji. Projekt ima vnaprej določeno trajanje, ki je omejeno z datumom začetka in konca;«.

Dosedanja 16. točka postane 17. točka.

Za dosedanja 17. točko, ki postane 18. točka, se doda nova 19. točka, ki se glasi:

»19. ukrep je skupek različnih medsebojno usklajenih dejanj, ki pomenijo določeno programsko zaključeno celoto in pripomorejo k doseganju skupnih neposrednih učinkov;«.

Dosedanja 18. točka postane 20. točka.

Za dosedanja 19. točko, ki postane 21. točka, se dodata novi 22. in 23. točka, ki se glasita:

»22. intervencije na sekundarnem trgu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev so nakupi in prodaje lastnih dolžniških vrednostnih papirjev na organiziranem trgu vrednostnih papirjev ali zunaj njega;

23. finančni inženiring je ukrep finančne podpore države za spodbujanje razvojnih programov in uresničevanje pred-

nostnih nalog države, ki je financiran tudi z neproračunskimi sredstvi prejemnika sredstev za izvajanje finančnega inženiringa in s katerim se zagotavljajo sredstva predvsem majhnim in srednjim gospodarskim družbam za izvedbo projektov.«.

2. člen

V 5. členu se v prvem odstavku za besedo »predvidenih« doda besedilo »novo izdanih«.

3. člen

V 11. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi: »(3) V računu finančnih terjatev in naložb se izkazujejo prejeta vračila danih posojil in zmanjšanje finančnih naložb ter dana posojila in povečanje finančnih naložb.«.

4. člen

V 12. členu se v prvem odstavku napovedni stavek spremeni tako, da se glasi: »V načrtu razvojnih programov se izkazujejo vsi načrtovani izdatki proračuna po projektih ali programih najmanj za prihodnja štiri leta in po ukrepih za obdobje, ki ni daljše od štirih let, in so razdelani po:«.

V 3. točki se za besedo »programov« doda besedilo »ali projektov«.

5. člen

V naslovu podpoglavja 3.2. se za besedo »programov« črta vejica in besedilo »načrtov delovnih mest in načrta nabav«.

6. člen

V 22. členu se v drugem odstavku v 1. točki za besedilom »posamezen program« doda vejica in črta beseda »ali«, za besedo »projekt« pa se doda besedilo »ali ukrep«.

7. člen

V 40. členu se v prvem odstavku 2. točka črta.

8. člen

V 41. členu se črta besedilo »v okviru večjih pričakovanih prejemkov in obsega zadolžitve, ki je določen s proračunom, ali«.

9. člen

V 42. členu se v drugem odstavku besedilo »ker jih pri pripravi proračuna ni bilo mogoče načrtovati« nadomesti z besedilom »omogočajo pa nemoteno izvrševanje proračuna v tekočem letu in so namenjena za izvajanje obveznosti, določenih z zakoni«.

10. člen

V 48. členu se v tretjem odstavku v drugem stavku za besedilom »vsak mesec« doda besedilo »ali četrtno«.

V četrtem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »O uporabi sredstev proračunske rezerve v posameznem primeru do 10 % razpoložljivih sredstev proračunskega sklada proračunske rezerve odloča vlada na predlog ministra, pristojnega za finance.«.

11. člen

V 49. členu se v tretjem odstavku v drugem stavku za besedilom »vsak mesec« doda besedilo »ali četrtno«.

12. člen

V 81. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi: »(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se lahko država dodatno likvidnostno zadolžuje, pri čemer stanje likvidnostne zadolžitve na kateri koli dan v letu ne sme preseči 15 % vseh izdatkov zadnjega veljavnega proračuna.«.

13. člen

83. člen se spremeni tako, da se glasi:

»83. člen

(Intervencije na sekundarnem trgu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev)

(1) Intervencije države na sekundarnem trgu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev se izvajajo z namenom zagotavljanja likvidnosti, stabilnosti in nemotenega delovanja trga državnih vrednostnih papirjev ter odzivanja na druge izredne razmere na trgu.

(2) Sredstva za intervencije iz prejšnjega odstavka se zagotovijo v državnem proračunu.«.

14. člen

Besedilo 86. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Država oziroma občina lahko izdaja poročstva za obveznosti iz naslova zadolževanja drugih oseb v obsegu in pod pogoji, ki jih določa zakon.

(2) Poročstvo je izdano s sklenitvijo poročstvene pogodbe, izdajo poročstvene izjave ali z uveljavitvijo zakona, ki ureja poročstvo, ki ne predvideva poročstvene pogodbe ali poročstvene izjave.

(3) Poročstveno pogodbo sklene oziroma poročstveno izjavo izda v imenu države minister, pristojen za finance, ali oseba, ki jo za to pooblasti vlada.«.

15. člen

V 90. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Spremembe v zvezi s tistimi posli intervencij na sekundarnem trgu lastnih dolžniških vrednostnih papirjev, pri katerih vrednostni papir v pogodbeno določenem roku ni vrnjen, zaradi česar je v istem letu opravljen nakup istovrstnega vrednostnega papirja, se izkazujejo samo v bilanci stanja.«.

16. člen

V 104. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Odločbo mora proračunski inšpektor izdati najpozneje v štirih mesecih od začetka inšpekcijskega nadzora.«.

17. člen

V 106. členu se besedilo »in računsko sodišče« črta. Beseda »polletno« se nadomesti z besedo »letno«.

18. člen

V 106.f členu se v prvem odstavku drugi stavek spremeni tako, da se glasi: »Sredstva za ta namen država oziroma občina lahko zagotovi v obliki kapitalskih naložb, povečanja namenskega premoženja, s poročstvi, dodeljevanjem sredstev subvencij in posojil iz državnega oziroma občinskega proračuna, država pa tudi s finančnim inženiringom, ki ga v skladu s predpisi, ki urejajo računovodstvo, izkazuje kot finančno naložbo.«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Prejemniki sredstev iz prvega odstavka tega člena za izvajanje finančnega inženiringa so javni skladi, SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d., Ljubljana, ali pravne osebe, v katerih ima SID – Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d., Ljubljana, 100-odstotni posredni ali 100-odstotni neposredni lastniški delež.«.

Peti odstavek se črta.

19. člen

V 106.g členu se za besedilom člena, ki se označi kot prvi odstavek, dodata nova drugi in tretji odstavek, ki se glasita:

»(2) Neposredni proračunski uporabnik, ki namerava v skladu s prejšnjim členom dodeliti sredstva za izvajanje finančnega inženiringa, mora pred sklenitvijo neposredne pogodbe pridobiti soglasje vlade najmanj glede ključnih elementov finančnega inženiringa, ki so:

– namen in cilji finančnega inženiringa ter kazalniki za spremljanje teh ciljev;

– skupni obseg sredstev finančnega inženiringa in znesek proračunskih sredstev;

– način in oblika izvajanja finančnega inženiringa;

– naložbena strategija;

– program vplačil in porabe vseh sredstev finančnega inženiringa;

– način in delež uporabe presežkov ter način in delež udeležbe pri primanjkljaju finančnega inženiringa;

– rok za vračilo proračunskih sredstev;

– način in rok rednega prenehanja finančnega inženiringa;

– način predčasnega prenehanja finančnega inženiringa;

– spremljanje izvajanja in poročanja;

– način izvajanja nadzora.

(3) Vlada podrobneje predpiše opredelitev ključnih elementov iz prejšnjega odstavka.«.

20. člen

V 106.j členu se v prvem odstavku za drugo alinejo doda nova tretja alineja, ki se glasi:

»– če se dodelijo sredstva za izvajanje finančnega inženiringa iz prvega odstavka 106.f člena tega zakona, ali«.

Dosedanja tretja alineja postane četrta alineja.

Drugi odstavek se črta.

21. člen

106.k člen se spremeni tako, da se glasi:

»106.k člen

(Obveznost poročanja)

Neposredni proračunski uporabnik, ki je v skladu s 106.f členom tega zakona dodelil sredstva za izvajanje finančnega inženiringa, pripravi poročilo o izvajanju finančnega inženiringa in ga za potrebe zaključnega računa proračuna predloži ministrstvu, pristojnemu za finance, do 10. februarja za preteklo leto, in sicer za vsako leto do zaključka izvajanja finančnega inženiringa. Poročilo vsebuje najmanj:

– število opravljenih poslov in višino plasiranih sredstev v posameznem letu in kumulativno;

– primerjavo realizacije glede na program vplačil in porabe vseh sredstev finančnega inženiringa, opisno predstavitev doseganja ciljev iz ključnih elementov finančnega inženiringa v preteklem letu in kumulativno za obdobje izvajanja finančnega inženiringa, pojasnilo odmikov od načrtovanega izvajanja finančnega inženiringa ter predstavitev načrtovanih in izvedenih aktivnosti, s katerimi se odmiki odpravljajo;

– oblikovane rezervacije, popravke vrednosti in odpise na dan 31. december;

– število in skupno višino terjatev v insolventnih postopkih na dan 31. december;

– znesek in število dokončnih odpisov terjatev.«.

22. člen

V 107. členu se v napovednem stavku besedilo »denarno kaznijo od 500.000 tolarjev do 1.500.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »globo od 2.100 do 6.300 eurov«.

V 1. in 2. točki se beseda »deseti« obakrat nadomesti z besedo »enajsti«.

V 3. točki se besedilo »84. člena« nadomesti z besedilom »87. člena«, besedilo »85. člena« pa se nadomesti z besedilom »88. člena«.

23. člen

V 108. členu se v napovednem stavku besedilo »denarno kaznijo od 100.000 tolarjev do 500.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »globo od 700 do 4.000 eurov«.

V 9. točki se za besedo »proračuna« črta vejica, besedilo »Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije« se nadomesti z besedilom »ter drugega prejemnika sredstev državnega proračuna«, beseda »prvi« pa se nadomesti z besedo »drugi«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

24. člen

(Uporaba zakona za finančni inženiring v izvajanju)

Za finančni inženiring, za katerega so bila proračunska sredstva za njegovo izvajanje zagotovljena do uveljavitve tega zakona, se, razen določbe spremenjenega 106.k člena zakona, uporablja Zakon o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617, 13/18, 195/20 – odl. US, 18/23 – ZDU-10, 76/23, 24/25 – ZFisP-1, 39/25 in 85/25 – ZPJS).

25. člen

(Rok za uskladitev podzakonskega predpisa)

Vlada uskladi Uredbo o postopku, merilih in načinih delovanja sredstev za spodbujanje razvojnih programov in prednostnih nalog (Uradni list RS, št. 56/11) s spremenjenimi 3., 106.f, 106.g, 106.j in 106.k členom zakona v treh mesecih od uveljavitve tega zakona.

26. člen

(Prenehanje veljavnosti)

Z uveljavitvijo tega zakona prenehata veljati 71. in 72. člen Zakona o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2026 in 2027 (Uradni list RS, št. 95/25).

27. člen

(Začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 411-01/25-39/14

Ljubljana, dne 19. decembra 2025

EPA 2473-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Urška Klakočar Zupančič
predsednica

VLADA

3987. Obvestilo o vloženi tožbi za odpravo Uredbe o državnem prostorskem načrtu za daljnovid 2 x 110 kV RTP Kočevje – RTP Črnomelj

Upravno sodišče Republike Slovenije na podlagi devetega odstavka 61. člena Zakona o urejanju prostora (ZUreP-3) objavlja

OBVESTILO

o vloženi tožbi za odpravo Uredbe o državnem prostorskem načrtu za daljnovid 2 x 110 kV RTP Kočevje – RTP Črnomelj (Uradni list RS, št. 56/24 z dne 9. 7. 2024)

Dne 6. 9. 2024 je bila vložena tožba v upravnem sporu zoper Republiko Slovenijo, zaradi odprave Uredbe o državnem prostorskem načrtu za daljnovid 2 x 110 kV RTP Kočevje – RTP Črnomelj, objavljene v Uradnem listu RS št. 56/24 z dne 9. 7. 2024, in s podrednim zahtevkom, zaradi odprave 4. člena Uredbe o državnem prostorskem načrtu za daljnovid 2 x 110 kV RTP Kočevje – RTP Črnomelj, objavljene v Uradnem listu RS št. 56/24 z dne 9. 7. 2024, ter pripadajoče grafike v delu, ki se nanaša na parcele s parc. št. 649/2, 2753, 2901, 2911, 2914, 2915, 1262/12, 1262/13, 1262/30, 2734/1,

2738/4, 2903/1, 2906/2, 2909/2, 2912/1, 2912/2, 2548, 2837, 2904, 2905, 2733/2, 2734/2, 2890/1, 2892/1, 2907/1, vse k.o. 1536 Talčji Vrh, in sicer na način, da se iz prvega in drugega odstavka 4. člena in pripadajoče grafike izločijo zemljišča s parc. št. 649/2, 2753, 2901, 2911, 2914, 2915, 1262/12, 1262/13, 1262/30, 2734/1, 2738/4, 2903/1, 2906/2, 2909/2, 2912/1, 2912/2, 2548, 2837, 2904, 2905, 2733/2, 2734/2, 2890/1, 2892/1, 2907/1, vse k.o. 1536 Talčji Vrh (I. točka) ter zaradi ugotovitve, da na parcelah s parc. št. 649/2, 2753, 2901, 2911, 2914, 2915, 1262/12, 1262/13, 1262/30, 2734/1, 2738/4, 2903/1, 2906/2, 2909/2, 2912/1, 2912/2, 2548, 2837, 2904, 2905, 2733/2, 2734/2, 2890/1, 2892/1, 2907/1, vse k.o. 1536 Talčji Vrh, ne veljajo omejitve iz 5. in 12. člena Uredbe o državnem prostorskem načrtu za daljnovid 2 x 110 kV RTP Kočevje – RTP Črnomelj, objavljene v Uradnem listu RS, št. 56/24 z dne 9. 7. 2024 (II. točka).

Št. I U 1537/2024

Ljubljana, dne 23. decembra 2025

Upravno sodišče RS
višji sodnik
Borut Smrdel

USTAVNO SODIŠČE

3988. Odločba o ugotovitvi, da sta prva in druga poved prvega odstavka 53.b člena Zakona o zdravstveni dejavnosti, kolikor se nanašata na zdravstvenega delavca, v neskladju z Ustavo, in o ugotovitvi, da 7. točka prvega odstavka 44.f člena in prvi odstavek 53.c člena Zakona o zdravstveni dejavnosti, kolikor se nanaša na zdravstvenega delavca, ki posluje kot samostojni posameznik, nista v neskladju z Ustavo

Številka: U-I-79/25-30

Datum: 11. 12. 2025

DELNA ODLOČBA

Ustavno sodišče je v postopku za oceno ustavnosti, začetem na pobudo Strokovnega združenja zasebnih zdravnikov in zobozdravnikov Slovenije, Ljubljana, in drugih, ki jih vse zastopa Simona Marko, odvetnica v Mariboru, na seji 11. decembra 2025

o d l o č i l o:

1. Prva in druga poved prvega odstavka 53.b člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 23/08, 14/13, 64/17, 73/19, 82/20 in 32/25), kolikor se nanašata na zdravstvenega delavca, sta v neskladju z Ustavo.

2. Državni zbor mora ugotovljeno protiustavnost odpraviti v roku enega leta po objavi te odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije.

3. Do odprave ugotovljene protiustavnosti se odločitev iz 1. točke izreka izvrši na način, določen v 69. točki obrazložitve te odločbe.

4. Točka 7 prvega odstavka 44.f člena Zakona o zdravstveni dejavnosti, kolikor se nanaša na zdravstvenega delavca, ki posluje kot samostojni podjetnik posameznik, ni v neskladju z Ustavo.

5. Prvi odstavek 53.c člena Zakona o zdravstveni dejavnosti, kolikor se nanaša na zdravstvenega delavca, ki posluje kot samostojni podjetnik posameznik, ni v neskladju z Ustavo.

6. O preostalem delu pobude bo Ustavno sodišče odločilo posebej.

O b r a z l o ž i t e v

A.

Vsebina pobude

Splošno

1. Pobudniki Stokovno združenje zasebnih zdravnikov in zobozdravnikov Slovenije, Ljubljana, Zdravniška zbornica Slovenije, Ljubljana, NEFRODIAL, d. o. o., Celje, Marija Cigler – dr. stomatologije, Slovenj Gradec, Zdravstvena ordinacija »Dr. Šolman«, d. o. o., Ptuj, Žiga Volgemut, poslovno svetovanje, s. p., Petrovče, Žiga Volgemut, Petrovče, ter Anja Suzić, Radeče, so vložili pobudo, s katero izpodbijajo Zakon o zdravstveni dejavnosti (v nadaljevanju ZZDej). Za pobudnike je spornih več sprememb oziroma dopolnitev ZZDej, uvedenih z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 32/25 – v nadaljevanju ZZDej-N), ki velja od 21. 5. 2025. Pobudniki navajajo, da izpodbijajo tretjo poved drugega odstavka 3. člena, 1. točko četrtega odstavka in tretjo alinejo petega odstavka 3.a člena, prvo poved prvega odstavka 3.č člena, tretji do peti odstavek 38. člena, tretji in peti odstavek 42. člena v zvezi s 8. točko prvega odstavka 44.j člena, 2. točko prvega odstavka in drugi odstavek 44.č člena v zvezi s 7. točko prvega odstavka 44.f člena, drugo alinejo petega odstavka 44.f člena, prvo in drugo poved prvega odstavka 53.b člena v zvezi s prvim odstavkom 53.c člena ter 7. točko prvega odstavka 44.f člena ZZDej. Izpodbijana ureditev naj bi bila v neskladju z 2., 14., 15., 22., 33., 49., 50., 51., 67. in 74. členom Ustave.

2. Glede prve in druge povedi prvega odstavka 53.b člena ter prvega odstavka 53.c člena in 7. točke prvega odstavka 44.f člena ZZDej pobudniki trdijo, da izpodbijajo ureditev, kolikor zapoveduje opravljanje zdravstvenih storitev zdravstvenemu delavcu, ki je zaposlen v javnem zavodu, pri drugem izvajalcu zgolj v okviru javne zdravstvene mreže in na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali podjemne pogodbe ali v obliki zdravnika zasebnika, brez možnosti dela pri drugem izvajalcu v javni mreži v obliki samostojnega podjetnika ali zunaj javne zdravstvene mreže (opravljanje tržnih storitev). Trdijo tudi, da izpodbijajo ureditev, kolikor prepoveduje izvajanje koncesijskih programov s samostojnim podjetnikom posameznikom (v nadaljevanju samostojni podjetnik). Pobudniki naj bi bili izvajalci zdravstvene oziroma zobozdravstvene dejavnosti, ki kot fizična ali pravna oseba opravljajo zunajbolnišnično zdravstveno oziroma zobozdravstveno dejavnost na podlagi podeljene koncesije oziroma brez nje na primarni ali sekundarni ravni. Žiga Volgemut naj bi bil kot zdravnik zaposlen v javnem zavodu. Anja Suzić naj bi bila zaposlena v javnem zavodu in naj bi opravljala dela in naloge odgovorne nosilke zdravstvene dejavnosti na področju pediatrije. Stokovno združenje zasebnih zdravnikov in zobozdravnikov Slovenije naj ne bi opravljalo zdravstvene dejavnosti, temveč naj bi uresničevalo različne interese svojih članov. Tudi Zdravniška zbornica Slovenije naj ne bi opravljala zdravstvene dejavnosti in naj bi med drugim uveljavljala poklicne, ekonomske in socialne interese zdravnikov in zobozdravnikov. Izpodbijana ureditev naj bi neposredno vplivala na pravice in obveznosti pobudnikov. Z ZZDej-N naj bi bilo pobudnikom oteženo izvajanje zdravstvene dejavnosti, kar naj bi bila temeljna dejavnost, ki naj bi posameznikom omogočala uresničevanje pravice do zdravstvenega varstva in socialne varnosti.

Navedbe pobudnikov glede omejitev dela zdravnikov, zaposlenih v javnih zavodih

3. Glede omejitev dela zdravnikov, ki so zaposleni v javnih zavodih, pobudniki navajajo, da ima izpodbijana ureditev iz prvega odstavka 53.b člena ZZDej neposredni učinek na organizacijo poslovanja pobudnikov, ki so do zdaj del svoje dejavnosti opravljali na način, da so sklepali pogodbeno razmerja ali tudi pogodbe o zaposlitvi za krajši delovni čas z zdravniki, zaposlenimi v javnih zavodih. Zdravniki, zaposleni v javnih

zdravstvenih zavodih, naj bi pri pobudnikih opravljali storitve javne (koncesijske) službe in zasebne (tržne) storitve. Zdravniško službo naj bi opravljali tudi kot samostojni podjetniki. Izpodbijana ureditev naj bi izrecno onemogočala vsakršno obliko sodelovanja med zasebnim izvajalcem zdravstvene dejavnosti (s koncesijo ali brez nje) in zdravnikom, zaposlenim v javnem zavodu, v delu tržne oblike zdravstvene dejavnosti. Zdravniku, zaposlenemu v javnem zavodu, naj bi bilo dovoljeno na podlagi predhodno pridobljenega soglasja delodajalca opravljati zdravstvene storitve zunaj delovnega časa pri delodajalcu (javnem zavodu) ali pri drugem izvajalcu v javni mreži (koncesionarju) in le v delu storitev iz programa koncesije. Opravljanje storitev v okviru tržne zdravstvene dejavnosti na podlagi zaposlitve ali podjemne pogodbe pri koncesionarju naj bi bilo dovoljeno le, kadar je storitev iz tržne dejavnosti mogoče opraviti istočasno oziroma s standardom, ki presega s predpisi s področja zdravstvenega zavarovanja priznani standard. Zdravniku naj bi bilo dejansko prepovedano opravljati tržne storitve v svojem prostem času. Možnosti opravljanja tržne dejavnosti pri koncesionarju naj bi bile zelo omejene. To naj bi grobo posegalo v svobodo dela in pridobivanja dohodka od dela. Tržne storitve v svojem imenu in za svoj račun naj bi lahko zdravnik opravljal le v obliki nadurnega dela po pogodbi, sklenjeni z javnim zavodom, v katerem je zaposlen. Pri tem pa naj bi bil omejen v svobodni odločitvi ustvarjanja dohodka, saj naj bi bil javni zavod tisti, ki naj bi oblikoval cenik storitev. Zdravnik naj tudi ne bi imel možnosti svobodne izbire vrste storitev, ki bi jih želel izvajati.

4. Pobudniki navajajo, da je glede na izpodbijano ureditev in Pravila obveznega zdravstvenega zavarovanja (Uradni list RS, št. 79/94, 73/95, 39/96, 70/96, 47/97, 3/98, 3/98, 90/98, 6/99 – popr., 61/2000, 64/2000 – popr., 91/2000 – popr., 59/02, 18/03, 30/03, 35/03 – popr., 78/03, 84/04, 44/05, 86/06, 90/06 – popr., 64/07, 33/08, 7/09, 88/09, 30/11, 49/12, 106/12, 25/14, 85/14, 64/18, 4/20, 61/21, 183/21, 163/22, 124/23 in 82/24) nabor tržnih zdravstvenih storitev, ki jih je dovoljeno izvajati, v vsakem primeru zelo omejen. Izpodbijana ureditev naj bi bila še posebej omejujoča za posameznike, ki so v javnih zdravstvenih zavodih zaposleni zgolj delno, na primer osemdesetodstotno, pa za zaposlitev za preostalih dvajset odstotkov ni potreb. Pobudniki opozarjajo, da ureditev posega v svobodno gospodarsko pobudo zasebnih izvajalcev zdravstvenih storitev, saj delavcem, ki so delno zaposleni v javnih zavodih, ne morejo naložiti opravljanja tržnih storitev. Izpodbijana ureditev naj bi bila nesorazmerna in neprimerna za doseg cilja zagotavljanja zadostnega obsega zdravstvenega varstva v javni mreži. Posamezen izvajalec naj niti ne bi mogel enostransko začeti zagotavljati zdravstvene storitve v javni mreži zgolj na podlagi dodatnega kadra, saj je javna zdravstvena služba vnaprej določena in omejena z javnimi sredstvi iz naslova zbranih prispevkov za zdravstveno zavarovanje. Če javni zavod (delodajalec) nima potrebe po dodatnem delu konkretnega zdravstvenega (so)delavca, ker je na primer že realiziral celoten program storitev, ki ga financira Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljevanju ZZZS) ali ker ne more zagotoviti drugih pogojev za izvajanje večjega obsega storitev (postelj, medicinske opreme, operacijskih sob, drugega kadra itd.), naj zgolj s prepovedjo dodatnega dela ne bi bilo mogoče doseči nobenega prispevka k delovanju javne zdravstvene mreže. Pobudniki trdijo, da če bi bila prepoved izvajanja tržnih zdravstvenih storitev za zaposlene v javnih zavodih primeren ukrep za doseg večjega števila zdravstvenih storitev v okviru mreže javne zdravstvene službe, potem bi moral zakonodajalec zdravstvenim (so)delavcem, zaposlenim v javnih zavodih, prepovedati tudi izvajanje tržnih storitev pri lastnem delodajalcu. Konkretna analiza, ki bi potrjevala povečanje obsega izvedenih storitev zaradi izpodbijane ureditve, naj ne bi bile predstavljene. Izpodbijani ureditvi pobudniki očitajo, da brez stvarno utemeljenega razloga razlikuje med tem, kdaj oziroma katere tržne zdravstvene storitve lahko zdravstveni (so)delavec opravlja pri lastnem delodajalcu in kdaj oziroma katere tržne zdravstvene storitve lahko isti zdravstveni (so)delavec opravlja pri drugem javnem zavodu ali koncesionarju. Po mnenju pobudnikov iz-

vajanje tržnih zdravstvenih storitev dejansko lahko prispeva k stabilnosti in dostopnosti mreže javne zdravstvene službe, saj se ta s samoplačniškimi storitvami razbremenjuje.

5. Več kot šestnajst odstotkov zdravnikov, ki naj bi jih anketirala Zdravniška zbornica Slovenije, naj bi napovedalo, da bodo prenehali delati v javnem zavodu, če bo ZZDej-N prepovedal opravljanje dodatnega dela zunaj javne zdravstvene mreže. Iz zakonodajnega gradiva naj ne bi izhajali pravni oziroma finančni argumenti, ki bi upoštevali omejenost storitev v javni mreži, niti empirični podatki, kako naj bi se po ZZDej-N povečal obseg teh storitev. Zbozdravniki naj bi opozarjali, da ZZS krije ortodontsko zdravljenje samo pri otrocih in mladostnikih, ki so do dopolnjenega šestnajstega leta uvrščeni na čakalni seznam, ne krije pa ortodontskega zdravljenja odraslih. Ortodontsko zdravljenje odraslih naj se ne bi izvajalo v javnih zdravstvenih zavodih. Ortodont, zaposlen v javnem zavodu, naj bi lahko to zdravljenje po dosedanji ureditvi (pred uveljavitvijo ZZDej-N) izvajal pri zasebnem izvajalcu (ob soglasju delodajalca). Tudi domnevni namen zagotavljanja lojalnosti zaposlenih do delodajalcev naj ne bi mogel utemeljevati očitane protiustavnosti izpodbijane ureditve. Pobudniki zatrjujejo, da izvajanje tržnih storitev ne krši lojalnosti zaposlenih, saj pacienti, ki želijo storitev pridobiti v javni mreži, tržnih storitev ne uporabljajo in zato v tem pogledu ni konkurence med različnimi izvajalci. Če pa tudi delodajalec izvaja tržne zdravstvene storitve in ne želi, da bi zdravstveni (so)delavec v prostem času izvajal konkurenčne tržne zdravstvene storitve, lahko po mnenju pobudnikov izdajo soglasja zavrne na podlagi individualne presoje v vsakem konkretnem primeru. Cilje izpodbijane ureditve naj bi bilo mogoče doseči z bistveno manj invazivnimi ukrepi, to je z določanjem pogojev za izdajo soglasij za dodatno delo, kot določajo 1., 2., 4. in 9. točka četrtega odstavka 53.b člena ZZDej.

6. Po mnenju pobudnikov je bilo v Republiki Sloveniji javno zdravstvo že pred uveljavitvijo ZZDej-N strogo ločeno od zasebnega, zato za dosego cilja tega razmejevanja ni potrebna reforma. Jasno naj bi že bilo, da zavarovana oseba, ki uveljavlja storitve pri zasebniku, ne pa pri javnem zavodu ali koncesionarju, sama nosi stroške. Varstvo javne koristi s povečano dostopnostjo do zdravstvene storitve naj bi bilo mogoče učinkovito zagotoviti samo s povečanjem financiranja storitev iz obveznega zavarovanja, torej s širitvijo javne zdravstvene mreže. Iz zakonodajnega gradiva naj bi izhajal cilj odprave dvojne prakse, s čimer naj bi se povečal obseg dela zdravnikov izključno v okviru javne zdravstvene mreže. Zdravniki naj bi svoj čas in delo namenili dodatno opravljenim storitvam v okviru javne zdravstvene mreže v obliki nadurnega dela ali dela po podjemni pogodbi. Vendar po mnenju pobudnikov zakonodajalec tako postavljenega cilja ni utemeljil z dejanskimi pozitivnimi učinki. Pobudniki razlagajo, da je okvir dela zdravnika v javnem zavodu opredeljen v pogodbi o zaposlitvi in delovnopравни zakonodaji. Zdravnika naj bi pri obsegu dela omejeval obseg nalog in storitev, vezanih na program zdravstvene dejavnosti v okviru navedenega zdravstvenega tima. V zakonodajnem gradivu naj bi bilo navedeno, da je glavni problem dvojne prakse konflikt interesov, ker zdravniki pogosto usmerjajo paciente iz javnega sistema v zasebni sektor, kjer so storitve samoplačniške. Pobudniki ta argument za spremembe ZZDej zavračajo. Zakonodajalec naj ne bi navedel nobenega konkretnega primera tovrstnih praks. Pacienti naj bi se odločali za samoplačniške storitve izključno zaradi hitrejšje obravnave. Posega v pravico do svobode opravljanja poklica naj prav tako ne bi utemeljevala razloga za sprejetje ZZDej-N, ki naj bi se nanašala na boljšo preglednost dela zdravstvenih delavcev in preprečevanje dela pri izvajalcih, ki so dejanska konkurenca javnim zavodom. Za preprečevanje navedenega naj bi (že) obstajali blažji ukrepi. Delodajalec naj bi imel možnost zavrnitve izdaje soglasja za dodatno delo.

Navedbe pobudnikov posebej glede omejitve dela samostojnih podjetnikov in zasebnih zdravstvenih delavcev

7. V povezavi z izpodbijano ureditvijo po 53.b členu ZZDej naj bi bilo treba presojati tudi prvi odstavek 53.c člena ZZDej in 7. točko prvega odstavka 44.f člena ZZDej. Pobudniki ZZDej očitajo, da je skupna protiustavna posledica izpodbijanih določb

tudi omejitev opravljanja zdravstvene dejavnosti v pravnoorganizacijski obliki samostojnega podjetnika. Pojasnjujejo, da prva poved prvega odstavka 53.b člena ZZDej dopušča, da zdravstveni delavec, ki je polni ali krajši delovni čas zaposlen pri enem ali več javnih zavodih, opravlja zdravstvene storitve znotraj javne mreže kot izvajalec zdravstvene dejavnosti v obliki zasebnega zdravstvenega delavca iz 35. člena ZZDej, medtem ko istovrstnih zdravstvenih storitev ne sme opravljati v pravnoorganizacijski obliki samostojnega podjetnika. Po mnenju pobudnikov za zasebne zdravstvene delavce, ki opravljajo registrirano dejavnost, enako kot za samostojne podjetnike, ki pridobijo dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti, velja, da nastopajo v vlogi izvajalca zdravstvene dejavnosti. Razlogi za razlikovanje med navedenima oblikama izvajanja zdravstvene dejavnosti naj ne bi obstajali. Izpodbijana ureditev po 53.b členu ZZDej naj bi bila tudi nejasna in praktično neuporabljiva. Da bi zasebni zdravstveni delavec deloval v javni zdravstveni mreži (kar naj bi bil pogoj za pridobitev ustreznega soglasja), naj bi moral predhodno pridobiti koncesijo. Za pridobitev koncesije naj bi moral imeti ponudnik skladno s 44.č členom ZZDej že ob vložitvi ponudbe za dodelitev koncesije dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti, ki ga izda Ministrstvo za zdravje. To naj bi vključevalo tudi zahtevo, da ima izvajalec že zagotovljene ustrezne prostore, opremo in tako dalje. Hkrati naj bi moral imeti zasebni zdravstveni delavec že ob vložitvi ponudbe zaposleno ustrezno število zdravstvenih delavcev. Do same pridobitve koncesije naj zdravstveni (so)delavec ne bi mogel pridobiti soglasja svojega delodajalca, saj naj še ne bi deloval v okviru javne zdravstvene mreže. Ker naj bi bilo torej neživljenjsko pričakovati, da bi se nekdo potegoval za pridobitev koncesije brez vnaprej pridobljenega soglasja svojega delodajalca, naj bi zakonodajalec dejansko prepovedal izvajanje zdravstvenih storitev tudi zasebnim zdravstvenim (so)delavcem.

Druge navedbe pobudnikov glede omejitve dodatnega dela

8. Pobudniki zatrjujejo neskladje med 53.b in 53.a členom ZZDej, ki ga ni mogoče odpraviti z ustaljenimi metodami razlage predpisov. Zato naj bi bil kršen 2. člen Ustave. Pobudniki trdijo, da je že Zakonodajno-pravna služba Državnega zbora v Mnenju o Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (ZZDej-N) z dne 25. 2. 2025 navedla, da se ureditev v 53.b členu ZZDej navezuje na 53.a člen ZZDej, ki ni bil spremenjen z ZZDej-N, oziroma da 53.b člen ZZDej pomeni konkretizacijo 53.a člena ZZDej. Člen 53b ZZDej naj bi določal bistveno ožja pravila izvajanja zdravstvenih storitev, kot izhajajo iz 53.a člena ZZDej. Prav tako pobudniki zatrjujejo ustavno spornost 53.b člena ZZDej v zvezi s točkama c in č osmega odstavka 5. člena ZZDej, v skladu s katerima naj bi lahko javni zavodi za namen celostne zdravstvene obravnave in boljše dostopnosti do zdravstvenih storitev pogodbeno sodelovali tudi na način sklenitve pogodb o zaposlitvi s polnim ali krajšim delovnim časom, vključno z dopolnilnim delom, za obdobje do 12 mesecev in pod določenimi drugimi pogoji. Pobudniki trdijo, da je z vidika pravic (so)delavcev zahteva po sklepanju pogodb za določen čas ustavno sporna. Nejasen in negotov naj bi bil položaj zdravstvenih (so)delavcev, ki so že delno zaposleni v javnem zavodu, delno pa pri drugem izvajalcu (s koncesijo ali brez nje). Pobudniki navajajo, da bo lahko zdravstveni (so)delavec po novi ureditvi delno zaposlen v javnem zavodu le za določen čas 12 mesecev, hkrati pa bo imel za svojo drugo delno zaposlitev pri koncesionarju (pri katerem bo sicer praviloma zaposlen za nedoločen čas) izdano soglasje zgolj za določen čas 12 mesecev. Po novi ureditvi naj bi bili tako zdravstveni (so)delavci pri obeh delodajalcih podvrženi negotovemu položaju glede trajanja zaposlitve, kar naj bi tudi posegalo v njihovo pravico do varstva dela. Tudi sicer naj zaposlovanje za določen čas ne bi moglo prispevati h krepitvi javnega zdravstva. Iz točke c osmega odstavka 5. člena ZZDej naj bi izhajale še druge protiustavne omejitve. Te omejitve naj bi kršile načelo enakosti, saj naj bi brez utemeljenih razlogov veljale le za določene delavce in delodajalce. Veljale naj bi tudi za brezposelne, ki jim je prenehalo delovno razmerje v enem

javnem zavodu in bi se želeli zaposliti v drugem javnem zavodu, kar naj bi bilo nevzdržno.

Predlogi pobudnikov

9. Pobudniki predlagajo razveljavitev izpodbijanih določb oziroma izdajo ugotovitvene odločbe, s katero naj Ustavno sodišče ugotovi njihovo protiustavnost. Glede prve in druge povedi prvega odstavka 53.b člena ter prvega odstavka 53.c člena in 7. točke prvega odstavka 44.f člena ZZDej, kolikor omejujejo zdravstvenemu delavcu, ki je zaposlen v javnem zavodu, možnost izvajanja zasebne (tržne) zdravstvene dejavnosti zunaj javnega zavoda, v katerem je zaposlen, pobudniki predlagajo, naj Ustavno sodišče ugotovi njihovo protiustavnost ter določi šestmesečni rok, v katerem mora zakonodajalec ugotovljeno protiustavnost odpraviti. Pri tem pobudniki predlagajo, naj Ustavno sodišče določi način izvršitve odločbe tako, da se do odprave protiustavnosti izpodbijana ureditev ne uporablja za zdravstvene delavce in zdravstvene sodelavce ter izvajalce zdravstvene dejavnosti.

10. Pobudniki tudi predlagajo, naj Ustavno sodišče do končne odločitve zadrži izvrševanje tretje povedi drugega odstavka 3. člena, 1. točke četrtega odstavka in tretje alineje petega odstavka 3.a člena, tretjega do petega odstavka 38. člena, tretjega in petega odstavka 42. člena v zvezi z 8. točko prvega odstavka 44.j člena, druge alineje petega odstavka 44.f člena ter prve in druge povedi prvega odstavka 53.b člena v zvezi s prvim odstavkom 53.c člena in 7. točko prvega odstavka 44.f člena ZZDej.

Mnenje Vlade

11. O pobudi se je najprej izrekla Vlada. Glede prve in druge povedi prvega odstavka 53.b člena ter prvega odstavka 53.c člena in 7. točke prvega odstavka 44.f člena ZZDej Vlada pojasnjuje, da ureditev dodatnega dela zaposlenih v javnih zavodih pomeni izjemo od splošne konkurenčne prepovedi v smislu Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 52/16, 81/19, 15/22 in 114/23 – v nadaljevanju ZDR-1), ki sicer velja v delovnopravni zakonodaji kot temeljno načelo za večino drugih poklicnih skupin zunaj zdravstva. Lojalnost naj bi bila kršena, če zdravstveni delavec v nasprotju s poslovnimi interesi javnega zavoda in brez njegovega soglasja pri svojem delu (opravljanju zdravstvenih storitev zunaj sfere tega javnega zavoda) uporablja znanja in delovne izkušnje, ki jih je pridobil v delovnem razmerju oziroma v zvezi z njim. Tako naj bi bilo tudi stališče Ustavnega sodišča v odločbi št. U-I-81/97 z dne 14. 1. 1999 (Uradni list RS, št. 12/99, in OdlUS VIII, 1). Po mnenju Vlade naj bi tako kot v večini drugih dejavnosti tudi na področju zdravstva lahko zadoščala že splošna konkurenčna prepoved iz ZDR-1, a naj se v praksi ne bi uspešno uresničevala. Razlogi za to naj bi bili visoka stopnja avtonomije zdravnikov, razširjenost dela pri več izvajalcih zdravstvene dejavnosti, zloraba svobodne gospodarske pobude za upravičevanje zasebnega interesa, nespoštovanje ekonomskega in drugih interesov javnih zavodov, sistemsko zagotavljanje soglasij za dodatno delo, široke možnosti samoplačništva oziroma tržne dejavnosti, čelalne dobe ter visoko samoocenjevanje (zlasti finančne) vrednosti zdravniške službe. Vlada navaja, da so omejitve ozke in utemeljene v javnem interesu zaradi ohranitve stabilnega delovanja mreže javne zdravstvene službe. Bile naj bi tudi nujne in popolnoma neizogibne, saj naj cilja zagotavljanja in ohranjanja javne službe, ki je pod enakimi pogoji dostopna vsem, ne bi bilo mogoče doseči z drugimi manj restriktivnimi ukrepi. Razni ukrepi samoregulacije, dodatnih finančnih spodbud ter strožjega nadzora nad opravljenim delom in uporabljenimi sredstvi javnih zavodov naj ne bi bili primerani. Individualna presoja vsakokratnega delodajalca pa naj bi vodila v arbitrarnost in neenako obravnavo zaposlenih. Vlada poudarja, da je delo, ki ga na podlagi soglasja izvaja zdravstveni delavec, praviloma popolnoma enako oziroma isto delo (zdravstvene storitve), kot ga opravlja za svojega matičnega delodajalca. Šlo naj bi za dejansko konkurenco. Za zdravstveni sistem naj bi bila značilna asimetrija informacij in zdravstveni delavci naj bi lahko delali manj pri svojem delodajalcu ter preusmerjali paciente v zasebno zdravstveno dejavnost. Vlada trdi, da je treba upoštevati, da gre lahko za materialne, moralne ali

druge interese javnega zavoda, ki bi lahko bili kršeni, četudi do kršitve dejansko ne pride, pa bi potencialno lahko. Zadoščala naj bi namreč že sama verjetnost vpliva na konkurenco oziroma poslovanje javnega zavoda.

12. Opravljanje zdravstvenih storitev znotraj tržne zdravstvene dejavnosti naj ne bi bilo v celoti prepovedano. Absolutna prepoved naj bi veljala le za opravljanje samoplačniških storitev pri t. i. čistem zasebniku. Namen naj bi bil transparentno urediti delo zdravstvenih delavcev v javni mreži in zunaj nje, kar naj bi med drugim zahtevalo predhodno uvedbo jasnih ciljev, standardov in normativov. Novela naj bi zato uvedla tudi merjenje delovne obremenitve za vsakega zdravstvenega delavca v javni mreži (51.b člen ZZDej). Namen naj bi bil tudi kadrovsko okrepiti javni zdravstveni sistem. Opravljanje dela zunaj matične ustanove naj ne bi bilo v javnem interesu. Poleg dodatnega dela v prostem času naj bi delavec ta čas namenjal še prihodu na delo in z dela ter pripravi na delo. To naj bi vodilo v večjo izčrpanost delavca in naj bi lahko ogrozilo njegovo lastno zdravje in zdravje pacientov. Vlada navaja, da je Ustavno sodišče v odločbi št. U-I-198/19 z dne 5. 1. 2023 (Uradni list RS, št. 14/23) presodilo, da gre pri določitvi zgornje meje obsega dela v zdravstvu sicer za poseg v svobodo dela, ki pa je ustavno skladen. Tudi zadevna omejitev naj bi bila namenjena varovanju zagotavljanja obveznih minimalnih počitkov in izrabi letnega dopusta ter zagotavljanju kakovostne in varne zdravstvene obravnave, ne nazadnje pa tudi skrbi za delavčovo varnost in zdravje pri delu. ZZDej naj bi izhajal iz temeljne predpostavke, da zdravstveno službo izvajajo zdravstveni delavci v delovnem razmerju, ki so zaposleni pri javnih (zdravstvenih) zavodih. Delo na podlagi pogodbe o zaposlitvi naj bi bilo trajnejše in bolj stabilne narave, kar naj bi vplivalo tudi na stabilnost izvajanja zdravstvene dejavnosti. Sklepanje podjemnih pogodb z zdravstvenimi delavci, ki imajo status samostojnega podjetnika na področju zdravstvene dejavnosti, naj bi bilo prepovedano, saj naj bi v nasprotnem primeru zdravniki oziroma drugi zdravstveni delavci, zaposleni v javnih zavodih, lahko odpovedali pogodbe o zaposlitvi in s svojimi nekdanjimi delodajalci kot podjetniki posamezniki sklenili pogodbe civilnega prava. Vlada trdi, da je delo na podlagi pogodb civilnega prava, ne da bi pri tem zdravstveni delavci registrirali dejavnost samozaposlene osebe, praviloma davčno oziroma ekonomsko manj ugodno. Zato naj bi bilo ocenjeno, da možnost sklepanja podjemnih pogodb s fizičnimi osebami s statusom zasebnega zdravstvenega delavca iz 35. člena ZZDej ni problematična, in je to ostalo dopuščeno. Vlada razlaga, da zasebni zdravstveni delavec ni enak samostojnemu podjetniku. Samostojni podjetniki naj bi kot prirejene pogodbene stranke svobodno vstopali v pravna razmerja s pravnimi osebami, bodisi javnega bodisi zasebnega prava znotraj ali zunaj javne mreže, zaradi česar naj bi bilo težje zasledovati zadovoljevanje javnega interesa na področju zdravstvene dejavnosti (nezmožnost uporabe pravil o odrejanju dela, omejen nadzor). Sklepanje podjemnih pogodb naj bi omogočil šele Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 64/17 – v nadaljevanju ZZDej-K). Vlada tudi trdi, da je (ne)realizacija programa javnega zavoda odvisna zlasti od zmogljivosti izvajalca (kadri in oprema), pri čemer (ne)realizacija v posameznem koledarskem letu neposredno vpliva na to, kako ZZZS določi program za ta javni zavod v naslednjem koledarskem letu. Javnemu zavodu naj bi bilo v največjem interesu, da ima program realiziran v celoti oziroma v največji meri. Po mnenju Vlade je izpodbijana ureditev nujna, ker analize preteklega obdobja kažejo na škodljive posledice mešanja javnega in zasebnega dela zdravstvene dejavnosti oziroma praktično prostega prehajanja med njima. Te posledice naj bi se kazale zlasti na poslovanju in delovanju javnih zdravstvenih zavodov ter ekonomski in časovni dostopnosti zdravstvenih storitev. Vlada ocenjuje, da blažjih ukrepov ni mogoče predpisati. Cilji javnega interesa naj bi prevladali nad posegom v pravici iz 49. in 74. člena Ustave, pri čemer naj bi ti določbi spadali v III. poglavje Ustave, ki ureja gospodarska in socialna razmerja, in ne v sklop II. poglavja, ki določa človekove pravice in temeljne svoboščine, med drugim tudi pravico do zdravstvenega varstva. Na tem področju naj bi

imel zakonodajalec široko polje proste presoje in naj bi bil zavezan k sprejemanju ukrepov za učinkovito ter enakopravno izvrševanje pravice do socialne varnosti in zdravstvenega varstva.

Odgovor Državnega zbora

13. Državni zbor glede prve in druge povedi prvega odstavka 53.b člena ter prvega odstavka 53.c člena in 7. točke prvega odstavka 44.f člena ZZDej odgovarja, da so očitki pobudnikov neutemeljeni. Tako kot Vlada tudi Državni zbor razlaga, da je izpodbijana ureditev uveljavljena zaradi spodbujanja zdravstvenih delavcev, da dodatno delo opravijo pri lastnem delodajalcu. S tem naj bi se zasledoval cilj zadržati zdravstvene delavce v matičnih ustanovah, kjer lahko opravljajo najzahtevnejše storitve, ki so prioriteta. Delodajalec naj bi bil varovan pred morebitnim nelojalnim ali nepoštenim ravnanjem delavca med trajanjem delovnega razmerja. Izpodbijana ureditev naj bi bila v javnem interesu in sorazmerna. Državni zbor poudarja, da je pravica do zdravstvenega varstva človekova pravica pozitivnega statusa, zato se od države pričakuje njeno aktivno skrb na področju zdravstva. Izpodbijana ureditev naj bi pomenila enega od ukrepov za učinkovito zagotavljanje te pravice. Pravico do zdravstvenega varstva na račun javnih sredstev naj bi določal zakon, kar naj bi pomenilo, da Državni zbor na tem področju uživa široko polje proste presoje. Izpodbijana ureditev naj bi sledila stopnji tveganja. Ker naj bi bilo tveganje nasprotja interesov in obstoj konkurence največje pri čistih zasebnikih, naj bi bila predpisana absolutna prepoved prehajanja zdravstvenih (so)delavcev. Ko je tveganje sorazmerno manjše, tj. pri koncesionarih oziroma drugih javnih zavodih, pa naj bi bile predpisane omejitve, v skladu s katerimi se soglasje sme izdati. Državni zbor v zvezi s sklepanjem podjemnih pogodb pojasnjuje, da je predmet dela opravljanje zdravstvenih storitev znotraj neke zdravstvene dejavnosti in ne opravljanje zdravstvene dejavnosti kot celote, saj se podjemna pogodba sklepa z zdravstvenim delavcem, ki je fizična oseba, in ne z izvajalcem zdravstvene dejavnosti (ki ima dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti). Zato naj se ne bi dopuščalo sklepanje podjemnih pogodb s podjetniki, ki so izvajalci zdravstvene dejavnosti.

Izjava pobudnikov o navedbah Vlade in Državnega zbora

14. Pobudnikom so bile poslane v izjavo vse vloge Vlade in Državnega zbora, torej tudi vlogi, ki sta ju poslala Vlada in Državni zbor v zvezi s predlogom pobudnikov za izdajočasne odredbe. Tudi ti dve vlogi se namreč nanašata na nekatera vprašanja, ki so lahko pomembna za nadaljnjo presojo Ustavnega sodišča, ne le za odločanje o začasnem zadržanju. Pobudniki so se izrekli o stališčih Vlade in Državnega zbora, in sicer jim nasprotujejo ter vztrajajo pri svojih dosedanjih navedbah, ki jih še dodatno pojasnjujejo. Poudarjajo, da ni zagotovila, da bodo zdravstveni delavci zaradi prepovedi dodatnega dela opravljali nadurno delo pri matičnem delodajalcu. Konkurenčna prepoved po ZDR-1 naj bi veljala tudi za zaposlene v zdravstveni dejavnosti, zato naj dodatna oziroma strožja ureditev ne bi bila potrebna. Direktorji javnih zavodov naj bi že imeli jasna pooblastila za izvajanje potrebnega nadzora nad morebitnimi nepravilnostmi in tovrstni nadzor naj bi lahko izvajalo tudi Ministrstvo za zdravje. Vlada naj bi navajala le teoretična in politična izhodišča, ne pa konkretnih razlogov izpodbijane ureditve. Prepoved dodatnega dela naj ne bi bila v javnem interesu, tudi sicer pa naj bi se dopuščalo mešanje javnega in zasebnega dela zdravnika pri istem izvajalcu, kar naj bi bil paradoks glede na zahteve po večji transparentnosti. V ospredju naj bi bil le posamezni individualni interes po ugodni davčni osnovi. Pobudniki še opozarjajo, da je tako kot samostojni podjetnik tudi zasebni zdravstveni delavec poslovni subjekt in da v pravnem prometu ter z vidika davčnega položaja med njima ni razlik. Edina razlika naj bi bila v registriškem organu, in sicer naj bi bilo to za zasebnega zdravstvenega delavca Ministrstvo za zdravje, za samostojnega podjetnika pa poslovni register (Agencija Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve – APJES).

Glede predloga za izdajočasne odredbe

15. Predlog pobudnikov, naj Ustavno sodišče do končne odločitve zadrži izvrševanje izpodbijanih določb, je Ustavno sodišče zavrnilo s sklepom št. U-I-79/25 z dne 10. 7. 2025,

ker pogoji iz prvega odstavka 39. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12, 23/20, 92/21 in 22/25 – v nadaljevanju ZUstS) niso bili izpolnjeni.

Glede absolutno prednostnega odločanja

16. Ustavno sodišče je sklenilo, da zadevo obravnava absolutno prednostno.

B. – I.

Obseg presoje

17. Ustavno sodišče je na podlagi 6. člena ZUstS ter ob smiselni uporabi prvega odstavka 314. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08 in 10/17 – v nadaljevanju ZPP) ocenilo, da je pobuda zrela za odločitev v delu, ki se nanaša na dodatno delo, to je na prvo in drugo poved prvega odstavka 53.b člena ter na prvi odstavek 53.c člena in 7. točko prvega odstavka 44.f člena ZZDej. Zato je izdalo delno odločbo. O preostalih delih pobude bo Ustavno sodišče odločalo posebej (6. točka izreka).

18. V zvezi z dodatnim delom pobudniki zatrjujejo tudi protiustavnost točk c in č osmega odstavka 5. člena ZZDej. Pobudniki ne navajajo izrecnega zahtevka, iz katerega bi izhajalo, da Ustavnemu sodišču predlagajo, naj razveljavi tudi ti določbi oziroma ugotovi njuno protiustavnost. Določbi je treba razumeti v kontekstu sedmega odstavka 5. člena ZZDej. Ta določa, da se javni zavodi v skladu z določenimi pogoji lahko povezujejo v skupnosti zavodov za opravljanje skupnih zadev in uresničevanje skupnih interesov.¹ Osmi odstavek 5. člena ZZDej pa med drugim določa, da lahko ne glede na sedmi odstavek 5. člena ZZDej javni zavodi sklepajo tudi določene pogodbe o zaposlitvi z zdravnikom ali zobozdravnikom, ki ni zaposlen v okviru mreže javne zdravstvene službe, in z zdravstvenim delavcem, zaposlenim pri koncesionarju.² Točki c in č osmega odstavka

¹ Sedmi odstavek 5. člena ZZDej določa:

»Javni zavodi se lahko za opravljanje skupnih zadev in uresničevanje skupnih interesov s soglasjem ustanoviteljev in v skladu z aktom o ustanovitvi in statutom na območju zdravstvene regije, kjer ima javni zavod sedež, oziroma sosednje zdravstvene regije, znotraj posamezne ravni zdravstvene dejavnosti in med posameznimi ravnmi zdravstvene dejavnosti povezujejo v skupnosti zavodov za opravljanje:

- skupnih podpornih zadev,
- skupnih podpornih zdravstvenih dejavnosti.«

² Točki c in č osmega odstavka 5. člena ZZDej določata:

»Ne glede na prejšnji odstavek lahko javni zavodi za namen celostne zdravstvene obravnave in boljše dostopnosti do zdravstvenih storitev pogodbeno sodelujejo na način sklenitve:

[...]

c) pogodbe o zaposlitvi s krajšim delovnim časom, vključno z dopolnilnim delom, za največ 40 odstotkov polnega delovnega časa, javnega zdravstvenega zavoda, ki ima pridobljen naziv kliničnosti iz 18. člena tega zakona, z zdravnikom ali zobozdravnikom, ki ni zaposlen v okviru mreže javne zdravstvene službe, če gre za zdravnika ali zobozdravnika, ki je pridobil naziv svetnik ali višji svetnik, za največ 12 mesecev, pri čemer nabor zdravstvenih storitev, ki jih, upoštevajoč njihovo naravo, zahtevnost in kompleksnost, lahko opravlja zdravnik oziroma zobozdravnik iz te točke, določi minister, pristojen za zdravje,

č) pogodbe o zaposlitvi s polnim ali krajšim delovnim časom, vključno z dopolnilnim delom, javnega zavoda z zdravstvenim delavcem oziroma zdravstvenim sodelavcem, ki je zaposlen pri koncesionarju, če pri koncesionarju opravlja zgolj koncesijsko dejavnost, za največ 12 mesecev v skladu z zahtevami glede dnevnega in tedenskega počitka iz 52.c člena tega zakona, pri čemer javni zavod tako pogodbo odpove brez odpovednega roka (izredna odpoved), če se tekom delovnega razmerja ugotovi, da zaposleni pri koncesionarju opravlja zdravstvene storitve v okviru tržne dejavnosti v nasprotju z 18. točko prvega odstavka 44.f člena tega zakona, za zdravstvenega delavca oziroma zdravstvenega sodelavca, ki mu je bila pogodba o zaposlitvi izredno odpovedana v skladu s to točko, pa velja prepoved sklepanja pogodb z javnim zavodom na podlagi te točke v šestih mesecih od odpovedi ne glede na izpolnjevanje drugih pogojev,

[...].«

5. člena ZZDej javnim zavodom izjemoma dopuščata sklepanje pogodb o zaposlitvi z zdravstvenimi delavci zunaj mreže javne zdravstvene službe. V tem smislu določbi določata obveznosti za javne zavode in na drugi strani za zdravstvene delavce izjemne primere, ko lahko sklenejo pogodbo o zaposlitvi kljub siceršnjim omejitvam. Določbi določata tudi podlago za opredelitev nabora storitev (točka c osmega odstavka 5. člena ZZDej) in posledice v primeru kršitev na strani delavca (točka č osmega odstavka 5. člena ZZDej), vendar pobudniki ne navajajo očitkov, ki bi se nanašali na to ureditev. Glede na navedeno in ker nobeden od pobudnikov ni javni zavod, Ustavno sodišče ni štel, da bi pobudniki posebej izpodbijali tudi ti določbi. Očitke, ki jih pobudniki navajajo v zvezi s tema določbama, je Ustavno sodišče upoštevalo v obsegu in pomenu, kolikor se navezujejo na prvo in drugo poved prvega odstavka 53.b člena ZZDej.

19. Pobudniki v pobudi ponekod omenjajo poleg zdravstvenih delavcev tudi zdravstvene sodelavce. V skladu s točko 1.3.1 Enotnih definicij ključnih pojmov v zdravstvu (v nadaljevanju Enotne definicije), ki so priloga Odredbe o določitvi enotne definicije ključnih pojmov v zdravstvu (Uradni list RS, št. 40/14 in 13/25), so zdravstveni delavci vsi tisti delavci, ki so si pridobili dodiplomsko ali podiplomsko izobrazbo zdravstvenega področja oziroma študijskega področja in opravili strokovni izpit na Ministrstvu za zdravje ali pri izvajalcih, ki jih je to ministrstvo pooblastilo. Izjema pri strokovnih izpitih so medicinske sestre, ki so opravile izobraževanje v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, 30. 9. 2005), zadnjič spremenjeno z Direktivo 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) (UL L 354, 28. 12. 2013). V skladu s točko 1.3.2 Enotnih definicij so zdravstveni sodelavci vsi tisti delavci, ki nimajo izobrazbe zdravstvenega področja oziroma študijskega področja, v zdravstvu paasedajo delovna mesta zdravstvenih sodelavcev (logopedi, psihologi, biologi in podobno). V ta namen morajo imeti opravljen strokovni izpit na Ministrstvu za zdravje. Ker nihče od pobudnikov ne navaja, da bi bil zdravstveni sodelavec, Ustavno sodišče ni štel, da bi ZZDej izpodbijali tudi v delu, ki se nanaša nanje. Ustavno sodišče je torej štel, da pobudniki izpodbijajo ureditev, kolikor se nanaša na zdravstvene delavce.

20. Ustavno sodišče je izpodbijano ureditev presoalo z vidika omejevanja opravljanja zdravstvenih storitev³ zdravstvenemu delavcu, zaposlenemu v javnem zavodu, in zdravstvenemu delavcu, ki opravlja zdravstveno dejavnost kot samostojni podjetnik. Presoja je opravilo v okviru tistih določb, ki oziroma kolikor jih pobudniki izpodbijajo s pobudo in upošteva njihove navedbe. Presoja se tako ne nanaša na direktorje in strokovne direktorje oziroma strokovne vodje javnih zavodov (v smislu 29. člena ZZDej).

Pravni interes

21. Pobudo za začetek postopka za oceno ustavnosti oziroma zakonitosti predpisa ali splošnega akta, izdanega za izvrševanje javnih pooblastil, lahko da, kdor izkaže pravni interes ob vložitvi pobude (prvi odstavek 24. člena ZUstS). Ta je podan, če predpis ali splošni akt, izdan za izvrševanje javnih pooblastil, katerega oceno pobudnik predlaga, neposredno posega v njegove pravice, pravne interese oziroma v njegov pravni položaj (drugi odstavek 24. člena ZUstS). Ker v obravnavani zadevi pobudo vlaga več pobudnikov, za izpolnjenost pogoja pravnega interesa zadošča, da pravni interes izkaže (vsaj) en pobudnik.

22. Omejitve sklepanja pogodb o zaposlitvi ter izvajanja tržne dejavnosti, ki v skladu s prvo in drugo povedjo prvega odstavka 53.b člena ZZDej veljajo za zdravstvene delavce, zaposlene v javnih zavodih, učinkujejo neposredno na podlagi

zakona. Pri tem morebitna izdaja posamičnega in konkretnega akta ni potrebna. Zato navedeni določbi neposredno posegata v pravni položaj pobudnika Žige Volgemuta, ki je po navedbah v pobudi zdravnik in zaposlen v javnem zavodu. Prvi odstavek 53.c člena ZZDej, kolikor prepoveduje, da bi lahko javni zavod sklenil pogodbo s samostojnim podjetnikom, kar torej te izključuje iz javne zdravstvene mreže, in 7. točka prvega odstavka 44.f člena ZZDej, kolikor prepoveduje izvajanje koncesijskega programa s samostojnim podjetnikom, pa na enak način posegata v pravni položaj istega pobudnika, ki oziroma kolikor deluje (tudi) kot samostojni podjetnik Žiga Volgemut, s. p.⁴ Pogoj pravnega interesa za vloženo pobudo je tako izpolnjen. Z vprašanjem, ali pravni interes izkazujejo tudi drugi pobudniki, se Ustavnemu sodišču ni bilo treba ukvarjati, saj, kot je bilo navedeno, zadostuje, da pravni interes za posamezno izpodbijano določbo izkaže že eden od pobudnikov.

23. Upošteva se navedeno, je Ustavno sodišče pobudo v delu, ki se nanaša na prvo in drugo poved prvega odstavka 53.b člena ter prvi odstavek 53.c člena in 7. točko prvega odstavka 44.f člena ZZDej, sprejelo in glede na izpolnjene pogoje iz četrtega odstavka 26. člena ZUstS nadaljevalo z odločanjem o stvari sami.

B. – II.

Prvi odstavek 53.c člena in 7. točka prvega odstavka 44.f člena ZZDej

24. Prvi odstavek 53.c člena ZZDej, kot je bil spremenjen z 38. členom ZZDej-N, določa:

»Javni zavod lahko za opravljanje zdravstvenih storitev sklene podjemno pogodbo z zdravstvenim delavcem oziroma zdravstvenim sodelavcem, ki ne posluje kot samostojni podjetnik posameznik, če:

– je takšno opravljanje zdravstvenih storitev za javni zavod učinkovitejše, kar javni zavod izkazuje s podatki dnevne delovne obremenjenosti zdravstvenih delavcev oziroma zdravstvenih sodelavcev in analize materialnih stroškov po vrstah zdravstvenih dejavnosti,

– je takšno opravljanje zdravstvenih storitev potrebno z vidika zagotavljanja dostopnosti do zdravstvenih storitev in

– za opravljanje zdravstvenih storitev, ki so predmet pogodbe, ni mogoče skleniti pogodbe o zaposlitvi zaradi občasne narave teh storitev ali ni razpoložljivega ustreznega kadra ali gre za nadomeščanje začasno odsotnih zdravstvenih delavcev oziroma zdravstvenih sodelavcev javnega zavoda.«

25. Točka 7 prvega odstavka 44.f člena ZZDej, kot je bil spremenjen z 31. členom ZZDej-N, določa:

»S koncesijsko pogodbo koncedent in koncesionar uredata medsebojna razmerja v zvezi z opravljanjem koncesije, in sicer najmanj:

[...]

7. omejitev, da se koncesijski program izvaja le z zdravstvenimi delavci in zdravstvenimi sodelavci, zaposlenimi pri koncesionarju, razen za primer začasnega nadomeščanja koncesionarja oziroma pri njem zaposlenih, ko se lahko sklene podjemna pogodba z zdravstvenim delavcem ali zdravstvenim sodelavcem, zaposlenim pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti v ali izven mreže javne zdravstvene službe, javnim zavodom ali z zasebnim zdravstvenim delavcem iz 35. člena tega zakona, ne pa z zdravstvenim delavcem ali zdravstvenim sodelavcem, ki posluje kot samostojni podjetnik posameznik,

[...].«

Presoja prvega odstavka 53.c člena in 7. točke prvega odstavka 44.f člena ZZDej z vidika pravice do svobodne gospodarske pobude (prvi odstavek 74. člena Ustave)

Poseg v pravico samostojnega podjetnika do svobodne gospodarske pobude

26. Pobudniki trdijo, da sta prvi odstavek 53.c člena in 7. točka prvega odstavka 44.f člena ZZDej ustavno sporna z vidika zdravstvenih delavcev, ki so samostojni podjetniki.

³ Zdravstvene storitve so opravila ali posegi v okviru zdravstvene oskrbe pacienta, ki jo v okviru zdravstvene dejavnosti opravi zdravstveni delavec (točka 1.4 Enotnih definicij).

⁴ Pobudniki so predložili izpis iz poslovnega registra za Žigo Volgemuta, s. p.

Izpodbijana ureditev naj bi omejevala svobodno gospodarsko pobudo oziroma opravljanje zdravstvene dejavnosti v pravno-organizacijski obliki samostojnega podjetnika. Državni zbor in Vlada trdita, da je izpodbijana ureditev sorazmerna oziroma da ukrep omejuje svobodno gospodarsko pobudo le, kolikor je potrebno za zasledovanje ciljev izpodbijane ureditve.

27. Glede na navedeno je Ustavno sodišče presodilo skladnost prvega odstavka 53.c člena in 7. točke prvega odstavka 44.f člena ZZDej s pravico do svobodne gospodarske pobude.

28. Na splošno je svobodna gospodarska pobuda (prvi odstavek 74. člena Ustave) zagotovljena vsem gospodarskim subjektom pri njihovem gospodarskem poslovanju in pomeni predvsem svobodno ustanovitev gospodarskega subjekta (pod zakonskimi pogoji), njegovo vodenje v skladu z ekonomskimi načeli (upoštevanje prisilne predpise), svobodno izbiro dejavnosti, s katero gospodarski subjekti uresničujejo svoje pridobitne interese v konkurenci na tržišču, izbiro poslovnih partnerjev in podobno, ne glede na velikost, statusno obliko ali druge značilnosti.⁵ Bistvo svobodne gospodarske pobude je v pravilu, da se z zakonom določijo pravnoorganizacijske oblike gospodarskih subjektov in da lahko vse fizične in pravne osebe (v skladu z zakonom, ki upošteva specifičnosti posameznih subjektov in področij) za opravljanje gospodarske dejavnosti uporabijo katero izmed predvidenih organizacijskih oblik.⁶

29. Že Ustava v drugem odstavku 74. člena določa, da se gospodarska dejavnost ne sme izvajati v nasprotju z javno koristjo. Iz ustavnosodne presoje izhaja, da slednje pomeni, da ima zakonodajalec široko polje proste presoje pri vrsti ukrepov gospodarske politike, ki jih šteje za potrebne, pri čemer je tudi sam zavezan z ustavno prepovedjo, da ne sme dopustiti opravljanja gospodarske dejavnosti v nasprotju z javno koristjo.⁷ Pravica do svobodne gospodarske pobude se torej lahko omeji, če to zahteva javna korist, vendar pa zakonodajalec v to pravico lahko poseže le toliko, kolikor je zaradi varovanja javne koristi treba vanjo poseči, upoštevajoč pri tem splošno načelo sorazmernosti.⁸ Zato mora pri uzakonitvi omejitve zakonodajalec izbrati tak ukrep, ki bo zagotovil učinkovito varstvo javne koristi in hkrati kar najmanj posegel v ustavno pravico.⁹

30. Pri presoji zakonskih ukrepov, ki urejajo področje podjetništva, je temeljnega pomena vprašanje, ali je zakonodajalec predpisal način uresničevanja pravice do svobodne gospodarske pobude ali pa je pravico do svobodne gospodarske pobude omejil. Meja med načinom uresničevanja človekovih pravic in njihovo omejitvijo je gibljiva in težko določljiva. Nedvomno gre za omejitev pravice do svobodne gospodarske pobude, ko predpis neobičajno intenzivno oži polje podjetniške svobode. Relativno manj omejujoči pogoji za opravljanje gospodarske dejavnosti lahko pomenijo izvrševanje pooblastila iz drugega odstavka 15. člena Ustave.¹⁰ Vendar pa gre pri določanju pogojev za opravljanje gospodarske dejavnosti za določanje načina uresničevanja pravice lahko le tedaj, ko ima pogoj oziroma

ukrep realno vsebinsko zvezo s konkretno regulirano gospodarsko dejavnostjo. To je zlasti v primerih, ko zakonodajalec odvrta nevarnosti ali blaži tveganja, ki izhajajo iz opravljanja neke konkretne dejavnosti (na primer na področju varstva pri delu, varstva zdravega življenjskega okolja in podobno). Če pa zakonodajalec omeji podjetniško svobodo ravnanja zaradi doseganja splošnih javnih ciljev ali ciljev na nekem ločenem področju družbenega življenja, gre za poseg v pravico do svobodne gospodarske pobude iz prvega odstavka 74. člena Ustave oziroma za omejitev te pravice.¹¹

31. Izpodbijani določbi omejujeta zdravstvenega delavca, da bi kot samostojni podjetnik opravljal storitve v mreži javne zdravstvene službe, saj z javnimi zavodi samostojni podjetnik ne sme skleniti podjemne pogodbe (prvi odstavek 53.c člena ZZDej) in pri koncesionarju ne sme izvajati koncesijskega programa (7. točka prvega odstavka 44.f člena ZZDej).¹²

32. Po Zakonu o gospodarskih družbah (Uradni list RS, št. 65/09 – uradno prečiščeno besedilo, 33/11, 91/11, 32/12, 57/12, 82/13, 55/15, 15/17, 18/21, 75/23, 102/24 in 77/25 – v nadaljevanju ZGD-1) je samostojni podjetnik fizična oseba, ki na trgu samostojno opravlja pridobitno dejavnost v okviru organiziranega podjetja.¹³ Pridobitna dejavnost v smislu ZGD-1 je vsaka dejavnost, ki se opravlja na trgu zaradi pridobivanja dobička.¹⁴ Iz tega izhaja, da zdravstveni delavec kot samostojni podjetnik izvaja zasebno zdravstveno dejavnost, in glede na prvi odstavek 35. člena ZZDej je to torej zasebni zdravstveni delavec,¹⁵ ki ima status samostojnega podjetnika v smislu navedenih določb ZGD-1. Zasebna zdravstvena dejavnost je gospodarska dejavnost v smislu, da se izvaja na trgu proti plačilu. Glede javne zdravstvene dejavnosti je Ustavno sodišče že navedlo, da izvajalci v tej mreži v medsebojnih razmerjih delujejo v pogojih konkurence na trgu¹⁶ ter da je poleg tega ta dejavnost varovana tudi z vidika ustavnega položaja koncesionarjev in jo je treba s tega vidika šteti za gospodarsko dejavnost, na katero se nanašajo jamstva iz 74. člena Ustave, ne glede na njeno pojmovanje v smislu (ne)gospodarske javne službe.¹⁷ Navedeno pomeni, da je položaj zdravstvenega delavca, ki je samostojni podjetnik, varovan s pravico do svobodne gospodarske pobude, in sicer ne glede na to, ali izvaja storitve v mreži javne ali zasebne zdravstvene službe ali v obeh. Tudi po ustaljeni praksi Sodišča Evropske unije (v nadaljevanju SEU) zdravstvena dejavnost pomeni storitev, ki se praviloma opravlja za plačilo v smislu ekonomske protistoritve za zadevno storitev in tako sodi na področje uporabe določb prava Evropske unije (v nadaljevanju EU) o svobodi opravljanja storitev, ne glede na to, ali se zdravljenje opravi v bolnišnici ali zunaj nje.¹⁸ Storitve,

¹¹ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-66/08 z dne 11. 12. 2008 (Uradni list RS, št. 121/08, in OdlUS XVII, 73), 81. in 83. točka obrazložitve.

¹² Glej tudi Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti – prva obravnava z dne 16. 1. 2025, EVA 2024-2711-0060, EPA 1917-IX (v nadaljevanju Predlog ZZDej-N), obrazložitev k 31. členu (spremenjeni in dopolnjeni 44.f člen), str. 152, in obrazložitev k 38. členu (spremenjeni in dopolnjeni 53.c člen), str. 162.

¹³ Šesti odstavek 3. člena ZGD-1.

¹⁴ Drugi odstavek 3. člena ZGD-1.

¹⁵ Prvi odstavek 35. člena ZZDej določa: »Zasebni zdravstveni delavec, zasebni zdravstveni sodelavec, zasebni zdravnik oziroma zasebni doktor dentalne medicine (v nadaljnjem besedilu: zasebni zdravstveni delavec) je fizična oseba, ki je pridobila dovoljenje ministrstva, pristojnega za zdravje, za opravljanje zdravstvene dejavnosti.«

¹⁶ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-193/19 z dne 6. 5. 2021 (Uradni list RS, št. 81/21, in OdlUS XXVI, 15), 11. točka obrazložitve.

¹⁷ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-194/17 z dne 15. 11. 2018 (Uradni list RS, št. 1/19, in OdlUS XXIII, 14), 39. točka obrazložitve.

¹⁸ Npr. sodba SEU v zadevi *Smits in Peerbooms*, C-157/99, z dne 12. 7. 2001, 53. in 58. točka obrazložitve.

⁵ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-59/03 z dne 13. 5. 2004 (Uradni list RS, št. 58/04 in 61/04, ter OdlUS XIII, 33), 7. točka obrazložitve.

⁶ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-306/98 z dne 11. 4. 2002 (Uradni list RS, št. 37/02, in OdlUS XI, 60), 19. točka obrazložitve.

⁷ Npr. odločbe Ustavnega sodišča št. U-II-1/12, U-II-2/12 z dne 17. 12. 2012 (Uradni list RS, št. 102/12, in OdlUS XIX, 39), 42. točka obrazložitve, št. U-I-446/20, U-I-448/20, U-I-455/20, U-I-467/20 z dne 15. 4. 2021 (Uradni list RS, št. 72/21, in OdlUS XXVI, 13), 14. točka obrazložitve, in št. U-I-205/19, U-I-230/19 z dne 2. 9. 2025 (Uradni list RS, št. 76/25), 25. točka obrazložitve.

⁸ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-285/08 z dne 1. 4. 2010 (Uradni list RS, št. 33/10), 31. točka obrazložitve.

⁹ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-212/03 z dne 24. 11. 2005 (Uradni list RS, št. 111/05, in OdlUS XIV, 84), 13. točka obrazložitve.

¹⁰ Drugi odstavek 15. člena Ustave določa, da je z zakonom mogoče predpisati način uresničevanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kadar tako določa Ustava ali če je to nujno zaradi same narave posamezne pravice ali svoboščine.

ki se običajno opravljajo za plačilo, se lahko opredelijo za gospodarsko dejavnost.¹⁹ Navedeno sicer ne posega v nacionalni pravni režim javnih služb. Ta mora spoštovati pravila EU, hkrati pa država lahko zaradi zagotavljanja javnega interesa uvede posebne pogoje v zvezi s posamezno javno službo.²⁰

33. Po presoji Ustavnega sodišča izpodbijana ureditev omejuje svobodno gospodarsko pobudo, ker onemogoča, da bi zdravstveni delavci kot samostojni podjetniki delali v javni zdravstveni službi. Kot je bilo že navedeno, so namreč temeljne pravine svobodne gospodarske pobude možnost gospodarskega udejstvovanja v skladu z ekonomskimi načeli v katerikoli od zakonsko predvidenih pravnoorganizacijskih oblik ter svobodna izbira poslovnih partnerjev in dejavnosti.

Presoja javne koristi in sorazmernosti posega

34. Ker izpodbijana ureditev posega v pravico do svobodne gospodarske pobude, je treba presoditi, ali za takšno ureditev obstaja javna korist in ali je poseg v skladu s splošnim načelom sorazmernosti (2. člen Ustave). V skladu z ustaljeno ustavnosodno presojo se pri tem tehta, ali je teža posledic omejitve pravice do svobodne gospodarske pobude sorazmerna vrednosti zasledovanega cilja – prepovedi opravljanja gospodarske dejavnosti v nasprotju z javno koristjo – oziroma koristim, ki bodo zaradi te omejitve nastale.²¹

35. Ustavno sodišče ne sledi trditvam pobudnikov, da javna korist ni izkazana. S presojo ureditve se želi doseči, da bi zdravstvene storitve v javni mreži izvajali praviloma zdravstveni delavci v delovnem razmerju z delodajalcem, ker je zaradi narave delovnih razmerij ta način dela stabilnejši in trajnejši ter omogoča večjo povezanost med delavcem in delodajalcem v smislu intenzivnejše vključitve v delovni proces, kot ga organizira delodajalec. Delovno razmerje namreč pomeni, da se delo opravlja osebno in nepretrgano po navodilih ter pod nadzorom delodajalca.²² Navedeno pomeni, da je javna korist izpodbijane ureditve krepitev sistema javne zdravstvene službe.²³

36. Glede na izkazano javno korist je treba pretehtati, ali je teža posledic presoje omejitve na pravico do svobodne gospodarske pobude sorazmerna vrednosti zasledovanega cilja oziroma koristim, ki bodo zaradi te omejitve nastale.

37. Negativna posledica izpodbijane ureditve za zdravstvene delavce kot samostojne podjetnike je v tem, da ti z javnimi zavodi ne morejo sklopiti podjemnih pogodb oziroma ne morejo izvajati zdravstvenih storitev v okviru javne zdravstvene službe. Na ta način ti zdravstveni delavci kot samostojni podjetniki svoje gospodarske dejavnosti ne morejo izvajati. Prepoved je sama po sebi znatna, vendar pa presoje ureditve ni mogoče ocenjevati le same po sebi, temveč v odvisnosti od njenega celotnega konteksta. Zdravstvene storitve so zelo različne, nekatere je mogoče (finančno vzdržno) tržno izvajati, medtem ko so nekatere zaradi svoje zahtevnosti in visoke cene običajno zagotovljene samo v javnem zdravstvenem sistemu in bodo težje zagotovljene na prostem trgu. Na številnih področjih zdravstvene dejavnosti prepoved zato sploh ne bo imela nobenega učinka. Svobodne gospodarske pobude tudi

ni mogoče razumeti tako, da bi posameznemu subjektu morala zagotavljati delo ali dejavnost oziroma želen tržni položaj.²⁴ Vse navedeno pa v danem primeru zmanjšuje strogost ustavne presoje izpodbijane ureditve. Ta samostojnim podjetnikom le zožuje potencialni trg storitev na način, da omejuje izvajanje storitev, ki se izvajajo znotraj mreže javne zdravstvene službe, to pa so storitve, ki so od zasebne zdravstvene dejavnosti že po zakonu ločene.²⁵

38. Poleg tega v obravnavani zadevi ni mogoče spregledati specifičnega položaja samostojnih podjetnikov, ki so zdravstveni delavci in želijo opravljati storitve (tudi) v mreži javne zdravstvene službe. Samostojni podjetniki so zasebni zdravstveni delavci, ki registrirajo pravnoorganizacijsko obliko samostojnega podjetnika. Če zdravstveni delavci v pravnem prometu ne nastopajo kot samostojni podjetniki, pri izvajanju storitev po presoji ureditvi niso omejeni. Ne glede na presojano ureditev torej lahko uresničujejo svobodno gospodarsko pobudo kot zasebni zdravstveni delavci. Zato je sporna omejitev opravljanja storitev bistveno manj intenzivna in Ustava tudi ne zagotavlja, da bi morali imeti subjekti vedno možnost najugodnejše davčne obravnave.

39. Negativna posledica izpodbijane ureditve je lahko tudi morebitno zmanjšanje obsega izvedenih storitev v javnem sektorju. Ta negativna posledica bi lahko bila z vidika tehtanja odločilna, če zaradi izpodbijane ureditve pacienti ne bi mogli dostopati do zdravstvenih storitev. Toda kot je bilo že navedeno, izpodbijana ureditev prepoveduje sklepanje določenih pogodb v določeni pravnoorganizacijski obliki. Izpodbijana ureditev dejansko ne izključuje nobenega zdravstvenega delavca kot fizično osebo, saj lahko vsi zasebni zdravstveni delavci še vedno delajo v javni zdravstveni mreži pod zakonskimi pogoji. Samostojni podjetniki so namreč tudi zasebni zdravstveni delavci. Poleg tega je treba spomniti, da je SEU večkrat poudarilo, da je mogoče upravičiti tržne ovire na področju zagotavljanja zdravstvenih storitev, kjer so zahteve za različna načrtovanja posebej izpostavljene. Namen tovrstnih ureditev je zagotoviti zadosten in stalen dostop do uravnoteženega obsega visokokakovostne zdravstvene oskrbe ter obvladovati visoke stroške na področju zdravstvenega varstva. SEU je potrdilo, da cilj vzdrževanja uravnoteženih in vsem dostopnih zdravstvenih storitev zaradi razlogov javnega zdravja lahko sodi med odstopanja na podlagi javnega zdravja v skladu z 52. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije (prečiščena različica, UL C 202, 7. 6. 2016 – v nadaljevanju PDEU), ki zadeva pravico do ustanavljanja, kolikor prispeva k doseganju visoke ravni varovanja zdravja. SEU je tudi odločilo, da države članice lahko omejijo svobodo opravljanja zdravstvenih in bolnišničnih storitev zaradi ohranitve zdravstvenih zmogljivosti.²⁶

40. Zaradi odhajanja zdravnikov med zasebnike in samostojne podjetnike je izvajanje določenih zdravstvenih storitev v okviru javne zdravstvene službe postalo odvisno od ponudbe in povpraševanja na trgu. Javni zavodi in koncesionarji so v teh okoliščinah postali odvisni od tega, ali bo za izvajanje storitve sploh mogoče skleniti pogodbo o sodelovanju z zasebnim izvajalcem glede na plačilne in druge pogoje sodelovanja. Ker je sklepanje pogodb z zasebniki, vključno s tistimi, ki imajo status samostojnega podjetnika, podvrženo več tveganjem, ima posledično prepoved pogodbenega sodelovanja bistveno manj negativnih učinkov (z drugimi besedami, večji obseg tovrstnega sodelovanja prinaša večje tveganje, ker so storitve po naravi stvari odvisne od trga). Prepoved ne zajema zasebnih

¹⁹ Npr. sodba SEU v zadevi *Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania*, C-74/16, z dne 27. 6. 2017, 47. točka obrazložitve.

²⁰ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-194/17, 19.–27. točka obrazložitve.

²¹ Glej npr. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-311/11 z dne 25. 4. 2013 (Uradni list RS, št. 44/13, in OdIUS XX, 6), 16. točka obrazložitve.

²² Glej 4. člen ZDR-1.

²³ Drugi odstavek 3. člena ZZDej določa: »Javna zdravstvena služba je celovit sistem javne skrbi za zdravje prebivalstva in obsega zdravstvene storitve, katerih trajno, usklajeno in nemoteno opravljanje zagotavljajo v javnem interesu država in samoupravne lokalne skupnosti in ki se, temelječe na načelu solidarnosti in enakopravnega dostopa, v skladu s predpisi, ki urejajo zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, v celoti ali deloma financirajo iz javnih sredstev, predvsem iz obveznega zdravstvenega zavarovanja. [...]«

²⁴ Prim. sklep Ustavnega sodišča št. U-I-255/01 z dne 25. 9. 2003, 5. točka obrazložitve, in odločba Ustavnega sodišča št. U-I-66/20 z dne 6. 4. 2023 (Uradni list RS, št. 46/23), 51. točka obrazložitve.

²⁵ Prvi odstavek 38. člena ZZDej.

²⁶ Glej Direktivo 2011/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2011 o uveljavljanju pravic pacientov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu (UL L 88, 4. 4. 2011), dvanajsta uvodna izjava.

zdravstvenih delavcev, kakor tudi ne prepoveduje sklepanja podjemnih pogodb zasebnim zdravstvenim delavcem, ki imajo sicer status samostojnega podjetnika, če slednji v pogodbeni odnos ne vstopijo v tem svojstvu. Iz vsega navedenega izhaja, da je tveganje morebitnega slabšega dostopa do zdravstvenih storitev omejeno. To tveganje že sama izpodbijana ureditev zmanjšuje s tem, da daje prednost delu v okviru delovnega razmerja. Delo na podlagi pogodbe o zaposlitvi je sicer lahko za zdravstvene delavce zaradi različnih razlogov, med drugim tudi davčnih, manj privlačno v primerjavi z izvajanjem zasebne zdravstvene dejavnosti v obliki samostojnega podjetnika. Kot je bilo opredeljeno, Ustavno sodišče kot cilj izpodbijane ureditve prepozna krepitev javne zdravstvene mreže, kar vključuje ohranjanje števila zdravstvenih delavcev v delovnih razmerjih in spodbujanje vračanja zdravstvenih delavcev v javni zdravstveni sistem z namenom zagotavljanja storitev v javni zdravstveni mreži. V zakonodajnem gradivu je prikazano, da je število izdanih dovoljenj za opravljanje zdravstvene dejavnosti (3.a člen ZZDej) v velikem porastu. Razlog naj bi bil predvsem v tem, da naj bi veliko zdravstvenih delavcev registriralo podjetje v obliki samostojnega podjetnika, zlasti zaradi zniževanja stroškov poslovanja (ki so bistveno nižji, kot če bi zdravstveni delavec sklenil podjemno pogodbo), delo pa naj bi opravljal za drugega izvajalca (v imenu in na račun tretje osebe). V obdobju 2018–2024 je bilo po stanju na dan 1. 9. 2024 izdanih 1510 dovoljenj, od tega denimo v letu 2023 368, v letu 2024 pa 372 že do 30. 11. 2024. Javni zdravstveni zavodi so imeli po izvedeni anketi Ministrstva za zdravje iz avgusta 2024 največ sklenjenih pogodb s samostojnimi podjetniki.²⁷ Trend odhajanja redno zaposlenih zdravnikov med samostojne podjetnike, ki spodbopava bistvo javnega zdravstva, temelječe na z zdravstvenim zavodom povezanem personalnem substratu, je iz navedenih podatkov jasno razviden, kar po drugi strani kaže na upravičenost prizadevanj zakonodajalca za preobrnitev tega trenda in vračanje zdravnikov med redno zaposlene zdravstvene delavce za doseganje javne koristi.

41. Koristi izpodbijane ureditve so torej v krepitvi izvajanja storitev v javni zdravstveni mreži, te koristi pa so izkazane. Z vidika javnih zavodov in koncesionarjev je pomembno, da so zdravstvene storitve na voljo znotraj mreže javne zdravstvene službe, saj je to namen njihovega celovitega delovanja. Zaradi zagotavljanja javnega zdravja velja poseben režim te zdravstvene službe. Državni zbor in Vlada utemeljeno poudarjata, da je namen samostojnih podjetnikov, ki registrirajo svojo gospodarsko dejavnost, drugačen. Samostojni podjetniki se glede na njihovo obliko gospodarsko udeležujejo z namenom doseganja dobička in ravna po ekonomskih načelih. Izvajajo lahko tudi več različnih dejavnosti. Pravila, ki se nanašajo na samostojnega podjetnika, temu omogočajo namen kontinuirane in stalne tržne prisotnosti, medtem ko podjemna pogodba praviloma zadeva bolj posamično, časovno omejeno opravljanje dela za konkretnega izvajalca. Za delovanje javne zdravstvene službe je pomembno, da so zdravstvene storitve na voljo znotraj te službe vsakemu pacientu, ki jih potrebuje, in da niso odvisne od tržnih razmer. V tem je bistvo javne službe.²⁸ Javna zdravstvena služba na področju zdravstva je pretežno financirana iz javnih sredstev in je pravni okvir za uresničevanje pravice do zdravstvenega varstva iz 51. člena Ustave. Njen temeljni smisel je v javnopravnem delovanju in solidarnem medgeneracijsko-zavarovalniškem pristopu. Sistematično prenašanje izvajanja storitev javne zdravstvene službe na samostojne podjetnike – tržne subjekte – bi v organizacijo javne službe vnašalo podjetniško logiko, ki je s ciljem javne službe – zagotoviti vsem zavarovancem potreben dostop do storitev, neodvisno od njihove plačilne sposobnosti in trenutnih razmer na trgu – v notranjem nasprotju. Javni zavodi in koncesionarji

zdravstvene storitve v javni mreži zagotavljajo kot nosilci javne službe, ne kot udeleženci na trgu, ki zasledujejo dobiček.²⁹

42. Ustavno sodišče ocenjuje, da so koristi izpodbijane ureditve večje od negativnih posledic. Čeprav izpodbijana ureditev povzroča določene negativne učinke za konkretne samostojne podjetnike, ki so bili v zadnjih letih vajeni dela v tej organizacijski obliki, ti v okoliščinah obravnavane zadeve ne morejo prevladati, saj so omejeni na posamične primere pogodbenih odnosov med izvajalci javne zdravstvene službe in tistimi zasebnimi zdravstvenimi delavci, ki oziroma kolikor delujejo kot samostojni podjetniki. Že v osnovi gre za storitve, ki niso del javne zdravstvene službe, torej jih je treba šele pridobiti na trgu, kar pomeni, da je njihova dostopnost v pomembni meri odvisna tudi od tržnih dejavnikov. Da bi bilo drugače, iz predloženih oziroma dostopnih podatkov ne izhaja. Po presoji Ustavnega sodišča izpodbijana ureditev zato ni v neskladju s pravico do svobodne gospodarske pobude iz prvega odstavka 74. člena Ustave.

Presoja drugih očitkov

43. Pobudniki še navajajo, da je izpodbijana ureditev v neskladju z načelom enakosti iz drugega odstavka 14. člena Ustave, ker naj bi drugače obravnavala zasebne zdravstvene delavce in samostojne podjetnike. Prvi odstavek 53.c člena ZZDej se nanaša na izjemoma dopustno sklepanje podjemnih pogodb z zdravstvenimi delavci, ki ne poslujejo kot samostojni podjetniki. Zdravstveni delavci so lahko tudi zasebni zdravstveni delavci v smislu 35. člena ZZDej, ki niso hkrati samostojni podjetniki,³⁰ prvi odstavek 53.c člena ZZDej pa teh ne izključuje. V skladu s 7. točko prvega odstavka 44.f člena ZZDej se koncesijski program lahko izvaja z zdravstvenimi delavci, ki so zaposleni pri koncesionarju, razen v primeru začasnega nadomeščanja, ko se lahko sklene podjemna pogodba tudi z zasebnim zdravstvenim delavcem v smislu 35. člena ZZDej, ne pa z zdravstvenim delavcem, ki posluje kot samostojni podjetnik.

44. V skladu z ustaljeno ustavnosodno presojo načelo enakosti pred zakonom zahteva, da je treba v bistvenem enake položaje obravnavati enako. Pri presoji, katere podobnosti in razlike v položajih so bistvene, je treba izhajati iz predmeta pravnega urejanja,³¹ pri čemer mora primerjava upoštevati vse vidike, značilnosti ipd., ki ponazarjajo naravo in namen primerjanih prvin oziroma njihovo bistvo.³² V obravnavani zadevi so predmet pravnega urejanja zdravstvene storitve, ki jih izvajajo samostojni podjetniki. Pri primerjavi upoštevni položajev v okviru presoje skladnosti izpodbijane ureditve z načelom enakosti je treba izhajati ne le iz samega (načina) opravljanja storitev, temveč tudi iz bistvenih vsebinskih značilnosti zadevnih storitev in tistih, ki te storitve izvajajo.³³

45. Zasebni zdravstveni delavci so fizične osebe, ki niso registrirane kot samostojni podjetniki na podlagi ZGD-1.³⁴ To pomeni, da v smislu ZGD-1 niso gospodarski subjekti in ne mo-

²⁹ Na primer, tudi SEU je v sodbi v zadevi *Sodemare in drugi proti Regione Lombardia*, C-70/95, z dne 17. 6. 1997, 28. in nasl. točke obrazložitve, sprejelo stališče, da ne nasprotuje pravu EU ureditev, ki prepoveduje, da bi podjetja, ki delujejo pridobitno (*profit-making companies*), pogodbeno sodelovala v okviru nacionalnega sistema socialnega varstva, ki zasleduje socialne cilje in temelji na solidarnosti.

³⁰ Prim. prvi stavek prvega odstavka 53.b člena ZZDej.

³¹ Npr. odločbe Ustavnega sodišča št. Up-217/14 z dne 7. 2. 2018 (OdlUS XXIII, 19), 10. točka obrazložitve, št. U-I-391/18 z dne 14. 11. 2019 (Uradni list RS, št. 70/19, in OdlUS XXIV, 19), 14. točka obrazložitve, in št. U-I-209/23 z dne 13. 3. 2025 (Uradni list RS, št. 25/25), 5. točka obrazložitve.

³² Tako npr. odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-201/19 z dne 12. 5. 2022 (Uradni list RS, št. 74/22, in OdlUS XXVII, 11), 23. točka obrazložitve, in št. U-I-780/21 z dne 1. 12. 2022 (Uradni list RS, št. 157/22, in OdlUS XXVII, 31), 23. točka obrazložitve.

³³ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-64/24 z dne 25. 9. 2025 (Uradni list RS, št. 80/25), 18. točka obrazložitve.

³⁴ Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti z dne 21. 4. 2017, EPA 1930-VII (v nadaljevanju Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstveni dejavnosti), obrazložitev k 11. členu, str. 66.

²⁷ Glej Predlog ZZDej-N, str. 9–11 in str. 26–27 (tabele).

²⁸ Glej G. Strban, Posebnosti pri izvajanju zdravstvene dejavnosti v mreži javne zdravstvene službe, Podjetje in delo, št. 6–7 (2024), str. 1204–1214.

rejo opravljati gospodarskih dejavnosti. Tega dejstva ne more spremeniti niti opredelitev zdravstvenih storitev kot ekonomskih po pravu EU. Zasebni zdravstveni delavec, ki je samostojni podjetnik, vodi poslovne knjige in sam plačuje dajatve za socialno varnost ter lahko zaposli delavce. Kot samostojni podjetnik lahko zasebni zdravstveni delavec izvaja različne gospodarske dejavnosti in sklepa pogodbe z ZZS ali dela samoplačniško. Zasebni zdravstveni delavci opravljajo samo zdravstveno dejavnost,³⁵ ki obsega ukrepe in aktivnosti, ki se izvajajo po medicinski doktrini in ob uporabi medicinske tehnologije pri varovanju zdravja, preprečevanju, odkrivanju in zdravljenju pacientov ter poškodovancev.³⁶ Opravljanje dejavnosti zasebnega zdravstvenega delavca je vezano izključno na zdravstveno stroko, ne na katerokoli gospodarsko dejavnost v smislu ZGD-1, in tako v glavnem temelji le na ZZDej ter predpisih o poklicnih zbornicah (na primer Zdravniška zbornica, Zbornica zdravstvene in babiške nege). Zasebni zdravstveni delavci lahko sklenejo pogodbo z ZZS, vendar običajno ne zaposlujejo delavcev. Tudi na primer v primeru sodnega spora v zvezi z zasebnim zdravstvenim delavcem, ki ni samostojni podjetnik, ne gre za gospodarski spor po ZPP.³⁷ Poleg tega niti ni mogoče spregledati, da se (samo) nekateri zasebni zdravstveni delavci odločijo, da bodo postali samostojni podjetniki, kar kaže, da gre pri tem tudi z vidika posameznika za pomembno drugačen položaj, ki torej v bistvenem ni enak položaju zasebnega zdravstvenega delavca. Glede na zakonsko ureditev v 35. členu ZZDej je jasen zakonodajalčev namen, da se ločita dejavnost zasebnega zdravstvenega delavca in dejavnost samostojnega podjetnika, tudi če je ta hkrati zasebni zdravstveni delavec v smislu, da mora ravno tako pridobiti dovoljenje za opravljanje dejavnosti (kar je posledica narave dejavnosti, ki jo opravlja).³⁸ Ta ločnica izhaja tudi že iz Predloga ZZDej-K.³⁹ Ker gre pri zasebnih zdravstvenih delavcih in samostojnih podjetnikih torej že v osnovi za različne položaje, in sicer tako z vidika pravnega položaja subjektov kot z vidika pravne narave storitev, ki jih opravljajo, izpodbijana ureditev ne more biti v neskladju z drugim odstavkom 14. člena Ustave.

46. Pobudniki navajajo, da je izpodbijana ureditev v neskladju z 2., 15., 22., 33., 49., 50., 51. in 67. členom Ustave. Vendar teh domnevnih neskladij z Ustavo pobudniki jasno in konkretno ne obrazložijo, zato jih Ustavno sodišče ni moglo preizkusiti.

Odločitev Ustavnega sodišča

47. Iz vsega navedenega izhaja, da 7. točka prvega odstavka 44.f člena in prvi odstavek 53.c člena ZZDej nista v neskladju z Ustavo (4. in 5. točka izreka).

B. – III.

Prva in druga poved prvega odstavka 53.b člena ZZDej

48. Prva in druga poved prvega odstavka 53.b člena ZZDej, kot sta bili spremenjeni s 37. členom ZZDej-N, določata:

»53.b člen

Zdravstveni delavec oziroma zdravstveni sodelavec, ki je polni ali krajši delovni čas zaposlen pri enem ali več javnih zavodih, lahko sklene pogodbo o zaposlitvi za krajši delovni čas od polnega ali podjemno pogodbo iz 53.c člena tega zakona

³⁵ Glej prvi odstavek 35. člena ZZDej.

³⁶ Glej prvi odstavek 1. člena ZZDej.

³⁷ Prvi odstavek 481. člena ZPP določa, da pravila o postopku v gospodarskih sporih veljajo:

»1. v sporih, v katerih je vsaka od strank katerega od navedenih oseb: gospodarska družba, zavod (vključno javni zavod), zadruga, država ali samoupravna lokalna skupnost;

2. v sporih iz medsebojnih pravnih razmerij samostojnih podjetnikov posameznikov, izvirajočih iz njihove pridobitne dejavnosti, in v sporih iz pravnih razmerij, ki so nastala med samostojnimi podjetniki posamezniki v zvezi z opravljanjem njihove pridobitne dejavnosti in osebami iz prejšnje točke.«

³⁸ Glej tudi Predlog ZZDej-N, str. 11–12.

³⁹ Glej Predlog ZZDej-K, obrazložitev k 11. členu, str. 66.

za opravljanje zdravstvenih storitev le pri izvajalcu zdravstvene dejavnosti ali kot izvajalec zdravstvene dejavnosti v obliki zasebnega zdravstvenega delavca iz 35. člena tega zakona v okviru mreže javne zdravstvene službe, in sicer na podlagi predhodnega pisnega soglasja delodajalca. Opravljanje zdravstvenih storitev v okviru tržne dejavnosti je zdravstvenemu delavcu oziroma zdravstvenemu sodelavcu iz prejšnjega stavka dovoljeno le pri javnem zavodu, pri katerem je zaposlen, na podlagi podjemne pogodbe pri javnem zavodu ali zaposlitve oziroma podjemne pogodbe pri koncesionarju pa le, kadar je storitev iz tržne dejavnosti mogoče opraviti istočasno oziroma s standardom, ki presega s predpisi s področja zdravstvenega zavarovanja priznani standard. [...]

Presoja prve in druge povedi prvega odstavka 53.b člena ZZDej z vidika pravice do proste izbire zaposlitve (drugi odstavek 49. člena Ustave)

Poseg v pravico zdravstvenega delavca do proste izbire zaposlitve

49. Pobudniki trdijo, da sta prva in druga poved prvega odstavka 53.b člena ZZDej v neskladju z 49. členom Ustave. V zvezi s tem pobudniki izpodbijani ureditvi v bistvenem očitajo, da je za delavce pretirano omejujoča, neprimerna in tudi nepotrebna. Na drugi strani Državni zbor in Vlada menita, da gre za ustavno skladen ukrep, ki upošteva načelo sorazmernosti. Zakonodajalec naj bi imel široko polje proste presoje na področju oblikovanja zdravstvenega sistema v javnem interesu.

50. Ustava v 49. členu zagotavlja svobodo dela (prvi odstavek), prosto izbiro zaposlitve (drugi odstavek), dostopnost vsakega delovnega mesta pod enakimi pogoji (tretji odstavek) in prepoveduje prisilno delo (četrti odstavek). Iz ustaljene ustavnosodne presoje izhaja, da se svoboda dela praviloma uresničuje neposredno na podlagi Ustave.⁴⁰ Za nekatere poklice pa že iz narave stvari izhaja, da njihovo opravljanje ne more biti dopuščeno komur koli, temveč le posameznikom, ki izpolnjujejo določene pogoje. Obstoj zakonske ureditve, ki določa pogoje za opravljanje določenih poklicev, je torej v teh primerih predpogoj za uresničevanje pravice do proste izbire zaposlitve. Zato v takem primeru ne gre za poseg, temveč za izvrševanje zakonodajalčevega pooblastila iz drugega odstavka 15. člena Ustave.⁴¹

51. Drugi odstavek 49. člena Ustave določa, da vsakdo prosto izbira zaposlitev. Z vidika te ustavne določbe bi lahko bilo upoštevno, če bi zakonska določba prepovedovala opravljanje določenega dela, če bi določala pogoje za opravljanje določenega dela ali omejevala obseg dela.⁴² Primeri, ko je Ustavno sodišče določitev pogojev za opravljanje določenega dela oziroma poklica štelo za poseg v pravico do proste izbire zaposlitve (drugi odstavek 49. člena Ustave), so se nanašali na posebne pogoje za opravljanje določenega dela oziroma poklica. Za poseg v pravico do proste izbire zaposlitve je tako Ustavno sodišče na primer štelo omejitve kraja opravljanja dejavnosti za določeno dobo (odločba št. U-I-201/93 z dne 7. 3. 1996, Uradni list RS, št. 24/96, in OdlUS V, 27); ureditev, ki med pogoji za izdajo licence za opravljanje detektivske dejavnosti določa tudi zahtevo, da prosilec v zadnjih dveh letih ni opravljal nalog pooblaščenih uradnih oseb Ministrstva za notranje zadeve ali obveščevalno-varnostnih služb (odločba št. U-I-139/94); pogoj, da je lahko odvetnik le tisti, ki je vreden zaupanja za opravljanje odvetniškega poklica (odločba št. U-I-371/98 z dne 24. 5. 2001, Uradni list RS, št. 48/01, in OdlUS X, 104); ureditev, ki je določala, da mora etažni načrt za vpis posameznega dela stavbe v zemljiško knjigo izdelati geodet (odločba št. U-I-288/00 z dne 21. 3. 2002, Uradni list RS, št. 32/02, in OdlUS XI, 44); in omejitev, v skladu s katero zdravnik, ki sicer izpolnjuje pogoje za samostojno opravljanje zdravniške službe, ne pa hkrati

⁴⁰ Primerjaj npr. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-139/94 z dne 30. 1. 1997 (Uradni list RS, št. 10/97, in OdlUS VI, 9).

⁴¹ Tako že v odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-240/04 z dne 8. 12. 2005 (Uradni list RS, št. 117/05, in OdlUS XIV, 90).

⁴² Primerjaj z odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-84/15 z dne 18. 5. 2017 (Uradni list RS, št. 40/17, in OdlUS XXII, 8), 21. točka obrazložitve.

tudi pogojev, predpisanih za odgovornega nosilca zdravstvene dejavnosti, ne more samostojno opravljati zdravstvene dejavnosti (odločba št. U-I-198/19 z dne 5. 1. 2023, Uradni list RS, št. 14/23). Dopustnost takšnih posegov je Ustavno sodišče presojalo po strogem testu sorazmernosti.

52. V skladu s prvo povedjo prvega odstavka 53.b člena ZZDej lahko zdravstveni delavec, ki je zaposlen v javnem zavodu, po prej pridobljenem pisnem soglasju delodajalca dodatno dela pri drugem izvajalcu zdravstvene dejavnosti,⁴³ ki je del mreže javne zdravstvene službe. Javna zdravstvena služba je sistem, ki ga v javnem interesu zagotavljajo država in občine ter vključuje tudi koncesionarje.⁴⁴ Dodatno delo v javnem zavodu zaposlenega zdravstvenega delavca je, glede na prvo poved prvega odstavka 53.b člena ZZDej, možno samo znotraj mreže javne zdravstvene službe, in sicer na podlagi pogodbe o zaposlitvi ali podjemne pogodbe ali pa kot delo v obliki zasebnega zdravstvenega delavca v smislu 35. člena ZZDej,⁴⁵ torej zasebnega zdravstvenega delavca, ki mu je podeljena koncesija. Takšno razumevanje navedene določbe izhaja iz zakonodajnega gradiva⁴⁶ in navedb strank postopka pred Ustavnim sodiščem.

53. V skladu z drugo povedjo prvega odstavka 53.b člena ZZDej je morebitno opravljanje zdravstvenih storitev v okviru tržne dejavnosti zdravstvenemu delavcu iz prve povedi prvega odstavka 53.b člena ZZDej dovoljeno le pri javnem zavodu, pri katerem je zaposlen. V smislu ZZDej je na splošno tržna dejavnost zasebna zdravstvena dejavnost,⁴⁷ ki se izvaja zunaj mreže javne zdravstvene službe. To so t. i. samoplačniške zdravstvene storitve.⁴⁸ Zdravstvenemu delavcu je v skladu z drugo povedjo prvega odstavka 53.b člena ZZDej dovoljeno opravljati tržno dejavnost tudi v nekaterih drugih primerih, in sicer (i) na podlagi podjemne pogodbe pri javnem zavodu ali (ii) na podlagi zaposlitve ali podjemne pogodbe pri koncesio-

⁴³ V skladu s prvim odstavkom 3. člena ZZDej so izvajalci zdravstvene dejavnosti pravne in fizične osebe, ki so pridobile dovoljenje Ministrstva za zdravje za opravljanje zdravstvene dejavnosti. Zdravstvena dejavnost obsega ukrepe in aktivnosti, ki jih po medicinski doktrini in ob uporabi medicinske tehnologije opravljajo zdravstveni delavci oziroma delavke in zdravstveni sodelavci oziroma sodelavke pri varovanju zdravja, preprečevanju, odkrivanju in zdravljenju pacientov in poškodovancev (prvi odstavek 1. člena ZZDej).

⁴⁴ Glej drugi odstavek 3. člena ZZDej.

⁴⁵ Člen 35 ZZDej določa:

»Zasebni zdravstveni delavec, zasebni zdravstveni sodelavec, zasebni zdravnik oziroma zasebni doktor dentalne medicine (v nadaljnjem besedilu: zasebni zdravstveni delavec) je fizična oseba, ki je pridobila dovoljenje ministrstva, pristojnega za zdravje, za opravljanje zdravstvene dejavnosti.

Dovoljenje za opravljanje zdravstvene dejavnosti, ki se zasebnemu zdravstvenemu delavcu izda ob izpolnjevanju pogojev iz 3.a člena tega zakona, pri čemer se šteje, da je odgovorni nosilec zdravstvene dejavnosti zasebni zdravstveni delavec sam, se vodi v evidenci dovoljenj iz 3.c člena tega zakona.

[...]

⁴⁶ Glej obrazložitev Amandmaja (k 37. členu) z dne 5. 3. 2025, Svoboda – Poslanska skupina Svoboda, SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov, Levica – Poslanska skupina Levica, sprejet, EPA 1917-IX (v nadaljevanju Amandma k 37. členu z dne 5. 3. 2025), ter obrazložitev Amandmaja (k 37. členu) z dne 18. 3. 2025, Svoboda – Poslanska skupina Svoboda, SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov, Levica – Poslanska skupina Levica, sprejet, EPA 1917-IX (v nadaljevanju Amandma k 37. členu z dne 18. 3. 2025).

⁴⁷ Prvi odstavek 38. člena ZZDej določa: »Zasebna zdravstvena dejavnost je tržna dejavnost, ki se financira iz sredstev pacientov ali zasebnih zavarovalnic, pri čemer te storitve zasebni izvajalci zdravstvene dejavnosti lahko izvajajo na pridobiten način. Izvajalec zdravstvene dejavnosti neposredno po opravljeni zdravstveni storitvi, ki je opravljena v okviru tržne dejavnosti, pacientu oziroma zasebni zavarovalnici izda račun za opravljeno zdravstveno storitev ter uporabljena zdravila, medicinske pripomočke in živila za posebne zdravstvene namene.«

⁴⁸ Predlog ZZDej-N, obrazložitev k 37. členu (spremenjeni in dopolnjeni 53.b člen), str. 157.

narju. V obeh primerih je opravljanje storitev dovoljeno, kadar je storitev iz tržne dejavnosti mogoče opraviti istočasno oziroma s standardom, ki presega s predpisi s področja zdravstvenega zavarovanja priznani standard (na primer z uporabo nadstandardnega materiala⁴⁹). Gre za primer doplačila za nadstandard ali za storitev, ki se opravi hkrati s storitvijo javne zdravstvene službe.⁵⁰

54. Kot je bilo že navedeno, izpodbijana ureditev pomeni posebno obliko konkurenčne prepovedi.⁵¹ Po splošni delovni zakonodaji konkurenčna prepoved pomeni prepoved konkurenčne dejavnosti med trajanjem delovnega razmerja. Delavec ne sme brez pisnega soglasja delodajalca opravljati del, ki sodijo v dejavnost, ki jo dejansko opravlja delodajalec, in pomenijo ali bi lahko pomenili za delodajalca konkurenco.⁵² Zdravstvenemu delavcu izpodbijana ureditev določa pogoje za opravljanje dodatnega dela zunaj javne zdravstvene službe in mu s tem v celoti prepoveduje določene oblike dela. Posledično je lahko obseg dela zdravstvenega delavca bistveno omejen. Po oceni Ustavnega sodišča izpodbijana ureditev tako posega v pravico do proste izbire zaposlitve (drugi odstavek 49. člena Ustave).⁵³

Strogi test sorazmernosti

55. Zakonska ureditev, ki posega v človekovo ali ustavno pravico, je ustavno dopustna samo, če temelji na ustavno dopustnem cilju. Poleg tega je treba po ustaljeni ustavnosodni presoji vselej oceniti še, ali je poseg, tudi če skušamo z njim doseči dopusten cilj, v skladu z načeli pravne države (2. člen Ustave), in sicer s tistim izmed teh načel, ki prepoveduje prekomerne posege države (splošno načelo sorazmernosti). Oceno, ali gre za prekomeren poseg, opravi Ustavno sodišče na podlagi t. i. strogega testa sorazmernosti. Ta test obsega presojo treh vidikov posega: (1) ali je ocenjevanje poseg primeren za doseg zasledovanega cilja; (2) ali je poseg sploh nujen za doseg cilja in (3) ali je teža posledic ocenjevanega posega v prizadeto človekovo pravico sorazmerna vrednosti zasledovanega cilja oziroma koristim, ki bodo nastale zaradi posega (načelo sorazmernosti v ožjem pomenu). Če poseg preneha vse tri vidike testa, je ustavno dopusten.⁵⁴

Dopustnost cilja

56. Iz zakonodajnega gradiva in pojasnil Državnega zbora in Vlade izhaja, da pomeni izpodbijana ureditev obliko konkurenčne prepovedi, ki krepi delavčevo lojalnost v razmerju do delodajalca. Izpodbijana ureditev naj bi z omejevanjem dvojne prakse⁵⁵ tudi prispevala k preglednejšemu ločevanju dela zdra-

⁴⁹ Amandma k 37. členu z dne 5. 3. 2025 in Amandma k 37. členu z dne 18. 3. 2025.

⁵⁰ Prav tam.

⁵¹ Predlog ZZDej-N, obrazložitev k 37. členu (spremenjeni in dopolnjeni 53.b člen), str. 156.

⁵² Glej prvi odstavek 39. člena ZDR-1.

⁵³ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-81/97, 13. točka obrazložitve, ki se nanaša na konkurenčno prepoved po splošni delovni zakonodaji. Ustavno sodišče je tam navedlo, da takšna omejitev posega v svobodo dela po 49. členu Ustave, kar je ena od temeljnih svoboščin delavcev, in da pravica do proste izbire zaposlitve ne more biti izčrpana že s tem, da se delavec sam odloči za sklenitev delovnega razmerja. Delavcu mora biti v načelu prepuščeno in zagotovljeno, da se svobodno odloči, kako bo porabil preostanek časa in delovne energije.

⁵⁴ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-18/02 z dne 24. 10. 2003 (Uradni list RS, št. 108/03, in OdUS XII, 86), 25. točka obrazložitve.

⁵⁵ Dvojno prakso je mogoče opredeliti kot kombinacijo javnega in zasebnega izvajanja zdravstvenih storitev na istih ali različnih lokacijah. Dvojna praksa se lahko pojavlja v različnih oblikah: zasebna praksa, ki se opravlja zunaj, v ločeni zasebni ustanovi; zasebna praksa, ki je fizično povezana z javno ustanovo, na primer znotraj zasebnih storitev, ki se ponujajo v javni ustanovi, vendar zunaj delovnega časa; povezane zasebne storitve, ki se ponujajo poleg standardnih javnih storitev, pogosto lahko tudi neformalno, ali zagotavljanje zasebnih storitev preko spleta. Glej Svetovna zdravstvena organizacija, Governance of dual practice in the public and private health sectors, 26. 8. 2024, str. 1, dostopno na: <https://www.who.int/publications/i/item/9789240096615> (7. 10. 2025).

vstvenih delavcev v javni mreži in zunaj nje (v smislu zmanjševanja potencialnih konfliktov interesov), zagotavljanju boljših finančnih učinkov za javne zavode (zaradi spodbujanja opravljanja več dela v okviru delovnega razmerja), zmanjševanju čakalnih vrst (s tem ko naj bi zdravstveni delavec delal drugje, naj pri lastnem delodajalcu ne bi v ničemer prispeval k zmanjševanju čakalnih vrst, te pa naj bi silile paciente k odhajanju v zasebno zdravstveno službo) ter izboljšanju učinkovitosti in varovanju zdravja (dodatno delo naj bi dodatno obremenjevalo zdravstvene delavce).⁵⁶ Vse navedeno po presoji Ustavnega sodišča pomeni, da je skupni cilj navedenih podciljev izpodbijane ureditve krepitev sistema javne zdravstvene službe.

57. Ne le, da je navedeni cilj ustavno dopusten, temveč Ustava tudi nalaga zakonodajalcu, da ga (aktivno) zasleduje. Iz pravice do zdravstvenega varstva, ki jo ima pod zakonskimi pogoji vsakdo (prvi odstavek 51. člena Ustave), izhaja, da je zakonodajalec dolžan sprejeti vse potrebne ukrepe, s katerimi se posameznikom in prebivalstvu v celoti zagotovi najvišja možna stopnja zdravja.⁵⁷ Tudi iz prava EU izhaja, da so države članice EU odgovorne za določitev zdravstvene politike ter za organizacijo in zagotavljanje zdravstvenih storitev in zdravstvene oskrbe.⁵⁸

Primernost

58. Glede na ugotovljeno dopustnost cilja izpodbijane ureditve je treba še oceniti, ali je ta skladna s splošnim načelom sorazmernosti. V tem okviru Ustavno sodišče najprej opravi presoj o z vidika kriterija primernosti, s katero preveri, ali je ocenjeni poseg primeren za doseg zasledovanih ciljev v tem smislu, da je te cilje s posegom v človekovo pravico dejansko mogoče doseči.⁵⁹ Ukrep je neprimeren, kadar sredstvo za doseg določenega cilja ni v razumni zvezi s tem ciljem in kadar s sredstvom cilja v nobenem primeru ni mogoče doseči, ne le zgolj v določenem obsegu.⁶⁰

59. Pobudniki navajajo, da je izpodbijana ureditev neprimerna. Trdijo, da ni podatkov, ki bi potrjevali, da se bo dejansko povečal obseg izvedenih zdravstvenih storitev, tudi sicer pa da je ta obseg že vnaprej vsako leto opredeljen s programom storitev obveznega zdravstvenega zavarovanja in obsegom sredstev, ki so za to določena. Če bi res šlo za primeren ukrep, naj bi moral zakonodajalec prepovedati tudi izvajanje tržnih storitev pri lastnem delodajalcu. Državni zbor in Vlada pa poudarjata, da je omejitev dodatnega dela uvedena, ker se bo z njo izboljšal sistem javne zdravstvene mreže.

60. Ustavno sodišče ocenjuje, da so lahko možni učinki izpodbijane ureditve zelo različni v različnih konkretnih okoliščinah. Omejevanje dvojne prakse ima tako pozitivne kot negativne učinke. Kot negativni učinki dvojne prakse se na primer omenjajo podaljševanje čakalnih dob in nižanje kakovosti v javni zdravstveni mreži ter večja motiviranost zdravstveni delavcev za delo v zasebni zdravstveni mreži, kar vse lahko povečuje družbeno neenakost, tudi z vidika problematike nenekovrednega dostopa do storitev v smislu različne stopnje razvitosti posameznih geografskih območij.⁶¹ Hkrati dvojna praksa prinaša tudi pozitivne učinke. Kot poudarjajo tudi že sami pobudniki, se s preusmeritvijo tistih, ki lahko plačajo zdravstvene storitve, v zasebno zdravstveno mrežo za druge

izboljša dostop v javni zdravstveni mreži. Kot pozitivni učinki dvojne prakse se na primer omenjajo še splošno izboljšanje produktivnosti zdravstvenih delavcev (upoštevaje delo v javni in zasebni zdravstveni mreži skupaj), ohranjanje zdravnikov v javni zdravstveni mreži, ker imajo možnost zaslužiti več, kot bi zaslužili sicer, in možnost prenosa dobrih praks iz zasebne zdravstvene mreže.⁶² Iz navedenega torej izhaja, da se različni učinki dvojne prakse, pozitivni in negativni, medsebojno prepletajo in tudi dopolnjujejo.

61. Dejstvo, da obstaja več možnih učinkov izpodbijane ureditve, še ne pomeni, da je ta ureditev neprimerna. V tem kontekstu velja opozoriti, da se ustavnosodna presoja ne more nanašati na vprašanja politike (*policy*) na področju zdravstva ter na zapletena strokovna vprašanja sama po sebi.⁶³ V tem smislu Vlada in Državni zbor pravilno opozarjata na prosto polje zakonodajalčeve presoje, ki ga je treba upoštevati v tovrstnih primerih. Pravica do zdravstvenega varstva med drugim pomeni, da mora zakonodajalec spremljati dejanske in pravne okoliščine v zdravstvu (organizacija in izvajanje zdravstvenih storitev ter njihova pravna ureditev) ter jih po potrebi ustrezno prilagajati, da se lahko zagotavlja primerna raven javnega zdravja. Zakonodajalec mora upoštevati tudi širše družbene razmere in usklajevati različne interese. Čeprav za določeno pravo ureditev v danem trenutku vnaprej ni mogoče predvideti vseh dejanskih učinkov, ki jih ta lahko povzroči, to samo po sebi ne pomeni, da zakonodajalec ni dolžan ukrepati, da v okviru polja proste presoje zavaruje potreben standard zdravstvenega varstva. Evropsko sodišče za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP) denimo v načelu priznava nacionalnim organom prosto polje presoje, kadar gre za zadeve s področja zdravstvene politike (*health-care policy*). To stališče ESČP opira na zavedanje, da so na tem področju pristojni nacionalni organi najprimernejši za oceno prioritet, potrebnih virov in socialnih zahtev.⁶⁴ Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-25/22 z dne 17. 3. 2022 (Uradni list RS, št. 52/22, in OdlUS XXVII, 6) opozorilo, da so kadrovske izzivi na področju zdravstva (pomanjkanje zdravstvenih delavcev) trajajoči že dlje časa, vzroki zanje pa številni, med drugim ureditev plačnega sistema in drugih pogojev dela ter politika izobraževanja zdravnikov in omogočanje specializacije.⁶⁵ Vedno bolj se poudarjajo vprašanja zadostnih kadrovske virov in ustreznih plač oziroma ustreznega nagrajevanja zdravstvenih delavcev.⁶⁶ V konkretnem primeru je po naravi stvari, denimo, težko vnaprej točno predvideti, koliko zdravstvenih delavcev in na katerih področjih zdravstvenih storitev se bo dejansko odločilo le za delo v javni zdravstveni mreži ali le v zasebni. Vzroki tovrstnih odločitev so lahko zelo različni in niti niso nujno (neposredno) povezani s pravno ureditvijo, temveč so lahko tudi osebnosti narave. V vsakem primeru pa izpodbijana ureditev omejuje dvojno prakso in kot oblika konkurenčne prepovedi varuje interese javnih zavodov, zato jo je mogoče sprejeti kot primerno za krepitev sistema javne zdravstvene službe.

Nujnost

62. V okviru preizkusa nujnosti posega Ustavno sodišče presoja, ali je ukrep nujen, da bi se želeni cilj dosegel tako

⁵⁶ Prav tam.

⁵⁷ Mnenje Vlade, str. 39 in nasl., odgovor Državnega zbora, str. 20 in nasl., ter Predlog ZZDej-N, obrazložitev k 37. členu (spremenjeni in dopolnjeni 53.b člen), str. 156–157 in 159.

⁵⁸ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-321/02 z dne 27. 5. 2004 (Uradni list RS, št. 62/04, in OdlUS XIII, 42), 29. točka obrazložitve.

⁵⁹ Glej sedmi odstavek 168. člena PDEU.

⁶⁰ Glej odločbi Ustavnega sodišča št. U-I-164/09 z dne 4. 2. 2010 (Uradni list RS, št. 12/10, in OdlUS XIX, 1), 19. točka obrazložitve, in št. U-I-74/12 z dne 13. 9. 2012 (Uradni list RS, št. 75/12, in OdlUS XIX, 37), 11. točka obrazložitve.

⁶¹ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-65/13 z dne 3. 7. 2014 (Uradni list RS, št. 54/14, in OdlUS XX, 27), 20. točka obrazložitve.

⁶² Svetovna zdravstvena organizacija, nav. delo, str. 2.

⁶³ Da strokovna vprašanja sama po sebi ne morejo biti predmet ustavnosodne presoje, je Ustavno sodišče poudarilo že večkrat. V zvezi s tem prim. npr. sklepe Ustavnega sodišča št. U-I-292/97 z dne 15. 6. 2000 (OdlUS IX, 167), 7. točka obrazložitve, št. U-I-285/99 z dne 10. 7. 2002 (OdlUS XI, 157), 9. točka obrazložitve, št. U-I-138/21 z dne 7. 9. 2023, 41. točka obrazložitve, ter odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-32/05 z dne 30. 6. 2005 (Uradni list RS, št. 67/05, in OdlUS XIV, 63), 11. točka obrazložitve.

⁶⁴ Glej npr. sodbo ESČP v zadevi *Vavříčka in drugi proti Češki* z dne 8. 4. 2021, 274. in 280. točka obrazložitve.

⁶⁵ Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-25/22, 32. točka obrazložitve.

⁶⁶ Letno poročilo ZZS 2024, 19. 3. 2025, na voljo na: [https://api.zzs.si/ZZS/info/egradiva.nsf/0/96af75ea682ead8ac1258c4a0042eb85/\\$FILE/Letno%20poro%C4%8Dilo%20ZZS%202024.pdf](https://api.zzs.si/ZZS/info/egradiva.nsf/0/96af75ea682ead8ac1258c4a0042eb85/$FILE/Letno%20poro%C4%8Dilo%20ZZS%202024.pdf) (10. 10. 2025), str. 34.

uspešno in v tolikšni meri, kot to omogoča presoja ukrep.⁶⁷ Pobudniki trdijo, da bi bilo zasledovani cilj mogoče doseči že preko instituta obveznih soglasij, ki jih predvideva ZZDej, in da splošna prepoved dodatnega dela zunaj javne mreže zato ni nujna. Vlada in Državni zbor pa vztrajata, da je izpodbijana ureditev nujna. Samoregulacija v okviru strokovnih poklicnih združenj naj bi bila neprimerna, ker naj ne bi bila dovolj učinkovita oziroma naj v Republiki Sloveniji ne bi bilo dovolj močnih in »univerzalno sprejetih« poklicnih združenj, ki bi lahko učinkovito nadzorovala in sankcionirala kršitve. Takšna ureditev naj bi bila tudi pravno nezavezujoča in naj ne bi zagotavljala »enotne« zaščite javnega interesa. Za neprimerne naj bi se izkazal tudi t. i. ukrep finančne spodbude za »ekskluzivnost« (dodatek za primer, če delavec ne opravlja konkurenčne dejavnosti). Tak sistem naj ne bi bil finančno vzdržen za javne zavode, ki bi morali zagotavljati dovolj visok dodatek, da bi motiviral zaposlene, da bi ga želeli pridobiti, povzročil pa naj bi lahko tudi neenakost med zaposlenimi. Ukrep prepovedi uporabe delovnih sredstev javnega zavoda za zasebno delo naj bi bil neprimeren, ker naj bi bila takšna ureditev težko nadzorljiva in dokazljiva, saj naj bi bilo strokovno znanje pogosto neločljivo povezano z neposrednim delom v javnem zavodu, zato naj bi bila meja med dovoljenim in prepovedanim zelo zabrisana. Ukrep poročanja o dodatnem delu naj bi bil neustrezen, ker naj ne bi omogočal preventivnega in vnaprejšnjega nadzora (spremljanja, predhodnega vplivanja in prilagajanja), zato naj ne bi učinkovito zmanjševal konflikta interesov. Prav tako naj ne bi bil primeren ukrep z uporabo individualne presoje vsakokratnega delodajalca, saj naj bi to vodilo v arbitrarno odločanje delodajalcev (javnih zavodov) in posledično v neenako obravnavo zaposlenih. Pri takšni ureditvi naj bi bilo pričakovati več težav, pogoji za izdajo soglasij naj bi bili manj predvidljivi in posledično naj bi bilo poseženo na pravno varnost.

63. Izpodbijana ureditev se nanaša na zdravstvene delavce, ki so zaposleni v javnih zavodih. Kot poudarjajo tudi pobudniki, to torej pomeni, da je določitev obsega dela oziroma delovnih rezultatov element delovnega razmerja, temelječega na pogodbi o zaposlitvi. Že na splošno je temeljna obveznost vsakega delavca vestno opravljanje dela in upoštevanje delodajalčevih navodil ter vseh upoštevanih predpisov in aktov delodajalca.⁶⁸ Dolžnosti in pravice zdravnikov pri opravljanju zdravniške službe določa Zakon o zdravniški službi (Uradni list RS, št. 72/06 – uradno prečiščeno besedilo, 58/08, 40/17, 49/18, 66/19, 199/21 in 35/24 – v nadaljevanju ZZdrS).⁶⁹ Stališče Vlade in Državnega zbora o nujnosti izpodbijane ureditve, ki se nanaša na dopustnost dodatnega dela, ki ni del pogodbenega razmerja, tako ni utemeljeno, saj neizpolnjevanje delovnih obveznosti, tudi zaradi morebitnega dodatnega dela, lahko sankcionira delodajalec. Ustavno sodišče ne sledi mnenju Vlade in Državnega zbora, da obveznost pridobivanja delodajalčevega soglasja za opravljanje dodatnega dela zunaj javne zdravstvene mreže ni učinkovita oziroma da vodi v arbitrarnost. Če zdravstveni delavec opravi vse pogodbene in druge obveznosti iz delovnega razmerja v okviru javne zdravstvene službe, dodatno delo zunaj te službe, s katerim delodajalec soglaša, samo po sebi na izpolnjevanje navedenih obveznosti ne more negativno vplivati oziroma, če ni tako ali če pride do spremembe upoštevanih okoliščin, je delodajalcu lahko dana možnost, da soglasje umakne ali prekliče⁷⁰ ali ga sploh ne izda. Pobudniki utemeljeno opozarjajo, da denimo ZZDej v 1., 2., 4. in 9. točki četrtega odstavka 53.b člena za dodatno delo znotraj mreže javne zdravstvene službe določa izdajo soglasja med drugim

le, če s tem ni povzročena škoda javnemu zavodu ali motnja pri opravljanju javne zdravstvene službe, če javni zavod sam nima potrebe po dodatnem delu, če zdravstveni delavec ne odklanja sodelovanja v akcijskem programu za odpravo čakalnih dob ter če ne zavrača kakršne koli oblike dela pri delodajalcu. Ni videti razloga, da tovrstni pogoji za izdajo soglasja, ki jih ZZDej določa za dodatno delo v mreži javne zdravstvene službe, ne bi mogli biti smiselno uporabljivi tudi kot pogoji za opravljanje dodatnega dela zunaj te mreže, s čimer bi se še vedno lahko dosegli enaki učinki, kot jih zasleduje splošna prepoved dodatnega dela po izpodbijani ureditvi. Navedbe Vlade in Državnega zbora, da bi delo, ki bi bilo predmet soglasja, lahko pomenilo enako delo, kot bi ga delavec opravljal za svojega matičnega delodajalca, po povedanem na drugačno presajo ne morejo vplivati. Glede morebitnega ukrepa prepovedi uporabe delovnih sredstev javnega zavoda pa je treba navesti, da se ta neposredno ne nanaša na vprašanje dodatnega dela kot takega, zato za presajo prav tako ni upošteven.

64. Okoliščina, da lahko v primeru pogojevanja dopustnosti dodatnega dela s predhodnim soglasjem delodajalca ta v vsakem posameznem primeru posebi presodi, ali bo delavcu dovolil dodatno delo, sama po sebi še ne zmanjšuje pravne varnosti in tudi ne povzroča neenake obravnave delavcev, če so pogoji za izdajo soglasja vnaprej ustrezno zakonsko določeni. Izključiti tudi ni mogoče zakonske ureditve, ki bi na primer lahko določala, da bi soglasja izdajal zunanji organ, ki ne bi bil del javne zdravstvene službe in bi v tem smislu lahko ravnal bolj objektivno in neodvisno kot sami delodajalci. Trditve Vlade in Državnega zbora o neučinkovitosti samoregulacije na področju zdravstva so pavšalne in neupoštevne. Morebitne nepravilnosti delodajalcev pri izdaji soglasij oziroma delavcev pri dodatnem delu se lahko uveljavljajo v okviru posamičnih pravnih postopkov zoper delodajalce oziroma delavce, izključiti pa ni mogoče niti sistemskih ukrepov, če bi se ti izkazali za potrebne. V tem pogledu bi lahko k boljšemu nadzoru in večji preglednosti prispevalo tudi poročanje o opravljenem dodatnem delu. Vlada celo sama poudarja, da 51.b člen ZZDej določa merjenje delovne obremenitve za zdravstvene delavce v javnih zavodih. Ta določba velja tudi za koncesionarje, določa pa merjenje dnevne delovne obremenitve glede na število opravljenih zdravstvenih storitev, upoštevajoč njihovo zahtevnost oziroma kompleksnost, in sicer v rednem delovnem času, v času, ko se opravlja nadurno delo in dežurstvo, v času, ko se opravlja delo na podlagi podjemne pogodbe pri lastnem delodajalcu, ter v času, ko se opravlja tržna dejavnost. ZZDej tudi sicer določa različne vrste notranjega in zunanega nadzora, vključno z inšpekcijskim nadzorom, za zagotavljanje zakonitosti, strokovnosti, kakovosti in varnosti dela.⁷¹ ZZDej določa tudi upravni nadzor, ki ga izvaja Urad Republike Slovenije za nadzor, kakovost in investicije v zdravstvu. Upravni nadzor obsega nadzor nad izvajanjem predpisov s področja opravljanja zdravstvene dejavnosti in zdravstvenega zavarovanja ter področja materialnega poslovanja.⁷² Na podlagi Zakona o zagotavljanju kakovosti v zdravstvu (Uradni list RS, št. 102/24 – v nadaljevanju ZZZK) pa je bila ustanovljena Javna agencija Republike Slovenije za kakovost v zdravstvu.⁷³ Na podlagi zakonodajnega gradiva in navedb Vlade in Državnega zbora ni mogoče ugotoviti, da opisani pravni okvir ne bi mogel preprečevati primerov, ko bi zdravstveni delavci opravljali dodatno delo na škodo javnih zavodov oziroma mreže javne zdravstvene službe. Z obstoječimi pravili se lahko učinkovito nadzoruje ne le delo drugje oziroma spoštovanje obsega izdanih dovoljenj, temveč tudi posledice teh dovoljenj, kot so lahko (umetno) ustvarjanje čakalnih vrst, (pre)naročanja v zasebne (plačljive) prakse pri drugih ali celo istih zdravstvenih delavcih in podobno.

⁶⁷ Glej npr. odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-40/12 z dne 11. 4. 2013 (Uradni list RS, št. 39/13, in OdIUS XX, 5), 49. točka obrazložitve.

⁶⁸ Glej 10. in 33.–35. člen ZDR-1.

⁶⁹ Glej 41.a in nasl. člene ZZdrS.

⁷⁰ Prim. osmi odstavek 53.b člena ZZDej.

⁷¹ Glej npr. 76. člen ZZDej.

⁷² Glej 80. člen ZZDej.

⁷³ Prvi odstavek 21. člena ZZZK.

65. Da izpodbijana ureditev ni nujna za doseg želenega cilja, Ustavno sodišče ugotavlja tudi na podlagi dejstva, da izpodbijana ureditev učinkuje zelo splošno in ne ločuje posameznih področij zdravstva. Zdravstvene storitve, ki jih zadeva izpodbijana ureditev, so tako po strokovni plati kot po obsegu izjemno raznolike (lahko gre za življenjsko bolj ali manj pomembne storitve ter za storitve, ki jih potrebuje zelo majhno ali zelo veliko število pacientov). Presoja bi lahko bila drugačna, če bi zakonodajalec dodatno delo zunaj mreže javne zdravstvene službe denimo prepovedal samo na določenih področjih zdravstva ali na primer za določeno časovno obdobje in bi tako prepoved ustrezno utemeljil z argumenti in podatki. Da bi bile pretehtane tudi tovrstne možnosti, ki bi lahko pomembno omilile togost izpodbijane ureditve, iz navedb Vlade in Državnega zbora ne izhaja. V zvezi z navedbo Vlade, da bi morebitne finančne spodbude, ki bi omejevale dvojno prakso, terjale dodatna finančna sredstva javnih zavodov in da zato tak ukrep ni primeren ter da bi povzročal neenakost med zaposlenimi, pa je treba dodati, da zgolj potreba po višjih sredstvih, ki bi jih domnevno terjal blažji ukrep, še ne pomeni neprimernosti takšnega ukrepa in nujnosti popolne prepovedi,⁷⁴ prav tako pa tovrstni ukrep sam po sebi tudi ne more povzročati neenakosti. Zato niti te navedbe Vlade, ki so tudi sicer posplošene in nekonkretizirane, ne morejo utemeljiti nujnosti presoje ureditve. Poudariti pa je tudi treba, da je pred uveljavitvijo ZZDej-N zakon (ZZDej) v prvem odstavku 53.b člena določal, da če direktor javnega zavoda o vlogi za izdajo soglasja za dodatno delo pri drugem izvajalcu zdravstvene dejavnosti ni odločil v določenem roku, se je štelo, da je bilo soglasje podano. Glede na to, da izpodbijana ureditev določa popolno prepoved, je torej očitno, da obstaja med obema navedenima skrajnima možnostma tudi povsem običajen postopek izdaje izrecnega soglasja, v katerem delavec poda vlogo za dodatno delo, ki jo delodajalec izrecno odobri po preveritvi izpolnjevanja zahtevanih pogojev, kot velja za vsa ostala področja javnega sektorja (na primer izobraževanje in druge javne službe), na katerih se konflikti interesov rešujejo preko režima soglasij in nadzora. Razloga, da bi bila v zdravstvu nujno izbrana skrajnost v obliki popolne zakonske prepovedi, ni videti. Izpodbijana ureditev torej ni nujna, kakor zahteva splošno načelo sorazmernosti iz 2. člena Ustave.

66. Na podlagi vsega navedenega je Ustavno sodišče presodilo, da sta izpodbijani prva in druga poved prvega odstavka 53.b člena ZZDej, kolikor se nanašata na zdravstvenega delavca, v neskladju z drugim odstavkom 49. člena Ustave (1. točka izreka).

67. Glede na takšno ugotovitev se Ustavno sodišče ni ukvarjalo z drugimi očitki pobudnikov, ki se nanašajo na protiustavno ureditev.

Ugotovitevna odločba in določitev načina njene izvršitve

68. Razveljavitev izpodbijanih določb ni mogoča, saj bi to povzročilo, da dodatno delo zdravstvenih delavcev, ki so zaposleni pri javnih zavodih, ne bi bilo ustrezno pravno urejeno v ZZDej, kar bi lahko poslabšalo organizacijo izvajanja zdravstvenih storitev oziroma položaj zdravstvenih delavcev in pacientov ter s tem ustavno zapovedano varovanje javnega zdravja. Ureditev, v katero je posegel ZZDej-N, je medsebojno

tesno prepletena, zato bi lahko postala nejasna in nepredvidljiva. To pomeni, da gre za primer, ko je zakonodajalec določeno vprašanje uredil na način, ki ne dopušča razveljavitve. Zato je Ustavno sodišče na podlagi prvega odstavka 48. člena ZUstS sprejelo ugotovitelno odločbo. Na podlagi drugega odstavka 48. člena ZUstS je zakonodajalcu naložilo, naj ugotovljeno protiustavnost odpravi v enem letu od objave odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije (2. točka izreka). Zakonodajalec se bo moral na ugotovljeno protiustavnost odzvati na način, da bo v skladu s stališči Ustavnega sodišča iz te odločbe celovito uredil položaj, ko zdravstveni delavec, ki je zaposlen v javnem zavodu, opravlja zdravstvene storitve tudi pri drugem izvajalcu zdravstvene dejavnosti ali kot izvajalec zdravstvene dejavnosti. Zakonodajalec ima pri določanju politike na področju zdravstva prosto presojo, mora pa upoštevati stališča Ustavnega sodišča iz te odločbe.

69. Ustavno sodišče je, da bi do odprave ugotovljene protiustavnosti začasno preprečilo negativne posledice protiustavne ureditve oziroma da bi začasno omogočilo nemoteno organizacijo in izvajanje zdravstvenih storitev, na podlagi drugega odstavka 40. člena ZUstS določilo način izvršitve svoje odločitve (3. točka izreka). Odločba se izvrši na način, da se v obsegu, kolikor je Ustavno sodišče ugotovilo, da je izpodbijana ureditev protiustavna, do odprave ugotovljene protiustavnosti uporablja ureditev, kot je veljala pred sprejetjem ZZDej-N, torej ureditev v skladu s prej veljavnim Zakonom o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 23/08, 14/13, 64/17, 73/19 in 82/20 – ZZDej). Prehodna določba dvajsetega odstavka 46. člena ZZDej-N, ki določa, da soglasja zdravstvenim delavcem, zaposlenim v javnem zavodu, iz 53.b člena ZZDej ostanejo v veljavi največ 12 mesecev od uveljavitve ZZDej-N, se pri tem ne uporabi. Namen določitve načina izvršitve odločbe torej je, da se zaradi varovanja kontinuitete opravljanja zdravstvenih storitev do odprave ugotovljene protiustavnosti uporablja ureditev, kot je veljala pred uveljavitvijo ZZDej-N.

C.

70. Ustavno sodišče je sprejelo to odločbo na podlagi 48. člena, drugega odstavka 40. člena in 21. člena ZUstS ter tretje alineje tretjega odstavka v zvezi s petim odstavkom 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11, 70/17 in 35/20) v sestavi: predsednik dr. Rok Čeferin ter sodnice in sodniki dr. Matej Accetto, mag. Nina Betetto, dr. Primož Gorkič, dr. Rajko Knez, dr. Neža Kogovšek Šalamon, dr. Rok Svetlič in dr. Katja Šugman Stubbs. Ustavno sodišče je 1., 2., 3. in 6. točko izreka sprejelo soglasno. Točko 4 izreka je sprejelo s šestimi glasovi proti dvema. Proti sta glasovala sodnika Čeferin in Svetlič. Točko 5 izreka je sprejelo s sedmimi glasovi proti enemu. Proti je glasoval sodnik Svetlič. Sodnik Svetlič je dal odklonilno ločeno mnenje. Sodnik Čeferin je dal delno odklonilno in delno pritrdilno ločeno mnenje. Sodnici Kogovšek Šalamon in Šugman Stubbs ter sodnik Knez so dali pritrdilna ločena mnenja.

Dr. Rok Čeferin
predsednik

UPRAVNO SODIŠČE

3989. Obvestilo o vloženi tožbi za odpravo Uredbe o državnem prostorskem načrtu za daljnovid 2 x 110 kV RTP Kočevje – RTP Črnomelj

Upravno sodišče Republike Slovenije na podlagi devetega odstavka 61. člena Zakona o urejanju prostora (ZUreP-3) objavlja

⁷⁴ Primeri, ki so možno dodatno delo tudi zunaj mreže javne zdravstvene službe, so izjemni in omejeni na specifične okoliščine, zato ne morejo vplivati na ugotovitev, da izpodbijana ureditev dejansko pomeni popolno prepoved. Gre za primere, ki denimo izhajajo iz petega odstavka 53.b člena ZZDej. Ta določa, da lahko delodajalec soglasje iz prvega odstavka 53.b člena izda ne glede na zahteve in omejitve iz (med drugim) druge povedi prvega odstavka 53.b člena za primer opravljanja določenih vrst zdravstvenih storitev, na primer zdravstvenih storitev za namen zagotavljanja zdravstvenega varstva na javnih prireditvah in shodih ali zdravstvenih storitev v okviru dejavnosti medicine dela, prometa in športa, ki jih ne zagotavlja obvezno zdravstveno zavarovanje.

O B V E S T I L O**o vloženih tožbi za odpravo Uredbe
o državnem prostorskem načrtu za daljnovod
2 x 110 kV RTP Kočevje – RTP Črnomelj
(Uradni list RS, št. 56/24 z dne 9. 7. 2024)**

Dne 6. 9. 2024 je bila vložena tožba v upravnem sporu zoper Republiko Slovenijo, zaradi odprave Uredbe o državnem prostorskem načrtu za daljnovod 2 x 110 kV RTP Kočevje – RTP Črnomelj, objavljene v Uradnem listu RS št. 56/24 z dne 9. 7. 2024, in s podrednim zahtevkom, zaradi odprave 4. člena Uredbe o državnem prostorskem načrtu za daljnovod 2 x 110 kV RTP Kočevje – RTP Črnomelj, objavljene v Uradnem listu RS št. 56/24 z dne 9. 7. 2024, ter pripadajoče grafike v delu, ki se nanaša na parcele s parc. št. 649/2, 2753, 2901, 2911, 2914, 2915, 1262/12, 1262/13, 1262/30, 2734/1, 2738/4, 2903/1, 2906/2, 2909/2, 2912/1, 2912/2, 2548, 2837, 2904, 2905, 2733/2, 2734/2, 2890/1, 2892/1, 2907/1, vse k.o. 1536 Talčji Vrh, in sicer na način, da se iz prvega in drugega odstavka 4. člena in pripadajoče grafike izločijo zemljišča s parc. št. 649/2, 2753, 2901, 2911, 2914, 2915, 1262/12, 1262/13, 1262/30, 2734/1, 2738/4, 2903/1, 2906/2, 2909/2, 2912/1, 2912/2, 2548, 2837, 2904, 2905, 2733/2, 2734/2, 2890/1, 2892/1, 2907/1, vse k.o. 1536 Talčji Vrh (I. točka) ter zaradi ugotovitve, da na parcelah s parc. št. 649/2, 2753, 2901, 2911, 2914, 2915, 1262/12, 1262/13, 1262/30, 2734/1, 2738/4, 2903/1, 2906/2, 2909/2, 2912/1, 2912/2, 2548, 2837, 2904, 2905, 2733/2, 2734/2, 2890/1, 2892/1, 2907/1, vse k.o. 1536 Talčji Vrh, ne veljajo omejitve iz 5. in 12. člena Uredbe o državnem prostorskem načrtu za daljnovod 2 x 110 kV RTP Kočevje – RTP Črnomelj, objavljene v Uradnem listu RS, št. 56/24 z dne 9. 7. 2024 (II. točka).

Št. I U 1537/2024

Ljubljana, dne 23. decembra 2025

Upravno sodišče RS
višji sodnik
Borut Smrdel

**3990. Obvestilo o vloženih tožbi za odpravo Odloka
o spremembah in dopolnitvah Odloka
o občinskem prostorskem načrtu Občine
Kidričevo, spremembe in dopolnitve št. 6,
v zvezi z mnenjem Ministrstva za okolje,
podnebje in energijo, št. 35409-55/2025-2570-2,
z dne 23. 6. 2025**

Upravno sodišče Republike Slovenije na podlagi devetega odstavka 61. člena Zakona o urejanju prostora (ZUreP-3) objavlja

O B V E S T I L O**o vloženih tožbi za odpravo Odloka
o spremembah in dopolnitvah Odloka
o občinskem prostorskem načrtu
Občine Kidričevo, spremembe in dopolnitve št. 6
(Uradno glasilo slovenskih občin, št. 39/2025),
v zvezi z mnenjem Ministrstva za okolje,
podnebje in energijo, št. 35409-55/2025-2570-2,
z dne 23. 6. 2025**

Dne 17. 10. 2025 je bila vložena tožba v upravnem sporu zoper Občino Kidričevo, zaradi odprave Odloka o

spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskem prostorskem načrtu Občine Kidričevo, spremembe in dopolnitve št. 6 (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 39/2025), v zvezi z mnenjem Ministrstva za okolje, podnebje in energijo, št. 35409-55/2025-2570-2, z dne 23. 6. 2025, glede sprejemljivosti vplivov prostorskega izvedbenega akta v okviru celovite presoje vplivov na okolje.

Št. I U 1780/2025

Ljubljana, dne 23. decembra 2025

Upravno sodišče RS
višja sodnica
mag. Mira Dobravec Jalen

DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE**3991. Sklep o uskladitvi minimalne premije
kolektivnega dodatnega pokojninskega
zavarovanja za javne uslužbence**

Na podlagi 2. in 4. člena Aneksa h Kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 115/05) ter na podlagi 30. člena Kolektivne pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 11/04, 34/04 – popr., 43/06 – ZKoliP, 66/07, 103/09, 11/12 in 18/16), Odbor Krovnega pokojninskega sklada javnih uslužbencev objavlja

S K L E P**o uskladitvi minimalne premije kolektivnega
dodatnega pokojninskega zavarovanja
za javne uslužbence**

I.

Znesek minimalne premije kolektivnega dodatnega pokojninskega zavarovanja za javne uslužbence iz drugega odstavka v zvezi s petim odstavkom 4. člena Aneksa h kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 73/03), veljaven na dan 31. december 2025 (Sklep o uskladitvi minimalne premije kolektivnega dodatnega pokojninskega zavarovanja za javne uslužbence, Uradni list RS, št. 112/24), se v skladu z 2. členom Aneksa h Kolektivni pogodbi za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 115/05) s 1. januarjem 2026 uskladi s koeficientom rasti povprečne plače, izplačane zaposlenim pri pravnih osebah v obdobju januar–oktober 2025, v primerjavi s povprečno plačo, izplačano zaposlenim pri pravnih osebah v obdobju januar–oktober 2024, ki po objavi Statističnega urada Republike Slovenije znaša 1,07, tako da znesek minimalne premije kolektivnega dodatnega pokojninskega zavarovanja za javne uslužbence znaša 44,02 EUR.

II.

Usklajeni zneski skupne pokojninske premije, ki so sestavljeni iz minimalne premije za kolektivno dodatno pokojninsko zavarovanje za javne uslužbence, določene v prejšnji točki tega sklepa, in dodatne premije, določene s Sklepom o uskladitvi dodatnih premij kolektivnega dodatnega pokojninskega zavarovanja za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 52/10), po premijskih razredih znašajo:

Premijski razred	Minimalna premija od 1. januarja 2026	Dodatna premija na dopolnjena leta delovne dobe		Skupna premija od 1. januarja 2026
zap.št.	v EUR	Leta delovne dobe na dan 1. 8. 2003	v EUR	v EUR
1	44,02	0	0,00	44,02
2	44,02	1	0,69	44,71
3	44,02	2	1,38	45,40
4	44,02	3	2,07	46,09
5	44,02	4	2,76	46,78
6	44,02	5	3,44	47,46
7	44,02	6	4,12	48,14
8	44,02	7	4,81	48,83
9	44,02	8	5,51	49,53
10	44,02	9	6,19	50,21
11	44,02	10	6,88	50,90
12	44,02	11	7,56	51,58
13	44,02	12	8,26	52,28
14	44,02	13	8,92	52,94
15	44,02	14	9,62	53,64
16	44,02	15	10,32	54,34
17	44,02	16	11,00	55,02
18	44,02	17	11,69	55,71
19	44,02	18	12,38	56,40
20	44,02	19	13,07	57,09
21	44,02	20	13,85	57,87
22	44,02	21	14,62	58,64
23	44,02	22	15,40	59,42
24	44,02	23	16,26	60,28
25	44,02	24	17,13	61,15
26	44,02	25	18,00	62,02
27	44,02	26	18,97	62,99
28	44,02	27	19,95	63,97
29	44,02	28	20,90	64,92
30	44,02	29	22,01	66,03
31	44,02	30	23,15	67,17
32	44,02	31	24,25	68,27
33	44,02	32	25,52	69,54
34	44,02	33	26,76	70,78
35	44,02	34	28,03	72,05
36	44,02	35 in več	29,44	73,46

III.

Zneski usklajene premije in skupne premije iz II. točke tega sklepa se začnejo uporabljati z obračunom in plačilom premij za kolektivno dodatno pokojninsko zavarovanje za javne uslužbence za januar 2026.

Ljubljana, dne 29. decembra 2025

Aljoša Čeč
predsednik
odbora sklada KPSJU

OBČINE

BREŽICE

3992. Avtentična razlaga 77. člena Odloka o občinskem prostorskem načrtu za območje Občine Brežice

Na podlagi 19. člena Statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 100/21 in 37/25) in na osnovi 127. člena Poslovnika občinskega sveta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 100/21 in 37/25) je Občinski svet Občine Brežice na 18. redni seji dne 22. 12. 2025 sprejel

AVTENTIČNO RAZLAGO

77. člena Odloka o občinskem prostorskem načrtu za območje Občine Brežice

1. člen

Avtentična razlaga 77. člena (Odmiki objektov od sosednjih zemljišč) Odloka o občinskem prostorskem načrtu za območje Občine Brežice (Uradni list RS, št. 41/19, 80/21 in 11/25 – Sklep o tehnični posodobitvi občinskega prostorskega načrta Občine Brežice; v nadaljevanju: OPN) v povezavi s spremembo namembnosti objekta se glasi:

»Vrste gradenj, pri katerih so dopustna odstopanja, so navedene v sedmem odstavku 77. člena OPN, kjer je zapisano, da je pri rekonstrukcijah, dozidavah ali nadzidavah dovoljeno graditi z manjšimi odmiki od predpisanih, če le-te ne presegajo +/- 5 % dejanskega stanja in se z njimi bistveno ne poslabšajo svetlobno-tehnični pogoji sosednjega objekta, kar se dokaže s študijo osončenosti.

Sprememba namembnosti objekta je takšna vrsta gradnje oziroma izvedba del, zaradi katere ni nujno potrebna rekonstrukcija ter s katerim se ne spreminja zunanji videz objekta, predstavljajo pa takšno spremembo namena objekta oziroma njegovega dela, da se povečajo vplivi objekta na okolico. Sprememba namembnosti je sicer sprememba namena objekta ali njegovega dela, ki se izvede samostojno ali hkrati z vzdrževanjem, manjšo rekonstrukcijo, rekonstrukcijo ali prizidavo. Gradnja novega objekta je izvedba del, s katerimi se zgradi nov objekt oziroma se objekt dozida ali nadzida in zaradi katerih se bistveno spremeni njegov zunanji izgled.

Vezano na odmike se pri spremembi namembnosti objekta, zaradi določitve novega namena šteje, kot za umeščanje novega objekta, za kar so lahko predpisani drugačni odmiki, za kar je potrebno ponovno pristopiti k ugotavljanju skladnosti s prostorskim aktom.«

2. člen

Avtentična razlaga 77. člena OPN je sestavni del OPN.

3. člen

Avtentična razlaga 77. člena OPN začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 350-7/2025

Brežice, dne 22. decembra 2025

Župan
Občine Brežice
Ivan Molan

Po pooblastilu župana
Patricia Čular

3993. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Zdravstveni dom Brežice

Na podlagi 3. člena Zakona o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91, 8/96, 36/00 – ZPDZC in 127/06 – ZJZP), 59. člena

Zakona o dolgotrajni oskrbi (Uradni list RS, št. 84/23, 112/24 in 44/25), 9. člena Zakona o zdravstveni dejavnosti (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo, 15/08 – ZPacP, 23/08, 58/08 – ZZdrS-E, 77/08 – ZDZdr, 40/12 – ZUJF, 14/13, 88/16 – ZdZPZD, 64/17, 1/19 – odl. US, 73/19, 82/20, 152/20 – ZZUOOP, 203/20 – ZIUPOPDVE, 112/21 – ZNUPZ, 196/21 – ZDOsk, 100/22 – ZNUZSZS, 132/22 – odl. US, 141/22 – ZNUNBZ, 14/23 – odl. US, 84/23 – ZDOsk-1, 102/24 – ZZKZ in 32/25) in 19. člena Statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 100/21 in 37/25) je Občinski svet Občine Brežice na 18. redni seji dne 22. 12. 2025 sprejel

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Zdravstveni dom Brežice

1. člen

S tem odlokom se spreminja Odlok o ustanovitvi javnega zavoda Zdravstveni dom Brežice (Uradni list RS, št. 53/25, v nadaljevanju: Odlok).

2. člen

V Odloku se v 16. členu doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) V svet zavoda ne sme biti imenovana oseba, pri kateri obstaja nasprotje interesov, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, pri čemer ob imenovanju podpiše izjavo o odsotnosti obstoja nasprotja interesov.«

3. člen

Za 16. členom Odloka se doda nov 16.a člen, ki se glasi:

»16.a člen

(pogoji za člane sveta zavoda)

(1) Član sveta zavoda, ki ni predstavnik delavcev zavoda, mora izpolnjevati naslednje pogoje:

– ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 8. raven, s področja zdravstva, upravljanja, ekonomije ali prava,

– ima ustrezna znanja o pristojnostih in vlogi sveta zavoda, poslovanju, financiranju in organiziranosti zavoda ter znanja s področja zdravstvenega varstva, zdravstvenega zavarovanja oziroma zdravstvene dejavnosti, kar izkaže s potrdilom, ki ga v skladu z zakonom izda pristojna organizacija, ki ga predloži najpozneje ob imenovanju,

– ni pravnomočno obsojen ali zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica ali na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, kaznivega dejanja zoper pravni promet oziroma kaznivega dejanja zoper uradno dolžnost,

– ni državni funkcionar, poklicni funkcionar samoupravnih lokalnih skupnosti, predstavnik pogodbenih partnerjev zavoda, predstavnik poklicnih združenj ali zbornic v zdravstvu, sindikalni zaupnik v kateremkoli zdravstvenem zavodu, zakoniti zastopnik ali vodilni delavec pravnih ali fizičnih oseb, ki ponujajo zasebna zdravstvena zavarovanja, zdravila in medicinske pripomočke, ter predstavnik drugih pravnih oseb, katerih sodelovanje v svetu zavoda bi vplivalo ali ustvarjalo videz, da vpliva na nepristransko in objektivno opravljanje nalog,

– ga odlikuje osebna integriteta in poslovna etičnost ter Komisija za preprečevanje korupcije zanj s pravnomočnim aktom ni ugotovila kršitve integritete, kot jo določa zakon,

– izpolnjuje druge pogoje, ki jih določa zakon.

(2) Član sveta zavoda, ki je predstavnik delavcev, mora izpolnjevati naslednja pogoja:

- ni pravnomočno obsojen ali zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica ali na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava zaradi kaznivega dejanja zoper gospodarstvo, kaznivega dejanja zoper pravni promet oziroma kaznivega dejanja zoper uradno dolžnost,

- ga odlikuje osebna integriteta in poslovna etičnost ter Komisija za preprečevanje korupcije zanj s pravnomočnim aktom ni ugotovila kršitve integritete, kot jo določa zakon.«

4. člen

Za šesto alinejo prvega odstavka 19. člena Odloka se doda nova sedma alineja, ki se glasi:

»– če tekom mandata preneha izpolnjevati pogoje za člana sveta zavoda.«

5. člen

Spremeni se besedilo prvega, drugega in četrtega odstavka 23. člena Odloka tako, da se glasi:

»(1) Za direktorja zavoda je lahko imenovan kandidat, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima znanje slovenskega jezika, ki dosega jezikovno raven vsaj stopnje B2 po lestvici Skupnega evropskega jezikovnega okvira, kar dokazuje s potrebnimi dokazilom, kot jih določa zakon,

- ima znanje angleškega jezika, ki dosega jezikovno raven vsaj stopnje B2 po lestvici Skupnega evropskega jezikovnega okvira, kar dokazuje z dokazilom o zaključeni najmanj srednji šoli v angleškem jeziku ali dokazilom ustrezne institucije, ki poučuje in izvaja izpit iz angleškega jezika (npr. opravljena matura iz tega predmeta),

- ima vsaj pet let delovnih izkušenj, od tega najmanj tri leta na vodilnih oziroma vodstvenih delovnih mestih,

- ima izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu druge stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljeni po študijskih programih druge stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena najmanj na 8. raven,

- ima strokovna znanja o organizaciji, vodenju, ekonomiji in poslovanju javnega zdravstvenega zavoda, kar izkaže s potrdilom organizacije, ki izvaja usposabljanje s področja managementa v zdravstvu v skladu z zakonom, pri čemer mora izbrani kandidat potrdilo predložiti v šestih mesecih od sklepa o izbiri,

- ni pravnomočno obsojen ali zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica ali na podlagi obtožnega predloga razpisana glavna obravnava za kaznivo dejanje zoper gospodarstvo, kaznivo dejanje zoper pravni promet oziroma kaznivo dejanje zoper uradno dolžnost,

- ni izvajalec zdravstvene dejavnosti in nima soglasja za opravljanje zdravstvenih storitev, pogodbe o zaposlitvi s krajšim delovnim časom (vključno z dopolnilnim delom) pri koncesionarju,

- nima poslovnega deleža v pravni osebi, s katero javni zdravstveni zavod poslovno sodeluje ali ki bi predstavljala konkurenco javnemu zdravstvenemu zavodu, v katerem opravlja funkcijo,

- ni član organa vodenja ali upravljanja oziroma nadzora drugega javnega zavoda ali gospodarske družbe,

- nima ali v zadnjih šestih mesecih ni imel funkcije v ministrstvu, pristojnem za zdravje, Vladi Republike Slovenije, Državnem zboru Republike Slovenije ali politični stranki, na katero je bil voljen, in v času trajanja mandata ni predstavnik sindikata s področja zdravstva,

- ga odlikuje osebna integriteta in poslovna etičnost ter Komisija za preprečevanje korupcije zanj s pravnomočnim aktom ni ugotovila kršitve integritete, kot jo določa zakon,

- izpolnjuje druge pogoje, ki jih določa zakon.

(2) Ob prijavi na razpis je dolžan kandidat za direktorja predložiti program dela, vizijo in strategijo razvoja javnega zdravstvenega zavoda za naslednje mandatno obdobje.

(3) Direktorja imenuje svet zavoda na podlagi izvedenega javnega razpisa ter po predhodno pridobljenem soglasju ustanovitelja. Mandat direktorja začne teči z dnem, ko izda soglasje k njegovemu imenovanju ustanovitelj oziroma naslednji dan po preteku prejšnjega mandata, če je bilo soglasje ustanovitelja izdano prej.«

6. člen

Za četrto alinejo prvega odstavka 26. člena Odloka se dodajo nove alineje, katerih besedilo glasi:

»– trajno izgubi delovno zmožnost za opravljanje svoje funkcije;

- ne opravlja nalog, določenih z zakonom, ki ureja zdravstveno dejavnost, aktom o ustanovitvi zavoda in zakonom, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje, drugimi zakoni s področja poslovanja zdravstvenega zavoda ter pogodbo o zaposlitvi;

- opravlja naloge iz prejšnje točke nevestno ali nestrokovno;

- se ugotovi, da pred imenovanjem ni razkril okoliščin, ki bi lahko povzročile nasprotje interesov, ali je navedel lažne podatke;

- pri svojem ravnanju na kakršen koli način krši integriteto, kar Komisija za preprečevanje korupcije ugotovi s pravnomočnim aktom.«

7. člen

Spremenita se naziv in besedilo prvega odstavka 29. člena Odloka tako, da se glasita:

»29. člen

(strokovni vodja za področje zdravstvene dejavnosti)

(1) Poslovodna funkcija in funkcija strokovnega vodenja sta ločeni. Strokovno delo zavoda na področju zdravstvene dejavnosti vodi in usmerja strokovni vodja za področje zdravstvene dejavnosti. Mandat strokovnega vodje traja štiri leta in je lahko po preteku mandata ponovno imenovan.«

8. člen

Doda se novi 29.a člen Odloka, katerega besedilo se glasi:

»29.a člen

(pogoji za strokovnega vodjo za področje zdravstvene dejavnosti)

(1) Strokovni vodja za področje zdravstvene dejavnosti mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- ima znanje slovenskega jezika, ki dosega jezikovno raven vsaj stopnje B2 po lestvici Skupnega evropskega jezikovnega okvira, kar dokazuje s potrebnimi dokazilom, kot jih določa zakon,

- ima znanje angleškega jezika, ki dosega jezikovno raven vsaj stopnje B2 po lestvici Skupnega evropskega jezikovnega okvira, kar dokazuje z dokazilom o zaključeni najmanj srednji šoli v angleškem jeziku ali dokazilom ustrezne institucije, ki poučuje in izvaja izpit iz angleškega jezika (npr. opravljena matura iz tega predmeta),

- ima strokovna znanja o organizaciji, vodenju, ekonomiji in poslovanju javnega zdravstvenega zavoda, kar izkaže s potrdilom organizacije, ki izvaja usposabljanje s področja managementa v zdravstvu v skladu z zakonom, pri čemer mora izbrani kandidat potrdilo predložiti v šestih mesecih od sklepa o izbiri,

- ni pravnomočno obsojen ali zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica ali na podlagi obtožnega predloga

razpisana glavna obravnava za kaznivo dejanje zoper gospodarstvo, kaznivo dejanje zoper pravni promet oziroma kaznivo dejanje zoper uradno dolžnost,

– ni izvajalec zdravstvene dejavnosti in nima soglasja za opravljanje zdravstvenih storitev, pogodbe o zaposlitvi s krajšim delovnim časom (vključno z dopolnilnim delom) pri koncesionarju,

– nima poslovnega deleža v pravni osebi, s katero javni zdravstveni zavod poslovno sodeluje ali ki bi predstavljala konkurenco javnemu zdravstvenemu zavodu, v katerem opravlja funkcijo,

– ni član organa vodenja ali upravljanja oziroma nadzora drugega javnega zavoda ali gospodarske družbe,

– nima ali v zadnjih šestih mesecih ni imel funkcije v ministrstvu, pristojnem za zdravje, Vladi Republike Slovenije, Državnem zboru Republike Slovenije ali politični stranki, na katero je bil voljen, in v času trajanja mandata ni predstavnik sindikata s področja zdravstva,

– ga odlikuje osebna integriteta in poslovna etičnost ter Komisija za preprečevanje korupcije zanj s pravnomočnim aktom ni ugotovila kršitve integritete, kot jo določa zakon,

– ima vsaj pet let delovnih izkušenj v zdravstveni dejavnosti, od tega najmanj dve leti na vodilnih oziroma vodstvenih delovnih mestih,

– mora biti zdravnik ustrezne specialnosti, pri čemer zdravniška specializacija ustreza vrsti zdravstvene dejavnosti, ki jo opravlja zavod,

– izpolnjuje druge pogoje, ki jih določa zakon.

(2) Naloge, pooblastila in odgovornosti strokovnega vodje za zdravstveno dejavnost ter postopek imenovanja in razrešitve podrobneje določa statut zavoda.«

9. člen

Dodata se nova 29.b in 29.c člen Odloka, katerih besedili se glasita:

»29.b člen

(strokovni vodja za dolgotrajno oskrbo)

(1) Strokovni vodja za dolgotrajno oskrbo vodi in usmerja strokovno delo zavoda na področju dolgotrajne oskrbe.

(2) Strokovnega vodjo za dolgotrajno oskrbo imenuje in razrešuje svet zavoda.

(3) Mandat strokovnega vodje traja štiri leta in je lahko po preteku mandata ponovno imenovan.

29.c člen

(pogoji za strokovnega vodjo za dolgotrajno oskrbo)

(1) Za strokovnega vodjo za dolgotrajno oskrbo je lahko imenovan kandidat, ki ima najmanj visoko strokovno ali univerzitetno izobrazbo, ki je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na 7. raven izobrazbe in opravljen strokovni izpit s področja socialnega varstva in ima pet let delovnih izkušenj na področju dolgotrajne oskrbe, socialnega varstva oziroma zdravstva, ali je končal višjo ali visoko šolo zdravstvene smeri in ima najmanj pet let delovnih izkušenj na področju dolgotrajne oskrbe, socialnega varstva oziroma zdravstva.

(2) Naloge, pooblastila in odgovornosti strokovnega vodje za dolgotrajno oskrbo ter postopek imenovanja in razrešitve podrobneje določa statut zavoda.«

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

10. člen

(uskladitev organizacije in organov zavoda)

Zavod mora uskladiti svoje interne akte in organizacijo v roku treh mesecev od dneva uveljavitve Odloka.

11. člen

(uveljavitev)

Ta Odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0001/2009

Brežice, dne 22. decembra 2025

Župan
Občine Brežice
Ivan Molan

Po pooblastilu župana
Patricia Čular

3994. Pravilnik o spremembi Tarifnega pravilnika za obračun storitev obvezne občinske gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Brežice

Na podlagi 11. člena Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki v Občini Brežice (Uradni list RS, št. 69/19) in 19. člena Statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 100/21, 37/25) je Občinski svet Občine Brežice na 18. redni seji dne 22. 12. 2025 sprejel

PRAVILNIK o spremembi Tarifnega pravilnika za obračun storitev obvezne občinske gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Brežice

1. člen

Spremeni se 4. člen Tarifnega pravilnika za obračun storitev obvezne občinske gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Brežice (Uradni list RS, št. 79/19, 64/21, 26/22) tako, da se glasi:

»4. člen

Na podlagi ugotovljene povprečne količine zbranih komunalnih odpadkov na prebivalca na leto v Občini Brežice, ki znaša 281,45 kg, kar predstavlja prostornino 120 l zbranih odpadkov na osebo v 1 mesecu oziroma 4 l na osebo na dan oziroma 1440 l na osebo na leto. Za obračun se upošteva tako določena količina odpadkov na 1 osebo na mesec v kg, ki za Občino Brežice znaša 23,45 kg/osebo/mesec in je prikazana na položnici. Za obračun se upoštevajo vse osebe, ki imajo stalno in začasno bivališče v Občini Brežice in dejansko bivajo v tem gospodinjstvu oziroma naslovu, količina obračunanih odpadkov v gospodinjstvu pa je zmnožek števila oseb v gospodinjstvu in mase 23,45 kg za osebo na mesec.«

2. člen

5. člen se spremeni tako, da se glasi:

»5. člen

Mesečni obračun storitve zbiranja komunalnih odpadkov iz poslovnih prostorov, kjer se komunalni odpadki zbirajo v posodah prostornine 120 l do 1100 l, se izrazi v EUR/kg, izhajajoč iz uporabne površine poslovnih prostorov v m². Na podlagi ugotovljene povprečne količine zbranih odpadkov iz tovrstnih poslovnih prostorov, znaša količina zbranih odpadkov 19,92 kg/m²/leto oziroma 105,75 l/m²/leto, oziroma 1,66 kg/m²/mesec ter 8,81 l/m²/mesec. Za obračun se upoštevajo vse uporabljene površine poslovnega objekta v m², mesečna količina obračunanih odpadkov pri tovrstnem zbiranju odpadkov je zmnožek števila m² uporabljenih poslovnih površin in mase 1,6600 kg/m².«

3. člen

Prvi odstavek 8. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Na podlagi ugotovljene povprečne količine zbranih bioloških odpadkov na prebivalca na leto v Občini Brežice, ki znaša 184,56 kg, se obračuna storitev v EUR/kg. Pri obračunu storitev v gospodinjstvu, se upoštevajo vse osebe, ki imajo stalno in začasno bivališče v Občini Brežice in dejansko bivajo v tem gospodinjstvu oziroma naslovu, količina obračunanih odpadkov v gospodinjstvu pa je zmnožek števila oseb v gospodinjstvu in mase 15,38 kg za osebo na mesec.«

KONČNA DOLOČBA

4. člen

(uporaba in začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2026 dalje.

Št. 354-101/2019

Brežice, dne 22. decembra 2025

Župan
Občine Brežice
Ivan Molan

Po pooblastilu župana
Patricia Čular

3995. Sklep o potrditvi Elaborata o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe odvajanje komunalne in padavinske odpadne vode in odvoz blata iz greznic in mKČN, Elaborata o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode, Elaborata o oblikovanju cene izvajanja storitev gospodarske javne službe zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov

Na podlagi 5. člena Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12, 109/12, 76/17, 78/19, 44/22 – ZVO-2 in 21/25 – ZOPVOOV), 19. člena Statuta Občine Brežice (Uradni list RS, št. 100/21, 37/25) in prvega odstavka 10. člena Odloka o ustanovitvi Javnega podjetja Komunala Brežice, d.o.o. (Uradni list RS, št. 31/21 – uradno prečiščeno besedilo) je Občinski svet Občine Brežice na 18. seji dne 22. 12. 2025 sprejel

SKLEP

1.

Potrdi se Elaborat o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe odvajanje komunalne in padavinske odpadne vode in odvoz blata iz greznic in mKČN, Elaborat o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode, Elaborat o oblikovanju cene izvajanja storitev gospodarske javne službe zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov, ki jih je pripravilo Javno podjetje Komunala Brežice d.o.o.

2.

Potrdi se cena obvezne občinske gospodarske javne službe odvajanje komunalne in padavinske odpadne vode in odvoz blata iz greznic in mKČN:

– cena odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode – omrežnina 6,4013 EUR/DN20/mesec,

– cena odvoza grezničnih gošč – omrežnina – 0,6932 EUR/DN20/mesec.

3.

Potrdi se cena obvezne občinske gospodarske javne službe čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode – omrežnina čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode v višini 0,6932 EUR/DN20/mesec.

4.

Potrdi se cena obvezne občinske gospodarske javne službe zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov v višini 0,0058 EUR/kg.

5.

Ostale cene obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, ki niso opredeljene v točkah 2. do 6. tega sklepa, ostanejo nespremenjene v veljavi.

6.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Cene, določene v točkah 2. do 4. tega sklepa, veljajo od 1. januarja 2026 dalje.

Št. 354-80/2025

Brežice, dne 22. decembra 2025

Župan
Občine Brežice
Ivan Molan

Po pooblastilu župana
Patricia Čular

CELJE

3996. Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu Dečkovo naselje – območje DN-14

Na podlagi 115., prvega odstavka 119. in 268. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 61/17, 175/20 – ZIUOPDVE, 199/21 – ZUreP-3 in 20/22 – odl. US) v zvezi s tretjim odstavkom 298. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 199/21, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 95/23 – ZIUOPZP, 131/23 – ZORZFS, 23/24, 38/24 – EZ-2, 81/24 – ZORZFS-A, 109/24, 25/25 – odl. US, 57/25 – ZORZFS-C in 75/25), 10. in 19. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 106/13, 93/15, 5/19, 101/24, 50/25 in 94/25) ter 78. člena Poslovnika Mestnega sveta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 4/14, 50/25 in 94/25) je Mestni svet Mestne občine Celje na 21. redni seji 10. 12. 2025 sprejel

ODLOK

o občinskem podrobnem prostorskem načrtu Dečkovo naselje – območje DN-14

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(podlaga za občinski podroben prostorski načrt)

(1) V skladu s Prostorskimi sestavinami in odlokom o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 2000 (Uradni list SRS, št. 4/88 in Uradni list RS, št. 18/91, 54/94, 9/95, 25/98, 59/00, 86/01 in 79/13) in Prostorskimi sestavinami srednjeročnega družbenega plana Občine Celje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 – Celjski prostorski plan (Uradni list

SRS, št. 40/86 in Uradni list RS, št. 63/93, 25/98, 59/00, 86/01 in 79/13) se sprejme Občinski podrobni prostorski načrt Dečkovo naselje – območje DN-14 (v nadaljnjem besedilu: OPPN), ki ga je pod številko projekta NKp_260/2020 izdelalo podjetje Korpnik produkcija, d.o.o., Celje.

(2) Projekt iz prejšnjega odstavka je sestavni del tega odloka.

(3) OPPN je v prostorskem informacijskem sistemu objavljen pod identifikacijsko številko 1739.

2. člen

(vsebina odloka)

(1) Ta odlok določa območje urejanja podrobnega načrta, načrtovane prostorske ureditve, umestitev načrtovane ureditve v prostor, dopustne dejavnosti, rešitve in ukrepe za celostno ohranjanje kulturne dediščine, varovanje okolja in naravnih virov ter za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, zasnovano arhitekturno-urbanističnih rešitev in pogoje priključevanja objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro, etapnost izvedbe prostorskih ureditev in dopustna odstopanja.

(2) Vsebine iz prejšnjega odstavka so opisane v tekstualnem delu OPPN, ki je zajet v ta odlok, in prikazane v grafičnem delu OPPN, ki je sestavni del tega odloka.

(3) Grafični del OPPN vsebuje:

1.	Izsek iz veljavnega nadrejenega prostorskega plana.	/
2.1	Vplivi in povezave s širšim območjem	M 1:7000
2.2	Vplivi načrtovane ureditve na preostali del stanovanjskih sosesk	M 1:2000
3.	Prikaz obravnavanega območja urejanja na geodetskem načrtu	M 1:500
4.1	Prikaz ureditvene situacije	M 1:500
4.2	Prikaz ureditvene situacije – nivo podzemne garaže	M 1:500
4.3	Prikaz ureditvene situacije – prikaz distančnih površin	M 1:500
5.	Prikaz prerezov	M 1:500
6.	Prikaz gradbenih parcel	M 1:500
7.	Prikaz prometnega omrežja	M 1:500
8.1	Zbirna situacija energetske in komunalne infrastrukture – energetika	M 1:500
8.2	Zbirna situacija energetske in komunalne infrastrukture – vodovod in kanalizacijsko omrežje	M 1:500
9.	Rešitve in ukrepi za obrambo ter varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, vključno z varstvom pred požarom	M 1:500

(4) Sestavni del OPPN so obvezne priloge, ki obsegajo:

- izvleček iz hierarhično višjega prostorskega plana,
- izhodišča za pripravo prostorskega izvedbenega akta,
- podatke iz prikaza stanja prostora,
- strokovne podlage,
- konkretne smernice in mnenja,
- obrazložitev in utemeljitev prostorskega akta,
- povzetek za javnost,
- odločbo o potrebnosti izvedbe CPVO in
- elaborat ekonomike.

II. OPIS PROSTORSKE UREDITVE

3. člen

(predmet OPPN)

(1) Predmet OPPN je izgradnja petih večstanovanjskih stavb in ene večnamenske stavbe kot dopolnitev obstoječe že izgrajene soseske Dolgo polje III s spremljajočimi ureditvami.

(2) Prostorske ureditve, ki se načrtujejo z OPPN, so:

- gradnja petih večstanovanjskih stavb in ene večnamenske stavbe,
- podzemne garaže povezane s predvidenimi stavbami,
- prometna ureditev z dovozi in parkirnimi površinami,
- gradnja oziroma priključitev na objekte gospodarske javne infrastrukture,
- ureditev zunanjih površin (pešpoti, zelenice).

(3) Stavba, ki je v grafičnem delu tega odloka označena kot stavba 6 (v nadaljevanju besedila: stavba 6), je lahko namenjena tudi drugim dejavnostim, na primer družbenim, glede na izražene potrebe Mestne občine Celje (v nadaljnjem besedilu: MOC).

III. OBMOČJE OPPN

4. člen

(območje OPPN)

(1) Območje OPPN zajema zemljiške parcele ali dele zemljiških parcel z naslednjimi parc. št.: *459, *460, 602/23, 602/24, 602/74, 602/76, 602/77, 602/78, 602/80, 602/81, in 2545, vse k. o. 1075 Ostrožno.

(2) Površina območja urejanja OPPN znaša 1,5 ha.

(3) Zaradi izvedbe prostorskih ureditev, načrtovanih s tem OPPN, so potrebni posegi tudi na zemljišča izven območja urejanja tega OPPN. Sem sodijo prometno priključevanje na omrežje javnih cest, izvedba komunalnih priključkov in naprav gospodarske javne infrastrukture potrebnih za komunalno opremljanje območja ter morebitne vodnogospodarske ureditve.

(4) Če prihaja do odstopanj med navedbo parcel v prvem odstavku tega člena in prikazom območja OPPN v grafičnem delu, velja območje OPPN, prikazano v grafičnem delu.

IV. UMESTITEV NAČRTOVANE UREDITVE V PROSTOR

5. člen

(vplivi in povezave prostorske ureditve s sosednjimi območji)

(1) Območje obravnave se nahaja med Cesto v Lokrovec na zahodu ter pozidavo v območju prostorskega načrta DN 10 na severu. Na vzhodni in južni strani je območje obravnave zamejeno z izgrajeno stanovanjsko sosesko Dečkovo naselje.

(2) Območje urejanja OPPN se navezuje na javno obstoječe prometno omrežje na vzhodni in zahodni strani. Po območju poteka peš povezava v smeri vzhod–zahod, s katero se omogoča prehod in dostop do načrtovanih zelenih površin in predvidene nove cestne povezave.

(3) V času gradnje obsega vplivno območje tega OPPN zemljišča znotraj njegovega območja urejanja kot tudi zemljišča izven njegovega območja urejanja, kar je potrebno za gradnjo gospodarske javne infrastrukture (v nadaljnjem besedilu: GJI). Po izvedbi prostorskih ureditev vplivno območje obsega zemljišča znotraj območja urejanja tega OPPN.

(4) Prostorske ureditve v OPPN morajo biti načrtovane tako, da ne povzročajo nesorazmernih vplivov na neposredna sosednja zemljišča, pri čemer se upoštevajo veljavni predpisi, ki urejajo varstvo okolja in graditev objektov.

6. člen

(vrste dopustnih objektov glede na namen)

(1) Predvidena je gradnja petih večstanovanjskih in enega večnamenskega objekta s podzemnimi garažami ter spremljajoče ureditve.

(2) Na podlagi predpisov o razvrščanju objektov so v območju OPPN dopustne naslednje vrste objektov:

- objekti 1–5: 11220 Tri in večstanovanjske stavbe,
- 11301 Stanovanjske stavbe
- z oskrbovanimi stanovanji,

- objekt 6: 11220 Tri in večstanovanjske stavbe, 12301 Trgovske stavbe in stavbe za storitveno dejavnost, 12630 Stavbe za izobraževanje in znanstveno raziskovalno delo, 1264 Stavbe za zdravstveno oskrbo, 1242 Garažne stavbe.

(3) Gradbeno inženirski objekti, ki so dopustni na vseh zemljiščih, ki jih obravnava OPPN, so:

- Lokalni cevovodi, lokalni (distribucijski) elektroenergetski vodi in lokalna (dostopovna) komunikacijska omrežja:

22210 Lokalni (distribucijski) plinovodi,

22221 Lokalni vodovodi za pitno vodo in cevovodi za tehnološko vodo,

22222 Lokalni cevovodi za toplo vodo, paro in stisnjen zrak,

22231 Cevovodi za odpadno vodo (kanalizacija),

22241 Lokalni (distribucijski) elektroenergetski vodi,

22242 Lokalna (dostopovna) komunikacijska omrežja.

(4) Če ni v tem odloku določeno drugače, se za določanje dimenzij in za druge pogoje gradnje nezahtevnih in enostavnih objektov upoštevajo predpisi s področja graditve objektov in drugih področnih predpisov.

(5) Klančine uvozov v kletne garaže se lahko zaščitijo z nadstrešnico.

(6) Stavbi 4 in 5 sta lahko medsebojno povezani preko podzemne garaže.

(7) V primeru izvedbe zunanjih prostorov za zbiranje odpadkov se lahko nad temi prostori izvedejo nadstrešnice.

7. člen

(vrste dopustnih dejavnosti)

Območje urejanja tega OPPN je namenjeno bivanju. Poleg tega so v pritličjih stavb dopustne tudi storitvene dejavnosti ob pogoju, da tudi zunanje površine, vključno s parkirnimi površinami, to omogočajo. Kletne etaže se namenijo parkiranju, tehničnim prostorom, skladiščem, shrambam in kolesarnicam. V pritlični etaži so dovoljene storitvene in trgovske dejavnosti, ki podpirajo bivanje in ne povzročajo prekomernih obremenitev okolja z emisijami ali prometom ter nimajo škodljivih vplivov na bivalne in delovne pogoje. Skladno s predpisi o klasifikaciji dejavnosti so to:

- 12202 Stavbe bank, pošt, zavarovalnic,
- 12301 Trgovske stavbe: samo samostojne prodajalne, butiki, lekarne, prodajalne očal in prodajne galerije,
- 12304 Stavbe za storitvene dejavnosti: frizerski, kozmetični saloni in podobne stavbe, kemične čistilnice, pralnice, popravilnice čevljev in podobne stavbe, fotokopirnice, fotostudii.

8. člen

(vrste dopustnih posegov)

Na območju OPPN so dopustni naslednji posegi:

- novogradnja stavb, predvidenih v 6. členu tega odloka,
- rekonstrukcije, manjše rekonstrukcije, vzdrževanje objektov, vzdrževalna dela v javno korist, odstranitev in sprememba namembnosti obstoječih objektov,
- spremembe namembnosti v okviru dovoljenih dejavnosti,
- gradnje objektov in naprav gospodarske javne infrastrukture,
- prometne ureditve,
- izvedba ene ali več podzemnih garaž, v območju določenih podzemnih gradbenih mej,
- izvedba in urejanje zunanjih in zelenih površin.

9. člen

(predvidene odstranitve)

(1) Predvidene so odstranitve naslednjih objektov na naslednjih parcelah:

- objekt ID št. 2573 na parc. št. 2545, k.o. 1075 Ostrožno (večstanovanjska stavba),

– objekt ID št. 2574 na parc. št. *460, k.o. 1075 Ostrožno (drvarnica) in

– objekt ID št. 2575 na parc. št. *459, k.o. 1075 Ostrožno (večstanovanjska stavba).

(2) Predvidena je odstranitev tudi drugih neevidentiranih objektov, ki v naravi predstavljajo drvarnice, lope in podobno.

(3) Prav tako je mogoča odstranitev z nosilcem urejanja dogovorjene komunalne, prometne in energetske infrastrukture.

(4) Do odstranitve objektov se na njih lahko izvajajo posegi, s katerimi se izboljšujeta komunalna oprema in druga infrastruktura, vzdrževalna dela in rekonstrukcije skladno z veljavno zakonodajo, gradnja v zvezi z varovanjem pred naravnimi in drugimi nesrečami in posegi, ki so na vseh obstoječih objektih dovoljeni skladno z veljavno prostorsko zakonodajo.

10. člen

(pogoji za gradnjo stavb)

(1) Z urbanistično arhitekturno zasnovo območja se določata lega in velikost stavb, prometnih in zelenih površin. Predvidena je tipologija petih večstanovanjskih objektov in enega večnamenskega objekta preko zelene infrastrukture in poti vpete v obstoječe soseske. Zasnovo sestavlja pet prostorskih enot s posameznimi stavbami, od katerih sta stavbi 4 in 5 medsebojno povezani s podzemno garažo.

(2) Umestitev objektov je določena:

– z območji za gradnjo stavbe, ki so prikazane v grafičnem delu OPPN,

– s točkami zakoličbe, s katerimi so novi objekti in naprave locirani v prostoru in

– z višinskimi kotami ureditve.

(3) Kota zunanje ureditve se ne nadviša in z minimalnimi izravnjavami ostane enaka obstoječi koti ureditve od najnižje na jugovzhodni strani območja urejanja 238,40 m n.v. (vzhodni rob parcele) do severno-zahodnega roba 238,80 m n.v. Kote terena in manipulacijskih površin ni dopustno nadvišati nad koto sosednjih zemljišč. Kote terena ob objektih je treba prilagoditi kotam okoliških zemljišč. Pri določanju višine terena načrtovanih prostorskih ureditev je treba upoštevati poplavno koto petstoletnih voda $Q_{500} + 10\% = 239,03$ m n.v., kar predstavlja najnižjo koto pritličja.

Kota pritličja objektov je:

STAVBA	KOTA PRITLIČJA
1–6	k.p.: 0,00 = 239,03 m n.v.

(4) Velikost posameznih objektov je določena:

– s posameznimi elementi, balkoni, nadstreški in konzolnimi konstrukcijami, lahko presegajo določeno osnovno stavbno telo, če prispevajo k večji izraznosti arhitekture,

– z višinskimi gabariti objektov z maksimalnim številom etaž, pri čemer etaža pomeni etažo v skladu s standardom SIST ISO 6707-1 – Stavbe in gradbeni inženirski objekti. Nad zadnjo strešno etažo je dopustno postaviti tehnične naprave za obratovanje stavbe in izhode na streho.

Maksimalna bruto površina stavbe je:

STAVBA 1	4.520,00 m ²
GARAŽA POD OBJEKTOM	1.785,00 m ²
SKUPAJ BRUTO POVRŠINA STAVBE 1	6.305,00 m ²
STAVBA 2	3.880,00 m ²
GARAŽA POD OBJEKTOM	2.000,00 m ²
SKUPAJ BRUTO POVRŠINA STAVBE 2	5.880,00 m ²
STAVBA 3	3.715,00 m ²
GARAŽA POD OBJEKTOM	2.025,00 m ²
SKUPAJ BRUTO POVRŠINA STAVBE 3	5.740,00 m ²

STAVBA 4	3.153,10 m ²
STAVBA 5	3.153,10 m ²

GARAŽA POD OBJEKTOM	3.095,00 m ²
SKUPAJ BRUTO POVRŠINA STAVBE 4, 5	9.401,20 m ²

STAVBA 6	985,00 m ²
SKUPAJ BRUTO POVRŠINA STAVBE 6	985,00 m ²

(5) Etažnost posameznih stavb:

STAVBA	ETAŽNOST
1	K + P + 10
2	K + P + 5 + M
3	K + P + 5 + M
4	K + P + 4 + M
5	K + P + 4 + M
6	P + 1

(6) Maksimalni tlorsni gabariti Stavbe 1 so:

Pritličje	22,00 m x 17,00 m
1., 2. in 3. nadstropje	33,00 m x 17,00 m
4., 5., 6., 7., 8., 9. in 10. nadstropje	18,50 m x 19,00 m

(7) Dovoljena je gradnja šestih stavb, katere tlorsni gabariti so določeni, v grafičnem delu tega prostorskega akta. Stavbe so lahko povezane s podzemno garažo, ki je omejena na eno etažo pod zemljo. Terasna etaža (T) je del stavbe, katerega prostori se nahajajo nad vencem stavbe in neposredno pod ravno streho. BTP terasne etaže ne sme presegati 70 % BTP zadnje etaže pod vencem stavbe. Bruto tlorsna površina se prikaže po standardu SIST ISO 9836.

(8) Z načrtovanjem objektov se v oblikovanju poleg drugih določil zasleduje tisti del javnega interesa, ki se nanaša na arhitekturo kot izraz kulture, kakovosti objektov in njihovo usklajenost z okoljem.

(9) Fasade stavb morajo biti zasnovane sodobno ter s kakovostnimi in trajnimi materiali. Oblikovna zasnova stavb mora odražati njihovo programsko raznolikost.

11. člen

(ureditev zunanjih površin)

(1) Cestno omrežje predstavlja obstoječe cestno omrežje, iz katerega se napajajo vsi objekti. Po sistemu poti sta omogočena intervencija in odvoz smeti. Parkirne površine se uredijo po izvedbi dovoznih poti v podzemnih garažnih etažah in na terenu, kot je to prikazano v grafičnem delu prostorskega akta. Širitev parkirnih površin na terenu izven območij, predvidenih v grafičnem delu, je nedopustna in ne predstavlja tolerance po tem prostorskem aktu. Dopustno pa je zmanjševanje parkirnih površin na račun širjenja zelenih površin.

(2) Pešpoti se navezujejo na obstoječi sistem pešpoti in omogočajo prehodnost iz načrtovane stanovanjske soseske, kakor tudi iz sosednjih stanovanjskih sosesk, do predvidenega parka na zahodni strani.

(3) Ureditve zelenih površin so tipološko načrtovane glede na dostopnost kot javne, poljavne in zasebne zelene površine v obsegu, kot je definiran s tem OPPN. Zelenih površin, tako javnih in poljavnih kot zasebnih, ni dopustno zmanjševati. Izvedene morajo biti skladno z grafičnim delom tega prostorskega akta. Javnih in poljavnih zelenih površin ni dovoljeno ograjevati.

(4) Javno površino znotraj območja predstavlja pešpot z drevoredom, ki območje preči v smeri vzhod-zahod in je pod enakimi pogoji dostopna vsem uporabnikom. Poljavne zelene površine so zelene površine namenjene stanovalcem obravnavanega območja in so javno dostopne. Zasebne zelene površine predstavljajo ograjena pritličja stanovanjskih objektov za stanovanja in opravljanje dovoljene dejavnosti in so lahko ograjene v celoti. Vzdolž stavbe so dovoljene le zelene ograje, to so žive meje, med atriji prečno na stavbo so dovoljene do višine 1,8 m tudi lesene ali kovinske ograje. Zunanje ureditve in drugi posegi na območju z načinom oblikovanja sledijo arhitekturnemu izrazu objektov ter urbanistični zasnovi prostostojećih objektov v zelenju, kar pomeni točkovno gradnjo na prosti parceli, brez nivojskih preskokov v terenu in brez ograjevanja

površin, razen zasebnih, ki so tako označene v grafičnem delu tega odloka.

(5) Zelene površine se uredijo z zasaditvijo drevja, grmovnic in ureditvijo zelenic. Uredijo se tako na raščnem terenu, kakor tudi na območju podzemnih garaž z nasutjem zemljine in zasaditvijo podzemnim konstrukcijam primerne drevnine, pod pogojem, da z nasutjem zemljine ne sme biti nadvišana obstoječa kota zemljišč, ki mejijo na območje, definirano z OPPN. Ker z nasutjem zemljine ne sme biti nadvišana obstoječa kota zemljišč, je potrebno podzemne garaže načrtovati tako, da bo na njihovo konstrukcijo omogočeno nasutje zemljine v takšni debelini, da bo izvedljiva zasaditev drevja, grmovnic in zelenic. Na poljavnih zelenih površinah se predvidi še parkovne elemente, klopi in otroška igrala.

(6) Pritličja se lahko kot zasebne zelene površine proti javnemu prostoru ogradijo. Ograjevanje je dopustno do višine 1,8 m.

(7) Dopustno je le oglaševanje za lastne potrebe, v skladu z občinskimi predpisi. Samostojni oglaševalski elementi niso dovoljeni. Lastno oglaševanje je dopustno neposredno na naslovu, ob vstopu v poslovni prostor oziroma objekt, v katerem se oglaševana dejavnost opravlja.

(8) Pomožni objekti se umeščajo na gradbeno parcelo objekta, ki ga dopolnjujejo in morajo slediti njegovemu arhitekturnemu izrazu. V sklopu stavb je dopustna le gradnja tistih samostojnih pomožnih objektov, ki so namenjeni skupni rabi vseh stanovalcev, to so kolesarnice, nadstreški, nadstrešnice in senčnice. Pogoji za njihovo umeščanje so podani v 6. členu tega odloka.

(9) Ekološki otoki so lahko v nadzemni ali podzemni izvedbi, lahko so ograjeni, nadkriti in so sestavni del DGD projekta zunanje ureditve. Zbirna mesta za odpadke se uredijo v objektih ali neposredno ob njih in so obvezno sestavni del objekta in določitve tudi v DGD projektu. Število zbirnih mest bo določeno v DGD projektu glede na pogoje upravljavca komunalnih storitev. Odstopanja od v tem OPPN načrtovane umestitve so mogoča glede na zahteve pristojne komunalne službe. Skladno s smernicami komunalne službe so zbirna mesta lahko del ekoloških otokov.

12. člen

(merila in pogoji za parcelacijo)

(1) Gradbene parcele, namenjene gradnji, so razvidne iz grafičnega dela OPPN in se izvedejo v skladu s prikazanim načrtom. Parcelacija mora biti izvedena skladno z grafično priložo: Prikaz gradbenih parcel, list 06. Zemljiške parcelne meje morajo biti usklajene s predvidenimi gradbenimi parcelami.

(2) Možno je odstopanje pri trasi, ki zajema severno dostopno cesto ter napaja stavbi 1 in 2, v kolikor se le-ta prilagaja cestnemu omrežju izven območja OPPN za zagotavljanje skupnega prometnega dostopa obeh območij OPPN.

V. POGOJI PRIKLJUČEVANJA OBJEKTOV NA GOSPODARSKO JAVNO INFRASTRUKTURO IN GRAJENO JAVNO DOBRO

13. člen

(splošni pogoji glede priključevanja objektov na gospodarsko javno infrastrukturo in grajeno javno dobro)

Splošni pogoji za potek in gradnjo prometne, komunalne, energetske in komunikacijske infrastrukture na območju OPPN so:

- pri nadaljnjem načrtovanju in gradnji je potrebno upoštevati vse pogoje pridobljenih smernic k OPPN,
- pred predvideno gradnjo je treba zaključiti obstoječo komunalno, energetske in komunikacijske infrastrukturo na kraju samem,
- trase komunalnih, energetskih, komunikacijskih objektov, vodov in naprav morajo biti medsebojno usklajene z upo-

števanjem zadostnih medsebojnih odmikov in odmikov od ostalih naravnih in grajenih struktur,

– dopustne sočasne ureditve, ki pa ne smejo onemogočati končne ureditve gospodarske javne infrastrukture in grajenega javnega dobra; dopustne so tudi fazne ureditve, skladno z dopustnimi fazami gradnje; fazne ureditve morajo biti izvedene tako, da jih je mogoče racionalno vključiti v s tem prostorskim aktom predvideno končno ureditev; takočasne, kot fazne ureditve, morajo biti v skladu s pogoji in programi upravljalcev infrastrukturnih vodov,

– obstoječe infrastrukturne vode, ki se nahajajo v območju, je dopustno zaščititi, predstavljati, obnavljati, dograjevati in jim povečati zmogljivost v skladu s prostorskimi in okoljskimi možnostmi ter ob upoštevanju veljavnih predpisov in mnenj upravljalcev,

– dopušča se uporaba alternativnih virov energije za energetske oskrbe objektov, kot so na primer sončna energija in uporaba toplotnih črpalk, v skladu s predpisi, ki urejajo to področje.

14. člen

(prometna infrastruktura)

(1) Prostorske ureditve, ki se načrtujejo s tem OPPN, se nahajajo v varovalnem pasu:

– zbirne mestne ceste LZ 032803 Cesta v Lokrovec–Bevkova ulica,

– mestne ceste LK 032841 Grčarjeva ulica–Hohkrautova ulica–Ulica bratov Mravljakov–Ribarjeva ulica,

– javne poti JP 532561 Pod Gabri in

– zbirne mestne ceste LZ 032701 Drapšinova ulica do Dečkove ulice.

(2) Območje OPPN se napaja preko obstoječih dovoznih cest:

– zbirne mestne ceste LZ 032803 Cesta v Lokrovec–Bevkova ulica in

– mestne ceste LK 032841 Grčarjeva ulica–Hohkrautova ulica–Ulica bratov Mravljakov–Ribarjeva ulica.

(3) Znotraj območja so načrtovane pešpoti in kolesarske steze ter interventne poti, katerih uporaba bo dovoljena reševalnim in gasilskim vozilom ter odvozu smeti. Širina poti ne sme biti manjša od 3 m. Pešpoti in kolesarsko omrežje se uredi skupaj s cestnim omrežjem, pešpoti so tudi v sklopu zelenih površin. Uredijo se prehodi čez priključke in čez občinske ceste (zaznavnost prehodov, dodatna označitev prehodov ...). Na obstoječih in predvidenih prometnih priključkih je s prometno varnostnega vidika treba poskrbeti za dobro zaznavnost in preglednost priključkov oziroma križišč. Uredi in posodobiti se horizontalna in vertikalna prometna signalizacija. Odstranijo se ovire, ki zmanjšujejo preglednost v križišču.

(4) Parkiranje je urejeno v podzemnih garažah in na terenu.

(5) Pri zagotavljanju parkirnih mest večstanovanjskih stavb se upošteva normativ najmanj 1,5 parkirnega mesta (v nadaljnjem besedilu: PM) na stanovanjsko enoto oziroma 1 PM na stanovanje v velikosti do 30 m² neto tlorisne površine, 1,5 PM na stanovanje v velikosti med 30 m² in 70 m² neto tlorisne površine in 2 PM na stanovanje v velikosti nad 70 m² neto tlorisne površine, od tega 10 % za obiskovalce. Pri zagotavljanju parkirnih mest večstanovanjskih stavb z oskrbovanimi stanovanji se upošteva določilo področnega predpisa za graditev tovrstnih stanovanj. Če področni predpis ne določa števila parkirnih mest na stanovanje, se upošteva najmanj 0,8 PM na stanovanje.

(6) Skladno z zakonodajo s področja učinkovite rabe energije se na posameznih parkirnih prostorih lahko uredijo električne polnilnice.

(7) Kot požarne poti so opredeljene vse servisne in dostopne ceste. Njihova označitev na terenu se izvede skladno s predpisi o varstvu pred požarom. Požarni in intervencijski dostopi so prikazani v grafičnem delu OPPN.

(8) Omogočena je priključitev objektov D6 in D7 iz Odloka o občinskem podrobnem prostorskem načrtu Dečkovo naselje – območje DN 10 (Uradni list RS, št. 66/16 in 38/17) na zbirno mestno cesto LZ 032803 Cesta v Lokrovec–Bevkova ulica preko dovoza in cestnega priključka za stavbo 1 in stavbo 2 tega OPPN. Dovoz do stavb 3, 4 in 5 je zagotovljen preko enega cestnega priključka, ki vodi do dveh klančin za dostop v garažo.

(9) Dostop do območja v času izgradnje mora biti zagotovljen preko Ceste v Lokrovec.

Obstoječa Cesta v Lokrovec se po izgradnji Ceste v Lokrovec spremeni v dostopno pot za stanovanjsko sosesko. Ob njej se izvede pločnik.

15. člen

(vodovodno omrežje)

Pogoji za gradnjo v varovalnem pasu vodovoda:

1. Obravnavano območje se nahaja na območju vodovodnega sistema Celje, zato lastna oskrba objektov s pitno vodo, skladno s predpisi o oskrbi s pitno vodo, ni dovoljena. Gradnja na območju obravnavanega OPPN je predvidena na območju varovalnega pasu obstoječega hišnega priključka, preko katerega se s pitno vodo oskrbuje objekt na naslovu Ribarjeva ulica 1 in Drapšinova ulica 28. Pred pričetkom rušitvenih del omenjenega in sosednjih objektov je treba pri upravljalcu komunalnih vodovodov – Kanalizacija javno podjetje, d.o.o. naročiti zakoličbo javnega vodovoda oziroma hišnega priključka, zaslepitev vodovodnega priključka ter kontrolo med rušenjem objekta.

2. Predvideni objekti, vključno s podzemnimi garažnimi etažami, morajo biti od osi obstoječega javnega vodovoda oddaljeni najmanj 3 m. Pri nadaljnjem projektiranju in gradnji infrastrukturnih vodovodov je treba upoštevati odmike teh vodovodov od osi vodovoda, ki pri približevanju znaša najmanj 1 m, pri križanju pa najmanj 0,5 metra. Zunanje stene predvidenih jaškov morajo biti od zunanjih sten vodovoda ter od zunanjih sten vodovodnih jaškov oddaljene najmanj 0,5 m. Na trasi javnega vodovoda in vodovodnih priključkov ni dovoljeno graditi objektov, saditi dreves in drugih trajnih nasadov ter postavljati škarp, ograj ali drogov. Traso predvidenega javnega vodovoda je treba načrtovati najmanj 2 m stran od sten podzemnih garaž.

3. Za oskrbo objektov na območju OPPN z vodo je treba dograditi sistem javnega vodovoda. Predviden je krožni oziroma zankasti sistem vodovoda brez slepih vodovodov, ki se bo navezal na obstoječi javni vodovod PVC DN/OD 160 mm in NL DN/ID 80 mm. Predvideni vodovod ima dimenzijo DN 100 in v okviru obravnavanega OPPN ni potrebno povečanje obstoječega vodovodnega omrežja. Pred izdajo mnenja k projektnim rešitvam za prvi objekt je treba za celotno območje OPPN izdelati načrt vodovoda in si zanj pridobiti mnenje upravljalca javnega vodovoda.

Novozgrajeni vodovod s pridobljenim uporabnim dovoljenjem mora biti predan v last občini in v upravljanje javnemu podjetju Vodovod – Kanalizacija, d.o.o. pred priključitvijo prvega objekta iz območja OPPN na vodovod.

4. Tlačna črta v vodovodnem omrežju na območju OPPN se v normalnih razmerah giblje med 275 m in 290 m n.v. Za oskrbo v vseh etažah je treba na internem vodovodu na lastne stroške vgraditi napravo za povišanje tlaka. Naprava za povišanje tlaka mora biti hidravlično ločena od javnega vodovodnega sistema.

5. V večstanovanjskih objektih mora imeti vsako stanovanje svoj vodomer, preko katerega se bo merila in obračunala poraba vode skladno s predpisom, ki ureja področje tehničnih zahtev za graditev stanovanjskih stavb in stanovanj. Vodomeri morajo biti vgrajeni zunaj stanovanj na mestu, dostopnem pooblaščenim osebam (na hodniku v posameznih etažah, v pritličju, v kleti ipd.). Vodovod v objektu mora biti vgrajen v kineti ali zaščitni cevi vse do vodomernih mest tako, da bo omogočeno nemoteno vzdrževanje in demontaža vodovoda. Prostor, v katerem so vgrajeni vodomeri, mora imeti urejeno odvajanje odpadnih vod za primer izliva vode.

6. Vodovodni priključki in interne vodovodne instalacije morajo biti sprojektirani in izvedeni tako, da bo zagotovljena kvaliteta pitne vode v internem vodovodnem omrežju oziroma tako, da bodo izključena tveganja zaradi zastajanja vode v hidrantnih vejah.

7. Pri stanovanjsko-poslovnih objektih morata imeti stanovanjski in poslovni del ločeno instalacijo in ločena vodomera, preko katerih se bo merila in obračunala poraba vode posebej za stanovanjski in posebej za poslovni del. Vodovod v objektu mora biti vgrajen v kineti ali v zaščitni cevi vse do vodomernih mest tako, da bosta omogočena nemoteno vzdrževanje in demontaža vodovoda. Prostor, v katerem so vgrajeni vodomeri, mora imeti urejeno odvajanje odpadnih vod za primer izliva vode.

8. V primeru izvedbe enega vodomera za celoten objekt, se pri vodovodnih priključkih premera $\Phi < 2''$ vodomer vgradi zunaj objekta, in to v tipsko toplotno izoliran vodomerni jašek. Pri priključkih premera $\Phi 2''$ in pri priključkih premera $\Phi > 2''$ se vodomer vgradi v toplotno izoliran jašek ali armiranobetonski jašek v zelenici zunaj objekta. Armirano-betonski jašek mora biti globine najmanj 180 cm ter širine najmanj 150 cm, opremljen z lestvijo in pokrovom z zaklepom. Pokrov mora biti opremljen z mehanizmom, ki omogoča enostavno odpiranje in zapiranje pokrova.

9. Novi hidranti zunaj objekta so del javnega vodovodnega omrežja – večstanovanjske stavbe.

10. Vodovodne priključke na stroške investitorjev izvede upravljalec javnega vodovoda po izgradnji ter predaji v last občine in upravljanje upravljavcu.

16. člen

(kanalizacijsko omrežje)

(1) Pogoji za gradnjo v varovalnem pasu kanalizacije:

1. Podzemni del stavbe 2 se na severni strani obravnavanega območja nahaja na trasi javnega kanala št. 105 iz betonskih cevi DN 1200 mm. Obvezen je odmik podzemne garaže najmanj 3 m stran od javnega kanala št. 105 dimenzije DN 1200 mm ali prestavitev javnega kanala št. 105 najmanj 3 m stran od predvidene garaže.

2. Predvideni objekti (najbolj izpostavljen del – podzemne garaže) morajo biti od zunanje stene javnega kanala in objektov javne kanalizacije oddaljeni najmanj 3 m. Pred izdajo mnenja k projektnim rešitvam za prvi objekt iz območja OPPN je treba izdelati projekt prestavitve javnega kanala in si od upravljavca javne kanalizacije pridobiti mnenje k projektnim rešitvam za ta projekt. Pri izdelavi načrtov javne kanalizacije je treba upoštevati smernice za projektiranje kanalizacije. Natančnost vrisa javnega kanala na priloženi situaciji je omejena, zato se lahko v fazi projektiranja naroči zakoličba kanalizacije na terenu.

(2) Odvajanje odpadnih voda:

1. Območje OPPN se nahaja na območju aglomeracije št. 20543 Celje, zato je treba komunalne odpadne vode iz objektov obvezno odvajati v javno kanalizacijo, skladno z zakonodajo, ki ureja področje odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih vod.

2. Za odvod komunalnih odpadnih vod iz objektov je treba predvideti fekalno kanalizacijo, ki se priključi na obstoječ javni kanal št. 105 preko enega izmed revizijskih jaškov s koto priključitve nad temenom kanalizacijske cevi. Predvidena fekalna kanalizacija s kanalizacijskimi priključki je prikazana v situaciji OPPN, kjer mora biti označeno, do kod bo predvidena kanalizacija javna. Pred izdajo mnenja k projektnim rešitvam za prvi objekt iz območja OPPN je treba izdelati načrt predvidene fekalne kanalizacije, v njem označiti, do kod bo predvidena kanalizacija javna, in si za ta načrt pridobiti mnenje upravljavca javne kanalizacije.

Novozgrajena fekalna kanalizacija s pridobljenim uporabnim dovoljenjem mora biti predana v last občini in v upravljanje javnemu podjetju Vodovod – Kanalizacija d.o.o. pred priključitvijo prvega objekta iz območja OPPN na kanalizacijo.

3. Interna kanalizacija, ki poteka skozi prostore pod nivojem terena, mora biti izvedena brez priključkov in brez prekinitve, ki bi lahko povzročale povratno zaplavitve objekta. Odpadne vode iz prostorov pod nivojem terena morajo biti speljane v javno kanalizacijo preko črpališča.

4. Priključitev padavinskih vod s streh in povoznih površin območja OPPN na javno meteorno kanalizacijo je dovoljena preko ustreznih zadrževalnikov. Potrebno je zadrževanje začetnih količin padavinske odpadne vode. Treba je izdelati hidravlični izračun glede na hidravlično sposobnost javne kanalizacije, padavinsko vodo pred iztokom v javno kanalizacijo zadrževati in kontrolirano, omejeno odvajati. Zadrževalniki morajo biti dimenzionirani tako, da ob upoštevanju 15 minutnega naliva z enoletno povratno dobo maksimalni odtok z območja gradnje po izgradnji objektov ni večji, kot je bil pred gradnjo. Iz projektne dokumentacije za pridobitev gradbenega dovoljenja mora biti razviden način zadrževanja padavinske vode z usedalnikom pred omejenim iztokom v javno kanalizacijo. Zadrževalnik mora izpolnjevati naslednje tehnične pogoje:

- ustrezen volumen zadrževalnika,
- ustrezen dušen odvod na dnu zadrževalnika.

Pred izdajo Mnenja k projektnim rešitvam za prvi objekt iz območja OPPN je treba izdelati načrt predvidene meteorne kanalizacije za celotno območje. Meteorna kanalizacija se lahko gradi fazno za potrebe enega ali več objektov hkrati. Za načrt je treba pridobiti mnenje upravljavca javne kanalizacije. Pri izdelavi načrta kanalizacije je potrebno upoštevati smernice za projektiranje kanalizacije. Predvidena meteorna kanalizacija vključno s podzemeljskimi zadrževalniki mora biti zgrajena in zanjo pridobljeno uporabno dovoljenje pred priključitvijo prvega objekta iz območja OPPN na predvideno meteorno kanalizacijo.

5. Priključitev internih fekalnih kanalizacijskih priključkov na predvideno kanalizacijo izvede javno podjetje Vodovod – Kanalizacija d.o.o. na stroške investitorjev, ko bo javna kanalizacija zgrajena v skladu z obravnavanim OPPN ter predana v last občini in v upravljanje upravljavcu, javnemu podjetju Vodovod – Kanalizacija, d.o.o.. Priključitve na javni kanal se izvedejo preko revizijskih jaškov s kronsko navrtavo.

6. Priključitve internih meteorne kanalizacijskih priključkov na predvideno meteorno kanalizacijo se izvedejo, ko bo meteorna kanalizacija zgrajena. Priključitve na meteorni kanal se izvedejo preko revizijskih jaškov s kronsko navrtavo.

7. V fazi izdelave projektne dokumentacije DGD je potrebno za priključitev komunalnih odpadnih vod iz objektov na obstoječi javni kanal, ki se nahaja zahodno od objektov, izdelati hidravlični izračun, s katerim se preveri ali obstoječi fekalni kanal zadošča za priključitev novih dodatnih komunalnih odpadnih vod iz predvidenih objektov.

(3) Ostali pogoji glede izvajanja infrastrukture v varovalnem pasu kanalizacije:

1. Pri vzporednem poteku infrastrukturnih vodov z javno kanalizacijo mora biti odmik med zunanjimi stenami cevovodov, gledano tlorisno, najmanj 1 m.

2. Pri križanju infrastrukturnih vodov z javnim vodovodom in javno kanalizacijo mora vertikalni odmik med zunanjimi stenami cevovodov znašati najmanj 0,5 m.

3. Zunanje stene predvidenih kanalizacijskih jaškov morajo biti od zunanjih sten kanalizacije ter od zunanjih sten in kanalizacijskih jaškov oddaljene najmanj 0,5 m.

17. člen

(elektroenergetska infrastruktura)

(1) Za potrebe oskrbe z električno energijo se izgradi nadomestna transformatorska postaja Ribarjeva. Nadomestna transformatorska postaja (v nadaljnjem besedilu: TP) bo tipiska TP 10 (20)/0,4 kV, moči do 2 x 1000 kVA. Obstoječa TP Ribarjeva se po izgradnji nadomestne TP odstrani.

(2) Na območju predvidene gradnje večstanovanjskih stavb 1 in 2 je treba obstoječa 20 kV kablovoda upoštevati

kot omejitveni faktor in ju je treba preurediti. Položi se nova večcevna elektro kablenska kanalizacija z novima 20 kV kablovodom. Obstoječi se prekinejo in spojuje z novo predvidenima 20 kV kablovodom.

(3) Nizkonapetostni izvodi iz TP Ribarjeva (nadomestna): obstoječi NN kabli se preuredijo, določeni odstranijo in položijo novi kabli v predvideni elektrokabelski kanalizaciji.

(4) Predvideni nizko napetostni (v nadaljnjem besedilu: NN) 1 kV odjemalci na območju OPPN so večstanovanjski objekti. Predvidenih je pet večstanovanjskih objektov in en večnamenski objekt, ki se bodo napajali iz predvidene nadomestne TP Ribarjeva. Predvideni NN kablovodi se od predvidene TP do posameznih večstanovanjskih objektov in večnamenskega objekta položijo v predvideni večcevni elektro kablenski kanalizaciji. Vgradne priključno merilne omarice so predvidene v energetskem prostoru posameznega objekta.

(5) Na območju, kjer so predvideni kletni prostori (kletne garaže), se predvidena elektrokabelska kanalizacija položi v spodnjo armiranobetonsko temeljno ploščo. V gradbenem načrtu spodnje armirano betonske temeljne plošče je potrebno upoštevati traso in količino elektro kablenske kanalizacije (cevi in jaške). Točna trasa elektro vodov se določi ob izdelavi dokumentacije PZI, ko bo znano točno območje podkletenih prostorov – trasa naj poteka čim bolj izven območja podkletenih prostorov. Prepovedano je polaganje kablov po kablenskih policah.

(6) V fazi nadaljnega načrtovanja in pridobivanja gradbenih dovoljenj za objekte si je potrebno od Elektra Celje, d.d. pridobiti projektno dokumentacijo za posege v prostor, v skladu z veljavno zakonodajo.

(7) Idejna rešitev elektrifikacije, izdelovalca Elektro Celje, d.d. (Ureditev električnih vodov in naprav na območju OPPN Dečkovo naselje DN 14, številka projekta 169/22) je podlaga za izdelavo projektne dokumentacije DGD in PZI predvidene TP in preureditve NN podzemnih elektroenergetskih vodov, kakor tudi NN priključkov za predmetne večstanovanjske objekte in večnamenski objekt.

(8) Na strehah objektov je možno izvajati tudi sončne elektrarne.

18. člen

(telekomunikacijska infrastruktura)

(1) Pri vseh posegih v prostor je treba upoštevati trase obstoječega telekomunikacijskega (v nadaljnjem besedilu: TK) omrežja v upravljanju Telekom Slovenije d.d. Trase obstoječih naročniških TK kablov se določijo z zakoličbo.

(2) Glede na pozidavo oziroma komunalno ureditev je treba obstoječe TK kable ustrezno zaščititi ali prestaviti.

(3) Za trase novih TK vodov, ki bodo omogočali sprejem televizijskih programov v klasični in HD tehniki, dostop do interneta, klasične in Internet protokole (v nadaljevanju besedil: IP) telefonije, izgradnjo najetih, privatnih in informacijsko komunikacijskih tehnoloških omrežij (varnostne kamere, daljinski nadzor ...), brezžične dostopovne tehnologije (Wi-Fi), se predvidi izgraditev kablenske kanalizacije.

(4) Vrsta prenosnega medija, mesto navezave na obstoječe omrežje in ostale karakteristike TK omrežja se določijo glede na potrebe in možnosti v projektnih pogojih in v sodelovanju z operaterjem.

(5) Projekt TK priključka na javno TK omrežje se izdela v fazi izdelave DGD dokumentacije in mora biti usklajen s projektom ostalih komunalnih vodov.

19. člen

(plinovodno omrežje)

(1) Na južnem delu obravnavanega območja je izveden distribucijski sistem zemeljskega plina. Trije obstoječi stanovanjski objekti so priključeni na plinsko omrežje.

(2) Pri načrtovanju energetske oskrbe predmetnega območja je treba upoštevati obstoječe stanje. V primeru opustitve oskrbe z zemeljskim plinom je treba predvideti varno opustitev in odstranitev plinskih cevi.

20. člen

(daljinsko ogrevanje)

(1) Preko področja obravnave poteka v smeri vzhod–zahod obstoječa vročevodna kineta z magistralnim vročevodom ter povezavo med Lavo in Novo vasjo.

(2) Pred izgradnjo stavbe 1 in 2 se po potrebi prestavi vod – zgradi nova kineta in novi magistralni vročevod, po novi trasi – kineti se uredijo tlakovane površine.

(3) Pri izdelavi projektne dokumentacije je treba upoštevati veljavno zakonodajo, standarde, tehnične predpise in smernice.

(4) Stroški izvedbe priključitve na distribucijski sistem daljinskega ogrevanja, izvedba vročevodnih priključkov do toplotnih postaj in ureditev merilnih mest bremenijo investitorja gradnje.

(5) Za dve stavbi je že izveden vročevodni priključek ob Ribarjevi ulici, ki pa ne zadošča za ostale objekte.

(6) Za stavbe pod številkami od 3 do 6 je treba izvesti nov vročevodni priključek na meji funkcionalnih zemljišč do stavbe št. 6.

(7) Za stavbi na drugi strani vročevodne kinete pod številkami 1 in 2 je treba izvesti drug priključni vročevodni priključek.

21. člen

(ogrevanje in učinkovita raba energije)

(1) Predviden vir ogrevanja je ogrevanje z vročevodom oziroma plinifikacijo.

(2) Dopustno je tudi ogrevanje z obnovljivimi viri energije, razen z lesno biomaso.

(3) Pri projektiranju in gradnji novih objektov se upošteva normative in predpise, ki urejajo učinkovito rabo energije in uporabo obnovljivih virov energije.

VI. REŠITVE IN UKREPI ZA CELOSTNO OHRANJANJE KULTURNE DEDIŠČINE

22. člen

(ukrepi za ohranjanje kulturne dediščine)

(1) Na območju urejanja tega OPPN ter v območju vplivov novih posegov ni enot kulturne dediščine, vpisanih v register nepremične kulturne dediščine.

(2) Ob vseh posegih v zemeljske plasti velja obvezujoč splošni arheološki varstveni režim, ki najditelja, lastnika zemljišča, investitorja ali odgovornega vodjo del ob odkritju dediščine zavezuje, da najdbo zavaruje na mestu odkritja in o najdbi takoj obvesti krajevno pristojno enoto Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZVKDS). Pristojni osebi ZVKDS mora biti omogočen dostop do zemljišč in strokovni nadzor med posegi.

VII. REŠITVE IN UKREPI ZA VAROVANJE OKOLJA, NARAVNIH VIROV IN OHRANJANJE NARAVE

23. člen

(varstvo zraka)

(1) Za zmanjševanje onesnaževanja zraka s prašnimi delci zaradi del v času gradnje in izpustov plinov gradbenih strojev in transportnih vozil mora investitor zagotoviti, da izvajalec med gradnjo izvaja naslednje ukrepe za varstvo zraka:

– preprečevanje prašenja z odkritih delov območja ureditve, prometnih in manipulativnih površin, vlaženje materialov, nezaščitenih površin in dovoznih poti v vetrovnem in suhem vremenu,

– preprečevanje raznosa materialov z gradbišč, primerne razporeditve in ureditev začasnih in drugih dovoznih poti na gradbišče, redno čiščenje prometnih površin na območju urejanja in javnih prometnih površin, ureditev čim krajših poti

za prevoze za potrebe ureditev in gradbišč ter sprotno rekultiviranje območij večjih posegov,

– upoštevanje emisijskih norm v skladu s predpisi, ki urejajo področje emisij pri začasnih gradbenih objektih, uporabljeni gradbeni mehanizaciji in transportnih sredstvih.

(2) Za zmanjševanje emisij toplogrednih plinov se izvedejo naslednji ukrepi:

– kot energetski vir za oskrbo s toploto se uporablja vročevod in plinifikacijo oziroma obnovljivi viri energije, razen z lesno biomaso,

– gradnja novih objektov se izvede v skladu s predpisi, ki urejajo učinkovito rabo energije v stavbah.

(3) V zvezi z onesnaževanjem zraka se upoštevajo predpisi o načrtu za kakovost zraka na območju MOC.

24. člen

(varstvo voda)

(1) Varstvo kakovosti voda se zagotavlja z gradnjo kanalizacijskega omrežja.

(2) Za odvod komunalnih odpadnih vod iz objektov se predvidi fekalno kanalizacijo, ki se priključi na obstoječ javni kanal.

(3) Za odvod meteoritnih vod s streh in povoznih površin v območju predvidene gradnje je treba predvideti meteoritno kanalizacijo, ki bo preko podzemeljskih zadrževalnikov speljana v javni kanal meteoritne kanalizacije. Zadrževalniki meteoritne vode se zgradijo v raščnem terenu. Iz zadrževalnikov se meteoritna voda spelje v javno kanalizacijsko omrežje DN 400 na zahodni strani obravnavanega območja.

(4) Zaradi morebitnega vpliva gradnje in obratovanja objektov na podtalnico se izvede naslednje:

– v času gradnje objektov je treba izkope primerno zavarovati pred zruški zemljine oziroma izvajati široke izkope pod naklonom v razmerju 1:1,5, saj bodo zemeljska dela potekala deloma pod nivojem podtalnice;

– izkop za zemeljski planum predvidenih armirano beton-skih temeljnih plošč mora obvezno segati v peščene prode. Razliko v legi peščenih prodiv in projektirano koto temeljenja naj se, zaradi prisotnosti podtalnice, nadomesti s plastjo pustega betona (izvedba zasipa s peščeno gruščnatim materialom ni primerna zaradi prisotnosti podtalnice, posledično ne bo mogoče doseči zadostne zbitosti peščenega nasipa);

– na globini zemeljskega planuma objektov je treba izvesti kvalitetno obodno in talno drenažo. Odvod drenažnih in meteoritnih vod iz objektov in oklice je treba speljati s prečrpavanjem (globlja lega drenaž) v meteoritno kanalizacijo, saj glede na geološko sestavo tal in višjega nivoja podtalnice, meteoritne vode iz objektov in okolice ni možno ponikati;

– kletne etaže se izvedejo v vodotesni izvedbi oziroma v neprepustni kesonski izvedbi;

– upoštevati je treba koto $Q500 + 10\% = 239,03$ m n.v., ki predstavlja najnižjo koto pritličja.

(5) Zunanja ureditev se izvede v obstoječi koti terena in se ne dviguje.

25. člen

(varstvo tal)

(1) Posegi v tla se izvedejo na način, da se prizadene čim manj talne površine. Pri gradnji se uporabljajo takšni materiali, za katere obstajajo dokazila o neškodljivosti za okolje.

(2) V primeru, ko je iz analize zemeljskega izkopa s preskusnimi metodami razvidno, da so v tleh za določene težke kovine presežene opozorilne oziroma kritične imisijske vrednosti, je treba na celotnem območju OPPN za ureditev zunanjih zelenih površin zagotoviti primerno neonesnaženo zemljino, v kateri ne bodo presežene mejne imisijske vrednosti snovi v tleh, kot jih določa predpis o mejnih, opozorilnih in kritičnih imisijskih vrednostih nevarnih snovi v tleh.

(3) V primeru, da bodo na območju OPPN umeščena otroška igrišča, je treba pred njihovo ureditvijo ugotoviti stopnjo

onesnaženosti tal in zagotoviti, da bodo tla na območju otroških igrišč ustrezala kriterijem, kot jih za otroška igrišča določajo predpisi s področja ugotavljanja stopnje obremenjenosti okolja zaradi onesnaženosti tal z nevarnimi snovmi.

(4) Na obravnavanem območju niso predvidene površine za pridelavo rastlin, namenjenih prehrani ljudi in živali.

26. člen

(varstvo pred hrupom)

(1) Območje OPPN je opredeljeno s III. stopnjo varstva pred hrupom v skladu s predpisi mejnih vrednostnih kazalcev hrupa v prostoru, za katero veljajo navedene mejne dnevne/mejne nočne vrednosti kazalcev hrupa (60 dBA/50 dBA).

(2) Med gradnjo se izvajajo naslednji ukrepi:

– uporablja se gradbena mehanizacija, ki ustreza emisij-skim normam za hrup gradbenih strojev v skladu z veljavnimi predpisi,

– gradbena dela v vplivnem območju stavb se izvajajo samo v dnevnem času in v času delovnih dni v skladu s predpisi, ki urejajo področje hrupa,

– zagotovi se ustrezna organizacija gradbišča in dostop do gradbišča po najkrajši možni poti,

– če meritve hrupa v času gradnje presegajo dovoljene ravni hrupa, je treba zagotoviti ustrezne dodatne zaščitne ukrepe varstva pred hrupom.

(3) Predvideni objekti oziroma njihovo obratovanje in upo-raba po končani gradnji ne smejo presegati predpisanih mejnih vrednostih kazalcev hrupa.

27. člen

(varstvo pred svetlobnim onesnaževanjem)

(1) Javna in druga razsvetljava se uredi tako, da ne pov-zroča svetlobnega onesnaževanja. Vse svetilke se izvedejo tako, da je svetloba usmerjena izključno v tla.

(2) Oglaševanje za lastne potrebe, kot ga določa 12. člen tega odloka, se uredi v skladu z občinskimi predpisi, brez nega-tivnih vplivov svetlobnega onesnaževanja na okolje.

28. člen

(ravljanje z odpadki)

(1) Pri ravnanju z odpadki je investitor dolžan upoštevati veljavne predpise, ki urejajo področje ravnanja z odpadki. Vse vrste nastalih odpadkov se ločeno zbira in predaja poobla-ščenim zbiralcem oziroma predelovalcem ali odstranjevalcem.

(2) Način zbiranja in odvoz odpadkov se uredi skladno s predpisi, ki urejajo ravnanje s komunalnimi odpadki v občini. Posode za ločeno zbiranje odpadkov se postavi na ekološko tehnično brezhibne prostore ob dovoznih cestah in poteh, na-menjenih za intervencijo in odvoz odpadkov.

(3) Med gradnjo in po njej imajo investitorji in izvajalci pri ravnanju z gradbenimi odpadki naslednje obveznosti:

– investitor mora zagotoviti oddajo gradbenih odpadkov zbiralcu gradbenih odpadkov ali izvajalcu obdelave teh od-padkov, naročilo pa mora zagotoviti pred začetkom izvajanja gradbenih del,

– gradbeni odpadki se morajo na gradbišču začasno skladiščiti ločeno po posameznih vrstah odpadkov in ločeno od drugih odpadkov tako, da ne onesnažujejo okolja, z njimi pa je treba ravnati tako, da jih je mogoče predati v nadaljnjo obdelavo,

– gradbeni odpadki se na gradbišču lahko začasno skladiščijo največ do konca gradbenih del, vendar ne več kot eno leto.

(4) Pri ravnanju z zemeljskim izkopom je treba upoštevati določila predpisov, ki urejajo ravnanje z gradbenimi odpadki in področje obremenjevanja tal z vnašanjem odpadkov, in sicer:

– zemljino, ki nastane zaradi gradbenih del, se mora pred ponovno uporabo analizirati in jo, če zemljina ni onesnažena, v čim večji meri ponovno uporabiti na sami lokaciji posega;

– pri vseh gradbenih posegih je treba zagotoviti vzorčenje zemljine in ukrepati glede na rezultate. Pri večjih izkopih je treba zagotoviti in izdelati primerno mrežo vzorčenja (več kot en odvzem) na kritične parametre: kadmij, svinec in cink;

– v primeru onesnaženosti zemljine so udeleženci pri gradnji dolžni upoštevati določbe veljavne zakonodaje v zvezi z obremenjevanjem tal, z vnašanjem odpadkov v tla in odlaganjem odpadkov na odlagališča;

– v primeru začasnega skladiščenja zemeljskega izkopa je treba začasno deponiranje urediti tako, da se ne pojavlja erozija, da ni oviran odtok zalednih voda in da z območja začasnega skladiščenja niso možne emisije prašnih delcev v zrak (začasno skladiščen zemeljski izkop je treba vlažiti in prekrivati ali zaslanjati pred vplivi vetra);

– investitor mora izdelati načrt gospodarjenja z gradbenimi odpadki. V načrtu mora predvideti količino zemeljskega izkopa, ki bo nastal med gradnjo, in v skladu z rezultati analize zemeljskega izkopa s preskusnimi metodami določiti nadaljnje ravnanje z zemeljskim izkopom (npr. uporaba pri izvedbi tampona gradbeno-inženirskih objektov);

– v primeru, da je iz analize zemeljskega izkopa s preskusnimi metodami razvidno, da zemeljski izkop ne bo onesnažen z nevarnimi snovmi tako, da bi se moral uvrstiti med nevarne gradbene odpadke v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z odpadki, so pa v tleh za določene težke kovine presežene opozorilne oziroma kritične imisijske vrednosti, se ga v skladu s predpisom, ki ureja ravnanje z gradbenimi odpadki, lahko uporabi na gradbišču, kjer bo zemeljski izkop nastal, ali drugem gradbišču, vendar ne za urejanje tal za pridelavo rastlin, namenjenih prehrani ljudi in živali, ali urejanje tal, kjer se zadržuje ali filtrira voda. Zemeljski izkop tudi ni primeren za urejanje tal oziroma zunanjih površin, kjer se zadržujejo ljudje, igrajo otroci oziroma izvajajo druge dejavnosti, pri katerih bi lahko prišlo do vdihovanja ali zaužitja prašnih delcev tal;

– po zaključenih gradbenih delih mora investitor zagotoviti izdelavo dokumentacije s podatki o prostornini zemeljskega izkopa, ki je nastal med gradbenimi deli na gradbišču, vključno s podatki o njegovi sestavi ali s podatki analiz zemeljskega izkopa s preskusnimi metodami. To dokumentacijo mora uporabiti pri izdelavi poročila o nastalih gradbenih odpadkih in o ravnanju z njimi in jo hraniti še najmanj tri leta po pridobitvi uporabnega dovoljenja.

29. člen

(ohranjanje narave)

Na obravnavanemu območju morebitnih vplivov ni naravnih vrednot ali ekološko pomembnih območij za biotsko raznovrstnost (EPO), ni zavarovanih območij in ni varstvenih območij Nature 2000.

VIII. REŠITVE IN UKREPI ZA OBRAMBO TER VARSTVO PRED NARAVNIMI IN DRUGIMI NESREČAMI, VARSTVO PRED POŽAROM

30. člen

(varstvo pred poplavo)

(1) Ureditveno območje predmetnega prostorskega načrta v primeru nastopa visokih voda reke Savinje in reke Ločnice s stoletno povratno dobo (Q100) ni poplavno ogroženo.

(2) Območje OPPN se delno nahaja na poplavno ogroženem območju, in sicer območju preostalega razreda poplavin nevarnosti, zato je treba v fazi načrtovanja upoštevati omilitvene ukrepe za vode, ki jih zahteva Direkcija Republike Slovenije. Vhodi in uvozi oziroma izvozi iz podzemnih garaž morajo biti na višini poplavne kote petstoletnih voda $Q500 + 10\% = 239,03$ m n. v.

(3) Območje se ne nahaja na območju vodovarstvenih pasov vodnih virov. V neposredni bližini ni vodotokov.

(4) Komunalna infrastruktura bo načrtovana v skladu z veljavnimi predpisi s področja varstva okolja.

(5) Morebitno skladiščenje za vodno okolje nevarnih snovi, določenih s področja varstva okolja, mora biti na poplavno (Q500) varni koti.

(6) Dejavnosti in vsi posegi v prostor, ki imajo lahko ob poplavi škodljiv vpliv na vode, vodna zemljišča ali povečujejo poplavno ogroženost območja, razen posegov, ki so namenjeni varstvu pred škodljivimi delovanji voda, so prepovedane.

31. člen

(varstvo pred potresom)

Pri načrtovanju objektov je treba upoštevati določila predpisov, ki urejajo potresno odporno gradnjo. Vsi posegi v prostor se izvedejo v skladu z geološkim mnenjem. Objekti morajo biti načrtovani varno glede na stopnjo potresne ogroženosti območja. Za ureditveno območje obravnavanega OPPN velja projektni pospešek tal v (g): 0,20.

32. člen

(varstvo pred požarom)

(1) V okviru varstva pred požarom je zagotovljen ustrezen odmik med objekti in zagotovljen neoviran dostop do površin za intervencijska vozila z zagotovljenim virom vode za gašenje ter z ostalimi ukrepi za zagotavljanje požarne varnosti. Zagotovljen je varen umik ljudi in premoženja na zunanje površine.

(2) Voda za gašenje požarov se zagotovi iz načrtovanega vodovodnega in hidrantnega omrežja. Hidrantno omrežje se načrtuje skladno s predpisi, ki urejajo gradnjo hidrantnega omrežja.

33. člen

(zaščita pred razlitjem nevarnih snovi)

Na območju OPPN ni pričakovati razlita nevarnih snovi.

34. člen

(erozivna in plazljivostna ogroženost)

Območje OPPN ni erozivno in plazljivo ogroženo. Pri načrtovanju objektov se upošteva pogoje geološkega poročila, ki se pripravi za potrebe gradnje v postopku priprave DGD.

IX. ETAPNOST IZVEDBE PROSTORSKE UREDITVE

35. člen

(etapnost)

(1) Načrtovane prostorske ureditve se lahko izvajajo etapno po vsakem posameznem objektu, razen stavb 4 in 5, ki imata skupno podzemno garažo in se morata urediti hkrati. Za vsako etapo gradnje je treba zagotoviti pripadajočo prometno, komunalno in energetskega infrastrukturo ter zunanjo ureditev. Posamezna etapa ne sme onemogočati ali spreminjati skupne končne zasnove prometne, komunalne in energetske infrastrukture ter zunanjih ureditev.

(2) Stavbi 1 in 2 je možno izvesti le ob prehodni in/ali sočasni izgradnji severne dostopne ceste ter njej pripadajoče komunalne in energetske infrastrukture.

(3) Pogoji za izgradnjo posameznega objekta je izgradnja vse infrastrukture potrebne za delovanje tega objekta.

(4) Pred izdajo mnenja k projektnim rešitvam za prvi objekt iz območja OPPN je treba izdelati načrt predvidene meteorne kanalizacije za celotno območje, za katerega je potrebno pridobiti mnenje upravljavca javne kanalizacije. Pri izdelavi načrta kanalizacije je treba upoštevati smernice za projektiranje kanalizacije. Predvidena meteorna kanalizacija, vključno s podzemeljskimi zadrževalniki, mora biti zgrajena in po pridobitvi uporabnega dovoljenja predana v uporabo pred priključitvijo prvega objekta iz območja OPPN na predvideno meteorno kanalizacijo.

X. DRUGI POGOJI IN ZAHTEVE ZA IZVAJANJE

36. člen

(obveznosti investitorjev in izvajalcev)

Za zagotavljanje varnosti in kakovosti bivalnega okolja med gradnjo in po njej imajo investitor in izvajalci naslednje obveznosti:

- morebitne poškodbe okoliških objektov, infrastrukture in naprav, nastale zaradi gradnje, mora investitor sanirati na svoje stroške,
- pred začetkom del morajo izvajalci obvestiti upravljavce prometne, komunalne, energetske in komunikacijske infrastrukture ter skupaj z njimi zakoličiti in zaščititi obstoječe infrastrukturne vode,
- zagotoviti morajo ustrezno odvijanje motornega in peš prometa po obstoječem omrežju cest in poti,
- sanirati oziroma povrniti v prvotno stanje morajo vse poti in ceste, ki bodo zaradi uporabe v času gradnje objekta prekinjene ali poškodovane,
- v času gradnje morajo zagotoviti nemoteno komunalno in energetsko oskrbo objektov preko obstoječih infrastrukturnih omrežij, objektov in naprav,
- v času gradnje zagotoviti vse potrebne varnostne ukrepe in organizacijo gradbišča, da bo preprečeno onesnaženje okolja in voda, ki bi nastalo zaradi transporta, skladiščenja in uporabe tekočih goriv in drugih škodljivih snovi oziroma v primeru nezgode,
- vsi navedeni ukrepi se morajo izvajati v skladu s smernicami za načrtovanje pristojnih nosilcev urejanja prostora, na podlagi gradbenega dovoljenja ter ob upoštevanju veljavne zakonodaje.

XI. VELIKOST DOPUSTNIH ODSTOPANJ OD FUNKCIONALNIH, OBLIKOVALSKIH IN TEHNIČNIH REŠITEV

37. člen

(dopustna odstopanja)

(1) Dopustna so naslednja odstopanja od tehničnih rešitev, določenih s tem odlokom:

- spremembe tlorskih gabaritov stavb znotraj območja za gradnjo stavbe,
- višinska kota pritličja se lahko regulira in odstopa navzgor največ do 50 cm glede na zahteve nosilcev urejanja prostora ali druge zahteve, ki izhajajo iz geotehničnih, konstrukcijskih in podobnih vzrokov,
- nasutje terena nad koto sosednjih zemljišč ni dopustno,
- spremembe etažnosti objektov v smislu zmanjšanja števila in/ali velikosti etaž,
- spremembe ureditve zelenih in utrjenih površin zaradi boljše zasnove objektov ob pogoju, da se količina predvidenih zelenih površin, določena v grafičnem delu prostorskega akta, predvidenih zelenih površin ne zmanjša.

(2) Dopustna so odstopanja od ureditev prometnega, komunalnega, energetskega in komunikacijskega omrežja na območju OPPN na podlagi ustrezne projektna dokumentacije, če se pri nadaljnjem preučevanju tehnoloških, hidroloških, geomehanskih in drugih razmer poiščejo tehnične rešitve, ki so primernejše s prometno tehničnega, tehnološkega in oblikovalskega vidika ali če to pogojujejo primernejši obratovalni parametri, ekonomsko primernejša investicijska vlaganja. Spremembe se uskladijo z upravljavci posamezne gospodarske javne infrastrukture.

(3) Dopustna so tudi odstopanja od ureditev prometnega omrežja v smislu prilagajanja cestnemu omrežju izven območja OPPN. Na severnem robu ureditvenega območja je možna prestavitev trase, ki zajema severno dostopno cesto in napaja stavbi 1 in 2 tako, da se za potrebe vzpostavitve javnega cestnega omrežja v manjšem obsegu lahko spremeni tudi skupna gradbena parcela.

(4) Navedena so odstopanja od ureditev, ki ne spreminjajo vsebinskega koncepta OPPN in zasnove ter ne poslabšujejo prostorskih in okoljskih razmer in je zanje pridobljeno pozitivno urbanistično mnenje občinske službe, pristojne za urejanje prostora.

XII. POSEBNE DOLOČBE

38. člen

(hramba OPPN)

Projekt iz 1. člena tega odloka je na vpogled pri pristojnih službah Mestne občine Celje in na Upravni enoti Celje, na Oddelku za okolje in prostor.

39. člen

(nadzor)

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravljajo pristojne inšpekcijske službe za posamezna področja.

XIII. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

40. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z dnem uveljavitve tega odloka na obravnavanem območju preneha veljati Odlok o zazidalnem načrtu stanovanjske soseske Dolgo polje III (Uradni list SRS, št. 26/82, 43/85 in Uradni list RS, št. 69/93 – Tolerance ZN, 54/02, 49/04, 12/05, 14/06, 25/08, 108/08, 56/13, 66/16 in 66/16 – OPPN DN 10).

41. člen

(začetek veljavnosti)

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3503-5/2020

Celje, dne 10. decembra 2025

Župan

Mestne občine Celje
Matija KovačPo pooblastilu župana
Simon Jevšinek
podžupan**3997. Odlok o dopolnitvah in spremembi Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč**

Na podlagi 21., 29. in 65. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 27/08 – odl. US, 76/08, 79/09, 51/10, 84/10 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 76/16 – odl. US, 11/18 – ZSPDSL-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE, 62/24 – odl. US in 102/24 – ZLV-K) ter 19. in 115. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 106/13, 93/15, 5/19, 101/24, 50/25 in 94/25) je Mestni svet Mestne občine Celje na 21. redni seji dne 10. 12. 2025 sprejel

ODLOK**o dopolnitvah in spremembi Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč**

1. člen

V Odloku o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč (Uradni list RS, št. 83/16, 59/19, 135/23, 6/24, 15/24 in 19/24)

se v 3. členu v drugem odstavku točka b) dopolni tako, da se za besedno zvezo »posameznega dela stavbe« doda besedna zveza »in dejansko rabo objekta«.

2. člen

V 5. členu se v tretjem odstavku točka b) dopolni tako, da se za besedo »stavbe« doda besedna zveza »ali objekta«.

3. člen

(1) V 8. členu se drugi odstavek dopolni tako, da se za besedo »rabe« doda besedna zveza »objekta ali«.

(2) Tretji odstavek se dopolni tako, da se za besedno zvezo »dejanskih rab stavb in« doda beseda »njihovih«, za besedno zvezo »posameznih delov« pa se doda besedna zveza »ter objektov«.

4. člen

V 17. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Z globo od 40 do 2.500 eurov se kaznuje odgovorno osebo pravne osebe ali odgovorno osebo samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorno osebo organa ali organizacije javnega sektorja, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.«

KONČNA DOLOČBA

5. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2026.

Št. 032-15/2025

Celje, dne 10. decembra 2025

Župan

Mestne občine Celje
Matija Kovač

Po pooblastilu župana

Simon Jevšinek
podžupan

3998. Pravilnik o postopku izvedbe participativnega proračuna Mestne občine Celje

Na podlagi 29. in 48.a člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 27/08 – odl. US, 76/08, 79/09, 51/10, 84/10 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 76/16 – odl. US, 11/18 – ZSPDLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE, 62/24 – odl. US in 102/24 – ZLV-K) ter 19. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 106/13, 93/15, 5/19, 101/24, 50/25 in 94/25) je Mestni svet Mestne občine Celje na 21. redni seji dne 10. 12. 2025 sprejel

P R A V I L N I K

o postopku izvedbe participativnega proračuna Mestne občine Celje

1. člen

(predmet in namen urejanja)

(1) Ta pravilnik določa postopek izvedbe participativnega proračuna v Mestni občini Celje (v nadaljnjem besedilu: participativni proračun).

(2) Namen participativnega proračuna je spodbujanje aktivne participacije in vključenosti občanov, izboljšanje kakovosti bivanja v lokalnem okolju ter krepitev skupnosti.

(3) Izrazi, uporabljeni v tem pravilniku v moški slovnični obliki, so uporabljeni kot nevtralni za ženske in moške.

2. člen

(območja in skupine ter začetek postopka)

(1) Za izvedbo postopka participativnega proračuna se v Mestni občini Celje oblikuje osem območij in ena skupina, in sicer:

- območje 1: Mestna četrt Dečkovo naselje in Mestna četrt Nova vas,
- območje 2: Mestna četrt Kajuh, Mestna četrt Savinja in Mestna četrt Slavko Šlander,
- območje 3: Krajevna skupnost Ljubečna, Krajevna skupnost Škofja vas in Krajevna skupnost Trnovlje,
- območje 4: Mestna četrt Gaberje in Mestna četrt Hudinja,
- območje 5: Mestna četrt Lava in Krajevna skupnost Medlog,
- območje 6: Krajevna skupnost Aljažev hrib, Krajevna skupnost Pod gradom in Krajevna skupnost Teharje,
- območje 7: Krajevna skupnost Ostrožno in Krajevna skupnost Šmartno v Rožni dolini,
- območje 8: Mestna četrt Center in Mestna četrt Dolgo polje z mestnima gozdom in parkom ter
- skupina MLADI: za mlade, stare od 15 do 29 let.

(2) Postopek priprave participativnega proračuna se začne s sklepom, ki ga sprejme župan v okviru proračuna Mestne občine Celje. Kadar sklep določa izvedbo participativnega proračuna za obdobje, ki vključuje proračunsko leto, za katero proračun še ni sprejet ali še ni v postopku sprejemanja, sklep na predlog župana sprejme mestni svet. Sklep iz tega odstavka se objavi na spletni strani Mestne občine Celje, namenjeni participativnemu proračunu.

(3) V sklepu iz prejšnjega odstavka se določi zlasti obdobje izvajanja participativnega proračuna, višina razpoložljivih sredstev, razdelitev sredstev po območjih in skupinah ter okvirni roki posameznih faz postopka. Glede na posebnosti posameznega participativnega proračuna se lahko v sklepu določi tudi oblikovanje ene ali več dodatnih skupin.

3. člen

(komisija za participativni proračun)

(1) Postopek za dodelitev sredstev po tem pravilniku vodi komisija za participativni proračun (v nadaljnjem besedilu: komisija), ki jo s sklepom imenuje župan.

(2) Komisijo sestavlja sedem članov, vsakemu članu pa se določi nadomestni član. Komisija ima predsednika in namestnika predsednika, ki se določita s sklepom iz prejšnjega odstavka.

(3) Strokovno in administrativno podporo komisiji zagotavlja občinska uprava.

4. člen

(javni poziv)

(1) Javni poziv občanom za oddajo projektnih predlogov, ki so lahko financirani iz participativnega proračuna, pripravi občinska uprava.

(2) Javni poziv vsebuje zlasti:

- ime in sedež uporabnika proračuna, ki dodeljuje sredstva,
- pravno podlago za izvedbo participativnega proračuna,
- namen in cilje javnega poziva,
- razdelitev Mestne občine Celje na območja in opredelitev skupin za potrebe izvedbe participativnega proračuna,
- višino razpoložljivih sredstev po območjih in skupinah ter mejne vrednosti projektov,
- postopek izvedbe participativnega proračuna,
- čas in kraj dostopnosti obrazca za oddajo projektnega predloga ter način oddaje,

- rok za oddajo projektnih predlogov,
- pogoje za oddajo projektnih predlogov,
- način izvedbe izbora projektnih predlogov,
- rok za pregled projektnih predlogov,
- način in obdobje glasovanja o projektnih predlogih,
- rok in način objave izidov glasovanja in
- druge informacije za izvedbo postopka participativnega proračuna.

(3) Javni poziv se objavi na spletni strani Mestne občine Celje, obvestilo o javnem pozivu pa tudi v drugih sredstvih komuniciranja Mestne občine Celje.

(4) Javni poziv podrobneje določi pogoje, formalne kriterije ter splošna in vsebinska merila za oddajo in uvrstitev projektnih predlogov v postopek participativnega proračuna. Pri tem lahko določi tudi dodatne pogoje za predlagatelje, način oddaje projektnih predlogov, obvezne priloge in druga merila, ki morajo biti skladna s tem pravilnikom.

5. člen

(oddaja projektnih predlogov)

(1) Občani projektne predloge oddajo prek digitalne platforme, namenjene participativnemu proračunu, ali izjemoma na način, določen v javnem pozivu, in sicer po pošti ali osebno v glavni pisarni Mestne občine Celje oziroma na sedežih mestnih četrti in krajevnih skupnosti in v roku, določenem v javnem pozivu. Pri oddaji projektnih predlogov prek digitalne platforme se identiteta predlagatelja preverja z vnosom osebnih podatkov in registracijo na digitalni platformi.

(2) Če projektni predlog ni oddan prek digitalne platforme, se odda na obrazcu, ki je objavljen na spletni strani, namenjeni participativnemu proračunu, in dostopen v glavni pisarni Mestne občine Celje ter na sedežih mestnih četrti in krajevnih skupnosti. Obrazec mora biti izpolnjen v vseh zahtevanih rubrikah.

(3) Projektne predloge, oddane zunaj digitalne platforme, občinska uprava vnese v digitalno platformo. Če projektni predlog ni izpolnjen v vseh zahtevanih rubrikah, občinska uprava pozove predlagatelja k dopolnitvi skladno s tem pravilnikom.

6. člen

(zbiranje projektnih predlogov)

(1) Po poteku roka za oddajo projektnih predlogov občinska uprava zbere vse oddane projektne predloge. Občinska uprava ali komisija lahko že v času zbiranja projektnih predlogov predlagatelje pozove k dopolnitvam, pojasnilom ali popravkom posameznih projektnih predlogov, kadar je to potrebno za njihovo nadaljnjo obravnavo.

(2) Vsi projektni predlogi se evidentirajo v digitalni platformi, ki predstavlja uradno evidenco projektnih predlogov v postopku participativnega proračuna.

7. člen

(preverjanje skladnosti projektnih predlogov)

(1) Občinska uprava presodi, ali projektni predlog izpolnjuje naslednje pogoje:

- prispeva k uresničevanju javnega interesa na območju Mestne občine Celje,
- je v izvedbeni pristojnosti Mestne občine Celje in takšne narave, da je nosilec projekta lahko Mestna občina Celje,
- je skladen z veljavnimi akti ter razvojnimi usmeritvami Mestne občine Celje,
- bo izveden na območju Mestne občine Celje,
- je neprofitne narave,
- ni uvrščen v proračun Mestne občine Celje in ne ustreza pogojem za druge nepovratne vire Mestne občine Celje,
- ne predlaga izvedbe ali financiranja že obstoječe redne dejavnosti,
- v zadnjih petih letih ni bil (so)financiran iz proračuna Mestne občine Celje,
- je izvedljiv v časovnem okviru, ki ga določa posamezni participativni proračun,

– je finančno ovrednoten skladno s pogoji javnega poziva in razpoložljivimi sredstvi participativnega proračuna.

(2) Občinska uprava projektne predloge pregleda v roku iz javnega poziva.

(3) Projektni predlogi, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena in javnega poziva, se uvrstijo v postopek preverjanja izvedljivosti.

(4) Za projektne predloge, ki ne izpolnjujejo pogojev iz prvega odstavka tega člena in javnega poziva, pristojna služba pripravi kratko obrazložitev razlogov.

(5) Skladni in neskladni projektni predlogi, skupaj z obrazložitvami iz prejšnjega odstavka, se pripravijo za nadaljnji vsebinski pregled in za odločanje komisije.

(6) V primeru nejasnosti projektnega predloga pristojna služba preveri manjkajoče podatke pri vlagatelju, o ugotovitvah napravi uradni zaznamek in predlog v digitalni platformi dopolni v skladu s pridobljenimi podatki.

(7) Če je projektni predlog investicijske narave, mora predlagatelj določiti skrbnika projekta in v roku, določenem v javnem pozivu, predložiti njegovo podpisano soglasje. Če soglasje ni predloženo v navedenem roku, se projektni predlog ne uvrsti v nadaljnji postopek preverjanja izvedljivosti.

(8) Poleg pogojev iz tega člena se pri presoji skladnosti projektnih predlogov upoštevajo tudi formalni kriteriji ter splošna in vsebinska merila, določena v javnem pozivu. Merila iz javnega poziva morajo biti skladna s tem pravilnikom.

8. člen

(preverjanje izvedljivosti projektnih predlogov)

(1) Občinska uprava projektne predloge pregleda z vidika izvedljivosti. Pri tem še posebej preveri časovni, finančni, zakonodajni, prostorski, zemljiško-knjižni vidik in vidik vzdržnosti.

(2) Po preveritvi izvedljivosti pristojne službe pripravijo obrazložitve in pojasnila za komisijo.

9. člen

(dokončna presoja in potrditev projektnih predlogov)

(1) Za končno presojo in potrditev projektnih predlogov, primernih za glasovanje, je pristojna komisija.

(2) Na podlagi obrazložitve pristojnih služb komisija pripravi končni seznam skladnih in izvedljivih projektnih predlogov po posameznih območjih in skupinah.

(3) Na glasovanje se uvrstijo vsi projektni predlogi, ki izpolnjujejo pogoje iz tega pravilnika in javnega poziva. Če za posamezno območje ali skupino v postopku participativnega proračuna ni podanih projektnih predlogov ali oddani projektni predlogi v skupni vrednosti ne dosegajo razpoložljivih sredstev, lahko komisija ponovno uvrsti na glasovanje projektne predloge, ki so bili uvrščeni na glasovanje v preteklih participativnih proračunih, so izvedljivi v okviru načrtovanih sredstev, vendar niso bili izglasovani.

(4) Komisija lahko zaradi izvedljivosti spremeni ali združi dva ali več enakih projektnih predlogov, o čemer obvesti predlagatelje.

(5) Komisija pripravi končni seznam projektnih predlogov za glasovanje.

(6) Komisija potrdi tudi seznam neskladnih in neizvedljivih projektnih predlogov ter obrazložitve objavi na digitalni platformi oziroma na spletni strani, namenjeni participativnemu proračunu.

(7) Na podlagi odločitve komisije občinska uprava obvesti predlagatelje zavrnjenih projektnih predlogov. Obvestilo se predlagateljem praviloma posreduje prek digitalne platforme; če to ni mogoče, se obvestilo posreduje na drug ustrezen način.

10. člen

(objava projektnih predlogov za glasovanje)

(1) Občinska uprava po potrditvi komisije objavi seznam projektnih predlogov, ki se uvrstijo na glasovanje, na digitalni

platformi oziroma spletni strani, namenjeni participativnemu proračunu, ter občane z vabilom na glasovanje pozove k sodelovanju prek različnih komunikacijskih kanalov.

(2) Na digitalni platformi oziroma spletni strani, namenjeni participativnemu proračunu, se objavi:

- seznam projektnih predlogov z oceno vrednosti,
- navodilo o načinu glasovanja,
- datum oziroma obdobje in čas glasovanja,
- kraj osebnega glasovanja z asistenco,
- navedba upravičencev do glasovanja in
- druge potrebne informacije za izvedbo glasovanja.

11. člen

(glasovanje)

(1) Glasovanje poteka na digitalni platformi, namenjeni participativnemu proračunu, v roku, določenem v vabilu na glasovanje.

(2) Glasovanje z asistenco na digitalni platformi poteka tudi na sedežih mestnih četrti in krajevnih skupnosti ter na sedežu Mestne občine Celje, na datum in v časovnem obsegu, določenem v vabilu na glasovanje.

(3) Navodila za glasovanje ter navedba upravičencev do glasovanja so podrobneje določeni v vabilu na glasovanje.

(4) Vsak občan lahko glasuje v enem območju in samo enkrat. Glasuje lahko za več projektnih predlogov znotraj tega območja, pri čemer skupna vrednost projektov, za katere odda glasove, ne sme preseči vrednosti sredstev, določenih v sklepu iz drugega odstavka 2. člena tega pravilnika. Območje, v katerem posamezni upravičenec lahko glasuje, se določi v javnem pozivu. Javni poziv lahko določi, da upravičenci glasujejo v območju svojega stalnega prebivališča ali po lastni izbiri v enem od območij.

(5) Glasujejo lahko občani, ki imajo na dan glasovanja stalno prebivališče na območju Mestne občine Celje in so na dan glasovanja stari 15 let ali več. Pri glasovanju prek digitalne platforme se identiteta preverja z vnosom osebnih podatkov in registracijo na digitalni platformi pred oddajo glasu.

(6) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov lahko mladi, ki na dan glasovanja dopolnijo med 15 in 29 let (do vključno dneva pred 30. rojstnim dnevom), poleg glasovanja v enem območju glasujejo tudi v skupini MLADI. Glasovanje v tej skupini poteka na enak način kot glasovanje na posameznem območju.

12. člen

(uradni izid glasovanja)

Uradne izide glasovanja občinska uprava objavi v osmih dneh po zaključku glasovanja na digitalni platformi oziroma spletni strani, namenjeni participativnemu proračunu.

13. člen

(izglasovani in potrjeni projektni predlogi)

(1) Po izvedbi glasovanja in pridobitvi uradnih izidov komisija razvrsti izglasovane projektne predloge glede na število prejetih glasov ter jih potrdi kot izbrane, skladno z razpoložljivimi sredstvi za posamezno območje ali skupino.

(2) Za posamezno območje ali skupino se projektni predlogi razvrstijo po vrstnem redu od projektnega predloga z največ prejetimi glasovi do tistega z najmanj prejetimi glasovi. Potrdijo se projektni predlogi po tem vrstnem redu, dokler njihova skupna vrednost ne doseže razpoložljivih sredstev. Če imata dva ali več projektnih predlogov enako število glasov in obeh oziroma vseh ni mogoče potrditi za izvedbo, komisija o izvedbi odloči z žrebom.

(3) Postopek izvedbe žreba iz prejšnjega odstavka določi komisija.

(4) Če po potrditvi projektnih predlogov po vrstnem redu iz drugega odstavka tega člena na posameznem območju ali v skupini ostanejo nerazporejena sredstva, se potrdijo tudi najvišje uvrščeni projektni predlogi, ki jih je s preostalimi sredstvi še mogoče financirati.

(5) Komisija pripravi predlog izglasovanih projektnih predlogov za uvrstitev v proračun Mestne občine Celje najpozneje v 30 dneh po zaključku glasovanja ter ga posreduje občinski upravi v nadaljnji postopek.

(6) Na digitalni platformi oziroma spletni strani, namenjeni participativnemu proračunu, se objavi končni izbor projektov, ki bodo izvedeni.

14. člen

(izvedba projektov)

(1) Potrjeni projekti se uvrstijo v proračun Mestne občine Celje.

(2) Potrjene projekte občinska uprava izvede skladno s sprejetim proračunom ter v skladu s predpisi, ki urejajo izvrševanje proračuna.

15. člen

(končno poročilo komisije)

Komisija po zaključku proračunskega leta pripravi končno poročilo o izvedenih projektih ter ga posreduje županu. Poročilo se objavi na digitalni platformi oziroma spletni strani, namenjeni participativnemu proračunu, najkasneje do predložitve zaključnega računa proračuna mestnemu svetu.

16. člen

(prehodna določba za izvedbo participativnega proračuna za leti 2027 in 2028)

(1) Ne glede na določbo drugega odstavka 2. člena tega pravilnika se postopek priprave participativnega proračuna za leti 2027 in 2028 začne po uveljavitvi tega pravilnika. Za izvedbo tega participativnega proračuna se v proračunu Mestne občine Celje za leto 2027 zagotovi 250.000 eurov, za proračunsko leto 2028 pa se v proračunu Mestne občine Celje načrtuje znesek 250.000 eurov, ki se zagotovi ob sprejemu proračuna za leto 2028.

(2) Za posamezno območje iz prvega odstavka 2. člena tega pravilnika se v letih 2027 in 2028 dodeli 60.000 eurov, skupini MLADI pa 20.000 eurov.

(3) Mejne vrednosti posameznih projektnih predlogov, ki se v letih 2027 in 2028 financirajo iz sredstev participativnega proračuna, znašajo z vključenim davkom na dodano vrednost:

- na posameznem območju od 3.000 do 40.000 eurov,
- v skupini MLADI od 1.000 do 10.000 eurov.

(4) Določbe tega člena se uporabljajo izključno za izvedbo participativnega proračuna Mestne občine Celje za leti 2027 in 2028 ter nadomeščajo sklep iz drugega odstavka 2. člena tega pravilnika za obdobje tega dvoletnega participativnega proračuna.

17. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-2/2024-4

Celje, dne 10. decembra 2025

Župan
Mestne občine Celje
Matija Kovač

Po pooblastilu župana
Simon Jevšinek
podžupan

3999. Sklep št. 4/2025 o prenehanju statusa grajenega javnega dobra

Na podlagi 262. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 199/21, 18/23 – ZDU-1O, 78/23 – ZUNPEOVE,

95/23 – ZIUOPZP, 131/23 – ZORZFS, 23/24, 38/24 – EZ-2, 81/24 – ZORZFS-A, 109/24 in 25/25 – odl. US) in 10., 19. in 115. člena Statuta Mestne občine Celje (Uradni list RS, št. 106/13, 93/15, 5/19, 101/24, 50/25 in 94/25) je Mestni svet Mestne občine Celje na 21. redni seji dne 10. 12. 2025 sprejel

SKLEP ŠT. 4 / 2025 o prenehanju statusa grajenega javnega dobra

1. člen

Ukine se status grajenega javnega dobra lokalnega pomena na naslednjih nepremičninah:

- katastrska občina 1077 – Celje, parcela št. 2547/16, v izmeri 72 m²,
- katastrska občina 1077 – Celje, parcela št. 2547/15, v izmeri 75 m²,
- katastrska občina 1076 – Medlog, parcela št. 1703/39, v izmeri 34 m²,
- katastrska občina 1081 – Zagrad, parcela št. 1439/12, v izmeri 65 m².

2. člen

Ta sklep začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 3502-11/2025-6
Celje, dne 10. decembra 2025

Župan
Mestne občine Celje
Matija Kovač

Po pooblastilu župana
Simon Jevšinek
podžupan

DRAVOGRAD

4000. Sklep o odvzemu statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Dravograd (Uradni list RS, št. 8/20 – uradno prečiščeno besedilo – UPB-4, 106/23 in 42/25) in 262. člena Zakona o urejanju prostora (ZUreP-3; Uradni list RS, št. 199/21, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 95/23 – ZIUOPZP, 23/24, 109/24, 25/25 – odl. US in 75/25) je Občinski svet Občine Dravograd na 23. redni seji dne 18. 12. 2025 sprejel naslednji

SKLEP

1. Nepremičnini:

- parc. št. 1029/1 – v izmeri 423 m², k.o. 839 Danijel pri Trbonjah (ID znak: parcela 839 1029/1)

se odvzame status grajenega javnega dobra lokalnega pomena.

2. Po odvzemu statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena postane nepremičnina iz 1. točke tega sklepa last Občine Dravograd, Trg 4. julija 7, 2370 Dravograd, matična št. 5880351000, do celote (1/1).

3. Občinska uprava Občine Dravograd izda odločbo o odvzemu statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena za nepremičnine, navedene v 1. točki tega sklepa.

4. Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-0042/2019-5
Dravograd, dne 18. decembra 2025

Župan
Občine Dravograd
Anton Preksavec

4001. Sklep o odvzemu statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

Na podlagi 16. člena Statuta Občine Dravograd (Uradni list RS, št. 8/20 – uradno prečiščeno besedilo – UPB-4, 106/23 in 42/25) in 262. člena Zakona o urejanju prostora (ZUreP-3; Uradni list RS, št. 199/21, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 95/23 – ZIUOPZP, 23/24, 109/24, 25/25 – odl. US in 75/25), je Občinski svet Občine Dravograd na 23. redni seji dne 18. 12. 2025 sprejel naslednji

SKLEP

1. Nepremičninama:

- parc. št. 29/18 in 29/19, obe k.o. 843 Selovec (ID znaka: parcela 843 29/18 in parcela 843 29/19)

se odvzame status grajenega javnega dobra lokalnega pomena.

2. Po odvzemu statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena postaneta nepremičnini iz 1. točke tega sklepa last Občine Dravograd, Trg 4. julija 7, 2370 Dravograd, matična št. 5880351000, do celote (1/1).

3. Občinska uprava Občine Dravograd izda odločbo o odvzemu statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena za nepremičnini, navedeni v 1. točki tega sklepa.

4. Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-0060/2019-35
Dravograd, dne 18. decembra 2025

Župan
Občine Dravograd
Anton Preksavec

HORJUL

4002. Odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Horjul

Na podlagi Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 – popr., 65/09 – popr., 20/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 47/15, 46/16, 49/16 – popr., 25/17 – ZVaj, 123/21, 172/21, 207/21, 105/22 – ZZNŠPP, 141/22, 158/22 – ZDoh-2AA, 71/23, 22/25 – ZZZRO-1 in 48/25), 19. člena Poslovnika Občinskega sveta Občine Horjul (Uradni list RS, št. 12/11, 98/15 in 28/25) ter 6. in 15. člena Statuta Občine Horjul (Uradni list RS, št. 63/10, 105/10, 100/11, 80/13, 28/25 in 44/25) je Občinski svet Občine Horjul na 19. seji dne 18. 12. 2025 sprejel

O D L O K

o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Horjul

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem odlokom Občina Horjul, s sedežem Občinski trg 1, 1354 Horjul (v nadaljevanju besedila: ustanovitelj), ustanavlja na področju osnovnega šolstva, vzgoje in varstva predšolskih otrok javni vzgojno-izobraževalni zavoda Osnovne šole Horjul (v nadaljevanju: zavod), v čigar sestavo sodi:

- VVE pri OŠ Horjul.

II. STATUSNE DOLOČBE

2. člen

1. Ime, sedež in pravni status zavoda

Zavod posluje pod imenom: Osnovna šola Horjul.
Sedež šole: Šolska ulica 44, 1354 Horjul.
Skrajšano ime zavoda: OŠ Horjul.
V sestavo OŠ Horjul sodi Vzgojno-varstvena enota pri OŠ Horjul (v nadaljnjem besedilu: VVE pri OŠ Horjul).

3. člen

Zavod je za svoje obveznosti odgovoren s sredstvi, ki so v pravnem prometu.

Zavod je pravna oseba s popolno odgovornostjo in odgovarja za svoje obveznosti z vsem premoženjem, s katerim razpolaga.

4. člen

Zavod je vpisan v sodni register pri Okrožnem sodišču v Ljubljani.

Zavod je vpisan v razvid zavodov vzgoje in izobraževanja, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za šolstvo.

5. člen

Zavod je pravna oseba s pravicami, obveznostmi in odgovornostjo v poslovanju in v pravnem prometu, kot jih določata zakon in ta odlok.

2. Pečat zavoda

6. člen

Zavod ima in uporablja svoj pečat okrogle oblike, premera 35 mm, v katerem je v sredini je grb Republike Slovenije, na zunanem obodu pa je izpisano: Osnovna šola Horjul.

Zavod ima in uporablja tudi pečat okrogle oblike premera 20 mm z enako vsebino kot pečat iz prvega odstavka tega člena.

Pečat mora vsebovati ime in sedež zavoda.

Pečat iz prvega odstavka tega člena uporablja zavod v pravnem prometu za žigovanje vseh aktov, dokumentov in dopisov, ki jih pošilja ali izdaja organom, organizacijam, občanom, učencem in varovancem oziroma njihovim staršem.

Pečat iz drugega odstavka tega člena uporablja zavod za žigovanje predvsem finančne in knjigovodske dokumentacije.

7. člen

Število posameznih pečatov, njihovo uporabo, način varovanja in uničevanje določi ravnatelj.

3. Zastopanje, predstavljanje in podpisovanje

8. člen

Zavod zastopa in predstavlja ravnatelj.

Ravnatelj zavoda zastopa in predstavlja zavod brez omejitev.

Med začasno odsotnostjo nadomešča ravnatelja njegov pomočnik ali delavec zavoda, ki ga za nadomeščanje pooblasti ravnatelj. Pomočnik ravnatelja ali pooblaščen delavec zavoda ima v času nadomeščanja pooblastila ravnatelja.

Ravnatelj lahko za zastopanje ali predstavljanje zavoda v posameznih zadevah pooblasti druge osebe.

9. člen

Za zavod podpisujejo ravnatelj in delavci, ki so pooblaščen za zastopanje, vsak v mejah pooblastil in poslov, ki jih opravljajo.

V odnosih z banko in Upravo RS za javna plačila, podpisujejo za zavod ravnatelj, računovodja in podpisniki z deponiranimi podpisi pri Upravi RS za javna plačila, ki jih določi ravnatelj.

Ravnatelj z odločbo določi delavce zavoda, ki so pooblaščen, da podpisujejo za zavod v odnosih, ki niso navedeni v tem aktu.

4. Območje zadovoljevanja vzgojno-izobraževalnih potreb

10. člen

Zavod s svojo dejavnostjo zadovoljuje potrebe po osnovnošolskem izobraževanju ter vzgoji in varstvu predšolskih otrok na področju naselij Občine Horjul:

OŠ Horjul: Horjul, Zaklanec, Vrzdenc, Podolnica, Lesno Brdo, Samotorica, Koreno, Ljubogojna, Žažar.

V VVE pri OŠ vpisujejo starši otroke praviloma iz istega okoliša kot šola.

III. DEJAVNOSTI ZAVODA

11. člen

Osnovni dejavnosti zavoda sta:

- P/85.100 Predšolska vzgoja
- P/85.200 Osnovnošolsko izobraževanje

Zavod lahko poleg osnovnih dejavnosti izvaja tudi druge dejavnosti, s katerimi dopolnjuje osnovno dejavnost:

- G/47.890 Trgovina na drobno na stojnicah in tržnicah z drugim blagom
 - G 47.990 Druga trgovina na drobno zunaj prodajaln, stojnic in tržnic
 - I/56.290 Druga oskrba z jedmi
 - I/56.210 Priložnostna priprava in dostava jedi
 - J/58.110 Izdajanje knjig
 - J/58.130 Izdajanje časopisov
 - J/58.140 Izdajanje revij in druge periodike
 - J/58.190 Drugo založništvo
 - L/68.200 Oddajanje in obratovanje lastnih ali najetih nepremičnin
 - N/77.210 Dajanje športne opreme v najem in zakup
 - N/77.330 Dajanje pisarniške opreme in računalniških naprav v najem in zakup
 - N/82.190 Fotokopiranje, priprava dokumentov in druge posamične pisarniške dejavnosti
 - N/82.300 Organiziranje razstav, sejmov, srečanj
 - P/85.510 Izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje na področju športa in rekreacije
 - P/85.520 Izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje na področju kulture in umetnosti
 - P/85.590 Drugje nerazvrščeno izobraževanje, izpopolnjevanje in usposabljanje
 - P/85.600 Pomožne dejavnosti za izobraževanje
 - R/90.010 Umetniško uprizorjanje
 - R/90.040 Obratovanje objektov za kulturne prireditve
 - R/91.011 Dejavnost knjižnic
 - R/93.299 Drugje nerazvrščene dejavnosti za prosti čas.
- Zavod lahko tudi brez vpisa v sodni register opravlja druge dejavnosti, ki so namenjene za opravljanje registriranih

dejavnosti in se opravljajo v manjšem obsegu ter lahko prispevajo k smotnejši porabi zmogljivosti sredstev in znanja šole.

Dejavnosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se izvajajo kot tržne dejavnosti.

Šola lahko prodajo blaga in storitev na trgu izvaja le, če bo z izvajanjem teh zagotovila najmanj pokritje vseh s to dejavnostjo povezanih odhodkov.

Zavod lahko v soglasju z ustanoviteljem dejavnost spremeni ali razširi.

12. člen

Zavod opravlja javnoveljavni izobraževalni program in program za predšolske otroke, ki je sprejet na način in po postopku, določenem z zakonom in podzakonskimi akti.

13. člen

Zavod je devet razredna osnovna šola in opravlja vzgojno-izobraževalno dejavnost od 1. do 9. razreda obvezne osnovne šole.

Zavod izdaja spričevala o uspehu in izobrazbi, ki štejejo kot javne listine.

Vrtec izvaja vzgojno-varstveno delo za predšolske otroke v starosti od 11. meseca do vstopa v osnovno šolo.

Zavod ne sme začeti opravljati nove dejavnosti ali spreminiti pogoje za opravljanje dejavnosti, dokler ustanovitelj ne da soglasja in dokler pristojni organ ne izda odločbe, da so izpolnjeni pogoji, predpisani za opravljanje dejavnosti glede tehnične opremljenosti in varstva pri delu ter drugi predpisani pogoji.

Za nove dejavnosti ne štejejo druge dejavnosti, ki jih opravlja zavod v manjšem obsegu, s katerimi dopolnjuje in boljša ponudbo vzgojno-izobraževalnega in vzgojno-varstvenega dela ali s katerimi prispeva k popolnejšemu izkoriščanju zmogljivosti, ki se uporabljajo za opravljanje vpisanih registriranih dejavnosti.

14. člen

Zavod lahko sklepa pogodbe in opravlja druge pravne posle samo v okviru dejavnosti, ki je vpisana v sodni register.

IV. ORGANI ZAVODA

15. člen

Organi zavoda so:

- svet zavoda,
- ravnatelj,
- strokovni organi,
- svet staršev.

Zavod ima lahko tudi druge organe, katerih delovno področje, sestavo in način volitev oziroma imenovanja določi s pravili.

1. Svet zavoda

16. člen

Zavod upravlja svet zavoda, ki ga sestavljajo predstavniki ustanovitelja, predstavniki delavcev zavoda in predstavniki staršev.

Svet zavoda šteje 11 članov, ki ga sestavljajo:

- trije predstavniki ustanovitelja,
- pet predstavnikov delavcev zavoda,
- trije predstavniki staršev.

Predstavnike ustanovitelja imenuje in razrešuje Občinski svet Občine Horjul skladno s svojimi akti izmed občinskih svetnikov in občanov ali občinske uprave.

Predstavnike delavcev zavoda izvolijo delavci zavoda na neposrednih tajnih volitvah po postopku in na način, ki ga določi zakon ter ta odlok, in sicer enega predstavnika izmed delavcev VVE pri OŠ, tri predstavnike izmed strokovnih delavcev šole in enega predstavnika izmed upravno-administrativnih

ter tehničnih delavcev. Mandat predstavnikov delavcev v svetu je povezan z zaposlitvijo. V kolikor delavcu v času mandata preneha zaposlitev, je potrebno na njegovo mesto imenovati novega predstavnika.

Oseba, ki opravlja funkcijo direktorja, ravnatelja oziroma pomočnika ravnatelja, ne more voliti in biti izvoljena oziroma imenovana v svet.

Predstavnike staršev volijo starši na svetu staršev, in sicer dva predstavnika iz šole in enega predstavnika iz VVE pri OŠ. Mandat predstavnikov staršev v svetu je povezan s statusom njihovih otrok v zavodu.

Člani sveta izmed sebe izvolijo na konstitutivni seji predsednika in namestnika predsednika.

Svet odloča z večino glasov vseh članov.

Mandatna doba sveta zavoda traja štiri leta. Ista oseba je lahko član sveta zavoda le v dveh zaporednih sestavah sveta zavoda.

17. člen

Članu sveta zavoda preneha mandat:

- če izgubi volilno pravico,
- če postane trajno nezmožen za opravljanje funkcije,
- če je s pravomočno sodbo obsojen na nepogojno kazen zapora, daljšo od šest mesecev,
- če odstopi,
- če predstavnika ustanovitelja razreši občinski svet,
- če predstavniku delavcev preneha delovno razmerje,
- če je imenovan na funkcijo, ki ni združljiva s članstvom v svetu.

Članu sveta šole preneha mandat zaradi razlogov iz prve, druge, tretje, četrte in pete alineje prvega odstavka tega člena z dnem, ko svet šole ugotovi, da so nastali razlogi iz prejšnjega odstavka.

Članu sveta šole preneha mandat zaradi razloga iz šeste alineje prvega odstavka tega člena, z dnem prenehanja delovnega razmerja.

Članu sveta šole preneha mandat zaradi razlogov iz sedme alineje prvega odstavka tega člena, z dnem pričetka dela na drugi funkciji.

Ko svet šole ugotovi, da je članu sveta prenehal mandat, o tem takoj obvesti pristojne za imenovanje oziroma izvolitev novega člana.

Če je potekel mandat predstavniku delavcev, svet šole takoj razpiše nadomestne volitve.

18. člen

Svet zavoda:

- s soglasjem ministra imenuje in razrešuje ravnatelja;
- sprejema program razvoja zavoda;
- sprejema letni delovni načrt in poročilo o njegovi uresničitvi;
- sprejema finančni in kadrovski načrt;
- sprejema letno poročilo o samoevalvaciji zavoda;
- odloča o uvedbi nadstandardnih in drugih programih;
- obravnava poročila o vzgojni oziroma izobraževalni problematiki;
- odloča o pritožbah v zvezi s statusom otrok in učencev;
- odloča o pritožbah v zvezi s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi delavcev iz delovnega razmerja, razen v primeru disciplinskega postopka in redne ali izredne odpovedi pogodbe o zaposlitvi;
- obravnava zadeve, ki mu jih predloži vzgojiteljski oziroma učiteljski zbor, šolska inšpekcija, reprezentativni sindikat zaposlenih, svet staršev, skupnost učencev, ustanovitelj zavoda;
- sprejema pravila in druge splošne akte zavoda, ki jih določa ta odlok ali drug splošni akt zavoda;
- določa finančni načrt in sprejema zaključna in periodična poročila oziroma račune;
- predlaga ustanovitelju spremembo ali razširitev dejavnosti;
- daje ustanovitelju in ravnatelju zavoda predloge in mnenja o posameznih vprašanjih;

- razpisuje volitve predstavnikov delavcev v svet zavoda;
- sprejema program razreševanja presežnih delavcev;
- odloča o najemanju kreditov v soglasju z ustanoviteljem;
- imenuje predstavnika zavoda v drugih asociacijah;
- odloča v soglasju z ustanoviteljem o povezovanju v skupnost zavodov za opravljanje skupnih administrativnih in računovodskih nalog in za opravljanje drugih skupnih del;
- opravlja druge z zakonom ter drugimi splošnimi akti zavoda določene naloge.

a) Volitve predstavnikov delavcev v svet zavoda

19. člen

Svet zavoda razpiše volitve predstavnikov delavcev v svet zavoda s sklepom največ 90 in najmanj 60 dni pred iztekom mandatne dobe. Volitve se opravijo najkasneje 15 dni pred potekom mandata sveta zavoda.

S sklepom o razpisu volitev mora biti določen dan volitev in število članov sveta, ki se volijo (iz posameznih enot zavoda). Sklep o razpisu volitev se mora javno objaviti v zavodu.

S sklepom o razpisu volitev se imenuje volilna komisija, ki jo sestavljajo predsednik, njegov namestnik in dva člana ter njuna namestnika. Član volilne komisije oziroma njegov namestnik ne more biti kandidat za predstavnika delavcev v svetu in mora imeti aktivno volilno pravico. Volilno komisijo se imenuje za dobo 4 let.

20. člen

Pravico predlagati kandidate za člane sveta zavoda imajo vzgojiteljski in učiteljski zbor, najmanj trije delavci zavoda z aktivno volilno pravico in reprezentativni sindikat v zavodu, vsak delavec z aktivno volilno pravico pa ima tudi možnost samo-kandidature za predstavnika delavcev v svetu zavoda.

Predlogi kandidatov za svet zavoda, ki se predložijo volilni komisiji najkasneje 21. dan po dnevu razpisa volitev, morajo biti pisni s podpisom vseh predlagateljev in s priloženimi pisnimi soglasji h kandidaturi vseh predlaganih kandidatov.

Kandidati za predstavnike delavcev v svetu zavoda morajo imeti pasivno volilno pravico. Kandidati za predstavnike delavcev v svetu zavoda se predlagajo po enotah zavoda.

21. člen

Glasovanje na volišču vodi volilna komisija.

Volitve morajo biti organizirane tako, da je zagotovljena tajnost glasovanja. Volilna komisija lahko določi, da se za delavce, ki bodo odsotni na dan volitev, zagotovi možnost predčasnih volitev.

Voli se z glasovnicami osebno. Vsak delavec ima en glas. Na glasovnici se navedejo imena kandidatov (po abecednem redu priimkov, z navedbo, koliko kandidatov se voli izmed kandidatov delavcev šole in koliko kandidatov se voli izmed delavcev VVE pri OŠ). Voli se tako, da se obkrožijo zaporedne številke pred imeni tistih kandidatov, za katere se želi glasovati.

Neizpolnjena glasovnica in glasovnica, na kateri ni mogoče ugotoviti volje volivca, sta neveljavni. Neveljavna je tudi glasovnica, če je volivec glasoval za več kandidatov kot jih je potrebno izvoliti.

Volitve so veljavne, če se jih udeleži več kot polovica delavcev zavoda z aktivno volilno pravico.

22. člen

Izvoljenih je toliko kandidatov za člane sveta zavoda, kot je predstavnikov delavcev v svetu zavoda. Izvoljeni so tisti kandidati, ki so dobili največje število glasov. Če sta dva kandidata (med delavci šole in delavci VVE pri OŠ) dobila enako število glasov, je izvoljeni tisti, ki ima daljšo delovno dobo v zavodu.

O poteku volitev na volišču se piše zapisnik, volilna komisija pa izdela poročila o rezultatu volitev, ki ga objavi v roku 5 dni od dneva izvedbe glasovanja.

Svet zavoda se lahko konstituira, ko je izvoljena oziroma imenovana večina članov sveta.

23. člen

Svet zavoda se konstituira na svoji prvi seji, od katere začne članom sveta teči mandat. Na prvi seji člani sveta izmed sebe izvolijo predsednika sveta zavoda in njegovega namestnika.

Prvo sejo sveta zavoda skliče dotedanji predsednik sveta zavoda najkasneje v roku 15 dni po izvolitvi oziroma imenovanju vseh članov sveta zavoda. Do izvolitve predsednika sveta zavoda vodi sejo sveta dotedanji predsednik sveta zavoda.

Predsednik predstavlja in zastopa svet zavoda, podpisuje zapisnike in sklepe sveta zavoda, skupaj z ravnateljem skrbi za izvedbo sklepov, sklicuje in vodi seje sveta zavoda in opravlja druge naloge, potrebne za delovanje sveta zavoda.

V odsotnosti predsednika sveta zavoda opravlja naloge iz prejšnjega odstavka njegov namestnik.

Svet zavoda lahko sprejme za svoje delo poslovnik.

b) Odpoklic predstavnikov delavcev v svetu zavoda

24. člen

Postopek za odpoklic predstavnika delavcev v svetu zavoda se začne na podlagi pisne zahteve najmanj 10 % delavcev zavoda z aktivno volilno pravico oziroma na zahtevo sindikata, če gre za člana sveta, ki ga je kandidiral sindikat.

Zahtevi za odpoklic, ki jo predložijo delavci, morajo biti priloženi podpisi delavcev, ki predlagajo odpoklic.

Zahteva za odpoklic mora vsebovati razloge za odpoklic.

Zahteva se predloži volilni komisiji, ki preveri formalno pravilnost zahteve, ne da bi presojala razloge za odpoklic.

Če volilna komisija ne zavrne zahteve za odpoklic, v 30 dneh razpiše glasovanje o odpoklicu predstavnika delavcev v svetu zavoda in določi dan glasovanja.

Predstavniki delavcev v svetu zavoda je odpoklican, če je za odpoklic glasovalo večina delavcev zavoda, ki imajo aktivno volilno pravico v času glasovanja o odpoklicu.

V primeru, da je predstavnik delavcev v svetu zavoda odpoklican ali odstopi po lastni volji, ga nadomesti naslednji na volilni listi kandidatov predstavnikov delavcev v svetu zavoda, ki si je pridobil največ glasov.

Za izvedbo glasovanja o odpoklicu predstavnika delavcev v svetu zavoda se smiselno uporabljajo določbe tega odloka in zakona o volitvah predstavnikov delavcev v svet zavoda.

25. člen

Za volitve in odpoklic predstavnikov delavcev v svet zavoda se uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodelovanje delavcev v upravljanju podjetij.

2. Ravnatelj

26. člen

Pedagoški vodja in poslovodni organ zavoda je ravnatelj.

Ravnatelj organizira in vodi delo in poslovanje zavoda, predstavlja in zastopa zavod in je odgovoren za zakonitost dela zavoda.

Ravnatelj vodi tudi strokovno delo zavoda in je odgovoren za strokovnost dela zavoda.

Ravnatelj zavod zastopa in predstavlja brez omejitev.

Ravnatelj opravlja naslednje naloge:

- organizira, načrtuje in vodi delo zavoda;
- pripravlja program razvoja zavoda;
- pripravlja predlog letnega delovnega načrta in odgovarja za njegovo izvedbo;
- odgovarja za uresničevanje pravic otrok ter pravic in dolžnosti učencev;
- vodi delo učiteljskega in vzgojiteljskega zbora;
- imenuje in razrešuje pomočnika ravnatelja;
- oblikuje predlog nadstandardnih programov;
- spodbuja strokovno izobraževanje in izpolnjevanje strokovnih delavcev;

- organizira mentorstvo za pripravnike;
- prisostvuje pri vzgojno-izobraževalnem delu vzgojiteljev in učiteljev, spremlja njihovo delo in jim svetuje;
- predlaga napredovanje strokovnih delavcev v nazive;
- odloča o napredovanju delavcev v plačilne razrede;
- spremlja delo svetovalne službe;
- skrbi za sodelovanje zavoda s starši (roditeljski sestanki, govorilne ure in druge oblike sodelovanja);
- obvešča starše o delu zavoda in o spremembah pravic in obveznosti učencev;
- obvešča svet in strokovne organe zavoda ter ustanovitelja o ugotovitvah in ukrepih iz inšpekcijskih in drugih nadzorov;
- spodbuja in spremlja delo skupnosti učencev;
- odloča o vzgojnih ukrepih;
- zagotavlja izvrševanje odločb državnih organov;
- zastopa in predstavlja zavod in je odgovoren za zakonitost dela;
- določa sistemizacijo delovnih mest;
- odloča o sklepanju delovnih razmerij in o disciplinski odgovornosti delavcev;
- skrbi za sodelovanje zavoda s šolsko zdravstveno službo;
- je odgovoren za zagotavljanje in ugotavljanje kakovosti s samoevalvacijo in pripravo letnega poročila o samoevalvaciji šole oziroma VVE pri OŠ;
- opravlja druge naloge v skladu z zakoni in drugimi predpisi.

27. člen

Javni razpis za imenovanje ravnatelja mora biti objavljen najkasneje tri mesece pred iztekom mandata. Javni razpis se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Za ravnatelja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje, ki jih določa Zakon o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, s spremembami in dopolnitvami, v nadaljevanju ZOFVI).

Za ravnatelja zavoda pa ne more biti imenovana oseba, ki je bila pravnomočno obsojena zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na nepogojno kazen zopora v trajanju več kot šest mesecev ali če je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper spolno nedotakljivost.

Mandat ravnatelja traja pet let.

Ravnatelja imenuje in razrešuje svet zavoda. Svet si mora pred odločitvijo o izbiri kandidata za ravnatelja o vseh kandidatih, ki izpolnjujejo pogoje, pridobiti:

- mnenje vzgojiteljskega in učiteljskega zbora, ki o mnenju glasujeta tajno,
- obrazloženo mnenje lokalne skupnosti, ki ga poda občinski svet, in
- obrazloženo mnenje sveta staršev.

Lokalna skupnost in svet staršev mnenje obrazložijo. Če vzgojiteljski zbor, učiteljski zbor, občinski svet in svet staršev ne dajo mnenja v 20-ih dneh od dneva, ko so bili zanj zaproseni, lahko svet zavoda o izbiri odloči brez tega mnenja.

Po izbiri kandidata za ravnatelja izmed prijavljenih kandidatov, svet zavoda posreduje obrazložen predlog za imenovanje v mnenje ministru. Če minister ne da mnenja v 30 dneh od dneva, ko je bil zanj zaprosen, lahko svet zavoda odloči o imenovanju brez tega mnenja.

Svet zavoda odloči o imenovanju ravnatelja s sklepom, po prejemu mnenja ministra oziroma po preteku roka iz prejšnjega odstavka. O odločitvi svet zavoda obvesti vse prijavljene kandidate. Zoper odločitev sveta je možno sodno varstvo v skladu z zakonom, ki ureja zavode.

28. člen

Če ravnatelju predčasno preneha mandat oziroma če nihče izmed prijavljenih kandidatov ni imenovan, svet zavoda, skladno z ZOFVI, imenuje vršilca dolžnosti ravnatelja izmed

strokovnih delavcev zavoda oziroma izmed prijavljenih kandidatov, vendar največ za eno leto.

V primeru iz prejšnjega odstavka mora svet zavoda takoj začeti postopek za imenovanje ravnatelja.

Pod pogoji iz prejšnjih odstavkov tega člena lahko ista oseba v istem zavodu opravlja funkcijo vršilca dolžnosti ravnatelja največ dvakrat.

Če v 60 dneh po prenehanju mandata ravnatelju svet zavoda ne imenuje niti ravnatelja niti vršilca dolžnosti ravnatelja, imenuje vršilca dolžnosti ravnatelja v naslednjih osmih dneh minister za šolstvo in šport.

29. člen

Ravnatelju preneha mandat s potekom mandata, za katerega je bil imenovan.

Ravnatelja razreši svet zavoda.

Ravnatelju poteče mandat pred potekom časa za katerega je bil imenovan:

- če sam zahteva razrešitev,
- če je razrešen.

Ravnatelj je lahko razrešen:

- če nastane kakšen od razlogov, ko po predpisih o delovnih razmerjih preneha delovno razmerje po samem zakonu,
- če ravnatelj pri svojem delu ne ravna po predpisih in splošnih aktih šole, ali če ne izvršuje sklepov sveta šole ali ravna v nasprotju z njimi,
- če s svojim nevestnim ali nepravilnim delom povzroči škodo ali če zanemarja ali malomarno opravlja svoje dolžnosti, tako da nastanejo ali bi lahko nastale hujše motnje pri opravljanju dejavnosti šole.

Svet mora pred sprejemom sklepa o razrešitvi seznaniti ravnatelja z razlogi zanj in mu dati možnost, da se o njih izjavi. Svet s predlogi o razrešitvi seznaniti lokalno skupnost, učiteljski in vzgojiteljski zbor in svet staršev. Svet obrazložen predlog za razrešitev ravnatelja posreduje v mnenje ministru. Svetu ni treba zaprositi za mnenje ministra, če se ravnatelja razreši na njegov predlog. V tem primeru svet o razrešitvi ravnatelja obvesti ministrstvo.

Če minister ne da mnenja v 30 dneh od dneva, ko je bil zanj zaprosen, lahko svet odloči o razrešitvi ravnatelja brez tega mnenja.

Svet po prejemu mnenja ministra oziroma po preteku roka iz prejšnjega odstavka odloči o razrešitvi ravnatelja s sklepom in ga vroči ravnatelju. Zoper odločitev sveta je možno sodno varstvo v skladu z zakonom, ki ureja zavode.

a) Pomočnik ravnatelja

30. člen

Zavod ima pomočnika ravnatelja, če za to izpolnjuje pogoje po veljavnih normativih.

Za pomočnika ravnatelja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje pogoje za ravnatelja, razen šole za ravnatelja oziroma ravnateljskega izpita.

Pomočnika ravnatelja imenuje in razrešuje ravnatelj. Ravnatelj mora pomočnika ravnatelja, ki ga razreši, seznaniti z razlogi za razrešitev. Pred razrešitvijo mora ravnatelj z razlogi za razrešitev seznaniti učiteljski zbor.

Pomočnika ravnatelja imenuje na podlagi javnega razpisa, razen če ravnatelj imenuje pomočnika izmed strokovnih delavcev zavoda.

Pomočnik ravnatelja opravlja naloge, ki mu jih določi ravnatelj, in naloge, ki so opisane v aktu o sistemizaciji.

b) Pomočnik ravnatelja v VVE pri OŠ

31. člen

VVE pri OŠ ima pomočnika ravnatelja po veljavnih normativih.

Za pomočnika ravnatelja je lahko imenovan, kdor izpolnjuje zakonske pogoje.

Pomočnika ravnatelja imenuje in razrešuje ravnatelj prednostno izmed delavcev VVE pri OŠ ali šole, v primeru, da nihče od zaposlenih ne izpolnjuje pogojev, ni zainteresiran za prevzem nalog ali ga ravnatelj ne izbere, lahko ravnatelj zaposli pomočnika ravnatelja, ki ni delavec VVE pri OŠ ali šole. Zaradi imenovanja pomočnika ravnatelja ne sme prihajati do preseganja potrjene sistemizacije in s tem do morebitnih dodatnih stroškov za financerja.

Ravnatelj mora pomočnika ravnatelja, ki ga razreši, seznaniti z razlogi za razrešitev. Pred razrešitvijo mora ravnatelj z razlogi za razrešitev seznaniti vzgojiteljski zbor.

Pomočnik ravnatelja opravlja naloge, ki jih določi ravnatelj z opisom delovnega mesta v aktu o sistemizaciji delovnih mest oziroma naloge za katere ga pisno pooblasti.

3) Strokovni organi

32. člen

Strokovni organi v zavodu so učiteljski in vzgojiteljski zbor, oddelčni učiteljski zbor, razrednik in strokovni aktivni učiteljev in vzgojiteljev.

33. člen

Učiteljski oziroma vzgojiteljski zbor sestavljajo strokovni delavci zavoda.

Učiteljski oziroma vzgojiteljski zbor opravlja naslednje naloge:

- obravnava in odloča o strokovnih vprašanjih, povezanih z vzgojno-izobraževalnim delom;
- daje mnenje o letnem delovnem načrtu;
- predlaga uvedbo nadstandardnih in drugih programov ter dejavnosti;
- odloča o posodobitvah programov vzgoje in izobraževanja in njihovi izvedbi v skladu s predpisi;
- daje mnenje o predlogu za imenovanje ravnatelja;
- daje pobude za napredovanje strokovnih delavcev in mnenje o predlogih ravnatelja;
- odloča o vzgojnih ukrepih;
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

34. člen

Oddelčni učiteljski zbor sestavljajo strokovni delavci, ki opravljajo vzgojno-izobraževalno delo v posameznem oddelku.

Oddelčni učiteljski zbor:

- obravnava vzgojno-izobraževalno problematiko v oddelku,
- oblikuje program dela z nadarjenimi učenci in tistimi, ki težje napredujejo,
- odloča o vzgojnih ukrepih,
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

35. člen

Razrednik vodi delo oddelčnega učiteljskega zbora, analizira vzgojne in učne rezultate oddelka, skrbi za reševanje vzgojnih in učnih problemov posameznih učencev, sodeluje s starši in šolsko svetovalno službo, odloča o vzgojnih ukrepih ter opravlja druge naloge v skladu z zakonom.

36. člen

Strokovne aktivne v šoli sestavljajo učitelji istega predmeta oziroma predmetnih področij. Strokovni aktivni v šoli obravnavajo problematiko predmeta oziroma predmetnega področja, usklajujejo merila za ocenjevanje, dajejo učiteljskemu zboru predloge za izboljšanje vzgojno-izobraževalnega dela, obravnavajo pripombe staršev in učencev ter opravljajo druge strokovne naloge, določene z letnim delovnim načrtom.

Strokovne aktivne v VVE pri OŠ sestavljajo vzgojitelji oziroma pomočniki vzgojiteljev. Strokovni aktivni v VVE pri OŠ obravnavajo vzgojno delo, dajejo vzgojiteljskemu zboru predloge za izboljšanje vzgojnega dela, obravnavajo pripombe staršev ter opravljajo druge strokovne naloge, določene v letnem načrtu.

4. Svet staršev

37. člen

Za organizirano uresničevanje interesa staršev se v zavodu oblikuje svet staršev zavoda.

Svet staršev zavoda je sestavljen tako, da ima v njem vsak oddelek po enega predstavnika, ki ga starši izvolijo na roditeljskem sestanku oddelka.

Prvi sklic sveta staršev opravi ravnatelj. Na prvem sklicu svet staršev izvoli svojega predsednika in njegovega namestnika. Pravice in obveznosti ter način delovanja sveta staršev določajo zakon in pravila zavoda.

Svet staršev:

- predlaga nadstandardne programe;
- daje soglasje k predlogu ravnatelja o nadstandardnih storitvah;
- sodeluje pri nastajanju predloga programa razvoja vrtca oziroma šole, vzgojnega načrta, pri pravilih šolskega reda ter da mnenje o letnem delovnem načrtu;
- daje mnenje o kandidatih, ki izpolnjujejo pogoje za ravnatelja;
- razpravlja o poročilih ravnatelja o vzgojno-izobraževalni problematiki;
- obravnava pritožbe staršev v zvezi z vzgojno-izobraževalnim delom;
- voli predstavnike staršev v svet zavoda;
- lahko sprejme svoj program dela sodelovanja s šolo, zlasti glede vključevanja v lokalno okolje;
- v dogovoru z vodstvom šole lahko ustanavlja oziroma oblikuje delovne skupine;
- opravlja druge naloge v skladu z zakonom in drugimi predpisi.

5. Svetovalna služba

38. člen

Zavod organizira v skladu z normativi in standardi svetovalno službo, ki svetuje otrokom, učencem in staršem ter sodeluje z vzgojitelji, učitelji in vodstvom šole pri načrtovanju, spremljanju in evalvaciji razvoja zavoda ter pri opravljanju vzgojno-izobraževalnega dela in poklicnega svetovanja.

Pri opravljanju poklicnega svetovanja se svetovalna služba povezuje z Republiškimi zavodom za zaposlovanje.

6. Knjižnica

39. člen

Zavod ima knjižnico.

Knjižnica zbira knjižnično gradivo, ga strokovno obdeluje, hrani, predstavlja in izposoja ter opravlja informacijsko-dokumentacijsko delo kot sestavino vzgojno-izobraževalnega dela v zavodu.

Zavod ustanovi učbeniški sklad, čigar upravljanje določi minister.

Za učence, ki zaradi socialnega položaja ne morejo plačati prispevka za izposajo učbenikov iz učbeniškega sklada, zagotovi sredstva država v skladu z merili, ki jih določi minister.

V. ZAPOSLENI V ZAVODU

40. člen

Vzgojno-izobraževalno in drugo strokovno delo v zavodu opravljajo učitelji, vzgojitelji, pomočniki vzgojiteljev, svetovalni delavci, knjižničarji in drugi strokovni delavci, ki z njimi sodelujejo pri izvajanju strokovnih nalog, potrebnih za nemoteno delovanje zavoda (v nadaljnjem besedilu: strokovni delavci).

Strokovni delavci izvajajo vzgojno-izobraževalno delo v skladu z zakonom in javnodeljavnimi programi tako, da zagotavljajo objektivnost, kritičnost in pluralnost ter so pri tem strokovno avtonomni.

Strokovni delavci morajo obvladati slovenski knjižni jezik, imeti ustrezno izobrazbo, določeno z zakonom in drugimi predpisi, ter opravljen strokovni izpit v skladu z zakonom.

Znanje slovenskega knjižnega jezika se preverja na strokovnem izpitu. Pri učiteljih, ki niso diplomirali na slovenskih univerzah, se znanje slovenskega knjižnega jezika preverja ob prvi zaposlitvi v zavodu.

Smer strokovne izobrazbe za strokovne delavce, v primerih, ko to določa zakon, pa tudi stopnjo izobrazbe, določi minister, potem, ko si je pridobil mnenje pristojnega strokovnega sveta.

Strokovna, administrativna, tehnična in druga dela opravljajo delavci, določeni s sistemizacijo delovnih mest. Za enoto vrtca pri OŠ lahko administrativna, računovodska in tehnična (hišniška) dela opravlja ustanovitelj, zato so v tem primeru izvzeta iz sistemizacije delovnih mest enote vrtca. Ustanovitelj ob potrditvi sistemizacije točno opredeli katera dela opravlja ustanovitelj za enoto vrtca.

Delavci iz prejšnjega odstavka morajo imeti izobrazbo, določeno s sistemizacijo delovnih mest in obvladati morajo slovenski jezik.

41. člen

Delovna razmerja, udeležba delavcev pri opravljanju in uresničevanju sindikalnih pravic delavcev v zavodu, zavod uredi v skladu z zakonom in kolektivno pogodbo ter z zakonom o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja v splošnem aktu.

Prosta delovna mesta strokovnih in drugih delavcev v zavodu se prijavijo na podlagi sistemizacije delovnih mest. Sistemizacijo delovnih mest za šolo določi, na podlagi normativov in standardov, ravnatelj v soglasju z ministrstvom, pristojnim za šolstvo, za na podlagi normativov in standardov, v soglasju z ustanoviteljem.

Kadrovski plan predlaga ravnatelj, sprejme ga svet zavoda, soglasje k njemu pa poda za šolo ministrstvo, pristojno za šolstvo, za vrtec pa ustanovitelj.

VI. VIRI IN NAČIN PRIDOBIVANJA SREDSTEV ZA DELO ZAVODA

42. člen

Ustanovitelj in država zagotavljata pogoje za delo zavoda.

Ustanovitelj zagotavlja zavodu sredstva in premoženje, s katerim je zavod upravljal do uveljavitve tega odloka ter sredstva in premoženje VVE pri OŠ.

Zavod samostojno upravlja s sredstvi, ki so mu dana v posest (upravljanje), ne more pa s pravnimi posli odtujiti nepremičnine premoženja ali le-to obremeniti s stvarmi ali drugimi brez soglasja ustanovitelja.

43. člen

Zavod pridobiva sredstva za delo iz javnih sredstev, sredstev ustanovitelja, prispevkov staršev oziroma skrbnikov učencev, sredstev od plačil staršev za programe v VVE pri OŠ, sredstev od prodaje storitev in izdelkov ter iz donacij, prispevkov sponzorjev ter iz drugih virov.

Presežek prihodkov nad odhodki, ki jih zavod pridobi s prodajo proizvodov oziroma storitev, ustvarjenih z opravljanjem vzgoje in izobraževanja oziroma z opravljanjem drugih dejavnosti v skladu s tem odlokom, se uporablja za plačilo materialnih stroškov, investicijsko vzdrževanje in investicije, po predhodnem soglasju ustanovitelja pa tudi za plače.

Merila za delitev presežkov prihodkov nad odhodki v zavodu določi minister.

Zavod pridobiva sredstva za delovanje VVE pri OŠ od ustanovitelja v skladu z zakonom na podlagi potrjenega letnega delovnega načrta in sklenjene pogodbe o financiranju dejavnosti v posameznem proračunskem letu.

Zavod je dolžan organu občinske uprave za celoten zavod do 30. junija tekočega leta predložiti letni delovni načrt za naslednje šolsko leto, ki je finančno ovrednoten in do 15. oktobra tekočega leta finančni načrt za zavod za naslednje proračunsko leto.

Primanjkljaj prihodkov, ki v zavodu nastane pri izvajanju medsebojno dogovorjenega programa iz osnovnih dejavnosti, upoštevajoč dogovorjena merila, kriterije ter normative in standarde, ki veljajo za področja dejavnosti zavoda, krije ustanovitelj oziroma država.

44. člen

Za nadstandardne storitve lahko zavod pridobiva sredstva tudi z dotacijami, sponzorstvom, prispevki staršev in drugimi viri, določenimi z zakonom.

Zavod lahko ustanovi šolski sklad, sklad vrtca, iz katerega se financira dejavnost posameznega oddelka oziroma skupine, ki niso sestavina izobraževalnega programa, oziroma se ne financirajo iz javnih sredstev, za nakup nadstandardne opreme, za zvišanje standarda pouka in podobno.

Sklad iz prejšnjega odstavka pridobiva sredstva iz prispevkov staršev, donacij, zapuščin in iz drugih virov.

Sklad upravlja upravni odbor, ki ima predsednika in šest članov, od katerih so najmanj trije predstavniki zavoda. Upravni odbor imenuje svet staršev. Predstavnike zavoda predlaga svet zavoda.

Za delovanje sklada lahko upravni odbor sprejme pravila.

VII. ODGOVORNOST USTANOVITELJA ZA OBVEZNOSTI ZAVODA

45. člen

Ustanovitelj odgovarja za obveznosti zavoda omejeno subsidiarno do vrednosti sredstev, s katerimi upravlja zavod.

VIII. NADZOR

46. člen

Nadzor nad izvajanjem zakona, drugih predpisov in aktov, ki urejajo organizacijo, financiranje, namensko porabo sredstev in opravljanje dejavnosti vzgoje in izobraževanja v zavodu, izvaja šolska inšpekcija.

Nadzor nad zakonitostjo dela zavoda s področij, ki niso navedena v prvem odstavku tega člena, izvajajo institucije nadzora, določene z zakonom.

Redni mesečni nadzor nad izvajanjem LDN in nad poslovanjem VVE pri OŠ lahko opravlja tudi občinski organ.

47. člen

Porabo javnih sredstev v zavodu nadzoruje Računsko sodišče Republike Slovenije.

Gospodarjenje z nepremičninami v lasti ustanovitelja nadzira ustanovitelj ali upravni odbor sklada, če je ustanovitelj premoženjski sklad, v katerega so vključene nepremičnine v upravljanju zavoda.

IX. JAVNOST DELA ZAVODA

48. člen

Delo zavoda je javno.

Javnost dela zavoda se zagotavlja s sporočili staršem, novinarjem in drugim predstavnikom javnosti.

Starši, novinarji in drugi predstavniki javnosti ne morejo prisostvovati sejam in drugim oblikam dela organov zavoda ter vzgojno-izobraževalnemu delu šole, razen v primerih, kot je to določeno z zakonom ali drugimi predpisi, ali jih ravnatelj šole izrecno povabi.

O delu zavoda obvešča javnost ravnatelj ali oseba, ki jo on pooblasti.

X. POSLOVNA TAJNOST

49. člen

Ravnatelj in drugi delavci zavoda morajo varovati listine in podatke, do katerih pridejo oziroma se z njimi seznanijo pri opravljanju vzgojno-izobraževalne dejavnosti in so določeni za poslovno tajnost.

Osebe iz prejšnjega odstavka morajo varovati poslovno tajnost tudi po prenehanju delovnega razmerja. Za poslovno tajnost se štejejo:

- podatki in dokumenti, ki so z zakonom in drugimi predpisi določeni za tajne;
- podatki in dokumenti, ki jih svet zavoda določi za poslovno tajnost;
- podatki in dokumenti, ki jih ravnatelj v okviru svojih pristojnosti določi za poslovno tajnost;
- podatki in dokumenti, ki jih zavodu zaupno sporoči pristojni organ ali druga institucija.

XI. SPLOŠNI AKTI

50. člen

Zavod lahko v zadevah, ki jih ne ureja ta odlok ter v drugih zadevah, ki jih je potrebno regulirati z interno normativo, uredi svojo notranjo organizacijo in delo s pravili. Pravila sprejme svet zavoda.

Zavod ima lahko tudi druge splošne akte, s katerimi ureja druge zadeve, če tako določa zakon.

Pravila in splošni akti iz drugega odstavka tega člena ne smejo biti v neskladju s tem odlokom.

51. člen

Splošne akte zavoda sprejme svet zavoda ali ravnatelj.

Razmejitev pristojnosti pri sprejemanju splošnih aktov zavoda se določi s pravili zavoda.

XII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

52. člen

Ravnatelju zavoda preneha mandat z iztekom dobe, za katero je bil imenovan.

53. člen

Z dnem uveljavitve tega odloka preneha veljati Odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Horjul s spremembami, ki ga je sprejela Občina Horjul (Uradni list RS, št. 180/20, 143/22).

54. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0017/2025

Horjul, dne 19. decembra 2025

Župan
Občine Horjul
Janko Prebil

4003. Odlok o plakatiranju

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 11/14 – popr., 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE, 62/24 – odl. US in 102/24 – ZLV-K in 83/25 – ZOUL) in 15. člena Statuta Občine Horjul (Uradni list RS, št. 63/10, 105/10,

100/11, 80/13, 28/25 in 44/25) je Občinski svet Občine Horjul na 19. redni seji dne 18. 12. 2025 sprejel

**ODLOK
o plakatiranju**

1. člen

S tem odlokom se določajo plakatna mesta, pogoji in načini in obveznosti za izvajanje plakatiranja, oglaševanja in reklamiranja.

2. člen

Plakatna mesta so stalna in premična.

Stalna plakatna mesta so oglasne deske v obliki kozolčka, samostojno stoječe table ali na steni pritrjene table.

Premična plakatna mesta pa so panoji in transparenti.

3. člen

Za postavljanje začasnih premičnih plakatnih mest (panojev) in transparentov si mora naročnik predhodno pridobiti soglasje pristojnega občinskega organa.

4. člen

Nameščanje plakatov je dovoljeno samo na stalnih plakatnih mestih, ki so določena s tem odlokom, in sicer:

Horjul:

- oglasna deska v Lipalci na križišču Vrhniške ceste s Cesto pod gozdom

- oglasna deska na koncu Šolske ulice (nad povezovalno cesto)

- oglasna deska med cerkvijo in občinsko stavbo (pri Muh)

- oglasna deska pritrjena na objektu Slovenska cesta 7

- oglasna deska na avtobusni postaji v Horjulu, Ljubljanska cesta

- oglasna deska na križišču med Ljubljansko cesto in Staro cesto (pri Metrelu)

Koreno:

- oglasna deska pri hiši Koreno št. 1

Lesno Brdo:

- oglasna deska pri mostu (pri Mostarju)

Ljubgojna:

- oglasna deska pri hiši Ljubgojna 2

Podolnica:

- oglasna tabla pri avtobusni postaji smer Horjul-Ljubljana,

- oglasna tabla pri znamenju v središču vasi

Samotorica:

- oglasna deska na križišču: cerkev-Seč-Tomin Vrzenec:

- oglasna deska na stavbi trgovine Zelene doline,

- oglasna tabla pri kapelici oziroma avtobusni postaji

Zaklanec:

- oglasna deska na križišču pri Gasilskem domu Zaklanec

Žažar:

- oglasna tabla na gospodarskem objektu Žažar št. 3

5. člen

Plakatiranje in oglaševanje izven zgoraj navedenih plakatnih mest je prepovedano, razen če je bilo za to izdano soglasje občinskega organa.

Če se opravi nameščanje plakatov in oglasov na nedovoljenih mestih in če ni možno na kraju samem ugotoviti osebe, ki je plakate namestila, je za kršitve pri izvedbi plakatiranja odgovorna oseba, pravna oseba ali organizator prireditve, na katero se plakatiranje nanaša.

6. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja medobčinski inšpektorat.

7. člen

Pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki izvaja plakatiranje ali oglaševanje v nasprotju z 2., 3., 4. ali 5. členom tega odloka, se kaznuje z globo 500 EUR.

Odgovorna oseba pravne osebe ali podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja svojo dejavnost se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo 250 EUR.

Fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena se kaznuje z globo 100 EUR.

8. člen

S pričetkom veljavnosti tega odloka preneha veljati Odlok o plakatiranju, št. 007-0008/2021-1, z dne 22. 9. 2021 (Uradni list RS, št. 162/21).

9. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0015/2025

Horjul, dne 19. decembra 2025

Župan
Občine Horjul
Janko Prebil

HRPELJE - KOZINA

4004. Sklep o ugotovitvi revalorizirane vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Hrpelje - Kozina za leto 2026

Na podlagi 29. člena Statuta Občine Hrpelje - Kozina (Uradni list RS, št. 51/15, 73/25) in 18. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Hrpelje - Kozina (Uradni list RS, št. 75/17) je županja Občine Hrpelje - Kozina sprejela

S K L E P

o ugotovitvi revalorizirane vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Hrpelje - Kozina za leto 2026

1.

Ugotovi se, da revalorizirana vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Hrpelje - Kozina za leto 2026 znaša 0,002215 EUR.

2.

Tako določena vrednost točke se uporablja od 1. januarja 2026 dalje.

3.

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 422-4/2025-10

Hrpelje, dne 23. decembra 2025

Županja
Občine Hrpelje - Kozina
Saša Likavec Svetelšek

JESENICE

4005. Sklep o začasnem financiranju Občine Jesenice v obdobju 1. januar–31. januar 2026

Na podlagi 33. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617, 13/18, 195/20 – odl. US, 18/23 – ZDU-1O, 76/23, 24/25 – ZFisP-1 in 39/25) in 122. člena Statuta Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 101/15 in 28/25) je župan Občine Jesenice dne 23. 12. 2025 sprejel

S K L E P

o začasnem financiranju Občine Jesenice v obdobju 1. januar–31. januar 2026

1. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina sklepa)

S tem sklepom se določa in ureja začasno financiranje Občine Jesenice (v nadaljevanju: občina) v obdobju od 1. januarja 2026 do uveljavitve Odloka o proračunu Občine Jesenice za leto 2026, vendar najdlje do 31. januarja 2026 (v nadaljnjem besedilu: obdobje začasnega financiranja).

2. člen

(podlaga za začasno financiranje)

Začasno financiranje temelji na proračunu občine za leto 2025. Obseg prihodkov in drugih prejemkov ter odhodkov in drugih izdatkov občine je določen v skladu z Zakonom o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617, 13/18, 195/20 – odl. US, 18/23 – ZDU-1O, 76/23, 24/25 – ZFisP-1 in 39/25; v nadaljevanju: ZJF) in Odlokom o proračunu Občine Jesenice za leto 2025 (Uradni list RS, št. 11/25 z dne 21. 2. 2025) in Odloka o rebalansu proračuna Občine Jesenice (Uradni list RS, št. 47/25 z dne 27. 6. 2025); v nadaljevanju: odlok o proračunu).

2. VIŠINA IN STRUKTURA ZAČASNEGA FINANCIRANJA

3. člen

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V obdobju začasnega financiranja se prihodki in drugi prejemki ter odhodki in drugi izdatki splošnega dela proračuna določijo v naslednjih zneskih:

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV		
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	1.740.808
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	1.640.378
70	DAVČNI PRIHODKI	1.427.678
	700 Davki na dohodek in dobiček	1.385.978
	703 Davki na premoženje	25.200
	704 Domači davki na blago in storitve	16.500
71	NEDAVČNI PRIHODKI	212.700
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	211.700
	714 Drugi nedavčni prihodki	1.000
72	KAPITALSKI PRIHODKI	0
73	PREJETE DONACIJE	0
74	TRANSFERNI PRIHODKI	100.430
	740 Transforni prihodki iz drugih javnofinancijskih institucij	100.430

78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE	
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	1.078.338
40	TEKOČI ODHODKI	491.647
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	197.112
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	33.690
	402 Izdatki za blago in storitve	203.415
	403 Plačila domačih obresti	22.630
	409 Rezerve	34.800
41	TEKOČI TRANSFERI	389.752
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	11.800
	413 Drugi tekoči domači transferi	377.952
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	196.939
	420 Nakupi in gradnja osnovnih sredstev	196.939
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	0
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.)	662.469
III/1.	PRIMARNI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (I.-7102) – (II.-403-404) (Skupaj prihodki brez prihodkov od obresti minus skupaj odhodki brez plačil obresti)	679.099
III/2.	TEKOČI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) (70+71) - (40+41) (Tekoči prihodki minus tekoči odhodki in tekoči transferi)	674.039
B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB		
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0,00
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0,00
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
C. RAČUN FINANCIRANJA		
VII.	ZADOLŽEVANJE	0
50	ZADOLŽEVANJE	0
VIII.	ODPLAČILA DOLGA	99.700
55	ODPLAČILA DOLGA	99.700
	550 Odplačila domačega dolga	99.700
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	562.770
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-99.700
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+X.-IX.)	-662.470
XII.	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH NA DAN 31. 12. 2025	1.530.428

V obdobju začasnega financiranja se lahko prejemki in izdatki občine povečajo za namenske prejemke in izdatke, ki so tako opredeljeni s 43. členom ZJF oziroma odlokom o proračunu, če niso načrtovani v začasnem financiranju.

4. člen

(posebni del proračuna in načrt razvojnih programov)

Finančni načrti neposrednih uporabnikov proračuna se določijo do ravni proračunskih postavk – kontov. Finančni načrti neposrednih uporabnikov proračuna in načrt razvojnih programov se objavijo na spletni strani Občine Jesenice.

3. IZVRŠEVANJE ZAČASNEGA FINANCIRANJA

5. člen

(uporaba predpisov)

V obdobju začasnega financiranja se za izvrševanje začasnega financiranja uporabljajo ZJF, pravilnik, ki ureja postopke za izvrševanje proračuna Republike Slovenije, zakon, ki ureja izvrševanje proračuna Republike Slovenije in odlok o proračunu.

6. člen

(prevzemanje in plačevanje obveznosti)

V obdobju začasnega financiranja lahko neposredni uporabniki prevzemajo in plačujejo obveznosti iz istih proračunskih postavk kot v proračunu preteklega leta.

Neposredni uporabniki lahko v obdobju začasnega financiranja prevzemajo in plačujejo obveznosti v breme svojega finančnega načrta samo v okviru pravic porabe iz svojega finančnega načrta, določenega v posebnem delu proračuna.

Nove proračunske postavke lahko neposredni uporabnik odpre le na podlagi 41., 43. in 44. člena ZJF.

4. OBSEG ZADOLŽEVANJA OBČINE V OBDOBJU ZAČASNEGA FINANCIRANJA

7. člen

(obseg zadolževanja občine)

V obdobju začasnega financiranja občina ne zadolžuje.

5. KONČNA DOLOČBA

8. člen

(uveljavitev sklepa)

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2026 dalje.

Št. 410-19/2025

Jesenice, dne 23. decembra 2025

Župan
Občine Jesenice
mag. Peter Bohinec

KRANJ

4006. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Skupne občinske uprave občin Gorenjske

Na podlagi 49.a člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A in 80/20 – ZIUOOPE, 62/24 – odl. US, 102/24 – ZLV-K), 22. člena Statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 53/25 – UPB5), 16. člena Statuta Občine Cerklje na Gorenjskem (UPB1, Uradno glasilo slovenskih občin, št. 33/25), 15. člena Statuta Občine Jezersko (Uradni vestnik Občine Jezersko št. 05/17), 12. člena Statuta Občine Naklo (Uradni list RS, št. 28/15, Uradno glasilo slovenskih občin, št. 63/15, 31/25), 16. člena Statuta Občine Preddvor (Uradno glasilo Občine Preddvor, št. 13/18 – UPB), 16. člena Statuta Občine Šenčur (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 9/18, 50/21, 28/25) in 18. člena Statuta Občine Tržič (Uradni list RS, št. 39/25) so Mestni svet Mestne občine Kranj na 27. redni seji dne 17. 12. 2025, Občinski svet Občine Cerklje

na Gorenjskem na 18. redni seji dne 17. 12. 2025, Občinski svet Občine Jezersko na 17. redni seji dne 16. 12. 2025, Občinski svet Občine Naklo na 19. redni seji dne 17. 12. 2025, Občinski svet Občine Preddvor na 23. redni seji dne 17. 12. 2025, Občinski svet Občine Šenčur na 23. redni seji dne 17. 12. 2025 in Občinski svet Občine Tržič na 26. redni seji dne 20. 11. 2025 sprejeli

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Skupne občinske uprave občin Gorenjske

1. člen

V Odloku o ustanovitvi Skupne občinske uprave občin Gorenjske (Uradni list RS, št. 119/21, 60/23) se v drugem stavku prvega odstavka 6. člena pred končnim ločilom doda besedilo »in s predpisi, ki urejajo državno notranje revidiranje.«

2. člen

Besedilo četrtega odstavka 11. člena se spremeni tako, da se v celoti glasi:

»Župani občin, ki so pristopile k skupni službi notranje revizije, sprejmejo pravilnik o delovanju skupne službe notranje revizije. Predstojniki posrednih proračunskih uporabnikov na podlagi predhodne odobritve njihovih organov nadzora funkcijo notranje revizije v svojem okolju poverijo skupni notranjerevizijski službi s sklenitvijo posebnega dogovora, ki ga sklenejo župan občine ustanoviteljice posameznega posrednega proračunskega uporabnika, predstojnik organa skupne občinske uprave ter predstojnik posameznega posrednega proračunskega uporabnika.«

3. člen

V petem odstavku 11. člena se besedilo »z dolgoročnim« nadomesti z besedilom »s strategijo«.

4. člen

(1) V drugem odstavku 13. člena se črta besedilo druge alineje.

(2) Dosedanja tretja do dvajseta alineja postanejo druga do devetnajsta alineja.

(3) V novi osmi alineji se besedna zveza »presoja vplive« nadomesti z besedno zvezo »sodeluje pri presoji vplivov«.

5. člen

(1) V drugem odstavku 14. člena se v šesti in dvajseti alineji besedna zveza »vodi postopke« nadomesti z besedno zvezo »sodeluje v postopkih«.

(2) V devetnajsti alineji se črta besedilo »in potrdila o namenski rabi zemljišč«.

(3) V štiriindvajseti alineji se pika nadomesti z vejico in se za njo doda nova, petindvajseta alineja, ki se glasi:

»– pripravlja odloke in odmerja takse s področja ukrepov zemljiške politike in financiranja nalog urejanja prostora.«

KONČNA DOLOČBA

6. člen

Ta odlok se sprejme v enakem besedilu v vseh občinah ustanoviteljicah in prične veljati osmi dan po zadnji objavi v uradnih glasilih občin ustanoviteljic.

Št. 007-5/2025-SOUOG

Kranj, dne 17. decembra 2025

Župan
Mestne občine Kranj
Matjaž Rakovec

4007. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Jakoba Aljaža Kranj

Na podlagi 41. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 – popr., 65/09 – popr., 20/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 47/15, 46/16, 49/16 – popr., 25/17 – ZVaj, 123/21, 172/21, 207/21, 105/22 – ZZNŠPP, 141/22, 158/22 – ZDoh-2AA, 71/23, 22/25 – ZZZRO-1 in 48/25) in 22. člena Statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 53/25 – uradno prečiščeno besedilo – UPB5) je Mestni svet Mestne občine Kranj na 27. seji dne 17. 12. 2025 sprejel

O D L O K

o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Jakoba Aljaža Kranj

1. člen

V Odloku o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Jakoba Aljaža Kranj (Uradni list RS, št. 97/11 – UPB, 39/13, 66/25, v nadaljevanju: odlok) se v 10. členu spremeni prvi odstavek, tako da se:

– v prvi alineji podpičje na koncu alineje nadomesti z vejico in se doda hišne številke »71, 73, 75, 80, 82, 84, 86, 88, 90, 92, 94, 96, 98, 100;« in

– pika na koncu enajste alineje nadomesti z vejico in se doda nova dvanajsta alineja, ki se glasi:

»– Smledniška cesta 1, 2, 3, 4.«

2. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-11/2025-MOK-10

Kranj, dne 22. decembra 2025

Župan
Mestne občine Kranj
Matjaž Rakovec

4008. Odlok o spremembah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Staneta Žagarja Kranj

Na podlagi 41. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Uradni list RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 – popr., 65/09 – popr., 20/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 47/15, 46/16, 49/16 – popr., 25/17 – ZVaj, 123/21, 172/21, 207/21, 105/22 – ZZNŠPP, 141/22, 158/22 – ZDoh-2AA, 71/23, 22/25 – ZZZRO-1 in 48/25) in 22. člena Statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 53/25 – uradno prečiščeno besedilo – UPB5) je Mestni svet Mestne občine Kranj na 27. seji dne 17. 12. 2025 sprejel

O D L O K

o spremembah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Staneta Žagarja Kranj

1. člen

V Odloku o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Staneta Žagarja Kranj (Uradni list RS, št. 81/10 in 39/13, v nadaljevanju: odlok) se v 10. členu v prvem odstavku spremenita:

– tretja alineja tako, da se po novem glasi:
»– Cesta 1. maja 1A, 2, 4, 6, 6A, 8, 10, 10A, 12, 14, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 28, 30, 77;« in
– osemnajsta alineja tako, da se po novem glasi:
»– Smledniška cesta, 6, 8, 9, 11, 12, 12A, 13, 14, 15, 15A, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 27A, 28, 29, 29A, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 39A, 41, 41A, 41B, 42, 43, 43A, 43B, 43C, 43D, 44, 45, 45A, 46, 47, 47A, 48, 51, 53, 55, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 62A, 63, 64, 64A, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 98, 98A, 100, 102, 104, 106, 108, 110, 112, 114, 116, 118, 120, 122, 124, 126, 128, 128A, 130, 130A, 132, 132A, 134, 136, 138, 140, 144;«.

2. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-27/2025-MOK-1

Kranj, dne 22. decembra 2025

Župan
Mestne občine Kranj
Matjaž Rakovec

4009. Sklep o prenehanju obstoja javnega dobra na nepremičnini katastrska občina 2121 KLANEC parcela 244/11 (ID 7506259)

Na podlagi 22. člena Statuta Mestne občine Kranj (Uradni list RS, št. 165/21 – uradno prečiščeno besedilo – UPB4) je Svet Mestne občine Kranj na 27. seji dne 17. 12. 2025 sprejel

S K L E P

o prenehanju obstoja javnega dobra na nepremičnini katastrska občina 2121 KLANEC parcela 244/11 (ID 7506259)

1. člen

Javno dobro na nepremičnini katastrska občina 2121 KLANEC parcela 244/11 (ID 7506259) preneha obstajati, ker v naravi ne predstavlja javnega dobra.

2. člen

Pri nepremičnini katastrska občina 2121 KLANEC parcela 244/11 (ID 7506259) se izbriše zaznamba javnega dobra z oznako ID omejitev 16296690.

3. člen

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije in se vpiše v zemljiško knjigo pri Okrajnem sodišču v Kranju.

Št. 478-87/2020-MOK-7

Kranj, dne 17. decembra 2025

Župan
Mestne občine Kranj
Matjaž Rakovec

LITIJA

4010. Sklep o prenehanju statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09,

51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDLSL-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A in 80/20 – ZIUOOPE), 262. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 199/21, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 95/23 – ZIUOPZP in 23/24) in 16. člena Statuta Občine Litija (Uradni list RS, št. 31/17) je Občinski svet Občine Litija na 23. redni seji dne 18. 12. 2025 sprejel

S K L E P

o prenehanju statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

I.

S tem sklepom preneha status grajenega javnega dobra lokalnega pomena na naslednjih nepremičninah, ki so v lasti Občine Litija, Jerebova ulica 14, 1270 Litija:

– k.o. 1832 Vače: 2320/1, 2320/2, 2333/4, 2348/5, 2348/8, 2348/7, 2351/2,

– k.o. 1835 Hotič: 1345/206.

II.

Sprejem tega sklepa bo podlaga za izdajo ugotovitvene odločbe, ki jo bo na podlagi tega sklepa po uradni dolžnosti izdala občinska uprava Občine Litija.

Občinska uprava Občine Litija bo po pravnomočnosti ugotovitvene odločbe o prenehanju statusa grajenega javnega dobra pristojnemu sodišču podala predlog, da se pri nepremičninah iz prve točke tega sklepa iz zemljiške knjige izbriše zaznamba grajenega javnega dobra lokalnega pomena.

III.

Sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-6/2025-33

Litija, dne 19. decembra 2025

Župan
Občine Litija
Franc Rokavec

LUČE

4011. Odlok o rebalansu 2 proračuna Občine Luče za leto 2025

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB in drugi), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB in drugi) in 8. ter 17. člena Statuta Občine Luče (Uradni list RS, št. 60/11 – UPB, 66/17 in 42/25) je Občinski svet Občine Luče na 21. redni seji dne 22. decembra 2025 sprejel

O D L O K

o rebalansu 2 proračuna Občine Luče za leto 2025

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsebina odloka)

S tem odlokom se v proračunu Občine Luče za leto 2025 (v nadaljnjem besedilu: proračun) določa nova višina proračuna.

II. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA

2. člen

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov določa v naslednjih zneskih, tako da se s tem odlokom nadomešča tabela iz drugega člena Odloka o proračunu Občine Luče za leto 2025, ki se po novem glasi:

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV		v evrih
Skupina/Podskupina kontov/Konto/Podkonto		Proračun leta 2025
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+prenesena sredstva iz preteklega leta)	6.072.847
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	2.760.474
70	DAVČNI PRIHODKI	2.505.374
	700 Davki na dohodek in dobiček	2.338.374
	703 Davki na premoženje	46.000
	704 Domači davki na blago in storitve	115.000
	706 Drugi davki in prispevki	6.000
71	NEDAVČNI PRIHODKI	255.100
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	215.000
	711 Takse in pristojbine	2.100
	712 Denarne kazni	2.000
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	0
	714 Drugi nedavčni prihodki	36.000
72	KAPITALSKI PRIHODKI	53.150
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	0
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	53.150
73	PREJETE DONACIJE	
	730 Prejete donacije iz domačih virov	
74	TRANSFERNI PRIHODKI	3.259.223
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	3.259.223
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev EU	
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	8.028.641
40	TEKOČI ODHODKI	6.153.359
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	297.850
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	55.760
	402 Izdatki za blago in storitve	5.732.743
	403 Obresti	0
	409 Rezerve	67.006
41	TEKOČI TRANSFERI	1.415.290
	410 Subvencije	294.740
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	557.800
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	168.600
	413 Drugi tekoči domači transferi	394.150
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	407.672
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	407.672
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	52.320
	431 Invest. transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	17.820
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	34.500

III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK/PRIMANJKLJAJ (I.-II.)	-1.955.794
B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB		
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
C. RAČUN FINANCIRANJA		
VII.	ZADOLŽEVANJE	0
50	DOMAČE ZADOLŽEVANJE	0
VIII.	ODPLAČILA DOLGA	0
55	ODPLAČILA DOMAČEGA DOLGA	0
IX.	SPREMEMBA SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-1.955.794
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	0
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	1.955.794
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	1.955.794

3. člen

V vseh ostalih delih ostaja Odlok o proračunu Občine Luče za leto 2025 nespremenjen.

4. člen

(uveljavitev odloka)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-14/2025

Luče, dne 22. decembra 2025

Župan
Občine Luče
Klavdij Strmčnik

4012. Odlok o proračunu Občine Luče za leto 2026

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB in drugi), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – UPB in drugi) in 8. ter 17. člena Statuta Občine Luče (Uradni list RS, št. 60/11 – UPB, 66/17 in 42/25) je Občinski svet Občine Luče na 21. redni seji dne 22. decembra 2025 sprejel

ODLOK**o proračunu Občine Luče za leto 2026**

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(vsečina odloka)

S tem odlokom se za proračun Občine Luče za leto 2026 (v nadaljnjem besedilu: proračun) določajo višina proračuna,

postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

II. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA

2. člen

(sestava proračuna in višina splošnega dela proračuna)

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni kontov.

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov določa v naslednjih zneskih:

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV		v evrih
	Skupina/Podskupina kontov/ Konto/Podkonto	Proračun leta 2026
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	7.188.060
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	2.753.010
70	DAVČNI PRIHODKI	2.642.410
	700 Davki na dohodek in dobiček	
	703 Davki na premoženje	
	704 Domači davki na blago in storitve	
71	NEDAVČNI PRIHODKI	110.600
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	
	711 Takse in pristojbine	
	712 Denarne kazni	
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	
	714 Drugi nedavčni prihodki	
72	KAPITALSKI PRIHODKI	0
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	15.000
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	
73	PREJETE DONACIJE	
	730 Prejete donacije iz domačih virov	
74	TRANSFERNI PRIHODKI	4.420.050
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev EU	
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	8.188.060
40	TEKOČI ODHODKI	
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	
	402 Izdatki za blago in storitve	
	403 Obresti	
	409 Rezerve	
41	TEKOČI TRANSFERI	
	410 Subvencije	
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	
	413 Drugi tekoči domači transferi	
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	
	431 Invest. transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso prorač. uporabniki	

	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK/ PRIMANJKLJAJ (I.-II.)	-1.000.000
B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB		
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
C. RAČUN FINANCIRANJA		
VII.	ZADOLŽEVANJE	0
50	DOMAČE ZADOLŽEVANJE	0
VIII.	ODPLAČILA DOLGA	0
55	ODPLAČILA DOMAČEGA DOLGA	0
IX.	SPREMEMBA SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-1.000.000
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	0
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	1.000.000
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	1.000.000

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in konte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Posebni del proračuna do ravni proračunskih postavk – kontov in načrt razvojnih programov sta prilogi k temu odloku in se objavita na spletni strani Občine Luče.

Načrt razvojnih programov sestavljajo projekti.

III. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

(izvrševanje proračuna)

Proračun se izvršuje na ravni proračunske postavke.

Načrtovano porabo sredstev proračuna v okviru dvomestne šifre področja proračunske porabe iz programske klasifikacije iz posebnega dela proračuna je možno prekoračiti le za namene, če jih opredeljuje zakon ali sklep Vlade Republike Slovenije (sredstva za plače, sredstva za druge osebne prejemke, prispevke).

Za izvrševanje proračuna je odgovoren župan občine. Za odrejanje izvrševanja proračuna lahko župan pooblasti še posamezne odgovorne delavce občinske uprave in podžupana.

4. člen

(namenski prihodki in odhodki proračuna)

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov, določenih v prvem stavku prvega odstavka 43. člena ZJF, tudi naslednji:

- transferni prihodki požarne takse po 59. členu Zakona o varstvu pred požarom
- prihodki od prodaje stavbnih zemljišč

- okoljska dajatev za onesnaževanje okolja zaradi odvajanja odpadnih voda
- okoljska dajatev za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov
- prihodki iz naslova sofinanciranja projektov
- prihodki iz naslova doplačil ali sofinanciranja občanov za izvajanje programov investicijskega značaja.

Če se v tekočem letu v proračun vplača namenski prejemek, ki zahteva namenski izdatek, ki v finančnem načrtu proračuna ni izkazan ali ni izkazan v zadostni višini, se za višino namenskih prejemkov poveča obseg izdatkov finančnega načrta in proračuna.

5. člen

(prerazporejanje pravic porabe)

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

Župan lahko prerazporeja pravice porabe sredstev znotraj štirimestne šifre glavnega programa iz programske klasifikacije iz posebnega dela proračuna na predlog neposrednega uporabnika. Ne more pa prerazporejati pravic porabe med investicijskimi in ostalimi odhodki proračuna.

Župan z zaključnim računom poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu za leto 2026 in njegovi realizaciji.

6. člen

(največji dovoljeni obseg prevzetih obveznosti v breme proračunov prihodnjih let)

Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu razpiše javno naročilo za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov, če so zanj načrtovane pravice porabe na proračunskih postavkah v sprejetem proračunu.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za investicijske odhodke in investicijske transfere ne sme presegati 80 % pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika, ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih za blago in storitve in za tekoče transfere, ne sme presegati 25 % pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika.

Omejitve iz prvega in drugega odstavka tega člena ne veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnimi pogodbami, razen če na podlagi teh pogodb lastninska pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika, in prevzemanje obveznosti za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov.

Prevzete obveznosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se načrtujejo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika in načrtu razvojnih programov.

7. člen

(spreminjanje načrta razvojnih programov)

Predstojnik neposrednega uporabnika (župan) lahko spreminja vrednost projektov v načrtu razvojnih programov. Projekte, katerih vrednost se spremeni za več kot 25 % mora predhodno potrditi občinski svet.

Projekti, za katere se zaradi prenosa plačil v tekoče leto, zaključek financiranja prestavi iz predhodnega v tekoče leto, se uvrstijo v načrt razvojnih programov po uveljavitvi proračuna.

Novi projekti se uvrstijo v načrt razvojnih programov na podlagi odločitve občinskega sveta.

8. člen

(proračunski skladi)

Proračunski skladi so:

1. proračunska rezerva občine, oblikovana po ZJF,
2. splošna proračunska rezervacija, oblikovana po ZJF

3. splošna proračunska rezervacija – Sklad za obnovo občinskega premoženja, oblikovan prostovoljno.

V sredstva proračunske rezerve občine se izloča največ do 1,5 % PPI. V letu 2026 se ta rezerva oblikuje v višini 37.500 evrov. Sredstva proračunske rezerve se uporabljajo za financiranje izdatkov za odpravo posledic naravnih nesreč, kot so potres, poplava, zemeljski plaz, snežni plaz, visok sneg, močan veter, toča, žled, pozeba, suša, množični pojav nalezljive človeške, živalske ali rastlinske bolezni, druge nesreče, ki jih povzročijo naravne sile in ekološke nesreče. Na predlog za finance pristojnega organa občinske uprave odloča o uporabi sredstev proračunske rezerve za namene iz drugega odstavka 49. člena ZJF župan in o tem s pisnimi poročili obvešča občinski svet.

Splošna proračunska rezervacija se v letu 2026 ne vplača, ker obstaja iz preteklih let. Sredstva splošne proračunske rezervacije se uporabljajo za nepredvidene namene, za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva, ali za namene, za katere se med letom izkaže, da niso zagotovljena sredstva v zadostnem obsegu, ker jih pri pripravi proračuna ni bilo mogoče načrtovati. Porabljena sredstva splošne proračunske rezervacije se razporedijo pri uporabnikih na postavko, na katero se nanašajo, če takšne postavke ni, pa se zanje odpre nova postavka. O uporabi sredstev splošne proračunske rezervacije za namene iz drugega odstavka 42. člena ZJF odloča župan.

Splošna proračunska rezervacija – Sklad za obnovo občinskega premoženja se v letu 2026 oblikuje v višini 10.906 evrov. Sredstva tega sklada se uporabljajo izključno za obnovo premoženja občine, ki bi ga prizadel požar, poplave, izliv vode, obnova vozil občine v primeru nesreče ter odškodnine v primeru odgovornosti občine. Porabljena sredstva sklada za obnovo občinskega premoženja se razporedijo pri uporabnikih na postavko, na katero se nanašajo, če takšne postavke ni, pa se zanje odpre nova postavka. O uporabi sredstev sklada za obnovo občinskega premoženja odloča župan.

IV. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE STVARNEGA IN FINANČNEGA PREMOŽENJA DRŽAVE

9. člen

Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF, lahko župan dolžniku do višine 300 evrov odpiše oziroma delno odpiše plačilo dolga.

V. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE IN JAVNEGA SEKTORJA

10. člen

(obseg zadolževanja občine in izdanih poroštev občine)

Zaradi kritja presežkov odhodkov nad prihodki v bilanci prihodkov in odhodkov, presežkov izdatkov nad prejemki v računu finančnih terjatev in naložb ter odplačila dolgov v računu financiranja se občina za proračun leta 2026 lahko zadolži v skladu z Zakonom o javnih financah in Zakonom o financiranju občin.

11. člen

(obseg zadolževanja javnih zavodov in javnih podjetij ter obseg zadolževanja in izdanih poroštev pravnih oseb, v katerih ima občina odločujoč vpliv na upravljanje)

Pravne osebe javnega sektorja na ravni občine (javni zavodi in javna podjetja, katerih ustanoviteljica je občina) se lahko v letu 2026 zadolžijo do skupne višine 500.000 evrov.

Pravne osebe, v katerih ima občina odločujoč vpliv na upravljanje, se lahko v letu 2026 zadolžijo do skupne višine 100.000 evrov in izdajo poročstva do skupne višine glavnice 20.000 evrov.

O dajanju soglasij k zadolževanju javnih podjetij in javnih zavodov odloča župan.

Izdana poročstva se štejejo v obseg možnega zadolževanja občine.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

12. člen

(začasno financiranje v letu 2027)

V obdobju začasnega financiranja Občine Luče v letu 2027, če bo začasno financiranje potrebno, se uporablja ta odlok in sklep o določitvi začasnega financiranja.

13. člen

(uveljavitev odloka)

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-15/2025

Luče, dne 22. decembra 2025

Župan

Občine Luče

Klavlđ Strmčnik

4013. Sklep o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta na kmetijskih zemljiščih brez spremembe namenske rabe za nadomestitveno lokacijo kmetije Voler

Na podlagi 57. člena Zakona o obnovi, razvoju in zagotavljanju finančnih sredstev (Uradni list RS, št. 131/23), 119. in 129. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 199/21, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 95/23 – ZIUOPZP, 23/24, 109/24, 25/25 odl. US in 75/25) ter 8. in 17. člena Statuta Občine Luče (Uradni list RS, št. 60/11 – UPB, 66/17 in 42/25), je župan Občine Luče dne 17. 12. 2025 sprejel

S K L E P**o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta na kmetijskih zemljiščih brez spremembe namenske rabe za nadomestitveno lokacijo kmetije Voler**

1. člen

(predmet sklepa)

S tem sklepom se začne postopek priprave Občinskega podrobnega prostorskega načrta na kmetijskih zemljiščih brez

spremembe namenske rabe za nadomestitveno lokacijo kmetije Voler (v nadaljevanju OPPN), saj so bili obstoječi objekti kmetije med poplavami dne 4. 8. 2023 porušeni.

2. člen

(območje in predmet načrtovanja)

(1) Območje priprave OPPN se nahaja severovzhodno od naselja Luče, kmetija predstavlja razpršeno poselitev, severovzhodno od vodotoka Savinja.

(2) Območje OPPN je velikosti 3840 m². Obsega dele zemljišč s parcelnimi številkami: 110/2, 110/3, 110/4, 538/1, 538/2, 538/3, 538/4 in 116/1, k.o. 911 Raduha.

(3) Območje OPPN za obnovo lahko pri načrtovanju potrebnih omrežij gospodarske javne infrastrukture poseže tudi izven območja OPPN.

(4) Točen obseg OPPN se lahko v nadaljnjih fazah načrtovanja še spremeni zaradi zahtev nosilcev urejanja prostora, strokovnih in tehničnih rešitev predvidenih objektov in drugo.

(5) Predmet OPPN je nadomestitvena gradnja stanovanjske stavbe in gospodarskih objektov (hlev, dve lopi in kašča ter rekonstrukcija, prizidava in sprememba namembnosti žage).

3. člen

(način pridobitve strokovnih rešitev)

(1) Strokovne rešitve se pripravijo na podlagi veljavne prostorske dokumentacije občine, prikaza analize stanja prostora, strokovnih podlag, investicijskih namer lastnika ter usmeritev in mnenj nosilcev urejanja prostora.

(2) Če se v postopku priprave OPPN ugotovi, da je utemeljeno treba izdelati dodatne strokovne podlage, se te pripravijo med postopkom izdelave OPPN.

4. člen

(vrsta postopka)

OPPN se pripravi in sprejme po rednem postopku skladno s 57. členom Zakona o obnovi, razvoju in zagotavljanju finančnih sredstev (Uradni list RS, št. 131/23, 81/24, 109/24 in 57/25) ter 119. in 129. členom Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 199/21, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 95/23 – ZIUOPZP, 23/24, 109/24, 25/25 – odl. US in 75/25).

5. člen

(roki za pripravo OPPN)

Za pripravo OPPN so opredeljeni naslednji okvirni roki, ki se zaradi nepredvidljivih zahtev in pogojev v postopku lahko tudi spremenijo:

	Faze	Rok (delovni dnevi)
1.	priprava pobude	izvedeno
2.	pridobitev mnenja Zavoda RS za varstvo narave	pridobljeno
3.	pridobitev odločbe Ministrstva za okolje, podnebje in energijo	pridobljeno
4.	sprejem sklepa o pripravi OPPN, pridobitev identifikacijske številke MNVP	10
5.	pridobivanje podrobnejših usmeritev ter podatkov in strokovnih podlag nosilcev urejanja prostora (v nadaljevanju: NUP)	30* (+30 dni)
6.	izdelava osnutka OPPN	20
7.	pridobivanje (prvih) mnenj NUP	30
8.	izdelava dopolnjenega osnutka OPPN za javno razgrnitev po prejemu prvih mnenj in vseh strokovnih podlag, zahtevanih v podrobnejših usmeritvah in prvih mnenjih	15
9.	javna razgrnitev in javna obravnava	30*
10.	priprava stališč do morebitnih pripomb v javni razgrnitvi, sprejem stališč	10
11.	izdelava predloga OPPN	10
12.	pridobivanje (drugih) mnenj NUP k predlogu	30* (+30 dni)
13.	izdelava usklajenega predloga OPPN za sprejem po prejemu vseh mnenj	5
14.	sprejem odloka OPPN na občinskem svetu, objava	30
15.	izdelava končnih izvodov OPPN	5

Opomba: * zakonsko določeni roki

6. člen

(nosilci urejanja prostora)

(1) Pristojni nosilci urejanja prostora, ki sodelujejo pri pripravi akta ter podajo usmeritve in mnenja k OPPN so:

- Ministrstvo za naravne vire in prostor, Direktorat za prostor in graditev, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana,
- Ministrstvo za naravne vire in prostor, Direktorat za naravo, Dunajska cesta 47, 1000 Ljubljana,
- Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Direktorat za kmetijstvo, Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana,
- Ministrstvo za naravne vire in prostor, Direkcija RS za vode, Sektor območja Savinje, Mariborska cesta 86, 3000 Celje,
- Ministrstvo za obrambo, Uprava za zaščito in reševanje, Vojkova c. 61, 100 Ljubljana,
- Ministrstvo za kulturo, Maistrova ulica 10, 1000 Ljubljana,
- Občina Luče, Luče 106, 3334 Luče,
- Javno podjetje komunala d.o.o., Praprotnikova 36, 3330 Mozirje,
- Elektro Celje d.d., Vrunčeva cesta 2a, 3000 Celje,
- Telekom Slovenije d.d., Dostopovna omrežja, Operativna, TKO vzhodna Slovenija, Lava 1, 3000 Celje.

(2) V postopek se lahko vključijo tudi drugi nosilci urejanja prostora, če se v okviru postopka priprave ugotovi, da ureditve posegajo v njihovo delovno področje.

7. člen

(način vključevanja javnosti)

(1) Občina seznani javnost s pričetkom postopka priprave OPPN z objavo tega sklepa in spremljajočega gradiva na spletni strani občine.

(2) Občina pripravi javno razgrnitev dopolnjenega osnutka OPPN, ki traja najmanj 30 dni, v tem času zagotovi njegovo javno obravnavo. Javnost se seznani s krajem in časom javne razgrnitve in javne obravnave, s spletnim naslovom, kjer je dopolnjeni osnutek OPPN objavljen, s načinom dajanja pripomb in rokom za njihovo posredovanje.

(3) Občina preuči pripombe in predloge javnosti ter do njih zavzame stališča, ki jih skupaj s predlogom OPPN objavi na svoji spletni strani.

(4) Občinski svet Občine Luče sprejme OPPN z odlokom, ki se po sprejemu javno objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

8. člen

(obveznosti v zvezi s financiranjem priprave OPPN)

Vse stroške v zvezi s pridobivanjem strokovnih podlag, strokovnih rešitev in izdelavo OPPN prevzame Občina Luče.

9. člen

(celovita presoja vplivov na okolje)

(1) Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo izdalo odločbo št. 35409-149/2025-12 z dne 11. 12. 2025, iz katere izhaja, da celovite presoje vplivov na okolje ni treba izvesti.

(2) Zavod Republike Slovenije za varstvo narave je izdal mnenje št. 3563-0542/2025-3, z dne 4. 12. 2025, iz katerega izhaja, da presoje sprejemljivosti vplivov izvedbe plana v naravo na varovana območja ni treba izvesti.

10. člen

(objava in začetek veljavnosti sklepa)

Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na spletni strani Občine Luče ter začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 007-12/2025-1

Luče, dne 17. decembra 2025

Župan
Občine Luče
Klavlđ Strmčnik

4014. Sklep o spremembi izvedbene regulacije prostora na zemljišču parc. št. 291/7 in 291/10, k.o. 911-Raduha (ID: 5494)

Na podlagi 13. člena Zakona o obnovi, razvoju in zagotavljanju finančnih sredstev (Uradni list RS, št. 131/23, 81/24, 109/24 in 57/25, v nadaljnjem besedilu ZORZFS) in Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 199/21, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 95/23 – ZIUOPZP, 23/24; 109/24, 25/25 – odl. US in 75/25, v nadaljnjem besedilu: ZUreP-3) ter 17. člena Statuta občine Luče (Uradni list RS, št. 60/11 – UPB, 66/17 in 42/25) je Občinski svet Občine Luče na 21. redni seji dne 22. decembra 2025 sprejel

S K L E P

o spremembi izvedbene regulacije prostora na zemljišču parc. št. 291/7 in 291/10, k.o. 911-Raduha (ID: 5494)

1. člen

(namen lokacijske preveritve)

(1) S tem sklepom se potrdi Elaborat lokacijske preveritve za načrtovanje sprememb stavbnega zemljišča za gradnjo nadomestitvenih objektov – na parceli št. 558/1, k.o. 936–Prihova, ki ga je izdelalo podjetje Razvojni center PLANIRANJE d.o.o. Celje, Ulica XIV. divizije 14, 3000 Celje pod številko projekta 21/24, z datumom marec 2025, dopolnitev junij 2025 v2, dopolnitev september 2025 v3.

(2) Z lokacijsko preveritvijo se v povezavi z gradnjo nadomestitvenega objekta v Občini Nazarje predlaga nova izvedbena regulacija na območju objektov predvidenih za odstranitev na parcelah št. 291/7 in 291/10, k.o. 911-Raduha v Občini Luče.

2. člen

(sklep vlade za objekte za odstranitev)

Vlada Republike Slovenije je v skladu s prvim odstavkom 151.c člena Zakona o interventnih ukrepih za odpravo posledic poplav in zemeljskih plazov iz avgusta 2023 (Uradni list RS, št. 95/23, 117/23, 131/23 – ZORZFS, 62/24 in 47/25) sprejela Sklep o določitvi objektov, katerih odstranitev je nujno potrebna in v javno korist, na območju Občine Luče in Občine Ljubno (Uradni list RS, št. 35/24) s katerim je v deseti alineji I točke izreka določeno, da je zaradi zavarovanja življenja in zdravja ljudi nujno potrebna in v javno korist opredeljena odstranitev objekta:

– Raduha 57, Občina Luče, št. stavbe 41, parcela št. 291/10, k.o. 911-Raduha (št. strokovnega mnenja SM-LUČRDH53S).

3. člen

(izvedbena regulacija na območju objektov za odstranitev)

(1) Na območju, ki obsega parceli št. 291/7 in 291/10, k.o. 911-Raduha, se spremeni izvedbena regulacija prostora tako, da je na območju objektov za odstranitev prepovedana gradnja vseh objektov razen gradnja GJl ter posegi za saniranje plazov in izvajanje ukrepov za varstvo pred škodljivim delovanjem vode (ne le protipoplavnih ukrepov).

(2) Območje objektov predvidenih za odstranitev na katerem je predvidena nova izvedbena regulacija prostora je prikazano v grafični prilogi tega sklepa o izvedbi regulacije prostora.

4. člen

Ta sklep se objavi v zbirki prostorskih aktov prostorskega informacijskega sistema z identifikacijsko številko ID 5494.

5. člen

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 007-13/2025

Luče, dne 22. decembra 2025

Župan
Občine Luče
Klavlđ Strmčnik

LEGENDA

območje lokacijske preveritve/spremembe izvedbene regulacije prostora

ELABORAT LOKACIJSKE PREVERITVE ZA
NAČRTOVANJE SPREMENB STAVBNEGA ZEMLJIŠČA
ZA GRADNJO NADOMESTITVENIH OBJEKTOV
- na parceli št. 558/1, k.o. 936-Priřtova

PRIKAZ OBMOČJA LOKACIJSKE PREVERITVE - SPREMEMBE
IZVEDBENE REGULACIJE PROSTORA NA OBMOČJU OBČINE
LUČE
M 1:1000

Št. projekta: 2124
Datum: marec 2025

IZPOLNILEC UPRAVE IN IZVEDBE
Razvojni center
PLANIRANJE d.o.o. Celje
Ulica XV. divizije 14, 3000 Celje

5.2

MORAVSKE TOPLICE**4015. Sklep o imenovanju predsednika posebne občinske volilne komisije**

Občinski svet Občine Moravske Toplice je na 23. redni seji dne 16. 12. 2025 na podlagi 38. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, s spremembami in dopolnitvami) in 19. člena Statuta Občine Moravske Toplice (Uradni list RS, št. 1/25, 30/25) sprejel

S K L E P**o imenovanju predsednika posebne občinske volilne komisije****I.**

Zaradi smrti predsednika Posebne občinske volilne komisije Občine Moravske Toplice, se za preostanek mandatne dobe, na mesto predsednice imenuje:

MATEJA CIGUT, Kardoševa 8, 9000 Murska Sobota – predsednica.

II.

Mandatna doba predsednice preneha s potekom mandata članov Posebne občinske volilne komisije Občine Moravske Toplice, imenovanih s Sklepom o imenovanju posebne občinske volilne komisije (Uradni list RS, št. 57/23).

III.

Ta sklep začne veljati z dnem sprejema in se ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 011-0010/2025-11

Moravske Toplice, dne 16. decembra 2025

Župan
Občine Moravske Toplice
Alojz Glavač

po pooblastilu št. 020-0003/2025-1
z dne 19. 3. 2025

Sašo Koca
podžupan

4016. Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Moravske Toplice za leto 2026

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 11/14 – popr., 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE, 62/24 – odl. US, 102/24 – ZLV-K in 83/25 – ZOUL), 16. člena Statuta Občine Moravske Toplice (Uradni list RS, št. 35/14, 21/15, 25/17) in 10. člena Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča v Občini Moravske Toplice (Uradni list RS, št. 70/17, 73/19, 130/23) je Občinski svet Občine Moravske Toplice na 23. redni seji dne 16. 12. 2025 sprejel

S K L E P**o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Moravske Toplice za leto 2026****1. člen**

Vrednost točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Moravske Toplice za leto

2026 znaša za zazidana stavbna zemljišča 0,00161 EUR, za nezazidana stavbna zemljišča pa 0,00029278 EUR.

2. člen

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. januarja 2026 dalje.

3. člen

S pričetkom veljavnosti tega sklepa preneha veljati Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Moravske Toplice za leto 2025 (Uradni list RS, št. 114/24).

Št. 422-0048/2025-3

Moravske Toplice, dne 16. decembra 2025

Župan
Občine Moravske Toplice
Alojz Glavač

po pooblastilu št. 020-0003/2025-1
z dne 19. 3. 2025

Sašo Koca
podžupan

PUCONCI**4017. Odlok o proračunu Občine Puconci za leto 2026**

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 11/14 – popr., 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE, 62/24 – odl. US in 102/24 – ZLV-K), 29. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617, 13/18, 195/20 – odl. US, 18/23 – ZDU-1O, 76/23, 24/25 – ZFisP-1 in 39/25; v nadaljevanju: ZJF) ter 17., 99., 102., 103. in 105. člena Statuta Občine Puconci (Uradni list RS, št. 91/15, 128/21) je Občinski svet Občine Puconci na 28. redni seji dne 19. 12. 2025 sprejel

O D L O K**o proračunu Občine Puconci za leto 2026****1. SPLOŠNA DOLOČBA****1. člen**

S tem odlokom se za Občino Puconci za leto 2026 določajo proračun, postopki izvrševanja proračuna ter obseg zadolževanja in poroštev občine in javnega sektorja na ravni občine (v nadaljnjem besedilu: proračun).

2. VIŠINA SPLOŠNEGA DELA PRORAČUNA IN STRUKTURA POSEBNEGA DELA PRORAČUNA**2. člen**

V splošnem delu proračuna so prikazani prejemki in izdatki po ekonomski klasifikaciji do ravni kontov.

Splošni del proračuna se na ravni podskupin kontov določa v naslednjih zneskih:

v eurih

A. BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV		
	Skupina/Podskupina kontov/Konto	Proračun leta 2026
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	12.567.828
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	8.568.603
70	DAVČNI PRIHODKI	7.205.650
	700 Davki na dohodek in dobiček	6.179.797
	703 Davki na premoženje	829.833
	704 Domači davki na blago in storitve	196.020
71	NEDAVČNI PRIHODKI	1.362.953
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	702.632
	711 Takse in pristojbine	12.000
	712 Globe in druge denarne kazni	7.000
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	33.000
	714 Drugi nedavčni prihodki	608.321
72	KAPITALSKI PRIHODKI	499.027
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	500
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in neopredmetenih dolgoročnih sredstev	498.527
73	PREJETE DONACIJE	8.000
	730 Prejete donacije iz domačih virov	8.000
74	TRANSFERNI PRIHODKI	3.228.898
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	2.763.193
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna Evropske unije	446.109
78	PREJETA SREDSTVA IZ EVROPSKE UNIJE IN IZ DRUGIH DRŽAV	263.300
	782 Prejeta sredstva iz proračuna EU iz strukturnih skladov	263.300
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	13.348.533
	40 TEKOČI ODHODKI	3.951.237
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	641.972
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	92.804
	402 Izdatki za blago in storitve	2.797.917
	403 Plačila domačih obresti	67.000
	409 Rezerve	351.544
41	TEKOČI TRANSFERI	4.557.768
	410 Subvencije	211.050
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	2.709.300
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	477.819
	413 Drugi tekoči domači transferi	1.159.148
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	4.479.729
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	4.479.729
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	359.800
	431 Investicijski transferi pravnim in fiz. osebam, ki niso proračunski uporabniki	251.800
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	108.000
III.	PRORAČUNSKI PRIMANJKLJAJ	-780.705
B. RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB		
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	0

75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	0
	750 Prejeta vračila danih posojil	0
	751 Prodaja kapitalskih deležev	0
	752 Kupnine iz naslova privatizacije	0
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV (440+441+442+443)	0
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	0
	440 Dana posojila	0
	441 Povečanje kapitalskih deležev in finančnih naložb	0
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	0
	443 Povečanje namenskega premoženja v javnih skladih in drugih osebah javnega prava, ki imajo premoženje v svoji lasti	0
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	0
C. RAČUN FINANCIRANJA		
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	200.000
50	ZADOLŽEVANJE	200.000
	500 Domače zadolževanje	200.000
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	378.115
55	ODPLAČILA DOLGA	378.115
	550 Odplačila domačega dolga	378.115
IX.	POVEČANJE (ZMANJŠANJE) SREDSTEV NA RAČUNIH (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	-958.820
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	-178.115
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.)	780.705
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH DNE 31. 12. PRETEKLEGA LETA	
	9009 Splošni sklad za drugo	958.820

Posebni del proračuna sestavljajo finančni načrti neposrednih uporabnikov, ki so razdeljeni na naslednje programske dele: področja proračunske porabe, glavne programe in podprograme, predpisane s programsko klasifikacijo izdatkov občinskih proračunov. Podprogram je razdeljen na proračunske postavke, te pa na podskupine kontov in konte, določene s predpisanim kontnim načrtom.

Načrt razvojnih programov sestavljajo projekti.

3. POSTOPKI IZVRŠEVANJA PRORAČUNA

3. člen

V tekočem letu se izvršuje proračun tekočega leta.

Proračun se izvršuje skladno z določbami zakona, ki ureja javne finance in podzakonskimi predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, in tega odloka.

Proračun se izvršuje na ravni proračunske postavke – konta (varianta: proračunske postavke – podkonta).

Veljavni načrt razvojnih programov tekočega leta mora biti za tekoče leto usklajen z veljavnim proračunom.

4. člen

Namenski prihodki proračuna so poleg prihodkov, določenih v prvem stavku prvega odstavka 43. člena ZJF, tudi naslednji prihodki:

1. prihodki požarne takse, ki se uporabijo za namene določene v zakonu o varstvu pred požarom,

2. okoljska dajatev za onesnaževanja okolja zaradi odlaganja odpadkov, ki se uporabi za namene po Uredbi o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi odlaganja odpadkov,

3. okoljska dajatev za onesnaževanje okolja zaradi odpadnih voda, ki se uporabi za namene po Uredbi o okoljski dajatvi za onesnaževanje okolja zaradi odpadnih voda,

4. prihodki od koncesijske dajatve za trajnostno gospodarjenje z divjadjo, ki se namenijo za izvajanje ukrepov varstva in vlaganj v naravne vire,

5. prihodki od koncesijske dajatve za posekan in prodan les, ki se namenijo izključno za vzdrževanje gozdnih cest in varstvo gozdov,

6. sredstva za sofinanciranje obveznosti občin z evidentiranimi romskimi naselji.

Če so namenski prihodki vplačani v proračun v manjšem obsegu, kot so načrtovani v sprejetem proračunu občine, občina prevzema in plačuje obveznosti samo v višini dejansko vplačanih oziroma razpoložljivih prejemkov.

Če so namenski prihodki vplačani v proračun v večjem obsegu, kot so načrtovani v sprejetem proračunu občine, občina prevzema in plačuje obveznosti samo v višini načrtovanih pravic porabe v sprejetem proračunu občine.

5. člen

O prerazporeditvah pravic porabe v posebnem delu proračuna med glavnimi programi v okviru področja proračunske porabe odloča župan na predlog neposrednega uporabnika z upoštevanjem določil Zakona o javnih financah.

Osnova za prerazporejanje pravic porabe je zadnji sprejeti proračun, spremembe proračuna ali rebalans proračuna.

Župan s polletnim poročilom in v začetku leta za prehodno leto z zaključnim računom poroča občinskemu svetu o veljavnem proračunu za leto 2026 in njegovi realizaciji.

6. člen

Župan lahko med izvrševanjem proračuna odpre novo proračunsko postavko, če so izpolnjeni pogoji iz 32. člena Pravilnika o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 50/07, 61/08, 99/09 – ZIPSRS1011, 3/13, 81/16, 11/22, 96/22, 105/22 – ZZNŠPP, 149/22, 106/23 in 88/24), ki se na podlagi drugega odstavka 1. člena navedenega pravilnika smiselno uporablja tudi za občine.

Sredstva za plačilo obveznosti, ki niso bile načrtovane ali niso bile načrtovane v zadostnem obsegu, se lahko začasno zagotovijo tudi iz sredstev splošne proračunske rezervacije (42. člen ZJF), če obseg sredstev na tej proračunski postavki to dopušča.

Pri pripravi rebalansa proračuna se dodeljena sredstva razporedijo v finančni načrt neposrednega proračunskega uporabnika.

V okviru že odprte proračunske postavke se lahko odpre nov podkonto. Pravice porabe na novem podkontu se zagotovijo z razporeditvijo v okviru proračunske postavke ali s prerazporeditvijo iz druge proračunske postavke.

7. člen

Neposredni uporabnik lahko v tekočem letu za projekte, ki so vključeni v veljavni načrt razvojnih programov, odda javno naročilo za celotno vrednost projekta, če so zanj načrtovane pravice porabe na proračunskih postavkah v sprejetem proračunu.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika za investicijske odhodke in investicijske transfere (podskupini kontov 420 in 430), ki bodo zapadle v plačilo v prihodnjih letih, ne sme presegati 80 % pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika, od tega:

1. v letu 2027 največ 80 % pravic uporabe in

2. v prihodnjih letih skupaj največ 40 % pravic uporabe.

Skupni obseg prevzetih obveznosti neposrednega uporabnika za blago in storitve in za tekoče transfere (skupini kontov 40 in 41), ki bodo zapadle v plačilo v letu 2027, ne sme presegati 25 % pravic porabe v sprejetem finančnem načrtu neposrednega uporabnika.

Omejitve iz prejšnjega odstavka tega člena ne veljajo za prevzemanje obveznosti z najemnimi pogodbami, razen če na

podlagi teh pogodb lastninska pravica preide oziroma lahko preide iz najemodajalca na najemnika in prevzemanje obveznosti za dobavo elektrike, telefona, vode, komunalnih storitev in drugih storitev, potrebnih za operativno delovanje neposrednih uporabnikov ter prevzemanje obveznosti za pogodbe, ki se financirajo iz namenskih sredstev EU, namenskih sredstev finančnih mehanizmov in sredstev drugih donatorjev.

Prevzete obveznosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se načrtujejo v finančnem načrtu neposrednega uporabnika in načrtu razvojnih programov.

8. člen

Neposredni uporabnik vodi evidenco projektov iz veljavnega načrta razvojnih programov. Načrt razvojnih programov mora biti usklajen s posebnim delom proračuna na kontih skupine 42, 43 in 410.

Spremembe veljavnega načrta razvojnih programov so nove uvrstitve projektov v načrt razvojnih programov in druge spremembe projektov.

O spremembi projekta v NRP v letu izvrševanja proračuna v mejah, ki jih omogočajo prerazporeditve, odloča župan.

Sprememba projekta v NRP brez rebalansa proračuna do 20 % izhodiščne vrednosti projekta je dovoljena na način, da o tem na seji odloča občinski svet, župan pa mora imeti na podlagi pooblastila za prerazporejanje pravic porabe zadostno pravico, da zagotovi sredstva na proračunski postavki.

O spremembi vrednosti veljavnih projektov do 20 % izhodiščne vrednosti odloča župan.

Spremembe vrednosti projektov v NRP, ki presegajo možnosti zagotovitve sredstev s prerazporeditvami župana, se v proračun uvrščajo z rebalansom proračuna.

Občinski svet odloča o uvrstitvi novih projektov v veljavni NRP in o spremembi vrednosti projektov nad 20 % izhodiščne vrednosti projektov. O spremembah vrednosti projektov v kasnejših letih odloča Občinski svet s sklepom.

9. člen

Prihodki in odhodki proračunskega sklada Občine Puconci so zajeti v posebnem finančnem načrtu, ki so namenjeni za zbirno sortirni center Puconci in je sestavni del proračuna občine.

10. člen

Na podlagi 49. člena ZJF se v proračunu občine zagotavljajo sredstva za proračunsko rezervo, ki deluje kot proračunski sklad.

Sredstva proračunske rezerve se uporabljajo za financiranje izdatkov za odpravo posledic naravnih nesreč, kot so potres, poplava, zemeljski plaz, snežni plaz, visok sneg, močan veter, toča, žled, pozeba, suša, množični pojav nalezljive človeške, živalske ali rastlinske bolezni, druge nesreče, ki jih povzročijo naravne sile in ekološke nesreče.

V sredstva proračunske rezerve se izloča del skupno doseženih letnih prejemkov proračuna v višini, ki je določena s proračunom, vendar največ do višine 1,5 % prejemkov proračuna.

Občina bo v letu 2026 izločila v proračunsko rezervo dodatna sredstva v višini 92.697 eurov.

11. člen

Na podlagi 42. člena ZJF se v proračunu del predvidenih proračunskih prejemkov vnaprej ne razporedi, ampak zadrži kot splošna proračunska rezervacija, ki se v proračunu posebej izkazuje.

Sredstva splošne proračunske rezervacije se uporabljajo za nepredvidene namene, za katere v proračunu niso zagotovljena sredstva, ali za namene, za katere se med letom izkaže, da niso zagotovljena sredstva v zadostnem obsegu, ker jih pri pripravi proračuna ni bilo mogoče načrtovati. Sredstva proračunske rezervacije ne smejo presegati 2 % prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov.

O uporabi sredstev splošne proračunske rezervacije odloča župan. Dodeljena sredstva splošne proračunske rezervacije se razporedijo v finančni načrt neposrednega uporabnika.

4. POSEBNOSTI UPRAVLJANJA IN PRODAJE STVARNEGA IN FINANČNEGA PREMOŽENJA

12. člen

Če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 77. člena ZJF lahko župan dolžniku do 1.000 eurov odpiše oziroma delno odpiše plačilo dolga, če bi bili stroški postopka izterjave v ne-sorazmerju z višino terjatve.

Župan odloča o vlogah za pokroviteljstva in sofinanciranje različnih prireditev do višine 1.000 eurov po vlogi znotraj možnosti, ki mu jih dovoljuje proračunska postavka za ta namen.

13. člen

Če se med proračunskim letom zaradi nastanka novih obveznosti za proračun ali zmanjšanja prihodkov proračuna ugotovi, da proračuna ne bo mogoče realizirati, lahko župan zadrži izvrševanje posameznih odhodkov proračuna, če s tem ne ogrozi plačevanja zapadlih zakonskih in pogodbenih obveznosti, ki dospejo v plačilo ali prerazporedi proračunska sredstva.

O odločitvi iz prejšnjega odstavka župan obvesti občinski svet.

Če proračuna ni možno uravnovesiti, mora župan predlagati rebalans proračuna.

14. člen

Občina lahko v tekočem letu za investicijske odhodke in investicijske transfere razpiše javno naročilo za celotno vrednost projekta, ki je vključen v načrt razvojnih programov, če so zanj že načrtovane pravice porabe na postavki proračuna za tekoče leto. V razpisnih pogojih javnega naročila se morajo opredeliti pogoji za sklenitev pogodbe.

15. člen

Pri investicijah, ki se financirajo po sprejetih kriterijih s sredstvi občine in krajevnih skupnosti, se upoštevajo le tista sredstva krajevnih skupnosti, ki jih pridobijo iz naslova nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za stanovanjske objekte ter namensko zbrana sredstva občanov za določeno investicijo.

16. člen

Če se med letom spremeni delovno področje oziroma pristojnost uporabnika proračuna se sorazmerno poveča ali zmanjša obseg sredstev za delovanje uporabnika.

O povečanju ali zmanjšanju sredstev odloča župan.

Če se uporabnik ali posredni uporabnik med letom ukine in njegovih nalog ne prevzame drug uporabnik se neuporabljen sredstva prenesejo v proračunsko rezervo ali se razporedijo med druge uporabnike.

5. OBSEG ZADOLŽEVANJA IN POROŠTEV OBČINE IN JAVNEGA SEKTORJA

17. člen

Občina se bo v letu 2026 dolgoročno zadolžila v višini 200.000 EUR.

18. člen

Javna podjetja in javni zavodi, katerih ustanoviteljica je občina, se smejo zadolževati le s soglasjem občine.

O soglasju odloča župan. Župan odloča tudi o dajanju poroštev za izpolnitev obveznosti javnih podjetij in javnih zavodov, katerih ustanoviteljica je občina, pod pogoji, ki jih določa zakon.

Uporabniki proračuna so dolžni nabavo opreme, investicijsko vzdrževalna dela in storitve oddajati s pogodbo in v skladu s predpisi, ki urejajo javno naročanje.

19. člen

S prostimi denarnimi sredstvi na računih upravlja župan. O obliki naložbe odloča župan skladno s predpisom ministra, pristojnega za finance.

6. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

20. člen

V obdobju začasnega financiranja Občine Puconci v letu 2027, če bo začasno financiranje potrebno, se uporablja ta odlok in sklep župana.

21. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2026.

Št. 410-0029/2025

Puconci, dne 19. decembra 2025

Župan
Občine Puconci
Uroš Kamenšek

4018. Odlok o organiziranju in izvajanju javne službe dolgotrajne oskrbe na domu v Občini Puconci

Na podlagi določila drugega odstavka 6. člena Zakona o dolgotrajni oskrbi /ZDOsk-1/ (Uradni list RS, št. 84/23, 112/24, 44/25) in 17. člena Statuta Občine Puconci (Uradni list RS, št. 91/15, 128/21) je Občinski svet Občine Puconci na 28. redni seji dne 19. 12. 2025 sprejel

ODLOK

o organiziranju in izvajanju javne službe dolgotrajne oskrbe na domu v Občini Puconci

1 SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(javna služba)

Ta odlok določa mrežo in način opravljanja javne službe dolgotrajne oskrbe na domu (v nadaljevanju: javna služba) v Občini Puconci (v nadaljevanju: občina).

2. člen

(naloge občine)

(1) Občina uresničuje svoje naloge na področju dolgotrajne oskrbe s tem, da:

1. spremlja izvajanje dolgotrajne oskrbe na domu in delovanje javne mreže na domu na območju občine;

2. zagotavlja mrežo javne službe, tako da ustanovi javni zavod za opravljanje dolgotrajne oskrbe na domu ali podeli koncesijo na podlagi javnega razpisa ali z javnim zavodom, katerega ustanovitelj je Republika Slovenija ali druga občina, sklene pogodbeno razmerje.

(2) Za izvajanje nalog iz prejšnjega odstavka tega člena zagotavlja občina finančne vire iz proračuna občine.

3. člen

(vsebina odloka)

S tem odlokom se določa način opravljanja javne službe, ki obsega:

- vrsto in obseg storitev javne službe,
- organizacijsko in prostorsko zasnovo opravljanja javne službe,

- pogoje za zagotavljanje in uporabo storitev javne službe,
- vire financiranja javne službe,
- pravice uporabnikov,
- nadzor nad izvajanjem javne službe,
- druga določila pomembna za opravljanje javne službe.

4. člen

(uporaba predpisov)

Za vprašanja v zvezi z izvajanjem javne službe iz drugega člena tega odloka, ki niso posebej urejena s tem odlokom se uporablja zakon, ki ureja dolgotrajno oskrbo in na njegovi podlagi izdani podzakonski predpisi.

5. člen

(pomen pojmov)

V odloku uporabljeni pojmi imajo enak pomen kot pojmi uporabljeni v zakonu, ki ureja področje dolgotrajne oskrbe.

2 VRSTA IN OBSEG STORITEV JAVNE SLUŽBE

6. člen

(dolgotrajna oskrba na domu)

(1) Dolgotrajna oskrba na domu je javna služba, ki se v obsegu in na način, kot ga določa zakon, ki ureja dolgotrajno oskrbo in na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi, izvaja v okviru javne mreže, ki jo zagotavlja občina.

(2) Izvajanje dolgotrajne oskrbe je nepridobitno in poteka pod enakimi pogoji za javne zavode ter druge pravne osebe in samostojne podjetnike posameznike, ki pridobijo koncesijo na podlagi javnega razpisa.

(3) Storitve dolgotrajne oskrbe na domu so:

- pomoč pri osnovnih dnevnih opravilih, ki obsegajo pomoč pri: prehranjevanju in pitju osebni higieni, oblačenju in slačenju, izločanju in odvajanju, gibanju, pripravi na spanje in počitek in druga osnovna dnevna opravila;

- pomoč pri podpornih dnevnih opravilih; pomoč pri gospodinjstvih opravilih, pomoč pri nakupu živil in življenjskih potrebščin, prinašanje, pripravo in postrežbo obrokov, spremstvo uporabnice oziroma uporabnika (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) v povezavi z izvajanjem storitev dolgotrajne oskrbe in druga podporna dnevna opravila;

- zdravstvena nega, vezana na osnovna dnevna opravila: spremljanje vitalnih funkcij in drugih parametrov, spremljanje zdravstvenega stanja uporabnika, priprava, dajanje in nadzor nad jemanjem zdravil, preprečevanje razjed zaradi pritiska ter druge storitve zdravstvene nege, vezane na osnovna dnevna opravila;

- storitve za krepitev in ohranjanje samostojnosti, kot jih določa zakon, ki ureja dolgotrajno oskrbo.

(4) Storitve dolgotrajne oskrbe na domu se izvajajo na naslovu, kjer uporabnik dejansko prebiva.

3 ORGANIZACIJSKA IN PROSTORSKA ZASNOVA
OPRAVLJANJA JAVNE SLUŽBE

7. člen

(oblika zagotavljanja javne službe)

(1) Javna služba iz prvega člena tega odloka se opravlja:

- v javnem zavodu za opravljanje dolgotrajne oskrbe na domu, ki ga ustanovi občina,

- v javnem zavodu, katerega ustanoviteljica je Republika Slovenija ali druga občina, s katerim občina sklene pogodbeno razmerje,

- s podelitvijo koncesije na podlagi javnega razpisa.

(2) Koncesija se podeli, če občina ugotovi, da javni zavodi za opravljanje dolgotrajne oskrbe ne morejo zagotavljati opravljanja le-te v obsegu, kot je določen z javno mrežo dolgotrajne oskrbe oziroma če javni zavodi za opravljanje dolgotraj-

ne oskrbe ne morejo zagotoviti nujne dostopnosti do storitev dolgotrajne oskrbe.

(3) Koncesijo za opravljanje javne službe podeli občina s soglasjem ministrstva, pristojnega za dolgotrajno oskrbo.

8. člen

(območje zagotavljanja javne službe)

Javna služba iz drugega odstavka tega odloka se zagotavlja na celotnem območju občine.

4 POGOJI ZA ZAGOTAVLJANJE IN UPORABO STORITEV
JAVNE SLUŽBE

9. člen

(pogoji za zagotavljanje in uporabo storitev javne službe)

(1) Dolgotrajna oskrba na domu se zagotavlja na način, da je vsem upravičencem enako dostopna, uporabna in kakovostna ter da se z njo zagotavljajo storitve dolgotrajne oskrbe vsem upravičencem glede na njihove potrebe.

(2) Upravičenka oziroma upravičenec do dolgotrajne oskrbe na domu (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) je zavarovana oseba, ki so ji priznane pravice iz zakona, ki ureja dolgotrajno oskrbo.

5 VIRI FINANCIRANJA JAVNE SLUŽBE

10. člen

(viri financiranja javne službe)

(1) Pravice do dolgotrajne oskrbe se financirajo iz naslednjih virov:

- iz prispevkov obveznega zavarovanja dolgotrajne oskrbe,
- sredstev državnega proračuna,
- lastno udeležbo uporabnika.

(2) Iz proračuna občine se financira spremljanje izvajanja dolgotrajne oskrbe na domu in delovanje javne mreže na domu na območju občine ter zagotavljanje mreže javne službe.

7 PRAVICE UPORABNIKOV

11. člen

(pravice uporabnikov)

Uporabniki imajo pravico do trajnega, nemotenega in kvalitetnega zagotavljanja storitev javne službe, ki je enako dostopna vsem uporabnikom na območju občine.

8 NADZOR NAD IZVAJANJEM JAVNE SLUŽBE

12. člen

(nadzor nad izvajanjem javne službe)

Nadzor nad izvajanjem nalog, ki jih zakon, ki ureja dolgotrajno oskrbo, nalaga občini, zlasti preverjanje obsega mreže javne službe, za katero je zadolžena občina, organizira in izvaja inšpekcija za dolgotrajno oskrbo.

9 DRUGA DOLOČILA POMEMBNA ZA OPRAVLJANJE
JAVNE SLUŽBE

13. člen

(vodenje evidenc)

(1) Izvajalci javne službe morajo voditi evidence v skladu z določili zakona, ki ureja dolgotrajno oskrbo in na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi.

(2) Pristojni organ občinske uprave občine ima pravico kadarkoli vpogledati v evidence, ki jih je dolžan voditi izvajalec javne službe, pri čemer je dolžan spoštovati določila zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

10 KONČNA DOLOČBA

14. člen

(objava in začetek veljavnosti)

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati osmi dan po objavi.

Št. 122-0032/2025

Puconci, dne 19. decembra 2025

Župan
Občine Puconci
Uroš Kamenšek

**4019. Odlok o predmetu in pogojih za podelitev
koncesije za opravljanje javne službe
dolgotrajne oskrbe na domu v Občini Puconci**

Na podlagi določil 77. člena Zakona o dolgotrajni oskrbi /ZDOsk-1/ (Uradni list RS, št. 84/23, 112/24, 44/25), Pravilnika o koncesijah na področju dolgotrajne oskrbe (Uradni list RS, št. 18/24) in 17. člena Statuta Občine Puconci (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 91/15, 128/21) je Občinski svet Občine Puconci na 28. redni seji dne 19. 12. 2025 sprejel

O D L O K

**o predmetu in pogojih za podelitev koncesije
za opravljanje javne službe dolgotrajne oskrbe
na domu v Občini Puconci**

1 SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina odloka)

(1) S tem odlokom, kot koncesijskim aktom, se določijo predmet in pogoji opravljanja javne službe dolgotrajne oskrbe na domu (v nadaljevanju: javna služba) v Občini Puconci, in sicer:

- utemeljitev razlogov za podelitev koncesije,
- dejavnost, ki je predmet javne službe,
- območje opravljanja javne službe in upravičence,
- vsebino javnega razpisa,
- način podelitve koncesije in pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar ter dokazila o njihovem izpolnjevanju,
- merila za izbor koncesionarja,
- način dela komisije za koncesije,
- začetek in čas trajanja koncesije,
- način podelitve koncesije,
- način sklenitve koncesijske pogodbe in njeno podrobnejšo vsebino,
- viri financiranja javne službe,
- nadzor nad opravljanjem javne službe,
- prenehanje koncesijskega razmerja,
- organ, ki opravi izbor koncesionarja,
- organ, pooblaščen za sklenitev koncesijske pogodbe in
- druge sestavine, potrebne za določitev in opravljanje javne službe.

(2) Za vprašanja v zvezi s podelitvijo koncesije za opravljanje javne službe, ki niso posebej urejena s tem odlokom se uporablja zakon, ki ureja dolgotrajno oskrbo in na njegovi podlagi izdani podzakonski predpisi.

2. člen

(utemeljitev razlogov za podelitev koncesije)

(1) Občina Puconci (v nadaljnjem besedilu: koncedent) v skladu z določili zakona, ki ureja dolgotrajno oskrbo ugotavlja,

da javni zavodi za opravljanje dolgotrajne oskrbe ne morejo zagotavljati opravljanja le-te v obsegu, kot je določen z javno mrežo dolgotrajne oskrbe oziroma če javni zavodi za opravljanje dolgotrajne oskrbe ne morejo zagotoviti nujne dostopnosti do storitev dolgotrajne oskrbe.

(2) Na podlagi ugotovitev iz prejšnjega odstavka občina zagotovi opravljanje javne službe s podelitvijo koncesije na podlagi javnega razpisa.

3. člen

(uporaba predpisov)

Za vprašanja v zvezi z izvajanjem javne službe iz tega odloka, ki niso posebej urejena s tem odlokom se uporablja zakon, ki ureja dolgotrajno oskrbo, zakon, ki ureja nekatere koncesijske pogodbe in zakon, ki ureja javno-zasebno partnerstvo ter na njihovi podlagi izdani podzakonski predpisi.

4. člen

(pomen pojmov)

V odloku uporabljeni pojmi imajo enak pomen kot pojmi uporabljeni v zakonu, ki ureja dolgotrajno oskrbo.

2 DEJAVNOST, KI JE PREDMET JAVNE SLUŽBE

5. člen

(dejavnost javne službe)

(1) Javna služba dolgotrajne oskrbe na domu po tem odloku obsega naslednje storitve (v nadaljnjem besedilu: storitve javne službe), in sicer:

- pomoč pri osnovnih dnevnih opravilih, ki obsegajo pomoč pri: prehranjevanju in pitju osebni higieni, oblačenju in slačenju, izločanju in odvajanju, gibanju, pripravi na spanje in počitek in druga osnovna dnevna opravila;
- pomoč pri podpornih dnevnih opravilih; pomoč pri gospodinjstvih opravilih, pomoč pri nakupu živil in življenjskih potrebščin, prinašanje, pripravo in postrežbo obrokov, spremstvo uporabnice oziroma uporabnika (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) v povezavi z izvajanjem storitev dolgotrajne oskrbe in druga podporna dnevna opravila;
- zdravstvena nega, vezana na osnovna dnevna opravila: spremljanje vitalnih funkcij in drugih parametrov, spremljanje zdravstvenega stanja uporabnika, priprava, dajanje in nadzor nad jemanjem zdravil, preprečevanje razjed zaradi pritiska ter druge storitve zdravstvene nege, vezane na osnovna dnevna opravila;
- storitve za krepitev in ohranjanje samostojnosti, kot jih določa zakon, ki ureja dolgotrajno oskrbo.

(2) Storitve dolgotrajne oskrbe na domu se izvajajo na naslovu, kjer uporabnica oziroma uporabnik (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) dejansko prebiva.

6. člen

(obseg neposrednega izvajanja storitev dolgotrajne oskrbe na domu)

Obseg neposrednega izvajanja storitev dolgotrajne oskrbe na domu je določen v urah in znaša za:

- 1. kategorijo dolgotrajne oskrbe 20 ur mesečno,
- 2. kategorijo dolgotrajne oskrbe 40 ur mesečno,
- 3. kategorijo dolgotrajne oskrbe 60 ur mesečno,
- 4. kategorijo dolgotrajne oskrbe 80 ur mesečno,
- 5. kategorijo dolgotrajne oskrbe 110 ur mesečno.

3 OBLIKA IZVAJANJA JAVNE SLUŽBE

7. člen

(oblika izvajanja javne službe)

(1) Javna služba iz 5. člena tega odloka se opravlja kot koncesionirana dejavnost. Koncesija se podeli enemu koncesionarju.

(2) Koncesijo za opravljanje storitev javne službe iz prvega člena tega odloka podeli koncedent z upravno odločbo na podlagi javnega razpisa s soglasjem ministrstva, pristojnega za dolgotrajno oskrbo.

(3) Koncedent podeli koncesijo na podlagi javnega razpisa domači ali tuji pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja dolgotrajno oskrbo ter na njegovi podlagi izdanimi podzakonskimi predpisi ter tem odlokom.

4 OBMOČJE ZAGOTAVLJANJA JAVNE SLUŽBE IN UPRAVIČENCI DO POMOČI DRUŽINI NA DOMU

8. člen

(območje zagotavljanja javne službe)

Javna služba iz 5. člena tega odloka se zagotavlja na celotnem območju Občine Puconci.

9. člen

(upravičenec do dolgotrajne oskrbe na domu)

Upravičenka oziroma upravičenec (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) do dolgotrajne oskrbe na domu je zavarovana oseba, ki so ji priznane pravice iz zakona, ki ureja dolgotrajno oskrbo.

5 TRAJANJE KONCESIJE

10. člen

(trajanje koncesije)

Koncesija se podeli za določen čas 10 let.

6 POGOJI, KI JIH MORA IZPOLNJEVATI KONCESIONAR IN DOKAZILA O NJIHOVEM IZPOLNJEVANJU

11. člen

(pogoji za podelitev koncesije)

Koncesionar mora za pridobitev in opravljanje koncesije izpolnjevati naslednje pogoje:

1. je domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, v Republiki Sloveniji registriran za opravljanje dejavnosti, ki je predmet koncesije, oziroma je podružnica tuje pravne osebe za opravljanje te dejavnosti vpisana v register v Republiki Sloveniji;

2. izpolnjuje kadrovske, prostorske in tehnične pogoje ter standarde za opravljanje dolgotrajne oskrbe, ki so določeni v zakonu, ki ureja dolgotrajno oskrbo in pravilniku, ki ureja kadrovske pogoje, usposabljanje in supervizijo v dolgotrajni oskrbi ter pravilniku, ki ureja minimalne prostorske in tehnične pogoje za opravljanje dolgotrajne oskrbe;

3. zagotavlja storitve dolgotrajne oskrbe, kot so pomoč pri osnovnih dnevnih opravilih, pomoč pri podpornih dnevnih opravilih, zdravstvena nega, vezana na osnovna dnevna opravila in storitev za krepitev in ohranjanje samostojnosti in

4. mu ni bilo s pravomočno sodbo ali dokončno odločbo upravnega organa prepovedano opravljanje dolgotrajne oskrbe, socialno varstvene ali zdravstvene dejavnosti;

5. da je vpisan v register izvajalcev dolgotrajne oskrbe in izpolnjuje pogoje za opravljanje dolgotrajne oskrbe na domu;

6. izkazuje finančno in poslovno sposobnost;

7. ima izdelan podroben program za opravljanje dolgotrajne oskrbe na domu na podlagi koncesije;

8. zagotavlja kakovostno in varno opravljanje storitev dolgotrajne oskrbe na domu oziroma v primeru, da storitev dolgotrajne oskrbe na domu še ni opravljal, poda pisno izjavo, da bo z dnem začetka izvajanja koncesijske pogodbe zagotavljal kakovostno in varno opravljanje storitev dolgotrajne oskrbe na domu;

9. mu v zadnjih petih letih ni bila odvzeta koncesija oziroma odpovedana koncesijska pogodba;

10. ima poravnane zapadle obvezne dajatve in druge denarne nedavčne obveznosti, ki jih v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, pobira davčni organ, v višini, ki presega 50 eurov. Šteje se, da ponudnik ne izpolnjuje obveznosti iz prejšnjega stavka tudi, če nima predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let od dneva preverjanja;

11. ni v stečajnem postopku, postopku prenehanja, postopku prisilne poravnave ali v postopku likvidacije.

12. člen

(dokazila)

(1) Ponudnik mora za pridobitev in opravljanje koncesije dolgotrajne oskrbe na domu k prijavi na javni razpis priložiti:

1. izjavo, da je pravna oseba oziroma samostojni podjetnik posameznik, registriran pri pristojnem organu Republike Slovenije za opravljanje dejavnosti, ki je predmet razpisane koncesije,

2. izjavo, da se strinja z razpisanimi pogoji in da dovoljuje, da se za namen javnega razpisa uporabljajo podatki, ki so razvidni iz dokumentacije, ki jo vodi občina in da se po potrebi preverijo tudi pri pristojnem organu Republike Slovenije za opravljanje dejavnosti, ki je predmet razpisane koncesije,

3. organizacijsko shemo s prikazanim številom in strukturo predvidenih zaposlenih, s podatki o njihovi izobrazbi ter svojo in njihove izjave, iz katerih je razvidno, da jih bo oziroma se bodo zaposlili pri koncesionarju ali organizacijsko shemo s prikazanimi predvidenimi zaposlenimi in pogoji, ki jih morajo izpolnjevati ter izjavo ponudnika, da bo pred začetkom opravljanja dolgotrajne oskrbe zaposlil izvajalce v skladu s standardi in normativi,

4. projekcijo finančnega poslovanja za petletno obdobje z izkazom denarnih tokov v skladu s Slovenskim računovodskim standardom 22 in

5. program dela opravljanja dolgotrajne oskrbe.

(2) Finančno in poslovno sposobnost ponudnik izkazuje tako, da k prijavi priloži naslednja dokazila:

1. letne računovodske izkaze za obdobje zadnjih treh let, od katerih so zadnji revidirani,

2. bonitetno informacijo AJ PES, in sicer

– BON – 2 za gospodarske družbe,

– BON – 2 za pravne osebe javnega prava in zasebnega prava ali

– BON – 1/SP za samostojne podjetnike,

3. izjavo ponudnika o njegovi poslovni ustreznosti,

4. izjavo o morebitnih drugih obveznostih.

(3) Kot letni računovodski izkazi za obdobje zadnjih treh let iz 1. točke prejšnjega odstavka se štejejo izkazi, s katerimi ponudnik razpolaga na dan zaključka zbiranja ponudb v skladu z zakonodajo, ki sicer ureja pripravo letnih poročil.

(4) Kot zadnji revidirani računovodski izkazi se štejejo revidirani računovodski izkazi, s katerimi ponudnik razpolaga na dan zaključka zbiranja ponudb v skladu z zakonodajo, ki ureja revidiranje letnih poročil. V primeru, da ponudnik ob zaključku zbiranja ponudb z revidiranimi računovodskimi izkazi za preteklo leto glede na roke v zakonodaji, ki ureja to področje, še ne razpolaga, pa se kot zadnji revidirani računovodski izkazi štejejo revidirani računovodski izkazi, ki se nanašajo na predpreteklo leto.

(5) Ponudnik, ki mora priložiti revidirane zadnje računovodske izkaze, priloži tudi revizijsko poročilo z mnenjem pooblaščenega revizorja.

(6) Ne glede na 1. točko tretjega odstavka tega člena v primeru, da ponudnik posluje manj kot tri leta, priloži razpoložljive računovodske izkaze, za leta, ko je posloval.

(7) Če je ponudnik v letu pred prijavo na razpis posloval z izgubo ali da izkazuje izgubo iz preteklih let v zadnjem izkazu bilance stanja, ponudnik pred potekom roka za prijavo na razpis priloži dokazilo, da je navedena izguba pokrita (sklep organa upravljanja in listinski dokaz o pokritju in viru sredstev za pokritje izgube).

7 MERILA ZA IZBOR KONCESIONARJA

13. člen

(merila za izbor koncesionarja)

(1) Pri izbiri koncesionarja se upoštevajo naslednja merila:

- strokovna usposobljenost, izkušnje in reference ponudnika,
- dostopnost lokacije opravljanja dolgotrajne oskrbe,
- ugotovitve iz nadzornih postopkov pri ponudniku,
- druge okoliščine in merila glede oblike dolgotrajne oskrbe, ki jih določa pravilnik.

(2) Merila in način njihove uporabe se podrobneje določi v razpisni dokumentaciji.

8 STROKOVNA KOMISIJA

14. člen

(strokovna komisija)

(1) Za pregled in oceno prispelih ponudb imenuje županja oziroma župan (v nadaljnjem besedilu: župan) strokovno komisijo, ki jo sestavljajo predsednik in najmanj dva člana. Vsi člani komisije morajo imeti najmanj visokošolsko izobrazbo in delovne izkušnje z delovnega področja, da omogočajo strokovno presojo vlog.

(2) Vsaj ena članica oziroma član (v nadaljnjem besedilu: član) komisije mora biti zaposlen pri koncedentu. Član komisije, ki je zaposlen pri koncedentu, je predsednica oziroma predsednik (v nadaljnjem besedilu: predsednik) komisije in sklicuje ter vodi seje komisije.

(3) Strokovna komisija sodeluje v postopku izbire koncesionarja tako, da pregleda in oceni vloge in ugotovi, ali izpolnjujejo razpisne pogoje, sestavi poročilo ter navede, katere vloge izpolnjujejo razpisne zahteve, razvrsti te vloge tako, da je razvidno, katera od vlog najbolj ustreza postavljenim merilom oziroma kakšen je nadaljnji vrstni red glede na ustreznost postavljenim merilom, ter posreduje poročilo občinski upravi.

15. člen

(delo strokovne komisije)

(1) Strokovna komisija je sklepčna, če je na seji prisotna večina njenih članov.

(2) O seji strokovne komisije se vodi zapisnik, ki ga podpišejo predsednik in člani komisije.

(3) Strokovno in administrativno pomoč strokovni komisiji zagotavlja občinska uprava.

(4) Strokovna komisija pri svojem delu upošteva določbe zakona, ki ureja dolgotrajno oskrbo, zakona, ki ureja nekatere koncesijske pogodbe ter zakona, ki ureja javno-zasebno partnerstvo in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov, ki se nanašajo na izvajanje storitev javne službe in podeljevanje koncesije.

9 POSTOPEK PODELITVE KONCESIJE

16. člen

(javni razpis)

(1) Koncesija se podeli na podlagi javnega razpisa, ki se objavi na spletni strani koncedenta in na portalu javnih naročil.

(2) Besedilo javnega razpisa mora vsebovati:

1. navedbo, da gre za podelitev koncesije za dolgotrajno oskrbo na domu;
2. številko in datum koncesijskega akta;
3. navedbo koncedenta;
4. vrsto, območje in predviden obseg in obliko dolgotrajne oskrbe;
5. predviden začetek koncesijskega razmerja;
6. trajanje koncesijskega razmerja;

7. način dostopa do koncesijske dokumentacije;

8. naslov, rok in način predložitve ponudbe;

9. navedbo zakonskih in drugih pogojev, ki jih morajo ponudniki izpolnjevati, ter dokazila o njihovem izpolnjevanju;

10. merila za izbiro koncesionarja;

11. naslov in datum odpiranja ponudb;

12. rok, v katerem bodo ponudniki obveščeni o izidu javnega razpisa;

13. druge podatke glede na posebnost posamezne oblike dolgotrajne oskrbe, ki je predmet koncesije.

(3) Koncedent ni zavezan k izbiri ponudnika in lahko zavrne tudi popolne ponudbe, če ugotovi, da na podlagi prejetih ponudb ni smotrno izvajanje storitev javne službe v obliki koncesije.

17. člen

(koncesijska dokumentacija)

(1) Koncesijska dokumentacija se pripravi v skladu s koncesijskim aktom. V primeru neskladja med koncesijskim aktom in koncesijsko dokumentacijo veljajo določbe koncesijskega akta. Podatki v koncesijski dokumentaciji so enaki podatkom, navedenim v objavi javnega razpisa.

(2) Koncesijska dokumentacija, ki se objavi na spletnih straneh koncedenta in na portalu javnih naročil ali prek njega, vsebuje najmanj:

1. številko in datum koncesijskega akta;
2. vrsto, območje ter predviden obseg in obliko dolgotrajne oskrbe, ki je predmet koncesije;
3. pogoje, ki jih mora izpolnjevati ponudnik za pridobitev koncesije in dokazila o njihovem izpolnjevanju;
4. pogoje financiranja dolgotrajne oskrbe na podlagi koncesije;
5. merila za izbiro koncesionarja;
6. opis postopka izbire koncesionarja;
7. navodila za pripravo in predložitev ponudbe;
8. vzorec koncesijske pogodbe;
9. rok za oddajo ponudbe;
10. predviden rok za sprejem odločitve o izbiri koncesionarja.

18. člen

(rok za prijavo na javni razpis)

Rok za prijavo na javni razpis mora omogočiti ponudnikom pripravo dokazil o izpolnjevanju predpisanih pogojev in ne sme biti krajši od 30 dni.

19. člen

(oddaja in odpiranje vlog)

(1) Ponudnik lahko ponudbo dopolnjuje oziroma spreminja do poteka razpisnega roka. Ponudba, ki je prispela h koncedentu po poteku razpisnega roka, je prepozna.

(2) Ponudnik do poteka razpisnega roka nima pravice vpogledati ponudbe drugih kandidatov na istem razpisu.

(3) Odpiranje ponudb za izbor koncesionarja je javno.

(4) Strokovna komisija ponudb, ki so prispele po roku, določenem v javnem razpisu, in nepravilno predloženih ponudb ne odpre, temveč jih neodprte nemudoma vrne pošiljatelju.

(5) O odpiranju ponudb se vodi zapisnik. Vanj se vpišejo morebitne pripombe predstavnikov kandidatov o poteku javnega odpiranja. Strokovna komisija vroči zapisnik o javnem odpiranju v roku osmih dni vsem ponudnikom.

20. člen

(ponovitev javnega razpisa)

(1) Če se na razpis ne prijavi noben ponudnik ali če nobena ponudba ni pravočasna, ali ni popolna, ali ni podana za v razpisu določeno območje ali noben ponudnik ne izpolnjuje predpisanih pogojev, koncedent s sklepom ugotovi, da razpis ni uspel.

(2) Razpis se lahko ponovi v roku, ki ne sme biti daljši od 60 dni od izdaje sklepa o neuspelem razpisu.

(3) Koncedent ni zavezan k izbiri ponudnika in lahko zavrne tudi popolne ponudbe, če ugotovi, da na podlagi prejetih ponudb ni smotrno izvajanje storitev javne službe v obliki koncesije.

10 NAČIN PODELITVE KONCESIJE

21. člen

(odločanje strokovne komisije)

(1) Po končanem odpiranju strokovna komisija pregleda vloge in ugotovi, ali izpolnjujejo razpisne pogoje.

(2) Strokovna komisija sme zahtevati od kandidatov pojasnila, da bi si pomagala pri pregledu, primerjavi in vrednotenju vlog. Pri tem pa ne sme dovoliti, da bi kandidat dopolnjeval ali kakor koli spreminjal svojo ponudbo. Posebej ne sme dovoliti, da bi spreminjal tiste dokumente iz ponudbe, ki vplivajo na vrednotenje ponudbe posameznega ponudnika.

(3) Strokovna komisija sme zahtevati le take dopolnitve ponudb, s katerimi se odpravijo manjša odstopanja od zahtev razpisne dokumentacije in ki v nobenem primeru ne vplivajo na vsebino ponudbe in ocenjevanje ter razvrščanje posamezne ponudbe skladno s postavljenimi merili za izbor koncesionarja.

22. člen

(poročilo strokovne komisije)

(1) Po končanem pregledu in vrednotenju strokovna komisija sestavi poročilo ter navede, katere ponudbe izpolnjujejo razpisne zahteve, ter razvrsti te ponudbe tako, da je razvidno, katera izmed njih najbolj ustreza postavljenim merilom oziroma kakšen je nadaljnji vrstni red glede na ustreznost postavljenim merilom.

(2) Komisija pošlje poročilo občinski upravi.

23. člen

(podelitev koncesije)

(1) O izbiri koncesionarja odloči koncedent z odločbo, ki jo izda občinska uprava. Koncedent o vseh ponudbah za določeno krajevno območje izvajanja dolgotrajne oskrbe na domu izda eno odločbo, s katero podeli koncesijo izbranemu ponudniku ali ponudnikom in določi čas trajanja koncesije v skladu z razpisom in zavrne neuspešne ponudbe. V postopku izdaje odločbe imajo položaj stranke le tisti ponudniki, ki so predložili ponudbo za določeno krajevno območje izvajanja posamezne vrste storitev.

(2) Pred izdajo odločbe o izbiri koncesionarja mora občinska uprava k podelitvi koncesije pridobiti soglasje ministrstva, pristojnega za dolgotrajno oskrbo.

(3) V odločbi se določi rok, v katerem izbrani izvajalec sklene koncesijsko pogodbo.

(4) Koncedent v petih dneh po končanem preverjanju in ocenjevanju ponudb vse ponudnike obvesti o izbiri koncesionarja. Koncedent o tej odločitvi obvesti ponudnike tako, da podpisano odločitev objavi na portalu javnih naročil. Odločitev se šteje za vročeno z dnem objave na portalu javnih naročil.

(5) Odločba, s katero se podeli koncesija, vsebuje:

1. razloge za zavrnitev ponudbe vsakega neuspešnega ponudnika;
2. podatke o izbranem koncesionarju;
3. obliko, območje in predviden obseg opravljanja dolgotrajne oskrbe, ki je predmet koncesije;
4. trajanje koncesijskega razmerja;
5. rok, v katerem se sklene koncesijska pogodba od pravnomočnosti odločitve, in

6. razloge za morebitno odločitev, da ni bila izbrana nobena ponudba ali da se postopek izbire koncesionarja znova začne.

(6) Odločitev o izbiri koncesionarja postane pravnomočna z dnem, ko zoper njo ni mogoče zahtevati pravnega varstva skladno s predpisi, ki urejajo javno naročanje.

11 KONCESIJSKA POGODBA

24. člen

(koncesijska pogodba)

(1) Koncesijsko pogodbo s koncesionarjem sklene župan.

(2) S koncesijsko pogodbo koncedent in koncesionar uredita medsebojna razmerja v zvezi z opravljanjem koncesije, in sicer najmanj:

1. obliko in predviden obseg opravljanja dolgotrajne oskrbe;

2. območje in lokacijo opravljanja dolgotrajne oskrbe na podlagi koncesije;

3. odgovornega nosilca pri izvajalcu dolgotrajne oskrbe, ki je direktor ali druga odgovorna oseba pri izvajalcu dolgotrajne oskrbe;

4. način financiranja dolgotrajne oskrbe na podlagi koncesije;

5. obratovalni čas;

6. začetek opravljanja dolgotrajne oskrbe na podlagi koncesije;

7. trajanje koncesijskega razmerja;

8. razloge in pogoje za odpoved koncesijske pogodbe, odpovedni rok in druge medsebojne pravice in obveznosti ob odpovedi koncesijske pogodbe;

9. pogoje, ki jih mora koncesionar izpolnjevati v času trajanja koncesijskega razmerja;

10. pravice in obveznosti koncedenta in koncesionarja v času trajanja in po poteku koncesijske pogodbe;

11. dolžnost in način poročanja o opravljanju dolgotrajne oskrbe na podlagi koncesije;

12. obveznost vzpostavitve notranjega nadzora ter sistema kakovosti in varnosti;

13. medsebojna razmerja v zvezi z morebitno škodo, povzročeno z opravljanjem ali neopravljanjem dolgotrajne oskrbe na podlagi koncesije;

14. pogodbene kazni zaradi neopravljanja ali nepravilnega opravljanja koncesijske dejavnosti.

(3) Med trajanjem koncesijskega razmerja so ob soglasju koncedenta dovoljene le nebitne spremembe koncesijskega razmerja, ki jih stranki skleneta v obliki spremembe koncesijske pogodbe, če s predpisi ni določeno drugače.

12 ODVZEM IN PRENEHANJE KONCESIJE

25. člen

(odvzem koncesije)

(1) Občinska uprava z odločbo odvzame koncesijo:

1. če koncesionar v roku, določenem v odločbi o podelitvi koncesije, ne podpiše koncesijske pogodbe, pa koncedent tega roka ne podaljša v skladu z zakonom;

2. če koncesionar v roku, določenem v odločbi o podelitvi koncesije, ne izpolni določenih pogojev za začetek opravljanja storitev, za katere je v odločbi o podelitvi koncesije določeno, da jih koncesionar izpolni po podelitvi koncesije in sklenitvi pogodbe, pa koncedent tega roka ne podaljša v skladu z zakonom;

3. če koncesionar ne opravlja javne službe v skladu s predpisi ter odločbo o koncesiji;

4. če koncesionar ne ravna v skladu z odločbami, izdanimi v okviru nadzora nad izvajanjem koncesije;

5. če je zaradi slabega finančnega stanja koncesionarja, visoke stopnje njegove zadolženosti, poslovanja z izgubo v daljšem obdobju, precejšnjega odstopanja finančnega stanja koncesionarja od projekcije finančnega poslovanja, ki jo je predložil v svoji ponudbi, ali iz drugih finančnih razlogov mogoče utemeljeno sklepati, da ne bo mogel ustrezno izvrševati dejavnosti, ki je predmet koncesije;

6. če je zaradi zmanjšanja potreb po opravljanju storitev, ki so predmet koncesije, treba na določenem krajevnem ob-

močju zmanjšati obseg izvajanja javne službe, ki je predmet koncesije, pa se koncesionar in koncedent ne sporazumeta o ustrezni spremembi koncesijske pogodbe ali njeni sporazumni razvezi.

(2) Občinska uprava pisno opozori koncesionarja o razlogu za odvzem koncesije, mu določi primeren rok za odpravo kršitev, slabega finančnega stanja ali za sporazumno spremembo oziroma razvezo pogodbe, in ga opozori, da bo v nasprotnem primeru uvedel postopek odvzema koncesije.

(3) Če v določenem roku koncesionar ne odpravi kršitev, slabega finančnega stanja ali v njem ne pride do sporazumne spremembe oziroma razveze pogodbe, občinska uprava po uradni dolžnosti izda odločbo, s katero odvzame koncesijo. Zoper odločbo o odvzemu koncesije ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

26. člen

(prenehanje koncesijske pogodbe)

(1) Koncesijska pogodba preneha:

- s potekom časa za katerega je bila sklenjena;
- s pričetkom stečajnega postopka nad koncesionarjem ali zaradi prenehanja koncesionarja kot pravne osebe;
- z odpovedjo pogodbe iz razlogov in pod pogoji, ki so določeni v koncesijski pogodbi;
- s sporazumom;
- z odvzemom koncesije;
- v drugih primerih, določenih z zakonom.

(2) Koncesionar ne sme odpovedati koncesijske pogodbe zaradi kršitev koncedenta, razen v primeru, ko koncedent ne izpolnjuje svojih obveznosti iz koncesijske pogodbe tako, da to koncesionarju onemogoča izvajanje koncesijske pogodbe.

27. člen

(odpoved koncesijske pogodbe)

(1) Med veljavnostjo koncesijske pogodbe lahko koncedent, ne glede na zakon, ki ureja obligacijska razmerja, odpove koncesijsko pogodbo, če:

- se je koncesija bistveno spremenila, kar terja nov postopek izbire koncesionarja;
- je za koncesionarja v času podelitve koncesije obstajal razlog za izključitev, zaradi katerega bi moral biti izključen iz postopka izbire koncesionarja ter
- je Sodišče Evropske unije po postopku v skladu z PDEU ugotovilo hujše kršitve obveznosti koncedenta, ki izhajajo iz PEU, PDEU in tega zakona, zato koncesija ne bi smela biti podeljena koncesionarju.

(2) Med veljavnostjo koncesijske pogodbe lahko koncesionar odpove to pogodbo iz utemeljenih razlogov, ki jih mora obrazložiti. Pisni odpovedi mora predložiti dokumentacijo, iz katere bodo izhajali razlogi za odpoved.

(3) Odpovedni rok je devet (9) mesecev.

28. člen

(prenehanje koncesije v primeru statusnih preoblikovanj)

(1) Koncesija je vezana na koncesionarja in ni prenosljiva. Koncesionar s pravico koncesije za dolgotrajno oskrbo ne more razpolagati in, razen če zakon ne določa drugače, tudi ne more biti predmet posamičnega ali univerzalnega prenosa. Pravni posel, ki bi bil sklenjen v nasprotju s prejšnjim stavkom, je ničen.

(2) Koncesija preneha v primeru statusnih preoblikovanj, do katerih pride s statusnopravno pripojitvijo ali združitvijo koncesionarja z drugo ali v drugo pravno osebo. V tem primeru preneha koncesija z dnem učinkovanja takšnega statusnega preoblikovanja.

(3) Če pa na novo nastala ali prevzemna družba ima koncesijo za izvajanje javne službe, ki je predmet koncesije za izvajanje DO, je za ohranitev koncesije potrebno predhodno soglasje koncedenta. Koncedent lahko zavrne soglasje iz prejšnjega stavka v primeru utemeljenih razlogov.

(4) V primeru spremembe družbenikov koncesionarja kot pravne osebe z vstopom enega ali več novih družbenikov ali v primeru preoblikovanja samostojnega podjetnika posameznika kot koncesionarja v pravno osebo zasebnega prava je za ohranitev koncesije potrebno predhodno soglasje koncedenta.

(5) Koncedent lahko zavrne soglasje iz prejšnjega stavka v primeru utemeljenih razlogov.

13 ZAČASNI PREVZEM KONCESIJE

29. člen

(začasni prevzem koncesije)

(1) Koncedent lahko v primeru prenehanja koncesijske pogodbe, če koncesionar ne more zagotavljati opravljanja dolgotrajne oskrbe, do odločitve o novem koncesionarju določi začasnega prevzemnika koncesije med obstoječimi izvajalci dolgotrajne oskrbe, vendar največ za dobo enega leta.

(2) Za čas prevzema koncesije na podlagi prejšnjega odstavka sklene koncedent z začasnim prevzemnikom koncesije pogodbo, s katero uredi začasno opravljanje dolgotrajne oskrbe na podlagi koncesije.

14 VIRI FINANCIRANJA JAVNE SLUŽBE

30. člen

(viri financiranja javne službe)

(1) Pravice do dolgotrajne oskrbe se financirajo iz naslednjih virov:

- iz prispevkov obveznega zavarovanja dolgotrajne oskrbe,
- sredstev državnega proračuna,
- lastno udeležbo uporabnika.

(2) Iz proračuna občine se financira spremljanje izvajanja dolgotrajne oskrbe na domu in delovanje javne mreže na domu na območju občine ter zagotavljanje mreže javne službe.

15 POROČANJE KONCESIONARJA

31. člen

(poročanje koncesionarja)

(1) Koncesionar je dolžan sprotno pisno poročati koncedentu o vseh dejstvih in pojavih, ki bi utegnili vplivati na izvajanje storitev javne službe, kot so pomembnejše kadrovske spremembe, nepredvideni dogodki, nesreče in podobno.

(2) Koncesionar je dolžan koncedentu enkrat letno do konca marca predložiti letno poročilo o opravljanju dolgotrajne oskrbe na domu.

16 PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

32. člen

(podaljšanje koncesijskega razmerja)

Koncesijsko razmerje za izvajanje storitev javne službe, ki ga je občina sklenila pred uveljavitvijo tega odloka se podaljša do izbire novega koncesionarja.

33. člen

(objava in začetek veljavnosti)

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati osmi dan po objavi.

Št. 122-0031/2025

Puconci, dne 19. decembra 2025

Župan
Občine Puconci
Uroš Kamenšek

4020. Odlok o organiziranju in izvajanju javne službe pomoč družini na domu v Občini Puconci

Na podlagi določil 62. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 11/14 – popr., 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE, 62/24 – odl. US, 102/24 – ZLV-K in 83/25 – ZOUL), drugega odstavka 43. člena Zakona o socialnem varstvu /ZSV/ (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A, 28/19, 189/20 – ZFRO, 196/21 – ZDOsk, 82/23, 84/23 – ZDOsk-1 in 24/25), Pravilnika o standardih in normativih socialnovarstvenih storitev pomoč družini na domu, socialni servis, institucionalno varovanje in vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji (Uradni list RS, št. 47/24, 56/25) in 17. člena Statuta Občine Puconci (Uradni list RS, št. 91/15, 128/21) je Občinski svet Občine Puconci na 28. redni seji dne 19. 12. 2025 sprejel

O D L O K**o organiziranju in izvajanju javne službe pomoč družini na domu v Občini Puconci****1 SPLOŠNE DOLOČBE****1. člen**

(javna služba)

(1) Ta odlok določa mrežo in način opravljanja javne službe pomoč družini na domu (v nadaljevanju: javna služba) v Občini Puconci (v nadaljevanju: občina).

(2) Javna služba iz prvega člena tega odloka obsega pomoč družini na domu in mobilno pomoč na domu.

2. člen

(vsebina odloka)

S tem odlokom se določa način opravljanja javne službe, ki obsega:

- vrsto in obseg storitev javne službe,
- organizacijsko in prostorsko zasnovo opravljanja javne službe,
- pogoje za zagotavljanje in uporabo storitev javne službe,
- vire financiranja javne službe in način njihovega oblikovanja,
- ceno storitev javne službe,
- pravice in obveznosti uporabnikov,
- nadzor nad izvajanjem javne službe,
- druga določila pomembna za opravljanje javne službe.

3. člen

(uporaba predpisov)

Za vprašanja v zvezi z izvajanjem javne službe iz tega odloka, ki niso posebej urejena s tem odlokom, se uporablja zakon, ki ureja socialno varstvo in na njegovi podlagi sprejeti podzakonski predpisi.

4. člen

(pomen pojmov)

V odloku uporabljeni pojmi imajo enak pomen kot pojmi uporabljeni v zakonu, ki ureja področje socialnega varstva.

2 VRSTA IN OBSEG STORITEV JAVNE SLUŽBE**5. člen**

(pomoč družini na domu)

(1) Storitve pomoč družini na domu (v nadaljnjem besedilu: pomoč družini na domu) je namenjena socialni oskrbi na domu in je organizirana v obliki praktične pomoči in opravil, s

katerimi se upravičencu vsaj za določen čas nadomesti potrebo po institucionalnem varstvu v zavodu, v drugi družini ali v drugi organizirani obliki.

(2) Izvajanje pomoči na domu se prilagodi potrebam posameznega upravičenca in obsega naslednje sklope opravil:

– pomoč pri temeljnih dnevnih opravilih, kamor sodijo naslednja opravila: pomoč pri oblačenju, slačenju, pomoč pri umivanju, hranjenju, opravljanju osnovnih življenjskih potreb, vzdrževanje in nega osebnih ortopedskih pripomočkov;

– gospodinjsko pomoč, kamor sodijo naslednja opravila: prinašanje enega pripravljenega obroka ali nabava živil in priprava enega obroka hrane, pomivanje uporabljene posode, osnovno čiščenje bivalnega dela prostorov z odnašanjem smeti, postiljanje in osnovno vzdrževanje spalnega prostora;

– pomoč pri ohranjanju socialnih stikov, kamor sodijo naslednja opravila: vzpostavljane socialne mreže z okoljem, s prostovoljci in s sorodstvom, spremljanje upravičenca pri opravljanju nujnih obveznosti, informiranje ustanov o stanju in potrebah upravičenca ter priprava upravičenca na institucionalno varstvo.

(3) Opravila iz prejšnjega odstavka se izvajajo pod strokovnim vodstvom in v organizirani obliki praktične pomoči, pri kateri sodelujejo strokovni delavec, strokovni sodelavec, neposredni izvajalec oskrbe, upravičenec ter ključni ali odgovorni družinski člani.

6. člen

(mobilna pomoč na domu)

(1) Pomoč družini na domu se izvaja tudi v obliki mobilne pomoči na domu (v nadaljnjem besedilu: mobilna pomoč).

(2) Mobilna pomoč na domu je oblika strokovne pomoči družini na domu (v nadaljnjem besedilu: mobilna pomoč) in obsega opravila in postopke za korekcijo motenj pri upravičencu ter svetovalno in terapevtsko delo namenjeno upravičencu in njegovi družini, na podlagi katerega se pričakuje ublažitev stanja oziroma ohranitev pridobljenih znanj in sposobnosti pri upravičencu. Namenjena je predvsem specialno pedagoški obravnavi, socialni in psihološki obravnavi ter zaposlitvi in upravičencu nadomeščanje vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji oziroma institucionalno varstvo.

(3) Mobilna pomoč je strokovno delo, usmerjeno k prizadevanjem, pri kateri sodelujejo strokovni delavec, upravičenec ter njegovi družinski člani oziroma zakoniti zastopnik.

3 ORGANIZACIJSKA IN PROSTORSKA ZASNOVA OPRAVLJANJA JAVNE SLUŽBE**7. člen**

(oblika zagotavljanja javne službe)

(1) Javna služba iz tega odloka se opravlja:

- s sklenitvijo pogodbe s centrom za socialno delo,
- s podelitvijo koncesije.

(2) Koncesijo za opravljanje javne službe iz prvega člena tega odloka podeli občinski organ, pristojen za socialno varstvo na podlagi mnenja socialne zbornice ali strokovnega sveta za socialno varstvo v skladu z določili zakona, ki ureja socialno varstvo.

8. člen

(območje zagotavljanja javne službe)

Javna služba iz tega odloka se zagotavlja na celotnem območju občine.

4 POGOJI ZA ZAGOTAVLJANJE IN UPORABO STORITEV JAVNE SLUŽBE**9. člen**

(upravičenec do pomoči družini na domu)

(1) Upravičenec do pomoči družini na domu je:

- oseba stara nad 65 let, ki zaradi starosti ali pojavov, ki spremljajo starost, ni sposobna za popolnoma samostojno življenje;

– oseba s statusom invalida v skladu z zakonom, ki ureja socialno vključevanje invalidov, ki po oceni pristojne komisije ne zmore samostojnega življenja, če stopnja in vrsta njene invalidnosti omogočata občasno oskrbo na domu,

– druga invalidna oseba, ki ji je priznana pravica do tuje pomoči in nege za opravljanje večine življenjskih funkcij,

– kronično bolna oseba in oseba z dolgotrajnimi okvarami zdravja, ki nima priznanega statusa invalida, je pa po oceni pristojnega centra za socialno delo brez občasne pomoči druge osebe nesposobna za samostojno življenje,

– hudo bolni otrok ali otrok s težko motnjo v telesnem ali težko in najtežjo motnjo v duševnem razvoju, ki ni vključen v organizirane oblike varstva.

(2) Do mobilne pomoči so upravičeni otroci, mladostniki in odrasle osebe, z zmerno, težjo ali težko motnjo v duševnem in telesnem razvoju, pri katerih je pričakovati ublažitev stanja oziroma ohranitev pridobljenih znanj in spodobnosti.

(3) Poleg pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena mora upravičenec izpolnjevati še naslednja dva pogoja, in sicer:

– da ima zagotovljene bivalne in druge pogoje za življenje v svojem bivalnem okolju, vendar se zaradi starosti, invalidnosti ali kronične bolezni ne more oskrbovati in negovati sama, njeni svojci pa ji take oskrbe in nege ne zagotavljajo,

– ji preostale psihofizične sposobnosti omogočajo, da z občasno organizirano pomočjo drugega ohranja zadovoljivo duševno in telesno počutje in lahko funkcionira v znanem bivalnem okolju.

(4) Upravičenec je upravičen do pomoči družini na domu, če je ocenjeno, da potrebuje najmanj dve opraviili iz dveh različnih sklopov opravil iz drugega odstavka 5. člena tega odloka.

5 VIRI FINANCIRANJA JAVNE SLUŽBE IN NAČIN NJIHOVEGA OBLIKOVANJA

10. člen

(viri financiranja javne službe in način njihovega oblikovanja)

(1) Izvajalec javne službe pridobiva sredstva za izvajanje javne službe:

- iz proračuna občine,
- iz plačil uporabnikov za storitve javne službe,
- iz drugih virov določenih z zakonom ali odlokom občine.

(2) Iz proračuna občine se financira pomoč družini na domu, najmanj v višini 50 % subvencije k ceni storitve in v višini, za katero je upravičenec oziroma drug zavezanec delno ali v celoti oproščen plačila.

6 CENA STORITEV JAVNE SLUŽBE

11. člen

(cena storitve javne službe)

(1) Cena storitev javne službe iz drugega odstavka tega člena se oblikuje v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvo in na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi.

(2) K cenam storitve pomoči družini na domu daje soglasje občinski svet.

7 PRAVICE IN OBVEZNOSTI UPORABNIKOV

12. člen

(pravice uporabnikov)

Uporabniki imajo pravico do trajnega, nemotenega in kvalitetnega zagotavljanja storitev javne službe, ki je enako dostopna vsem uporabnikom na območju občine.

13. člen

(obveznosti uporabnikov)

(1) Upravičenci in drugi zavezanci so dolžni plačati vse opravljene storitve pomoči družini na domu v višini veljavne cene storitve, zmanjšane za subvencijo občine.

(2) Plačila vseh storitev javne službe so oproščeni upravičenci, ki so prejemniki trajne denarne pomoči in prejemniki nadomestila za invalidnost po zakonu, ki ureja družbeno varstvo odraslih telesno in duševno prizadetih oseb.

(3) O delni ali celotni oprostitvi plačila storitve javne službe odloči center za socialno delo, na zahtevo upravičenca do socialnovarstvene storitve, v skladu z merili, ki jih predpiše vlada.

(4) Upravičenci in drugi zavezanci so upravičeni do dodatne oprostitve pri plačilu stroškov pomoči na domu v skladu s sklepom občinskega sveta. O dodatnih oprostitvah pri plačilu stroškov za pomoč na domu odloči pristojni organ občine.

8 NADZOR NAD IZVAJANJEM JAVNE SLUŽBE

14. člen

(nadzor nad izvajanjem javne službe)

Nadzor nad delom koncesionarjev in drugih pravnih oseb, ki izvajajo socialno varstvene storitve po tem odloku organizira in izvaja socialna inšpekcija v okviru inšpektorata Republike Slovenije za delo.

9 DRUGA DOLOČILA POMEMBNA ZA OPRAVLJANJE JAVNE SLUŽBE

15. člen

(vodenje evidenc)

(1) Izvajalci javne službe morajo voditi evidence v skladu z določili zakona, ki ureja socialno varstvo in na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi.

(2) Pristojni organ občinske uprave občine ima pravico kadarkoli vpogledati v evidence, ki jih je dolžan voditi izvajalec javne službe, pri čemer je dolžan spoštovati določila zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

10 PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

16. člen

(prenehanje veljavnosti)

Z uveljavitvijo tega odloka preneha veljati Odlok o organiziranju pomoči družini na domu in merilih za plačilo storitev (Uradni list RS, št. 57/05, 13/06, 48/11).

17. člen

(objava in začetek veljavnosti)

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati osmi dan po objavi.

Št. 122-0029/2025

Puconci, dne 19. decembra 2025

Župan
Občine Puconci
Uroš Kamenšek

4021. Odlok o predmetu in pogojih za podelitev koncesije za opravljanje javne službe pomoč družini na domu v Občini Puconci

Na podlagi določil 45. člena Zakona o socialnem varstvu /ZSV/ (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A, 28/19, 189/20 – ZFRO, 196/21 – ZDOsk, 82/23, 84/23 – ZDOsk-1 in 24/25), Pravilnika o koncesijah na področju socialnega varstva (Uradni list RS,

št. 72/04, 113/08, 45/11) in 17. člena Statuta Občine Puconci (Uradni list RS, št. 91/15, 128/21) je Občinski svet Občine Puconci na 28. redni seji dne 19. 12. 2025 sprejel

ODLOK

o predmetu in pogojih za podelitev koncesije za opravljanje javne službe pomoč družini na domu v Občini Puconci

1 SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina odloka)

(1) S tem odlokom, kot koncesijskim aktom, se določijo predmet in pogoji opravljanja javne službe pomoč družini na domu (v nadaljevanju: javna služba) v Občini Puconci, in sicer:

- dejavnost, ki je predmet javne službe,
- območje opravljanja javne službe in upravičence,
- način podelitve koncesije in pogoje, ki jih mora izpolnjevati koncesionar ter dokazila o njihovem izpolnjevanju,

- merila za izbor koncesionarja,
- način dela komisije za koncesije,
- začetek in čas trajanja koncesije,
- način podelitve koncesije,
- vsebino javnega razpisa,
- način sklenitve koncesijske pogodbe in njeno podrobnejšo vsebino,
- viri financiranja javne službe,
- nadzor nad opravljanjem javne službe,
- prenehanje koncesijskega razmerja,
- organ, ki opravi izbor koncesionarja,
- organ, pooblaščen za sklenitev koncesijske pogodbe in druge sestavine, potrebne za določitev in opravljanje javne službe.

(2) Za vprašanja v zvezi s podelitvijo koncesije za opravljanje javne službe, ki niso posebej urejena s tem odlokom, se uporablja zakon, ki ureja socialno varstvo in na njegovi podlagi sprejeti podzakonski predpisi.

2. člen

(uporaba predpisov)

Za vprašanja v zvezi z izvajanjem javne službe iz tega odloka, ki niso posebej urejena s tem odlokom, se uporablja zakon, ki ureja socialno varstvo in na njegovi podlagi sprejeti podzakonski predpisi.

3. člen

(pomen pojmov)

V odloku uporabljeni pojmi imajo enak pomen kot pojmi uporabljeni v zakonu, ki ureja področje socialnega varstva.

2 DEJAVNOST, KI JE PREDMET JAVNE SLUŽBE

4. člen

(dejavnost javne službe)

Javna služba po tem odloku obsega pomoč družini na domu in mobilno pomoč na domu (v nadaljnjem besedilu: storitve javne službe).

5. člen

(pomoč družini na domu)

(1) Storitve pomoč družini na domu je namenjena socialni oskrbi na domu in je organizirana v obliki praktične pomoči in opravil, s katerimi se upravičencu vsaj za določen čas nadomesti potrebo po institucionalnem varstvu v zavodu, v drugi družini ali v drugi organizirani obliki.

(2) Izvajanje pomoči na domu se prilagodi potrebam posameznega upravičenca in obsega naslednje sklope opravil:

– pomoč pri temeljnih dnevnih opravilih, kamor sodijo naslednja opravila: pomoč pri oblačenju, slačenju, pomoč pri umivanju, hranjenju, opravljanju osnovnih življenjskih potreb, vzdrževanje in nega osebnih ortopedskih pripomočkov;

– gospodinjstvo pomoč, kamor sodijo naslednja opravila: prinašanje enega pripravljenega obroka ali nabava živil in priprava enega obroka hrane, pomivanje uporabljene posode, osnovno čiščenje bivalnega dela prostorov z odnašanjem smeti, postiljanje in osnovno vzdrževanje spalnega prostora;

– pomoč pri ohranjanju socialnih stikov, kamor sodijo naslednja opravila: vzpostavljanje socialne mreže z okoljem, s prostovoljci in s sorodstvom, spremljanje upravičenca pri opravljanju nujnih obveznosti, informiranje ustanov o stanju in potrebah upravičenca ter priprava upravičenca na institucionalno varstvo.

(3) Opravila iz prejšnjega odstavka se izvajajo pod strokovnim vodstvom in v organizirani obliki praktične pomoči, pri kateri sodelujejo strokovni delavec, strokovni sodelavec, neposredni izvajalec oskrbe, upravičenec ter ključni ali odgovorni družinski člani.

6. člen

(mobilna pomoč na domu)

(1) Pomoč družini na domu se izvaja tudi v obliki mobilne pomoči na domu.

(2) Mobilna pomoč na domu je oblika strokovne pomoči družini na domu (v nadaljnjem besedilu: mobilna pomoč) in obsega opravila in postopke za korekcijo motenj pri upravičencu ter svetovalno in terapevtsko delo namenjeno upravičencu in njegovi družini, na podlagi katerega se pričakuje ublažitev stanja oziroma ohranitev pridobljenih znanj in sposobnosti pri upravičencu. Namenjena je predvsem specialno pedagoški obravnavi, socialni in psihološki obravnavi ter zaposlitvi in upravičencu nadomešča vodenje in varstvo ter zaposlitev pod posebnimi pogoji oziroma institucionalno varstvo.

(3) Mobilna pomoč je strokovno delo, usmerjeno k prizadevanju, pri kateri sodelujejo strokovni delavec, upravičenec ter njegovi družinski člani oziroma zakoniti zastopnik.

3 OBLIKA IZVAJANJA JAVNE SLUŽBE

7. člen

(oblika izvajanja javne službe)

(1) Javna služba iz 4. člena tega odloka se opravlja s podelitvijo koncesije, ki se podeli enemu koncesionarju.

(2) Koncesijo za opravljanje storitev javne službe iz prvega člena tega odloka podeli občinski organ, pristojen za socialno varstvo (v nadaljnjem besedilu: občinska uprava) na podlagi mnenja socialne zbornice ali strokovnega sveta za socialno varstvo v skladu z določili zakona, ki ureja socialno varstvo.

(3) Koncesijo podeli Občina Puconci (v nadaljnjem besedilu: koncedent) na podlagi javnega razpisa pravni ali fizični osebi (v nadaljnjem besedilu: koncesionar), ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja socialno varstvo ter na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi ter tem odlokom.

4 OBMOČJE ZAGOTAVLJANJA JAVNE SLUŽBE IN UPRAVIČENCI DO POMOČI DRUŽINI NA DOMU

8. člen

(območje zagotavljanja javne službe)

Javna služba iz 4. člena tega odloka se zagotavlja na celotnem območju Občine Puconci.

9. člen

(upravičenec do pomoči družini na domu)

(1) Upravičenec do pomoči družini na domu je:

– oseba stara nad 65 let, ki zaradi starosti ali pojavov, ki spremljajo starost, ni sposobna za popolnoma samostojno življenje,

– oseba s statusom invalida v skladu z zakonom, ki ureja socialno vključevanje invalidov, ki po oceni pristojne komisije ne zmore samostojnega življenja, če stopnja in vrsta njene invalidnosti omogočata občasno oskrbo na domu,

– druga invalidna oseba, ki ji je priznana pravica do tuje pomoči in nege za opravljanje večine življenjskih funkcij,

– kronično bolna oseba in oseba z dolgotrajnimi okvarami zdravja, ki nima priznanega statusa invalida, je pa po oceni pristojnega centra za socialno delo brez občasne pomoči druge osebe nesposobna za samostojno življenje,

– hudo bolni otrok ali otrok s težko motnjo v telesnem ali težko in najtežjo motnjo v duševnem razvoju, ki ni vključen v organizirane oblike varstva.

(2) Do mobilne pomoči so upravičeni otroci, mladostniki in odrasle osebe, z zmerno, težjo ali težko motnjo v duševnem in telesnem razvoju, pri katerih je pričakovati ublažitev stanja oziroma ohranitev pridobljenih znanj in spodobnosti.

(3) Poleg pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena mora upravičenec izpolnjevati še naslednja dva pogoja, in sicer:

– da ima zagotovljene bivalne in druge pogoje za življenje v svojem bivalnem okolju, vendar se zaradi starosti, invalidnosti ali kronične bolezni ne more oskrbovati in negovati sama, njeni svojci pa ji take oskrbe in nege ne zagotavljajo,

– ji preostale psihofizične sposobnosti omogočajo, da z občasno organizirano pomočjo drugega ohranja zadovoljivo duševno in telesno počutje in lahko funkcionira v znanem bivalnem okolju.

(4) Upravičenec je upravičen do pomoči družini na domu, če je ocenjeno, da potrebuje najmanj dve opravili iz dveh različnih sklopov opravil iz drugega odstavka 5. člena tega odloka.

5 TRAJANJE KONCESIJE

10. člen

(trajanje koncesije)

(1) Koncesija se podeli za določen čas 10 let.

(2) Koncesija se pod pogoji in na način, ki ga določa zakon, ki ureja socialno varstvo in na njegovi podlagi sprejeti podzakonski predpisi lahko podaljša.

(3) Koncesija se podaljša z odločbo, če je ta možnost predvidena v koncesijski pogodbi.

6 POGOJI, KI JIH MORA IZPOLNJEVATI KONCESIONAR IN DOKAZILA O NJIHOVEM IZPOLNJEVANJU

11. člen

(pogoji za podelitev koncesije)

Koncesionar mora izpolnjevati naslednje pogoje:

– da je pravna oseba v Republiki Sloveniji registrirana za opravljanje dejavnosti, ki je predmet koncesije oziroma, da je podružnica tuje pravne osebe za opravljanje te dejavnosti vpisana v register v Republiki Sloveniji ali da je fizična oseba, ki je v Republiki Sloveniji registrirana za opravljanje dejavnosti, ki je predmet koncesije,

– da izpolnjuje pogoje glede prostorov, opreme, kadrov in druge pogoje, kot jih določajo zakon in na njegovi podlagi izdani izvršilni predpisi za opravljanje storitve javne službe, za katero se razpisuje koncesija,

– da ima izdelan podroben program dela izvajanja storitve javne službe,

– da zagotavlja kakovostno izvajanje storitve javne službe,

– da izkazuje finančno in poslovno sposobnost.

12. člen

(dokazila)

(1) Ponudnik mora prijavi na javni razpis priložiti:

– izjavo, da je pravna oziroma fizična oseba registrirana pri pristojnem organu Republike Slovenije za opravljanje dejavnosti, ki je predmet razpisane koncesije,

– izjavo, da se strinja z razpisnimi pogoji in da dovoljuje, da se za namen tega javnega razpisa uporabljajo podatki, ki so razvidni iz dokumentacije, ki jo vodi Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve, in da se po potrebi preverijo tudi pri pristojnem organu Republike Slovenije za opravljanje dejavnosti, ki je predmet razpisane koncesije,

– izjavo o plačilu izdelave mnenja socialne zbornice,

– organizacijsko shemo s prikazanim številom in strukturo predvidenih zaposlenih, s podatki o njihovi izobrazbi ter svojo in njihove izjave, iz katerih je razvidno, da jih bo oziroma se bodo zaposlili pri koncesionarju ali organizacijsko shemo s prikazanimi predvidenimi zaposlenimi in pogoji, ki jih morajo izpolnjevati ter izjavo ponudnika, da bo pred začetkom izvajanja storitve zaposlil izvajalce v skladu s standardi in normativi,

– projekcijo finančnega poslovanja za petletno obdobje z izkazom denarnih tokov v skladu s Slovenskim računovodskim standardom 26 po različici I,

– izjavo o lastništvu prostorov s podatki o nepremičnini po stanju iz zemljiškoknjižnega vpisa s priloženo pogodbo o lastništvu ali izjavo o najemu objekta ali prostora s priloženo najemno pogodbo ali leasing pogodbo za objekt ali prostor za nedoločen čas z odpovednim rokom najmanj 1 leta ali za določen čas, ki ne sme biti krajši od trajanja zaprosene koncesije ali za določen čas za največje obdobje, ki ga dovoljujejo predpisi, ki urejajo stvarno premoženje države in samoupravnih lokalnih skupnosti, z možnostjo podaljšanja, če je najemodajalec država ali lokalna skupnost,

– projektno dokumentacijo za objekt oziroma prostore, iz katere je razvidno izpolnjevanje minimalnih tehničnih pogojev za opravljanje socialnovarstvenih storitev (uporabno dovoljenje po zakonu o graditvi objektov ali vlogo za pridobitev uporabnega dovoljenja za objekt, namenjen izvajanju socialnovarstvenih storitev ali najmanj gradbeno dovoljenje za objekt, namenjen izvajanju socialnovarstvenih storitev s projektom za gradbeno dovoljenje z vrisano razporeditvijo predvidene opreme),

– izračun cene za socialnovarstveno storitev, ki je predmet podelitve koncesije, oblikovan po metodologiji za oblikovanje cen socialnovarstvenih storitev oziroma izračun cene za socialnovarstveno storitev, oblikovan v skladu s poskusno določenimi normativi,

– izjavo, da bo ponudnik ob začetku izvajanja dejavnosti ponujeno ceno iz prejšnje alineje uskladil največ v višini stopnje rasti elementov cene, oziroma zaradi upoštevanja morebitnih sprememb veljavne zakonodaje, ki bi imela vpliv na elemente cene,

– program dela izvajanja storitve javne službe,

– bančno garancijo za resnost ponudbe v višini 1 % od ocenjene vrednosti investicije, vendar ne več kot 65.000,00 EUR.

(2) Finančno in poslovno sposobnost ponudnik izkazuje tako, da prijavi priloži naslednja dokazila:

– letne računovodske izkaze za obdobje zadnjih 3 let,

– bonitetno informacijo AJPEsa, in sicer (BON – 2 za gospodarske družbe, BON – 2 za pravne osebe javnega prava in zasebnega prava ali BON – 1/SP za samostojne podjetnike),

– izjavo ponudnika o njegovi poslovni ustreznosti,

– izjavo o posojilih, ki so bila najeta za graditev ali rekonstrukcijo objektov oziroma prostorov za izvajanje storitve,

– izjavo o morebitnih hipotekah in drugih stvarnih pravicah na teh objektih oziroma prostorih ali izjavo, da hipoteka in druge stvarne pravice na teh objektih oziroma prostorih ne obstajajo,

– izjavo o morebitnih drugih obveznostih.

(3) Kot zadnji računovodski izkazi za obdobje 3 let iz prve alineje prejšnjega odstavka se štejejo izkazi, s katerimi ponudnik razpolaga na dan zaključka zbiranja ponudb v skladu z zakonodajo, ki sicer ureja pripravo letnih poročil.

(4) Ne glede na določbo prve alineje drugega odstavka tega člena v primeru, da ponudnik posluje manj kot eno leto in da skladno s predpisi, ki urejajo pripravo in oddajo letnih računovodskih izkazov do poteka dneva zaključka zbiranja ponudb ni zavezan k oddaji letnih računovodskih izkazov, teh ponudniku ni potrebno predložiti.

(5) Če je ponudnik v letu pred prijavo na razpis posloval z izgubo ali da izkazuje izgubo iz preteklih let v zadnjem izkazu bilance stanja, mora pred potekom roka za prijavo na razpis priložiti dokazilo, da je navedena izguba pokrita (sklep organa upravljanja in listinski dokaz o pokritju in viru sredstev za pokritje izgube).

(6) Ponudnik, ki na podlagi podeljene koncesije že izvaja enako storitev, kot je predmet razpisane koncesije, lahko namesto dokazil iz prve, šeste in sedme alineje prvega odstavka tega člena v ponudbi priloži izjavo, da bo storitev, ki je predmet razpisane koncesije izvajal v prostorih, v katerih na podlagi pridobljene koncesije že izvaja enako storitev ter da mu prostorske možnosti v skladu s predpisi, ki urejajo minimalne tehnične pogoje za izvajalce socialno varstvenih storitev, omogočajo izvajanje te socialnovarstvene storitve za več upravičencev.

(7) Ponudnik, ki je na podlagi zakona že pridobil dovoljenje za delo, v ponudbi navede številko odločbe in datum ter številko vpisa v register zasebnikov in pravnih oseb, ki opravljajo socialno varstvene storitve.

13. člen

(podelitev koncesije ponudniku, ki ne razpolaga s primernim objektom oziroma prostori za izvajanje storitev javne službe)

(1) Koncesija se lahko podeli tudi ponudniku, ki v času razpisa še ne razpolaga s primernim objektom oziroma prostori za izvajanje storitve javne službe. V tem primeru lahko ponudnik ne glede na določbe šeste in sedme alineje prvega odstavka 12. člena tega odloka namesto dokazil, navedenih v teh alineah, priloži:

- izjavo o lastništvu s podatki o nepremičnini po stanju iz zemljiškoknjižnega vpisa, ali izjavo o najemu objekta oziroma prostora in priloženo najemno pogodbo za objekt ali prostor, ki še ni primeren za izvajanje storitve, ali izjavo o lastništvu stavbnega zemljišča, oziroma izkazano stavbno pravico, če bo ponudnik storitev izvajal v novozgrajenem objektu oziroma prostorih,

- lokacijsko informacijo,

- projektno dokumentacijo za nameravano gradnjo ali nedokončan objekt oziroma prostore, iz katere je razvidno izpolnjevanje minimalnih tehničnih pogojev za izvajanje storitve (najmanj idejni načrt in investicijski program),

- projekcijo finančnega poslovanja za obdobje gradnje oziroma priprave objekta oziroma prostorov do začetka izvajanja storitve v obliki izkaza denarnih tokov v skladu s Slovenskim računovodskim standardom 26 po različici I (z navedbo in dokazili o virih sredstev za dokončanje investicije),

- terminski plan o poteku izvajanja investicije do začetka izvajanja storitve,

- izjavo ponudnika o predvidenem začetku opravljanja dejavnosti,

- izjavo banke, da bo izdala bančno garancijo za dobro izvedbo posla v višini 1 % od ocenjene vrednosti investicije, vendar ne več kot 65.000,00 EUR, z veljavnostjo pol leta po začetku izvajanja storitve.

(2) Najemna pogodba iz prve alineje prvega odstavka tega člena mora biti sklenjena za nedoločen čas z odpovednim rokom najmanj 1 leta ali za določen čas, ki ne sme biti krajši od trajanja zaprosene koncesije ali za določen čas za največje obdobje, ki ga dovoljujejo predpisi, ki urejajo stvarno premoženje države in samoupravnih lokalnih skupnosti, z možnostjo podaljšanja, če je najemodajalec država ali lokalna skupnost.

7 MERILA ZA IZBOR KONCESIONARJA

14. člen

(merila za izbor koncesionarja)

(1) Pri izbiri koncesionarja se upoštevajo naslednja merila:

- celotni stroški storitev javne službe,
- reference ponudnika.

(2) Merila in način njihove uporabe se podrobneje določi v razpisni dokumentaciji.

8 POSTOPEK PODELITVE KONCESIJE

15. člen

(javni razpis)

(1) Koncesija se podeli na podlagi javnega razpisa, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Besedilo javnega razpisa mora vsebovati:

- navedbo, da se koncesija podeljuje v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvo in na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi;

- storitve javne službe, ki so predmet koncesije;

- obseg posamezne storitve javne službe;

- predvideni začetek izvajanja storitve javne službe in čas trajanja koncesije;

- krajevno območje, za katerega se razpisuje koncesija za izvajanje določene storitve javne službe;

- navedbo obsega ali števila koncesij, ki se podelijo na javnem razpisu za posamezno krajevno območje;

- uporabnike storitve javne službe, za katere se razpisuje koncesija;

- navedbo, da se delovna razmerja zaposlenih ureja v skladu s kolektivnimi pogodbami, zakoni in drugimi akti, ki veljajo za zaposlene v javnih zavodih s področja socialnega varstva;
- vrste dokazil o izpolnjevanju predpisanih pogojev in o sposobnosti za izvajanje storitev javne službe, ki so predmet koncesije;

- kriterije in merila za izbiro med ponudbami;

- rok za prijavo na javni razpis;

- čas odpiranja ponudb;

- rok, v katerem bodo ponudniki obveščeni o izbiri,

- organ, ki bo odločil o podelitvi koncesije in organ, ki je pooblaščen za sklenitev koncesijske pogodbe;

- odgovorno osebo za dajanje informacij v času objave javnega razpisa;

- druge podatke, pomembne za določitev in izvajanje storitve javne službe.

(3) Koncedent ni zavezan k izbiri ponudnika in lahko zavrne tudi popolne ponudbe, če ugotovi, da na podlagi prejetih ponudb ni smotrno izvajanje storitev javne službe v obliki koncesije.

16. člen

(rok za prijavo na javni razpis)

Rok za prijavo na javni razpis mora omogočiti ponudnikom pripravo dokazil o izpolnjevanju predpisanih pogojev in ne sme biti krajši od 30 dni.

17. člen

(dopolnitev vloge)

(1) Ponudnik lahko vlogo dopolnjuje oziroma spreminja do preteka razpisnega roka.

(2) Ponudnik do poteka razpisnega roka nima pravice vpogledati v vloge drugih ponudnikov na istem razpisu.

(3) Ponudnik lahko za isto lokacijo izvajanja storitev javne službe na javnem razpisu vloži le eno ponudbo.

(4) Ponudba, ki je prispela k organu, pristojnem za podelitev koncesije (v nadaljnjem besedilu: občinska uprava), po preteku razpisnega roka, je prepozna.

(5) Do poteka razpisnega roka lahko ponudnik sodeluje v postopku le s tem, da na način, določen v razpisu in razpisni dokumentaciji, predloži ponudbo.

18. člen

(ponovitev javnega razpisa)

(1) Če se na razpis ne prijavi noben ponudnik ali če nobena ponudba ni pravočasna, ali ni popolna, ali ni podana za v razpisu določeno območje ali noben ponudnik ne izpolnjuje

predpisanih pogojev, koncedent s sklepom ugotovi, da razpis ni uspel.

(2) Razpis se lahko ponovi v roku, ki ne sme biti daljši od 60 dni od izdaje sklepa o neuspelem razpisu.

(3) Koncedent ni zavezan k izbiri ponudnika in lahko zavrne tudi popolne ponudbe, če ugotovi, da na podlagi prejetih ponudb ni smotno izvajanje storitev javne službe v obliki koncesije.

9 KOMISIJA ZA KONCESIJE

19. člen

(komisija za koncesije)

(1) Za pregled in presojo prispelih ponudb imenuje župan oziroma župan (v nadaljnjem besedilu: župan) tričlansko strokovno komisijo za koncesije (v nadaljnjem besedilu: komisija).

(2) Vsaj ena članica oziroma član (v nadaljnjem besedilu: član) komisije mora biti zaposlen pri koncedentu. Član komisije, ki je zaposlen pri koncedentu, je predsednica oziroma predsednik (v nadaljnjem besedilu: predsednik) komisije in sklicuje ter vodi seje komisije.

20. člen

(delo komisije za koncesije)

(1) Komisija je sklepčna, če je na seji prisotna večina njenih članov.

(2) O seji komisije se vodi zapisnik, ki ga podpišejo predsednik in člani komisije.

(3) Strokovno in administrativno pomoč komisiji zagotavlja občinska uprava.

(4) Komisija pri svojem delu upošteva določbe zakona, ki ureja socialno varstvo in na njegovi podlagi izdanih izvršilnih predpisov, ki se nanašajo na izvajanje storitev javne službe in podeljevanje koncesije.

21. člen

(delo komisije za koncesije)

(1) Komisija odpre prispеле ponudbe v roku 30 dni po preteku roka za prijavo na javni razpis.

(2) Odpiranju ponudb sme prisostvovati vsak ponudnik na javnem razpisu.

(3) Za vsako ponudbo komisija za koncesije ugotovi, ali je pravočasna, ali jo je podal ponudnik, ki izpolnjuje predpisane pogoje, ali je ponudba podana za v razpisu določeno krajevno območje izvajanja storitev javne službe in ali je popolna glede na besedilo javnega razpisa.

(4) Ponudbe, ki niso pravočasne, ali niso popolne, ali ponudba ni podana za v razpisu določeno krajevno območje izvajanja storitev javne službe, ali je ni podal ponudnik, ki izpolnjuje predpisane pogoje, s sklepom zavrne občinska uprava.

(5) O vsaki ponudbi, ki je pravočasna, jo je podal ponudnik, ki izpolnjuje predpisane pogoje in je podana za v razpisu določeno krajevno območje izvajanja storitev javne službe ter je popolna, pridobi komisija mnenje socialne zbornice. Zbornica mora mnenje dati v 20 dneh od prejema pisne zahteve komisije, sicer komisija za koncesije pripravi predlog podelitve koncesij brez tega mnenja.

(6) Komisija najkasneje v roku 60 dni po pridobitvi mnenja socialne zbornice oziroma po izteku roka iz prejšnjega odstavka tega člena opravi pregled in presojo popolnih ponudb po kriterijih in merilih, objavljenih v javnem razpisu, ter na tej podlagi in ob upoštevanju mnenja socialne zbornice, če je bilo dano, pripravi predlog podelitve koncesij.

10 NAČIN PODELITVE KONCESIJE

22. člen

(podelitev koncesije)

(1) Občinska uprava o vseh ponudbah za določeno krajevno območje izvajanja storitev javne službe izda eno odločbo,

s katero podeli koncesijo najugodnejšemu ponudniku ali ponudnikom in določi čas trajanja koncesije v skladu z razpisom in zavrne neuspešne ponudbe. V postopku izdaje odločbe imajo položaj stranke le tisti ponudniki, ki so predložili ponudbo za določeno krajevno območje izvajanja posamezne vrste storitev javne službe.

(2) V odločbi se določi rok po vročitvi dokončne odločbe, v katerem mora izbrani ponudnik skleniti koncesijsko pogodbo.

(3) Ponudniku, ki ne razpolaga s primernim objektom ali prostori in predloži dokazila iz 12. člena tega odloka, se v odločbi določi rok, v katerem mora izpolniti te pogoje in način, kako jih mora izpolniti.

(4) Občinska uprava lahko rok iz drugega in tretjega odstavka tega člena iz upravičenih razlogov podaljša.

23. člen

(upravni spor)

Zoper odločbo o podelitvi koncesije ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

11 KONCESIJSKA POGODBA

24. člen

(koncesijska pogodba)

(1) Koncesijsko pogodbo s koncesionarjem sklene župan.

(2) S koncesijsko pogodbo koncedent in koncesionar uredita medsebojno razmerje in razmerje do uporabnikov, zlasti pa:

- vrsto in obseg storitve, ki je predmet koncesije,
- začetek izvajanja koncesije,
- čas, za katerega se sklene koncesijska pogodba,
- ceno oziroma način vrednotenja storitev,
- sredstva, ki jih koncesionarju za opravljanje storitev, ki so predmet koncesije, zagotavlja koncedent, in način financiranja,
- dolžnost in način poročanja koncesionarja koncedentu,
- obveznosti koncesionarja do uporabnikov,
- pogodbene sankcije zaradi neizvajanja ali nepravilnega izvajanja koncesije,
- način finančnega, strokovnega in upravnega nadzora s strani koncedenta,
- način spreminjanja koncesijske pogodbe oziroma koncesijskega razmerja,
- prenehanje koncesijske pogodbe in njeno morebitno podaljšanje,
- obveznosti koncesionarja ob predčasnem prenehanju pogodbe,
- druge določbe, ki so pomembne za določitev in izvajanje storitve, ki je predmet koncesije.

12 PRENOS, PRENEHANJE KONCESIJE IN KONCESIJSKE POGODBE TER ODVZEM KONCESIJE

25. člen

(prenos koncesije)

(1) Koncedent lahko na koncesionarjev predlog ali v sporazumu z njim prenese koncesijo na drugo osebo, ki ima koncesijo za izvajanje javne službe, ki je predmet koncesije, in če je iz okoliščin mogoče sklepati, da bo prevzemnik koncesije izvajal javno službo skladno s predpisi in koncesijsko pogodbo, učinkovito in v skladu z interesi uporabnikov.

(2) Koncedent prenese koncesijo s tem, da novemu koncesionarju izda odločbo o podelitvi koncesije in razveljavi prejšnjo odločbo. Zoper odločbo ni pritožbe, možen pa je upravni spor. Koncesija se prenese pod enakimi pogoji, kot je bila podeljena prvotnemu koncesionarju in za preostali čas trajanja koncesije.

Novi koncesionar sklene po vročitvi dokončne odločbe iz drugega odstavka tega člena novo koncesijsko pogodbo s koncedentom.

26. člen

(prenehanje koncesije)

(1) Koncesija preneha:

- s prenehanjem koncesijske pogodbe,
- z odvzgom koncesije,
- s prenosom koncesije,
- s prenehanjem koncesionarja,
- zaradi stečaja ali drugega insolvenčnega postopka uvedenega zoper koncesionarja.

(2) Koncesija preneha tudi v drugih primerih, določenih z zakonom, ki ureja socialno varstvo in zakonom, ki ureja obligacijska razmerja.

27. člen

(prenehanje koncesijske pogodbe)

Koncesijska pogodba preneha:

- s potekom časa za katerega je bila sklenjena,
- sporazumno, če se tako dogovorita koncedent in koncesionar,
- z odpovedjo,
- z razdrtjem in
- v drugih primerih določenih z zakonom, ki ureja socialno varstvo ter zakonom, ki ureja obligacijska razmerja.

28. člen

(odvzem koncesije)

(1) Občinska uprava z odločbo odvzame koncesijo:

- če koncesionar v roku, določenem v odločbi o podelitvi koncesije ne podpiše koncesijske pogodbe, pa koncedent tega roka ne podaljša v skladu z zakonom;
- če koncesionar v roku, določenem v odločbi o podelitvi koncesije ne izpolni določenih pogojev za začetek opravljanja storitev, za katere je v odločbi o podelitvi koncesije določeno, da jih koncesionar izpolni po podelitvi koncesije in sklenitvi pogodbe, pa koncedent tega roka ne podaljša v skladu z zakonom;
- če koncesionar ne opravlja javne službe v skladu s predpisi ter odločbo o koncesiji;
- če koncesionar ne ravna v skladu z odločbami, izdanimi v okviru nadzora nad izvajanjem koncesije;
- če zaradi slabega finančnega stanja koncesionarja, visoke stopnje njegove zadolženosti, poslovanja z izgubo v daljšem obdobju, precejšnjega odstopanja finančnega stanja koncesionarja od projekcije finančnega poslovanja, ki jo je predložil v svoji ponudbi, ali iz drugih finančnih razlogov mogoče utemeljeno sklepati, da ne bo mogel ustrezno izvrševati dejavnosti, ki je predmet koncesije;
- če je zaradi zmanjšanja potreb po opravljanju storitev, ki so predmet koncesije, potrebno na določenem krajevnem območju zmanjšati obseg izvajanja javne službe, ki je predmet koncesije, pa se koncesionar in koncedent ne sporazumeta o ustrezni spremembi koncesijske pogodbe ali njeni sporazumni razvezi.

(2) Občinska uprava pisno opozori koncesionarja na razlog za odvzem koncesije, mu določi primeren rok za odpravo kršitev, slabega finančnega stanja ali za sporazumno spremembo oziroma razvezo pogodbe, in ga opozori, da bo v nasprotnem primeru uvedel postopek odvzema koncesije.

(3) Če v določenem roku koncesionar ne odpravi kršitev, slabega finančnega stanja ali v njem ne pride do sporazumne spremembe oziroma razveze pogodbe, občinska uprava po uradni dolžnosti izda odločbo, s katero odvzame koncesijo.

(4) Zoper odločbo o odvzemu koncesije ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

13 PLAČILO KONCESIONARJU

29. člen

(sredstva za zagotavljanje storitev javne službe)

(1) Sredstva za zagotavljanje storitev na podlagi koncesije se zagotavljajo iz proračunskih sredstev ali drugih javnih sredstev ali s plačili upravičenca do storitve ali drugih zavezancev v skladu z zakonom in na njegovi podlagi izdanimi izvršilnimi predpisi.

(2) Koncedent koncesionarju iz proračuna zagotavlja sredstva za stroške storitev v skladu z zakonom in predpisom, ki določa metodologijo za oblikovanje cen socialno varstvenih storitev.

30. člen

(letna pogodba)

(1) O zagotavljanju sredstev koncedent in koncesionar na podlagi odločbe in koncesijske pogodbe skleneta letno pogodbo o financiranju.

(2) V letni pogodbi o financiranju se koncedent in koncesionar dogovorita o višini sredstev in izvršitvi plačila na podlagi mesečnega zahtevka koncesionarja.

(3) Koncesionar mora sredstva, ki mu jih izplača koncedent uporabiti namensko v skladu s svojim finančnim načrtom.

31. člen

(cena storitev javne službe)

Na predlog koncesionarja poda k ceni storitev javne službe soglasje občinski svet. Predlog cene mora biti pripravljen v skladu z zakonom, ki ureja socialno varstvo in na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi.

14 POROČANJE KONCESIONARJA

32. člen

(poročanje koncesionarja)

(1) Koncesionar je dolžan sprotno pisno poročati koncedentu o vseh dejstvih in pojavih, ki bi utegnili vplivati na izvajanje storitev javne službe, kot so pomembnejše kadrovske spremembe, nepredvideni dogodki, nesreče in podobno.

(2) Koncesionar je dolžan koncedentu enkrat letno do konca marca predložiti letno poročilo, ki obsega bilanco stanja, izkaz poslovnega izida in prilogo s pojasnili k izkazom ter poslovno poročilo, ki se nanaša na izvajanje storitve.

15 PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

33. člen

(podaljšanje koncesijskega razmerja)

Koncesijsko razmerje za izvajanje storitev javne službe, ki ga je občina sklenila pred uveljavitvijo tega odloka se podaljša do izbire novega koncesionarja.

34. člen

(objava in začetek veljavnosti)

Ta odlok se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati osmi dan po objavi.

Št. 122-0030/2025

Puconci, dne 19. decembra 2025

Župan
Občine Puconci
Uroš Kamenšek

ŠKOFLJICA**4022. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o oskrbi s pitno vodo**

Na podlagi 21., 29. in 65. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 11/14 – popr., 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE, 62/24 – odl. US in 102/24 – ZLV-K), 3. in 36. člena Zakona o gospodarskih javnih službah (Uradni list RS, št. 32/93, 30/98 – ZZLPPO, 127/06 – ZJZP, 38/10 – ZUKN in 57/11 – ORZGJS40), 3. in 17. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16, 15/17 – odl. US, 73/19 – odl. US, 175/20 – ZIUOPDVE, 5/21 – odl. US in 38/24), določb Zakona o oskrbi s pitno vodo ter odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode, Uredbe o oskrbi s pitno vodo (Uradni list RS, št. 88/12, 44/22 – ZVO-2 in 100/24), 3. in 9. člena Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Škofljica (Uradni list RS, št. 52/16) ter 18. člena Statuta Občine Škofljica (Uradni list RS, št. 47/19, 84/25) je Občinski svet Občine Škofljica na 23. redni seji dne 19. decembra 2025 sprejel

ODLOK**o spremembah in dopolnitvah Odloka o oskrbi s pitno vodo****1. člen**

V 36. členu Odloka o oskrbi s pitno vodo (Uradni list RS, št. 98/07) se besedilo »Medobčinski inšpektorat občin Škofljica in Ig« nadomesti z besedilom »Inšpektorat občinske uprave Občine Škofljica«.

2. člen

Z dnem 1. januarja 2026 nadzor opravlja Inšpektorat občinske uprave Občine Škofljica.

3. člen

Ta odlok stopi v veljavo naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-30/2007(2)

Škofljica, dne 19. decembra 2025

Župan
Občine Škofljica
Primož Cimerman

4023. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskih cestah

Na podlagi 21., 29. in 65. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 11/14 – popr., 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE, 62/24 – odl. US in 102/24 – ZLV-K), 155. člena ter za izvrševanje tretjega odstavka 19. člena in 108. člena Zakona o cestah (Uradni list RS, št. 132/22, 140/22 – ZSDH-1A, 29/23 in 78/23 – ZUNPEOVE), 3. in 17. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16, 15/17 – odl. US, 73/19 – odl. US, 175/20 – ZIUOPDVE, 5/21 – odl. US in 38/24), ter 18. člena Statuta Občine Škofljica (Uradni list RS, št. 47/19, 84/25) je Občinski svet Občine Škofljica na 23. redni seji dne 19. decembra 2025 sprejel

ODLOK**o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskih cestah****1. člen**

V 28. členu Odloka o občinskih cestah (Uradni list RS, št. 125/23) se besedilo »pristojni medobčinski inšpektorat in redarstvo« nadomesti z besedilom »Inšpektorat občinske uprave Občine Škofljica«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA**2. člen**

Z dnem 1. januarja 2026 nadzor opravlja Inšpektorat občinske uprave Občine Škofljica.

3. člen

Ta odlok stopi v veljavo naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-11/2023(2)

Škofljica, dne 19. decembra 2025

Župan
Občine Škofljica
Primož Cimerman

4024. Odlok o spremembi Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode

Na podlagi 21., 29. in 65. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 11/14 – popr., 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE, 62/24 – odl. US in 102/24 – ZLV-K), 233. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE, 23/24, 21/25 – ZOPVOOV in 56/25 – PoZ), 3. in 17. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16, 15/17 – odl. US, 73/19 – odl. US, 175/20 – ZIUOPDVE, 5/21 – odl. US in 38/24), 3. in 7. člena Odloka o gospodarskih javnih službah v Občini Škofljica (Uradni list RS, št. 52/16), Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12, 109/12, 76/17, 78/19, 44/22 – ZVO-2 in 21/25 – ZOPVOOV), Uredbe o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode (Uradni list RS, št. 98/15, 76/17, 81/19, 194/21, 44/22 – ZVO-2 in 21/25 – ZOPVOOV) in 18. člena Statuta Občine Škofljica (Uradni list RS, št. 47/19 in 84/25) je Občinski svet Občine Škofljica na 23. redni seji dne 19. decembra 2025 sprejel

ODLOK**o spremembi Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode****1. člen**

V 35. členu Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode (Uradni list RS, št. 98/07, 24/11) se v drugem stavku besedilo »Medobčinski inšpektorat občin Škofljica in Ig« nadomesti z besedilom »Inšpektorat občinske uprave Občine Škofljica«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA**2. člen**

Z dnem 1. januarja 2026 nadzor opravlja Inšpektorat občinske uprave Občine Škofljica.

3. člen

Ta odlok stopi v veljavo naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-06/2011(2)

Škofljica, dne 19. decembra 2025

Župan
Občine Škofljica
Primož Cimerman

4025. Odlok o dopolnitvah in spremembah Odloka o obveznostih lastnikov in skrbnikov psov na območju Občine Škofljica

Na podlagi 21., 29. in 65. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 11/14 – popr., 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE, 62/24 – odl. US in 102/24 – ZLV-K), 3. in 17. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 29/11 – uradno prečiščeno besedilo, 21/13, 111/13, 74/14 – odl. US, 92/14 – odl. US, 32/16, 15/17 – odl. US, 73/19 – odl. US, 175/20 – ZIUOPDVE, 5/21 – odl. US in 38/24) in 18. člena Statuta Občine Škofljica (Uradni list RS, št. 47/19, 84/25) je Občinski svet Občine Škofljica na 23. redni seji dne 19. decembra 2025 sprejel

ODLOK

o dopolnitvah in spremembah Odloka o obveznostih lastnikov in skrbnikov psov na območju Občine Škofljica

1. člen

V 5. členu prvega odstavka Odloka o obveznostih lastnikov in skrbnikov psov na območju Občine Škofljica (Uradni list RS, št. 49/24, 39/25, v nadaljevanju: odlok) se za alinejo »– športna igrišča« doda nova alineja, ki se glasi: »– tržnice,«.

2. člen

V 6. členu odloka se besedilo »Medobčinskega inšpektorata in redarstva, katerega soustanoviteljica je Občina Škofljica in druge pristojne pooblaščen osebe« nadomesti z besedilom »Občinskega redarstva občinske uprave Občine Škofljica«.

3. člen

V četrtem odstavku 7. člena, se v tretji alineji za besedilom »športna igrišča« doda besedilo », tržnice«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

4. člen

Z dnem 1. januarja 2026 nadzor opravlja Občinsko redarstvo občinske uprave Občine Škofljica.

5. člen

Ta odlok stopi v veljavo naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-7/2024(3)

Škofljica, dne 19. decembra 2025

Župan
Občine Škofljica
Primož Cimerman

ŠMARTNO PRI LITIJ

4026. Sklep o prenehanju statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A in 80/20 – ZIUOOPE), 262. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 199/21, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE in 95/23 – ZIUOPZP) in 14. člena Statuta Občine Šmartno pri Litiji (Uradni list RS, št. 70/18) je Občinski svet Občine Šmartno pri Litiji na 19. redni seji dne 17. 12. 2025 sprejel

S K L E P

o prenehanju statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

I.

S tem sklepom preneha status grajenega javnega dobra lokalnega pomena in se iz zemljiške knjige izbriše zaznamba grajenega javnega dobra lokalnega pomena pri naslednjih nepremičninah v lasti Občine Šmartno pri Litiji, Tomazina ulica 2, 1275 Šmartno pri Litiji:

- s parc. št. 1660/2, k.o. 1839 Jablanica,
- s parc. št. 305/7, k.o. 1847 Šmartno,
- s parc. št. 1050/4, k.o. 1847 Šmartno,
- s parc. št. 830/3, k.o. 1850 Ježni Vrh,
- s parc. št. 836/2, k.o. 1850 Ježni Vrh,
- s parc. št. 1071/10, k.o. 2654 Gozd - Reka,
- s parc. št. 2043/5, k.o. 1846 Liberga,
- s parc. št. 2043/6, k.o. 1846 Liberga,
- s parc. št. 2043/7, k.o. 1846 Liberga,
- s parc. št. 1966/1, k.o. 1849 Vintarjevec,
- s parc. št. 2036/5, k.o. 1846 Liberga,
- s parc. št. 830/5, k.o. 1850 Ježni vrh,
- s parc. št. 2037/15, k.o. 1846 Liberga,
- s parc. št. 2037/17, k.o. 1846 Liberga,
- s parc. št. 697, k.o. 1846 Liberga.

II.

Ukine se status javnega dobra na nepremičninah, ki so v zemljiški knjigi vpisane kot javno dobro:

- s parc. št. 1800/7, k.o. 1848 Štanga,
- s parc. št. 1816/1, k.o. 1848 Štanga,
- s parc. št. 1970/4, k.o. 1849 Vintarjevec.

Nepremičnine s parc. št. 1800/7, k.o. 1848 Štanga, s parc. št. 1816/1, k.o. 1848 Štanga in s parc. št. 1970/4, k.o. 1849 Vintarjevec, postanejo last Občine Šmartno pri Litiji, Tomazina ulica 2, 1275 Šmartno pri Litiji, matična številka: 1779737000, do celote (1/1).

III.

Sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-35/2024-5, 478-16/2024-33, 478-28/2022-24, 478-34/2024-14, 478-57/2024-6, 478-17/2024-9, 478-15/2024-26, 478-11/2025-4, 478-21/2025-2, 478-43/2024-3

Šmartno pri Litiji, dne 17. decembra 2025

Župan
Občine Šmartno pri Litiji
Blaž Izlakar

4027. Sklep o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09,

51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A in 80/20 – ZIUOOPE), 260. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 199/21, 18/23 – ZDU-10, 78/23 – ZUNPEOVE in 95/23 – ZIUOPZP) in 14. člena Statuta Občine Šmartno pri Litiji (Uradni list RS, št. 70/18) je Občinski svet Občine Šmartno pri Litiji na 19. redni seji dne 17. 12. 2025 sprejel

S K L E P

o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

I.

S tem sklepom status grajenega javnega dobra lokalnega pomena pridobijo naslednje nepremičnine v lasti Občine Šmartno pri Litiji, Tomazinova ulica 2, 1275 Šmartno pri Litiji s parc. št. 1959/1, 1959/2, 1960/1, 1960/3, 1960/4, 1963, 1964, 1965/7, 1965/9, 1965/12, 2027/6 in 2027/5, vse k.o. 1846 Liberga.

II.

Sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 478-22/2025-4

Šmartno pri Litiji, dne 17. decembra 2025

Župan
Občine Šmartno pri Litiji
Blaž Izlakar

VIPAVA

4028. Sklep o cenah programov Otroškega vrtca Ajdovščina

Na podlagi 31. člena Zakona o vrtcih (Uradni list RS, št. 100/05, 25/08, 98/09 – ZIUZGK, 36/10, 62/10 – ZUJPS, 94/10 – ZIU, 40/12 – ZUJF in 14/15 – ZUUJFO, 55/17, 18/21, 85/25), 18., 19. in 20. člena Pravilnika o metodologiji za oblikovanje cen programov v vrtcih, ki izvajajo javno službo (Uradni list RS, št. 97/03, 77/05, 120/05, 93/15, 95/19) sta Občinski svet Občine Ajdovščina na podlagi 18. člena Statuta Občine Ajdovščina (Uradni list RS, št. 79/22, 22/25) na 26. redni seji dne 18. 12. 2025 in Občinski svet Občine Vipava na podlagi 16. člena Statuta Občine Vipava (Uradni list RS, št. 42/11, 73/14 in 20/17) na 30. seji dne 18. 12. 2025 sprejela

S K L E P

o cenah programov Otroškega vrtca Ajdovščina

1. CENE PROGRAMOV OTROŠKEGA VRTCA AJDOVŠČINA

Cene programov, ki jih izvaja Otroški vrtec Ajdovščina, znašajo mesečno na otroka:

	skupna cena (v evrih)	strošek hrane v skupni ceni (v evrih)
DNEVNI PROGRAMI (6 do 9 ur)		
Oddelki prvega starostnega obdobja (1–3 let)	789,26	66,00
Oddelki drugega starostnega obdobja (3–6 let)	601,79	66,00

Kombinirani oddelki	675,57	66,00
POLDNEVNI PROGRAMI s kosilom (4 do 6 ur)		
Oddelki prvega starostnega obdobja (1–3 let)	671,76	58,3
Oddelki drugega starostnega obdobja (3–6 let)	525,22	58,3
Kombinirani oddelki	582,97	58,3

Cena ure za daljšo prisotnost otroka v vrtcu, kot je določena za posamezni program, ki jo plačajo starši, znaša 7,10 evra.

Oddelke s poldnevni programom vrtec oblikuje v večjih enotah, v kolikor je v tak oddelku vpisanih 12 otrok prvega starostnega obdobja oziroma 21 otrok drugega starostnega obdobja. Sprememba programa med šolskim letom ni možna.

Za čas, ko je otrok odsoten in ne obiskuje vrtca, se mesečna cena zmanjša za dnevne stroške hrane, z upoštevanjem povprečno 22 dni na mesec.

Prosta mesta do maksimalnega normativa v Otroškem vrtcu Ajdovščina, občini Ajdovščina in Vipava doplačujeta vsaka za oddelke na svojem območju.

2. ODSOTNOSTI OTROK

Starši otrok, za katere sta občini Ajdovščina in Vipava po veljavnih predpisih dolžni kriti del cene programa, lahko uveljavljajo dodatno znižanje oziroma oprostitev plačila za daljšo odsotnost otroka v vrtcu zaradi:

a) zdravstvenih razlogov

Če otrok zaradi bolezni neprekinjeno ne obiskuje vrtca najmanj 20 zaporednih delovnih dni, se staršem za dneve odsotnosti obračuna 50 % cene, ki jo plačujejo v skladu z Zakonom o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev. Znižano plačilo uveljavljajo starši s pisno vlogo in zdravniškim potrdilom, ki ju predložijo vrtcu, v katerega je otrok vključen najkasneje 15. dan po končani odsotnosti.

b) poletnih dopustov oziroma počitnic

Za odsotnost otroka v strnjem trajanju najmanj 20 delovnih dni v obdobju poletnih počitnic, od 20. junija do 10. septembra, so starši oproščeni enomesečnega plačila vrtca, ki ga plačujejo v skladu z Zakonom o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev. Starši uveljavljajo oprostitev s pisno vlogo, ki jo predložijo vrtcu, v katerega je otrok vključen, najpozneje osem dni pred načrtovano odsotnostjo.

Za uveljavljanje znižanega plačila oziroma oprostitev plačila iz 2. točke tega sklepa, morajo imeti starši otrok, za otroke, ki so vključeni v Otroški vrtec Ajdovščina, najkasneje peti dan po zaključku odsotnosti, poravnane vse zapadle finančne obveznosti do Otroškega vrtca Ajdovščina. Za zdravniške odsotnosti se upošteva datume navedene na zdravniškem potrdilu, če so krajši od datumov navedenih na vlogi starša.

Obračun odsotnosti iz zdravstvenih razlogov in zaradi poletnih počitnic, se opravi v mesecu po zaključeni odsotnosti. V primeru, ko je otrok upravičen do oprostitve oskrbnine zaradi poletne odsotnosti in ta posega v del dveh mesecev, se mu oprostitev prizna za zadnji mesec, ko je bila odsotnost dejansko zaključena. Vrtec, v katerega je otrok vključen, izda o znižanem plačilu oziroma oprostitvi plačila sklep, zoper katerega je možna pritožba na župana občine. V sklepu se navede mesec obračuna posamezne oprostitve.

Občini Ajdovščina in Vipava zagotavljata vrtcem iz te točke sredstva za plačilo razlike med znižanim plačilom in ceno programa.

3. KONČNA DOLOČBA

Z dnem uveljavitve tega sklepa preneha veljati Sklep o cenah programov Otroškega vrtca Ajdovščina (Uradni list RS, št. 20/25). Ta sklep začne veljati 1. januarja 2026.

Št. 602-6/2025-2

Vipava, dne 18. decembra 2025

Župan
Občine Vipava
mag. Anton Lavrenčič

Št. 602-1/2023-11

Ajdovščina, dne 19. decembra 2025

Župan
Občine Ajdovščina
Tadej Beočanin

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

3977.	Zakon o spodbujanju rabe obnovljivih virov energije (ZSROVE-1)	13559
3978.	Zakon o varstvu javnega reda in miru (ZJRM-2)	13596
3979.	Zakon o potrjevanju učnih gradiv (ZPUG)	13601
3980.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zunanjih zadevah (ZZZ-1E)	13603
3981.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o službi v Slovenski vojski (ZSSloV-C)	13607
3982.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju in spodbujanju gradnje javnih najemnih stanovanj (ZFSGJNS-A)	13610
3983.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izenačevanju možnosti invalidov (ZIMI-D)	13611
3984.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o Radioteleviziji Slovenija (ZRTVS-1C)	13612
3985.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o socialnem varstvu (ZSV-L)	13614
3986.	Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih financah (ZJF-K)	13620

VLADA

3987.	Obvestilo o vloženi tožbi za odpravo Uredbe o državnem prostorskem načrtu za daljnovod 2 x 110 kV RTP Kočevje – RTP Črnomelj	13622
-------	--	-------

USTAVNO SODIŠČE

3988.	Odločba o ugotovitvi, da sta prva in druga poved prvega odstavka 53.b člena Zakona o zdravstveni dejavnosti, kolikor se nanašata na zdravstvenega delavca, v neskladju z Ustavo, in o ugotovitvi, da 7. točka prvega odstavka 44.f člena in prvi odstavek 53.c člena Zakona o zdravstveni dejavnosti, kolikor se nanaša na zdravstvenega delavca, ki posluje kot samostojni posameznik, nista v neskladju z Ustavo	13622
-------	--	-------

UPRAVNO SODIŠČE

3989.	Obvestilo o vloženi tožbi za odpravo Uredbe o državnem prostorskem načrtu za daljnovod 2 x 110 kV RTP Kočevje – RTP Črnomelj	13635
3990.	Obvestilo o vloženi tožbi za odpravo Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskem prostorskem načrtu Občine Kidričevo, spremembe in dopolnitve št. 6, v zvezi z mnenjem Ministrstva za okolje, podnebje in energijo, št. 35409-55/2025-2570-2, z dne 23. 6. 2025	13636

DRUGI ORGANI IN ORGANIZACIJE

3991.	Sklep o uskladitvi minimalne premije kolektivnega dodatnega pokojninskega zavarovanja za javne uslužbenke	13636
-------	---	-------

OBČINE

BREŽICE

3992.	Avtentična razlaga 77. člena Odloka o občinskem prostorskem načrtu za območje Občine Brežice	13638
3993.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Zdravstveni dom Brežice	13638
3994.	Pravilnik o spremembi Tarifnega pravilnika za obračun storitev obvezne občinske gospodarske javne službe ravnanja s komunalnimi odpadki v Občini Brežice	13640
3995.	Sklep o potrditvi Elaborata o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe odvajanje komunalne in padavinske odpadne vode in odvoz blata iz greznic in mKČN, Elaborata o oblikovanju cene izvajanja storitev javne službe čiščenje komunalne in padavinske odpadne vode, Elaborata o oblikovanju cene izvajanja storitev gospodarske javne službe zbiranje določenih vrst komunalnih odpadkov	13641

CELJE

3996.	Odlok o občinskem podrobnem prostorskem načrtu Dečkovo naselje – območje DN-14	13641
3997.	Odlok o dopolnitvah in spremembi Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč	13650
3998.	Pravilnik o postopku izvedbe participativnega proračuna Mestne občine Celje	13651
3999.	Sklep št. 4/2025 o prenehanju statusa grajenega javnega dobra	13653

DRAVOGRAD

4000.	Sklep o odvzemu statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena	13654
4001.	Sklep o odvzemu statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena	13654

HORJUL

4002.	Odlok o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Horjul	13654
4003.	Odlok o plakatiranju	13661

HRPELJE - KOZINA

4004.	Sklep o ugotovitvi revalorizirane vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Hrpelje - Kozina za leto 2026	13662
-------	---	-------

JESENICE

4005.	Sklep o začasnem financiranju Občine Jesenice v obdobju 1. januar–31. januar 2026	13662
-------	---	-------

KRANJ

4006.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi Skupne občinske uprave občin Gorenjske	13663
4007.	Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Jakoba Aljaža Kranj	13664
4008.	Odlok o spremembah Odloka o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Osnovne šole Staneta Žagarja Kranj	13664
4009.	Sklep o prenehanju obstoja javnega dobra na nepremičnini katastrska občina 2121 KLANEC parcela 244/11 (ID 7506259)	13665

LITIJA

4010.	Sklep o prenehanju statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena	13665
-------	---	-------

LUČE

4011.	Odlok o rebalansu 2 proračuna Občine Luče za leto 2025	13665
4012.	Odlok o proračunu Občine Luče za leto 2026	13666
4013.	Sklep o začetku priprave občinskega podrobnega prostorskega načrta na kmetijskih zemljiščih brez spremembe namenske rabe za nadomestitveno lokacijo kmetije Voler	13669
4014.	Sklep o spremembi izvedbene regulacije prostora na zemljišču parc. št. 291/7 in 291/10, k.o. 911-Raduha (ID: 5494)	13670

MORAVSKE TOPLICE

4015.	Sklep o imenovanju predsednika posebne občinske volilne komisije	13672
4016.	Sklep o vrednosti točke za izračun nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča na območju Občine Moravske Toplice za leto 2026	13672

PUCONCI

4017.	Odlok o proračunu Občine Puconci za leto 2026	13672
4018.	Odlok o organiziranju in izvajanju javne službe dolgotrajne oskrbe na domu v Občini Puconci	13675
4019.	Odlok o predmetu in pogojih za podelitev koncesije za opravljanje javne službe dolgotrajne oskrbe na domu v Občini Puconci	13677

4020. Odlok o organiziranju in izvajanju javne službe pomoč družini na domu v Občini Puconci 13682
4021. Odlok o predmetu in pogojih za podelitev koncesije za opravljanje javne službe pomoč družini na domu v Občini Puconci 13683
- ŠKOFLJICA**
4022. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o oskrbi s pitno vodo 13689
4023. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o občinskih cestah 13689
4024. Odlok o spremembi Odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode 13689
4025. Odlok o dopolnitvah in spremembah Odloka o obveznostih lastnikov in skrbnikov psov na območju Občine Škofljica 13690
- ŠMARTNO PRI LITJI**
4026. Sklep o prenehanju statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena 13690
4027. Sklep o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena 13690
- VIPAVA**
4028. Sklep o cenah programov Otroškega vrtca Ajdovščina 13691

